

ဓမ္မဝိဟာရီ နိဒါန်း

(၁၀-၂-၁၉၈၃)

“မှတ်တမ်းပြုသူတို့၏ အမှာစာ”

သို့/

ဤဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်းစာသည် ဓမ္မဝိဟာရီတို့ မိန့်ကြားချက်များနှင့် အမှန်တကယ်ဖြစ်ပွား ခဲ့ကြသည့် စာရွက်စာတမ်းများကို မှတ်တမ်းပြုထားသော အရာမျှဖြစ်ပါသည်။

ဤ နိဒါန်းစာများသည် အများပြည်သူတို့နှင့် နောင်လာနောင်သား ပြည်သူတို့ အကျိုးအတွက် ပြည်သူ့လက်သို့ အပ်နှံပေးဆက်နိုင်ရန် မလွဲမသွေ ကြိုးစားရမည့် စာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ မမှတ်မသု ယုံကြည်ကြသည်။

ထို့ကြောင့်

ပြည်သူ့လက်သို့ မပေးဆက်နိုင်မီ ကွယ်ပျောက်မှုမရှိရလေ စေရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် မှတ်တမ်းပြု ကူးယူထားရှိရပါသည်။

ဤသို့ မှတ်တမ်းပြု ကူးယူထားကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤစာကို အများပြည်သူ လက်သို့ ပေးဆက် နိုင်သည့် ကာလထိ တိုင်အောင် စောင့်ရှောင်ထားကြရန်နှင့် ပြည်သူ့လက်သို့ ပေးဆက် နိုင်သည့် ကာလရောက်လျှင် ပေးဆက်ခြင်းဖြင့် အသိပေးရန်အတွက် မေတ္တာရပ် မှာကြား အပ်ပါသည်။

မှတ်တမ်းပြုသူ

စောလွင် - ပြည်မြို့၊ ပဲခူးတိုင်း။ (၁-၁-၈၄)

ကျွန်ုပ်သည် ဤဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်းစာကို လက်နှိပ်စက်စာလုံးနှင့် ရိုက်နှိပ် ထားသော စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရပြီး မှတ်တမ်းပြုသူ၏ မှာကြားချက်အတိုင်း လက်ဆင့်ကမ်း ထိန်းသိမ်းရန်လိုအပ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့၍ ကွန်ပျူတာဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ရိုက်နှိပ်ထိန်းသိမ်းနေစဉ်တွင် အခြားသူတစ်ဦးဦးမှ ရိုက်နှိပ်နေသည်ကို မသိနိုင်သလို၊ အခြားသူမှရိုက်နှိပ်ထိန်းသိမ်းခြင်းမရှိခဲ့လျှင် ပျက်စီးပျောက်ရှသွားမည်ကို မလိုလားသောစိတ်ကြောင့် ကွန်ပျူတာစာစီ၍ (Soft Copy) ဖြင့် သိမ်းဆည်းမှတ်တမ်း တင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အတွက် သင့်တော်သော အချိန်ရသမျှ ဤဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း စာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုလိုခြင်းကြောင့် စက်ရိုက်ကူးယူခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

(မန္တလေးမှ တပည့်သာဝက)

မတ်လ - ၁၂ရက် - ၂၀၁၀ခုနှစ်

“မာတိကာ”

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	<p>ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း ၏ နိဒါန်း</p> <p>နိုင်ငံတော်သံဃ မဟာနာယကသို့ သာသနာတော်ရေး</p> <p>လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ ဆက်ကပ်ခြင်း</p> <p>သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာစာတမ်း</p> <p>ရံများ အဆွဲခံရခြင်း</p> <p>စစ်ကိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁) မျက်မှောက်ပို့၍</p> <p>ပင့်လျှောက်စာ ဆက်ကပ်ခံရခြင်း</p> <p>စစ်ကိုင်းမြို့ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၏ ပင့်စာ</p> <p>ဦးစိုးမြင့်၏ စောဒနာလွှာ</p> <p>ဆရာတော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏ မထေရ်တို့၏</p> <p>သောဓနာလွှာ</p> <p>မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ စစ်ဆေးချက်နှင့် စောဒက၏ နောက်ဆုံး</p> <p>စောဒနာလွှာ</p> <p>မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ သုံးသပ်ချက်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်</p> <p>တိုင်း သံဃနာယကသို့ တိုင်းဝိနိစ္ဆယဖွဲ့စည်းရာ၌</p> <p>လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ ဆက်ကပ်ခြင်း</p> <p>နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက သို့ပေးစာ</p> <p>စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယသို့ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ ဆုံးဖြတ်ချက်</p> <p>အမှား ဖယ်ရှားပေးရန် စောဒနာလွှာ</p> <p>စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနည်းရံများသို့ ပေးစာ</p> <p>စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယထံသို့ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ သုံးသပ်ချက်</p> <p>အမှားဖယ်ရှားပေးရန် စောဒနာလွှာ</p> <p>နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ တပည့်တော်တို့</p> <p>တရားများ</p> <p>ထေရဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း ရှိ/မရှိ</p> <p>လျှောက်ထားချက်စာတမ်း</p> <p>စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်ချက်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်</p>	

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၁	အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓမ္မမဟာရဋ္ဌဂုရု ဝန်းသိုဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၂	အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ တိပိဋကဓရဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၃	ထီးချိုင့် တည်တောဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၄	ဝက်လက်မစိုးရိမ်ဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၅	ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၆	ဦးသောင်းလွင်(ဘီအေ)အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၇	ဦးကျော်လွင်(နှစ်ဘက်လှ)အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၈	ဦးအံ့မောင်(မောင်အံ့)အား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၂၉	ပုထုဇဉ်ရဟန်းရှင်များ ကိုယ်တိုင်မသိသောတရားများကို ရေးသားဟောပြော ပြသခြင်းများ ပိတ်ပင်တားမြစ်ပေးရန် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ လျှောက်ထားလွှာ	
၃၀	ကျောက်သင်္ဘောဝါဒ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များအား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အဓမ္မဝါဒီများဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၃၁	ကြောင်ပန်းဝါဒ အဓမ္မဖြစ်ကြောင်း စောဒနာကြသူ စောဒကဆရာတော်များအား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများသို့ အဓမ္မဝါဒီများဖြစ်နေကြောင်း စောဒနာလွှာ	
၃၂	လူသေလူဖြစ်ဝါဒ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များအား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများသို့ အဓမ္မဝါဒီများဖြစ်ကြောင်း စောဒနာလွှာ	

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃၃	မြန်မာနိုင်ငံမြို့နယ် သုံးရာကျော်မှ မြို့နယ် သံဃနာယက	
၃၄	ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်များသို့ သတိဝိနည်းတောင်းဆိုလွှာ	
၃၅	နိုင်ငံတော် ဝိနိစ္ဆယအမှတ် (၉)၏ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ချက်	
၃၆	စစ်ကိုင်းမြို့နယ်သံဃမဟာနာယကသို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ	
၃၇	ကို စွန့်လွှတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း အသိပေးစာ	
၃၈	ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးထံ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်ရပ်တည်နေထိုင်ကြောင်း	
၃၉	အသိပေးစာ	
၄၀	ဓမ္မဝိဟာရီ နိဒါန်း၏ နိဂုံး	

“ဓမ္မဝိဟာရိနိဒါန်း ၏ နိဒါန်း”

ကမ္ဘာလောက ယနေ့ကာလ ရှိရှိသမျှ အဘိဓာန်ကျမ်း၊ စွယ်စုံကျမ်းများ၏ စာမျက်နှာများ၌ မရှိသေးသော “ဓမ္မဝိဟာရိ” ဟူသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပွားပေါ်ထွန်းလျက် ရှိပေပြီ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပုဂ္ဂလဝိသေသများ မဟုတ်ကြ။ သူတို့သည် သာမည သဘောဓမ္မကို ဆောင်သူ သာမညများ ဖြစ်သည်ဟု အသိပေးသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ဤအကြောင်းကို

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်တမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဦးဆောင်မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဌာန တာဝန်ခံဝန်ကြီး၊ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌများ၊ မြို့နယ်ကောင်စီများနှင့် အခြားသက်ဆိုင်သူများ ထံသို့ ၁၉၈၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ဓမ္မဝိဟာရိကြေညာစာတမ်း အရ သိနိုင်ကြပါသည်။

ဤကြေညာစာတမ်းသည် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရိ ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏတို့၏

ဓမ္မဝိဟာရိ ကြေညာစာတမ်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၃၄၄ခု ပြာသိုလဆုတ်(၁၃)ရက်၊ (၁၀-၂-၁၉၈၃) ည ၁၀း၃၀နာရီ အချိန်၌ ဓမ္မဝိဟာရိအဖြစ် ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တာဝန်ရှိသူများ ဓမ္မဝိဌာန် ကျကျ သိမြင်နိုင်ကြစေရန် ဤကြေညာစာတမ်းကို ထုတ်ပြန်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြီးခဲ့သော အချိန်များတွင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးဘဝ၌ မထေရ် နှင့် မဟာထေရ်များအဖြစ် ရောက်အောင်နေထိုင်ခဲ့ကြပြီး ပဋိပတ်၊ ပဋိပတ်တို့ကို နှံ့စပ်ကြိုးကုတ် အားထုတ်ခဲ့ကြသဖြင့် အရိယာအဖြစ်ကောင်းစွာ ရောက်ရှိခဲ့ကြပြီးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်၏ ဉာဏ်မျက်စိများ၌ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အတွင်းဝယ် တရားတော်ယောင်ဆောင်ပြီး တရားတော်ကိုဖျက်စီးနေကြသော တရားမဟုတ်သော တရားများ မင်းမူနေကြသည်ကို ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် သိမြင် နေကြရပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်တို့သည် သံဃဘောင်၌ ဝိနိစ္ဆယများ မရှိဘဲ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီးနေသဖြင့် သံဃာကိုမည်သို့မျှ မပြုပြင်နိုင်ဘဲ ပုဂ္ဂလလုပ်ငန်းဖြင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ စခန်းသွား နေခဲ့ရပါသည်။

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ အစိုးရတက်ပြီးချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြန်မာ့သံဃာများ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာသဖြင့် ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းများ အစပြုကြရပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ ရှေ့-နောက်ဘဝများရှိ/မရှိအယူ၊ ဘဝအမြင် မှားများနှင့် ရုပ်နာမ်လောက မြဲ၊ မမြဲအယူ၊ လောကအမြင်မှားများ ဤအမြင်မှားနှစ်ပါး

ဖယ်ရှားပေးရန် လျှောက်ထားတောင်းဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ လျှောက်ထား တောင်းဆိုခြင်းသည် အရိယာများ အဖြစ်ဖြင့် လျှောက်ထားတောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အလေးအနက် သက်သေပြလျှောက်ထား တောင်းဆိုခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကမှ ဖွဲ့စည်းပေးသော ဝိနိစ္ဆယက “တရားရပြီ” ဟုပြောသည်မှာ လိမ်ညာခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဝိနိစ္ဆယအပြုခံရပြီး ရဟန်းအဖြစ်မှ ပထုတ်ခံခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ကျွန်ုပ်တို့အား စွပ်စွဲသော ထေရဝါဒသံဃာသည် အရိယူပဝါဒကံ ထိုက်ပြီဖြစ်၍ ကံထိုက်သူများကို စွန့်ပစ်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြပြီး ထေရဝါဒသံဃာကို စွန့်ပစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသို့ ထေရဝါဒကို စွန့်ပစ်ကြသော်လည်း လူ့ဘောင်လူ့ဘဝသို့ လူ့အသွင် သဏ္ဌာန် လူပုံဟန်များဖြင့် နေထိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ သူများဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိပြီးသော တရားဓမ္မများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို လူလိုဝတ်၊ လူလိုနေ၊ လူလိုစား၊ လူလိုသွားပြီး၊ လူလိုပြောဆို လုပ်ရန် အခွင့်မရရှိကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် လောကီလူမှုဘဝများနှင့် အသီးအခြားဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့ တရားဓမ္မကခွင့်ပြုသည့် ဝတ်စားနေထိုင်လုပ်ကိုင်ပြောဆိုမှုရှိသူ ဓမ္မဝိဟာရီများအဖြစ် ရပ်တည်နေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရပ်တည်နေထိုင်မှုကို တာဝန်ရှိသူများ ဓမ္မဒိဋ္ဌာန်ကျကျ သိမြင်ကြစေရန် ဖော်ပြရပါသည်။

- ဓမ္မဝိဟာရီ အဓိပ္ပါယ်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တရားဓမ္မဖြင့်သာ နေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီ အမည်ရစေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီ သိက္ခာ ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် မိန်းမနှင့်စပ်သောသိက္ခာ(၁၁)၊ ရွှေငွေနှင့် စပ်သောသိက္ခာ(၂)၊ ရောင်းဝယ်မှုနှင့် စပ်သောသိက္ခာ(၂)၊ စားခွက်နှင့်စပ်သော သိက္ခာ(၂)၊ အစားအသောက်နှင့်စပ်သော သိက္ခာ(၄၄)၊ အဝတ်နှင့်စပ်သောသိက္ခာ(၂၁)၊ နေစရာနှင့် စပ်သော သိက္ခာ(၅)၊ ဆေးဝါးနှင့် စပ်သော သိက္ခာ(၂)၊ တရားဟောပြောမှုနှင့်စပ်သော သိက္ခာ(၁၆)၊ နှင့်ကြွင်းသော သိက္ခာ(၁၀၀)ကျော် ကျင့်သုံးကြပါသည်။
- သိက္ခာပိုင်ဆိုင်မှု ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီများသည် ဤသိက္ခာများကို ပိုင်ဆိုင်ကြ ပါသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့၏ ဓမ္မ ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် လူတိုင်းသိမြင်ရရှိနိုင်သော သဘောဓမ္မကို ဆောင်ယူကြသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့ ။ ။ အကျင့်သိက္ခာကောင်းပြီး လူ့လောကကြီး ငြိမ်းချမ်းရန် ဖြစ်သည်။

ဦးတည်ချက်

- ဓမ္မဝိဟာရီတို့ ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် ရပ်ရွာမြို့ပြအုပ်ချုပ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊
- တားမြစ်ချက် ။ ။ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ ဘာသာရေးအားလုံးတို့ တရားဓမ္မနှင့် မဆိုင်ဘဲ ပြုလုပ်စရာများ၌ ပါဝင် ပတ်သက်ခြင်းမပြု။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့နေရာ ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် သစ်ပင်၊ တောင်စောင်း၊ ကျောင်း ဇရပ် သင့်ရာအဆောက်အအုံ၌ နေခွင့်ရှိသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့အလုပ် ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် တရားဓမ္မလုပ်ငန်းသာ အလုပ် ဖြစ်သည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့အဝတ် ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် ဘောင်းဘီအပြာ၊ အပေါ်ဝတ် အပြာ၊ ဝတ်ရုံအပြာနှင့် ဝတ်လုံပြာများကို ဝတ်ရုံသုံးစွဲ ကြသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့အစား ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် မိမိကို လှူဒါန်းမည့် သူများထံ အလှူခံ စားသောက် ကြသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့ စင်ကြယ်မှုဖော်ပြချက် ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် တစ်လ(၂)ကြိမ် အချင်းချင်း အား စင်ကြယ်မှုကို ဖော်ပြကြသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့ စင်ကြယ်အောင် လုပ်ဆောင်ချက် ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် ပျက်ယွင်းသော သိက္ခာရှိလျှင် ဝန်ချပြင်ဆင် ကြ သည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့ မကိုးကားရသော စကား ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် မည်သည့် ဘာသာတရား၏ ဟောပြောချက်နှင့် ကျမ်းထွက်ကိုမျှကိုးကား မပြောဆို ကြပါ။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့ မပုတ်ခတ်ရသော စကား ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် မည်သည့် ဘာသာ တရား၏ ဟောပြောချက် နှင့် ကျမ်းထွက်ကိုမျှ မပုတ်ခတ်ရပါ။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့အချင်းချင်း သဘောထား ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည်အခြား ဓမ္မဝိဟာရီတို့၏ သုခ၊ ဒုက္ခကို အမျှယူ ကြပါသည်။
- ဓမ္မဝိဟာရီတို့ စကားမပြောရမည့် နေရာ ။ ။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် မတရားလွှမ်းမိုး နှိပ်စက်ခံရလျှင် မတရားလွှမ်းမိုး နှိပ်စက်ခံရချိန်၌ စကားလုံးဝ မပြောဘဲ ရှိကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီတို့ မနေရမည့် နေရာ	။	။	ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် ဥပဒေက လွတ်လပ်ခွင့် မပေးသည့် မြို့ရွာ၊ နိုင်ငံတို့၌ မနေဘဲ ရှိကြပါသည်။
ဓမ္မဝိဟာရီတို့ အသက်ရှင်အောင်	။	။	ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် မတရားဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်
အားထုတ်မှု (အာယုသင်္ခါရ)			ခံရလျှင် ၊ ဤမတရားဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်တို့၌
မပြုရမည့်နေရာ			အသက်ရှင်အောင် အားထုတ်မှု (အာယုသင်္ခါရ) အစားအသောက် များ စားသောက်ခြင်းမပြုဘဲ ရှိကြပါသည်။

ဤကြေညာချက်သည် ဓမ္မဝိဟာရီကြေညာချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် ဤကြေညာချက် အောက်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုး၍ အလေးအနက် ထုတ်ပြန်အပ်ပါသည်။

ဤကြေညာချက်သည် ဓမ္မဝိဟာရီများကို တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ ပေါ်လွင် စေခဲ့ပါသည်။ ဤဖော်ပြချက်အရ ဓမ္မဝိဟာရီတို့က သူတို့ကိုယ်သူတို့ သာမညဖြစ်သော သဘောမူ ကိုဆောင်သူ သာမညများ ဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုကြသော်လည်း ယနေ့လောကရှိလူတို့အမြင်၌ ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဖက်အဓိကပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် မြင်ကြရကွယ် ရှိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယနေ့လောက၌ သာမည သဘောကိုဆောင်သူ သာမညပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ အတွေးအခေါ် အသိအမြင်သည် အမှန်တကယ်ရှိနေသည်နှင့် တထပ်တည်း ကျကြသည်။ ထို့ပြင် အပြောအဆိုသည်လည်း အတွေးအခေါ် အသိအမြင်နှင့် တထပ်တည်း ကျကြသည်။ အပြုအမူ အနေအထိုင်သည်လည်း အပြောအဆိုနှင့် တထပ်တည်း ကျကြသည်။ ဤသို့ဖြစ်မှသာ ကမ္ဘာလောကရှိ အမှန် အကန် ဖြစ်ကြသူ အားလုံးနှင့် တထပ်တည်းရှိသူ သာမည အဖြစ်ရောက်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သာမညသည် အရှိကို အရှိအတိုင်းသာ သိသူ၊ အရှိထက်အပိုအလွန်တို့အား မသိနိုင်သူ၊ အရှိအတိုင်းသာပြောသူ၊ ပြုလုပ်သူ၊ အရှိထက်လွန်အောင်၎င်း၊ ပိုအောင်၎င်း မပြောနိုင်၊ မပြုနိုင်သောသူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဇကန်ဖြစ်သည်။

သာမန်မျှဖြစ်၍ သာမညဖြစ်သော်လည်း ယနေ့လောကရှိသူများသည် ဤသို့မျှ သာမန် ဖြစ်ရန်ကိုပင် မလွယ်မတတ်နိုင်အောင်ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဓမ္မဝိဟာရီသည် သာမည ဖြစ်သော်လည်း လူတို့အမြင်၌ အတုမရှိ အတူမရှိ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင် အဓိကသဘော၊ ဝိသေသ သဘောဆောင်သူများ ဖြစ်နေကြရသည်။

ယနေ့လောကရှိ လူများတို့၏ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အကြံအစည်များသည် အမှန်တကယ် ရှိသည်နှင့် ကင်းလွတ်လျှက်ရှိနေကြသည်။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည်

ထိုသို့သော သူများနှင့် မတူကွဲပြားခြားနားမှု ဝိသေသရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် ထိုသို့သောသူတို့နှင့် မတူသောသူများနှင့် သာတူသည့် သူများဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီတို့သည် အမှန်တရား၏အဓိက ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ဖြစ်သောကြောင့် အကျိုးများရေး၊ အစီးအပွားဖြစ်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးကို တည်ဆောက်နေကြသော အများပြည်သူတို့သည် ဓမ္မဝိဟာရီများကို သိရှိအပ်ပေသည်။ လေ့လာအပ်ပေသည်။ ဦးညွှတ်အပ်ပေသည်။

ဤသို့အမှုများ ပြုနိုင်ရန် ဓမ္မဝိဟာရီတို့၏ အတိတ်သမိုင်းရေးရာသည် အရေးပါလှသည်။ အတိတ်မှကင်းကွာ၍ သိရှိအပ်သော ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ရပ်သည် တကယ်မရှိနိုင်သော အကြောင်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မဝိဟာရီများကို အပြည့်အစုံသိမြင်ရန် ဓမ္မဝိဟာရီတို့၏ အတိတ်ဖြစ်ရပ်သမိုင်းသည် မပါလျှင် မပြီးသောအရာဖြစ်သည်။ ဓမ္မဝိဟာရီတို့၏ အတိတ်သမိုင်းသည် ဓမ္မဝိဟာရီတို့၏ အကြောင်းရင်း ဖော်ပြပင်ဖြစ်သည်။ ဤအရာကိုပင် ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း ဟူ၍ ဥဒါန်းပြုအပ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာ ဆက်ကပ်ခြင်း

ဓမ္မဝိဟာရီအလျာများဖြစ်ကြသော ရှင်ဉာဏမထေရ်နှင့် ရှင်ဂုဏမထေရ်တို့သည် တရားဓမ္မ သိမြင်ကြပြီးနောက် ထေရဝါဒသာသနာ၌ မှားယွင်းနေသော အရင်းကျသည့်အချက်(၂)ချက်ကို အဓိကထား၍ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေကြပေသည်။ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၌ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှု တရားဓမ္မဖြန့်ဝေခြင်း၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၌ အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ရွှေဟင်္သာဆရာတော် ဘုရားကြီး အမှူးရှိသော တိပိဋကဆရာတော်(၅)ပါး၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဆရာတော်များ၊ ဓမ္မစရိယ ဆရာတော်များ နှင့် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရနှင့် ဓမ္မကထိက ဆရာတော်များ ပူဇော်ပွဲ၌ သာသနာတော် တွင် မှားယွင်းနေသော အချက်(၂)ချက်ကိုပင် မှားယွင်းနေကြောင်း လျှောက်ထားစာတမ်း ဆက်ကပ်သည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၌ သမုတိသံဃာ(၁၂၀၀)ကျော်တို့အားလည်း “ဗုဒ္ဓဝါဒ သင်္ခေပအညွှန်းကျမ်း” ဟူသောအမည်ဖြင့် ဤအကြောင်းကိုပင် စာအုပ်ရေး(၁၃၀၀) ဆက်ကပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤအကြောင်းကိုပင် အကျယ်ဖွင့်ပြထားသော ဓမ္မပူဇာအမည်ရှိ ဘုရားရှစ်ဆိုး ကျမ်းကို ဤနှစ်အတွင်း၌ပင် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။

ဤသို့ သာသနာ၌ အရေးပါအရာရောက်ဆုံးဟု ယူဆရသော ပုဂ္ဂိုလ်များထံ တင်ပြ သော်လည်း မည်သို့မျှအရေးမပါ အရာမရောက်ဖြစ်နေသောကြောင့် သာသနာတော်အတွက် တရားဝင် ဖွဲ့စည်းတည်ရှိလာသော နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့သို့ ဤအမှား(၂)ပါးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖယ်ရှားပေးရန် တရားစွဲဆိုလျှောက်ထား တောင်းဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ဤတရားစွဲဆို လျှောက်ထားတောင်းဆိုမှုသည်ပင် “သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ” ဖြစ်ပေသည်။ ဤသာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို (၂၂-၄-၁၉၈၁) ၁၃၄၃ခုနှစ် တန်ခူး လပြည့်ကျော်(၃)ရက် နံနက်ပိုင်းအချိန်(၉:၃၅)နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ ဇေယျဒီပ ကျောင်းဆောင်၌ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော် ဦးရေဝတလက်သို့ ရှင်ဂုဏမထေရ်သည် မင်းကွန်းမှ စာတန်းကို ပြည့်စုံစွာပြင်ဆင်ပြီး ရန်ကုန်သို့ဆင်းခဲ့သည်။ ကမ္ဘာအေး ဇေယျဒီပကျောင်းဆောင် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ ချဉ်းကပ်ရာ သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်အချို့ထံ ချဉ်းကပ်မိသည်။

ဆရာတော်များက “ဘယ်ကလဲ - ဘာကိစ္စ ရှိသလဲ” ဟုမေးရာ ရှင်ဂုဏမထေရ်က မင်းကွန်းမှ စာတမ်းကပ်ရန်ကိစ္စ ရှိ၍လာခဲ့ပါသည် ဟုပြန်ကြားပါသည်။ ဆရာတော်တပါးက “မောင်ဉာဏ တို့ဆီက မဟုတ်လား” မေးရာ-

ရှင်ဂုဏမထေရ်က ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။ အခြားသံဃနာယက အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်တစ်ပါးက ဦးဉာဏ-ကိုယ်တော်တို့အသိုင်းအဝိုင်းအဖွဲ့ကပဲ လုပ်ပေးလိုက်ပေါ့ဟု မန္တလေးဦးဉာဏဆိုသူကို ပြောင်လှောင်ပြောဆိုပါသည်။

အရှင်ဂုဏမထေရ်က “အရှင်ဘုရားကဘယ်သူတုန်း ‘ဦးဉာဏကို သိသလား’ မေးရာတွင် ” မန္တလေးဦးဉာဏ(မဟာနာယက)က သိတာပေါ့ဟုပြန်ဖြေ၏။

အခြားသံဃနာယကအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်တို့က ဘာလုပ်ဖို့လဲဟုပြောဆိုရာ မန္တလေးဦးဉာဏ ဆိုသူ(မဟာနာယက)က သူတို့သဘောတရားမှန်ကန်ကြောင်း

အသိအမှတ်ပြုဖို့ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဟုဖြေကြားရင်း- ရှင်ဂုဏမထေရ်အား ဒီလိုဆိုရင်--လို့ဆိုပြီး၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော် ဦးရေဝတ အခန်းသို့ ညွှန်ပြလိုက်ကြသည်။

ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်အခန်းသို့ ရှင်ဂုဏ မထေရ်သည် ဝင်ခဲ့သည်။ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ဦးရေဝတသည် အခန်းဝင်ပေါက်ကို ကျောပေး၍ ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ထိုင်နေသည်။ ဆရာတော်၏ ရှေ့လက်ယာဖက် မလှမ်းမကမ်း၌ ဒကာတစ်ယောက်၊ ဒကာမနှစ်ယောက်တို့ ရှိနေကြသည်။ စကားမပြတ်၍ ဆရာတော်၏ လက်ယာဘက်အနီး၌ ရှင်ဂုဏမထေရ်က ဝတ်ပြုပြီး တိတ်ဆိပ်စွာ ထိုင်နေသည်။ ဒကာများနှင့် ဆရာတော်၏ဆက်ဆံရေးအရသိရသည်မှာ ဒကာမတစ်ယောက်သည် ဆရာတော်နှင့် များစွာရင်းနှီးပြီး အခြားဒကာတစ်ယောက်နှင့် ဒကာမတစ်ယောက်မှာ သူတို့ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဆရာတော်အား အလေးအနက်ပြောဆို လျှောက်ထားနေကြောင်း ရှင်ဂုဏမထေရ်ကြားနေရသည်။ နာရီဝက်မျှကြာသော ရှင်ဂုဏမထေရ် စကားပြောခွင့်ရလာသည်။

ရှင်ဂုဏမထေရ်က စာတန်းဆက်ကပ်လာခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသင့်သည်တို့ကို လျှောက်ထားသည်။ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်က မိန့်ကြားသည်။ စာတန်းကို မကပ်ဘဲ ပြန်ယူသွားဖို့ အကြောင်း ကိုယ်တော်ဆရာနှင့် အထပ်ထပ်တိုင်ပင်ဖို့အကြောင်း၊ စာတန်းကို လက်ခံလျှင် လက်မှတ်ထိုးပြီးမှ လက်ခံရမည်အကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးလက်ခံရလျှင် တရားဝင်သွားကြောင်း၊ တရားဝင်သွားလျှင် မလွယ်တော့ကြောင်း၊ ယခုခေတ်မှာ မလွယ်တော့ဘူးဆိုလျှင် ကိုယ်တော်တို့ နားလည်သင့်ကြောင်း၊ ကိုယ်တော်တို့များစွာ အခက်အခဲ တွေ့သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ စဉ်းစားသင့်ကြောင်း၊ စာနှင့်ပြောတာဟာ ပါးစပ်နှင့်ပြောသလို လွယ်လွယ်ကလေးဟု မထင်သင့်ကြောင်း၊ ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်ရှိသော စကားများကို အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် မိန့်ကြားပါသည်။ ဆက်လက်၍ မိန့်ကြားပါသေးသည်။ ကိုယ်တော်တို့ဟာတွေကို ကိုယ်တော်တို့ တိပိဋက ကလည်း သဘောကျတာမဟုတ်ဘူး၊ အရင်တခါပို့တဲ့ ကိုယ်တော်တို့ စာတမ်းတွေပေါ်မှာ တိပိဋက က “ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ်” လို့ မှတ်ချက်ရေးထားတာကို၊ ဖျက်ပြစ်အောင် တပည့်တော် မနည်းပြောယူရတာ -- ထိုအခါ ရှင်ဂုဏမထေရ်က ‘ဘယ်စာတန်းလဲဘုရား’ ဟုပြန်လည်လျှောက်ထားသည်။

ရှင်ဂုဏမထေရ်၏ စိတ်၌ မင်းကွန်း၌ကပ်သော စာတန်းလား၊ သမုတိသံဃာကပ်တဲ့ စာတန်းလား၊ သံဃမဟာနာယကကပ်တဲ့ ဓမ္မပူဇာဘုရားရုပ်စိုးလား၊ ကွဲပြားစွာ သိရန်ဖြစ်သည်။ ဟု ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်က ‘မသိဘူး ကိုယ်တော်..အဲဒါမလိုဘူးဟု’ ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်ရှိသော စကားများ မိန့်ကြားရင်း “ကိုယ်တော် ဆရာနှင့်ပြန်တိုင်ပင်အုံး” ဟုပြောဆိုပါသည်။ ရှင်ဂုဏ မထေရ်က တပည့်တော် ပြန်တိုင်ပင်ရန် မရှိတော့- စာတန်းကိုပင် ကပ်မယ်ဘုရားဟု လျှောက်ထား၏။ ဒကာမတစ်ယောက်က ရှင်ဂုဏမထေရ်အား ဝင်၍လျှောက်သည်။ ဆရာတော်ပြောတာက ဦးပဉ္စင်းတို့အတွက် ပြောတာဘဲ ပြန်တိုင်ပင်အုံးဘုရား လို့ ဤသို့အဓိပ္ပါယ်ရှိသော စကားများကို အမှန်တကယ် စိုးရွံ့ထိတ်လန့်စိတ်ဖြင့် ထပ်တလဲလဲကြားဝင်၍ ပြောခြင်းကို ရှင်ဂုဏမထေရ် ကြားခဲ့ရသည်။

ဤသို့ ဒကာမပြောဆိုခြင်းပြီးသောအခါ၊ ရှင်ဂုဏမထေရ်သည် သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို ဆရာတော်လက်သို့ဆက်ကပ်လိုက်သည်။ ဆရာတော်က

လက်ခံယူဆောင်ပြီး လက်မှတ်ထိုးရင်း မိန့်ကြားပါသည်။ “ဒီစာတမ်းက ဝန်ကြီးဆီလည်း ရောက်သွားမှာနော် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ရှင်ဂုဏမထေရ်က ဝန်ကြီးဆီရောက်မှာဆိုရင် တပည့်တော် သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ နောက်ထပ်(၁)စောင် လာပို့ပါဦးမည်။ ဝန်ကြီးအတွက် မိတ္တူပေးရန် တပည့်တော်တို့ဆီမှာပါ ပါသည်။ ဤသို့လျှောက်ထားခဲ့သည်။ နောက်တနေ့၌ ဝန်ကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီးထံသို့ ပို့ပေးရန် မိတ္တူ(၂)စောင်ကိုလည်း ဆရာတော်ထံ သွားရောက်ဆက်ကပ်လိုက်သည်။ မထေရ်(၂)ပါးတို့စိတ်၌ ဤသို့ ဆက်ကပ်နိုင်ခြင်းကြောင့် လူ့ဘဝနှင့် သာသနာတော်အတွက် တာဝန်ကြေပြီဟု ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေကြသည်။

ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏမထေရ်တို့၏
သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ

ဆက်ကပ်ရန်

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဌာနချုပ်၊

ဇေယျဒီပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ။

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ။

အကြောင်းအရာ။။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာပါဘုရား

မြန်မာနိုင်ငံသံဃအဖွဲ့အစည်း ဝိနည်းဓမ္မကံ မူခင်းဆုံးဖြတ်ရေးလုပ်ထုံး အပိုဒ်(၆၀) အရ သာသနာတော်၏ ဓမ္မကံအညစ်အကြေးများကို ဖယ်ရှားသုတ်သင်ပေးရန် လျှောက်ထားတောင်းဆိုအပ်ပါသည်ဘုရား။

ဤသာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ မိတ္တူများကို တပည့်တော်တို့ နေရာ ရပ်ကွက်/ကျေးရွာအုပ်စု သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ မြို့နယ်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ တိုင်းသံဃ မဟာနာယကအဖွဲ့၊ ပြည်ပမှ လက်လှမ်းမှီသမျှ ထေရဝါဒသံဃအဖွဲ့များနှင့် နိုင်ငံတော် အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းများသို့ ပေးပို့ပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက် ထားတောင်းဆို လွှာကို မလျှောက်ထားမှီ နိဒါန်းအဖြစ် လျှောက်ထားရခြင်း၏အကြောင်းနှင့် လျှောက်ထားသူ တပည့်တော်တို့၏ ဘဝကို ရှေးဦးစွာတင်လျှောက်ပါရစေဘုရား။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ လျှောက်ထားရခြင်းအကြောင်းမှာ ယနေ့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အကျင့်အကြံပျက်ပြား၊ အသိဉာဏ် ခေါင်းပါးနေသည်ကို ဖယ်ရှားနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ စကားကို ပေါ်လွင်ရန်ချဲ့ထွင်ပါမည်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အကျင့်အကြံ ပျက်ပြားနေကြပါသည်။ အသိဉာဏ်လည်း ခေါင်းပါးနေကြပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ခိုးစရာ၊ ဆိုးစရာ၊ လိမ်လည်ပြောဆိုစရာ အစရှိသည့် အကျင့်အကြံပျက်ပြားစရာကြီးလျှင် ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပဲဟူ၍ မရှောင်မရှားဘဲ ပျက်ပြားနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ လျှောက်ထားချက်၏ အထောက်အထားအဖြစ် ထောင်များ၊

တန်းများ၊ အချုပ်ခန်းများ၌ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ပမာဏကိုကြည့်လျှင် သိသာပေါ်လွင် မည်ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အခြားသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘာသာများအောက် ရာခိုင်နှုန်း မလျော့အောင် မကောင်းမှုဒုစရိုက်များဖြင့် ပျက်ပြားကျင့်ကြံနေကြပါသည်။ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုး၏ ထုထည်ပမာဏကို ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု၏ ထုထည်ပမာဏဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည် ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အနာဂတ် ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို သူတို့၏ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုဖြင့် မျက်ဝါးထင်ထင်ကဲ့သို့ တွေ့မြင်ခွင့်ရှိပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်ကြသော်လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘာသာဝင်များနှင့်မခြား အကျိုးမများသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ရခြင်းသည် အဟောသိက်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။

ဤနေရာ၌ ရှင်းလင်းရန်လျှောက်ထားလိုပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အခြားမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘာသာဝင်များ ထက်မြတ်သည်ဟု ထင်တတ်ကြမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်သို့မြတ်သနည်းဟု မေးလျှင် အခြားဘာသာများ၌ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမရှိ မိမိတို့ဘာသာမှာသာ ရှိသည်ဟု ဖြေတတ်ကြပါသည်။

ဤသို့ဖြေသော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အခြားဘာသာများ၌ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမရှိသည်ကို တကယ်သိသည်မဟုတ်ကြပါ။ ထို့ပြင်လည်း မိမိတို့၌ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရခြင်း အကြောင်းသည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဝင်ပြီး သန့်စင်သော အမှုများဖြစ်ပွားရန်ဖြစ်၍ မဖြစ်ပွားလျှင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာသည် မိမိအတွက် အကျိုးသက်ရောက်မည် မဟုတ်သောကြောင့် အခြားဘာသာဝင်များနှင့် မခြား ထူးခြားမှုမရှိဖြစ်ပါမည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် နောက်တနည်းအားဖြင့်လည်း မိမိတို့ ဘာသာကမြတ်ကြောင်း ထင်မြင်တတ်ကြပါသေးသည်။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာသာ စိတ်သဘာဝ၊ စေတသိတ်သဘာဝနှင့် ရုပ်၊နာမ် သဘာဝများ စေ့ငုံလုံရှိသည်။ ဘယ်စိတ်၌ စေတသိတ် ဘယ်လောက်ယှဉ်သည်၊ ဘယ်ရုပ်များသည် ဘယ်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်၊ မြင်စိတ်ကြားစိတ်ကလေးများဖြစ်သော အခါ ပထမ ဘဝင်လှုပ်သည်။ နောက်ဆင်ချင်သည်၊ နောက်မြင်စိတ်ဖြစ်သည်။ နောက် ခံလင့်သည်၊ စုံစမ်းသည်၊ ဆုံးဖြတ်သည် အစစ အသေးစိတ်တရားများ သိရသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ရသည်မှာ မြတ်သည်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့သိရခြင်းကြောင့် မြတ်သည်ဆိုရာ၌ သိရခြင်းသည်ပင် အမြတ်လော၊ သိရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အခြားအမြတ်များ ရှိသေးသလော စိစစ်ရပါမည်။ သိရခြင်းသည်ပင် အမြတ်ဆိုလျှင် ပရမတ်များကို သိသော ပရမတ်ဆရာများနှင့် အဘိဓမ္မာပညာရှင်များသည် မြင့်မြတ်သူများဖြစ်ရပါမည်။ အကယ်၍ ဤသူများသည် လောက၌ ထူးချွန်လွန်မြတ်သော လူမြတ်များ မဖြစ်ကြသည်မှာ အထင်အရှားဖြစ်သည်။ ပရမတ်သမား လူ့ကပ်ဖဲများကို လူတိုင်တွေ့နိုင်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သိရခြင်းသည်ပင် မြတ်သည်ဆိုသော စကားမမှန်ပါ။

သိရခြင်းကြောင့် အခြားအမြတ်လည်း တကယ်မရှိပါ။ ရုပ်၊နာမ် ဓမ္မသိလျှင်

ကျင့်သည်။ ကျင့်လျှင်မြတ်သည်။ ဤသို့ထွက်၍ မဖြစ်ပါ။ လောက၌ သိသူတိုင်း မကျင့်ကြပါ။ ကျင့်သူတိုင်းလည်း ရုပ်နာမ်ဓမ္မမသိကြပါ။ ထို့ကြောင့် အကျင့်နှင့် ရုပ်နာမ်ဓမ္မ အသိသည် မစပ်ဆိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သိခြင်းကြောင့်အခြားအမြတ်လည်း မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘာသာဝင်များထက် ရုပ်သဘာဝ၊ နာမ်သဘာဝ ပရမတ္ထများကို သိရခြင်းကြောင့် မြတ်သည်ဟု မဆိုသာပါ။ အကျင့်အကြံ မကောင်းလျှင် ဘာသိသိ ယုတ်မာသည်ပင် ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

တနည်းအာဖြင့်လည်း တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အခြား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘာသာဝင်များနှင့် မကျင့်မကြံတာခြင်း တူစေကာမူ အခြားဘာသာဝင်များ၌ မဂ်သံ၊ ဖိုလ်သံ၊ နိဗ္ဗာန်သံမျှမကြားရ၊ တပည့်တော်တို့က ကြားရသည်။ ထို့ကြောင့် အကျင့်အကြံပျက်ပြားမှုခြင်း တူသော်လည်း တပည့်တော်တို့က မြတ်သည် ဆိုချင်ကြပါသည်။ ဤသို့ ကမ္ဘာလှည့် ဆရာတော်တပါး တိုင်းတပါးမှာ ပြောကြားခဲ့ကြောင်း ဖတ်မှတ်ခဲ့ရသည်ကို ဟိုကမေးလိုက်သည်မှာ အခြားဘာသာများ၌ သူ့မဂ်ဖိုလ်နှင့် သူရှိတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဆိုသော သဘောဖြစ်သည်။ အဲဒါတော့ မသိဘူး ဟူ၍ပင် ဖြေခဲ့ရသည့် အခြေဆိုက်ခဲ့ပါသည်။

ဘယ်လောက်ပင် မဂ်သံ၊ ဖိုလ်သံကြားကြား မိမိတို့ကြားသော မဂ်ဖိုလ်ကို မရလျှင်ကား မကြားသူနှင့်ခြားရန် အကြောင်းနည်းလှပါသည်။ မိမိတို့ ကြားနာမှတ်သား ရသော မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားများ ပွားများကျင့်ကြံ ကြမှ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘာသာဝင်များနှင့် ခြားနားအောင် မြင့်မြတ်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားပွားများသူသည် အကျင့်အကြံ မှောက်မှားပျက်ပြားမှုကို ဦးစွာပင် ရှောင်ရှားရပါမည်။ မဂ်သံ၊ ဖိုလ်သံပင်ကြားစေကာမူ အကျင့်အကြံမှောက်မှား ပျက်ပြားနေလျှင် မဂ်သံဖိုလ်သံမကြားသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘာသာဝင်များနှင့် မခြား ရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘာသာဝင်များထက် အမြတ်များအခြားမရှိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်ရသည်မှာ အဟောသိကံကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုး ထုထည် ပမာဏကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘာသာဝင်များ၏ ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုး ထုထည် ပမာဏကဲ့သို့ ကောင်းမှုမကောင်းမှု ဖြင့် တိုင်းတာရန်မှတစ်ပါး အခြားမရှိနိုင်ပါ။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ကောင်းမှုပမာဏသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘာသာဝင်များ၏ ကောင်းမှုပမာဏ ထက်မသာလွန်လျှင် တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘာသာဝင်များထက် မသာလွန်သူများဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်၏ အနှစ်သာရသည် လူများ အကျင့်အကြံကောင်းမွန်ရေး လမ်းညွှန်ချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ အကျင့်အကြံ(စာရိတ္တ) ကို တာဝန်ခံသော တရားတော်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ကိုယ်ကျင့်တရားအသိ(စာရိတ္တပညာ)ကို သီးခြားရှာနေရသည့်အဆင့်အထိ တိုင် ရောက်ခဲ့ပြီကို မျက်ဝါးထင်ထင်တွေ့မြင်နေရပြီ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များသည် ဤမျှအထိ ပျက်ပြားနေကြပြီဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အသိဉာဏ်လည်းခေါင်းပါး

နေကြပုံကို လျှောက်ထားရပါမည်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သည် အနည်းဆုံး ကမ္မသကတာဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ကံနှင့် ကံအကျိုး ဆက်သွယ်မှု၌ အသိဉာဏ်ရှိရမည် သူဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဤအသိဉာဏ်မျှ မရှိသူများဖြစ်နေကြပါသည်။ ကံကိုပင် ကောင်းစွာမသိဖြစ်နေကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ပြောရိုးစကားပင် ရှိပါသည်။ ကံထမ်းလာသည်ကို မမြင်ရ၊ လုံ့ထမ်းလာသည်ကိုသာ မြင်ရသည်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ကမ္မဝိသယောအစိန္တေယျော ဟုဆိုပြီး ကံအရာမကြံရဟူလည်း ဆုံးမခဲ့ကြသည်။ ကံကို အရိယာများမှ သိနိုင်သည်ဟုလည်း ဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ဤသို့ပင် ကံမူမသိလျှင် ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးဆက်သွယ်မှု၌သာ ဖြစ်သော ကမ္မသကတာဉာဏ် ဘယ်သို့မျှဖြစ်ရန် အကြောင်းမရှိပါ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လောက၌ ဤအသိဉာဏ်သည် အောက်ထစ်ဆုံး ဉာဏ်ဖြစ်ပါသည်။ ဤဉာဏ်မျှမထင်လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ရန်ပင် အားနည်းလှမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဤအသိဉာဏ်မျှ မရှိဖြစ်နေကြပေသည်။ မမွေးမီက ပြုခဲ့သောကောင်းမှုကြောင့် ယခုကောင်းစာရသည်။ မမွေးမီကပြုခဲ့သော ဆိုးမှုကြောင့် ယခုဆိုးဝါးရသည်။ ဤယခုကောင်းဆိုး နှစ်ခုသည် သေပြီးနောက် ကောင်းဆိုးနှစ်မျိုးကို ဖြစ်စေလိမ့်ဦးမည်။ ဤသို့ ယုံကြည်မှုကို ကမ္မသကတာဉာဏ်ထင်မှတ်ပြီး တင်းတိမ်နေကြပါသည်။ အကယ်၍ ဤအသိများသည် တကယ်သိသော အသိများ မဟုတ်သောကြောင့် အသိဉာဏ်ပင်မဖြစ်နိုင်သော အရာများ ဖြစ်ပါသည်။

ဤအရာကို ရှင်းလင်းလျှောက်ထားရပါမည်။ လူသည် ကံနှင့်ကံအကျိုး ဆက်သွယ်မှုကို အမှန်တကယ်သိလျှင် အသေးအဖွဲ့ မကောင်းမှုကို တစ်ခါတစ်ရံ ပြုသည်မှအပ ပြုရန်ခဲယဉ်းပါသည်။ မည်သူမဆို ကိုယ်ဒုက္ခရောက်မည်သိလျှင် ရှောင်ကြဉ်မြဲဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်ဒုက္ခရောက်မည့်အရာကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်ခြင်း မရှိလျှင်ကား ကံနှင့် ကံအကျိုးဆက်သွယ်မှုကို အမှန်တကယ်မသိ၍သာ ဖြစ်မည် အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ အကျင့်အကြံပျက်ပြား၍ မှားကြခြင်းသည် ကမ္မသကတာဉာဏ် တကယ်မပေါက်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္မသကတာပေါက်လျှက် အကျင့်အကြံပျက်ပြားမှားယွင်းသည် ဆိုလျှင် ထိုသူသိသော ကမ္မသကတာဉာဏ်သည် အတုမျှသာဖြစ်ရန် မလွဲဧကန်ဖြစ်ပါမည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အခြားသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘာသာများနှင့် မခြား အကျင့်အကြံပျက်ပြားကြခြင်းမှာ ကမ္မသကတာဉာဏ်မျှ မရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အထက်အထက်ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် ကိလေသာများကို ပယ်လှန်ရန် ဉာဏ်များကား ဝေးထက်ဝေးဖြစ်ရပါမည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် အကျင့်အကြံကို ယုံကြည်ချက်ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘာသာမဟုတ်ပါ။ အသိဉာဏ်ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘာသာဖြစ်ပါသည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူ၍ သိက္ခာသုံးရပ်ရှိသော ဘာသာ ဖြစ်ပါသည်။ သီလသည် သမာဓိ၊ ပညာကို ကျေးဇူးပြုပါသည်။ သမာဓိသည် သီလ၊ ပညာကို ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပညာသည် သီလ၊ သမာဓိကို ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ထို့ကြောင့် သီလကို

သမာဓိ၊ ပညာတို့ဖြင့် စင်ကြယ်စေရန် ဟောဆိုသောဘာသာဖြစ်ပါသည်။ ပညာ မရှိလျှင် သမာဓိမတည်နိုင်၊ သမာဓိ မတည်လျှင် သီလ၌ မမြဲနိုင်ပါ။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာများ အကျင့်အကြံ ပျက်ပြားနေကြသည်မှာ ပညာ မဟုတ်သည်၌ ပညာလုပ်နေ ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာ၌ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာများ ပညာမရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို ထင်ရှားစေရန် လျှောက်ထားရပါမည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဆရာ၊ သာမဏတို့၏ အဆိုဆုံးမကို ရကြလျှက် အဘယ့်ကြောင့် ပညာမရှိဖြစ်နေကြရသနည်း စိစစ်ဘွယ်ရှိပါသည်။ သာသနာတော်၏ ယနေ့အခြေအနေသည် မကောင်းတော့၍ ဟုဆိုရပါမည်။ ဤအကြောင်းကို ဆရာတော်တို့ သံဃအဖွဲ့အစည်း အခြေခံစည်းမျဉ်း၏ နိဒါန်းမှ စကားအပိုဒ်ကို ကိုးကား၍ လျှောက်ထားရပါမည်။ ဤစကားပိုဒ်မှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုသာသနာအခြေအနေ။ မျက်မှောက်ခေတ်သာသနာတော်၏ အခြေ အနေကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်မည်ဆိုပါလျှင် သာသနာတော်ကြီး ဂုဏ်သိက္ခာနိမ့်ကျ ညှိုးနွမ်း ဆုတ်ယုတ်သွားစေရန်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ကြီး ပျက်စီးကွယ်ပျောက် သွားစေရန်လည်းကောင်း ကျင့်ကြံလုပ်ဆောင်နေကြသူ၊ ပြောဆိုဟောပြောနေကြသူ၊ ရေးသာထုတ်ဝေနေကြသူ၊ ရှင်လူအချို့ပေါ်ထွက်စ ပြုနေသည်ကို မျက်ဝါး ထင်ထင် တွေ့မြင်ကြားသိ ဖတ်ရှုနေကြရပေသည်။

ယနေ့သာသနာတော်၏ အခြေအနေသည် ဤအတိုင်းဖြစ်နေပေသည်။ ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဒသာသနာဟူ၍ သာသနာသုံးရပ် ရှိသည့်အနက် ယနေ့အခြေအနေ၌ ပဋိဝေဒ(သာသနာ)ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မည်မည်ရရ မရှိပါ။ ပဋိပတ္တိ(သာသနာ)ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များကား အများအပြား ရှိသော်လည်း ဘုရားတရားခြင်းတူပါလျှက် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး ပင်လျှင် မကွဲပြားအောင် မတတ်နိုင်ကြ ရှိနေကြပါသည်။

ပဋိပတ္တိ(သာသနာ)ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ပဋိပတ်ကို အခြား ပဋိပတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် အမှန်မထင် အမှားမြင်သည်။ ဤသို့ အမှားအမြင်ခံရသော ပဋိပတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း မိမိ၏ ပဋိပတ်ကို အမှားမြင်ပြသူ ပဋိပတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဋိပတ်ကို အမှားဟု မြင်ပြန်ပါသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသည် နှစ်ဦးစလုံး မမှားဘဲ တစ်ဦးသာ မှားလျှင် မှားသောတစ်ဦး၏ ပဋိပတ်သည်သာ အပြစ်တင်ခံရစရာရှိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော တရားတော်သည် သဒ္ဓိဋ္ဌိက ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံရုံမျှမက၊ ဧဟိပဿိက ဂုဏ်တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားတရားတော်မှန်လျှင် လူ၌ဖြစ်ပွားသော အရှိများကို အခြေခံသောကြောင့် ငြင်းဘွယ်မရှိသော တရားတော်ဖြစ်ပါသည်။ ငြင်းခုံခြင်း တင်းကြမ်းပြည့်လျက် ပဋိပတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပဋိပတ္တိသည် သာသနာတော်၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှု သမဂ္ဂသမောဓါနကို ပျက်ပြားစေရုံမျှဖြစ်၍ မလွမ်းနိုင်စရာဖြစ်ပါသည်။

ဤမျှ ပဋိပတ္တိ(သာသနာ)ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ ချွတ်ချုံ့ကျနေကြသောကြောင့်ပင် တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ ပဋိဝေဒဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ သွားဆဲထက် ပိုပြောနိုင်သူ မရှိဖြစ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါမိဟူသော ပဋိဝေဒဆောင် ပုဂ္ဂိုလ် အထက်

တဆင့်တက်၍ ကြေငြာဝံ့သူကား မည်မည်ရရမရှိဖြစ်ရပါသည်။ အနည်းအပါး ကြေညာသူများလည်း တိမ်းတိမ်းပါးပါး ဖြစ်ကြောင်း သူတို့သဘောတရားအရ ထင်ရှားလှပါသည်။

တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ ပဋိယတ္တိသာသနာဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များကား အင်အားအကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့အခြေအနေသည် မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် အထွန်းကားဆုံး၊ အမြင့်မောက်ဆုံးအခြေအနေ ဖြစ်နိုင်လောက်ပါသည်။ စာရင်းဇယား ချ၍ အတိအကျ စိစစ်လျှင် ယနေ့ထက်ပေါ်လွင်သော ပဋိယတ်မျိုး မရှိနိုင်တန်ရာပါ။ သင်ကြားပေးသူ ပညာရှင်၊ သင်ယူသူ စာသင်သား၊ သင်ကြားမှု အထောက်အကူပြု စာအုပ်စာပေနှင့် ကျောင်းကန်ကနား၊ သင်ကြားမှုကို အားပေးသည့် ဒကာ၊ ဒကာမ အစစ တွက်ချက်ရပါမည်။

ပဋိယတ္တိသာသနာတော်သည် ထိုထက်ထွန်းကားရန်မရှိဟူပင် ဆိုချင်ဘွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ထက် ထွန်းကားလျှင်လည်း ပဋိယတ်သည် ပဋိပတ်အတွက်၊ စာပေသည် စာပေအတွက်ဖြစ်၍ တိုးတက်ဘွယ် မဟုတ်တော့ပါ။ ယနေ့ပင် ဤအခြေမဆိုက်ဟု ဆိုရန် ခက်နိုင်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ သာသနာတော်၏ အခြေခံဖြစ်သော ပရိယတ္တိသာသနာ ဤမျှထွန်းကားနေလျှင် ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဒသာသနာများ ထွန်းကားပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အကျင့်အကြံပျက်ပြား၊ အသိဉာဏ်နည်းပါးမှုများ ပပျောက်သွားရဘွယ်ရှိပါသည်။ ယနေ့ ဤသို့မဟုတ်ပါ။

ပဋိယတ္တိသာသနာထွန်းကားလျှက် ကြွင်းသောသာသနာများ မထွန်းကား သည်မှာ ပဋိယတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အပြစ်ဖြစ်ပါသည်။ ပဋိယတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိတို့ ဆောင် နေကြသော ပဋိယတ္တိသာသနာဖြင့် လာဘ်သပ္ပကာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာကျော်ဇော်ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်၍ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို ဆက်လက် ဆောင်ရန် အားအင်မစိုက် လက်ပိုက်နေခဲ့ကြပါသည်။

ဤမျှမက နောက်ဘဝ၌ နတ်ပြည်တက်၍ နတ်သုဒ္ဓာကိုစားပြီး အရိယာနတ်တို့ ထံမှ ဓမ္မတရားနာကြားလျှက် နတ်သားဖြစ်နိုင်သော အခြေအနေ ဧကန်ရှိပြီဟုလည်း သွေးနားထင်ရောက် မာန်မောက်၍နေကြပေသေးသည်။

မြန်မာပြည် ကျမ်းပေါင်းများစွာ ပြုသွားခဲ့၍ ထင်ရှားသော အနေအထိုင်လည်း စံပြုထိုက်သော စာသင်သားအများဆုံးထဲက စာသင်ဆရာတော်ကြီး တပါးလည်း သူမသေမီ သူ့တပည့်များကို ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ရန် တဖွဖွမှာကြား၍ အဆုံးအမ ပေးသွားကြောင်း သိရပါသည်။ ထို့ပြင် ပဋိကတ်သုံးဖုံ ဆောင် ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါး ဆိုလျှင်လည်း ရန်ကုန်မြို့မှ ထိပ်တန်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ဥပါသကာဥပါသကီ လူပုံတို့အလယ်၌ ဂါထာဖွဲ့သီ၍ ဆိုမြည်တောင့်တပြသွားသည်ကို ဖတ်မှတ်ရဘူးပါသည်။

ဤသည်မှာ ထင်ရှားသည်ကိုသာပြဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့လောက် မတော်ကြ မတတ်ကြသူများ၌ကား ဆိုဘွယ် အဘယ်ရှိပါမည်နည်း ဟူ၍ လျှောက်ထား ရပါမည်။

ပဋိယတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကြောင်းကို ဤမျှချဲ့ဖွင့်၍ လျှောက်ထား ရသည်မှာ အကြောင်းရှိပါသည်။ ပဋိယတ္တိဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဤအမြင်သည် မိမိတို့ဆောင်နေရသော ပဋိယတ်၌ ဆောင်နေရသော်လည်း ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်ကို ပေါ်လွင်စေကြောင်း သိသာရန်ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ပဋိပတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကိုယ်ဆောင်နေရသော ပရိယတ်၌ ဤမျှအယုံမဲ့နေကြပါသည်။ နတ်ပြည်ရောက်မှ သုဓမ္မာသဘင်ဝင်၍ အရိယာနတ်များ ဟောကြားမည်ကို နာကြားပြီး တရားယူမည်ကြံကြည်မှာ ကိုယ်ဆောင်နေသော ပရိယတ်တရားကို အယုံမထားကြောင်း အမြင့်ဆုံးစော်ကားချက် ဖြစ်ပါသည်။

သုဓမ္မာသဘင် အရိယာနတ်များ ဟောကြားမည့်တရားသည် တပည့်တော်တို့ ဆောင်နေရသော ပရိယတ်တရားနှင့် သီးခြားဖြစ်မည်လော၊ အရိယာနတ်များသည် ဘုရားမျက်မှောက်မှ တိုက်ရိုက်နာယူသိမြင်သူများ ဖြစ်သည်ထား၌ တပည့်တော်တို့ ဆောင်နေရသော ပရိယတ်မှာလည်း ဘုရားရှင်မျက်မှောက်မှ တိုက်ရိုက်နာရသူ ရှင်အာနန္ဒာ၏ ဆောင်ယူချက်များပင်ဖြစ်၍ တကယ်ခြားရန်အကြောင်း မရှိပါ။ ယနေ့ တပည့်တော်များ ဆောင်ယူနေရသော ပရိယတ်သည် ရှင်အာနန္ဒာမှတစ်ဆင့် ဟောပြောသော ပရိယတ်ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်အာနန္ဒာသည် ယနေ့ နတ်ပြည်မှ နတ်များထက် မညံ့မဖျင်းဘဲ သာလွန်၍ပင် နေရပါမည်။

ထို့ကြောင့် သုဓမ္မာသဘင်မှ နတ်တို့၏ ဟောပြောချက်သည် တပည့်တော်တို့ ဆောင်နေရသော ပရိယတ်လောက်ပင် ပြည့်စုံနိုင်ခြင်း မရှိရာပါ။ ယနေ့ ပရိယတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း သုတ္တန်ပေါင်းများစွာကို ဆောင်ယူလျှက် ရှိပါသည်။ ဤသုတ္တန်များသည် နတ်တို့ဆောင်ထားသော သုတ္တန်နှင့် သီးခြား ဖြစ်ပါသလော။ ဤသို့လည်း ပရိယတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ လက္ခဏာမည် မဟုတ်ပါ။ အတူဖြစ်လျှင် ပရိယတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် နတ်ဟောသုတ္တန်များကို မျှော်လင့်ရန် အကြောင်းမရှိပါ။ ဤသို့ဖြစ်လျှက် လူသိထင်ရှား နတ်ဟောသုတ္တန်များ နာကြားပြီး နတ်သားအဖြစ် သောတပန်ဖြစ်လိုသည် ဟုဆိုကာ တောင့်တပြသည်မှာ မိမိ ဆောင်ယူထားသော ပရိယတ်ကို လုံးဝအယုံအကြည်မရှိကြောင်း အလေးအနက် မိန့်ဆိုချက်သာ ဖြစ်ရပါသည်။

ဤသို့ပင် ပရိယတ်ထိပ်ခေါင်တင်ကြီးများကပင် ပရိယတ်ကို အယုံအကြည် မရှိကြောင်း လက်ရဲဇက်ရဲ တင်ပြနေပုံ သည်အထိ ဆိုက်နေကြလျှင် ခေါင်ကမိုးမလုံ သောကြောင့် သေးသေးဖွဲဖွဲပရိယတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ အဘယ်သို့ ရှိမည်မှာ အထူးဆိုဘွယ် မရှိတော့ပါ။ ပရိယတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဤသို့ အခြေအနေ မကောင်းလျှင် ပဋိပတ်နှင့် ပဋိဝေဒသည် ပရိယတ်၏ အသီးအပွင့်များဖြစ်၍ အထူးဆိုရန် အကြောင်း မရှိတော့ပါ။ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဒ ဟူ၍ ရှိသောသာသနာတော် သုံးရပ် အခြေမလှ ဖြစ်လျှင် သာသနာတော်သည် အသွင်သဏ္ဌန်မျှသာကြွင်းတော့သော (လိဂ်) သာသနာတော်ဖြစ်ရန်သာ ရှိပါသည်။

လိဂ် သာသနာဟူသည် ရှေးကကြားဘူးသကဲ့သို့ သင်္ကန်းလက်ပတ်ပြီး ထွန်စီး နေသည်အထိ ရောက်မှ ဆိုရန်မသင့်ပါ။ ရဟန်းသမဏတို့ ထံမှ မဂ်ဖိုလ်တည်း ဟူသော အကျွတ်တရားများ ပျောက်ပြီဆိုလျှင် ဝိနည်းပင်ကျန်စေဦး၊ လိဂ် သာသနာပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝိနယသည် ဓမ္မအဆီအနှစ်အတွက် အားဖြည့်ချက်မျှသာ ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဓမ္မမဖြစ်ထွန်းတော့လျှင် အားဖြည့် ချက်သည် အကျိုးများရန် မရှိပါ။ (ဝိနယသည် အချည်းနှီးဟု ဆိုသည် မဟုတ်ပါ။ ဝိနည်းသည် ဓမ္မဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်း၏ စည်းမျဉ်းဖြစ်ပါသည်။ တရားဓမ္မ မရှိလျှင် တရားဓမ္မသည်ပိုးရန် အဖွဲ့အစည်းနှင့် အဖွဲ့အတွက်စည်းကမ်းများ ပိုနေကြောင်းသာ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။)

တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်တွင် ဝိနယ၌ အငြင်းပွားကြခြင်းမှာ ဓမ္မပျောက်

သောကြောင့်သာဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မပျောက်ပြီးနောက် ဝိနယဖြင့် တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းမှာ အသွင်သဏ္ဌန် သာသနာတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အသွင်သဏ္ဌန် တည်ဆောက်မှု၌ အငြင်းပွားဘွယ်များ သူတမျိုးကိုယ်တဖုံ များပြားလှပါသည်။ ဤသို့ကြိုးစားကြသော်လည်း အသွင်သဏ္ဌန် လှရုံမျှအပ တရားဓမ္မအကျိုး ရကြမည်မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ တရားဓမ္မပျောက်လျှင် ဘယ်မျှ ဝင်းဝင်းဝါဝါ ပျောသံစည်သံများ မြင်ကြားနေရသော်လည်း လိင်္ဂသာသနာတော် ဖြစ်ပြီဟု ဆိုရပါမည်။ လိင်္ဂ သာသနာဖြစ်လျှင် သစ္စာတရားကို စာမှာကျက်၍ အလှအပဆောင်ရုံ ကြည်ညိုဘွယ်ဖြစ်ရုံမျှ ဟောပြောတတ်၍ ကိုယ်တိုင်မသိ ဖြစ်လာပါမည်။

တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်မှ သစ္စာတရားပျောက်လျှင် လိင်္ဂသာသနာတော် ဖြစ်မည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ သံဃအဖွဲ့အစည်းအခြေခံစည်းမျဉ်းပါ ယနေ့ သာသနာ့ အခြေအနေပြစကားများအတိုင်း သူတမျိုးကိုယ်တဖုံ ကျင့်ကြံဟောပြော ရေးသား နေကြခြင်းမှာ တပည့်တော်တို့ သာသနာ၌ သစ္စာတရားများ မှေးမှိန်နေပြီဖြစ်၍ သစ္စာတရားမှ တိမ်းယိမ်း နေကြခြင်းများ၏ အမှတ်အသားများ ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလက်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်များ ပယ်ဖျက်ပျောက် လွင့်ခံရလျှင်ပင် သူတို့အသိလိမ္မာတရားသည် ယနေ့ထက်နိမ့်ကျပျက်ပြားနေရန် အကြောင်း နည်းလှပါသည်။ ယနေ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် လူမှုအသိမှ ကျော်လွန်သော မည်သည့်အသိအလိမ္မာမှ ရှိနေကြသည် မဟုတ်ပါ။

ဝိဇ္ဇာ၊ ဇောဂျီ တပသီ တို့၏ ဂန္ဓရီ ကျင့်စဉ်များ၊ နတ်ကိုးကွယ်မှု၊ ဓါတ်ကိုးကွယ်မှု ပြုလုပ်ခြင်း နှင့် အကျင့်ပျက်ပြားခြင်းများ ဖြစ်ရန် အကြောင်းသင့်လျှင် လွှဲရှောင်သူ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟူ၍ ရှိရန်အကြောင်း နည်းပါသည်။ အကြောင်းမသင့်သေးလျှင်သာ မသိမိုက်မှားများနှင့် မသိမကြားဘဲရှိရပါမည်။

ဥပမာ-မိမိတို့ စီးပွားကြီးပွား ဂုဏ်သိရ်အာဏာ ကောင်းမွန် ပြည့်ဝနေသေး လျှင်သာ ဘယ်ဝိဇ္ဇာ၊ ဘယ်ဇောဂျီ စသည်မှ မထိဘဲ မကောင်းမှုများရှောင်ရှား သကဲ့သို့ ရှိပါမည်။ စီးပွားကြီးပွားနှင့် ဂုဏ်သိရ်အာဏာ လျော့ပါးဆုတ်ယုတ်လာလျှင် ဘယ်အသိ၊ ဘယ်အလိမ္မာနှင့်မျှ စဉ်းစားနိုင်အား လျော့နည်းကြသူများချည်း ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဤမျှထိ အသိအလိမ္မာ တရားခေါင်းပါး ပြတ်လပ်နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၌ ဤမျှ အသိအလိမ္မာတရား ခေါင်းပါး ပြတ်လပ်နေကြရသော်လည်း သူတို့ထမ်းဆောင်ရသော ဝန်တာကား မနည်းလှအောင် ရှိကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ သံဃာတော် တစ်သိန်းကျော်ရှိပါသည်။ သံဃာတော် တစ်သိန်းကျော်၏ စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး ကို စော်ဘွားများ အလား ခံစားစံစားနိုင်ရန် သူတို့မငြီးမငြူထမ်းဆောင်နေရပါသည်။

သူတို့တတွေအား စစ်တမ်းထုတ်လျှင် သာသနာတော်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် အထက်ကတင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အကျိုးအမြတ်အဖြစ် အသိအလိမ္မာ တစုံတရာ မရလျှင်သာရှိရမည် သူတို့၏ စီးပွားကြီးပွားကား များစွာ အထိပါးခံရသည်အထိ ရှိကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပါမည်။

အချို့သူများ၌ သားသမီး မထွန်းကားမီ လုပ်အားအပြည့်ရှိစဉ်က ကြိုးစားခဲ့၍

ကုန်ထုတ် အရင်းအနှီးကလေးများကို သားသမီးထွန်းကားပြီး သားရှင်ပြု၍ ကုန်သွားသောကြောင့် စားမည့်ဝတ်မည့်သားသမီးများ အထန်လည်းကြုံသောအခါ နောက်ထပ်ကုန်ထုတ်အရင်းအနှီးရအောင် စုဆောင်းနိုင်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ ဘဝလုံးချလိုက် သေဆုံးသွားကြသည်အထိဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်မှ အသိအလိမ္မာတရားကို မရကြလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပိုမို၍ ဒုက္ခရောက်ကြရပါမည်။ ဖွတ်သည်ထက် ညစ်မည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ယနေ့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် အသိဉာဏ် အရာမှာသော်လည်းကောင်း၊ အကျင့်အကြံအလိမ္မာမှာလည်းကောင်း လျှောက်ထားခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဖြစ်နေကြ ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်များအနေနှင့် ဤသာသနာတော်ရေး လျှောက် ထားတောင်းဆိုလွှာကို တင်ပြလျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဆက်လက်၍လျှောက်ထားတောင်းဆိုခြင်း၏ အကြောင်းကို လျှောက်ထားပြီး နောက် လျှောက်ထားတောင်ဆို လွှာမလျှောက်မှီ လျှောက်ထားတောင်းဆိုသူ တပည့်တော်တို့၏ ဘဝကိုအနည်းအကျဉ်းမျှ လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။

လျှောက်ထားသူ၏ ဘဝကိုမသိလျှင် လျှောက်ထားလွှာ၏ အတိမ်အနက် ချိန်ဆက်ရန်ခက်မည်မှ ဖယ်ရှားရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ ဘဝကို တင်ပြလျှောက်ထားမည်ကို သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၏ နိဒါန်းအဖြစ် ခွင့်ပြုစေလိုပါသည်ဘုရား။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ သံဃာတော်များအားလုံးကို ကိုယ်စားပြုသည်ဖြစ်၍ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါသော နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့နှင့် သံဃမဟာနာယက ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော် အရှင်မြတ်များ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော် အခါ ရဟန်းတော်မြတ်ကြီးတို့ ထုံးကို နှလုံးမူ၍ လျှောက်ထားပါရစေ ပါဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ရဟန်း တော်များသည် တရားကျင့်သုံး၍ ပြီးဆုံးသွားသော ကိလေသာများကို မြတ်စွာဘုရား ထံပါး၌ ဝပ်တွားဦးတင်တတ်ကြကြောင်း သိရပါသည်။ ယနေ့အချိန်၌ အန္တရဓါယန ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သံဃာတော်တို့၏ ထိပ်သီးနိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက အဖွဲ့အစည်းကြီးကိုကား တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

တပည့်တော်များ တရားကျင့်သုံး၍ ပြီးဆုံးသွားသော ကိလေသာများကို မြတ်စွာဘုရားအား မလျှောက်ထားနိုင်တော့သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားအလား မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သံဃာတော် အဖွဲ့အစည်းကြီး၏ ကိုယ်စား နိုင်ငံတော် သံဃမဟာ နာယကများ၏ ဥက္ကဋ္ဌတို့အား တပည့်တော်များ လျှောက်ထားခွင့်နှင့် ကြုံရသည်အထိ ရှိလာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာရပါသည်။

ဤသို့ ဝမ်းသာရခြင်းမှာ တပည့်တော်များအနေနှင့် ကြွားလို၊ ဝါလို၊ ထင်ရှားလို၍ လုံးဝမဟုတ်ဘဲ၊ သာသနာတော်၌ အစစ်အမှန်များ မရှိ၊ မဟုတ်ဟု ဖော်ထုတ် အသိပေးသည်ကို သိကြရပြီး သာသနာတော်တရားကို ဆထက်ထမ်းပိုး ကြိုးစားနိုင်ရေး အားတက်သရော ညွှန်းပြနိုင်ရန်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့ဘဝအတွက် ကြီးပွားနှင့် စီးပွားတို့သည် အချည်းနှီးများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဂုဏ်သိရ်နှင့် အကျော်အစောသည်လည်း အမှန်တရားကို ဖျောက်မြှောက်

နေသော အရာများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဒီနေ့သာသနာတော် ရဟန်းသာမဏများ ပဋိဝေဒ ကျေးဇူးနှင့် အကင်းအကွာခံရခြင်းမှာ သာသနာတော်၌ ဂုဏ်သိရ်အကျော်အစော်၊ လတ်သပ္ပကာ၊ ဒကာဒကာမ အစစတို့၏ မင်းမူနေ၍ ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်များ ခံယူပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်များ လျှောက်ထားမည့် ပဋိဝေဒ ကျေးဇူးတရားများနှင့် စပ်၍လည်း အနည်းငယ်လေးမျှ အထင်မှားတော်မမူကြဘဲ နာကြား လက်ခံတော်မူကြ စေလိုပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်နှင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တပည့်သားသံဃာတော်များ အဆက်ဆက်၏ အတိုင်းမသိသော ကျေးဇူး တရားတော်များကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်းဟူသော ပဋိဝေဒ ကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည်လည်း ရှေးနည်းအတူ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးတော် အနန္တကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတ ပရာမသုံးဝသော သံယောဇဉ်များကို ဖယ်ရှားပြီးခြင်းတည်းဟူသော ပဋိဝေဒကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့၏ ဘဝကို လျှောက်ထားလိုသည်မှာ ဤမျှဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တပည့်တော်များ ဘဝလျှောက်ထား ချက်သည် အဓိမာနလျှောက်ထားချက်နှင့် ခွဲခြားမရဖြစ်စရာ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်များ လျှောက်လှမ်းခဲ့ရသော လမ်းကို အနည်းအကျဉ်း နာကြားစေလို ပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်ရှင်ဉာဏသည် အသက်(၄၃)နှစ်၊ သိက္ခာ(၂၃)ဝါ၊ တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည် အသက်(၃၇)နှစ်၊ သိက္ခာ(၁၇)ဝါဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် (၁၅)နှစ်သားအရွယ်မှာ သာသနာဘောင်သို့ရောက်၍ မန္တလေးမြို့ စာသင်တိုက်ဖြစ်သော မစိုးရိမ်တိုက်နှင့် မိုးကောင်းတိုက်များ၌ ဆယ်နှစ်မျှ စာပေပရိယတ်တရားများ သင်ကြား လေ့လာခဲ့ပါသည်။ မစိုးရိမ်တိုက် နာယကဆရာတော်များနှင့် မစိုးရိမ်တိုက် မဟာနာယက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးကောသလ္လ(ပြန်လွန်)ထံတွင် အခြေခံစာပေများနှင့် အဘိဓမ္မာကို သီးခြားလိုက်စားခဲ့ရပါသည်။ မစိုးရိမ်တိုက် လက်ရှိ မဟာနာယက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု ပဌာန်းဆရာတော်ထံ၌ ပဌာန်းကျမ်းကို သင်ကြား ခဲ့ရပါသည်။ သင်းရိုးပါဠိကျင်းရင်းများကို မိုးကောင်းတိုက် ဒေးဝန်းဆရာတော်နှင့် တောင်သမန်ဆရာတော် အရှင်ကေသဝါဘိဝံသ တို့ထံတွင် လေ့လာခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်ရှင်ဂုဏဝန္တသည် (၁၉)နှစ်သားအရွယ်မှာ သာသနာဘောင် ဝင်ရောက်၍ အမရပူရမြို့ မဟာဂန္ဓာရုံ၌ (၆)နှစ်မျှ ပရိယတ်စာပေကို သင်ကြား လေ့လာခဲ့ပါသည်။ အမရပူရမြို့ မဟာဂန္ဓာရုံ ကျောင်းတိုက် စာချများ၊ သံဃာတော်ကြီးများ နှင့် ဆရာတော်တို့ထံတွင် ပါဠိသွားနည်းလာနည်းနှင့် အဘိဓမ္မာအခြေခံများ၊ ဝိနည်းငါးကျမ်းနှင့် ပါဠိတော်များ လေ့လာခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် ဆရာသမားနှင့် သတင်းသုံးဖော်များအထူး လေးစား ဂုဏ်ပြုရလောက်အောင် စာသင်တိုက်၌ အရွယ်အားလျော်စွာ ဖြစ်သော လျှပ်ပေါ်ခြင်း ကင်းသူများဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည် အသက်(၂၅)နှစ်၌ စာသင်တိုက်မှ

ဆင်းခဲ့၍ ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးများထံတွင် သုံးလမျှ ဉာဏ်စဉ် နာရသည်အထိ ပဋိပတ္တိ သင်ကြားချက်ကို ဆရာဖြစ်သည်အထိ လေ့လာပြီး တောထွက်ခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်သည် ဉာဏ်စဉ်နာခဲ့ရသော်လည်း ဘုရားဆုပန် ထားခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့် တောအတွင်း၌ မေတ္တာဘာဝနာ တရားတော်များကိုသာ ပွားများ၍ (၇)နှစ်မျှ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် အသက် (၂၅)နှစ်၌ စာသင်တိုက်မှ ဆင်းခဲ့၍ အသက်(၂၆)နှစ်ပြည့်၌ ကျိုးပျက်နေသော သီလသိက္ခာများကို ဆေးကြောပြင်ဆင်ခြင်း ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရန် တောထွက်ခဲ့ပါသည်။ တောအတွင်း၌ မဟဂ္ဂုတ်တရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်များ ရရှိခဲ့ပါသည်။ အရူပဈာန်ဆိုသည်မှာ ရုပ်၊နာမ် ပညတ်များ ဖြစ်ပြီးနောက် ဘာမျှမရှိသည့်အဖြစ်၌ သိနေသောစိတ်ကို အမြတ်ဆုံးဟု ရူပွားချက်များ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်သည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တ၍ တောထွက်ပြီး တရားကျင့် သည်မဟုတ်ပါ။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည် တပည့်တော်များနှင့် မတန်သေးသော အရာဟု ထင်မြင်လျက်ပါရမီဖြစ် တောထွက်ပြီး စိတ်လွင့်ပါး ပျင်းရိနေမည်ကို ကာကွယ်ရန် တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ကျင့်ကြံခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဘာမျှမဖြစ်သည်ကို သိနေသောစိတ်၏ ဧဓိသောအဖြစ်ကို လေ့လာဖန်များသောအခါ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသော ကိလေသာတရားများ မဖြစ်ပွားဘဲ ကြက်ပျောက်၊ ငှက်ပျောက်၊ ပျောက်နေကြပါသည်။ ဖြစ်လေ့ရှိလျက် မဖြစ်ဘဲ နှစ်ဆက်အောင် ကြာလာသောအခါ မဂ်ဖိုလ်တရားရနေပြီလား၊ ရနေပြီ ထင်ပါရဲ့၊ ဤသို့ အဆင့်ဆင့် အထင်ကပ်လျက် ဆုံးဖြစ်ဝံ့သည်အထိ ဖြစ်လာပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်သောအခါ တပည့်တော်စိတ်၌ ရှေးသရောအခါက တရားရသူဟူ၍ မရှိနိုင်ဟုထင်သော်လည်း ယခုအချိန်၌ အခြားသူများလည်း တရားရနေကြလိမ့်မည် ဟု ထင်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူများရသောတရားများလည်း နာကြားလိုစိတ်များ ဖြစ်ပွားပြီး ရိပ်သာရင်းများသို့ တောကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ စာသင်သားဘဝက တရားနာ ပျင်းသော်လည်း ယခုအခါ တရားအထူးနာလိုခဲ့ပါသည်။

စစ်ကိုင်း ပရက္ကမ၊ ဉာဏစာဂီ၊ တောင်မြို့၊ မိုးကုတ်၊ ဝေဘူ၊ ကျောက်သင်္ဘော၊ သဲအင်းဂူ၊ သံလျှင်တောရ၊ မိုးညို၊ စွန်းလွန်း၊ မဟာစည်၊ ကြောင်ပန်း၊ သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ အစစဖြစ်ပါသည်။ နာကြားရချက် အရာများ စုပေါင်းလိုက်သောအခါ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဘုံသုံးပါးမှ တရားများချည်းဖြစ်ကြောင်း အကွက်လည်လာပါသည်။ တပည့်တော် ကျင့်သုံးနေသော တရားသည်လည်း ဘုံသုံးပါးထဲမှပင်ဖြစ်ကြောင်း ဆင်ချင်နိုင် လာပါသည်။ ရှေးအခါက ရူပါ၊ ရူပ ဓမ္မတခုခုဖြစ်ပွားရန် ခဲယဉ်းသည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သော်လည်း ရူပါ၊ ရူပများ အလွယ်တကူဖြစ်ပွားနေသည်ကို မျက်စေ့၌ တပ်အပ်ထင်ထင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်သောကြောင့် ရှေးက မတဘူးသော မဂ်ဖိုလ်ကို မဟဂ္ဂတမြင်မှ ဆာလောင်တမ်းတလာခဲ့ပါသည်။

လောကုတ္တရာလမ်းညွှန်ကို ပေးနိုင်သောအရာကို လိုလားသော်လည်း ရှာဖွေမရဖြစ်၍ ဘုရားသည် သာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိ တော့သည်။ ဘုရားမှတပါး လောကုတ္တရာလမ်းပြမည့်သူဟူ၍ မရှိတော့ပြီ၊ ယနေ့ သံဃာတော်များလက်၌လည်း လောကုတ္တရာလမ်းသည် အစပြတ်ပျောက်ခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားဟောခဲ့သော ပရိယတ္တိ

စာပေများကို ဖတ်ရှုလေ့လာသုံးသပ်ပြီး၊ ဘုရားကိုမြင်အောင် လေ့လာရမည်။ ဘုရားတွေ့မှ တရားတွေ့မည်။ ဘုရားတွေ့ရန် ပရိယတ်စာပေများ လေ့လာသုံးသပ်ရမည်။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပဋိကတ်စာပေများကို လေ့လာရန်ပြင်ဆင်ရပါသည်။ ပြင်ဆင်ရာ၌လည်း ဘုရားဟောတိုက်ရိုက်ကို လေ့လာမည်။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာများကို နောက်ထားမည်။ ပါဠိတော်၌လည်း ပါဠိပိဋကတ်တော်ကို လေ့လာလျှင် စကားလုံး အနက်ပြဿနာ၊ အသွားအလာပြဿနာ၊ အမိဘာသာမဟုတ်၍ နှေးကွေးမှုပြဿနာ အစစများ ရှုပ်မည်။ မြန်မာပြန် ပိဋကတ်များကို မူထား၍ ပါဠိပိဋကတ်ကို အကူ ထားမည်။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်လေ့လာပါသည်။

လေ့လာသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တော်များ နားမလည်နိုင် လောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍နေသည်ကို ကွဲကွဲပြားပြား သိလာရပါသည်။ ဇာတ်နိပါတ် နှင့် အဘိဓမ္မာများ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာကို နားလည်၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။ တမျိုးတဖုံစီ ကွဲပြားအောင် ခြားနားနေသကဲ့သို့ တွေ့ရပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်၊ လောကအမြင်များသည် တပည့်တော်များ နားလည်၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် လောကကို မြင်ရာ၌ လောကသည် မမြဲဟု မှတ်သားထားကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကကို မမြဲဟု မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ မြဲဟု ယူသလော ဆိုသောအခါ၌လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် လောကကို မြဲသည်ဟု မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း တပည့်တော်တို့ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မည်ဟု ယူဆသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မည်ဟု မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်တို့အမြင်၌ တရားပြီးဆုံးသူများသည် သေပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်မည်။ ဘာမျှမဖြစ်တော့ဟုယူဆသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ လောကအမြင်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ လောကအမြင် မတူပါ။ တပည့်တော်တို့ ဘဝအမြင်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်လည်း မတူပါ။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အမြင်ကွဲပြားနေခြင်းသည် မသင့်မြတ် ဟု တပည့်တော်တို့ထင်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အမြင်ကွဲပြားနေခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးမြင်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု တပည့်တော်များ ထင်မှတ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားနှင့် တပည့်တော်များ ဤမျှအမြင်ကွဲပြား နေသော ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားချက်များကို တပည့်တော်များ နားလည် နိုင်လောက်သော အခြေအနေ မရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် မှတ်ယူရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအမြင်ကွာဟချက် ဖျောက်ဖျက်နိုင်ရန် တပည့်တော်တို့ ဦးတည်လိုက်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ လောကကြီးမြဲလည်းမယူ၊ မမြဲလည်းမယူ၊ သေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်းမယူ၊မဖြစ်လည်း မယူသော အမြင်ဖြစ်ရန် သုံးသပ်ရပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် သေပြီးနောက်ဖြစ်သည်။ တရားဆုံးသူ သေပြီးနောက်မူမဖြစ်၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာလောကသည် မမြဲ၊ နိဗ္ဗာန်သာ မြဲသည်။ ဤသို့မြင်နေခဲ့ကြပါသည်။ ဤအမြင်ကို ဖျောက်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ စိစစ်ကြည့်ပါသည်။ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သလော? ဟူသောအမေး၌ မြတ်စွာဘုရား တားမြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် တားမြစ်ရသနည်း။

အမေးမှားလျှင် တားနိုင်သည်။ အမေးမှားသလော၊ ဖြစ်သလောဟူသော ကြံယာမှကို၍ တွက်ကြည့်ပါသည်။ ဖြစ်သလော? ဟူသောမေးရာ၌ အဘယ်ခါဖြစ်သလောဟု မေးသနည်း။ သေပြီးသောနောက်အခါ၌ ဖြစ်သလောဟု မေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအမေးတွင် သေပြီးနောက်ဟူရာ၌ သတ္တဝါသေခြင်း မရှိလျှင် သေပြီးနောက်ဖြစ်သလောဟူသောအမေး၏ အဖြေလည်း အတားအမြစ် ခံရနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သတ္တဝါသေသလောဟူသော ပြဿနာကို စီစစ်ရပြန်ပါသည်။ သေသလောကြံယာ၏ ကတ္တားဖြစ်သော သတ္တဝါမရှိလျှင် လည်း သေသလောဟူသော အမေးလည်း အတားအမြစ်ခံရ နိုင်ပြန်ပါသည်။ နောက်ဆုံး၌ သတ္တဝါဟူသည် အဘယ်နည်း? ဟူသော ပြဿနာ၌ဆိုက်လာပါသည်။

သတ္တဝါသည် ခန္ဓာပဉ္စက၏ အမည်ဖြစ်သည်။ ခန္ဓာပဉ္စကသည်အဘယ်နည်း။ ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်သည် အဘယ်ကြောင့် ခန္ဓာဖြစ်ရသနည်း။ ဝေဒနာ၊ သညာ စသည်များသည် တချိန်၌တခုတည်းသာဖြစ်လျှက် ဘယ်သို့အစုအပုံဖြစ်သနည်း။ စိတ်လည်း ဤနည်းပင် တခုယုတ်ကိုးဆယ်ရှိသော်လည်း တခါဖြစ်လျှင် တခုသာဖြစ်လျှက် အဘယ်သို့စုသနည်း။ အတိတ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ စသည် အတိတ်မှာပင်ချုပ်ခဲ့ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဝေဒနာ၊ သညာနှင့် အဘယ်သို့ စုသနည်း။ စသည်အားဖြင့် ရုပ်ဝေဒနာ၊ သညာ စသည်များ ခန္ဓာလုပ်မရ ဖြစ်ရပါသည်။ ဆက်လက်ဆင်ခြင်သောအခါ ဖြစ်ဆဲရုပ်ဝေဒနာ စသည်သည် မဖြစ်မီရှုဒေါင့်မှကြည့်လျှင် အနာဂတ်၊ ဖြစ်ဆဲရှုဒေါင့်မှ ကြည့်လျှင် ပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ပြီးရှုဒေါင့်မှကြည့်လျှင် အတိတ်၊ တခုတည်းသော ရုပ်ဝေဒနာ စသည်၌ပင် ကာလသုံးပါး စုဝေးလျှက် ရှိပါတကား။ အနီးအဝေး၊ အတွင်းအပြင်လည်း ဤနည်းပင်။ ရုပ်ဝေဒနာ စသည်တခုခုသည် ဝေးသောအရာကိုထောက်လျှက် အနီး၊ နီးသောအရာကို ထောက်လျှက်အဝေး၊ အတွင်းကျသောအရာကို ထောက်လျှင်အပြင်၊ အပြင်ကျသော အရာကို ထောက်လျှင် အတွင်း၊ ဤသို့ ပင် တခုတည်းသော ရုပ်ဝေဒနာ စသည်၌ပင် ဆန့်ကျင်ဘက် အရာများ ဖြစ်သော အနီးအဝေး၊ အတွင်းအပြင်များ စုဝေးလျှက်ပါ တကား။ ကြမ်းနုယုတ်မြတ်၌လည်း ဤနည်းပင်။ ဤသို့ သဘာဝဓာတ် တခု၌ တစ်ဆဲ့တစ်ထွေသော အခြေအနေများ စုဝေးနေကြသည်။ ဤတစ်ဆဲ့တစ်ထွေသည်လည်း ခြုံလိုက်လျှင် အချိန်ကာလပြ အခြေအနေ၊ နေရာဌာနပြ အခြေအနေ၊ ပြုပြင်ဖြစ်ပွားမှု ပယောဂ အခြေအနေဟူ၍ သုံးပါးသာရှိကြောင်း ဆက်၍ထင်မြင်ပါသည်။

ဤအတွေးများမှာ တပည့်တော်များ တွေးမိတွေးရာ လျှောက်၍ တွေးနေခြင်းများသာဖြစ်ပါသည်။ ဆက်၍လည်း မဆုံးနိုင်အောင် တွေးပြန်ပါသေးသည်။ ရုပ်ဝေဒနာ စသည်တို့၏ ခန္ဓာအဖြစ် အခြေအနေ၊ ကာလ၊ ဌာန၊ ပယောဂနှင့် ရုပ်ဝေဒနာ စသည်တို့၏ လက္ခဏာဖြစ်သောအနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အစပ်အဟပ်များရှိသလောဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အနိစ္စ မမြဲဟူသည် အချိန်ကာလနှင့်စပ်သောစကား ဖြစ်သည်။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲဟူသည်လည်း ပြုပြင်မှုပယောဂနှင့် စပ်သောစကား ဖြစ်သည်။ အနတ္တအနှစ်သာရမရှိဟူသည်လည်း နေရာဌာနနှင့် စပ်သောစကား ဖြစ်သည်။ အနိစ္စမမြဲဟူသည် အချိန်မရှိမှဖြစ်မည်။ ရှိလျှင် ရှိသောအချိန်၏တဝက်နှင့်စာက မြဲနေဦးမည်။ ထို့ကြောင့် အနိစ္စဟူသည် အချိန်ကိုငြင်းဆိုချက်ဖြစ်ရမည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲဟူသည် လည်း ပယောဂမရှိမှဖြစ်မည်။ ရှိလျှင်ရှိသော ပယောဂထက် ဆင်းရဲ သည်ထက်စာ၍ ချမ်းသာနေဦး

မည်။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခဟူသည် ပယောဂကိုငြင်းဆိုသော စကားဖြစ်မည်။ အနတ္တသာရမရှိဟူသည်လည်း သာရတည်ရာဌာနမရှိမှ ဖြစ်မည်။ ရှိလျှင် ရှိသောအထည်ကိုထောက်ပြီး တည်ရာဌာနများထွက်နေဦးမည်။ ထို့ကြောင့် အနတ္တဟူသည် ဌာနကိုငြင်းဆိုသောစကား ဖြစ်သည်။ ဤသို့တွေးမိသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရုပ်ဝေဒနာ စသည်၌ ကာလ၊ဌာန၊ပယောဂများကို ငြင်းဆိုခဲ့သည်။ တပည့်တော်တို့သည် ရုပ်ဝေဒနာ စသည်၌ ကာလ၊ဌာန၊ပယောဂများကို လက်ခံခဲ့သည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူ၍လည်း ဖြစ်ပြန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဝေဒနာ စသည်များ၌ ကာလ၊ ဌာန၊ပယောဂ ရှိမရှိ သိနိုင်ရန် ထို ရုပ်ဝေဒနာ စသည်ကို လေ့လာရပါသည်။ ရုပ်ဝေဒနာ စသည်သည် အကယ်လေ့လာသောအခါ ကာလ၊ ဌာန၊ ပယောဂများ မရနိုင်ကြောင်း သိသာလှပေသည်။ ရုပ်ဝေဒနာ စသည်လည်း ပစ္စယသမဝါယတရား သို့မဟုတ် ဟေတုသာမဂ္ဂီတရားများသာ ဖြစ်သည်။ ရုပ်၊ ဝေဒနာ စသော သဘာဝတရုဒုသည် အကြောင်းအစိတ်အပိုင်း အစအန ပေါင်းများစွာ၏ အစုအဝေးများသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဝေဒနာ စသည်သည် သင်္ခတတရားဟူ၍ ခေါ်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ခတဖြစ်သော ရုပ်ဝေဒနာစသည် တရုဒုသည် အကြောင်းအစိတ်အပိုင်း အစအနများ၏ ကြိယာဝိသေသဟု ဆိုအပ်သော ထူးခြားသော အမူအရာမျှ ဖြစ်သောကြောင့် ခြပ်မရှိ၊ ခြပ်မရှိသောကြောင့် ဌာနမရှိ၊ ကာလလည်းမရှိ၊ ပယောဂလည်းမရှိ၊ ဤမျှအထိ သိလာခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ သိသော်လည်း များစွာအသုံးဝင်လှသေးသည် မဟုတ်ပါ။ သိသည်မျှပင်ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ဝေဒနာ စသည်များ၌ ကာလ၊ဌာန၊ ပယောဂရှိသည်ဟု ယူ၍လည်း ဘာမျှမဖြစ်ပါ။ မရှိဟူ၍လည်း ဘာမျှ မဖြစ်ပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း မျှော်လင့်သော အကျိုးများဖြစ်ပွား ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ယင်းအကျိုးကား ရုပ်ဋ္ဌေဒနာစသည်များ အကြောင်း အစိတ်အပိုင်းတို့၏ အစုအဝေးဖြစ်ကြောင်း လေ့လာမိ၍ ရှေးအခါက ထင်ရှားသကဲ့သို့ ရုပ်ဝေဒနာ စသည် သဘာဝ ပရမတ္ထတရားများသည် အရှိဖြစ်သည်။ ပညတ်သည် မရှိဖြစ်သည်ဟူသော အမြင်မှားများ ဖယ်ရှားနိုင်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ပရမတ္ထတရားများကို အရှိတရား၊ ပညတ်တရားများကို အသွင်တရား၊ မရှိတရားကို ဤသို့တရားသေ သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြပါသည်။ ပညတ်တရားသည် အကြောင်းအစိတ်အပိုင်းတို့၏အစုအဝေးမျှဖြစ်၍ အရှိတရားမဟုတ်၊ ပရမတ်တရားမူကား ပညတ်တရားတို့၏ အခြေခံဖြစ်သောကြောင့် အရှိတရား ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ယခုသိရသည်၌ ပညတ်တရားလည်း အကြောင်းအစိတ်အပိုင်းတို့၏အစုအဝေး ကြိယာဝိသေသန၊ ပရမတ်တရားလည်း ထိုနည်းမခြား အကြောင်းအစိတ်အပိုင်းတို့၏ အစုအဝေး ကြိယာဝိသေသဖြစ်၍ ပညတ်အရှိမဟုတ်လျှင် ပညတ်အရှိမဟုတ်သကဲ့သို့ ပရမတ်လည်း အရှိမဟုတ်။ ပရမတ်အရှိဖြစ်လျှင် ပရမတ်အရှိဖြစ်သကဲ့သို့ ပညတ်လည်း အရှိဖြစ်သည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဤသို့သိသောကြောင့် ပရမတ်အစုအဝေးတို့ထက်ကြီးသော ပညတ်အစုအဝေးဖြစ်သော ငါ၊သူတပါး၊ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါများ ရှိလာပါသည်။ ထို့ပြင် မရှိသော ပညတ်ထက် သေးမှုံသောပရမတ်လည်း ခိုင်ခိုင်မာမာ မရှိဖြစ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပရမတ်အရှိကို အတိုင်းထက်အလွန်လက်ခံမှုများ ပျောက်ပြီး ပညတ်မရှိ ခံယူမှုများလည်း ပျောက်ကာ ငါမရှိသည်မဟုတ်၊ ငါရှိသည်။ ငါ၏ ကောင်းကျိုးနှင့်ဆိုးပြစ်သည်

ဘယ်ကမှလာသည်မဟုတ်။ ငါပြုသည့် အတိုင်းသာဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ခံယူမှုများ ပေါက်ပွားလာရသည်။ ငါပြုသော အမှုအကောင်း အဆိုးများသည် ဘာသာလဝါ ပျောက်ပျက်သွားကြသည်မဟုတ်။ ငါ့၌ ကောင်းကျိုးနှင့်ဆိုးပြစ်အဖြစ် ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပွားကြသည်။ ဤသို့ သဘောပေါက်လာပါသည်။

ဤသဘောပေါက်ချက်သည် တပည့်တော်၏ ဉာဏ်အမြင်ကို တလောကလုံး လင်းချင်းအောင် လင်းစေခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော် လိုလားတောင့်တရှာဖွေခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးတွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်း မယူ၊ မဖြစ်သည်လည်းမယူဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အဖြေများအတွက် နားမလည်ချက်များ ပွင့်ထွက်လင်းချင်းလာပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကို နားလည်လာသကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား၏ တ ရားတော်များကိုလည်း နားလည်လာပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သံဃာများကိုလည်း နားလည်လာပါသည်။ ဓမ္မ၊အတ္တ၊နိရုတ္တိ ပဋိဘာန လေးဝသော ပဋိသန္တိဒါတရား ဖြစ်ပွားသူမခြား ဖြစ်လာပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့သော သဘောဓမ္မများ၌ လောကကြီး၏ အဖြစ်အပျက် အနက်အတ္ထများ၌လည်းကောင်း ထိုအဖြစ်အပျက်များကို ထုတ်ဆောင်ဖော်ဆိုရေး နိရုတ္တိများ၌လည်းကောင်း၊ အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအကျိုးနှင့် အကောင်းအဆိုးများ ထွက်ချက်ဝေဖန်ရေး ပဋိဘာနများ၌ လေးနက်သောဝန်တာမရှိ ဖြစ်လာပါသည်။ ဤအခါ၌ လောကကြီး မကုန်ဆုံးနိုင်အောင် နက်နဲသောတရား ကို ငါသိပြီ၊ ငါတစ်ယောက် လောကအလယ်မှာ မျက်စိကောင်းကောင်း ပေါက်ခဲ့ပြီ။ တဏှာ၊မာန၊ဗျာပါဒ အစရှိသော ကိလေသာတို့ ကုန်ရာကို ငါအလိုရှိလျှင် အလိုရှိချိန်၌ ရောက်အောင်သွားနိုင်ပြီ။ တဏှာ၊မာန၊ ဗျာပါဒ အစရှိသော မကောင်းညစ်ဆိုး တရားမျိုးတို့သည် ငါကောင်း သည်ထင်၍ သိမ်းပိုက်တည်ဆောက်ထားသော အရာများသာ ဖြစ်သည်။ ဘယ်သဘာဝပစ္စည်း၊ ဘယ်တန်ခိုးရှင် ဖန်ဆင်းသောပစ္စည်းများ မဟုတ်၊ ငါလုပ်ထားသော အရာဖြစ်၍ ငါမလိုချိန်၌ ငါဖျက်လျှင် မုချပျက်ရမည် သာဖြစ်သည်။ ဤသို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်စိုးလာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်အတွင် တရားရေးဆိုင်ရာ ကြောင့်ကြများ မီးကိုရေနှင့်ငြိမ်းသကဲ့သို့ ငြိမ်းကြပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ဆ၍နေသည်ကား မဟုတ်ပါ။ ဓမ္မစာပေများ၌ ချထားအပ်သောနား ရှိနေရန် အမြဲဝီရိယစိုက်လျက် ရှိပါသည်။ ဓမ္မဖွင့်သူတို့၏ အမှားနှင့်ဓမ္မဆောင်သူတို့၏ အမှားများကြောင့် သာသနာတော် များစွာနစ်နာသည်အထိ ထိပါးလှသည်ဟု သိနေရသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဤအမှား၏ ကြီးမားလှသော ထုထည်ပမာဏကို ရှင်းလင်းရန် မလွယ်လှသောကြောင့် တတ်အားသမျှဖြင့် တင်းတိမ်သည် အနေထား၍ လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ နိဗ္ဗာနဒီပနီ၌ နိဗ္ဗာန်အဖွင့်အမှားကို ပထမဆုံး သုံးသပ်ပြခဲ့ပါသည်။ စာမျက်နှာ (၂၀၀)ကျော်ခန့်ဖြင့် နိဗ္ဗာနဒီပနီဘယ်လဲ ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ သီလ၊သမာဓိ၊ပညာအဖွင့်များ ချွတ်ခြုံကျအောင် မှားယွင်းလှ၍ သာသနာတော်၌ တရားပျောက်ရသည်ကို သိမြင်ပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဘယ်လဲ အမည်ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို စာမျက်နှာ (၃၀၀)ကျော်မျှ ရှိအောင် သုံးသပ်ပြခဲ့ပါသည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာ

ဝတ္ထုပြသော ဗုဒ္ဓဝါဒ ဒဿနများ၏ အမှားသည်လည်း မျက်မှောက်သာသနာကို ချာလည်ပတ်ယမ်းစေသောကြောင့် စာမျက်နှာ (၂၅၀)ခန့်ဖြင့် မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုဘယ်လဲဟူသော အမည်တပ်၍ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုကိုသုံးသပ်ခဲ့ပါသည်။ ဤကျမ်းများကို စာပေစိစစ်ရေးမှ ထုတ်ဝေခွင့်များမရခဲ့သဖြင့် ပရိယတ်၏ ကြီးမားလှသော ထုထည်ပမာဏရှိသော အမှောင်အမည်းမှ ရှောင်လွှဲရပြန် ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တောင်ပေါ်တောကျောင်း၌ တစ်ယောက်တည်းလဲလျောင်းအိပ်စက်နေခဲ့သည် မဟုတ်ပါ။ တရားဟောခြင်းအမှုဖြင့် အောက်ခြေပိုင်းမှ ပြန်စမည်ဟု ရည်ရွယ်ချက်ထားပြီး တရားနာပရိသတ်များထံ ဓမ္မကထိကအသွင်ဖြင့် ဝင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

လူအများကို သစ္စာတရားဖြင့် ချုံမြိန်စေနိုင်သော်လည်း ယေဘုယျလူများမှာ ရွာစောင့်နတ်၊ ရပ်စောင့်နတ်ဟု ဆိုအပ်သော ရွာဦးရပ်ပိုင်ဆရာတော်များချည်းဖြစ်၍ သူတို့ဆရာတော်နှင့်မတူ ကွဲပြား၍ အလကားဟုအထင်ခံရသည်လည်း အများအပြား ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ပင် သာသနာတော်အကျိုး သယ်ပိုးရန် အားသွန်နေမိသည်။ မိမိအေးငြိမ်းမှုကို လစ်လျူရှုသကဲ့သို့ ပြုနေခဲ့သည်ကို သတိရလာပါသည်။ အဘယ်မျှပင် သစ္စာတရားကို မြင်သော်လည်း ကာမ,ရာဂ,ဗျာပါဒ စသည် မစင်လျှင်ဆင်းရဲပင်ပန်းမှုများ အဝင်ခံရမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။ ကာမ,ရာဂ,ဗျာပါဒ စသည်သည်လည်း လူကို များစွာပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်တတ်သောအရာများ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၌လည်း ကာမ,ရာဂ,ဗျာပါဒ စသော ကိလေသာပယောဂများ၏ အဝင်အပူးကို ခံလာရပါသည်။ ဂုဋ္ဌာနကံဖြင့် (၂)ကြိမ်မျှ ဆောင်ရွက်ရသည်အထိများစွာ ပူပန်ဆင်းရဲခဲ့ရပါသည်။ ကာမ,ရာဂစသည်တို့အပေါ်၌ ထိတ်လန့်၍လည်း လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘယ်ကိစ္စထက်ဖြစ်ဖြစ် ကာမ,ရာဂ,ဗျာပါဒ စသည် ရှင်းလင်းရေးလုပ်ငန်းလည်း အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ဘယ်သူ အရဟတ္တ မဂ်ဖိုလ်ရဘို့ထက်ဖြစ်ဖြစ် ငါရဖို့သည် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်သည်။ ဤသို့ အရေးပေါ်အခြေအနေကို သတ်မှတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်သည် ငယ်စဉ်က မှားယွင်းသောအပေါင်းအသင်းကို ရခဲ့သည့်အလျောက်ဟတ္ထမေထုန်မျှဖြင့် မပြတ်မွေ့လျော်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အခြားအာရုံခံစားမှုကိစ္စများကား နှေးကွေး လေးလံသူဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ အရွယ်အားလျောစွာ မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်သောအာရုံနှင့် လာဘ်အကျော်စောစသည်များ၌ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနည်းပါးသူ ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော် တာဝန်ကို ငိုနေရအောင် ပျင်းနေလျှင်ပင် ငိုပြီးထမ်းဆောင်ဖြစ်အောင် ထမ်းမည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ပြီး၊ အာရုံများနှင့် ကင်းရှင်းအောင်လည်း ကြိုးစားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာတရားကိုသိပြီးနောက်၌ကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံပြီးဖြစ်ပါသည်။ အာရုံများကိုလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိတော့သူ ဖြစ်လာပါသည်။ ကိုယ်ကောင်းလျှင် ခေါင်းဘယ်မှမရွေ့နိုင်၊ ကိုယ်သာ ပဓာနဟုချပြီး အာရုံများအပေါ် အဆီးအတားကို ဖယ်ရှားခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ကာမ,ရာဂ စသည်ကို မပယ်နိုင်သေးခြင်း ဟူသော မစွမ်းရင်းရှိနေသည်ကို အသိမဝင်ပါ။ မမျှော်လင့်သော အာရုံငါးပါး ကန်စွန်းခင်းကို လွတ်အောင်မရှောင်နိုင်ဘဲ ငြိပြီးလဲရတော့ မလိုဖြစ်မှ အလုံးလိုက် အရင်းလိုက် အသိများဝင်လာပါသည်။ ကာမ,ရာဂ,ဗျာပါဒ စသည်ရှိလျှင် မငြိမ်းစသေး၊ အကြောင်းမရှိလျှင် ငြိမ်းအေးနေသော်လည်း အကြောင်းရှိလျှင် များစွာစပ်ရှား

ခါးသီးအောင်ထည်သည်။ ထို့ကြောင့်ထိုတရားများသည် အမြစ်ပြုတ်အောင် သုတ်သင်ရမည့်တရားများဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး သုတ်သင်ရေး ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

မကြိုးစားမီက ငါလိုချင်လျှင် လက်တကမ်းမှာရှိသည်ဟု ထင်ခဲ့သော်လည်း အကယ်၍ ကြိုးစားသောအခါ အခဲအကပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။ ကာမဗျာပါဒ စသည့် ဝိတက်များ အဝင်မခံဘဲ ထားလိုက်လျှင်ထားသည့်နေ့မှစ၍ လွတ်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့၌ကား ဘိန်းရှူနေကျလူများ ဘိန်းပြတ်၊ဘိန်းငတ်သကဲ့သို့ ကျန်းမာရေး ပျက်မလိုလိုဖြစ်သည်အထိ အနေအထိုင်ခက်အောင် မသက်သာခံစားရပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်မှ သဒ္ဓါနှင့်သမာဓိတို့ကို ပညာနှင့် ဝီရိယတို့ဖြင့်ညှိ၍ လောကကို အစဉ်မပြတ်စောင့်စားခဲ့ရပါသည်။ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော မိမိ၌ဖြစ်ပျက်နေသော အဖြစ်အပျက်များ ရေရာမှု၊ သေချာမှုမရှိပုံလျှောက်တင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော အဓိပ္ပါယ်အတိုင်း အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တလက္ခဏများ ဖြစ်ပွားပုံ သိမြင်လာပါသည်။

ပိယသာတဖြစ်သော သုဘအာရုံများသည် အပြင်၌ တကယ်မရှိဘဲ တပည့်တော်တို့၏ အားနည်းချက်ကြောင့်သာ ထင်မြင်ရပုံ၊ တပည့်တော်တို့၏ အားနည်းချက်သည် တပည့်တော်တို့ကို နှိပ်စက်ပုံ၊ တပည့်တော်တို့၏ အားနည်းချက်သည် တပည့်တော်တို့ ကြိုးစားမှု၊ နိုးကြားမှု၊အားနည်းချက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ပုံ သိမြင်လာပါသည်။

ခရီးသွားသူများ မိမိနေအိမ်ပြန်ရောက်၍ ဝမ်းသာရသည်မှာရေးအခါ မိမိအိမ်၌ ဝမ်းသာစွာနေထိုင်ဘူးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပင် ရာဂ၊ဒေါသ စသည့် အကြောင်းကျိုးဖြစ်စဉ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်များ ထင်ရှားလာပြီး ကာမ၊ရာဂ၊ဗျာပါဒမှ မာန အစရှိသည်အထိ သူတို့ကြောင့်ဖြစ်သမျှ အဝဝသော ဆင်းရဲများကို ဝေခွဲပိုင်းခြားနိုင်သည် အထိ လေ့လာနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်မှာ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၏ သိသာရုံမျှ ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်းဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည်လည်း လွန်ခဲ့သောနှစ် အနည်းငယ် က ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်၌ ဘုရားလည်းအဖူး လမ်းဖြတ်လည်းအကူး တောင်ပေါ်၌ သီတင်းသုံးနေသော ရွှေမြင်တင်ဘုန်းကြီးကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ တရားဓမ္မဖြင့် ပဋိသန္တာရ စကားဆိုသည်ကို ဖြေကြားရင်း စိတ်ဝင်စားပြီးနောက် တဝါခြား၌ တရားနာကြားခဲ့ပါသည်။

အထပ်ထပ်နာကြားရင်း မေးမြန်းရင်း ဝေဘန်ရင်းဖြင့်ပင် ဉာဏ်အမြင်တခု လုံးလုံးလျားလျား ဖြစ်ပွားတော့မည့်အနေ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ မိမိကျောင်းပြန်ရောက်ပြီး ညအချိန် လမ်းလျှောက်စဉ်ပင် ပစ္စယသမဝါယသဘောဖြင့် တကမ္ဘာလုံး ချောသွားအောင် ဉာဏ်အမြင်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ဤအခါ၌ ရှေးကသိခဲ့ပြီးသော အသိအားလုံးသည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်လဲပြိုကျမတတ် ပြောင်းပြန်လှန်ကုန်ကြပါသည်။

တပည့်တော်၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်းလည်း ပီတိများ လွှမ်းနေသောကြောင့် ထိုင်နေ၍မရ၊ လှဲနေ၍မရ၊ ထနေ၍မရ အလှုပ်ရှားဆုံး ဣရိယာပုတ်ဖြစ်သော လမ်းလျှောက်ခြင်း ဣရိယာပုတ်ဖြင့် လှုပ်၍ နေခဲ့ရသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ နေရသည်လည်း အားမရ၊ မဝမလင်သလိုဖြစ်သောကြောင့် ကမ္ဘာကြီးငြိမ်းချမ်းရေး ရတော့မည်ဟူသော စာတမ်းနှင့် အခြားစာတမ်းတခုကို တစ်နေ့လျှင် သုံးလေးငါးကြောင်းမျှဖြင့် သီကုံးရေးဖွဲ့ နေခဲ့ရလောက်အောင် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်၏ ဘဝသည် ဤမျှဖြင့် ဝမ်းသာမှုအလွန်အကြူးအထူးအကဲများ ဤအထိ ဖြစ်ရသလော ထင်ဘွယ်ရှိပါသည်။ တပည့်တော်ဘက်မှကြည့်လျှင် ဤအထိပင် ဖြစ်ရပါသည်။ တပည့်တော်၏ဘဝသည် ကျားကုတ်၊ကျားခဲ နက်နည်းလေးပင်မှု အပြည့်ဖြင့် မရွေ့အောင်၊မရှားအောင် ကျင့်ဆောင်ခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာကို မည်သူမျှမစဉ်းစားရဲအောင် တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားစရာမရှိအောင် အတိကျဆုံး နေခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်ကို တပည့်တော်၏ ဆရာသမားဖြစ်သော တောင်မြို့မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်(အရှင်ဇနကာဘိဝံသ)နှင့် တပည့်များဖြစ်သော သံဃာကြီးများ သီတင်းသုံးဖော်များကပင် အားတထားထား တမျှော်ကိုးကိုးအဖြစ်မျိုး ရှိခဲ့ကြပါသည်။ တပည့်တော် တောကျောင်းနေရာ နယ်သံဃာနှင့် နယ်ဒကာ၊ ဒကာမများကလည်း ရဟန္တာမခြား လေးစားမှုအပြည့် ပြုခဲ့ကြရသည် အထိ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်၏ ဘဝသည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို သီလမျှပင် တခါမျှပေးဘူးသည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ဖြစ်ပါသည်။ လောကီဈာန် အဘိညဉ်များဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးပြီးနေခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အာသဝများယိုစီးပြီး ဘုရားထက် ဘုရားကြီးဖြစ်ရန်သာ ရည်ဆောင်နေခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ပင် တပည့်တော်ဘဝသည် ဘေးအမြင်လည်း လှပ ကိုယ့်အတွေးနှင့်လည်း သဘာဝကျ ဖြစ်နေသော်လည်း တပည့်တော်တို့ကို နှိပ်စက်သော ရာဂ စသော ကိလေသာများကို အနည်းငယ်မျှ လှုပ်ချောက်ခြားနိုင်ခြင်းမရှိသည်ကို မည်သူမျှ မသိသော်လည်း တပည့်တော်တို့ကိုယ်ကို တပည့်တော် အတိအကျသိပါသည်။

ဘေးကကြည့်သူများ တပည့်တော်ကို ကျေနပ်ကြပါသည်။တပည့်တော်၏ အလိုကင်း ယောင်အလှသည် ဘေးလူများကို ဆွဲဆောင်နိုင်ပါသည်။ တပည့်တော်ကိုလည်း ငါလိုလူ ဇမ္ဗူရှားဟု မှတ်သားလိုပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ့်အကြောက် နှင့်အမက်ကိုကား ပယ်ဖျက်ရန် လမ်းမမြင်သူသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ့်ဆရာသမား သီတင်းသုံးဖော်နှင့် ကိုယ့်ကို လေးစားကြသော ဒကာ၊ ဒကာမများ၊ သူတို့အထင်ရချက်နှင့် တပည့်တော်ဘဝ ကွာဟနေသည်ကလည်း တပည့်တော်တို့ တုန်လှုပ်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တရားရလိမ့်မည်ဟုကား မျှော်လင့်ချက်မျှပင် မထားခဲ့ပါ။

ဤအခိုက် ရွှေမြင်တင်ဘုန်းကြီးနှင့် စကားစမြီပြောပြီး တရားရချင်စိတ်များ ဖြစ်ပွားလာခဲ့သည်။ ရနိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း ထင်မြင်လာခဲ့သည်။ အကယ် သစ္စာတရားကို သိလာသောအခါ ကိုယ့်အသိနှင့်အမှန်တရားပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ခြားလွန်းလှသဖြင့် အားအရကြီးရပြီး နေမထိထိုင်မထိ ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ တရားမဟုတ်သည်၌ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ထားမိသူအတွက် တရားအဟုတ်၌ နက်ရှိုင်းမှုပမာဏ ပိုလွန်ရမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အပြင်းအထန် တုန်လှုပ်ဝမ်းသာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အလင်း အတိုင်းအထွာကို သိပြီးမှ ကြဉ်လည်ခဲ့ရသော အမှောင်၏ အန္တရာယ် ပြွမ်းသောအဖြစ်ကို သိပြီးဝမ်းသာရသော ပမာဏကို ဥပမာပြု၍ မရနိုင်အောင်ဟု ပြောရပါလိမ့်မည်။ ရွှေမြင်တင်ဘုန်းကြီးကို တပည့်တော်ပင် တရားဟောဘို့ တိုက်တွန်းခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်လည်း ရွှေမြင်တင်ဘုန်းကြီးနှင့်အတူ တရားဓမ္မများ ဟောပြောနေပါသည်။ တပည့်တော်သိသော တရားများရအောင်လည်း မပြတ်သောသတိနှင့် ရှုကြည့်ပွားများလျှက် ရှိပါသည်။

တပည့်တော်ဘဝအကြောင်း နောက်ဆုံးလျှောက်ထား လိုသည်မှာ သာသနာတော်၌ တပည့်တော်ထက် အကျင့်အကြံ အနေအထိုင်ကောင်းသူ ရှိမည်မထင်ပါ။ ဤသို့ဖြစ်လျှက် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးမှ စိတ်ညစ်စိတ်တေး ကိလေသာအစေးများကား စိစွတ်မြဲစိစွတ် လျှက်ရှိသည်ကို တပည့်တော်သိပါသည်။ ဤအတွက် တပည့်တော်၌ ဆင်းရဲရပါသည်။ ယခုအချိန်၌ ဤဆင်းရဲများကို မကျော်လွှားနိုင်သေးသော်မှ မုချဇကန် ကျော်လွှားနိုင်မည်ကို သိနေ၍ ထောင်မှာပင်ရှိသေးသော်လည်း လွတ်မိန့်ရပြီးသူအလား ချမ်းသာမှုများ ဖြစ်ပွားနေပါသည်။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုသူ တပည့်တော် တို့၏ဘဝသည် ဤမျှဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ဘဝကို အနည်းငယ် ရှည်လျှားသွားသည်အထိ တင်ပြလျှောက်ခဲ့သည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ဘဝအမြင်ပြဆိုချက်နှင့် ဆက်လက် လျှောက်ထား တောင်းဆိုသည့်အချက်များအပေါ် ဤမျှ ဤမျှသော မျက်စေ့ဖြင့် တွေ့မြင်ကြည့်ရှုချက်များဟု အလေးအနက်သုံးသပ်တော် မူနိုင်ရန် ရည်သန်ချက်မှတပါးအခြားတစိုးတစိ မရှိပါဘုရား။

တပည့်တော်တို့ ဤသို့လျှောက်ထားရသည်မှာ တပည့်တော်တို့ကို ဂုဏ်ပြုဘို့၊ တပည့်တော်တို့ အခွင့်အရေးရဘို့၊ အစစများဖြင့် တွေးဆမည်ပင် ရှက်နိုးလှပါသည်။ သာသနာတော်၌ ဤကဲ့သို့လည်းလုံးလုံးလျားလျား ကင်းခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ကိုပုဂ္ဂိုလ်ရေးအနေအရ ရှိလေသည်ဟုပင် အသိအမှတ်ပြုတော် မမူကြပါရန် အလေးအနက် လျှောက်ထားရပါမည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့ ဘဝလျှောက်ထားချက် နိဂုံးအဖြစ် လျှောက်ထားရမည်မှာ တပည့်တော်တို့ ဤသို့မြင်နေသောကြောင့် ဤသာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုချက်ပြုရပါကြောင်း ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(နိဒါန်းပြီး၏)

မြန်မာနိုင်ငံတော်ရှိ သံဃာတော်အားလုံးကို ကိုယ်စားပြုသည်ဖြစ်၍ အတိုင်းမသိ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါသော နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များနှင့် ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော် များ ဘုရား။

ရှေးဦးစွာ ဆရာတော်ဘုရားတို့၏ ခြေတော်အစုံတို့သို့ တပည့်တော်များ ရိုသေညွတ်ကြိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးဦးတိုက်အပ်ပါကြောင်း လျှောက်ထားပါရစေဘုရား...

ဆက်လက်၍ လျှောက်ထားရမည်မှာ တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုချက်များ ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ သံဃာတော်အားလုံးတို့၏ အကြီးအချုပ်ဖြစ်၍သာသနာတော်၏ မှန်ကန်သောအကျိုးကို သယ်ပိုးနိုင်သော အားအင်များဖြင့် ပြည့်ဝအာဏာတော်ရနေကြသော နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ အမှူးရှိသော ဆရာတော်အရှင်မြတ်များဘုရား၊ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏတို့က လျှောက်ထား တောင်းဆိုအပ်ပါသည်။

သာသနာတော်အတွက် အရေးတကာတို့ထက် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သော ယနေ့သာသနာတော်တွင်းမှ အမှားနှစ်ရပ်ကို သုံးသပ်ဖယ်ရှားပေးတော်မူကြပါဘုရား။ ဖယ်ရှားမှုပြုရမည့် အမှားများနှစ်ရပ်မှာ ယနေ့သာသနာတော်အတွင်း၌ တည်ရှိနေသော ဘဝအမြင်အမှားနှင့် လောကအမြင်မှား၊ ဤနှစ်ပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

ဘဝအမြင်မှားမှား...သေပြီးနောက် ဖြစ်နှင့် မဖြစ်အမြင်များ ဖြစ်ပါသည်။ လောကအမြင်မှားမှား... ရုပ်နာမ်လောကကြီး မြဲနှင့်မမြဲအမြင်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဤဘဝအမြင်မှားနှင့် လောကအမြင်မှားသည် တပည့်တော်တို့ သာသနာတော် အတွင်း၌ မင်းမူချယ်လှယ်၍ နေကြပါသည်။ ဤအမှားနှစ်ပါးသည် တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၏ အနှစ်သာရကို လုံးဝဥဿုံ ရှာမရအောင် ပြာချမှုတလွင့်နေသော အမှားနှစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်အတွက် အခြားအရေးကြီး တကာတိုထက် ဆထက်လွန်ကြူး အထူးအရေးကြီးသော ဤအမှား နှစ်ရပ်ကို ရှေးဦးဆုံး သုံးသပ်ဖယ်ရှားပေးတော်မူပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

(ဤအမှားနှစ်ရပ်ကို သုံးသပ်တော်မူကြရန် ရန်ကုန် ကမ္ဘာအေး၊ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ သံဃာ့အဖွဲ့ကြီး၊ သမုတိသံဃာတထောင်ကျော် စည်းဝေးပြီးဆုံးစဉ်က တကြိမ်၊ မင်းကွန်းဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရနှင့် ဓမ္မကထိက ဆရာတော်(၃၅)ပါး ပူဇော်ပွဲ၌တကြိမ်၊ ဆက်ကပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။)

ဤအမှားနှစ်ရပ်နှင့်စပ်၍ ဆရာတော်များ အလွယ်တကူ ဝေဘန်သုံးသပ်တော် မူနိုင်ကြရန် တပည့်တော်များ အတိုအကျဉ်းဖြင့် လိုရင်းကောက်၍ လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။ ဤအမှားနှစ်ရပ်သည် ယနေ့တပည့်တော်တို့ သာသနာ၌ ပေါ်ပေါ်သီသီ လှိုင်လှိုင်မြိုင်မြိုင်ကြီး ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အသုံးချခံနေရသော နက်ရှိုင်းလွန်းသော အမှားနှစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ ရှိသမျှသော အညစ်အယေး အကြေး အညော်မှန်သူ၏ ပေါက်ပွားရာသည်လည်း ဤအမှားနှစ်ရပ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတော်၌ ဤအမှားနှစ်ရပ်ကို ရှေးဦးစွာဖယ်ရှားလိုက်လျှင် အရိယသစ္စာ တရားများ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်လာပြီး ရှိသမျှသော အညစ်အကြေးများ လျော်ဆေးသုတ်သင်ရသကဲ့သို့သာ သာသနာတော်ကြီး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လာမည်မလွဲ ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ သာသနာတော်၌ ဖြစ်သမျှသော အမှားအယွင်း အချွတ်အချော် မှန်သမျှသည် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းရှင်များ အရိယသစ္စာမျက်လုံး၊ အကွယ်အဖုံး ခံထားရသောကြောင့် ဧကန်ဖြစ်ပါသည်။

အရိယသစ္စာသည် ယနေ့ ရဟန်းရှင်လူများ၏စိတ်၌ စာအုပ် စာတမ်းများ အတွင်းမှာသာ ရှိတော့သော အရာကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။ အရိယသစ္စာစကား ကြားရလျှင်ပင် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူး၊ ထူးဆန်းသောစကား ကြားရသကဲ့သို့ တန်ရာတန်ရာ ပြောဟောသူဟု မထင်နိုင်အောင် ရှိနေပါသည်။ ယနေ့ သာသနာတော်၌ အရိယသစ္စာသည် ပုံပြင်တွင်းမှ အာလာဒင်၏ မီးခွက်ဆန်းပမာ ဆန်းစစ်ရှာဖွေမရ ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သာသနာသည် အရိယသစ္စာကွယ်ပြီဆိုလျှင် အကျိုးမပြီး အချိုးအနီးသာဖြစ်ပါမည်။ ဖုတ်ဝင်ကောင်အလား လှုပ်ရှားနေသည်ကပင် သက်ဝင်လှုပ်ရှားမှု မဟုတ်သဖြင့် လောကကြီး ဝမ်းသာရမှု အကျိုးများမပြီးစေယုံမျှမက လောကကြီး ဝမ်းနည်းဘွယ် အကျိုးနည်းမှုများပင် ဖြစ်ပွားစေရမည် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ သာသနာတော်သားရဟန်းနှင့် ရှင်များ၌ အရိယသစ္စာ ကွယ်ပရခြင်း၏ အကြောင်းမှာလည်း သာသနာတော်အတွင်း မင်းမူနေသော ဘဝအမြင်မှားနှင့် လောကအမြင်မှား ဤနှစ်ပါးကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့သာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းသာမဏေတို့သည် နှစ်ဖြာသော ဓူရမှ တဝဝကိုဆောင်နေကြပါသည်။

ပရိယတ္တိဆောင် ဂန္ထရူရဟန်းသာမဏေတို့တွက် ဘဝအမြင်မှား ချောက်ကမ်းပါးကြီး သည် လာလာသမျှ ပရိယတ္တိပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့် ဘယ်တော့မျှ မပြည့်နိုင်အောင် ကျယ်ပြောနက်ရှိုင်းလှပါသည်။ ထို့အတူပင် ပဋိပတ္တိဆောင်၊ ဝိပဿနာ ရူရ ရဟန်းသာမဏ တို့အတွက် လောကအမြင်မှား ချောက်ကမ်းပါးကြီးသည်လည်း လာလာသမျှသော ပဋိပတ္တိ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ဘယ်တော့မျှ မပြည့်နိုင်အောင်ပင် ကျယ်ပြော နက်ရှိုင်းလှပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ပရိယတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဧဝံမေသုတံစပြု၍ အံလိုက်သည်နှင့်ပင် ဘဝအမြင်မှား ချောက်ကမ်းပါးမှ ပြေးလွှား၍ မလွတ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါသည်။ ဧဝံ မေသုတံတိုင်း လိုလိုပင် ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်၊ မဖြစ်များကို ညွှန်းနေအောင် အဆောင်ခံထားကြရပြီကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ပရိယတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပိဋကတ်ကို မပြတ်မလပ် သုံးသပ် လေ့လာနေကြ သော်လည်း ပိဋကတ်၌လာသော သုဒ္ဓေသိတ ဓမ္မတို့၏ အနက်အတ္ထမှန်ကန်စွာ ဖော်ဆောင်ဖွင့်ဟနိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ ရှေးရှေးအခါက ဖော်ဆောင်ဖွင့်ဟချက်များဖြင့် စမ်းဝါးကျေနပ် နေကြသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရှေးအခါက ဖွင့်ဟချက်များမှားလျှင် မျက်မမြင် ဒုတ်ဆွဲရာနောက် ကောက်ကောက်လိုက်သူအလား ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးအခါက အနက်အတ္ထ ဖွင့်ဟခဲ့ကြသူများ၏ သမိုင်းသည် သုဒ္ဓေသိတ ဓမ္မတို့၌ အမှန်ကိုဖွင့်ဟနိုင်သော အရည်အသွေးရှိသူများ မဟုတ်ကြသလို အများအသိပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိသော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ဘဝအမြင်မှား ကမ်းပါးချောက်အတွက် မလောက်နိုင်အောင် အမြဲလိုနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ပဋိပတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ကျင့်စဉ်မဂ္ဂ စသည်ဆိုသည်နှင့် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒမှုကို ပြုကြရသည်ဖြစ်ရာ ငါပျောက်သူပျောက် အားလုံးပျောက်အောင် အပျောက်ခံခဲ့ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျင့်စဉ်မဂ္ဂ ပွားမည်ကြံကာရှိသေးသည် ပွားမည်သူမရှိ၍ ပွားများခြင်းအဓိပ္ပါယ်လည်း အကင်းခံရပြီးဖြစ်ပါသည်။

ပဋိပတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မားမားမတ်မတ်လည်း တပည့်တော်တို့ရှေ့မှ တကယ်ရပ်ပြနိုင်သူ ရှိသည် မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်များ သုံးနေရသော ပဋိပတ်ကျင့်စဉ်ကျမ်းကြီးကို မျက်စေ့အစုံပိတ်၍ မှိတ်ကျင့်နေကြခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ ပဋိပတ်ပုဂ္ဂိုလ် များသည် ဘာဖြစ်ရန်ကျင့်သည်ဟုလည်း မပြောနိုင်၊ ဘာဖြစ်နေပြီဟုလည်း မပြောနိုင်ဖြင့် တရားရေတိမ်နစ်နေသည်ဟု ဆိုရလောက်အောင် ဆုံးရှုံးမှုများစွာဖြင့် ရင်ဆိုင်ကြရပါသည်။

ရဟန္တာနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများဟူ၍ စာရေးခကိုမျှော်ကာ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ဖော်ထားခံရသော အရာများကား ရှိပါသည်။ ရဟန်းချာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရူးများအကြောင်းရေးလျှင် ထိုစာအုပ်ပါ အရာများထက် အဆရာထောင်ကျော်မည်ကို အများအသိ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပဋိပတ္တိဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ မရေမတွက်နိုင် ရှိသော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ရုပ်နာမ် လောကဖြစ်မဖြစ် လောကအမြင်မှာ ကမ်းပါးချောက် အထွက် မလောက်နိုင်အောင် အမြဲလိုနေမည်ပင်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝအမြင်မှားခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါသည်။ လောကအမြင်မှားခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါသည်။

ဤဒိဋ္ဌိနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် သစ္စာတရားဖြစ်ပွားရေးအတွက် မှားယွင်းသော မြင်ကွက်များ ဖြစ်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်များ အလေးအနက် ရှောင်ရှားရမည့် အရာဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဤအမြင်မှား နှစ်ပါးမှ အလေးအနက် ရှောင်ရှားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သာသနာတော်၌ အဗျာကထန ပြဿနာများဟူ၍ အထင်အရှား ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် သစ္စာတရား၏ ပြောင်းပြန်အချိုးများ ဖြစ်ပါသည်။ ဒိဋ္ဌိဖြစ်လျှင် သစ္စာများမဖြစ်နိုင်ပါ။ သာသနာတော်၏ အနှစ်သာရတရားသည် အရိယာသစ္စာလေးပါးတရားသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားဟောသမျှ ဓမ္မခန္ဓာတိုင်းသည် အရိယသစ္စာလေးပါးဖြင့် အထွဋ်တပ်၍မဖြစ်ဟူ၍ပင် မရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တိုင်းသည် အရိယသစ္စာလေးပါးသို့ ဆိုက်လျှက်ရှိသည် ချည်းဟု လျှောက်ထားလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ ရှိနေလျှင် သာသနာတော်၏ဝန်ကို မည်မျှပင်ထမ်းသော်လည်း သာသနာတော်၏ အနှစ်သာရများ ကန်းနေမည်ဖြစ်၍ အကျိုးမပြီး ချီးနှီးဖြစ်ပါမည်။ ရှေ့နောက်ဘဝများဖြစ်နှင့်မဖြစ် ဟူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတန်းလန်းဖြင့် သာသနာတော်၏ဆုံးမချက် ရှောင်စရာနှင့်ဆောင်စရာများကို ရှောင်ခြင်း၊ ဆောင်ခြင်းများပြုသော်လည်း ထိုရှောင်ခြင်းဆောင်ခြင်းများသည် အကျိုးများ လှမည်မဟုတ်ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မသိခြင်းဖြင့် ဆောင်ခြင်း၊ ရှောင်ခြင်းများကို ပြုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်သို့ မသိသနည်းမေးဘွယ်ရှိပါသည်။ ဒုက္ခကိုမသိပါဟူ၍ ဖြေရပါမည်။ အနာဂတ်၌ ဖြစ်လာအံ့သော ထိုသူသိသည် မဟုတ်ပါလော။ မေးနိုင်ပါသည်။ အနာဂတ် ဒုက္ခသည် ထိုသူ အကယ်မသိနိုင်ဟု ဖြေရပါမည်။ သေပြီးနောက် ဖြစ်အံ့သည်ကို ကြောက်ခြင်းသည် စိတ္တဇမျှ ဖြစ်ပါသည်။ သေပြီးနောက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ခြင်းသည်ပင် စိတ္တဇဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သေပြီးနောက် မဖြစ်တော့ဟု အထင်လည်း ထိုနည်း စိတ္တဇပင် ဖြစ်ပါသည်။

မသိခြင်းနှင့် ရှောင်ခြင်း၊ ဆောင်ခြင်းများကို ပြုခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့် အကျိုးများခြင်းမဖြစ်ရသနည်း။ မေးဘွယ်ရှိပါသည်။ ရှောင်ဘွယ်ဆောင်ဘွယ်များကို ရှောင်ခြင်း၊ ဆောင်ခြင်းတူသော်လည်း မသိခြင်းဖြင့် ရှောင်ခြင်း၊ ဆောင်ခြင်းသည် မျက်ကန်းဆန်အိုးတိုး ဆောင်ခြင်း၊ ရှောင်ခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ စိတ်လိုလက်ရ ရှောင်ခြင်းနှင့် ဆောင်ခြင်းများဟု ဆိုလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရှောင်ခြင်းနှင့်ဆောင်ခြင်းသည် မမြဲသော ရှောင်ခြင်းနှင့်ဆောင်ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ အခြေအနေအရ ရှောင်ခြင်းနှင့်ဆောင်ခြင်းသာဟု ဆိုလိုပါသည်။ တခုခုအလှည့်အပြောင်းရှိလျှင် ထိုရှောင်ခြင်းနှင့် ဆောင်ခြင်းများ ပျက်ပြားမည်ဖြစ်၍ အကျိုးမများဟု လျှောက်ထား ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အယူတန်းလန်းရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိပြုလုပ်သော ကောင်းမှုနှင့်မကောင်းမှုများ၏ ကောင်းကျိုးနှင့်ဆိုးပြစ်ကို မသိမြင်သောသူဖြစ်၍ ကောင်းမှုနှင့် မကောင်းမှုကို စေ့ငှသေချာစွာ သိသည်မဟုတ်ပါ။ လူပြောသူပြော မိဘဆရာနှင့် ဘုရားဟောဟူသော အပြောဖြင့် ဤကား ကောင်းမှု၊ ဤကား မကောင်းမှုဟူ၍ စာပေမှာ

လာသမျှ သူတပါးတို့စကားကို အထောက်အကူထား၍ မှတ်သားသိရှိနေသော ယောင်ကန်းသူများ သာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်နှင့်မဖြစ် အယူရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းမှုနှင့် မကောင်းမှုကို ပြုသော်လည်း မိမိပြုသောအမှု၏ ကောင်းကျိုးနှင့်ဆိုးပြစ်သည် သေပြီးနောက်၌ ဖြစ်မည်ဟုမျှော်လင့် ယုံကြည်သူဖြစ်ပါသည်။ မိမိပြုသောအမှု၏ ကောင်းကျိုးနှင့်ဆိုးပြစ်များ မိမိဖြစ်ပွား ခံစားနေရသည်ကို အသိအမှတ်မပြုသူ ဖြစ်ပါသည်။ အသိအမှတ် မပြုသောကြောင့် သိလည်း တကယ်မသိသူဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အယူရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သည် ကောင်းမှုနှင့်မကောင်းမှု ပြုခြင်းများ၏ ဆက်သွယ်ပုံကွင်းဆက်ကို အဘိဓမ္မာနည်း (ဒဿနိကဗေဒ)ကျကျ ဆက်သွယ်၍ ပြနိုင်ကြခြင်းမရှိ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤအကြောင်း တင်ပြလိုလျှင် တက္ကနည်းများကိုသာ ခရားရေလွှတ် တတွတ်တွတ် သုံးနေကြရပါသည်။ အတက္ကာဝစရ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ထွက် တက္ကနည်းများဖြင့် အကျိုးဘယ်မှာ ရှိပါမည်နည်း။ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အယူရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် ပြုလုပ်မှု၏အကျိုးများ မသေမီဖြစ်ပွားပုံကို အဘိဓမ္မာနည်းအရ တွက်ချက်၍ပင် ပြနိုင်ကြသည်မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အမြင်ရှိသူများသည် မိမိတို့၌ ဖြစ်ပွားနေသော အကျိုးတရားများကို အသေအချာ မသိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ခိုးဆိုးသောကြောင့် ထောင်ကျတန်းကျ တွေ့မြင်ရသော်လည်း ထောင်တန်းကျသည်မှာ ခိုးဆိုးသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း အဘိဓမ္မာ (ဒဿနိကဗေဒ)နည်းကျ တွက်ချက်၍ သိနိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ ခိုးဆိုးသောကြောင့် မကောင်းကျိုးရမည်က နောင်ဘဝ၊ ယခု ထောင်တန်းကျသည်က မတော်တဆ ဤသို့ပင် ဆိုလိုရင်းများ ဖြစ်ပွားလိုကြသည် အထိ ဖြစ်ပါသည်။ ခိုးဆိုးသော်လည်း မိမိသောအခါ ထောင်တန်းမကျဘဲ ရှိသည်ကို သိကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အမြင်ရှိသူများသည် ဤသို့ပင် ကောင်းမကောင်း ပြုလုပ်မှုများ၏ ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်များ၌ မပိုင်းခြား မသိမြင်နိုင်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မိမိ၌ဖြစ်ပွားသော တရားများ၏ ဆင်းရဲမှု အတိုင်းအတာမှန်ကို ဝေဝေဖန်ဖန် ပိုင်းပိုင်းခြားခြား လိပ်ပတ်လည်အောင် အသိအမြင်မဖြစ်ခြင်းသည် ဒုက္ခကို ပိုင်းခြားထင်ထင် မသိမမြင် ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မိမိ၌ ဖြစ်ပွားနေသော ဆင်းရဲတရားကိုမှ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မမြင်လျှင် ဆင်းရဲကြောင်းများ၌ အာလျ(အာသာ)ကိုပယ်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အာလျ မပြတ်လျှင်လည်း အနာလျဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့မဆိုက်နိုင်ပါ။ မဆိုက်လျှင်လည်း ဆိုက်ကြောင်းတရားကို မပွားများနိုင်ပါ။ ဤသို့ပင် ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်နှင့်မဖြစ် အမြင်ရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါဒီများ အရိယသစ္စာနှင့် တခြားစီဖြစ်ကြရပါသည်။

ဤသို့ အရိယသစ္စာဖြစ်ရန် မှားယွင်းသော အမြင်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ဤရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အမြင်များကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမြင် များဟု မှတ်သား ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသည် သစ္စာအမြင်မှတခြား မှားသောအမြင်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်အမြင်များ လွှမ်းမိုးနေသောကြောင့် အရိယသစ္စာအတွက် ဟောကြားခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား၏

ဒေသနာတော်အားလုံးသည် လောကီတရားများဟု အသတ်အမှတ်ခံရကာ အရိယသစ္စာ တရားများ မဖြစ်ကြဘဲ သုံးဆယ့် တစ်ဖုံ တရားများအဖြစ် သုံးစားနေကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာဟူသော စကားသည် သာသနာတော်သားများအတွက် ရှက်ဖွယ်လိလိ စကားများ ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဝိမုတ္တိရသ တစ်ပါးတည်းသာ ရသရှိသော ဒေသနာတော်များကို ပီယ၊ ကာယ၊ ဓနသိဒ္ဓိများ အတွက် အင်းအိုင်၊ ခါးလှည်း၊ လက်ဖွဲ့ဆင်နေကြသူများမခြား အလားသဏ္ဌာန် ထပ်တူဖြစ်အောင် လုပ်ကြံနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သာသနာတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အယူသည် သာသနာတော်ကို အရိယသစ္စာသာသနာတော်အဖြစ်မှ ပျောက်၍ လိင်္ဂသာသနာမျှသာ ဖြစ်တော့ရန် မဟာလုပ်ကြံချက်တချက် ဖြစ်နေ၍ သာသနာတော်အား မဟာထိပါးမှုကြီးအဖြစ် ထိပါးလှပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သာသနာတော်မှ အမြင်မှားဖြစ်သော ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အမြင်များကို စီမံကိန်းအထပ်ထပ်ချ၍ မပြီးမြောက် ပြီးမြောက်အောင် ဖယ်ရှားပေးတော်မူကြရန် အလေးအနက်လျှောက်ထား တောင်းဆိုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဖယ်ရှားတော်မူကြရာ၌ အကန့်အကွက် အဟန့်အတားအဖြစ် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဇာတ်တော်နိပါတ်တော်များနှင့် အချို့ ပါဠိတော်များရှိ နေမည်ကို တပည့်တော်များ သတိထားရပါမည်။ စာပေ၌ တတ်ကျွမ်းတော်မူကြသော ဆရာတော်များသည် စာပေတန်ဖိုး၌ နားပါးတလည်ရှိရမည်မှာ ဓမ္မတာ သဘာဝဖြစ်ကြပါသည်။

ဇာတ်တော် နိပါတ်တော်များ၏ တန်ဖိုးသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူသော ပါဠိတော်များ၏တန်ဖိုးနှင့် စာလျှင် ဆီးစေ့နှင့် မြင့်မိုရ်ပမာ ဖြစ်ပါသည်။ ဇာတ်တော်များသည် အမည်အားလျော်စွာပင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့သော ဇာတ်ဝတ္ထုများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဇာတ်ဝတ္ထုများ၏သဘောသည် ဇာတ်ကောင်ကို ပဓာနပြုလိုကြသည် မဟုတ်ပါ။ ထိုဇာတ်ကောင်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုအဖြစ်အပျက်ကိုသာ ပဓာန ပြုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဇာတ်ဝတ္ထုအဖွဲ့အဆို ပီယိသပ်ယပ် လွန်းသည်ကတကြောင်း၊ ဇာတ်ဝတ္ထုဖတ်ရှု နာကြားသူများ နားပေါက်များ နှငယ်လွန်းသည်ကတကြောင်း အစစ အကြောင်းများကြောင့် ဇာတ်ဝတ္ထုမှအဖြစ်အပျက်ထက် ဇာတ်ကောင်ကို စွဲမက်ထင်မြင်မှုများ ပဓာနပြုမိကြသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။ ဇာတ်ဝတ္ထုမှ ဇာတ်ကောင်သည် အမှန်သစ္စာအဖြစ် အရှိမဟုတ်၊ ဇာတ်ဝတ္ထုဆရာ၏ စိတ္တဇ အရပ်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဇာတ်ကောင်၏ လှုပ်ရှားမှုအဖြစ်အပျက်များကိုကား ဇာတ်ဝတ္ထုဆရာ၏ စိတ္တဇလှုပ်ရှားမှု အဖြစ်အပျက်များပြ၍ မဖြစ်ပါ။ အမှန်အရှိသစ္စာကို မလွဲမသွေပြရပါမည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဇာတ်ဝတ္ထုများလည်း ဤစည်းကိုမကျော်ပါ။ ထို့အပြင် ရှေ့နောက်ဘဝများနှင့် ဆက်နွှယ်သော ပါဠိတော်လည်း အများအပြားရှိပါသည်။ ရှေ့နောက်ဘဝ ရှိမရှိ ငြင်းဆိုသော ပါဠိတော်များလည်း အခိုင်အမာအထင်အရှား ရှိပါသည်။ ပါဠိတော်ထဲမှချည်း ဖြစ်သော ဤဝိရောဓိ နှစ်ရပ်ကို ပိုင်းဖြတ်ဖြေရှင်းရပါမည်။ မြတ်စွာ ဘုရား၏စကားတော်ရင်းသည် အဘယ်ဖြစ်မည်နည်း။ မြတ်စွာဘုရားသည် မပြတ်မသား စကားနှစ်ခုဟောပြသူ ဘယ်နည်းနှင့်မျှမဖြစ်နိုင်ပါ။ မြတ်စွာဘုရား ရှေ့နောက်ဘဝ

ဖြစ်မဖြစ်များ ငြင်းဆိုခဲ့သည်မှာ ပီပြင်ပြတ်သား ထင်ရှားလှပါသည်။ ဒိဋ္ဌိပုဒ်များတပ်၍ပင် ဟောပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာနှင့် မဆိုင်သောကြောင့် ဟူ၍လည်း အတိအလင်း ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရိယသစ္စာအတွက် ဟောခဲ့သည်ချည်းဖြစ်သော ဒေသနာများ၌ ရှေ့နောက်ဘဝများ လုံးဝမဟောရာပါ။

ဤသို့ဖြစ်လျက် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်များနှင့်ဆက်ဟန် ဟောကွက်များကား နားမရှင်းချက်ဘွယ်အထိ ရှိပါသည်။ ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အဓိပ္ပါယ်များ ဟောထားချက် မရှိမဟုတ် ရှိပါသည်။ ထိုသို့ရှိသော်လည်း အကယ်ရှိသည်ထက် ဘုရားတရားတော်များကို စာပေမတင်မီက နှုတ်ဖြင့် ဆောင်ခဲ့ကြသော ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အားနည်းချက်ကြောင့်ပင် ယနေ့တွေ့မြင်ရသည့် အတိုင်း မှီလိုပေါက်များနေသည်အထိ ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ပါဠိတော်ကို ဆောင်ကြသော ဘာဏကတို့လောက၌လည်း သုဒေသိတဓမ္မတို့၏ ဓမ္မတ္ထကို မသိမမြင် မကြွမ်းကျင်ဘဲ ဆောင်ယူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အများ (ယနေ့အလား)ရှိမည်ပင် ဧကန် ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့သည်သာ အကွာရာတင်ပြီးဖြစ်၍ ရှိသည့် ဓမ္မမှ မရွေ့နိုင်တော့သော်လည်း အကွာရာ မတင်ရသေးလျှင် ရွှေ့ရမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။ အထူးအားဖြင့် ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဓမ္မဆောင်လျှင် ယနေ့ကာလ သတင်းနက်မသိဘဲ သတင်းဆောင် သူအလား အချွတ်ချွတ်အမှားမှားများ မလွဲမသွေဖြစ်ပွားရပါမည်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက် အတော်များများသည် ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မသန့်ရှင်းသော အာခံတွင်း၌ အငုံခံခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ အာပုပ်နဲ့ဖြင့် အလိမ်းကျံခံရသောကြောင့် အပုပ်နဲ့ထွက်နေခြင်း အမှတ်အသားများသာ အသေအချာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝများဖြစ်မဖြစ်ကို ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါများမမွေးမီနှင့် သေပြီးတို့၏ ရှေ့နှင့်နောက်ဖြစ်မဖြစ်ကို ဟောကြားခဲ့ခြင်း အလျှင်းမဟုတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်ချက်များ၌ ဘဝဟူသည် လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာတရားတို့၏ အမည်များသာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဘဝနောက်ထပ်တဖန် ပြန်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ဘဝနောက်ထပ် တဖန် ပြန်၍မဖြစ်ခြင်းများကို ဟောပြောပညတ်ခဲ့သော်လည်း ကုသလာ ကုသလပ္ပဇောန မဖြစ်သေးသူများ၊ ကုသလာကုသလဘဝ အပြန်ပြန် တဖန်ကြည့်လည်ရခြင်းနှင့် ကုသလာကုသလဘဝ အပြန်ပြန် တဖန်မဖြစ်ဘဲ ငြိမ်းအေးရခြင်းကို အသိပေးပညတ်တော်မူခဲ့ခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ မကောင်းသည်ကို ပြုမိ၍ ဒုဂ္ဂတိဘဝလားခြင်းနှင့် ကောင်းသည်ကိုပြုမိ၍ သုဂ္ဂတိဘဝလားခြင်းများ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား ပညတ်တော်မူခဲ့ခြင်း အဖြစ်ရှိသည်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုဒုဂ္ဂတိ သုဂ္ဂတိဘဝများ သည် သေပြီးနောက် အောက်နှင့်အပေါ်ကိုမျှော်၍ ပြုမိသော မကောင်းမှု၏ အကျိုးဝိပါတ် ဘဝင်များ ကျသောကြောင့် ထိုဘဝင်၌ ထင်လာသောအာရုံအပေါ် အကောင်းမထင်နိုင်ဘဲ မကောင်းဇောစေတနာဘဝ ထပ်ရရန် အလားရှိခြင်းနှင့် ကောင်းမှုပြုမိ၍ ပြုမိသောကောင်းမှု၏ အကျိုးဝိပါတ်ဘဝင်များ ကျသောကြောင့် ထိုဘဝင်၌ ထင်လာသော အာရုံအပေါ် အကောင်းထင်ပြီး အကောင်းဇောစေတနာဘဝ ထပ်ရရန် အလားရှိခြင်း များကို ဟောကြားပညတ်တော်မူခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘဝကြီး ကိုးမျိုးတို့၏အမည်သည် စေတနာကံဘဝ ကိုးမျိုးတို့၏ အမည်မျှသာ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ပင် သုဒေသိတဓမ္မများရှိ ရှေ့နောက်သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိဘဝဟောကြားချက်များရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုဓမ္မတ္ထကို လိမ္မာခြင်းမရှိကြသော ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စကားနှင့် အဋ္ဌကထာမှားများ ဖြစ်ပွား ပေါ်ပေါက်ပြီး တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ အရိယသစ္စာပျောက်သည် အထိ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်များ ဖယ်ရှားမလွယ်အောင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အရိုးကွဲမတတ် ချိုးစွဲနေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မည်မျှပင်စွဲနေပါစေ၊ ယနေ့ခေတ်သည် စာပေသက်သက်ခေတ် မဟုတ်တော့ပါ။ ဘဝမရှိသော သဘောတရားကို အမြဲဟု သရော်နေသောခေတ် ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ လက်တွေ့ သစ္စာတရားရရှိမှုကို အဟန့်အတားပြုနေသော ဤရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အမြင်မှားမိစ္ဆာဒဿနများကို တပည့်တော်တို့သာသနာတော်မှ အပြီးအပြတ်ခုတ်ထွင်၍ သုတ်သင်ဖယ်ရှား ပေးတော်မူကြရန် ရိသေ့စွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

နောက်တချက် ဖယ်ရှားရန်ရှိသော အမြင်မှားကိုလည်း ဆက်လက်၍ လျှောက်ထားရပါမည်ဘုရား။ ဤလျှောက်ထားမည့် အမြင်မှားများ လျှောက်ထားခဲ့ပြီးသော အမြင်မှားထက် ဆထက်ထမ်းပိုးတိုး၍ အကျိုးနည်းအောင် ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းရှိသော အမြင်မှားဖြစ်ပါသည်။ ဤအမြင်မှားသည် အမြင်သက်သက်မျှမက မလှည့်မပြောင်း မှားနိုင်လောက်အောင် မှားယွင်းမှုနက်ရှိုင်းသော နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမြင်မှား ဖြစ်ပါသည်။

ဤအမြင်မှားသည် ရုပ်နာမ် လောကမြဲမမြဲ ရူပွားချက်မှ ဖြစ်ပွားလာသော အမြင်မှား ဖြစ်ပါသည်။ ဤလောက အမြင်မှားသည် တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်အား သွက်သွက်လည်အောင် မင်းမှုစိုးမိုးနေပါသည်။ ဤလောက အမြင်မှားအတွင်း သက်ဆင်း နစ်မြုပ်ဘူးခြင်း မရှိလျှင် သာသနာတော်ကို မတွေ့ဘူးသေးခြင်းကဲ့သို့ အောက်ကျနောက်ကျ လူစားအထင်ခံရသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

ဤအမြင်မှားသည် ဝိပဿနာတရားဟု ခေတ်စားခံနေရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာ ရူရဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များလောက၌ ဤလောကအမြင်မှား၌ အပိတ်အဆို့အဟန့်အတားမရှိ ခြယ်လှယ်နေပြီး ဝိပဿနာဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ အရိယသစ္စာအမြင်များ လုံးဝဥဿုံ ပျောက်ပျက်အောင် ဖျောက်ဖျက်ကျဆုံးနေစေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုအကြောင်းကိုသိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရုပ်လောက၊ နာမ်လောကဟု ဆိုအပ်သော ဤလောကကြီးကို မြဲဟုလည်းကောင်း၊ မမြဲဟုလည်းကောင်း အဆုံးရှိဟုလည်းကောင်း၊ အဆုံးမရှိဟုလည်းကောင်း ယူတော်မမူကြောင်း အပြတ်အသား မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာနှင့် မည်သို့မျှ သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မယူခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း အတိအလင်းဖွင့်ဟ မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်လျက် ယနေ့ အရိယသစ္စာကိုရှာကြံဆည်းပူးကြသူအာရဒ္ဓဝိပဿက မှန်သမျှသည် မြတ်စွာဘုရားကို ကပ်ဖဲ့ပြုလျက် ဤရုပ်လောက၊ နာမ်လောကဟူသော လောကတို့၏ အဖြစ်နှင့်အပျက်များကိုပင် ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်၊ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်ဟုရှုလျက် မမြဲဘူး ဖြစ်ပျက်ပဲဟု နိယာမထုတ်၍ အဘိဓမ္မာပညာရှင် လုပ်နေကြပါသည်။

ဖြစ်ပြီးပျက်၍ မမြဲသောသဘောများ အထပ်ထပ် မပြတ်နှိပ်စက် ခံနေရသောကြောင့် ဆင်းရဲသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲကို မဆင်းရဲအောင် လုပ်မရသောကြောင့် အနတ္တဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဆက်လက်ပွားများပြီး သင်္ခတဓမ္မတို့ လက္ခဏာများ ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်သောကြောင့် လက္ခဏာဖြစ်လျှင် နိဗ္ဗာန်မြင်ခြင်းပင်ဟုဆိုလျက် အရိယသစ္စာပေါက်ပြီ၊ အရိယသစ္စာ ဖြစ်ပြီ၊ တရားရပြီဟု အဓိမာန ဖြစ်နေကြပါသည်။

တရားရသဖြင့် အဘယ်သို့ အသိများသိပါသနည်း။ အရိယာဖြစ်ပြီဖြစ်၍ အဘယ်သို့ အကျင့်များ၌ တည်ပါသနည်း။ ဤသို့မေးလျှင် ဖြေကြပါမည်။ ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ်တို့ ခဏမပြတ် တဖြတ်ဖြတ် ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို သိကြပါသည်။ ဤသို့ သိသောကြောင့် ငါလည်းမဟုတ်၊ သူလည်းမဟုတ်ဖြစ်ပြီး ဘာမျှမလုပ်ချင်သော အကျင့်များ၌ တည်ပါသည် ဟူ၍ ဖြစ်ပါမည်။ လုပ်သမျှ ဒုက္ခဟူသော စကားလုံးသည် ဤအကျင့်မှား တည်ရာမှ စလာခဲ့သောအမှား ဖြစ်ပါသည်။

တရား ရသူတို့၏အသိ သို့မဟုတ် သမ္မာဒိဋ္ဌိ မျက်လုံးပေါက် သူတို့၏အသိသည် ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် အစဉ်အဆက် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းကို သိသောအသိမဟုတ်ပါ။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာကိုသာ သိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် အစဉ်အဆက်ဖြစ်ပျက်နေခြင်းကိုသိခြင်းမှာ ပရမတ္ထသစ္စာကို သိခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာကို သိခြင်းများ မဟုတ်ကြပါ။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာ နှင့် ပရမတ္ထသစ္စာသည် ယနေ့ အာရဒ္ဓဝိပဿကတို့လောက၌ ကြီးစွာပင် အရောအထွေးခံနေရပါသည်။ ဒုက္ခအရိယ သစ္စာ၌ ပရမတ္ထသဘာဝများ ပါဝင်နေသော်လည်း ၎င်းကို အရိယသစ္စာ ဖြစ်သည်ဟုဆိုရန် အကြောင်းမရှိပါ။ ဥပမာအားဖြင့် ပရမတ္ထသစ္စာသစ္စာများ၌ အမည်မှည့်ခေါ်မှု သမုတိသစ္စာများ ပါဝင်ကြသည်ပင်။ ဤသို့ ပရမတ္ထသစ္စာများ၌ သမုတိသစ္စာ ပါဝင်ကာမျှဖြင့် ပရမတ္ထသစ္စာများကို သမုတိသစ္စာဖြစ်သည်ဟု ဆိုရန် မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပရမတ္ထသဘာဝများ ဥပါဒ်၊ဌီ၊ဘင် အစဉ်အဆက် ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို ဒုက္ခအရိယသစ္စာဟု ရှုကြည့်ကြသူများသည် အနည်းအကျဉ်းမျှ စဉ်းစားမှုမရှိသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ရုပ်နာမ်သဘာဝများသည် အားလုံးဖြစ်ပျက်နေမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ပျက်မှုနှင့် မကင်းသမျှ အားလုံး အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တချည်းပါတကား ဟုဆိုလျှင် ကြွင်းသော သမုဒယသစ္စာနှင့် မဂ္ဂအရိယသစ္စာတို့လည်း ဒုက္ခအရိယသစ္စာပင် ဖြစ်၍ သမုဒယ၊ မဂ္ဂတို့အမည်များ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါမည်။ ဤသို့ မဟုတ်သည်ကိုမျှ မဆင်ခြင်နိုင်သည်အထိ အစဉ်းစားမဲ့သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရုပ်သဘာဝ နာမ်သဘာဝ ပရမတဓမ္မများကို ရှုပြီးမြဲဟု သိမြင်သည်ဖြစ်စေ၊ မမြဲဟုသိမြင်သည်ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခအရိယသစ္စာကို သိခြင်းနှင့် လားလားမျှသက်ဆိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာသည် လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံများနှင့် ထိုကံများကို ပြုမိသောကြောင့် ဖြစ်ပွားသောအကျိုးဝိပါတ်များနှင့် မပြတ်ဒလစပ် တခြာပတ်ပတ်ဖြစ်နေခြင်းများနှင့် ထိုသို့ဖြစ်နေခြင်း၏ အငွေ့အသက် အကျိုးဆက်အသွင်ဏ္ဍာန်အဖြစ် စိုးရိမ်ရခြင်း၊ ပူဆွေးရခြင်း၊ ငိုကြွေးရခြင်း၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း၊ ဆင်းရဲရခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်သဘာဝ နာမ်သဘာဝ ပရမတ္ထသစ္စာများသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုက္ခအရိယသစ္စာ ဖော်ပြချက်၌ ပါဝင်ကောင်းပါဝင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ အစရှိသည်ဖြင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဒုက္ခအရိယသစ္စာ သိခြင်းသည် ပြုလုပ်မှုနှင့် ပြုလုပ်မှုကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးနည်းမှုကို သိခြင်းသာဖြစ်၍ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် အစရှိသော သဘာဝဓမ္မ တခုစီ၏ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်ဖြစ်မှုကို အသိနှင့် လားလားမျှ သက်ဆိုင်မှုမရှိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် စေတီပုထိုးကို ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်ရာ၌ ထိုစေတီပုထိုးအဖြစ်ဆောင်နေသော အုတ်နှင့် အင်္ဂါတေများ၏

အဖြစ်အပျက်များကို ရှုကြည့်တွေးခေါ်နေခြင်းဖြင့် စေတီပုထိုး ဖူးမျှော်ရာ မရောက်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

စေတီပုထိုးကို သိမြင်ဖူးမျှော်ပူဇော်တတ်ခြင်းနှင့် စေတီပုထိုးအတွင်းမှ အုတ်၊ အင်္ဂတေကို သိမြင်တတ်ခြင်းသည် ပညာရပ်အားဖြင့် ဆီနှင့် ရေအလား တသီးတခြားစီဖြစ်ပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာသိနှင့် အရိယသစ္စာသိသည် အရှေ့နှင့်အနောက်၊ တောင်နှင့်မြောက်အလား တခုနှင့်တခုကွဲပြားလှပါသည်။

ပရမတ္ထသစ္စာသိသည် တွေးသိကြံသိ တွက်ချက်သိမျှ ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာသိမှာ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ပတ္တဓမ္မ ဝိဒိတဓမ္မဟု ဆိုရသည့်အား လျော်စွာပင် မျက်မှောက်သိ၊ ရောက်သိ၊ ထိုးထွင်းသိများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာသိသည် မိမိပြုမိသော သင်္ခါရကြောင့် ရနေသော ဒုက္ခကို မြင်တတ်သော မျက်စေ့ပေါက်သောအခါ၌ ထိုထိုဒုက္ခရနေဆဲပင် သိပါသည်။

ပရမတ္ထသစ္စာသိကား မှန်းသိ၊တွေးသိ၊တွက်ချက်သိများသာဖြစ်ပါသည်။ စိတ်စေတသိက်များ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်အားဖြင့် ဖြစ်ပျက်ချုပ်ဆုံးနေသည်ကို ဖြစ်ပျက်ချုပ်ဆုံးနေသော စိတ်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကိုယ်ကို ဖြစ်ပျက် ချုပ်ဆုံးနေသော စိတ်ကိုယ်တိုင်က သူ့ကိုယ်ကို ပြန်မြင်နိုင်သည် မဟုတ်ပါ။ အခြားစိတ်စေတသိက်များကလည်း သူဖြစ်နေချိန်၌ ပြိုင်ဖြစ်ခွင့်မရှိသောကြောင့် သူဖြစ်ပျက်နေသည်ကို ဖြစ်နိုင်ခွင့်ရှိသည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် စိတ်စေတသိတ်များ ဖြစ်ပြီးပျက်နေသည်ကို ပစ္စုပ္ပန်ဆတ်ဆတ် အကယ်မြင်နိုင်ခြင်းပင် ရှိသည်မဟုတ်ပါ။ ဥပမာ စာရွက်များစွာရှိသော စာအုပ်ကို ဓားဖြင့်ခုတ်ရာ၌ တချက်တည်းဖြင့် ပြတ်သွားသည်ကို ကိုယ်တွေ့တွေ့ရသော်လည်း စာရွက်များ တရွက်ပြီးတရွက် ပြတ်မည်ကို တွက်ချက်သိရသကဲ့သို့ကား ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပရမတ္ထသစ္စာသိသည် တွေးသိသမျှသာဖြစ်၍ ပရမတ္ထသစ္စာဝါဒမှာ သင်္ချာဝါဒသာဖြစ်ပါသည်။ အရိယဝါဒ မဟုတ်ပါ။ အရိယသစ္စာသိနှင့် တခြားစီသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပရမတ္ထသစ္စာနှင့် ဒုက္ခအရိယသစ္စာ ဤနှစ်ဖြာသည် မသိသူများအတွက် တူညီသည်ဟု ထင်ပြီး ရှုကြသောကြောင့် မှားကြပါသည်။ ဤသို့ အရှုမှားကြသကဲ့သို့ ရှုပွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးများလည်း မိုးနှင့်မြေအလား ကွဲပြားခြားနားလှပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာ၌ ရုပ်သဘာဝ၊ နာမ်သဘာဝဟူ၍ နှစ်ဝရှိပါသည်။ ရုပ်သဘာဝတို့၏ ဥဒယဗ္ဗယကို ရှုသူလည်း ရှိပါသည်။ နာမ်သဘာဝတို့၏ ဥဒယဗ္ဗယကို ရှုသူလည်း ရှိပါသည်။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာကိုတွဲ၍ ဥဒယဗ္ဗယရှုသည်ဆိုသူလည်း ရှိပါသည်။

ဤရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာကို တွဲ၍ရှုသူဆိုသူကား ပြောရကာမျှသာ ဖြစ်ရန် ရှိပါမည်။ ရုပ်ရှုနေချိန်၌ နာမ်ရှုနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ နာမ်ရှုနေချိန်၌လည်း ရုပ်ရှုနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ တလှည့်စီရှုသည် ဆိုလျှင်လည်းတချိန်၌ တခုသာ ရှုနိုင်မည်ဖြစ်သောကြောင့် တွဲရှုသည်ဆိုရန် ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် တွဲရှုသည်ဆိုသူကို ဆိုရကာမျှပင် ဖြစ်ရန်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ထားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်ရှုသူသည် အဘယ်အကျိုးရသနည်း။ နာမ်ရှုသူလည်း ဤအတူ အဘယ်အကျိုးရသနည်း။ ဤအဖြေကို ဝေဝေဖန်ဖန် ဖြေရန်လိုအပ်ပါသည်။ အပြေးအလွှားဖြေလျှင် ရုပ်နာမ်ရှုလျှင် ရုပ်နာမ်မုန်းသည် ဟူ၍ဖြစ်ပါမည်။ အပြေးအလွှား ဖြေသောကြောင့် ဤအဖြေထွက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဝေဖန်ဖန် ဖြေလျှင် ဤသို့မထွက်ပါ။

ရုပ်ရှုလျှင် နာမ်မုန်းပါသည်။ နာမ်ရှုလျှင် ရုပ်မုန်းပါသည်။ ဤသို့ကွဲကွဲပြားပြား အမျိုးမျိုးဖြစ်ပွားကြပါသည်။ ဤအဖြေသည် မှန်ကန်သော်လည်း အပေါ်အလွင် နည်းလှပါသေးသည်။

ဤအဓိပ္ပါယ်ကိုပင် ဤထက်ပေါ်လွင်ရန် ဤသို့ဖြေရပါမည်။ ရုပ်ရှုလျှင် ရုပ်၌နစ်သည်။ သို့မဟုတ် ရုပ်ကိုချစ်သည်။ နာမ်ကိုမုန်းသည်။ နာမ်ရှုလျှင် နာမ်၌ချစ်သည်။ သို့မဟုတ် နာမ်ကိုနစ်သည်။ ရုပ်ကိုမုန်းသည်။ ဤသို့ဖြေရပါမည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ရုပ်ရှုလျှင် နာမ်ကိုမုန်းပါသည်။ နာမ်မုန်းခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများမှာ ရုပ်၌ချစ်ခြင်း နစ်ခြင်းများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နာမ်ကိုရှုရာ၌ ရုပ်မုန်းခြင်းမှာလည်း နာမ်ကိုချစ်ခြင်း နစ်ခြင်းများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ လောက၌ ဒုက္ခအရိယသစ္စာမှတစ်ပါး အဘယ်အရာကိုပင်ရှုသည်ဖြစ်စေ ကြိမ်ဖန်များစွာ ရှုမိသောအာရုံ၌ နစ်ကြချစ်ကြမည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်နာမ်ရှုကြသူများမှာလည်း ရုပ်နာမ်တို့၏ ဥပါဒ်၊ဦး၊ဘင် အဖြစ်အပျက်များကို ရှုကြခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ လောကီကံနှင့် ကံကျိုး တရားတို့၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာများ ဆိုက်ပုံ၊ ဒုက္ခအရိယသစ္စာမြင်သည်အထိ သိအောင်ရှုကြခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ရုပ်နာမ်ရှုသူများသည် ဒုက္ခအရိယသစ္စာမြင်သည်အထိ သိအောင် မရှုဆိုသည်ကို သဘောကျမည်မဟုတ်ပါ။ ရုပ်နာမ်ရှုသောကြောင့် အနိစ္စ စသည် လက္ခဏာများ သူတို့မြင်ပါသည်ဟုပင် ဆိုချင်ပါလိမ့်မည်။ သူတို့ဆိုသော စကားအပိုအမို များသာ ဖြစ်ပါမည်။ အနိစ္စကို တကယ်သိလျှင် အနိစ္စဖြစ်ကြောင်း သမုဒယကိုပယ်ပြီး အနိစ္စငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုက်နေရပါမည်။ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတို့လည်း အတူဖြစ်ပါသည်။ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတို့ကို သိလျှင် ဒုက္ခအနတ္တတို့ဖြစ်ကြောင်း ပယ်ပြီး ဒုက္ခ၊ အနတ္တတို့ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဆိုက်နေနိုင်သူများ ဖြစ်ရပါမည်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊အနတ္တတို့ကို အကယ်သိမြင်လျှင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အကယ်ကင်းငြိမ်းနေမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဤလက္ခဏာများကို သိမြင်ခြင်းသည် မဂ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်၍ နောင်တချိန်မှ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရန်လည်း အကြောင်းမရှိပါ။ သူတို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်နေကြပြီဟု ဝန်မခံနိုင်ကြသည်မှာ သူတို့ လက္ခဏာများကို မမြင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း အလွန်ထင်ရှားသော အရာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ရုပ်နာမ်ရှု၍ အနိစ္စစသည် လက္ခဏာများ မြင်သည်ဆိုလိုသည်ကို အပိုမိုစကားဟု ဆိုခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်ရှုသူများ ထင်သော ဒုက္ခသည် တကယ် ဒုက္ခလည်းမဟုတ်ပါ။ ရုပ်နာမ်အဖြစ်အပျက်များ အနှိပ်စက်ခံရခြင်းသည် ဒုက္ခဖြစ်သည်ဟု ရှုကြပါသည်။ ဖြစ်သာရုပ်နာမ်များ ဖြစ်ပြီးပျက်လျှင် ဒုက္ခလော၊ မပျက်လျှင် ဒုက္ခလောဟု ပြဿနာလုပ်၍ အဖြေထုတ်ပင်ခိုင်းကြည့်ချင်ပါသည်။

မြင်စိတ်ဖြစ်ပြီးနောက် ဖြစ်သောမြင်စိတ်ပြီး မပျက်ဘဲနေပါမူ ထို့အတူ ကြားစိတ်စသည်များဖြစ်ပြီးနောက် မပျက်ဘဲနေပါမူ နောက်ထပ် မြင်ခြင်းကြားခြင်း စသည်များပင် ဖြစ်ခွင့်မရတော့သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ခွင့်ရဦးတော့ ရှေးရှေးရှိပြီးစိတ်များနှင့် ထပ်တွေးနေသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခမိုးမွန်အောင်ရောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနိစ္စဆိုသည်မှာ ရုပ်နာမ်မှ ဖြစ်ပြီးနောက် ပျက်သွားခြင်းကိုဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ ဒုက္ခအရိယသစ္စာတရားတို့၏ သို့မဟုတ် လောကီကံနှင့် ကံကျိုးဟုဆိုအပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့၏ မခိုင်မြဲပုံသာဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒုက္ခလက္ခဏာဆိုသည်မှာလည်း ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့ ဖြစ်ပျက်ခြင်းများ မပြတ်တရစပ် အနှိပ်စက် ခံရခြင်းကို ဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ လောကီကံနှင့် ကံကျိုးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုသာ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မများ၌ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်များဖြင့် မပြတ်တရစပ် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသည် ဒုက္ခမဟုတ်ရုံမျှမက သုခပင် ဖြစ်ပါသေးသည်။ ဖြစ်ပြီး မြင်စိတ်ကြားစိတ်များ ပျက်၍သာ နောက်ထပ် မြင်ခွင့်ကြားခွင့်ရခြင်းဖြစ်၍ ချမ်းသာသည်ပင် မဟုတ်ပါလောဟု ပြောရပါမည်။

ဤသို့ပင် ရုပ်နာမ်ရှုကြသူများသည် ဒုက္ခအရိယသစ္စာကို ရှုကြည့်သူများ မဟုတ်သောကြောင့် ဘာဒုက္ခမျှလည်း မထင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ရှုသောကြောင့် ရုပ်ကို ဒုက္ခဟုမမြင်ပါ။ နာမ်ရှုသောကြောင့်လည်း နာမ်ကို ဒုက္ခဟုမမြင်ပါ။ ရုပ်ရှုသူသည် ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ရုပ်၌နစ်ပါသည်။ နာမ်ရှုသူလည်း နာမ်၌နစ်ပါသည်။ ဤစကား အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ရှုသူသည် ရုပ်၌ ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ဝိတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာဖြင့် ဈာန်အင်္ဂါငါးရပ်ကင်းပြီး ရုပ်မှ စိတ်ကို ဖွဲ့ခွာလွင့်ကျမသွားရန်ကြိုးစားနေရပါသည်။

ထို့ထက်တက်ပြီး ဈာန်အင်္ဂါလေးပါး၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါးတို့ဖြင့် နေနိုင်၊ တိုးတက်ပြီး ဥပေက္ခေဂ္ဂတာမျှဖြင့် အရှုခံတရားကို ပိုင်းခြားပြီး စိတ်ချလက်ချ ကြိုးစားနေပါသည်။ ဤသို့ပင် ရုပ်ရှုသူများလည်း အရှုခံရပ်တရား၌ နစ်ပုံဖြစ်ပါသည်။ သို့မဟုတ် ချစ်ပုံဖြစ်ပါသည်။ မပစ်နိုင်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ရုပ်ရှု၍ ရုပ်၌နစ်သူသည် နာမ်ကိုမှန်းပါသည်။ တောတွေ တောင်တွေ ပြေးလွှားနေသော စိတ်များသည် ရှုနေသော ရုပ်ပေါ်၌ မနားနိုင် မတည်နိုင်ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ဤသို့ ပြေးလွှားနေခြင်းသည်လည်း ပူပင်မှုများကို ဖြစ်ပွားစေတတ်ပါသည်။ အရှုခံရပ်တရား၌နေလျှင်အေးချမ်းပါသည်။ ဤသို့ အေးချမ်းရာ၌ မနေနိုင်အောင် ပြေးလွှားနေသောစိတ်သည် ရှုသူအမြင်၌ ဆင်းရဲတရား၏ လက်သည် တရားခံဟု အထင်ခံလာရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ရှုသူများ နာမ်မှန်းရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိစိတ္တံ၊ ဝိနာမံဟု မြည်တွန်လာကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နာမ်ရှုသူများ သည်လည်း နာမ်၌နစ်ပါသည်။ ဤ၌ နာမ်ဆိုသည်မှာ အရူပ၏ မြန်မာပြန်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်မဲ့ဟုဆိုလျှင် ပို၍ သင့်မြတ်ပါမည်။ ထို့ကြောင့် နာမ်အစား အရူပကို ရုပ်မဲ့ဟုသုံး၍ လျှောက်ထားပါမည်။ ရုပ်မဲ့ကိုရှုသူသည် တလောကလုံး စိတ်ပဲရှိသည်ဟု မြင်လိုကြပါသည်။ အိုးဆိုလျှင်လည်း တကယ့်အိုးမရှိ၊ စိတ်အိုးမျှ ဖြစ်သည်။ ပုဆိုးဆိုလျှင်လည်း ဤနည်းပင်၊ တကယ့်ပုဆိုးမရှိ၊ အတိုင်ချည်ပင်များနှင့်အဖောက်ချည်ပင်များ သွယ်ယှက်ယက်လုပ် ထားသည်ကို စိတ်ဖြင့်ပုဆိုးဟု ဖန်ထားခြင်းမျှဖြစ်၍ စိတ်ပုဆိုးမျှ ဖြစ်သည်။ အရာရာသည် စိတ်ချည်းဖြစ်နေသည်။ ဝမ်းသာဘွယ် အရာရာသည် စိတ်ချည်းဖြစ်နေသည်။ ဝမ်းသာဘွယ်တွေ့လျှင်လည်း စိတ်၊ ဝမ်းနည်းဘွယ်တွေ့လျှင်လည်း စိတ်၊ လောက၌ အိုး၊ ပုဆိုးစသည်နှင့် ဝမ်းသာဘွယ်၊ ဝမ်းနည်းဘွယ် စသည်များမရှိ၊ အားလုံးစိတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပင် ရုပ်မဲ့၌ နစ်ကြပါသည်။ သူတို့သည် မြို့၊ ရွာ၊ အိမ်၊ ကျောင်း အစရှိသည်တို့၏ မရှိခြင်းဟူသော လဟာပြင် ရုပ်မဲ့တရား၏ အဆုံးမဲ့၌ ပွားများ နစ်ဝင်နေကြပါသည်။ ထို့ထက် တဆင့်တက်၍ အထွေထွေအလီလီ ဖန်ဆင်းနေသောစိတ်၏အဆုံးမဲ့တရား၌ ပွားများ နစ်ဝင်နေကြပါသည်။ ထို့ထက်တဆင့်တက်၍ အထွေထွေဖန်ဆင်းနေသော စိတ်လည်း ဖြစ်ပြီးပျက်သွား၍မရှိ၊ မဖြစ်သေးလျှင်လည်း မဖြစ်သေး၍ မရှိ၊ ဘာမျှမရှိ၊ ဘိတ်မရှိဟူသော

ရုပ်မဲ့တရား၌ ပွားများနှစ်ဝင်နေကြ ပါသည်။ ထို့ထက် အဆုံးတိုင်အဆင့်တက်၍ ဘာမျှမရှိသည်ကို သိနေသောစိတ်ကလေးသည်သာ အမွန်မြတ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု နှစ်ပါသည်။

ဤသို့ပင် စိတ်၌ချစ်၍ စိတ်၌နှစ်ပါသည်။ စိတ်၊ စိတ်အတိုင်းတိုင်းဟုပင် မြည်ကြွေးရလောက်အောင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ စိတ်၌နှစ်သူများသည် ရုပ်ကိုမုန်းပါသည်။ လောကကြီးမှာ စိတ်ကလေးအတိုင်း နေခြင်းသည် အေးသည်၊ စိတ်ကလေးအတိုင်း မနေဘဲ အဆင်းအသံစသည်နောက် ကောက်ကောက်လိုက်ကာ အဟုတ်ထင်နေမိသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆင်းရဲတရား ၏ လက်သည်တရားခံသည် အဆင်းအသံ စသော ရုပ်များပင်ဖြစ် သည်။ ဤသို့ပင် ရုပ်ကိုမုန်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်နာမ်သဘာဝ ပရမတ္ထသစ္စာများကို ရှုခြင်းသည် ဤသို့ပင် ရူပဈာန်၌ နှစ်လိုနှစ်၊ အရူပဈာန်များ၌ နှစ်လိုနှစ်၊ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်ပြီး ဒုက္ခခပ်သိမ်း မငြိမ်းနိုင်မအေးနိုင် ဖြစ်ကြရပါသည်။ ရူပါရူပ ဈာန်များသည် ဒုက္ခအဖြစ်များ ငြိမ်းအေးနိုင်သောတရား မဟုတ်သေးပါ။ ရုပ်နာမ်နှစ်ခုတွဲမရှိ၍ ဤသို့ဖြစ်ရသည်ဟုလည်း မဆိုသင့်ပါ။ တွဲရှိလည်း မရပါ။ ရသည်ပင် ရှိစေပါဦး၊ ရုပ်ရှုသူက နာမ်မုန်း၍ အသည်သတ္တ၊ နာမ်ရှုသူက ရုပ်မုန်း၍ နေဝသညာနာသညာယတန၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ခုလုံးမုန်းက အဘယ်သို့ ဖြစ်မည်နည်း။ အဖြစ်နိုင်ဆုံးမှာ အခြားမရှိ၊ ဗြဟ္မာပြည်တဝင်းဝင်း ဝက်စားကျင်း တရှုတ်ရှုတ် ဟူသော သိုက်စာအတိုင်းပင် ရုပ်နာမ်မုန်းက တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြစ်ရပါတော့မည်။ ဟုတ်ပါသည်။

ရုပ်ရှုသူပင်ဖြစ်ပါစေ၊ သို့မဟုတ် နာမ်ရှုသူပင်ဖြစ်ပါစေ၊ ထိုသူများသည် ရူပါရူပဈာန်များ ရနိုင်ကြသူများဖြစ်ပါသည်။ ရူပါရူပ မဟဂ္ဂတများ၌ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝဟုဆိုအပ်သော ဝိရတီတရားများ မယှဉ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် မဂ်ဖိုလ်တရား၏ အခြေခံမျှဖြစ်သော သီလမျှမဝင်သောသူများသာဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ စောဒနာဘွယ်တော့ ရှိပါသည်။ မဟဂ္ဂတသည် သီလထက်သာသော သမာဓိအဆင့် ရောက်နေပြီဖြစ်၍ သီလမလိုတော့၍ မယှဉ်ခြင်းပါဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် မဟဂ္ဂတထက်သာသော လောကုတ္တရာ၌ ပိုပြီး မယှဉ်ပဲနေရန် မသင့်ပါလောဟူ၍ ဖြေရပါမည်။

ရုပ်ရှု၍ ရူပဈာန်ပွားများသူများ၌ ရုပ်သည် မကောင်းမှုဟူ၍ မရှိဟုပင်မြင်ကြပါမည်။ စိတ်သည်သာ မကောင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ယူကြပါမည်။ နာမ်ရှု၍ အရူပဈာန် ပွားများသူများ၌လည်း နာမ်သည်မကောင်းဟူ၍ မရှိ၊ ရုပ်များခြယ်လှယ်ခံရသောကြောင့် မကောင်းဖြစ်ရသည်ဟု ယူကြပါမည်။ ရုပ်နာမ်နှစ်ခုပေါင်း၍ ရှုလျှင်ကား တကယ်ပေါင်း ရှု၍ကား မရပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ရုပ်တစ်လှည့် နာမ်တစ်လှည့် ရှုပြီး တခြားစီပင်ရှုသော်လည်း ပေါင်းရှုသည်ထင်ကာ ရှုလျှင်ကား-ရလဒ်နှစ်ခု ထွက်လာ နိုင်ပါသည်။

တစ်ခုမှာ ရုပ်ရောနာမ်ရော အားလုံးအကောင်းဟူ၍ မရှိ၊ ရုပ်နာမ်သိမ်းမှ ငြိမ်းမည်ဟူသော အမြင်များ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်တစ်ခုမှာ ရုပ်ရောနာမ်ရော မကောင်းဟူ၍ မရှိ၊ သဘော သဘာဝမျှသာဖြစ်သည်ဟူသော အမြင်များ ဖြစ်ပါသည်။ ဤရလဒ် နှစ်ခုလုံးပင် ကောင်းမွန်ခြင်း ရှိကြသည် မဟုတ်ပါ။ ရုပ်နာမ်သိမ်းမှ ငြိမ်းမည်အမြင်ရှိသူများသည် ချမ်းသာခြင်းကင်းသူများပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ ရုပ်နာမ်သည်

အားလုံးကင်း၍ ရကောင်းသောတရားပင် မဟုတ်ပါ။ ရုပ်နာမ်အတွင်းမှ လောကီကံများသာ ပယ်၍ရကောင်းခြင်း ရှိကြပါသည်။ ဤသို့ပင် ပယ်၍မရကောင်းသည်များကို ပယ်လိုနေကြသူများမှာ လအတွင်းမှ ယုန်ရုပ်ရလို၍ တနေသောသူပမာ ချမ်းသာဖြစ်ရန် ဝေးလှပါသည်။

ရုပ်နာမ်ရှုသူများသည် ဤမျှနက်ရှိုင်းသည်အထိ လွဲမှားမှုများသို့ ဆိုက်ရောက် ကြပါသည်။ ရုပ်ရှုတော့ အသည်၊ နာမ်ရှုတော့ နေဝသညာနာသညာယတန၊ ရုပ်နာမ်တွဲရှုတော့ တိရစ္ဆာန် သို့မဟုတ် အပါယ် ဤသို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပြီ ဆိုလျှင် ချမ်းသာလည်း ကင်းမည်မလွဲဖြစ်ပါသည်။ ဟိတ်မရှိသူဖြစ်၍ အဟိတ်လည်း မလွဲဖြစ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး တွဲရှုတော့ တိရစ္ဆာန် ဟု လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်နာမ်မူစက်ကွင်း၌ သက်ဆင်းမိသူများသည် ဘုရားသာသနာနှင့် တွေ့ရသော်လည်း ဘုရားတရားစကားများကို ဆောင်ထားနိုင်သူ ဖြစ်သော်မှပင် ပဒပရမအဆင့်ထက် မြင့်မတက်နိုင်အောင် ကံဆိုးကြ သူများဖြစ်ပါသည်။ တရားပေစာများကို ကြည်ညို၍ ဆောင်ယူရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်နေသော်လည်း ထိုဆောင်ယူရွတ်ဖတ်နေရသော စာပေများ၏အကျိုးစီးပွားများကို ခံစားခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ဖြစ်ပါမည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုစာပေလာတရားများကို ကျင့်ကြံကြည့်လိုက်သောအခါ ကျင့်ရမည့်သူနှင့် ကျင့်၍ရမည့်သူဖြစ်သော ငါမရှိသည်ကိုသိ၍ ဆက်ကျင့်စရာ မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ပင် ရုပ်နာမ်လောက မြဲမြံမြင်မှားသည် လောက၌အမှားတကာတို့ထက် ကြီးသော အမှားဆုံးသောအမှား ဖြစ်ပါသည်။ ဤလောကအမြင်မှားသည် တရားမသိသူဖြစ်မှ တရားမသိဘဲ တရားသိယောင်ပေါက်သူအဖြစ် ရောက်စေသောအမှား ဖြစ်ပါသည်။ သို့မဟုတ် တရားမဟုတ်သည်၌ တရားလုပ်မိသော တရားတုကို တရားစစ်ထင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

လောက၌ အစစ်အမှန်ရှိခြင်းသည် ကောင်းပါသည်။ အစစ်အမှန်မရှိခြင်းသည် စင်စစ် မကောင်းပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အစစ်အမှန်မရှိခြင်းသည် အစစ်အမှန်ယောင်ဆောင်နေသော အတုရှိခြင်းထက်မူကား များစွာ သာလွန်အောင်ပင် ကောင်းမွန်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အမှန်စစ်မရှိခြင်းသည် အမှန်စစ် မရှိသော်လည်း အမှန်စစ်ကို လိုလားရှာဖွေ ပါလိမ့်မည်။ အမှန်အစစ် အယောင်ဆောင်နေသောအရာ ရှိခြင်းသည် အမှန်အစစ်ကို လိုလားရှာဖွေခြင်း မရှိနိုင်တော့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်နာမ်လောက မြဲမြံမြင်သည် ပရမတ္ထသစ္စာ အမြင်မျှသာ ဖြစ်ပြီး အရိယသစ္စာအမြင် လုံးဝမဟုတ်ဘဲ အရိယသစ္စာအမြင်ဟု အထင်ခံရသောကြောင့် တရားတုကို တရားစစ် အထင်မှားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤလောကအမြင်မှားသည် လောကကြီးကို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း အရိယသစ္စာပျောက်စေသော အမြင်မှား ဖြစ်ပါသည်။

ဤလောက အမြင်မှားသည် ဤသို့ပင် အရိယသစ္စာအတွက် တကွက်ကလေးမျှ နေရာမကျန်အောင် လုံးလုံးလျားလျား လှည့်စားဖျောက်ဖျက်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။ အသိအားလုံးကို လက်စတုံးဖျောက်ဖျက်သော အသိကျင့်စဉ်မဂ္ဂဖြစ်ပါသည်။

ဤအသိကျင့်စဉ်မဂ္ဂ ပွားသူများသည် အသိအားလုံး လက်စတုံးအောင် အပျောက် အပျက် ခံကြရပါသည်။ နောက်ထပ် ပြန်လည်၍အသိတရား ပေါက်ပွားဖြစ်ပေါ်နိုင်ခြင်း

မရှိတော့အောင်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ လောက၌ ငါမရှိသဘောသဘာဝသာ ရှိသည်ဟု အသိအမြင် ဉာဏ်ရောက် သဘောပေါက်သူသည် ငါမရှိသောကြောင့် ငါဘာကိုပင် လုပ်ခဲ့သော်လည်း အကျိုးမရှိပြီဟု ယူဆပါသည်။ ဥပမာထုတ်၍ပင် ပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။ ပုတီးကုံး၌ ပုတီးလုံးများကုံးလျက် ရှိသည်မှာ ကြိုးကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြိုးကိုဖယ်ရှားလျှင် ပုတီးလုံးများ ကုံးလျက်မရှိတော့ကြောင်း၊ ဤအတူ ရှေးကပြုခဲ့သောကံများ ပုတီးကုံးမှ ပုတီးလုံးများကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲကျမသွားကြသည်မှာ ငါ၊ငါဟူသော အမြင်မှားကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို ငါ့ကိုဖြုတ်လိုက်လျှင် ငါဘာကိုပင် ပြုခဲ့သော်လည်း အကျိုးမရှိပြီဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ငါအကုန်ပြုတ်သည်အထိ သဘောသဘာဝမျှသာ ဖြစ်အောင်အားထုတ်ပြီးလျှင် ဘာကိုပင်လုပ်သော်လည်း ဘာမှမဖြစ်ပြီ။ ဘယ်တော့မျှမဖြစ်ပြီ၊ ဘာမှမှ မဖြစ်ပြီ၊ ဘာလုပ်လုပ် ဘာမျှ အကျိုးမဖြစ်ပြီ၊ ဘာမျှ အကျိုးမရှိပြီ-ဤသို့ ခံယူပါသည်။ ဤအယူသည် အကျိုးတရားကို ငြင်းဆိုသော နတ္ထိကဝါဒီအယူမှားသို့ ရောက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း ငါမရှိဟုအမြင်သည် ကောင်းမှုမကောင်းမှု ပြုလုပ်ခြင်းကို ငြင်းဆိုသောအမြင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြုလုပ်ခြင်းသည် အမူအရာကြိယာ ဖြစ်ပါသည်။ ကြိယာသည် ပြုလုပ်သူပုဂ္ဂိုလ် ကတ္တားနှင့်ကင်း၍ ဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ ငါဟူသော ပြုလုပ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်ကတ္တားကို ငြင်းဆိုခြင်းသည် ကောင်းမှုမကောင်းမှုပြုလုပ်ခြင်း ဟူသော ကြိယာကို ငြင်းဆိုခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်း မကောင်း ပြုလုပ်ခြင်း ကြိယာကို ငြင်းဆိုခြင်းသည် အကြိယဝါဒီနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူမှား ဖြစ်ပါသည်။

ငါမရှိအမြင်သည် တလောကလုံးကိုမှောက်အောင် ဖောက်ပြန်လှပါသည်။ ငါမရှိလျှင် ငါဖြင့်မှတ်ရသောသူတပါး စသည်များလည်းမရှိ၊ ဘာမျှမရှိ ဖြစ်ပါမည်။ ဤသို့မရှိလျှင် တဦးက တဦးကို အကောင်းပြုလိုမှု အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟနှင့် မကောင်းပြုလိုမှု လောဘ၊ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော အကြောင်းရင်း မူလတရားများ မဖြစ်ပွားတော့အောင် ဖြစ်ပါမည်။ ကောင်းမှုမကောင်းမှု တခုခုပြုမိသော်မှ မတော်တဆ ဟု တွက်ဆမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ကံတို့၏ မူလဖြစ်သော ဟေတုတရားများကိုငြင်းဆိုခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဟေတုတရားများကို ငြင်းဆိုခြင်းသည် အဟေတုကဝါဒီနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူမှားဖြစ်ပါသည်။

လေးစားအပ်သော နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော် အရှင်မြတ်တို့ဘုရား...

တပည့်တော်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဆရာဒကာနှစ်ဖြာလုံး ဒုက္ခရောက်ကြရသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခရောက်ပုံကို သိမြင်သော တပည့်တော်တို့၏ ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဒုက္ခရောက်ကြောင်း ဘဝအမြင်မှားနှင့် လောကအမြင်မှားကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအမြင်မှားတို့၏ နက်ရှိုင်းနှင့် သီးသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း လျှောက်ထားခဲ့ပါပြီဘုရား။

ယခု နိဂုံးချုပ်လျှောက်ထားတောင်းဆို ရမည်မှာ တပည့်တော်များ တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဆရာဒကာများ၏ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းများကို ဖယ်ရှားစစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူကြရန်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ သံဃာတော်တစ်သိန်းကျော်တို့၏ အကြီးအချုပ်ဖြစ်၍ သာသနာတော်၏ မှန်ကန်သောအကျိုးကို သယ်ပိုးနိုင်သော အင်အားများဖြင့် အပြည့်အဝ အာဏာတော်များ ရရှိထားကြသော နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကဥက္ကဋ္ဌ အမှူးရှိသော အဖွဲ့ဝင်ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား...

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဆရာဒကာများ ငြိမ်းချမ်းခြင်းများ ဖြစ်ပွားပြီး သာသနာတော်အစစ် ထွန်းသစ်ပေါ်ပေါက်လာလေအောင် ဤဘဝအမြင်မှားနှင့် လောကအမြင်မှား သာသနာတု တရားများကို အမြန်ဆုံးကွယ်ပသွားလေအောင် စီမံကိန်းအထပ်ထပ်ချ၍ အပြတ်အသား ဖယ်ရှားပေးတော်မူကြရန် တပည့်တော်တို့၏ဘဝကို သက်သေထား၍ ရိုသေကျိုးနွဲ့စွာ တပည့်တော်တို့ လျှောက်ထားတောင်းဆိုအပ်ပါသည် ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ
ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး
စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဂုဏဝန္တ
အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ ယင်းမာတောရွာ၊
ဝက်လက်မြို့၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း။

*****=O=*****

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏမထေရ်တို့ ရဲများအဆွဲခံရခြင်း

စာတမ်းဆက်ကပ်ပြီးနောက် ဝါဆိုသောအခါ ရှင်ဂုဏမထေရ်သည် ပေါင်းတည်မြို့နယ် ကျွန်းတောလှရွာသို့သွား၍ ဝါဆိုခဲ့သည်။ မင်းကွန်း၌ကား စာတမ်းဆက်ကပ်မှု၏ ဂယက်များ မတိုးမကျယ်ကြားလာရသည်။ “ဦးဉာဏတို့ကို ဖမ်းတော့မည်”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဝါလယ်လောက်ရောက်သော် ထိုစကား ပို၍ ကျယ်ကား လာရသည်။ ရှေးအခါက ချဉ်းကပ်နေသူများပင် ချဉ်းကပ်ရန် နှေးကွေးလေးလံသွား သည်ကို ရှင်ဉာဏမထေရ်တို့ တွေ့ရသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ချဉ်းကပ်သူလည်း ချဉ်းကပ်ကြလျက်ပင်၊ ဤသူများ၌ တောင်ငူနှင့် ရွှေဘိုတို့မှ ဒကာ၊ဒကာမ (၄)(၅)(၁၀)ယောက် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ရက်ရှည်တရား နာနေကြသည်။ အချိန်ကား ၁၃၄၃ခုနှစ်၊ တော်သလင်း လဆန်း (၁၄)ရက် နေ့လည်(၁:၀၀) နာရီအချိန် ဖြစ်သည်။

ရွှေမြင်တင်တောင်သို့ ရဲများလက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် ရှင်ဉာဏ မထေရ်ထံ ရောက်လာ ကြသည်။ ရဲများက ရှင်ဉာဏမထေရ်အား သူတို့နှင့်အတူ မနက်ဖြန်ခါ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ လိုက်ပါရမည်။ ယနေ့ည သူတို့နှင့်အတူ မင်းကွန်းတောင်ခြေသို့ဆင်း၍ အိပ်ရမည်ဟု လျှောက်ကြသည်။ ရှင်ဉာဏက “ဘာကိစ္စလဲ”ဟု ရဲများအားမေးရာ မသိကြောင်း၊ ခေါ်ခဲ့ရန်သာ တာဝန်အပေးခံရကြောင်း ပြောကြားသည်။ ရှင်ဉာဏမထေရ်က ‘မလုပ်မဖြစ်လျှင် လုပ်မည်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကနေ့ အချိန်ရှိတုန်း ဒီရောက်နေတဲ့ ဒကာ၊ဒကာမတွေကို တရား ဟောပြောစရာရှိတာ ပြောကြားဦးမည်၊ စောင့်ကြဦး’ဟု ရဲများအား ပြောဆိုသည်။ ရဲများမှာ ‘ကောင်းပြီ’ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ရဲများကို တနေရာ၌နေစေပြီး ဒကာ၊ဒကာမတို့အား တရားဟောပြောပွဲ စလှိုက်သည်။

တရားဟောပြောပြီးချိန်၌ ရဲများမရှိတော့၍ ဒကာ၊ ဒကာမများကို မေးကြည့်ရာ ရဲများက မှာကြားထားခဲ့ကြောင်း၊ နံနက်ဖြန် မနက် ၆:၀၀နာရီ မင်းကွန်းရေဆိပ်သို့ အရောက်လာရန် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ တော်သလင်းလကွယ်နေ့၌ ရဲများနှင့်အတူ စစ်ကိုင်းသို့ ရှင်ဉာဏမထေရ် လိုက်သွားရသည်။

စစ်ကိုင်းရဲဌာနသို့ နံနက် (၁၁:၀၀နာရီ) အချိန်ခန့်တွင် ရောက်သွားကြသည်။ ရဲများသည် ရှင်ဉာဏမထေရ်နှင့် ပါလာသော ဒကာ၊ ဒကာမများအား ဂါတ်တဲပေါက်တွင် ထားခဲ့၍ ခေါင်းဆောင်ရဲက ဂါတ်အတွင်းသို့ ဝင်သွားသည်။ ခဏကြာ၍ ပြန်လာသောအခါ နက်ဖြန် (၁၂:၀၀ အချိန်) ဤဂါတ်သို့ အရောက်လာပါဟုပြော၍ ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

ရှင်ဉာဏမထေရ်နှင့် ဒကာ၊ ဒကာမများသည် အသိမိတ်ဆွေ ရှိရာ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ ကျောင်းတကျောင်းသို့ မိမိတို့ဖာသာသွားရောက်နေထိုင်ရသည်။ ရှင်ဉာဏမထေရ်၏ မိတ်ဆွေနှင့် ဒကာ၊ ဒကာမအသိုင်းအဝိုင်း၌ ပူပင်သောကရောက်မှုများ အများအပြား ဖြစ်ကြရသည်။ သူတို့အား လာစွဲသောရဲက ပထမပါရာဇိကမူဟု တိတ်တိတ် ပြောလိုက်သောကြောင့် မတရား နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးတော့မည်ဟူသောအထင်ဖြင့် ပူပန်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁)ရက်နေ့ နေ့လည် (၁၂:၀၀)နာရီအချိန်၌ ဂါတ်တဲသို့ သွားကြသည်။ ဂါတ်တဲမှ မြို့မရဲမှူးရုံးသို့အပို့ခံရသည်။ မြို့မရဲမှူးမှ ဆက်သွယ်ပြောဆိုစရာ ရှိသည်များကို ခဏကြာအောင် ဆက်သွယ်ပြောဆိုပြီး ရဲသားတချို့လက်အပ်၍ စစ်ကိုင်းမြို့ နယ် သံဃာနာယကဥက္ကဋ္ဌကျောင်းသို့ အပို့ခံရသည်။ ဤကျောင်းရှိဓမ္မာရုံတွင်း၌ စားပွဲများ၊ ကုလားထိုင်များ အပြင်အဆင် အပြည့်ဖြင့် နောက်ခံဘလက်ဘုတ်တွင် ‘စစ်ကိုင်းမြို့နယ် အမှတ်(၁) သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့’ဟု တွေ့ရပြီးမှ ‘တို့ကို ဝိနိစ္ဆယတင်မလို့ပါလား’ဟု ရှင်ဉာဏမထေရ် သိရတော့သည်။

အချိန်မှာတော်သလင်းလကွယ် ၂ ပု သ် နေ့ဖြစ်သည်။ ကျွန်းတောလှ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း ရှင်ဂုဏမထေရ်အနီးအပါး၌ တရားဓမ္မစကား နာကြားအပြီး ထွေရာလေးပါး ပြောဆိုနေကြချိန်၌ကျောင်းအပေါ်သို့ အရပ်ဝတ်ဖြင့် တကာနှစ်ယောက် တက်လာသည်။ တက်လာသော တကာများသည် ကျောင်းပေါ်နေရာအနှံ့ မျက်စေ့ကစား၍ လှုပ်ရှားနေသည်။ ကျောင်းပေါ်ရှိ တကာများ၌ တက်လာသူနှစ်ဦးအနက်မှ တဦးကိုသိသူများ ပါဝင်နေသည်။

သိသူများသည် တက်လာသူတဦးကို ပေါင်းတည်မြို့ရဲဌာနမှ ဖြစ်ကြောင်း လာရောက်စရာအကြောင်း အဆက်အနွယ်လည်း မရှိသောကြောင့် ထိတ်လန့်စိုးရွံ့ သွားကြသည်။ ထိုသူများသည် မသိမသာနှင့် အဖော်များကိုလက်တို့၍ ကျောင်းအောက်ဆင်းသွားပြီး ကျောင်းအပြင်ဘက် ထွက်ပြေးကြသည်။ ‘ဘုန်းကြီးကို ရဲကဖမ်းပြီ’ဟုလည်းသတင်းပေးကြသည်။ ကျောင်းပေါ်၌ ရဲများသည် ရှင်ဂုဏမထေရ်ကို စစ်ကိုင်းလိုက်ပါရန် စာတစ်စောင်ပြ ခေါ်ကြသည်။ သန်ဘက်ခါ၌ ပေါင်းတည်တွင်ဆုံ၍ စစ်ကိုင်းသို့ အတူသွားကြမည်ဟူ၍ ရဲများကချိန်းသွားကြသည်။

နောက်နေ့၌ စစ်ကိုင်းသို့သွားရန် ပေါင်းတည်ရဲစခန်းသို့ဝင်ခေါ်ရာ မတွေ့၍ သွားနှင့်ပြီဟု စာပေးထား ခဲ့ပြီး ရှင်ဂုဏမထေရ်သည် ကပ္ပိယ(၂)ယောက်ကိုခေါ်၍ စစ်ကိုင်းသို့ လာခဲ့သည်။ ရှင်ဉာဏမထေရ်နှင့် တွေ့သောအခါ ရှင်ဉာဏမထေရ်က စစ်ကိုင်းရုံးမှာ တရားစွဲ

ကြောင်း၊ ကိုယ်တော်မလာသည့်အတွက် ကိုယ်တော်အတွက်ပါ ရုံး၌တာဝန် ယူခဲ့ရကြောင်း၊ စစ်ကိုင်းခေါ်သော ကိစ္စမှာ ဤအကြောင်းသာဖြစ်ကြောင်း စစ်ကိုင်းသို့သွားရန် မလိုတော့ကြောင်း ပြောဆို၍ ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်စေခဲ့သည်။ နောက်ရက်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ပေါင်းတည်သို့ လာခေါ်သော ဒုလုံခြံရေးမှူးရဲသည် ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ဦးဂုဏမပါလာ၍ သူတို့အကြိမ်းခံရကြောင်း၊ ဦးဂုဏကို စစ်ကိုင်းသို့ခေါ်၍ လူကြီးများကို ပြရဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်မနက်ဖြန်ခါ၌ ရှင်ဂုဏမထေရ်ကို သူနဲ့အတူ ထည့်လိုက်စေလိုကြောင်း ပြောပါသည်။ ရှင်ဂုဏမထေရ်သည် နောက်တနေ့၌ စစ်ကိုင်းရဲနှင့်အတူ စစ်ကိုင်းရဲစခန်းသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ပါသည်။

၆

အပိုင်း(၂)

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၏ ပင့်လျှောက်စာ လက်ခံရရှိခြင်း
 သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၁)ရက် နေ့လည်(၁:၀၀)အချိန်၌ ဓမ္မာရုံအတွင်းသို့ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များနှင့် သက်ဆိုင်ရာဆရာတော်များ၊ သက်ဆိုင်ရာရုံးအဖွဲ့၊ ဒကာ၊ဒကာမများ အသီးသီးဆိုက်ရောက် လာကြပါသည်။ ရှင်ဉာဏမထေရ်ကိုလည်း ကုလားထိုင်တနေရာ၌ တိုင်းသာသနာရေးမှူးဆိုသူက နေထိုင်ရန်ပြခံရသည်။ ရှင်ဉာဏမထေရ်က ထိုသူအား ‘ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ကိုဘာလိုခေါ်တာလဲ၊ သေနတ်ကြီးတွေ ပါတဲ့ ရဲနဲ့ ခေါ်ဖို့တော့မကောင်းဘူးထင်တယ်’ ဤသို့ ပြောဆိုသည်။
 တိုင်းသာသနာရေးအရာရှိက ခေတ်အလိုက်မို့ပါဟူသော စကားသံမျိုး၊ မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် ဖြေကြားပြီး စာရွက်တရွက်ကိုယူဆောင်၍ ဖြည့်စရာရှိသည်များကို ရှင်ဉာဏမထေရ် မျက်မှောက်မှစားပွဲတွင်ဖြည့်၍ နေ့စွဲကိုလည်း ---- ဖြင့်ရေး၍ ဆက်ကပ်သည်ကို တရားဝင်ရရှိသည်။ ပင့်လျှောက်စာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

မြို့နယ်သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ ပင့်လျှောက်စာ
 သံဃဝိနိစ္ဆယဌာနသို့ နှိတ်ကကြွရောက်ရန် ပင့်လျှောက်စာ။
 သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့

၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ဝိနည်းဓမ္မကမ္မစင်အမှတ် (၁/၈၁)
 စောဒက ဦးစိုးမြင့်၊ တိုင်းလက်ထောက်သာသနာရေးမှူး၊
 တိုင်းသာသနာရေးမှူး၊ စစ်ကိုင်း နှင့် စုဒ္ဓိတက ဦးဉာဏ၊ ရွှေမြင်တင်၊ မင်းကွန်းစစ်ကိုင်း မြို့နယ်၊ ဦးဂုဏဝန္တ၊ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း ယင်းမတောရွာ၊ ဝက်လက်မြို့တို့ သာသနာရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ ဖြစ်ပွားသော ဝိနည်းဓမ္မကမ္မ အဓိကရုဏ်းမှုခင်းတွင် စုဒ္ဓိတကသည် ၁၃၄၃ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၃)ရက်နေ့ (၁:၀၀)နာရီအချိန်တွင် ဤသံဃာ့ဝိနိစ္ဆယဌာနသို့ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်စားလှယ်စေလွှတ်၍ ဖြစ်စေ ကြွရောက်ရမည်။ မိမိအထောက်အထားအဖြစ် တင်ပြလိုသည့် စာချုပ်စာတမ်း အရပ်ရပ်ကိုလည်း တပါးတည်းယူဆောင်လာရမည်။ ၁၃၄၃ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ် (၇)ရက်နေ့တွင် ဤသံဃာ့ဝိနိစ္ဆယ အဖွဲ့တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်၍ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်သည်။

ဦးကလျာဏာဘိဝံသ

သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ သဘာပတိဆရာတော်
စစ်ကိုင်းမြို့ စစ်ကိုင်းတိုင်း

ဆက်ကပ်ရန်
သဘာပတိ၊
မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)
စစ်ကိုင်းမြို့။

နေ့စွဲ။ ၁၉၈၁ ခု၊ စက်တင်ဘာ ၂၉ ရက်

အကြောင်းအရာ။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်၊ မသင့်
စိစစ်ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် စောဒနာလွှာပါ ဘုရား-

၁။ ရှင်ဉာဏ ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ၊
အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ ယင်းမာတောရွာ၊ ဝက်လက်မြို့နယ်တို့သည် နှစ်ပါးပူးတွဲလျက်
နိုင်ငံတော်သံဃနာယကအဖွဲ့၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ စာမျက်နှာ(၃၈)ရှိ သာသနာတော်ရေး
လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို တင်ခဲ့ကြပါသည်။

၂။ ယင်းလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ (၁၁)၌ (က) တပည့်တော်
ရှင်ဉာဏသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်နှင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တပည့်သားသံဃာတော်များ
အဆက်ဆက်၏ အတိုင်းမသိသော ကျေးဇူးတော်များကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် ကိလေသာ
ခပ်သိမ်းအေးငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော ပဋိသေဝကျေးဇူးတော်ကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ (ခ) တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည်လည်း ရှေးနည်းအတူ ရတနာသုံးပါး၏
ကျေးဇူးတော်အနန္တကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ
သုံးဝသော သံယောဇဉ်များကို ဖယ်ရှားပြီးခြင်းတည်းဟူသော ပဋိသေဝကျေးဇူးကို
ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟူ၍၎င်း ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

၃။ အပိုဒ်(၂) (က)အရ ရှင်ဉာဏသည် ရဟန္တာဟု ဝန်ခံကြေငြာ ခြင်းဖြစ်ပြီး
အပိုဒ်(၂)(ခ)အရ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် သောတာပန်ဟု ဝန်ခံကြေငြာခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၄။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ရဟန္တာသောတာပန် အရိယာဖြစ်
ဝန်ခံကြေငြာခြင်းသည် အဓိမာန ရန်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း ‘တပည့်တော်များ
ဘဝလျှောက်ထားချက်သည် အဓိမာန လျှောက်ထားချက်နှင့် ခွဲခြားမရဖြစ်စရာရှိပါသည်’
စသည်ဖြင့် ဘဝအထုပ္ပတ္တိများကို ဆက်လက်လျှောက်ထားရေးသားခဲ့ကြပါသည်။

၅။ ရှင်ဉာဏသည် တောအတွင်း၌ မဟဂ္ဂုတ်တရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့်
သုံးနှစ်မျှနေထိုင်ခဲ့ပါသည်- စသည်ဖြင့် ဈာန်တရားများ ရရှိကြောင်းကိုလည်း
ဝန်ခံကြေငြာထားပါသည်။ (လျှောက်ထားလွှာ စာမျက်နှာ-၁၂)

၆။ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် လောကီဈာန်အဘိညာဉ်များဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးပြီး
နေခဲ့ပါသည် စသည်ဖြင့် ဈာန်အဘိညာဉ် တရားရရှိကြောင်းကိုလည်း
ဝန်ခံကြေငြာထားပါသည်။ (လျှောက်ထားလွှာ စာမျက်နှာ-၂၀)

၇။ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဘုရားဆုပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားလွှာ စာမျက်နှာ-
၁၁ ၌ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည် ဘုရား။

၈။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာနှင့်
ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်းတို့၌ အဓမ္မဝါဒအဖြစ် စောဒနာဘွယ်ချက်များကို

တွေ့ရှိရပါသည်ဘုရား။ အဓမ္မဝါဒအဖြစ် စောဒနာဘွယ်အချက်များသည် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌဝါဒ၊ ကျောက်ပုံဦးစံရင်ဝါဒများနှင့် အလားတူကြောင်း၊ ထိုဝါဒများကို နိုင်ငံတော်သီးခြား ဝိနည်းမရှိ အဖွဲ့များက စိစစ်ဆုံးဖြတ်ကြမည်ဖြစ်၍ စောဒနာဘွယ် အချက်များစွာကိုအသေးစိတ် မလျှောက်ထားလိုတော့ ပါဘုရား။

၉။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ‘ပါဠိတော်ကို ဆောင်ယူကြသော ဘာဏကတို့လောက၌လည်း သုဒ္ဓေသိတဓမ္မတို့၏ ဓမ္မတ္ထတို့ကိုမသိမမြင် မကျွမ်းကျင်ဘဲ ဆောင်ယူကြသောပုဂ္ဂိုလ်များ (ယနေ့အလား)ရှိမည်ပင် ဧကန်ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍၎င်း၊ ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မသန်ရှင်းသော အာခံတွင်း၌ အငဲ့ခဲရသည်ဖြစ်၍ အာပုပ်နဲ့နှင့် အလိမ်းကျံခံရသောကြောင့် အပုပ်နဲ့ထွက်နေခြင်း အမှတ်အသားများသာ အသေအချာဖြစ်ပါ သည်ဟူ၍၎င်း မျက်မှောက်ခေတ် ပိဋကတ်အာဂုံဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တကွ အကွရာမတင်မီ ရှေးကာလပိဋကတ် သုံးပုံကို နှုတ်ငုံဆောင်ခဲ့ကြသော ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်များကို ရှုတ်ချသမှု ပြခဲ့ကြပါသည် ဘုရား(လျှောက်ထားလွှာ စာမျက်နှာ-၂၇)

၁၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘိဓမ္မာတရားကို မည်သူ့အားမျှ ဟောကြားခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်းကို ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးကျမ်း စာမျက်နှာ-၂၇၅၌ တွေ့ရှိရပါသည်ဘုရား။

၁၁။ ရှင်ဉာဏ နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အပိုဒ်(၂)မှ အပိုဒ်(၆)အထိတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ဥတ္တရိမနဿဓမ္မဖြစ်သော မဟဂ္ဂုတ်တရားများ လောကုတ္တရာတရားများ ရရှိကြောင်း ဝန်ခံကြေငြာခဲ့သူများ ဖြစ်ပါသည်။ တဖန် ရှင်ဉာဏနှင့် ဂုဏဝန္တတို့သည် အပိုဒ်(၈)မှ အပိုဒ် (၁၀)တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အဓမ္မဝါဒီဟု စောဒနာဘွယ်ရှိသူ ပရိယတ္တိဆောင် ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်များကို ရှုတ်ချသူ အဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟောမဟုတ်ဟု စွပ်စွဲသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဘုရားဆုပန်ဟုလည်း ဆိုထားသူဖြစ်ပါသည်။

၁၂။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား ၎င်းတို့ဝန်ခံထားသည့် အတိုင်း ဥတ္တရိမနဿဓမ္မများ ရသူများ ဟုတ်မဟုတ် စစ်တမ်းထုတ်၍ စတုတ္ထပါရာဇိကအာပတ် သင့်မသင့် စိစစ်ဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူကြပါရန် ရိုသေလေးမြတ်စွာ စောဒနာတင်သွင်း လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။

သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

၁၃။ အထောက်အထားအဖြစ် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာနှင့် ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်းကို ဆက်ကပ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။

စိုးမြင့်
(၁၆-၉-၈၁)
လက်ထောက်သာသနာရေးမှူး
တိုင်းသာသနာရေးဦးစီးဌာန
စစ်ကိုင်းတိုင်း/မြို့။

ရှင်ဉာဏ ရှင်ဂုဏ မထေရ်တို့၏ သောဓနာလွှာ

ဆက်ကပ်ရန်

သဘာပတိ

မြို့နယ်သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)

စစ်ကိုင်း။

နေ့စွဲ။ ၁၉၈၁ ၊ အောက်တိုဘာ (၈)ရက်

အကြောင်းအရာ။ တပည့်တော်ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား စတုတ္ထပါရာဇိက သင့်မသင့် စိစစ်ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် သောဓနာလွှာပါဘုရား။

၁။ တပည့်တော်(ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တ)တို့သည် နိုင်ငံတော် သံဃာက သာသနာ့ အရှုပ်အထွေးနှင့် အညစ်အကြေးများ သုတ်သင်မည်ကို ဝိုင်းဝန်းကူညီရန် ရဟန်းသံဃာတိုင်း၌ တာဝန်ရှိသည်ဟု သိသဖြင့် တရားမသိသူတို့၏ အန္တရာယ်အထပ်ထပ် အကြားမှ တပည့်တော် တို့အသိကို မြှုပ်ကွယ်ထားရန်ကာလ မဟုတ်တော့သဖြင့် သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာဟု အမည်တပ်၍ နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယက ဥက္ကဋ္ဌသို့ တင်ခဲ့ကြသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၂။ ဤလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ တပည့်တော်များ လျှောက်ထားတောင်းဆိုသော သာသနာတော်က ဖယ်ရှားရမည့် မိစ္ဆာဒဿနနှစ်မျိုးနှစ်စားမှာ အင်အားကောင်းလွန်းလှသဖြင့် ဖယ်ရှားနိုင်စေရန် စာဖြင့်ပေးဖြင့်သာ သိခါမျှဖြင့် တောင်းဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကာယသက္ကိ ကိုယ်တိုင်သိစိစစ်ဖြင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဟုတ်အမှန်အတိုင်း သိမြင်တော်မူကြရန် တပည့်တော်တို့ ပဋိဝေဓကျေးဇူးများကို ဖွင့်ဟလျှောက်ထားခဲ့ကြသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တပည့်တော်တို့သည် နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကများမှ တပါး မသက်ဆိုင်သူ မည်သူ့အားမျှ တပည့်တော်တို့၏ ပဋိဝေဓကျေးဇူးများကို ဖြန့်ကာ ကြော်ငြာခြင်း မပြုခဲ့ကြပါ။

၄။ တပည့်တော်တို့သည် နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကများသို့ ပဋိဝေဓကျေးဇူးများကို သက်သေထား၍ လျှောက်ထားတောင်းဆိုမှုပြုရာ၌ တပည့်တော်တို့ ပဋိဝေဓကျေးဇူးများ အဘိုးတန်မတန် အသုံးဟန်မဟန် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဝေဖန်ယုံစားနိုင်ရန်၎င်း၊ ရနိုင်ကာမျှဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းဟုယူဆပြီး ချောင်ထိုးမထားစေရန်၎င်း၊ တပည့်တော်တို့၏ ပဋိပတ်များကို ဘဝထုပွတ်များအဖြစ် တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ကြသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

၅။ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် မဟဂ္ဂုတ်တရားပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့် သုံးနှစ်မျှ နေထိုင်ခဲ့သည်ဟု လျှောက်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၆။ တပည့်တော်ဂုဏဝန္တသည် လောကီဈာန်အဘိညာဉ်များ ပွားများနေထိုင်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ အထူးအားဖြင့် မေတ္တာ စသော ဗြဟ္မဝိဟာရဈာန်များ၌ ဝသီတော်အပြည့် ရှိပါသည်။ အဘိညာဉ်များ၌လည်း ဣဒိဝိဓအဘိညာဉ်များ အလေးထား ပွားများပါသည်။ ဈာန်အဘိညာဉ်သည် လူသိနည်းလှပါသည်။ လူညံများထင်သော ဈာန်အဘိညာဉ်သည် မျက်လှည့်ပမာ မြေလျှိုးမိုးပျံ့ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ကန်သောဈာန်အဘိညာဉ်များမှာ

ကာမဂုဏ်အာရုံများမှကင်း၍ တွေးခေါ်ဆင်ခြင် ဖန်ဆင်းနေထိုင်ခြင်းများ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်ပွားများသော ဈာန်အဘိညာဉ်များ မှန်မမှန်မှာ ဓမ္မရေးရာကိစ္စဖြစ်၍ ဤသို့ ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်ပြုရာ၌ မလိုအပ်သောကြောင့် အရှည်အဝေး မလျှောက်တော့ ပါဘုရား။

၇။ တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ငယ်စဉ်ကပင် ဘုရားဆုပန်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သာသနာတော်၏ ပဋိဝေဓကျေးဇူးတရား ဖြစ်ပွားချိန်၌ ဤဆုပန်မှုကြီး အပျောက်အဆုံးခံခဲ့ရကြောင်း ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပည့်တော်၏ တရားရစ ဥဒါန်းစာတမ်း၌ အတိအလင်း ရေးသား၍ မင်းကွန်းတောင်ရိုး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော်ကြီးတပါး ဈာပနပွဲ၌ တိဋ္ဌကဆရာတော်၏ စာကူးစက်ဖြင့် တိပိဋကကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုသာရ ခေါ်ပြီး ကူးယူကာ တပည့်တော်များ ဖြန့်ဝေခဲ့သောကြောင့် မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ကို သက်သေထား၍လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။

၈။ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာနှင့် ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်းတို့၌ အဓမ္မဝါဒဟူ၍ တလုံးတပါဒမျှ မပါဝင်ပါ။ လူမှာမတတ် စာမှာသာတတ်၍ ဂါဟတ်အကိုက်ခံနေရသော သူတို့အနေနှင့် စွပ်စွဲစရာအလား ထင်မှား စောဒနာလိုကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဤသို့ တရားမျက်လုံး အမြင်မလင်းသူတို့၏ စောဒနာခြင်းကို ခံရလျှင်လည်း အချိန်မရွေးပင် လောကအကျိုး သာသနာတော်အကျိုးကို မျှော်ကိုးထောက်ထား၍ ရိုးသားစွာ သုတ်သင်ရှင်းရန် အသင့်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာနှင့် ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးပါ သဘောဓမ္မများသည် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌဝါဒ၊ ကျောက်ပုံဝါဒများနှင့် အခြေခံ အချက်အလက်အားဖြင့် တူညီမှုရှိသောကြောင့် တူညီသည်ဆိုလျှင်ကား ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကျောက်ပုံတို့ကို စောဒနာသူတို့သည်ပင် သူတို့စောဒနာခံ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကျောက်ပုံတို့နှင့် တစိတ်တဒေသတူမျှကြမည် ဖြစ်ပါသောကြောင့် စောဒနာဘွယ်မရှိ ဖြစ်ရာပါမည်။ ထို့ကြောင့် တစိတ်တဒေသ သာမန်မျှတူမျှပြီး အခြေခံအချက်အလက်များ မတူမျှလျှင် တူမျှသည်ဆိုရန် အကြောင်းမရှိပါ။ တပည့်တော်တို့၏သဘောဓမ္မများသည် ကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားသိနိုင်သော အသိဉာဏ်ဖြင့်လေ့လာလျှင် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျောက်ပုံတို့နှင့် ဆီနှင့်ရေအလား သီးခြားစီဖြစ်အောင် ကွဲပြားနေပါသည်။

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကျောက်ပုံဝါဒများသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရော အနုပါဒါနက္ခန္ဓာပါ ခန္ဓာမှန်သမျှ ငါ၊ ငါ့ဟာ စသည်အစွဲဖြုတ်ပြီး၊ သေပြီးနောက် ဘာမျှမဖြစ်ရန် ရည်ရွယ်ကျင့်ဆောင်သော မဂ္ဂသစ္စာနှင့် နိရောဓသစ္စာဝါဒဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့၏ သဘောဓမ္မများသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာများသာ ငါ၊ ငါ့ဟာ စသည် အစွဲဖြုတ်ပြီး အနုပါဒါနက္ခန္ဓာများကို ငါ၊ ငါ့ဟာ စသည် အမှန်အတိုင်းပွားများအောင် ကျင့်ဆောင်သော မဂ္ဂသစ္စာနှင့် အသိစိတ်ဓာတ် အမှတ်သညာများ ရှိသော ဤတလံမျှ ကိုယ်ကောင်၌ လောဘ၊ဒေါသစသည် ကိလေသာခပ်သိမ်းကင်းပြီး အိုနာ သေနေစသည် ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းလွတ်မြောက်သော နိရောဓသစ္စာ တရားတော် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ပင် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကျောက်ပုံနှင့် တပည့်တော်များ လုံးဝပင် မတူ ကွဲပြားခြားနား လှပါသည်။ ဤသို့ အသေအချာ ကွဲပြားလျက် တပည့်တော်များနှင့် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကျောက်ပုံတို့ကို အတူထား၍ တပည့်တော်တို့တရားကို ဖျောက်ဖျက်ရန် ကြိုးစားလျှင် ကြိုးစားသူ သံဃာ

မဟာနာယက အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်ဖြစ်စေ၊ ဘယ်သူဖြစ်စေ၊ ထိုသူအား မသိန်းနား (မောဟာဂတိ) ပြုသူအဖြစ် ပြန်လည်၍ ဝိနိစ္ဆယတင်ပြီး တရားစွဲဆိုမှုပြုရန် ပြင်ဆင်ရမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာနှင့် ဓမ္မပူဇော်ရားရှိခိုးကျမ်းပါ သဘောဓမ္မများသည် အခြေခံအချက်အလက်ဖြင့် မိစ္ဆာဒဿန(ဘဝအမြင်မှား၊ လောကအမြင်မှား) နှစ်ပါးမှ ဖယ်ရှားလွတ်မြောက်မှုကို အခြေခံထားချက်များချည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းမိစ္ဆာဒဿနနှစ်ပါးကိုလည်း တပည့်တော်တို့၏ ပဋိပတ်အမြင်ဖြင့် သိရချက်သာမက ပရိယတ်အမြင်ဖြင့် သုတ်သင်မှုကို ခံယူနိုင်ရန် ၁၉၇၉ခု၊ စက်တင်ဘာလ (၉)ရက်နေ့က မင်းကွန်းမိုးမိတ်ကုန်းမြေ၌ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဆရာတော်ကြီးငါးပါး၊ တိပိဋကဆရာတော် ငါးပါး၊ သကျသီဟဓမ္မာစရိယဆရာတော်များ၊ အစိုးရဓမ္မာစရိယ ဆရာတော်များ၊ နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိကဆရာတော်များ စုစုပေါင်း (၃၅)ပါးတို့ထံ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု စစ်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာတိုက်သစ် ဆရာတော်ကြီးမှတစ်ဆင့် ဖြန့်ဝေဆက်ကပ်ပြီး တပည့်တော်တို့သိသော မိစ္ဆာဒဿနများမှားလျှင် ပဲ့ပြင်ရန်ဖြစ်ပါသည်ဟု ဆက်ကပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဆက်ကပ်ကြောင်းကို ရွှေဟင်္သာတိုက်သစ် ဆရာတော်ကြီးဖြင့် သက်သေထူ၍ လျှောက်ထားရပါမည်။ ဤဆရာတော်ကြီးများသည် တပည့်တော်တို့သိသော မိစ္ဆာဒဿနများ မမှားသောကြောင့် တပည့်တော်တို့ကို အပြုအပြင်မရှိ ပကတိ ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့ကြခြင်းဖြင့် အတည်ပြုပေးခဲ့ကြသည်အထိဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း ပထမအကြိမ် သမုတိအစည်းအဝေး (ရန်ကုန်)၌ သမုတိသံဃာ(၁၂၀၀)ကျော်တို့အားလည်း ဤမိစ္ဆာဒဿနများ ဖယ်ရှား သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားပန်ကြားခဲ့ပါသည်။ သမုတိသံဃာတော် အရှင်မြတ်များသည် ဒေသ၏ အခေါ်အဝေါ်ကြီးများချည်း ဖြစ်ကြ၍ အမှားမြင်က ပဲ့ပြင်ကြမည် ဧကန် ဖြစ်ပါသည်။ ပဲ့ပြင်မှု တစုံတရာ မရရှိသည်မှာတပည့်တော်များ မမှားသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သာဓကပြစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤဝိနိစ္ဆယဌာနသည် ဓမ္မဝိနိစ္ဆယဌာနမဟုတ်ပဲ ဝိနယဝိနိစ္ဆယဌာန မျှသာဖြစ်သောကြောင့် စွဲချက်စာပိုဒ်(၈)အရသာ ဖြေရှင်းခြင်းဖြစ်၍ ဤမျှတိုတိုကျဉ်းကျဉ်းဖြင့် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကျောက်ပုံတို့နှင့် တပည့်တော်တို့၏ သဘောဓမ္မများ ခဲနှင့်ရွှေအလား ဂဟေမစပ် ပဋိဗ္ဗာတိသာဖြစ်ကြောင်း ခွဲခြားတင်ပြအပ်ပါသည်ဘုရား။

၉။ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် နှစ်တန်လုံးမှ ပိဋကတ်အာဂုံနှုတ်ငုံ ဘာဏကများကို မရှုတ်ချရုံမျှမက ကျေးဇူးဥပကာရပင် အတိုင်းမသိ တင်ရှိနေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သုဒ္ဓေသိတဖြစ်သော ဓမ္မတို့၏ ဓမ္မတ္ထကိုမသိဘဲ ဆောင်ယူသူ ဘာဏက တို့ကိုလည်း ကျေးဇူးမတင်နိုင်ဟူ၍ မရှိပါ။ သုဒ္ဓေသိကဓမ္မတို့၏ ဓမ္မတ္ထကိုသိပြီး ဆောင်ယူသူဘာဏကတို့ကိုကား ပြောဖွယ်မရှိအောင် ကျေးဇူးတင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဓမ္မနှင့်ဓမ္မဘာဏက ဤနှစ်ဝကို ယှဉ်ရလျှင် ဓမ္မဘက်မှပင် ရပ်တည်ရပါမည်။ ဓမ္မနှစ်ရပ် ယှဉ်စပ်တိုင်းထွာသောအခါ ကွာဟချက် ပြနေလျှင် ထိုဓမ္မကို ဆောင်ယူကြသော ဘာဏကတို့အား တာဝန်ပေးရမည်မှာ မလွဲသော

အခြေအနေ ဖြစ်ပါသည်။ ကွာဟနေသောဓမ္မနှစ်ခုကို ပူးတွဲဆောင်ယူနေခြင်းမှာ ဓမ္မကို ဖျက်ဆီးနေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုဓမ္မတို့၏ အသျှင်သာမိဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရားကို စော်ကားပုတ်ခတ်ရာလည်း ကျနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဓမ္မမှားများအပေါ်၌ အကောင်းမြင်အာလျများ မပွားကြတော့ရန် ရည်သန်၍ စပ်စပ်ရှားရှား ခါးခါးသီးသီး စကားလုံးသုံး၍ဓမ္မမှားများ ရှိနေသည်မှာ ဓမ္မသာမိ မြတ်စွာဘုရားက ဓမ္မမှားများကိုဟောကြားခဲ့၍မဟုတ်။ သုဒ္ဓေသီတဓမ္မတို့၌ မသိခြင်း မောဟဟု ဆိုအပ်သော မသန့်ရှင်းသောအာခံတွင်း၌ ဆောင်ယူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အငုံခံရ ခြင်းများ ဖြစ်ပွားသောကြောင့် အမှားအယွင်းတည်းဟူသော အာပုပ်နံ့ထွက်ရခြင်း အမှတ်အသားများဖြစ်သည်ဟု တင်ပြခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် နှစ်တန်လုံးမှ ဘာဏကတို့ လောက၌ ဓမ္မတ္ထကိုမသိဘဲ ဆောင်ယူကြသူရှိသည်ဆိုသော စကားမှာလည်းရှုတ်ချစကားအလျင်းပင် မဟုတ်ပါ။ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မများ မရရှိဘဲ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မများကိုဆောင်လျှင် ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဓမ္မကိုဆောင်သူသာ ဧကန်ဖြစ်ရပါမည်။ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မများ မရရှိဘဲ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မများကို ဆောင်ယူသူ ဘာဏကများ ယနေ့ အထင်အရှား အများအပြား ရှိသည်မှာ လူတိုင်းမသိစရာမရှိအောင် ဖြစ်ပါသည်။ ရှင် အာနန္ဒာသည်ပင် ဘုရားမျက်မှောက်မှ အထက်မဂ်ဖိုလ် ဓမ္မများကို ဘာဏကလုပ်သော်လည်း အထက်မဂ်ဖိုလ်တို့၏ ဓမ္မတ္ထကို ပထမသင်္ဂါယနာပွဲ ဝင်နွဲ့ရမည့်နေ့ မတိုင်မီအထိ မသိဘဲဆောင်ယူခဲ့သူသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မတ္ထကိုမသိဘဲ ဘာဏကလုပ်သူ မရှိမဟုတ်။ ရှိသည်သာဖြစ်သည်ဟု အမှန်ကို ဆင်ခြင်တွက်ဆနိုင်ရန် တင်ပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ရှုတ်ချခြင်းအလျင်းပင် မဟုတ်ပါ။ ရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အဘယ်သူသည် အဘယ်သို့သောကြောင်းဖြင့် ရှုတ်ချ နိုင်ပါမည်နည်း။ ထို့အတူ ယနေ့ဘာဏကတို့အားလည်း ဓမ္မတ္ထကို သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ၊ အားပေးချီးမြှောက်ရမည်ဟုပင် တပည့်တော်များ ခံယူချက် အပြည့်ရှိကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

၁၀။ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မြတ်စွာဘုရားက အဘိဓမ္မာတရားများ မည့်သူအားဟောခဲ့သည်ဟု အသိအမြင် အဆင်အခြင်မရသူများ၊ အဘိဓမ္မသည် ဘုရားဟောဓမ္မတို့၏ အဆီအနှစ်များ ညှစ်ထုတ်စုစည်းထားခဲ့ချက်များဟုသာ ယုံကြည်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် အဘိဓမ္မာဘုရား မဟောဟု မိမိတို့ဆင်ခြင်မိသလို အမှန်အတိုင်း တင်ပြသော်လည်း အဘိဓမ္မာကို မကြည်ညိုနိုင်၍ သူတပါးကိုလည်း အကြည်ညိုတန်စေရန် တင်ပြခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြပါ။ တပည့်တော်တို့ အဘိဓမ္မာ ကြည်ညိုကြောင်း တန်ဖိုးထားကြောင်း စာပိုဒ်ပေါင်းများစွာဖြင့် ဖော်ပြပြီးဖြစ်ပါသည်။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း သိရခြင်းမှာ တန်ဖိုးရှိလှပါသည်။ အမှန်ကိုလျော့၍ ထင်လျှင် မကောင်းသကဲ့သို့ အမှန်ကိုအမှန်ထက် ပိုမိုဆောင်းပိုး၍ မြင်သည်မှာလည်း ကောင်းလှမည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်ပင် အဆောင်းအပိုးမပါဘဲ သုံးသပ်သိမြင်သည်ကို သုံးသပ်မိသည့်အတိုင်း တင်ပြပြီး အဘိဓမ္မာကို ကြည်ညို နိုင်ချင်ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ခင်ပြီး တရားမင်ရသည်မှာ တရား၌ တကယ်စင်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယုံ၍တရားပုံခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ တရားကိုယုံ၍ တရားကိုပုံခြင်း၌ အရသာ

ရှိလှပါသည်။ ဤအရသာများ ခံစားရချက် အပြည့်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား အဘိဓမ္မာ ဘုရားရှိခိုးအဖြစ် ရှိခိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၁။ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အပိုဒ်(၂)မှ အပိုဒ် (၆)အထိ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ရရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မများကို ကာယသင်္ကေတ အနေထား၍ နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကများထံလျှောက်ထားသူများ၊ အပိုဒ်(၈)မှ (၁၀)အထိ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းမိစ္ဆာဒဿနတရား ဖက်တွယ်ထားသူများကို စောဒနာသူများ၊ သုဒေသိတ ဓမ္မများကို ဓမ္မတ္ထမသိသော ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လက်မှ လွတ်မြောက်အောင် တာဝန်သိသိကြိုးပမ်းသူများ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်၌ အလွန်အကျူး အထူးကြည်ညို သူများဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဘုရားဆုပန်ပျောက်၍ အရိယာဘုံရောက်၍ အနုဗုဒ္ဓအဖြစ် ဖြစ်နေသူဖြစ်ပါသည်။

၁၂။ သို့ဖြစ်ပါ၍ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား နိုင်ငံ တော် သံဃာ့မဟာနာယက များထံ လျှောက်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ရရှိကြသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးများကို ကျင့်စဉ်ပဋိပတ်နှင့်တကွ တိကျရေရာစွာဖြင့် ဥလ္လပနမူ အဓိမာနမူ မဖက်ဘဲ သက်သက်ရိုးသား မှန်ကန်သမျှတပည့်တော်တို့၏ ပဋိဝေဓ ဓမ္မ မုချမှန်ကန်ရပါမည်။ တပည့်တော်တို့၏ ကျင့်စဉ်ဓမ္မ အမှားအမှန် ဆုံးဖြတ်ရန်သည် ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ၏အရာသာဖြစ်၍ ဆရာတော်တို့၏ ဤဝိနိစ္ဆယအနေနှင့် တပည့်တော်များအား ရိုးသားစွာလျှောက်ထားခဲ့ခြင်း ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးရန် သာတာဝန်ရှိပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ စစ်ဆေးရာ၌ ဆရာတော်တို့ထံ စောဒနာ တင်သွင်းသော စာအုပ်စာတမ်းများနှင့် တပည့်တော်များ လျှောက်ထားသော တပည့်တော်များ၏ သာသနာရေးလှုပ်ရှားကြိုးစားမှု အစုစု၊ ဤအမှုများ ကိုယ်ကျိုးကိုယ်ထွက် ငဲ့ကွက်ပြုလုပ်သလား၊ ကိုယ်တွက်ကိုယ်တာ အနစ်နာခံ အလုပ်လုပ်သလားဟူ၍ စောဒနာနှင့် တပည့်တော်များ တင်ပြထားသောစကားနှစ်ရပ်အရ တပည့်တော် များအား မည်သို့သော သူများဖြစ်သည်ဟုအလွယ်တကူ ထင်မြင် ဆုံးဖြတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ရာ၌ စုဒ္ဓိတကဖြစ်သော တပည့်တော်တို့၏ စုဒ္ဓိတကဟူသော သာမညမျက်နှာ၊ စောဒက ဖြစ်သော တိုင်းလက်ထောက်သာသနာရေးမှူး၏ တိုင်းသာသနာရေးမှူးဟူသော အရာရှိမျက်နှာ၊ စောဒနာရန်ညွှန်ကြားသော နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယက အကျိုးတော်ဆောင် အရှင်ဝဏ္ဏသီရိ၏ နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယက အကျိုးဆောင်ဟူသော ကျယ်ဝန်းကြီးမားလှသောမျက်နှာ၊ ဤမျက်နှာများ နောက်သို့ အဂတိတရား မလိုက်စားဘဲ တရားတော်အရှိအတိုင်း အတိအကျသာ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြရန် စောဒနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ
ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး
စစ်ကိုင်း
ရှင်ဂုဏဝန္တ
အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း

မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယစစ်ဆေးချက်နှင့် စောဒက၏နောက်ဆုံးစောဒနာလွှာ

ရက်စွဲ ၁၉၈၀ ခု၊ အောက်တိုဘာလ(၈)ရက်

- အမည် - ဦးစိုးမြင့်
- အသက် - (၅၁)နှစ်
- မှတ်ပုံတင်အမှတ် - အမ်ဂျီအမ်-၁၅၂၀၃၂
- အဘအမည် - ဦးဒလွှား
- မွေးဖွားရာဇာတိ - ညောင်ဒိုတိရွာ၊ မြင်းခြံမြို့နယ်
- နေရပ်လိပ်စာ - နန်းတော်ရာရပ်၊ စစ်ကိုင်း

ထွက်ဆိုချက်

- မေး - မင်းကွန်းရွှေမြင်တင်တောင်မှ ဆရာတော်ဦးဉာဏနှင့် ဝက်လက်ယင်းမာတောရွာမှ ဦးဂုဏဝန္တတို့ကို အကျွမ်းတဝင်သိဘူးပါသလား။
- ဖြေ - အကျွမ်းတဝင် မသိဘူးပါဘုရား။
- မေး - ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို မည်သည့်နည်းဖြင့် ရရှိခဲ့ပါသလဲ။
- ဖြေ - နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့မှ ယင်းလျှောက်ထားလွှာကို တိုင်းသာသနာရေးမှူးထံသို့ ဝိနိစ္ဆယဖွဲ့၍ ဆောင်ရွက်ရန်ပေးပို့သဖြင့် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
- မေး - ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တတို့ တင်ထားသော သာသနာရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာနှင့် ဦးစိုးမြင့်မှာ မည်ကဲ့သို့ ပါဝင်ပတ်သက်နေပါသလဲ။
- ဖြေ - ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်း မှုခင်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေအခန်း(၅)၊ ပုဒ်မ(၁၃)အရ ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီးအား ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ထမြောက်အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းထားပါသဖြင့် ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ရသောကြောင့် ပါဝင်ပတ်သက်နေပါသည်ဘုရား။

ရက်စွဲ၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၂၉)ရက်

- ဘွဲ့အမည် - ဦးဉာဏ
- အသက် - (၄၄) နှစ်
- သိက္ခာ - (၂၄)ဝါ
- အဘအမည် - ဦးမြဒင်
- မွေးရာဇာတိ - ဂေါင်းကွဲရွာ၊မြိုင်မြို့နယ်

နေရပ်လိပ်စာ - မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ ရွှေမြင်တင်တောင်၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်။

ထွက်ဆိုချက်

သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာစာတမ်းကိုတပည့်တော်တို့ ရေးသားတင်သွင်းသည်မှာ မှန်ကန်ပါသည်။ ရှင်ဂုဏဝန္တအတွက်ကိုလည်း တပည့်တော်မှ တာဝန်ယူနိုင်ပါသည်။

ပထမ စုဒ္ဓိတက - ဦးဉာဏ၊ ရွှေမြင်တင် ထွက်ဆိုချက်။

- (၁) ဈာန်ကိုဖြစ်စေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာနဓမ္မတို့မှာ မည်မျှရှိပါသနည်း။
- ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ တပည့်တော် တိတိကျကျမပြောနိုင်ပါ။
- (၂) ပထမဈာန်ကိုဖြစ်စေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာနဓမ္မ တရားများ မည်မျှရှိပါသနည်း။
- တိတိကျကျမပြောနိုင်ပါ။ အာနာပါနနှင့် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း အစရှိသည်လောက်သာ သိပါသည်။
- (၃) ပထမဈာန်၏ ဝိပဿနာ တရားများကိုလည်း ဖြေကြားပေးပါ ဘုရား။
- ပထမဈာန် ကာမ၊ဗျာပါဒ၊ဝိဟိံသ ဝိတက်သုံးပါးကိုပါယ်ပါတယ်ဘုရား။
- (၄) ပထမဈာန်၏ သမ္မန္တာဂတ တရားများကိုလည်း ဖြေကြားပေးပါဘုရား။
- ပထမဈာန်၏ ပြည့်စုံရမည့်တရားများမှာ နေက္ခမ္မ၊အဗျာပါဒ၊ အဝိဟိံသ၊ ဝိတက်သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည် ဘုရား။
- (၅) ပထမဈာန်၏ အာဒိကလျာဏတရား၊ မဇ္ဈေကလျာဏ၊ပရိယောသာနကလျာဏ ဆိုတာ ဘယ်တရားကိုခေါ်ပါသလဲ။
- သုံးပါးဆိုသည်ကို မသိပါဘုရား။
- (၆) ပထမဈာန်၏ အာဒိကလျာဏ လက္ခဏာသုံးပါး မဇ္ဈေကလျာဏ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ပရိယောသာန ကလျာဏလက္ခဏာ လေးပါးကို သိပါသလား။
- မသိပါဘုရား။
- (၇) ပထမဈာန်မှာ ပြည့်စုံရမည့် ... (ပ)...တရားများကိုသိပါသလား။
- မသိပါဘုရား။
- (၈) ဈာန်ငါးပါးကိုဖြစ်သော (ပ-ဒ-တ-စ-ပ) ငါးပါးလုံးရှိပါသလား။
- ရှိပါသည်ဘုရား။
- (၉) တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏တပည့်သံဃာတော်များ အဆက်ဆက်၏ အတိုင်းမသိသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည် ဘုရားဟူ၍ လျှောက်ခဲ့သည်မှာ မည်သည့်မဂ္ဂများကို ရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားထားပါသလဲ။
- အရဟတ္တမဂ်ကိုရရှိ၍ ကင်းမဂ္ဂကို ရည်ရွယ်ပြီး ရေးသား လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
- (၁၀) ဈာန်ငါးပါးရသည်ဟုဆိုရာ၌ မည်သည့်ကသိုဏ်း စသည်ကို အခြေခံ၍ ရရှိပါ သနည်း။

- ရူပဈာန်ကို အာနာပါနမ အခြေခံ၍ ရရှိပါသည်။ အရူပဈာန်ကို စိတ်အဖြစ်အပျက် ကိုကြည့်၍ ရရှိခဲ့ပါသည်။
- (၁၁) မဂ်လေးပါးကို ရရှိရာတွင် အဘယ်လက္ခဏာကို အခြေခံ၍ ရရှိခဲ့ပါသနည်း။
အနိစ္စလက္ခဏာကို အခြေခံ၍ ရပါသလား။
- ပထမမဂ်ကိုရစဉ်က မည်သည့်လက္ခဏာကို အခြေခံ၍ရသည်ဟု မသိပါ။
ကျန်သောမဂ်သုံးပါးကို ရရှိသည့်အခါ အနိစ္စရော၊ဒုက္ခရော၊အနတ္တရော
လက္ခဏာသုံးပါးလုံးကို အကြောင်းအားလျော်စွာ ပွားများယင်းက ရရှိခဲ့ပါသည်။
လက္ခဏာသုံးပါး၏ အနက်ကလည်း တပ်တူဟု ယူဆပါသည်ဘုရား။
(သဘာဝဝတ္ထအားဖြင့် တူညီသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်ဘုရား။)
- (၁၂) ဈာန်တရားကို မည်သည့်ခုနစ်လောက်က ရခဲ့ပါသလဲ။
- (၁၃၂၇) ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လလောက်က ရခဲ့ပါသည်။ ရက်ကိုတော့ မမှတ်မိပါ။
- (၁၃) အရှင်ဘုရား ဈာန်ရစဉ်က မည်သည့်အချိန်မှာ ရခဲ့ပါသလဲ။ နံနက်အချိန်လား၊
နေ့ခင်းအချိန်လား၊ ညပိုင်းအချိန်လား။
- ရူပဈာန်ကို ရသည့်အချိန်ကိုမမှတ်မိပါ။ အရူပဈာန်ရသည့် အချိန်ကို ည(၈)နာရီ
အချိန်လောက် ရရှိခဲ့ပါသည်။
- (၁၄) မဂ်လေးပါးကို ဘယ်ခုလောက်က ရရှိခဲ့ပါသလဲ။
- ပထမမဂ်ကို (၁၃၃၀)ခုနှစ်လောက်မှာ ရခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယနှင့်တတိယမဂ်ကို
(၁၉၇၉)ခု တော်သလင်းလ---ရက် ည(၈)နာရီလောက်မှာ ရရှိပါသည်။
စတုတ္ထမဂ်ကို (၁၉၈၁)ခုနှစ်ဆန်းပိုင်းလောက်က ရရှိခဲ့ပါသည်။
- (၁၅) ဈာန်တရားကို ရစဉ်က မည်သည့်နေရာဌာနမှာ ရရှိခဲ့ပါသလဲ။
- ဈာန်ငါးပါးလုံးကို သီတင်းသုံးရာကျောင်းမှာပင် ရခဲ့ပါသည်။
- (၁၆) မဂ်လေးပါးကို ဘယ်နေရာဌာနမှာ ရခဲ့ပါသလဲ။
- ပထမမဂ်ကို မင်းကွန်းစံတော်မူတောင်မှ တပည့်တော်၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းမှာပင်
ရရှိခဲ့ပါသည်။ ကျန်မဂ်(၃)ပါးကို တပည့်တော်နေထိုင်ရာ ရွှေမြင်တင်တောင်
ကျောင်းမှာပင် ရရှိခဲ့ပါသည်။
- (၁၇) မဂ်လေးပါးတွင် မည်သည့်မဂ်က မည်သည့်ကိလေသာကို ပတ်သက်ခဲ့ပါသနည်း။
- ပထမမဂ်က နောက်ဘဝဖြစ် မဖြစ်အတွေးအခေါ်တို့ကိုပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်။
တတိယနှင့်တတိယမဂ် တဏှာရာဂ ဗျာပါဒတို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်။
စတုတ္ထမဂ်က ဆောင်းကြံနေတဲ့ မာနကိလေသာကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်။
- (၁၈) အရှင်ဘုရား မည်သည့်တရားများကို ရပြီးဖြစ်ပါသလဲ။
- ဈာန်တရားငါးပါးနှင့် မဂ်တရား(၄)ပါးလုံး ရရှိပြီးဖြစ်ပါသည်။
- (၁၉) တပည့်တော်များ၏ ဘဝလျှောက်ထားချက်သည် အမိမာန လျှောက်ထားချက်နှင့်
ခွဲခြားမရ ဖြစ်စရာ ရှိပါသည် ဟူရာ၌ မည်သူ့အတွက် ခွဲခြားမရနိုင်စရာပါလဲ၊
အခြားသူများ မရစရာပါလား။

- သံဃမဟာနာယကများ အနေဖြင့် ခွဲခြားမရစရာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
- အမည် - ဦးဂုဏဝန္တ
- အသက် - အသက်(၃၈)၊
- သိက္ခာတော် - (၁၈)ဝါ
- အဘ - ဦးဘတူ၊
- မွေးရာဇာတိ - မြင်းမူမြို့နယ်၊ ဂရုရွာ၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊
- နေရပ်လိပ်စာ - ကျွန်းတောလှရွာ၊ ပေါင်းတည်မြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်း

ထွက်ဆိုချက်

- (၁) သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ အရသံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ တင်စဉ်အခါက အရှင်ဘုရားကိုယ်တိုင်သွား၍ သွင်းတာဟုတ်ပါသလား။
- သံဃမဟာနာယကဆရာတော် ဦးရေဝတထံ တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် တင်ခဲ့တာ မှန်ပါသည်။
- (၂) အရှင်ဘုရား တောအတွင်း၌ မေတ္တာဘာဝနာ တရားတော်များကိုသာပွားများ၍ (၇)နှစ်မျှအချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့ပါသည် ဟူ၍၎င်း၊ တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် လောကီဈာန်အဘိညာဉ်များဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးပြီးနေခဲ့ပါသည်ဟု၎င်း ရေးသား လျှောက်ထားရာ၌ - ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာပါလား၊ ဈာန်နှင့်မယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာ ပါလား၊
- ရံခါဈာန်နှင့်ယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာဖြစ်၍ ရံခါဈာန်နှင့်မယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာ ဖြစ်ပါသည်။
- (၃) ဈာန်ကိုဖြစ်စေနိုင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများကို သိပါသလား။
- တပည့်တော်ပွားများတဲ့ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား(၄)ပါးလုံး ဈာန်ကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။
- (၄) ပထမဈာန်ကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဓမ္မများကို သိပါသလား။
- တပည့်တော် မမှတ်မိပါ။
- (၅) ပထမဈာန်ကို ပယ်အပ်တဲ့ ဝိပ္ပဟီနတရားများကို သိပါသလား။
- ဒေါသနှင့်ကိလေသာ ကာမစိတ်များကို ပယ်ပါသည်။
- (၆) ပထမဈာန်၏ ပြည့်စုံရမည့် သမန္တာ ဂတတရားများကို သိပါသလား။
- မမှတ်မိပါ။ မခွဲခြားတတ်ပါ။
- (၇) ပထမဈာန်၏ အာဒိကလျာဏတရားကို သိပါသလား။
- ဒေါသကင်းစင်ခြင်း၊ ကာမကိလေသာများ ကင်းစင်ခြင်းကို အာဒိကလျာဏ ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။
- (၈) မေဇ္ဈကလျာစ တရားများကိုသိပါသလား။
- ထိုတရားများ ပို၍ကင်းစင်ခိုင်မြဲသွားတာကို ဆိုလိုပါသည်။
- (၉) ပရိယောသာနကလျာဏ တရားများကိုရော သိပါသလား။

- ထိုတရားများ ပိုပြီးကင်းစင်မှုခိုင်မြဲသွားခြင်းကို ပရိယောသာနကလျာဏ တရားဟုဆိုလိုပါသည်။
- (၁၀) အာဒိကလျာဏ လက္ခဏာသုံးပါး၊ မဇ္ဈကလျာဏ လက္ခဏာ သုံးပါး ပရိယောသာန လက္ခဏာလေးပါး တို့ကို သိပါသလား။
 - ၎င်းလက္ခဏာတို့ကို မသိပါ။
- (၁၁) ပထမဈာန်၏ ဒသလက္ခဏာသမ္ပန္နတရားများကို သိပါသလား။
 - မသိပါ။
- (၁၂) ဈာန်ရသည်ဆိုရာ၌ မည်သည့်ဈာန်များကို ရရှိပါသနည်း။
 - ငါးပါးလုံးကို ရရှိပါသည်။
- (၁၃) တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတ၊ ပရာမာသ သုံးဝသောသံယောဇဉ်များကို ပယ်ရှားပြီးခြင်းတည်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား ဟု ရေးသားလျှောက်ထားပါသည်။ ထိုသို့ လျှောက်ထားရာတွင် မည်သည့်မဂ်ကိုရသည်ဟု ဆိုလိုပါသနည်း။
 - သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။
- (၁၄) ဈာန်တရားကို အားထုတ်စဉ်က မည်သည့်တရားကို အခြေခံ၍ရရှိခဲ့ပါသလဲ။
 - မေတ္တာတရားကို အခြေခံ၍ ဈာန်ရရှိခဲ့ပါသည်။
- (၁၅) သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဘယ်တရားကိုအခြေခံပြီး ရရှိခဲ့ပါသလဲ။
 - သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရာ၌ အရာဝတ္ထုအားလုံးကို အနိစ္စရှု၍ ရရှိခဲ့ပါသည်။
- (၁၆) သင်္ခါရဆိုတာ မည်သည့်အရာကို ဆိုလိုပါသလဲ။
 - အဝိဇ္ဇာအရင်းခံ၍ ပြုအပ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ များကို သင်္ခါရဟုခေါ်ပါသည်။ (ကံ စိတ် ဥတု အဟာရတို့ကြောင့်ဖြစ်သော တရားတို့ကို သင်္ခါရဟု မခေါ်ပါ။)
- (၁၇) ဈာန်တရားကို မည်သည့်ခုနစ်လောက်က ရခဲ့ပါသလဲ။
 - (၁၇)နှစ်သားလောက်က ရလိုက်ပျောက်လိုက် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
- (၁၈) အချိန်နှင့်နှစ်များ မှတ်မိပါသလား။
 - မမှတ်မိပါ။
- (၁၉) မဂ်တရားကို မည်သည့်နှစ်လောက်က ရခဲ့ပါသလဲ။
 - ၁၃၃ ဂူခုနစ်၊ တော်သလင်းလနံနက် ၄နာရီခန့်လောက်က ရခဲ့ပါသည်။ ရက်ကို မမှတ်မိပါ။
- (၂၀) ဈာန်တရားကို မည်သည့်နေရာတွင် ရခဲ့ပါသလဲ။
 - တောကျောင်းမှာ (၁၇)နှစ်သားလောက်ကရခဲ့၍ ဌာနကို မမှတ်မိပါ။
- (၂၁) မဂ်တရားကို မည်သည့်နေရာတွင် ရခဲ့ပါသလဲ။
 - မင်းကွန်းတောင်ရိုး ဓမ္မသာရတိုက်တွင်နေစဉ် ကျောင်းလေးပေါ်တွင် ရခဲ့ပါသည်။
- (၂၂) ဈာန်တရားဖြင့် မည်သည့်ကိလေသာကို ပယ်ရမည်နည်း။
 - ဒေါသနှင့် ကာမကိလေသာကို ပယ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(၂၃) သောတပတ္တိမဂ်က မည်သည့်ကိလေသာများကို ပယ်သတ်ပါသနည်း။
 - ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ သုံးပါးကို ပယ်သတ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။
 စုဒ္ဓိတက နှစ်ပါးပေါင်းထွက်ဆိုချက်

- မေး - ငါ့သျှင် ဦးဉာဏ၊ သင်၏ လျှောက်ထားစာလွှာများအရ သင်သည် ဈာနလာဘီ၊ အကိစ္စလာဘီ၊ အကသိရလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ထင်ရှားနေပါသည်။ ၎င်းဈာန်တရားများကို လေ့လာပြီး မြေလျှိုးမိုးပျံ့ စသော ကိစ္စများကို အသုံးပြု၍ နေခဲ့ဖူးပါသလား။
- ဖြေ - ဈာန်အင်္ဂါများကိုသာသုံးသပ်ပြီး နေခဲ့ဖူးပါသည်။ မြေလျှိုး မိုးပျံ့ စသောကိစ္စများကို အသုံးမပြုနိုင်ခဲ့ပါ။
- မေး - ငါ့သျှင် ဦးဂုဏဝန္တ အဘိညာဉ်ရသည်ဆိုရာ၌ တစုံတရာ ထူးထွေသောအမှုကိစ္စကို ဖန်ဆင်းပြနိုင်ပါသလား။
- ဖြေ - ဖန်ဆင်း၍ပြနိုင်ပါသည်။
- မေး - သည်လိုဆိုလျှင် ယခုပရိသတ်မြင်နိုင်အောင် ရှေ့မှောက်တွင်ဖန်ဆင်းပြပါ။
- ဖြေ - ပရိသတ်မြင်နိုင်အောင် ဖန်ဆင်းမပြနိုင်ပါ။ မိမိစိတ်ထဲမှာသာ ဖန်ဆင်း၍ ပြနိုင်ပါသည်။
- မေး - ဦးစိုးမြင့် လျှောက်ထားရန်ရှိပါသေးသလား။
- ဖြေ - မရှိပါ။

နောက်ဆုံးစောဒနာလွှာ

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ အမှတ်(၁)သို့ တင်သွင်းသော နောက်ဆုံးစောဒနာလွှာပါ ဘုရား

- (၁) ရီသေလေးစား ဦးညွှတ်ထားလျှက် လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁) အဖွဲ့ဝင်ဝိနည်းမိရ် ဆရာတော်များ ဘုရား။
- (၂) တပည့်တော်သည် စစ်ကိုင်းမြို့နယ် မင်းကွန်းတောင်ရိုး ရွှေမြင်တင်တောင် ရှင်ဉာဏနှင့် ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ယင်းမာတောရွာ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာရေး လျှောက်ထားလွှာတွင်ပါရှိသော ‘ရှင်ဉာဏသည် ရဟန္တာဟုဝန်ခံခြင်း၊ ရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း သောတာပန်ဟုဝန်ခံထားသည့်အပြင် ဘုရားဆုပန်ဟုလည်း ဆိုထားခြင်းတို့ကို အခြေခံပြီး စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်မသင့် ဆုံးဖြတ်ချမှတ် ပေးတော်မူရန် မူလစောဒနာလွှာ တင်သွင်းခဲ့ပါသည်ဘုရား။
- (၃) ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များသည် အကယ်၍ ၎င်းတို့ဝန်ခံထားချက်နှင့်အညီ အမှန်ရဟန္တာနှင့် သောတာပန်များ ဖြစ်ခဲ့ကြပါအံ့။ ၎င်းတို့ တင်သွင်းခဲ့သော သာသနာရေးလျှောက်လွှာတွင်...
- (က) အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဘုရားဟောမဟုတ်ဟု ပယ်ခဲ့ခြင်း။
- (ခ) ပိဋကတ်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှုတ်ချခြင်း။
- (ဂ) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကို ပယ်ခြင်းနှင့်

- (ဃ) မိလိန္ဒပညာကျမ်းကို ပယ်ခြင်း စသည့် အပြစ်မကင်းသောအမှုတို့ကို ပြုလုပ်ဝံ့ကြမည် မဟုတ်နိုင်ကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။
- (င) ရှင်ဉာဏအား ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်များက မဂ်လေးပါးတွင် မည်သည့်ကိလေသာကို ပယ်ခဲ့ပါသနည်းဟု မေးမြန်းရာ ပထမမဂ်က နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အတွေးအခေါ်တို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်ဟု ကြားခဲ့သည်မှာ ကမောက်ကမ နိုင်လွန်းလှပါသည်ဘုရား။ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အားလည်း ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်များက သင်္ခါရဆိုတာ မည်သည့်အရာကို ဆိုလိုပါသလဲ မေးရာ အဝိဇ္ဇာအရင်းခံ၍ ပြုအပ်သော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံများကို သင်္ခါရ ဟုခေါ်ပါသည်။ ကံ၊စိတ်၊ဥတု အာဟာရကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော သင်္ခါရကို သင်္ခါရဟု မခေါ်ပါဟု ဖြေကြားခြင်းမှာလည်း သဘာဝတရားကို ဆန့်ကျင်နေကြောင်း လျှောက်ထား လိုပါသည်ဘုရား။
- (စ) စုဒ္ဓိတက ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အမှန်စင်စစ် ဈာန်ရ ရဟန္တာ ဈာန်အဘိညာဉ်ရ သောတာပန်များ မဟုတ်ဘဲ ပါပိစ္ဆက္ကစ္ဆာ မကတများ ဖုံးလွှမ်းလျက် ဈာန်ရရဟန္တာနှင့် ဈာန်အဘိညာဉ်ရ သောတာပန်ဟုဝန်ခံနေကြခြင်းသည် အဓိမာန မဟုတ်ကြသဖြင့် စတုတ္ထ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်ရောက်နေပါသည် ဘုရား။ သို့ပါ၍ စုဒ္ဓိတက(၁) ဦးဉာဏနှင့် စုဒ္ဓိတက(၂) ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား စတုတ္ထပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အမိန့်တရပ် ချမှတ်ပေးတော်မူပါရန် လျှောက်ထားအပ်ပါသည် ဆရာတော်များဘုရား။

- - - - -

[အမှာ။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်နှင့် တိုင်းဝိနိစ္ဆယ သုံးသပ်ချက်များကို အမှုတွဲကူးသူ၏ ကူးစာကို ကူးယူခြင်းဖြစ်၍ အမှုတွဲကူးသူကလည်း ပါဠိမကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၍ ဤသုံးသပ်ချက်များ၌ပါသော ပါဠိများ အလွဲအမှားဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သည်းခံ၍ ဖတ်စေလိုပါသည်။ အမှန်အတိအကျသိလိုပါလျှင် ကျွမ်းညွှန်းပါအတိုင်း ရှာ၍ ဖတ်ပါ။]

မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်ချက်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်
အာသီသနိဒါန်း

စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော အသဒ္ဓမ္မော ဝိနဿတု။
သဒ္ဓမ္မော=ပရိယတ်+ပဋိပတ်+ပဋိဝေဓဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓမ္မသုံးပါး ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူအပ်သော မြက်ထက်မြတ်ငြား သူတော်ကောင်း တရားတော်သည်။
စိရံ=နှစ်ပေါင်းများမြှောင် ငါးထောင်ရှည်စွာ နှစ်မှာကြာအောင်၊ တိဋ္ဌတု=မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာတိုင်သို့ ခိုင်ခိုင်မတ်မတ် တည်တံ့သန့်ရှင်း ပြန့်ပွားခြင်းဖြင့် မလင့်ပုံသေ ထွန်းတောက်စည်ကား နိုင်ပါစေသတည်း။
အသဒ္ဓမ္မော=ဓမ္မသုံးရပ် တရားမြတ်နှင့် နီးစပ်ကပ်မြှောင် သူတော်ယောင်ဖြင့် ဟန်ဆောင်လှည့်ဖြား အမှားမှားဟု တရားမဟုတ် လူဉာဏ်နုတ်တို့ ဟုတ်လိမ့်နိုးနိုး ဝိုးတိုးဝါးတား မမှန်ကန်သော မသူတော်တရားသည်၊ ဝိနဿတု=နေရောင်ခြည်အောက် ဆီးနှင်းပေါက်သို့ သွေ့ခြောက်မကြာ လွင့်ပျောက်ပျက်ပါစေသတည်း။

ပဋိညာဉ်

နစ အာမိသံ နိဿာယ၊ နစ နိဿာယ ပုဂ္ဂလံ။

န ဘောဇေတေ ဝိဝဇ္ဇေတွါ၊ ယထာဓမ္မော တထာ ကရေ။ (ပရိဝါပါဠိတော်-၂၈၄)
ပစ္စည်းလာဘ၊ ရင်းရာနှင့် ပုဂ္ဂလမျက်နှာ မရှုပါဘဲ ကြည်ရှောင် လွဲ၍ ကျင့်မြဲဓမ္မ ရှိကြတိုင်းသာ ဆုံးဖြတ်ရာ၏ ဟူ၍လာသော ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်များ ကြည်ရှောင်ကြရမည့် အချက်နှစ်ရပ်ကို သတိကပ် ရှောင်ကြဉ်၍၎င်း။

ပါဠိအဋ္ဌကထာဥပ၊ သာဓိပ္ပါယ မသေသတော၊

ဩဂယု အပ္ပမတ္တေန ကရတ္တိယော ဝိနိစ္ဆယော

(ပါရာဇိကကဏ္ဍအဋ္ဌကထာ-ပ-၃၄၅)

ပါဠိအဋ္ဌကထာကျမ်းလာစကား မလွတ်ငြားဘဲ၊ တရားမမေ့ သူတော်လေ့ဖြင့် သုံးသပ်၍သာ ဆုံးဖြတ်ရာ၏ ဟူ၍လာသော ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်များ ကျင့်သုံးလိုက်နာရမည့် အချက်ဥပဓေ တို့ကို၎င်း ရိုသေလေးစားဦးထိပ်မှထားလျက် စစ်ကိုင်းမြို့ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ အမှတ်(၁) အဖွဲ့ဝင် ဝိနယဓရဖြစ်ကြကုန်သော တပည့်တော်တို့သည် အထက်ပါ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော ဩဝါဒတော်များအတိုင်း နှစ်ဖက်သော စောဒက၊ စုဒ္ဒိတကတို့၏အလိုက် မျက်နှာသို့မလိုက်ပါဘဲ ယထာဓမ္မ ကျနသေချာစွာဖြင့် ဤအနုပါဒါအဓိကရုဏ်းမှုကို စေ့ငှဖန်ခါမှန်ကန်စွာ ရှုမြင်သုံးသပ်၍ အဆုံးအဖြတ်ကို ပြုကြကုန်အံ့ သတည်း။

ဤကား ပဋိညာဉ်စကားရပ်တည်း။

အမှုခင်းဖြစ်ပွားပုံ အကျဉ်း

စောဒက ဦးစိုးမြင့်၊ တိုင်းလက်ထောက် သာသနာရေးဦးစီးမှူး။

စုဒ္ဒိတက(၁) ဦးညဏ၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး ရွှေမြင်တင်တောင်၊စစ်ကိုင်းမြို့နယ်/တိုင်း။

စုဒ္ဒိတက(၂) ဦးဂုဏဝန္တ၊ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ ယင်းမာတောရွာ၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊

စစ်ကိုင်းတိုင်းတို့အား- ၎င်းတို့နှစ်ပါးပူးတွဲလျှက် ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာ

နာယကအဖွဲ့သို့ တင်ပို့လျှောက်ထားသော သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား

တောင်းဆိုလွှာနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ စောဒက-တိုင်းလက်ထောက် သာသနာရေးဦးစီးမှူး ဦးစိုးမြင့်

စစ်ကိုင်းမြို့က ၎င်းတို့နှစ်ပါးအား စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်/မသင့် စိစစ်သုံးသပ်

ဆုံးဖြတ်ပေးတော် မူကြပါရန် စစ်ကိုင်းမြို့၊ မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ အမှတ်(၁)

ဝိနယဓရအဖွဲ့ ဆရာတော်များများထံသို့ စွဲဆိုလျှောက်ထားချက်အရ ဤအနုပါဒါ ဓိကရုဏ်းမှ

ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက် ဝိနိစ္ဆယဌာနသို့ ရောက်ရှိခဲ့သောမှုခင်းကိစ္စဖြစ်ပါသည်။

အမှုအခင်းပျံ့နှံ့၍ ရောက်ရှိလာပုံ

စုဒ္ဒိတက(၁) ဦးညဏနှင့် စုဒ္ဒိတက(၂) ဦးဂုဏဝန္တတို့သည် နှစ်ဦးသဘောတူ ရေးသား၍

စာမျက်နှာပေါင်း (၃၈)မျက်နှာပါရှိသော သာသနာရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာမူကြီးကို

ခရစ်နှစ်-(၂၂-၄-၁၉၈၁) မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၃ ခု ဦးတန်ခူးလဆုတ်(၃)ရက်နေ့က

ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ဆရာတော်များထံသို့ စုဒ္ဒိတက(၂)

ဦးဂုဏဝန္တကိုယ်တိုင် အထက်ပါနေ့ရက်က သွားရောက် ဆက်ကပ်ခဲ့ကြောင်း ဦးဂုဏဝန္တ၏

ထွက်ဆိုချက်အရ သိရှိရပါသည်။

ထို သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာစာမူကြီးကို ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့မှ ဆရာတော်များက သုံးသပ်လေ့လာကြည့်ရှုတော်မူကြပြီး စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့ သာသနာရေးဦးစီးမှူးထံသို့ လိုအပ်သလို အရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြန်လည်ပေးပို့ခဲ့သဖြင့် စစ်ကိုင်းမြို့ တိုင်းသာသနာရေး လက်ထောက်ဦးစီးမှူး ဦးစိုးမြင့်က တာဝန်အရ ၎င်းသာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာနှင့် ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးစာအုပ်တွင်ပါသော အရေးကြီးသော အချက်အလက်များကို ထုတ်နှုတ်ဖော်ပြ၍ စောဒကပြုလုပ်ပြီးလျှင် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့၊ မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ အမှတ်(၁) ဝိနယဓရ အဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များထံသို့ ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တတို့အား စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်၊မသင့် ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် စွဲဆိုရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤကား ရန်ကုန်မြို့မှ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ အမှုပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာပုံဖြစ်ပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ကြံစည်ယူအပ်သော ဘဝအမြင် နှင့် လောကအမြင် အယူဝါဒနှစ်ပါးကို အမှားအမှန် စိစစ်ဝေဖန်ချက်။

(က) ရှေ့နောက် ဘဝဖြစ်-မဖြစ်ဟူသော ဘဝအမြင်တရပ်။

(ခ) ရုပ်နာမ် လောကမြဲ-မမြဲဟူသော လောကအမြင်တရပ်။

ဤအမြင်နှစ်ရပ်အပေါ်မူတည်၍ ၎င်းတို့နှစ်ပါး၏ သာသနာရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ (၁၃)၌ ရေးသားခဲ့ကြသည်မှာ...

မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်-လောကအမြင်များသည်လည်း တပည့်တော်များ နားလည်၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေခဲ့ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် လောကကိုမြင်ရာ၌ လောကကိုမမြဲဟု မှတ်သားခဲ့ကြပါသည်။

(က) မြတ်စွာဘုရားသည် လောကကို မမြဲဟု မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

မြဲဟု ယူသလော ဆိုသောအခါ၌လည်း

(ခ) မြတ်စွာဘုရားသည် လောကကိုမြဲသည်ဟု မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း တပည့်တော်တို့သည် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မည်ဟု ယူဆသော်လည်း...

(ဂ) မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မည်ဟု မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်တို့အမြင်၌ တရားပြီးဆုံးသူများ သေပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်မည် ဘာမျှမဖြစ်တော့ဟု ယူဆသော်လည်း...

(ဃ) မြတ်စွာဘုရားသည် မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ လောကအမြင်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏လောကအမြင် မတူပါ။ တပည့်တော်တို့၏ဘဝအမြင်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်လည်း မတူပါ။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားနှင့်မတူ ကွဲပြားနေခြင်းသည် မသင့်မြတ်ဟုတပည့်တော်တို့ထင်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားနှင့် တပည့်တော်များ ဤမျှအမြင်ကွဲပြားနေသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား ချက်များကို တပည့်တော်များ နားလည်နိုင်လောက်သော အခြေအနေ မရှိဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်မှတ်ယူရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအမြင်ကွာဟချက် ဖျောက်ဖျက်နိုင်ရန် တပည့်တော်တို့ ဦးတည်လိုက်ရပါသည်။
ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ လောကကြီးမြဲလည်းမယူ၊ မမြဲလည်းမယူ
သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်းမယူ၊ မဖြစ်သည်လည်းမယူ ဟူသောအမြင်ဖြစ်ရန်
သုံးသပ်ရပါသည် ဟူ၍၎င်း။

(က) တပည့်တော်တို့သည် သေပြီးနောက်ဖြစ်သည်။

(ခ) တရားဆုံးသူ သေပြီးနောက်မူ မဖြစ်။

(ဂ) ရုပ်နာမ်ခန္ဓာလောကသည် မမြဲ။

(ဃ) နိဗ္ဗာန်သာ မြဲသည်။ ဤသို့ မြင်နေခဲ့ကြပါသည်။

ဤအမြင်ကို ဖျောက်နိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဟူ၍၎င်း ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။
မှတ်ချက်။ ။ ဤဖော်ပြပါ ရှင်ဉာဏ-ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ လျှောက်ထားလွှာ၌ ရေးသားချက်အရ
ဣန္ဒြေတို့နှစ်ပါးသည် ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒမှမိစ္ဆာဝါဒသို့ ပြောင်းလဲအောင် ရောက်ရှိသွားကြပုံကို
၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင်ပင် ရေးသားထားကြပေသည်။ အထက်ပါ(က-ခ-ဂ-ဃ) တို့မှာ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့်
လျှော်သောစကားတို့သာ ဖြစ်ပါသည်။ ‘ဤအမြင်ကို ဖျောက်နိုင်ရန်’ ဟူသောစကား
ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒကို ဖျက်ဆီးမှုတ်လွှင့် ပယ်ဖျောက်ပြာချပစ်ရန်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အကျယ်ရှင်းလင်းချက်ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

ထို့ပြင် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ၎င်းတို့၏ မိစ္ဆာဒဿန အမြင်များကို
အမှန်တရားများဟု စွဲလမ်းမှတ်ထင်ကာ ဗုဒ္ဓ၏ ပိဋကတ်တော်လာ လောကနှင့်စပ်ဆိုင်သော
စကား၊ ဘဝနှင့်စပ်ဆိုင်သောစကားတို့ကို ၎င်းတို့၏အယူအဆနှင့် ကိုက်ညီစေရန်
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ပိဋကတ်တော်မှ အမြင်မှားနှစ်ပါးကို ဖယ်ရှားပေးပါရန် ရန်ကုန်မြို့ နိုင်ငံတော်
သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်များထံ စာရေး၍ လျှောက်ထားခဲ့ကြသည်မှာ လျှောက်ထား
တောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ (၂၁)၌ သာသနာတော် အတွက် အရေးကြီးတကာတို့ထက်
အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သော ယနေ့သာသနာတော်တွင်းမှ အမှားနှစ်ရပ်ကို သုံးသပ် ဖယ်ရှား
ပေးတော်မူကြပါဘုရား၊ ဖယ်ရှားမှုပြုရမည့် အမှားနှစ်ရပ်မှာ ယနေ့သာသနာတော်တွင်း၌
တည်ရှိနေသော...

(က) ဘဝအမြင်မှားနှင့်

(ခ) လောကအမြင်မှား နှစ်ပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(က) ဘဝအမြင်မှားမှာ သေပြီးနောက်ဖြစ်နှင့်မဖြစ် အမြင်များဖြစ်ပါသည်။

(ခ) လောကအမြင်မှားမှာ ရုပ်နာမ်လောကကြီး မြဲနှင့်မမြဲ အမြင်များဖြစ်ပါသည်။

ဤလောကအမြင်မှားနှင့် ဘဝအမြင်မှားများသည်တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်
အတွင်း၌ မင်းမူခြယ်လှယ်နေကြပါသည်။ ဤအမှား နှစ်ပါးသည် တပည့်တော်တို့
သာသနာတော်၏ အနှစ်သာရကို လုံးဝဥဿုံရှာမရအောင် ပြာချမှုတ်လွှင့်နေသော
အမှားနှစ်ပါးဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်အတွက် အခြား အရေးကြီး
တကာတို့ထက် ဆထက်လွန်ကြူး အထူးအရေးကြီး ဤအမှားနှစ်ရပ်ကို ရှေးဦးစွာ သုံး သပ်
ဖယ်ရှား ပေးတော်မူကြပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

ဤသို့ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ လျှောက်ထားတင်ပြခဲ့ကြပေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား
တောင်းဆိုလွှာသည် ရန်ကုန်မြို့ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့မှ စစ်ကိုင်းတိုင်းသို့

ပြန်လည်လွှဲအပ်လိုက် သဖြင့် စစ်ကိုင်းမြို့၊ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ အမှတ်(၁)အဖွဲ့မှ တာဝန်အရ စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်၍ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ လျှောက်လွှာပါ မိစ္ဆာအယူဝါဒတို့ကို ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့ဖြင့် သေချာစွာ တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်း၍ စိစစ်သုံးသပ် ထင်ရှားစွာ ဝေဖန်ပြဆိုပါမည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိတော်-ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်အရ တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒ(၁၀)မျိုးတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ သဿတော လောကကော=ရုပ်နာမ်လောကမြဲဟု ယူခြင်း။
- ၂။ အသဿတောလောကော=ရုပ်နာမ်လောကသည် မမြဲဟုယူခြင်း။
- ၃။ အန္တဝါလောကော=လောကသည် အဆုံးရှိ၏ဟု ယူခြင်း။
- ၄။ အနန္တဝါလောကော=လောကသည် အဆုံးမရှိဟုယူခြင်း။
- ၅။ တံဇီဝံ တံသရီရံ=ထိုဇီဝသည် ထိုသရီရမည်၏ဟု ယူခြင်း။
- ၆။ အညံဇီဝံ အညံသရီရံ=ဇီဝသည် တခြား၊ သရီရသည် တခြားဟု ယူခြင်း။
- ၇။ ဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာ = သတ္တဝါသေပြီး နောက်ဖြစ်၏ဟု ယူခြင်း။
- ၈။ နတောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာ = သတ္တဝါသေပြီး နောက် မဖြစ်တော့ဟုယူခြင်း။
- ၉။ ဟောတိစ နစ ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာ= သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်းရှိ၏။ မဖြစ်သည်လည်းရှိ၏ဟုယူခြင်း။

၁၀။ နေဝဟောတိနန ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာ= သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟုယူခြင်း။

ဤသို့ တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒ(၁၀)မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ထူထောင်ကြသော တိတ္ထိယဝါဒသစ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိတော် ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်တွင်...
ပေါဋ္ဌပါဒပရိဗိုဇ်မေး- ဘုရားရှင်အဖြေနှင့် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ မှားယွင်းသော ယူဆချက်များ။

ပရိဗိုဇ်မေး။ ကိပ်န ဘန္တေ သဿတောလောကော၊ အရှင်ဘုရား- ရုပ်နာမ်လောကသည် မြဲပါသလား။

ဗုဒ္ဓဖြေ။ အဗျာကတံ ခေါဇတံ ပေါဋ္ဌပါဒ မဟာသဿတော လောကော။ ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗိုဇ်- ရုပ်နာမ်လောကသည်မြဲ၏-ဤစကားကို ငါဘုရားမဟောကြားအပ်။ (ဝါ) အဖြေမပေး။ ဘုရားရှင်၏အလိုမှာ လောကမြဲသလားဟူသော စကားမှာ တိတ္ထိတို့၏ ဝါဒ စကားဖြစ်သောကြောင့် အကျိုးစီးပွားမရှိသဖြင့် မဖြေကြားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ မဖြေဘဲထားခြင်းမှာ အဖြေလေးပါးတို့တွင် ဌပနီယဗျာကရဏဖြေဆိုခြင်း မည်ပါသည်။

ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အလို မြတ်စွာဘုရားက ရုပ်နာမ် လောက မြဲ၏ဟူသောစကားကို မဟောခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရားအလို ရုပ်နာမ်လောကမြဲ၏ဟု မယူခြင်းကြောင့်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကျဖြစ်အောင် လောကကြီးမြဲဟု မယူရဟူ၍ခွဲခြားသုံးသပ်ပြီးလျှင်...

တိတ္ထိဝါဒ (၁၀)မျိုးမှ သဿတော လောကောဟူသော ပထမဝါဒနှင့်ယှဉ်၍ ‘လောကကြီး မြဲလည်းမယူရ’ဟု မှားယွင်းသော ပထမ အယူဝါဒ တစ်ခုကို တည်ထောင်၍ ခွဲယူထားကြပါသည်။

ပရိပိုဇ်မေး။ ကိပ်နဘန္တေသတော လောကကော၊ အရှင်ဘုရား လောကကြီးမမြဲပါသလော။ ဗုဒ္ဓဖြေ။ ဧတမ္ပိခေါ ပေါဋ္ဌပါဒ မယာအဗျာကတံအသဿတောလောကော။

ပေါဋ္ဌပါဒပရိပိုဇ် အတ္တတောဟူသော လောကသည်မမြဲ။ ဤစကားကိုလည်း ငါဘုရား မဟောကြားအပ် (ဝါ) အဖြေမပေး။ ဘုရားရှင်၏အလိုမှာ တိတ္ထိယဝါဒ ဖြစ်၍ အကျိုးမများသောကြောင့် မဖြေကြားဘဲ နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏အလို မြတ်စွာဘုရားက လောကကြီးမမြဲဟူသောစကားကို မဟောခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုအရ လောကကြီးမမြဲဟုမယူခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုကျဖြစ်အောင် ‘လောကကြီး မမြဲဟုမယူရ’ဟူ၍ ခွဲယူ သုံးသပ်ပြီးလျှင် တိတ္ထိယဝါဒ(၁၀)မျိုးမှ အသဿတောလောကကော ဟူသော ဒုတိယတိတ္ထိယဝါဒနှင့်ယှဉ်ကာ လောကကြီးမမြဲလည်း မယူရဟူသော ဒုတိယမှားယွင်းသော ဝါဒတစ်ခုကို ထူထောင် ကြပါသည်။

ဤကဲ့သို့...

(က) ပုစ္ဆာဖြင့် ရုပ်နာမ်လောက မြဲဟုလည်းမယူရဟု၎င်း

(ခ) ပုစ္ဆာဖြင့် ရုပ်နာမ်လောက မမြဲဟုလည်းမယူရဟု၎င်း

ပထမတိတ္ထိယဝါဒသစ်တစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤတိတ္ထိယဝါဒသစ်ဖြစ်သော (လောကကြီးမြဲလည်းမယူရ၊ မမြဲလည်းမယူရ)ဟူသော ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အယူဝါဒအားဖြင့် အကယ်၍ လောကကြီးမြဲဟုယူလျှင် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သတဲ့။ လောကကြီးမမြဲဟုယူလျှင်လည်း နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပင် ဖြစ်သတဲ့။

ဝိနယဓရသုံးသပ်ချက်

ဤ ရှင်ဉာဏ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ပဌမမိစ္ဆာဤသည် ဗုဒ္ဓ၏ ဝါဒတော်နှင့် ၎င်းပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ စသော ပိဋကတ်တော်များနှင့်၎င်း၊ လုံးဝပင် မကိုက်ညီပါ။ ထိုသို့ မိမိတို့နှစ်ပါး ယူဆထားသော လောကအမြင်မှားဟူသော တိတ္ထိယဝါဒနှင့် ပိဋကတ်တော်မှာရှိသော ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် မညီမညွတ်ရှိလာသောကြောင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့သည် အမှားတွေချည်းသာ ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း မိမိတို့၏ အယူဝါဒနှင့် ညီညွတ်အောင် ဗုဒ္ဓဝါဒပိဋကတ်တော်များကို ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ရမည် ဟူ၍၎င်း ယူဆကြသည် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြပါသည်။

(ဂ) သတ္တဝါသေပြီးနောက်ဖြစ် မဖြစ်ဟူသော ဒုတိယတိတ္ထိယဝါဒဖြစ်ပုံ။

ပရိပိုဇ်မေး။ ကိပ်နဘန္တေ ဟောတိတထာဂတော ပရမရဏ။

အရှင်ဘုရားသည် သတ္တဝါသေပြီးနောက်၌ ဖြစ်ပါသေးသလား။

ဗုဒ္ဓဖြေ။ ဧတမ္ပိခေါ ပေါဋ္ဌပါဒ မယာ အဗျာကတံ ဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏ။

ပေါဋ္ဌပါဒ-သတ္တဝါသေပြီးနောက်၌ဖြစ်၏ဟူသော ဤစကားအရ ငါဘုရား မဖြေကြားအပ် (ဝါ) အဖြေမပေး။ ဤ၌လည်း မြတ်စွာဘုရားက ဌပနိယ ဗျာကရဏဝိသဇ္ဇာနာဖြင့် ဖြေ ကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အလို။ မြတ်စွာဘုရားက သတ္တဝါ သေပြီးနောက်ဖြစ်၏ဟူသော စကားကို မဟောခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်အရ သတ္တဝါသေပြီးနောက်ဖြစ်၏ဟု မယူခြင်းကြောင့်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကျဖြစ်အောင် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်၏ဟုလည်း မယူရဟူ၍ မှားယွင်းစွာ ယူဆပြီးလျှင် တိတ္ထိယဝါဒ(၁၀)မျိုးတွင် သတ္တမဝါဒနှင့်ယှဉ်၍ သတ္တဝါသေပြီးနောက်ဖြစ်၏ဟု မယူရဟူသော တတိယမိစ္ဆာဝါဒ တစ်ခုကို ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့နှစ်ပါးက ထူထောင်လာကြပါသည်။

(ဃ) ပေါဋ္ဌပါဒမေး။ ကိပ်နဘန္တေန ဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏ။

အရှင်ဘုရား-သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်တော့ပါ သလော။

ဗုဒ္ဓဖြေ။ ။ ဧတမ္ပိ ခေါ ပေါဋ္ဌပျံ မယာ အဗျာကတံ န ဟောတိတထာဂတော ပရမရဏ။

ပေါဋ္ဌပါဒပရိပိုဇ် -သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်တော့ဟူသော ဤစကားကိုလည်း ငါဘုရား မဟောကြားအပ် (ဝါ) အဖြေမပေးလို။

ဤ၌လည်း ဌပနီယဗျာကရဏဖြင့်ပင် ဖြေတော်မူပါသည်။

ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အလို မြတ်စွာဘုရားက သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်ဟူသော စကားအရ မဟောကြားခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရားသခင် အလိုတော်အရ သတ္တဝါ သေပြီးနောက် မဖြစ်ဟု မယူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကျဖြစ်အောင် ‘သတ္တဝါသေပြီးနောက်၌ မဖြစ်ဟုလည်းမယူရ-ဟူ၍ မှားယွင်းစွာ ယူဆပြီးလျှင် တိတ္ထိယ ဝါဒ(၁၀)မျိုးတွင် အဋ္ဌမဝါဒနှင့်ယှဉ်၍ သတ္တဝါသေပြီးနောက်၌ မဖြစ်ဟုလည်း မယူရဟူသော ဒိဋ္ဌိယမိစ္ဆာဝါဒ တစ်ခုကို ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က ထူထောင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဤသို့ (ဂ) ပုစ္ဆာဖြင့် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း မယူရဟူ၍၎င်း၊

(ဃ)ပုစ္ဆာဖြင့် သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်ဟူ၍လည်း မယူရဟူ၍၎င်း၊ ဒုတိယမိစ္ဆာဝါဒ တစ်ခုကို ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ထူထောင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဤ ဒုတိယမိစ္ဆာဝါဒကို ထူထောင်သော ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အယူဝါဒ အားဖြင့် အကယ်၍ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်၏ဟုယူလျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သတဲ့။ သတ္တဝါသေပြီးနောက် မဖြစ်ဟုယူလျှင်လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပင် ဖြစ်သတဲ့ ‘ဤသို့ ၎င်းတို့၏ သာသနာရေးလျှောက်လွှာ စာမျက်နှာ(၂၁)၌ ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။

ဝိနယဓရသုံးသပ်ချက်

ရှင်ဉာဏ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏...

(က) လောကကြီး မြဲလည်းမယူရ၊ မမြဲလည်းမယူရ ဟူသော ပဌမတိတ္ထိယဝါဒ၊

(ခ) သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်လည်းမယူရ၊ မဖြစ်လည်း မယူရဟူသော ဒုတိယဒိဋ္ဌိဝါဒတို့သည် လေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလကြာအောင် ပါရမီတို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီးမှ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူသော သမန္တစက္ခု သဗ္ဗညုဘုရားရှင် ၏ အလိုဆန္ဒတော်နှင့်၎င်း၊ ထိုဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူအပ်သော ထိုထို ပါဠိတော်များနှင့်၎င်း၊ ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကျအတိုင်း ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့ကြသော ထိုထို အဋ္ဌကထာဋီကာ စသော ပိဋကတ်တော်များနှင့်၎င်း၊ ယခုဘဝ၌ (၁၀)နှစ်တာမျှသာ ပရိယတ်သင်ကြားလေ့လာခဲ့သော ရှင်ဉာဏနှင့် (၆)နှစ်တာမျှသာ ပရိယတ်ကို သင်ယူခဲ့ဖူးသောရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အယူအဆမှာ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပမာ ဝေးကွာခြင်း ကြီးမက ဝေးကွာနေပါတော့သည်။ ဘုရားရှင်၏ အယူဝါဒဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် အရှင်ဉာဏ

အရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူဝါဒမှာ မည်သို့မျှ ဆက်စပ်၍မရ ဆန့်ကျင်ဘက် သာသနာဖျက် တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒသာဖြစ်နေကြောင်း မှာ ၎င်းတို့ ရေးသား လျှောက်ထားခဲ့သော သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားလွှာမှာပါသည့် များပြားလှစွာသော သာသနာဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အရေးအသားများအရ ကြည့်ရခြင်းဖြင့်၎င်း။ ထို့ပြင် ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်တွင် ရေးသားခဲ့သော ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ကို ပစ်ပယ်လျှက် ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ရေးသားခဲ့ကြသော မိစ္ဆာဝါဒ အချက်အလက်တို့ကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့်၎င်း အလွန်ပင် ထင်ရှားနေပါတော့သည်။

ဤသို့ မှားယွင်းသောအယူဝါဒရှင် ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည်...

(က) လောကမြဲလည်းမယူရ၊ မမြဲလည်းမယူရ ဟူသော ဝါဒ။

(ခ) သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်လည်းမယူရ၊ မဖြစ်လည်းမယူရဟူသော ဝါဒစကားတို့ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောကြားပါဘဲလျက် (ဝါ) ဘုရားရှင်၏အယူဝါဒ မဟုတ်ပါဘဲလျက် ဘုရားရှင်၏ အယူဝါဒ ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့သည်ဟု မမှန်မကန် မှားယွင်း ဖောက်ပြန်စွာ ရေးသား ယူဆထားကြခြင်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင် အပါယ်လေးပါး၊ လမ်းခရီးကို ဖောက်လုပ်နေကြခြင်း၊ မိမိမှတစ်ပါး အခြားသူတို့အားလည်း အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဖြစ်စေလျက် သတ္တဝါအများ အပါယ်လားသို့ ရောက်ကြောင်း မကောင်းသောအယူဝါဒ တို့သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်

သုတ္တေ ဒုပ္ပနိပန္နော စတ္တာရော မေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂသန္ဓောသံ
ဝိဇ္ဇာမာနာလောကသ္မိန္ဒြိ အာဒိသုအဓိပ္ပါယ ယံ အဇာနန္တေ ဒုဂ္ဂဟိတံ
ဂဏှာတိ ယံ သစ္စာယစုတ္တံ အတ္တနာဒုဂ္ဂဟိတေန အမှေစေဝ အမ္ဘာ
ဝိက္ခတိ အတ္တာနုဉ္ဇဏတိ၊ ဗဟုဉ္ဇ အပုညံ ပသဝတီတိ၊ တတောမိစ္ဆာ
မိဉ္ဇိတံ ပါကုဏတိ၊ (အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ-၂၅)။

သုတ္တေ=သုတ္တန်ပိဋကတိ၌၊ ဒုပ္ပနိပန္နော=မှားယွင်း ဖောက်ပြန်သော အယူအကျင့်ရှိသော ဘိက္ခုရဟန်းသည်၊ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာသန္ဓော သံဝိဇ္ဇာပါနာ လောကသ္မိန္ဒြိ အာဒိသုတ္တောရောမေ=ဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌ အဓိပ္ပါယ် ဘုရားရှင်၏ သာသနာ တော်ကို၊ အဇာနန္တေ=မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂဟိနံ=အယူအမှန် မိမိကြံစည် ထားသောအယူကို၊ ဂဏှာတိ=စွဲစွဲလမ်းလမ်း ဖမ်းယူ၏။ ယံ=ယင်းအယူမှားများအရ ယူခြင်းကို၊ သန္ဓာယ=ရည်ရွယ်တော်မူ၍ အတ္တနာ ဒုက္ခဟိတေန...။ပ။... ပသဝတီတိ ပသဝတီဟူ၍ ဘဂဝတာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ=ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ အတ္တနာ=မိမိသည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတေန=အလွဲလွဲ အမှားမှား မကောင်းသဖြင့် ယူထားအပ်သောအယူဖြင့်၊ အာမေစေဝ=ငါဘုရားတို့ကိုလည်း၊ အမ္ဘာစိက္ခတိ=မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံ ပြောကြားသော အားဖြင့် စွပ်စွဲ၏။ အတ္တနုဉ္ဇ အယူမှားသူ မိမိကိုယ်ကိုမူလည်း ခနတိ-တူးဖြို၏။ (ဝါ)မိမိ ကိုယ်ကိုပင် တူးဖြိုသည့်အလား ပျက်ပြားစေ၏။ ဗဟုဉ္ဇ=အနည်းမက များပြားလှစွာသော။ အပုညံ=မကောင်းမှုကို ပသဝတိ=တိုးတက်ပြန့်ပွား များပြားစေ၏။ ကတော= ထိုသို့ မှားယွင်းသော အယူကို ယူခြင်းဖြင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ=ချို့ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်ကန်သော မိစ္ဆာအယူရှိသူ၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဟုဏတိ=ရောက် လေတော့၏။ ဤကား အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ၏ မိန့်ဆိုချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနယဓရဆရာတော်တို့၏ သုံးသပ်ချက်

ဤရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိမိတို့ မှားယွင်းစွာ ယူဆထားသော လောကအမြင်မှားဟူသော မိစ္ဆာလောကဒဿန မျက်လုံးကတဖက်၊ ဘဝအမြင်မှားဟူသော မိစ္ဆာဘဝဒဿန မျက်လုံးကတဖက် ဤသို့သော အမှားမြင်မျက်လုံးစုံတို့ ထိုထိုဘုရားဟော ပိဋကတ်တို့၌ ပါဠိနှင့်အဋ္ဌကထာတို့ကို၎င်း အဋ္ဌကထာနှင့်ဋီကာ စသည်ကို၎င်း တိုက်ဆိုင် ညှိနှိုင်းကာ သင်ယူဘူးခြင်း လေ့လာမှတ်သား ဆောင်ထားပို့ချခြင်း စသည်တို့ အားနည်းနေသဖြင့် သင့်ထိုက်သော ပရိယတ္တိဓမ္မတို့အရ မသိခြင်းဟူသော မညာရ။ ထိုသို့ စေ့စေ့ငှငှ မကြည့်မှု မသိမြင်ခြင်းဖြင့်။ ထိုထိုပိဋကတ်တို့၌ သို့လော၊သို့လော တွေးတော ယုံမှားခြင်းတည်းဟူသော သံသယ လောကအမြင်မှား၊ဘဝအမြင်မှားဟူသော အမြင်မှား နှစ်ရပ်ကို အခြေခံလျက် ကြံစည်တွေးတော၍ ယူဆနေခြင်းတည်းဟူသော မိစ္ဆာအယူဝါဒသို့ ရောက်နေခြင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသ ဤသို့ အဉာဏ၊ သံသယဝိပ္ပလ္လာသတို့ဖြင့် မှေးရစ်ဖုံးနေသော သမာဉာဏ် အလင်းရောင် အလွန်ကင်းဝေးနေသူများ ဖြစ်သောကြောင့် (ဥပမာ) မျက်စိမှာ တိမ်သလ္လာလွှမ်းလျက် မမြင်မကန်း စမ်းတဝါးဝါး ဖြစ်နေသူတို့သည် မိမိတို့၏ မျက်စိမမြင် မကြည်လင်ကြသဖြင့် ဘယ်အရာဝတ္ထုကိုပင် ကြည့်ကြည့် သဲကွဲစွာ မမြင်နိုင်ကြသကဲ့သို့ ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိစ္ဆာဉာဏ် တိမ်သလ္လာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဝိနည်းတန္တူ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်သုံးဖြာတွင် ဘယ်အရာကိုပင်ကြည့်ကြည့် သမ္မာဉာဏ် အလင်းရောင် မရကြကား အမှန်တရား မရမြင်နိုင်ကြတော့မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်လည်း မိမိတို့ထင်မြင်ယူဆအပ်ပြီးသော လောကအမြင်နှင့် ဘဝအမြင် တည်းဟူသော မိစ္ဆာဒဿန အယူနှစ်ပါးအရ အမှန်တရားထင်ကာ မိမိတို့၏ မိစ္ဆာအမြင်နှင့် မညီညွတ်သမျှ ပိဋကတ်လာအမှန်တရားကို အမှားတွေချည်းပုံ သုံးသပ်၍ မိစ္ဆာဓာတ်လွှမ်းပြီး ပရမ်းပတာ ထင်ရာစိုင်း၍ ရေးသားပြောဆိုနေကြမည့်သူများ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထို့သို့ အမှန်တရားအရ သိမြင်နိုင်သောသမ္မာဉာဏ်မျက်လုံး ဆုံးရှုံးကွယ်ပျောက် ခဲ့ကြပြီဖြစ်သောကြောင့်ပင် ဤသာသနာတော်၌ အထွဋ်မြတ်ဆုံး အသင်္ခတဓာတ် သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ် အရပင် ပျက်ရယ်ပြောင်သမှု ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပင် ပြုခဲ့ကြပါသည်။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ၎င်းတို့၏ လျှောက်လွှာစာမျက်နှာ(၂၈)၌ ယနေ့ခေတ်သည် စာပေခေတ်သက်သက် မဟုတ်တော့ပါ။ ဘဝမရှိသောတရားကို အမြဲဟု သက်ရောက် နေသော ခေတ်ဖြစ်လာပြီးပါပြီ ဟူ၍ မလေးမစား ပုတ်ခတ်ရေးသား ခဲ့ကြပါသည်။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးခဲ့သော စကားရပ်တို့ဖြင့် ပါဠိတော်လာ တိတ္ထဓရတို့၏ အယူဝါဒ တို့နှင့်စပ်ယှဉ်၍ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ တို့သည် အယူမှားပုံများ အရပြဆိုအပ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒတော်အမှန်

(က) လောကမြဲ မမြဲ ဟူသောစကား။

(ခ) ယခုသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ်ဟူသော ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ စကားနှင့်စပ်၍- ဘုရားရှင်အလိုတော်အရ ထိုထိုပိဋကတ်တော်များ၌လာသော အယူဝါဒရှိသူ အတော်အတန် အသိဉာဏ်ရှိသူများပင် သိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာသဖြင့် (ဆိုရေးရှိက ဆိုအပ်လှ၏၊ ဆိုစများလျှား၊ ထားပါချေမိ ငါ့ဝန်ရှိခဲ့) ဟူသော ရှေးဆရာမြတ်တို့ ထုံးအရ နှလုံးမျှကာ ထင်ရှားအောင်ပြဆိုပါဦးမည်။

လောကမြဲမမြဲ-ဟူသော စကားအရ လောကဟူသည် သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောကဟူ၍ သုံးပါးရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်...

(၁) သတ္တလောက။ ။သတ္တဝါအမျိုးမျိုး (ဥပမာ) လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တိရစ္ဆာန်စသော သတ္တဝါတို့ကို သတ္တလောကဟုဆိုပါသည်။

(၂) သင်္ခါရလောက။ ။ကံစိတ်ဥတုဟူသော အကြောင်းအရာတို့ကြောင့် ဖြစ်သော လောကဟု ဆိုပါသည်။

(၃) ဩကာသလောက။ ။သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့၏ နေရာ ဌာနဖြစ်သော အပါယ်လေးဘုံ ကာမသုဂတိခုနစ်ဘုံ၊ ရူပတစ်ဆဲ့ခြောက်ဘုံ၊ အရူပလေးဘုံ ဟူသော(၃၁)ဘုံကို ဩကာသ လောက ဟုဆိုပါသည်။

ဤလောကသုံးပါးစလုံးပင် တပါးမှမြဲသည်ဟူ၌မရှိ။ သင်္ခါရ ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်လောက မှန်သမျှ မမြဲဧကန် စင်စစ်မှန်ပါတော့သည်။ အသင်္ခတဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဓာတ် တရားမြတ်သည်သာလျှင်...

‘ပဒ မစ္စုတ မစ္စန္တံ၊ အသင်္ခတ မနုတ္တရံ၊ နိဗ္ဗာနမီတိ ဘာသန္တိ ဝါနမုတ္တာ မဟေသယော။ (သင်္ဂဟဋ္ဌကထာ)

မြန်မာအတ္ထ။ ။ စုတေရွေ့လျားခြင်းလည်း မရှိ၊ စုတိဟူသော၊ အဆုံးကိုလွန်ပြီးသော။ ကံစိတ်ဥတု၊အာဟာရ တည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးခုသည် မပြုပြင်အပ်သော မိမိထက်သာလွန်သော တရားမရှိသော အသင်္ခတဓာတ်သဘောကို နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ဝါနဟူသော တဏှာမှ လွတ်မြောက်တော်မူကြတဲ့ ဘုရားရှင်တို့ မိန့်ကြားဟောထားတော်မူကြကုန်၏။ ဤစကားတော်အရ အသင်္ခတဓာတ်ဟူသော နိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်သော (နာမ်တရား တို့တွင်ပါဝင်သော) သဘောတရားတို့သည်သာ စင်စစ်ဧကန် မြဲသတည်း။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ အယူဝါဒအားဖြင့် သင်္ခတတရားမှန်သမျှ မမြဲဟူ၍၎င်း၊ အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်ကား မြဲ၏ဟူ၍၎င်း သန္နိဋ္ဌာန်ကျ မှတ်သားအပ်၏။

သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ လောကမြဲမမြဲဟူသော တရားအယူဝါဒသည် ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒနှင့်ဆန့်ကျင်သော မိစ္ဆာဝါဒသာ ဖြစ်ကြောင်းမှာလည်း ထင်ရှား၏ဟူ၍ သိအပ်ပေတော့သတည်း။ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်ဟူသောရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ မိစ္ဆာဝါဒပြဿနာ၌ ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်အရ ထိုထိုပိဋကတ်တော်များ၌ လာရှိခဲ့ သည်ကား...

(က) နောက်ဘဝ၌ဖြစ်မည့်သူ၊

(ခ) နောက်ဘဝ၌ မဖြစ်မည့်သူ ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားအပ်၏။

(က) နောက်ဘဝ၌ဖြစ်မည့်သူမှာ...

ယံတံ သတ္တာနံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇာတွာ နိရုဇ္ဈာမာ နံ အတိတံတာဒိသံ

ကမ္မံ တဏှာ သိနေဟဿ အပ္ပိဏံ ယေဝဟောတိ။

(ဒုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ-၁၆၃)

မြန်မာအတ္ထ။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဘဝတခုဖြစ်ပြီးနောက် ချုပ်သွားသော်လည်း အဟောင်းဖြစ်သော ရှေးအတိတ်ကံ တဏှာတည်းဟူသော အမေးကို အရဟမရ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့

မပယ်သတ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်နောက်ဘဝ ပဋိသန္ဓေကို ဆောင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်။

ဤအဖြစ်ကြောင့်(ဝါ) ဘဝသစ်တစ်ခုကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည် အဖြစ်ကြောင့် ဘဝသစ်မကုန်သေးသည်သာ ဖြစ်၏။

လိုရင်းအဓိပ္ပါယ်။ ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် တဏှာအရ အကြွင်းမဲ့ မပယ်သတ်ရသေး၍ တဏှာမကင်းသေးသော ပြတ်ခဲ့ပြီးနောက် နောက်ဘဝသစ်၌ တဖန်ပဋိသန္ဓေ နေရပေဦးမည် (ဝါ) နောက်ဘဝ တခုဖြစ်ပြန်ဦးမည် သူဟုဆိုလိုပါသည်။ ဤကား နောက်ဘဝဖြစ်မည့်သူများ ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) နောက်ဘဝ၌ မဖြစ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ-

တံ ပုရာဏကမံ၊ ယေသံ အရဟတ္တမဂ္ဂေန တဏှာ

သိနေဟဿ သောသိတတ္တာ အဂ္ဂိနာ ဓဗ္ဗဗိဓေဝ အယ

ယတိံ ဝိပါက္ခိနာ သမတ္တတာယ ခိဏံ၊ (ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ)

မြန်မာအတ္ထ။ ။ အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်သော အပရာ ပရိယ...စသော ထိုအတိတ်ကံသည် ရှိ၏။ ထိုအတိတ်ကံကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် တဏှာတည်းဟူသော အစေးကို ခြောက်ခန်းသွားအောင် ပြုတတ်သည် အဖြစ်ကြောင့် မီးဖြင့်ရှို့ထားအပ်ပြီးသော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ဒုတိယဘဝစသော နောင်အခါ၌ ပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဘဝကုန်ဆုံးသွားပြီ။

ဤအဋ္ဌကထာစကားရပ်ဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှေးအတိတ် ကာလက ပြုထားအပ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ် အပရာပရိတံကံများကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ပြီးဖြစ်၍ နောက်နောက်ဘဝများ၌ ပဋိသန္ဓေ (ဘဝသစ်) တည်းဟူသော အကျိုးများကို မပေးနိုင်ကြတော့ဟုဆိုလိုပါသည်။

ဤစကားဖြင့် အတိတ်ကံများ ကုန်ဆုံးသဖြင့် ဘဝသစ် မဖြစ်နိုင်ပုံကို ပြပါသည်။

(၂) ယဉ္ဇနေသံဗုဒ္ဓ ပူဇာမိ ဝသေန ဣဒါန ပဝတ္တမာနံ

နဝန္တိဝိစ္စတိ၊ တဉ္စ တဏှာပစာနေ နေဝ သိန္နမူလပါဒ

ပုဗ္ဗဝိဝေဟယတိံ ဖဿဒါနာ သမတ္တတာ ယယေသံ နတ္ထိသဗ္ဗဝံ၊

(ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ)

မြန်မာအတ္ထ။ ။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးအားထုတ်၍ ပြုလုပ်အပ်သော ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဝတ္ထုလှူဒါန်းခြင်း၊ ဝေယျာဝစ္စပြုခြင်း စသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံကို အသစ်ဖြစ်သော ကံဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ထိုကံအသစ်များသည်လည်း တဏှာတည်းဟူသော ဝဋ်မြစ်ကို ပယ်သတ်အပ်သည် ဖြစ်၍သာလျှင် အမြစ်ပြတ်ပြီးသော သစ်ပင်၏ အပွင့်ကဲ့သို့ နောက်ဘဝ၌ အကျိုးပေးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တော့ရကား အကြင်ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ယခုဘဝ ဝဋ်ပြုအပ်သည့် ကံအသစ်သည်လည်း ဘဝအသစ်ဖြစ်ခြင်း မရှိတော့။

(ဝါ)ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေကျိုးကို မပေးတော့ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဤစကားရပ်ဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကံအသစ်လည်းကုန်သဖြင့် ဘဝသစ်မဖြစ်ပုံကို ပြပါသည်။

(၃) ယောစတဏှာ မဟာနေဝဘာယတိ ကေဘဝသ္မိ

ဝိရတ္တ ဝိတာ၊ တေစိဏယ ဝါဘိက္ခုကမ္မဓေတ္တံ

ဝိညဏဿကမယေ နေဝဃိဏတ္တာ ခီဏဗိဇာ။ (ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ)

မြန်မာအတ္ထ။ ။ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တဏှာတည်းဟူသော ဝဋ်မြစ်ကို ပယ်သတ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင် နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌ ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်းကို လိုလားတောင့်တခြင်း၊ တပ်မက်မောခြင်း မရှိကြကုန်။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကမံ ခေတ္တံ ဝိညာဏဗီဇံ ဟူသော ပါဠိ၌ ဆိုအပ်သော ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်၏ ဘဝကံ ကုန်သောကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်လတုံသော ဘဝမျိုးစေ့ ကုန်ပြီ (ဝါ) နောက်ဘဝ မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

ဤစကားရပ်တို့ဖြင့် နောင်အနာဂတ်ဘဝမှာ ဖြစ်ရမည့်ကံသည်လည်း ဘဝသစ်တဖန် ဖြစ်လိုသော အာသာဆန္ဒ မဖြစ်တော့သဖြင့် ဝိညာဏဟူသော ဘဝမျိုးစေ့ကုန်သွားသောကြောင့် ဘဝသစ်ဖြစ်ရန် ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့ကုန်ပြီဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဤအဋ္ဌကထာစကားဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား နောင်အနာဂတ် ဘဝကို ဖြစ်စေမည့် ကံများကုန်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ (ဝါ) နောင်ဘဝ မဖြစ်နိုင်ပုံကိုပြပါသည်။

ဤအထက်ပါ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာစကားအရ ကိလေသာအာသဝေါ ကုန်ဆုံးပြီးဖြစ်တဲ့ ဘုရားရှင်များ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်များ၊ ဗုဒ္ဓ၏သာဝကဖြစ်တဲ့ အာသဝေါကုန်ခမ်း ရဟန္တာများ၊ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်များသည်...

- (၁) ရှေးအတိတ်ကာလက ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံများ၊
- (၂) ရဟန္တာဖြစ်ရာ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ပြုလုပ်ထားတဲ့ ကုသိုလ်ကံများ၊
- (၃) နောင်အနာဂတ်ဘဝမှာ အကျိုးပေးလတုံသော ကုသိုလ်၊အကုသိုလ်ကံများ၊
- (၄) ဤသို့ ကာလသုံးပါးလုံး၌ဖြစ်သော ကံများ ကုန်ဆုံးပြီးသား ဖြစ်သောကြောင့်...

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး နောင်ကာလများ၌ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း၍ နောင်ဘဝ၌ ဘဝသစ်တဖန် မဖြစ်တော့ဘဲ ချုပ်ငြိမ်းသွားသူများဟုသာ ဆိုအပ်ပါတော့သည်။

ဤကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်၏ အယူတော်နှင့်၎င်း၊ ပိဋကတ်တော်များနှင့်၎င်း၊ မကွဲမပြား တသားတည်း သန္နိဋ္ဌာန်ကျ မှတ်သားရမည့် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ်ဟူသော မိစ္ဆာအယူဝါဒ၏ အဖြေဝိသဇ္ဇနာပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဝိနယဓရဆရာတော်များ၏ အကြောင်းပြ အမှာစကားရပ်
ဤဝိနိစ္ဆယဌာနသည် ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီသာလျှင် စိစစ်ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်၍ ဤမူခင်းကိစ္စ၌ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်မျှဖြင့် ကြည့်ရှုဆုံးဖြတ်လျှင်ပြီးနိုင်သော်လည်း ဓမ္မရေးရာပြဿနာများ ဆက်စပ်ပါဝင်နေရကား ထို ဓမ္မရေးရာတို့ကို စိစစ်သုံးသပ်ခြင်းမပြုဘဲ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်မျှဖြင့် ကြည့် ရှုသုံးသပ်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော် ပြည်စုံလုံလောက်ခြင်းရှိမည်မဟုတ်ဟု ဝိနည်းဝိရိဆရာတော်များက သဘောသက်ဝင် ထင်မြင်ယူဆတော်မူကြသောကြောင့် သက်သေခံ တင်သွင်းကြသော သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာနှင့် ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးကျမ်းတို့တွင် ဗုဒ္ဓပါဝစန ရှုစားဟောဖော် ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့နှင့် မညီညွတ်သော အချက်ပေါင်းများစွာ ပါဝင်သော်လည်း အနည်းငယ်မျှသောအချက်တို့ကို ကောက်နုတ်စိစစ်၍ သိသာရုံမျှ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြရန် တာဝန်ရှိသည့်အားလျော်စွာ ဗုဒ္ဓပါဝစန ထေရာဝါဒ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ဖြင့် သေချာစေ့စပ် ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ ပြအပ်ပေသတည်း။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အမှားတော်ပုံအခြေခံနှင့် ပါဠိပိဋကတ်ကိုဖျက်ဆီး၍ မိမိအယူဝါဒအတွက် ခုတုံးလုပ်၍ ရှင်းလင်းချက်။ ။ ရှင်ဉာဏတို့သည် ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်အဦးအစ၌ သုတ္တနိပါတ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်လာ ဂါထာတပုဒ်နှင့် မဟာဗျူဟာသုတ်လာ ဂါထာတပုဒ်ကို ထုတ်နှုတ် ဖော်ပြ၍ သူတို့အယူဝါဒ၏ အခြေခံအဖြစ်ဖြင့် ဖော်ပြ၍ ထိုဂါထာတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိမြန်မာပြန်ကို မှားယွင်းစွာ ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ပါဠိတခြား အနက်တခြား ရေးသားဖော်ပြခဲ့ရာ၌ သာမန်အားဖြင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်မှန်ကို မသိ၍ ဤကဲ့သို့ မှားယွင်းစွာ ယူခဲ့ကြသည်ဟု ထင်ဖွယ်ရာဖြစ်သော်လည်း နောင်တွင်ဖော်ပြသည့် စကားရပ်တို့ကို ထောက်ဆဆင်ခြင်သော် သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ကိုထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဓမ္မပူဇာစာအုပ်တွင် ဘုရားဟောဒေသနာတို့ကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဖျက်ဆီး၍ ရေးသားထားသည်တို့ကို၎င်း ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒမပါ မိမိတို့၏ အယူ ဝါဒတို့ကိုသာ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်၎င်း သူတို့၏ရည်ရွယ်ချက်ကို တိတိလင်းလင်း မဖော်ညွှန်းခဲ့ကြသော်လည်း မိမိတို့ရေးသားအပ်သည့် အကြောင်းအရာ တို့သည် ဘုရားဒေသနာတော်နှင့်အညီသာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆစေလိုခြင်းက လွဲ၍ တခြားသော အကြောင်း မရှိနိုင်တော့ပေ။ မှန်၏။ ဘုရားဟောဖော် ပါဠိတော် အထောက် အထားဖြင့် ပြအပ်သည်ရှိသော် ဘုရားသေနာတော်၌ စုံလင်အောင် မသိမမြင်ကြသော ရဟန်းရှင်လူတို့အဖို့ အလွန်ပင် ယုံလွယ်ကြပါ၏။ ပါဠိသံကြားရလျှင်ပင် မှားသည်ဟု ထင်အုန်းတော့၊ မှားသည်ဟု မပြောဝံ့ကြတော့ပါ။ ဘုရားက ဒီလိုဟောခဲ့သတဲ့ဟု စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်လိုက်နာခဲ့ကြပါသည်။ သို့ကြောင့်လည်း ဤအကွက်ကို သိမြင်ပြီးသော ရှင်ဉာဏ တို့သည် မိမိတို့၏ မှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ဖော်ထုတ်ရာ၌ မိမိတို့ မှားယွင်း ခဲ့ကြသည်နှင့် မကျေနပ်နိုင်ကြဘဲ ပိဋက၌ မသိနားမလည်သူတို့ကို ဘုရားဟောဒေသနာ အယောင်ပြု၍ တပတ်ရိုက် သိမ်းသွင်းနိုင်ရန်အတွက် ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်း အမည်တပ်ထားသော မိမိတို့၏မှားယွင်း သော မိစ္ဆာအယူဝါဒဖော်ပြရာ၌ ကျမ်းဦး ကျမ်းဖျားတွင် ထင်ထင်ရှားရှား ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ဘာသာတွဲဖက်၍ ဖော်ပြခဲ့ကြပေ၏။ ထင်ရှားအောင် ရှင်းပြပါအံ့...

ရှင်ဉာဏတို့၏ ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်ကို စတင်လှန်ကြည့် လိုက်သည်နှင့် ဤသို့ တွေ့ရသည်ဖြစ်၏။ (ပါဠိ-မြန်မာ နှစ်ပုဒ်လုံး ထည့်ရန်)

(က) သုတ္တနိပါတ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ္တ သတ္တမဂါထာ၊

(ပါဠိတော်) ဝစသာ မနသာထ ကမ္မုနာ စ၊
 အဝိရဒ္ဓော သမ္မာ ဝိဒိတွာန ဓမ္မံ။
 နိဗ္ဗာန ပဒါဘိ ပတ္တယာနော၊
 သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။

ရှင်ဉာဏ၏ မြန်မာပြန်။ ။
 ကိုယ်နုတ်စိတ်ထား အမှားရှောင်ခွါ၊
 တရား မတရား ပြတ်သားသိခါ၊
 လူငြိမ်းအေးမှု ရှေးရှုလို့သာ၊

မြတ်တရား မမှား ကျင့်ရမှာ။

မှတ်ချက်။(ဤဂါထာ ပါဠိနှင့်မြန်မာပြန်ကို ကွန်ပျူတာစာစီသူမှ ဖြည့်စွက် ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြစ်၍ သတ်ပုံအမှားပါက ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။)

ဤသို့ ကျမ်းဦးကျမ်းဖျားတွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြပါသည်။ ဘာကြောင့် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့ကြပါသနည်း။ ရှင်းလှပါ၏။ လူသားစားလိုသော ဘီလူးမိုက်သည် မင်းသား ယောင်ဆောင်သကဲ့သို့ အမှားဝါဒတွင်းသို့ သက်ဆင်းစေလိုသော ရှင်ဉာဏတို့သည် ဘုရားဒေသနာ ဂါထာပါဠိဖြင့် မျက်နှာဖုံးတပ်ခြင်းကလွဲ၍ တခြားမရှိတော့ပြီတည်း။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် ဘုရားပါဠိကို တိတိလင်းလင်း အနက်ပြန်ဆိုခြင်းမရှိဘဲ မိမိတို့မိစ္ဆာအယူဝါဒအတွက် အထောက်အထားဖြစ်ယုံမျှ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ခဲ့ကြကုန်၏။ အကယ်၍ ဘုရားဟော ပါဠိကို ရှိသည့်အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် အနက်ပြန်က မိမိတို့ဝါဒအတွက် အထောက်အကူ မဖြစ်ရုံမျှမက မိမိတို့ဝါဒ မှားယွင်းပုံကိုပင် ဖော်ပြမည့် ပါဠိဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ရှင်ဉာဏတို့ အမှားတော်ပုံအခြေခံ

(က) စကားရပ်ဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် ကိုယ်၊နှုတ်၊စိတ်ထား အမှားတို့ကို ရှောင်ကြဉ်၍ တရား၊မတရား ခွဲခြားသိပြီးလျှင် (လူငြိမ်းအေးမှုကိုသာ) ရှေ့ရှုလျက် တရားကျင့်ရမည် ဆိုထားပါသည်။

(ခ) သမ္မာ ဝိဒိတွာန ဓမ္မဟူသော ပါဠိကို တရား-မတရား ပြတ်သားသိခါဟု အဓိပ္ပါယ်ကောက်ခဲ့ကြပါသည်။

(၂) နိဗ္ဗာန ပဒါဘိ ပတ္တယာနော ဟူသော ပါဠိကိုလည်း လူငြိမ်းအေးမှု ရှေ့ရှု၍သာဟု မြန်မာပြန်ထားပါသည်။

(၃) ဝရိဗ္ဗဇေယျဟူသော ပါဠိကိုလည်း (တရား) ကျင့်ရမည် ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ လိုရင်းချုပ်သော် တရား-မတရား ပြတ်သားသိပြီး လူငြိမ်းအေးမှုကို ရှေ့ရှု၍သာ တရားကျင့်ရမည်ဟူ၍ ဘုရားဟောသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ဤကား ရှင်ဉာဏတို့ အမှားတော်ပုံ အခြေခံတည်း။

အမှန်မှာ ဤပါဠိတော်ဖြင့် ‘နှုတ်ဖြင့်၎င်း၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း၊ သုစရိုက်တရားတို့နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကောင်းစွာသိပြီး ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တ၍နေသော ရဟန်းသည် လောကနှင့်မလိမ်းကျ၊ မကပ်ငြိ နေနိုင်၏-ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ပါသည်။ မဟာသမယအခါ စုဝေးရောက်ရှိနေသော အချို့သောနတ်တို့၏ ယုံမှားဒွိဟကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ နိဗ္ဗိတ ရုပ်ပွားတော်ဖန်ဆင်း၍ ‘အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်မှခွါထွက်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ကပ်ရောက်နေသောရဟန်းသည် အဘယ်သို့ လောကနှင့်မလိမ်းကျ၊ မကပ်ငြိဘဲ နေနိုင်ပါသနည်းဟု မေးစေတော်မူပြီး ဖြေဆိုအပ်သော အဖြေဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့ ယူဆအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်မျိုး မဟုတ်ပါ။

(၁) သမ္မာ ဝိဒိတွာန ဓမ္မဖြင့် သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ကောင်းစွာသိမြင်ပြီး၍၊

(၂) နိဗ္ဗာန ပဒါဘိ ပတ္တာယာနော ဖြင့် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တ၍ နေသော ရဟန်းသည်။

(၃) သမ္မာ သော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ၊ လောကနှင့်မလိမ်းကျံဘဲ ကောင်းစွာနေနိုင်၏ဟု ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်ပြီး၍ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်သည် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ကိုသာ လိုလားတောင့်တသည်ဖြစ်၍ လောကနှင့် မလိမ်းကျံ၊ မငြိကပ်ဘဲ နေနိုင်ပုံကို ဟောတော်မူလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာကို မသိမြင်ကြသဖြင့် သွက်သွက်လည်အောင် မှားယွင်းခဲ့ကြသော အမှားတော်ပုံ အခြေခံဟူ၍ သိအပ်ပေတော့၏။

ရှေ့တွင် ရေးသားခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်ဒေသနာကို ဖော်ပြ၍ မိမိတို့အလိုရှိသလို အနက်ပြန်ပြီး မိမိတို့၏ မှားယွင်းသော အယူဝါဒအတွက် ပါဠိပိဋကတ်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍ ခုတ်လုပ်ခဲ့ကြ သည်မှာ ထင်ရှားလှပေတော့သည်။

(ခ) သုတ္တနိပါတ မဟာဗျူဟသုတ္တ ပန္နရသမဂါထာ

(ပါဠိတော်) ပဿံ နရော ဒက္ခတိ နာမ ရူပံ၊
ဒိသ္မာန ဝါ ညထာတိ တာနိ မေဝ ။
ကာမံ ဗဟုံ ပဿတု အပ္ပကံ ဝါ ၊
န ဟိ တေန သုဒ္ဓိံ ကုသလာ ဝဒန္တိ ။

(မြန်မာပြန်) ရုပ်၊ နာမ် ရူပာ၊ တရားကိုရှာ၊
ရုပ်၊ နာမ် ဖြစ်ပျက် မြင်လျှက်သိမှာ၊
ဘယ်လောက်ရှုမှတ် ပရမတ် သစ္စာ၊
ပွားသော်ငြား တရားမရပါ။

မှတ်ချက်။(ဤဂါထာ ပါဠိနှင့်မြန်မာပြန်ကို ကွန်ပျူတာစာစီသူမှ ဖြည့်စွက် ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြစ်၍ သတ်ပုံအမှားပါက ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။)

(ခ) စကားရပ်ဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ရုပ်နာမ်ရူပာ၍ တရားရှာလျှင် ဘယ်လောက်ပင်ပွားပွား တရားမရနိုင်ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

ဤ၌လည်း ရှင်ဉာဏတို့၏ အယူဝါဒသည် ဘုရားဒေသနာတော်နှင့် မည်သို့မျှ ဆက်စပ်၍ မရနိုင်အောင် မိုးနှင့်မြေပမာ ကွာခြားသွားသဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့၏ မဟာအမှားတော်ပုံအခြေခံ ပဋ္ဌာနအကျဆုံး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။ ဤအမှားကား ပြင်၍ မရနိုင်လောက် အောင် လွဲချက်နာလှချေ၏။

ဤသုတ္တန်၌ ဂါထာပေါင်း (၂၀)မျှဖြင့် နတ်တို့၏ ယုံမှားဒွိဟ ပယ်ဖျောက်ရန် နိဗ္ဗိတရုပ်ပွားနှင့် မေးဖြေဟောကြားခဲ့သော ဒေသနာပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဂါထာ၏ ဆိုလိုရင်းအနက်မှန်မှာ ရုပ်နာမ်ကိုမြင်သောသူသည် ရုပ်နာမ်ကိုသာလျှင် (နိစ္စ၊သုခ၊အတ္တ)အားဖြင့် ရှုမြင်၏။ ရှုမြင်ပြီး၍လည်း ထိုနာမ်ရုပ်ကို နိစ္စ၊သုခ၊အတ္တအားဖြင့် ရှုမြင်ခြင်းမျိုးဖြင့် စင်ကြယ်၏ဟူ၍ ခန္ဓာငါးပါး စသည်တို့၌ လိမ္မာကုန်သော သူတို့သည် မပြောဆို မဟောပြောကြကုန်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိအဋ္ဌကထာဖြင့် ရှင်းပြပါဦးမည်။

(၁) ပသံနရော ဒက္ခတိ နာမ ရူပံ-ဟူသောစကားဖြင့် ပရံစိတ္တဉာဏ စသည်ဖြင့် မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုပ်နာမ်ကိုသာလျှင် နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တ အားဖြင့်ရှုမြင်၏။ သမုဒယ၊ အတ္တဂံမ၊ အဿာဒ၊ အာဒိနာဝ၊ နိဿရဏကို မရှုမြင်ဟူ၍ ဆိုလိုပါသည်။

(၂) ဒိသ္မာန ဝါ ညဿတိ တာနိမေဝ ဖြင့် ရုပ်နာမ်ကို နိစ္စ စသည်အားဖြင့် ရှုမြင်၍လည်း ထိုနာမ်ရုပ်ကို နိစ္စ စသည်အားဖြင့်သာ သိလတ်။ ထိုမှတစ်ပါး အနိစ္စစသည်အားဖြင့် မသိ လတ် ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

(၃) ကာမံ ဗဟုံ ပဿတု အပ္ပကံဝါ စသည်ဖြင့် နာမ်ရုပ်ကို နိစ္စ စသည်ဖြင့် သိသောသူသည် များများရှုမြင်သည်ဖြစ်စေ၊ နည်းနည်း ရှုမြင်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုအမြင်မျိုးဖြင့် စင်ကြယ်၏ဟူ၍ ခန္ဓဓါတ် စသည်တို့၌ လိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က မဟောကြားကုန်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစကားရပ်တို့ကို လိုရင်းချုပ်သော် နာမ်ရုပ်ကို နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တဟု မှားယွင်းသော အမြင်ဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ် ပွားများသောသူသည် ရုပ်နာမ်ကို ဘယ်လောက်စင်ကြယ်၍ ဘယ်လောက်ပင် ပွားသော်လည်း မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်များကို မရနိုင်ဟူ၍သာ ဆိုလိုပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ဒေသနာတော်၏ မှန်ကန်သော အနက်ကိုမျှ မသိမမြင် နိုင်ကြသော ရှင်ဉာဏတို့သည် ရုပ်နာမ်ရှုပွားလျှင် ဘယ်လောက်ပင်ပွားပွား တရားမရနိုင်ဟု ကောက်ချက်ချကာ ဘုရား၏ ပဋိပဒါလမ်းမှန်ကိုပယ်၍ မှားယွင်းသော မိစ္ဆာပဋိပဒါသို့ ရောက်ခဲ့ကြပေကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသည်လည်း ရှင်ဉာဏတို့၏ လွဲမှားခြင်းမက လွဲမှားခဲ့ရသော မဟာအမှားတော်ပုံ အခြေခံ ဖြစ်သတည်း။

သို့မဟုတ် ဘုရားဒေသနာတော်၏ အနက်သိလျက် တမင်သက်သက် ပိဋကတ်ပါဠိတော်ကို ဖျက်ဆီးလျက် မိမိတို့မှားယွင်းသောမိစ္ဆာဝါဒ အဓမ္မတို့အတွက် အကွက်ဆင်ကာ ခုတ်လုပ်၍ အသုံးချခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားလှပါတော့၏။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် ဘုရားဟောဖော် ပါဠိတော်တို့၌ မကျွမ်းမကျင် မသိမြင်၍ မှားပါသည်ဟု ဆိုလျှင် ထိုသို့မဟုတ်လျှင် ကား ဘုရားဟောဒေသနာတို့ကို မိမိတို့၏အယူဝါဒနှင့် မညီသမျှ ပယ်ဖျက်ပြီး ဘုရားသာသနာနှင့်မညီသော မိစ္ဆာဝါဒသစ်ကို ဘုရားဟောယောင်ပြုလုပ်လျက် သာသနာဖျက်စစ်စစ်တို့သာ ဖြစ်ကြောင်း ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်တို့က ရှုမြင်သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးကျမ်း စာမျက်နှာ(၂၅)၌...

(က) ကိလေသာအစရှိသော တရားကင်းစင်သော သူသည် အိပ်စားကာမ ဤသုံးဝကို အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံးသူများသာ ဖြစ်ရာပါသည်။

(ခ) ထို့ကြောင့် ကိလေသာစသော တရားများ လူမှ ဖယ်ရှားသော်လည်း လူများ၌ လူညွန့်ကုန်ဆုံး လူညွန့်တုံးခြင်းများမဖြစ်သည့်ပြင် လူညွန့်ဝေဆာ လူစုဖြာမည် မလွဲဖြစ်ပါ သည်။

ဤသို့ ရေးသားချက်သည် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တနှင့် အပေါင်းပါ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ဝင်တို့ ခံယူချက်ဝါဒတို့ ဖြစ်ပေသည်။

ဤအယူဝါဒသည် ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေသည်မှာ အလွန်ပင်ထင်ရှားလှပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အိပ်၊ စား၊ ကာမ သုံးဝသော

အမှုကိစ္စတို့သည် ယုတ်ညံ့၊ အောက်ကျ၊ ပုထုဇဉ်၊ ဗာလတို့၏ အမှုကိစ္စသာဖြစ်၍ မြင့်မြတ်ဖြူစင် ကိလေသာကို ပယ်ခွာပြီးသော အရိယာသူတော်စင်တို့နှင့် လုံးဝမဆက်စပ် စွန့်ပယ်တော် မူအပ်ပြီး အမှုကိစ္စများဖြစ်ကြောင်း သာမန်အသိဉာဏ်ရှိသူတို့ပင် သိနိုင် သောကြောင့်တည်း။

အနည်းငယ်မျှ ပါဠိတော်များဖြင့် ဖော်ပြ၍ သုံးသပ်ပါဦးအံ့၊

ပါရာဇိက ပါဠိတော်-ပထမပါရာဇိက၊ သုဒိန္နဘာဏဝါရ ဆဌမူ စာမျက်နှာ (၃၀-၃၁)တို့၌...

အထခေါ တောဘိက္ခု အာယသမန္တံ သုဒိန္နံ အာနေကပရိယာ သေန ဝိဂရတိတ္ထာ၊ စသော စကားရပ်တို့ဖြင့် ကာမဂုဏ်ခံစားမှု မေထုန် ပဋိသေဓနကိစ္စကို များစွာသောကြောင်းတို့ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတော် မူခဲ့ကြပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ တပါးမက များပြားလှစွာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတော် မူအပ်သော စကားတို့မှ အနည်းငယ်မျှဖော်ပြ၍ ထောက်ဆောင်ခြင်းရသော်...

အတ္တနာမကံ မေဃပုရိသ ယံ တွံ အယန္တဗ္ဗံ ဂါမဓမ္မံ ဝသလဓမ္မံ ဒုဠုလ္လံ ဩဒကန္တိကံ ရဟဿဒ္ဓိယံ သွယသမာ ပတ္တံ သမာ ပစ္စိသတိ။

အနက်။ ။ တတ္ထ=ထိုသို့ မေထုန်မှီဝဲခြင်းသည် ကြီးမားသော အပြစ်ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက်၊ တွံ=သင်သည် ()ဟူးဟူးညားညား ယုတ်မာသောအားဖြင့်၊ အသဒ္ဓမ္မံ=ယုတ်မာသော လူမသူတော်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော၊ ဂါမဓမ္မံ=ကိလေသာမဂ်အတွင်းနေသူ လူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော၊ ဝသလဓမ္မံ=မကောင်းမှုကိလေသာတို့ကို ယိုစေတတ်သော ယုတ်မာသူ တို့၏ အကျင့် ဖြစ်သော၊ ဒုဠုလ္လံ=ရန်၊ ရင်းကြမ်းတမ်းသော၊ ဩဒကန္တိကံ = ရေဆေးခြင်းကိစ္စအဆုံးရှိသော၊ ရဟဿဒ္ဓိယံ သမာပတ္တိံ =မိန်းမယောက်ျား နှစ်ဦးသား တို့သည် ရောက်အပ်သော မေထုန်အကျင့်သို့၊ သမာပတ္တိဿတိ=နာမရောက်ကုန်ဘိ၏။ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော စကားရပ်ဖြင့် ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းအမှုသည်..

- (၁) အသဒ္ဓမ္မံ-ယုတ်မာသောသူ၊ မသူတော်တို့ အကျင့်သာဖြစ်သည်။
- (၂) ဂါမဓမ္မံ=ကိလေသာမကင်း အတွင်းနေသူ လူတို့ အကျင့်သာဖြစ်သည်။
- (၃) ဝသလဓမ္မံ=ယုတ်မာသော ကိလေသာအကုသိုလ်တရားတို့ကို ယိုစီးစေတတ်သော ပုထုဇဉ် ဗာလတို့၏အကျင့်မျှသာ ဖြစ်သည်။
- (၄) ဒုဠုလ္လံ=ရန်၊ ရင်းကြမ်းတမ်းသော လူမိုက်တို့၏ အကျင့်သာဖြစ်သည်။
- (၅) ဒွယံ-ဒွယံသမာပတ္တိံ = တပ်နှစ်သက်ခြင်းတူသူ နှစ်ယောက်သူတို့ အစုံအစုံ ရောက်အပ်သော အမှုကိစ္စသာဖြစ်သည်။

ဤသို့အားဖြင့် ကာမဂုဏ်ခံစားမှုကိစ္စကို ယုတ်ညံ့အောက်ကျ ပုထုဇဉ်လူဗာလတို့၏ အမှုကိစ္စများသာဖြစ်၍ ကိလေသာကင်းစင် အရိယာသူတော်စင်တို့၏ အမှုကိစ္စ မဟုတ်ကြောင်း အထင်အရှား ရှုတ်ချမိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါလျက် ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ကိလေသာတရားများ ကင်းစင်သူသည် အိပ်၊ စား၊ ကာမ ဤသုံးဝကို ပြည့်ဝ အောင်မြင်စွာ အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံး သူများသာ ဖြစ်ရာပါသည်။ စသည်ဖြင့် ရေးသားပြောဆိုခဲ့ကြပါသည်။

ထို ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့စကားကို အဖြောင့်အားဖြင့်ယူခဲ့သော် ကိလေသာ ကင်းစင်ပြီးသော ဘုရားရဟန္တာတို့သည် အိပ်မှု၊ စားမှု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ အလွန်အကြူး

ခံစားနိုင်သူများဖြစ်၍ လောက၌ သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေး တို့ဖြင့် တိုးတက်ကြီးပွား၊ စည်ကား၊ ဝေဖြာမည်ဟု ဆိုရာရောက်နေခဲ့ပါသည်။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်...ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ကိလေသာကင်းစင် ဘုရားရှင် နှင့် အရိယာသူတော်စင်တို့ကို ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကိလေသာမစင်ဟု ပုထုဇဉ်တို့ထက် သာလွန်ခံစားနိုင်သူများဟု မကြောက်မရွံ့ ရဲဝန်ခံစား မတရားစွပ်စွဲပြောဆို နေကြသူများသာ ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားလှပါတော့သည်။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘုရားရှင်နှင့် ကိလေသာကုန်ခန်းပြီးသော ရဟန္တာသခင် အရိယာသူတော်စင်တို့သည် ကိလေသာ ကင်းစင် တော်မူပြီး၍ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ပုထုဇဉ်များကဲ့သို့ သာယာနှစ်သက် စုံမက်ခံစားမှု လုံးဝပင်မရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့်...အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် အဋ္ဌကနိပါတ်ဝေရဉ္စသုတ်၌...

ယေတေဗြဟ္မဏ၊ ရူပဘောဂါ၊ သဒ္ဓဘောဂါ၊ ဂန္ဓဘောဂါ၊

ရသဘောဂါ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဘောဂါ၊ တေ၊ ကထာဂတဿ၊ ပဟိနာ။ စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုပါဠိတော်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ ဂန္ဓ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ဟု ဆိုအပ်သော ငါးဝအာရုံ ကာမဂုဏ် ခံစားမှုမရှိပြီ၊ မခံစားတော့ဟူ၍ ဆိုလိုပါသည်။

ဤသို့ ဟောကြားအပ်သော ဒေသနာတို့ကို ထောက်ဆသော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အယူဝါဒသည် ဘုရားဒေသနာမှ ဖီလာကန်လန်၊ မဟုတ်မမှန် ကြံစည်ယူဆအပ်သော မိစ္ဆာအယူတို့သာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်းစာမျက်နှာ (၄၀)၌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ပရမတ်များကို တရားဟုထင်မိခဲ့သည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ တရားမဟုတ်ရာ၌ တရားလုပ်မိသည်အထိ တရားမတရား မပြတ်မသားဖြစ်ခဲ့ကြပါသည် ဟူ၍၎င်း၊ စာမျက်နှာ (၄၇)၌-ရုပ်နာမ် ပရမတ်ကို တရားထင်ခြင်းကား အဖတ်ဆည်၍ မရအောင် လွဲမှားခြင်းများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြခြင်းများ ဖြစ်ပါသည် ဟူ၍၎င်း၊ စာမျက်နှာ (၄၈)၌-ရုပ်နာမ်ပရမတ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်စာရင်း၌ သွင်း၍ လုံးဝမဖြစ်သောအရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်သည် တရားလုံးဝမဟုတ်ပါဟူ၍၎င်း၊ ဗုဒ္ဓ၏ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့ကို အဓမ္မအဖြစ်ဖြင့် အတိအလင်းပင် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ကြရပါသည်။

ထိုစကားရပ်၌ စိစစ်ပြဖွယ်ပင် မလိုလောက်အောင် ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို ဘုရားရှင်သည် ဒေသနာပေါင်းများစွာတို့၌ အထင်အရှား ဓမ္မ၏အဖြစ်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်တို့၌ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ နည်းပေါင်းစုံဖြင့် ဓမ္မစစ်မှန် ရုပ်နှင့်နာမ်ဟု ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ရှင်ဉာဏတို့ လက်သင့်ခံခဲ့သော (ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ)သည် ဘုရားရှင်ညွှန်ပြသော ကြားတော်မူသည့် ရုပ်နာမ်ဓမ္မ မဟုတ်ခဲ့သော မည်သည့်တရားဟူ၍ ဆိုခြင်းပါသေးသနည်းဟူ၍ မေးရတော့မည်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် ဘုရားကဓမ္မဆိုလျှင် အဓမ္မ၊ ဘုရားက အဓမ္မဆိုလျှင် ဓမ္မဟူ၍ ပြောင်းပြန်လှန်လိုသော မိစ္ဆာဝါဒီများသာ ဖြစ်ကြောင်း သိသာလှပါသည်။

ထင်ရှားစေဦးအံ့။ ယခု ရုပ်နာမ်ကို ဗုဒ္ဓက ပရမတ္ထဓမ္မအဖြစ် ထင်ရှားစွာဟောတော်မူ၏။ ရှင်ဉာဏတို့က အဓမ္မဟု ပယ်ဖျက်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓက အနတ္တဆိုလျှင် သူတို့က အတ္တဟူ၍ ယူကြပြန်၏။ ဗုဒ္ဓက အနိစ္စဟုဟောတော်မူလျှင် သူတို့က နိစ္စဟု ဆိုကြပြန်၏။ ဗုဒ္ဓက ဒုက္ခဟု ဟောရာ၌လည်း သူတို့က သုခဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒမှန်သမျှကို တော်လှန်ဖျက်ဆီးနေကြသည့် သာသနာဖျက်၊ သာသနာ့ အန္တရာယ်၊ အတွင်းရန်သူများသာဖြစ်သည် ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရတော့မည် ဖြစ်ပေ၏။

ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးကျမ်း စာမျက်နှာ(၅၁)၌မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် တပည့်တော်တို့ သိထင်ပြီးသော တရားများကို ကျော်လွန်၍ မသိရသေးသော အရာဖြစ်သည့် မဂ်တရားနှင့် ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရား ပရိယတ်တရား ရုပ်နာမ်တရားများမဟုတ်ပါ။ မတရား၏ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဘက် တရားများသာ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ သူတို့အမြင် အယူဝါဒကို ဖော်ပြခဲ့ကြပေသည်။ ဤပြောဆို ရေးသားချက် ဖြင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဟောကြားအပ်သော မဂ်လေးဝ ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်တို့ကို ဘုရား၏ တရားတော် မဟုတ်ဟူ၍ အတိအလင်း ပယ်ဖျက်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ကြရပြန်ပါသည်။

ထို ရှင်ဉာဏတို့၏ စကားရပ်တို့ကို လိုရင်းချုပ်၍ယူခဲ့သော်မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် သူတို့သိထင်ပြီးသော တရားကိုကျော်လွန်၍ မသိမမြင်သေးသော တရားမဟုတ်ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော် မြတ်စွာဘုရားသည် သူတို့သိသော အရာထက် သာလွန်၍သိသော တရားမရှိဟု ဆိုရာရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် အနန္တဉာဏ်တော်ရှင် ဘုရားသခင်၏ သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်မြတ်ကို ထိပါးပုတ်ခတ်စော်ကား၍ ထားအပ်သည်မှာ ထင်ရှားလှပါသည်။ ၎င်းအပြင် တပည့်တော်တို့မသိရသေးသော မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်တရား၊ ရုပ်နာမ်တရားများမဟုတ်ပါ ဆိုသောစကားဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် ဗုဒ္ဓတရားမှန်တို့ကို တစုံတရာမျှ မသိမမြင်သူများ ဖြစ်သည်ကိုလည်း ဝန်ခံပြီးဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် ဗုဒ္ဓကိုယှဉ်ပြိုင်အံ့တု၍ ဗုဒ္ဓသည် ငါတို့ထက်ပို၍ သိသောတရားမရှိဟူ၍၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဟောအပ်သမျှတရားတို့သည် တရားမဟုတ်ဟူ၍၎င်း ယူဆ၍ ဗုဒ္ဓနှင့်ဗုဒ္ဓ၏ဓမ္မတို့ကို ဖျက်ဆီးပယ်ဖျက်၍ မိစ္ဆာဒဿန(မှားသောအမြင်) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မှားသောအယူရှိကြသူတို့သာဖြစ်ကြောင်း မိမိတို့၏အယူဝါဒ အရေးသား ပြောဆိုချက် တို့ကပင် ထင်ထင်ရှားရှား ဖော်ပြလျှက်ရှိကြသည်ဟု ဝေဖန်သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

၄။ ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးကျမ်းစာမျက်နှာ (၆၉)(၇၀)တို့၌-

(က) နိဗ္ဗာန်သည် လူ၏ငြိမ်းချမ်းသည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောသာဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် ဒုက္ခသည် လူဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောပင်ဖြစ်၍ ဒုက္ခသည် လူ၌ဖြစ်လျှင် ဒုက္ခငြိမ်းခြင်းနိဗ္ဗာန်သည်လည်း လူ၌ပင် ဖြစ်သင့်ပါသည်။

(ခ) ဒုက္ခသည် ဤတလံမျှကိုယ်ကာယ၌ ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း ဤတလံမျှကိုယ်ကာယ၌ပင် ဖြစ်ရပါမည်။

(ဂ) ဒုက္ခသည် ခန္ဓာငါးပါးနှင့် တခြားစီမဆိုရပါ။ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း ခန္ဓာငါးပါးနှင့်တခြားစီမဆိုရဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

စာမျက်နှာ(၇၂)၌- ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော ဤကိုယ်ကာ တလံမျှ၌ ဥပါဒါန်မရှိသောအဖြစ်သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် လူမသေမီနိဗ္ဗာန်၊ လူသေပြီးနိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ကွဲပြားခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် လူမသေမီသာ ဖြစ်နိုင်ခွင့်ရှိသောအရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤကား ရှင်ဉာဏတို့၏ နိဗ္ဗာန်ဝါဒဖြစ်ပေ၏။

ဤစကားတို့ကို စုပေါင်း၍ ကောက်ချက်ချသော်...

(က) နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာငါးပါး၌ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်နှင့်ခန္ဓာငါးပါးတခြားစီမဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်ခန္ဓာငါးပါး အတူပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊

(ခ) နိဗ္ဗာန်သည် လူမသေမီသာ ဖြစ်၍ လူသေပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်မရှိဟူ၍၎င်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဤစကားကို ဝေဖန်ရသော်...

ရှင်ဉာဏတို့၏နိဗ္ဗာန်သည် ဗုဒ္ဓ၏ သန္တိသုခနိဗ္ဗာန်နှင့် ဆီနှင့်ရေပမာ တခြားစီသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်တရားတော်မြတ်ကား (အတက္ကာဝစရ)ဖြစ်၍ ကြံစည်တွေးတောရယုံမျှဖြင့် ရအပ်၊ ရောက်အပ်၊ သိမြင်အပ်သော တရားမဟုတ်ပါ။ ယခု ရှင်ဉာဏတို့၏ နိဗ္ဗာန်ကား ကြံစည်မှန်းဆ၍ (တက္ကဗေဒဖြင့်) ဖော်ညွှန်းအပ်သော နိဗ္ဗာန်သာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှင်ဉာဏတို့၏ နိဗ္ဗာန်ဝါဒကို ဖော်ညွှန်းရေးသားရာ၌- (က,ခ)စကားရပ်တို့တွင် လူ၌ပင် ဖြစ်သင့်ပါသည်။ ဤ ကိုယ်ကာယ၌ပင် ဖြစ်ရပါမည် ဟူသော စကားနှစ်ရပ်ဖြင့် သိသိထင်ထင်ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်အပ်သော တရားမဟုတ်ဘဲ တွေးတောကြံဆအပ်သော တရားအဖြစ်ကို ထင်ထင်ရှားရှား ဖော်ပြလျှက် ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထင်ရှားစေဦးအံ့...ရှင်ဉာဏတို့၏ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာငါးပါးသာဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓ၏နိဗ္ဗာန် ကား ခန္ဓာငါးပါး၏ တခြားဖြစ်သော မဂ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်သာ သိအပ်၊ ရောက်အပ်၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သန္တိသုခ၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍...ရှင်ဉာဏတို့၏ နိဗ္ဗာန်သည် ဗုဒ္ဓ၏နိဗ္ဗာန်မဟုတ်။

ရှင်ဉာဏတို့၏ အသစ်ထွင်၍ ကြံစည်ယူဆအပ်သော သီးခြားနိဗ္ဗာန်သာဖြစ်သည်။

ဤအရာ၌ ဗုဒ္ဓဒေသနာ ဘယ်သို့ရှိသနည်း။ ညှိနှိုင်း၍ပြဦးအံ့။

(က) ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်...

အညေခန္ဓာ၊ အညနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အာမန္တာဟူ၍ ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ...ခန္ဓာတို့သည် အခြား၊ နိဗ္ဗာန်သည်အခြားလော။ ဟုတ်ပေ၏။ ခန္ဓာတို့သည်တခြား၊ နိဗ္ဗာန်သည်တခြားဖြစ်ပေ၏ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၌...အဇ္ဈတ္တိကဓမ္မာ၊ ဗာဟိရာဓမ္မာဟူ၍ ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုပါဠိတော်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ဖြစ်သောတရားနှင့် ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်၌ဖြစ်သော တရားနှစ်မျိုး ရှိရာတွင် ပရမတ္ထတရားလေးပါး၌ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်တိုင်း၌ ဖြစ်သော (အဇ္ဈတ္တိက) တရား၊ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်အပမှာဖြစ်သော(ဗာဟိရ)တရားဟု ဆိုလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့၏နိဗ္ဗာန်နှင့် ဗုဒ္ဓ၏နိဗ္ဗာန်သည် တသီးတခြား၊ မည်သို့မျှ ဆက်စပ်မရအောင် ကွာခြား၍နေသည်မှာ သိသာလှပါတော့သည်။ ထို့နောက် ရှင်ဉာဏတို့၏

နိဗ္ဗာန်သည် လူမသေမီသာရှိ၍ လူသေပြီးနောက် မရှိနိုင်ရကား (အနိစ္စ+အရူပ) မမြဲသောနိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်၏နိဗ္ဗာန်ကား မသေမီ(ဝါ)ရုပ်နာမ်ခန္ဓာမချုပ်ငြိမ်းမီ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် သိမြင်ခံစားရသော (သဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်) ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းပြီးနောက် ခံစား၍ နေရသော (အနုပါဒိသေသ)၊ (နိစ္စ၊ ရူပ)သန္တိသုခ လက္ခဏာရှိသော နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပေ၏။ ဤသို့ဖြင့်လည်း ရှင်ဉာဏတို့၏ နိဗ္ဗာန်သည် (အနိစ္စ+အရူပ) မခိုင်မမြဲသော နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်ကား (နိစ္စ+ရူပ)ခိုင်မြဲသော နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ရကား တမျိုးတခြားစီသာ ဖြစ်ကြောင်း လယ်ပြင်ဆင်သွားသကဲ့သို့ ထင်ရှားလှပေ၏။ စိစစ်သုံးသပ်တော်မူကြရပါသည်။

ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်း စာမျက်နှာ(၈၂)၌...အရှင်ဘုရားဟောကြားချက်၌ အရိယာတို့သိအပ်သော လောကသည် ဒုက္ခအရိယသစ္စာများဖြစ်သော်လည်း တပည့်တော်တို့၏ မိုက်မဲသောအမြင်၌ အရိယာတို့သိအပ်သော လောကသည် ရုပ်နာမ်လောကဟုဆိုအပ်သော ရုပ်နာမ်ပရမတ္ထသစ္စာများ ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်ဟူ၍ အမြင်ခံ ရယူချက်တို့ကို ဖော်ပြရေးသားခဲ့ကြပါသည်။

ထိုစကားရပ်တို့ကို စိစစ်ဦးအံ့။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ပရမတ္ထသစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ယခု ရှင်ဉာဏတို့၏ အယူ ဝါဒ၌ ပရမတ္ထသစ္စာနှင့် သမုတိသစ္စာ ပြောင်းပြန်ယူဆထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မှန်ပါသည်။ သူတို့၏စကားတို့ကို အဖြောင့်အားဖြင့်ယူခဲ့သော် အရိယာတို့မြင်အပ်သော သစ္စာသည် သမုတိသစ္စာများဖြစ်၍ ပရမတ္ထသစ္စာမဟုတ်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော် အရိယာတို့သိမြင်အပ်သော သစ္စာတရားမှာ သမုတိသစ္စာမျှဖြစ်၍ ပရမတ္ထသစ္စာမဟုတ်ဟူ၍ ပြောဆိုရေးသားခြင်းဖြင့် အရိယာတို့ သိမြင်အပ်သော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ဖျက်ဆီးရာရောက်ရုံမျှမက အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂဟူသော သစ္စာလေးပါးကို မသိမမြင်ဟု အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲရာလည်းရောက်နေခဲ့ပါသည်။ ရှင်းပါဦးမည်။ အရိယာသစ္စာကို အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍ ဒုက္ခမည်၏ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစကားရပ်ကို ထောက်ဆ၍ အရိယာတို့သိမြင်အပ်သော သစ္စာသည် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ္ထသစ္စာသာ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အမှန်သိမြင်ရမည့် ပရမတ္ထသစ္စာကို ဟောတော်မူရာ၌ ပရမတ္ထသက်သက်မျှဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော်မသိမမြင်နိုင်ရာသောကြောင့် သမုတိသစ္စာကို သုံးစွဲ၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဥပမာ(ခန္ဓာဒါနံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ) ခန္ဓာတို့သည် အလှူကို ခံယူကုန် ၏။ (ဓာတုယောဒါနံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ)ဓာတ်တို့သည် အလှူခံယူကုန်၏။ (အာယာတနာနိဒါနံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ) အာယာတနတို့သည် အလှူခံကုန်၏ စသည်ဖြင့် ပရမတ္ထသစ္စာအားဖြင့် ဟောကြားတော် မူခဲ့သော် သတ္တဝါတို့သည် မသိနိုင်ခဲ့ရာ(ခန္ဓာတွေက အလှူခံတယ်၊ ဓာတ်တွေက အလှူခံတယ်)ဆိုတာ ဘာပါလိမ့် စသည်ဖြင့် မသိမြင်နိုင်ဘဲ ပြင်းစွာ တွေ့ဝေခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ (ပုဂ္ဂလာ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ) ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ခံယူကြကုန်၏။ (သီလ ဝန္တေ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ) သီလရှိသူတွေက ခံယူကြကုန်၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် သမုတိသစ္စာ ဒေသနာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ရာပါသည်။ သို့သော် အရိယာတို့ တကယ်သိမြင်ရမည့် သစ္စာကား ပရမတ္ထသစ္စာသာလျှင်ဖြစ်ပါသည်။ ထပ်ဆင့်၍ ရှင်းပါဦးမည်။

ယခု ဒုက္ခသစ္စာအရာ၌ အကယ်၍ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာပိဒုက္ခ၊ ဤမျှသာဟောခဲ့သော် (ဥပါဒါန်တို့၏ စွဲရာဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။) ဟူ၍သာဖြစ်၍ ဤမျှသောစကားမျှဖြင့် သတ္တဝါတို့သည် ခန္ဓာငါးပါး၏ ဒုက္ခသစ္စာအဖြစ် အလွယ်တကူ ထင်မြင်သိရှိနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာ မူလဘူတဖြစ်သော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၏ ဒုက္ခသစ္စာအမှန်လွယ်လွယ် သိမြင်နိုင်ရန် ဇာတိပိဒုက္ခ၊ ဇရာပိဒုက္ခ၊ မရဏဗ္ဗိဒုက္ခ၊ စသည်ဖြင့် ဟောဖော်ညွှန်ပြတော်မူခဲ့ပါသည်။ (ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း ဒုက္ခ၊ အိုရခြင်းလည်းဒုက္ခ၊ သေရခြင်းလည်းဒုက္ခ) ဤသို့အားဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို သရုပ်ဖော်အောင် ထုတ်ဆောင် တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဟောကြားတော်မူသောအခါ ဇာတိဒုက္ခ၊ ဇရာဒုက္ခ စသည်တို့ကို သိလာရပါသည်။ ဇာတိဒုက္ခ စသော အကျိုး၏ အကြောင်းရင်းကို လိုက်ကြည့်သောအခါ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို တွေ့ရပါ သည်။ ထိုအခါအရင်းစစ်တော့ အမြစ်မြေကဟူသလို ဒုက္ခတွေ အတိုချုံးလိုက်တော့ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ပရမတ္ထသစ္စာသည် ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်တည်းဟူ၍ သိမြင်နိုင်ပါတော့သည်။ အရကောက်တရားဖြင့် ရှင်းပြပါဦးမည်။

(၁) လောကီစိတ်၊ ဧကသီတိ၊ လောဘကြည်စေတသီတိ၊ ဧကပညာသ၊ ရုပ်အဋ္ဌဝီသသည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။

(၂) လောဘသည် သမုဒယသစ္စာမည်၏။

(၃) မဂ်စိတ်လေးပါး၌ရှိသော မဂ္ဂင်တရား ကိုယ်ရစ်ပါးသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

(၄) နိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓသစ္စာမည်၏။

ဤသို့ အရကောက်တရား ကိုယ်အားဖြင့်လည်း အရိယာတို့ သိမြင်အပ်သော သစ္စာသည် ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသတည်း။ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရှင်းလင်းချက်တို့အရ ရှင်ဉာဏတို့၏ အယူဝါဒသည် ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မိစ္ဆာအယူမှားများသာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ စိစစ်သုံးသပ်တော် မူကြပါသည်။

အဘိဓမ္မာဒေသနာကို ဘုရားရှင်က မည်သူ့အားမျှ မဟောခဲ့ စောဒကတင်လွှာ- စာပုဒ်(၁၀)အရ၎င်း၊ ဓမ္မပူဇော် စာအုပ် စာမျက်နှာ-၂၇၅အရ၎င်း၊ ရေးသားထား သည်မှာ... မြတ်စွာဘုရားက အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို မည်သူ့ကိုမျှ ဟောကြားထားခြင်း မရှိကြောင်းဟူ၍၎င်း၊ စုဒ္ဓိတက ဦးဉာဏ၊ ဦးဂုဏတို့၏ နောက်ဆုံးတင်လွှာ စာပုဒ်(၁၀)၌ တပည့်တော်တို့သည် အဘိဓမ္မာကို ဘုရားမဟောပုံ၊ မိမိဆင်ခြင်မိသလို အမှန်အတိုင်း တင်ပြခဲ့သော်လည်း စသည်ဖြင့် ၎င်းအကြောင်းကို အတိအလင်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ မတွန့်မဆုတ်၊ မဟုတ်မမှန် ရေးသား၍ ယူဆနေကြခြင်းမှာ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ပရိယတ္တိတည်းဟူသော နယ်ပြင်ကျယ်၊ ရေပင်လယ်ခရီးသို့ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာပါးနပ်စွာနှင့် နှံ့စပ်အောင် ကူးခတ်သက်ဝင်၍ မှတ်မှတ်သားသား သင်ကြားဖူးသေးခြင်း မရှိသည်မှာ ထင်ရှား၍နေပါကြောင်း၊ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အဘိဓမ္မာ၏ အခြေခံဖြစ်တဲ့ မာတိကာ အထောက်ဆိုရိုးကိုပင် သင်ယူဖူးပါက (သို့မဟုတ်) မှတ်မှတ် သားသား၊ တွေ့ရှိသတိရမိပါက အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင် ဘယ်ပုံဘယ်နည်းဖြင့် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဟောကြားထားခဲ့ခြင်း၊ ဘယ်နည်းနှင့်တဖန် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား တဆင့်

ဟောကြားခဲ့ ပြန်ခြင်း၊ စသည်တို့ကို အခက်အခဲ သံသယကင်းလွတ်ခါ လွယ်လွယ်ကူကူပင် သိနိုင်ကြမည်သာဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိမိတို့စိတ်ထဲတွင် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာဟာ ဘုရားက တိုက်ရိုက်ဟောထားတဲ့ ဒေသနာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေရဲ့လားဟု သံသယဖြစ်နေခဲ့ပါလျှင် မိမိတို့ထက် သိလိမ္မာတဲ့ လေးစားရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များထံ ဆည်းကပ် မေးမြန်း၊ ဆွေးနွေးပါက မိမိတို့သိလိုသော အမှန်တရား တိုးတိုးတိတ်တိတ် နှင့်ပင် ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လာမည်သာဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ မိမိတို့မသိသော တရားမမှန်သောစကားကို လူသိရှင်ကြား၊ တိုင်းပြည်ကျော်ကြား သွားအောင် ပြုလုပ်ဖို့ကား မလိုအပ်ပါ။

ယခုသော်ကား ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အဘိဓမ္မာကို ဘုရားမဟောကြောင်း၊ မိမိတို့လည်း ကောင်းစွာမသိရှိ၊ စာပေကိုလည်းမကြည့်ရှု၊ မေးမြန်းမှုကိုလည်း မပြုလုပ်ဘဲ မိမိတို့စိတ်ထဲမှာ ဟုတ်နေပြီမှန်လှပြီဟု ထင်လာတဲ့အတိုင်း မဆိုင်းမတွ တိုင်းသိပြည်သိ ထင်ရှားကျော်ကြားသွားအောင် အဘိဓမ္မာကို ဘုရားမဟောဟု ရန်ကုန်မြို့ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ထိအောင် သာသနာရေးလျှောက်ထားလွှာထဲတွင် ထည့်သွင်း ရေးသား လျှောက်ထားမှုမှာ မိမိတို့၏အမှားကို တိုင်းပြည်က သိအောင် ထင်ရှား ကျော်ကြားသွားအောင် ကြော်ငြာစာ ဖြန့်ဝေကမ်းလှမ်း လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထို့ပြင် ၎င်းတို့နှစ်ပါးနောက်မှ ဘာသာရေးအရ အားကိုး တစ်ခုပြုကာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေကြသော (သို့မဟုတ်) ရှင်ဉာဏ တို့၏တရားကို အမှန်ဟု ယူဆနေကြသော ဒါယကာ ဒါယိကာမ တို့အားလည်း အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်၌ အားကိုးလေးစား ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရား နည်းပါးသွားအောင်ပြုရာလည်း ရောက်သွား ပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဟောအမှန်ဖြစ်တဲ့ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ရှင်ဉာဏ နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က ဘုရားရှင်ဟောထားတဲ့ ဒေသနာမဟုတ်၊ ထိုထိုကျမ်းဂန်ထဲမှ ကောင်းနိုးရာရာကို ထုတ်နုတ်ရေးသားထားတဲ့ ဒေသနာဖြစ်သည်ဟု အရိုအသေနည်းပါး ပေါ့ပေါ့ဆဆနှင့် အလေးဂရုပြုစရာ မလိုလှသော တရားဟူသော အခြေအနေသို့ ရောက်အောင်ပင် ပြောပြရေးသားထားကြခြင်းမှာ ယထာဓမ္မသာသနာဟူသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို အားနည်းသွားအောင် ပျက်ပြယ်သွားအောင် ပြုရာလည်း ရောက် နေပါတော့သည်။

အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို ပါဠိတော်အားဖြင့်၎င်း၊ အဋ္ဌကထာအားဖြင့်၎င်း၊ ဋီကာ စသော အားဖြင့်၎င်း၊ အကောက်ဆိုရိုး နည်းများဖြင့်၎င်း၊ စနစ်တကျ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ ကျေကျေလည်လည် မသင်ကြားဖူးပါဘဲလျက် အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်နှင့်စပ်သော သဘာဝဓမ္မတို့ကို ဤကားအမှား၊ ဤဘာသာအမှန်ဟု သုံးသပ်ဝေဖန် ဟောပြော ပြသနေကြလျှင်ကား အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာဆရာ၏ သုံးသပ်ဝေဖန်ထားသော စကား

အတိုင်းသာ မုချမသွေ ဖြစ်နိုင်ပေရာ သည်။

အဘိဓမ္မာ၊ ဒုပ္ပငိုပ္ပန္နော၊ ဓမ္မစိန္တံ၊ အဘိဇောဝန္တော

အစိန္တေယျနိပိ စိန္တေတိ တတောစိတ္တက္ခေပံ ပါပဏာတိ (အဋ္ဌသာလီနိ-၂၄)

မြန်မာအတ္ထ။ အဘိဓမ္မာဟူသော နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကထာ၌ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်ကန်တဲ့ မိမိတို့၏ အယူအဆအတွေးအခေါ်အားဖြင့် လေ့လာစိတ်ကူးအကြံအစည်ထူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိအကြံအစည် ယူဆနိုင်သည့် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်အင်အားကို ကျော်လွန်၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ် စသည်တို့၏ အရာဌာနကို ကြံစည် စဉ်းစားကာ အတွေးအခေါ်နယ် ကျော်လွန်သွားသောသူသည် စိတ်စဉ်မမှန် ဖောက်ပြန်ထွေထူး ရူးသွပ်စိတ်နောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပေရာ၏။ (ဤကား အဋ္ဌကထာဆရာ၏သုံးသပ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။)

အဘိဓမ္မာဒေသနာသည် ဘုရားဟောဒေသနာဖြစ်ကြောင်း အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သုံးသပ် ဝေဖန်ချက်။

(က) မာတရံ ပမုခံကတာ တဿာပညာသ တေသော၊ အဘိဓမ္မာ ကထာမဂ္ဂံ၊ ဒေဝါနံ သမ္မဝတ္ထယိ။

(ခ) ယံဒေဝ ဒေဝေါဒေဝါနံ၊ ဒေသေတွာ နယတော ပုန၊ ထေရ ယထာနိပုတ္တဿ၊ သမာဝိက္ခိနာယတော။

(ဂ) အနောတတ္ထ ဒ ဟေ ကတွာ၊ ဥပါဌာနံ မဟေသိနော ယဉ္ဇသုတွာန သောထေရော၊ အာဟရိတွာမဟိတလံ။ (အဋ္ဌသာလီနိ-၁)

မြန်မာအတ္ထ။ ။ နတ်လူတို့၏ ထိပ်ပန်း ရဟန်းတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော သုံးလူသခင် ဘုရားသျှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ခြောက်ဝါအလွန် ခုနစ်ဝါမြောက်ဝယ် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဝါကပ်တော် မူပြီးလျှင် မယ်တော်ဟောင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သန္တုဿိတနတ်သားကို အကြီးအမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြုတော်မူ၍ စင်္ကြာဝဠာတသောင်းမှ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ကြားနာရန်အတွက် ခညောင်းဆည်းကပ် လာကြကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ဝါတွင်းသုံးလရက်ပေါင်း (၉၀)ကာလပတ်လုံး နေ့ညမပြတ် အသံမစဲ အလွန်ကျယ်ဝန်းစွာ (ဝိတ္တာရနယဒေသနာ)အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဟောကြား တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤကား အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို အကျယ်ဝန်းဆုံးနည်း (ဝိတ္တာရနယဒေသနာ) အားဖြင့် တာဝတိံသာနတ်တို့အား မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုဝါတွင်း၌ပင် နတ်တို့အား ဟောကြားတော်မူစဉ် နေ့လည်နေ့ခင်းမှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်း စသည်ဖြင့် အနားယူရာဖြစ်တဲ့ ဟိမဝန္တာတောဝယ် အနဝတတ်အိုင်အနီး စန္ဒကူးတောမှာ ခေတ္တအပန်းဖြေရင်း သီတင်းသုံး၍နေတော်မူစဉ် ဆွမ်းကပ်လုပ်ကျွေး၊ ခစားခြင်းငှာ ရောက်လာသော ရှင်သာရိပုတ္တာမထေရ်မြတ်အား ချစ်သား သာရိပုတ္တာ၊ ငါဘုရားသည် တာဝတိံသာ နတ်တို့အား အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ယနေ့ ဤနယမှ ဤနယအထိ ဟောတော်မူခဲ့သည်ဟု (သင်္ခေပနယ) အကျဉ်းဆုံးနည်းအားဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တာ မထေရ်မြတ်အား ဟောကြားတော်မူခဲ့ ပါသည်။

ဤကား အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို အကျဉ်းဆုံးနည်း အားဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တာ မထေရ်မြတ်အား မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

တဖန် ရှင်သာရိပုတြာမထေရ်မြတ်မှတဆင့် ရှေးအခါက ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ဝယ် လင်းနို့သားဖြစ်ပြီး အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို နာယူကြဖူးသော ရဟန်းငါးရာတို့အား ရှင်သာရိပုတြာမထေရ်က အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို မကျဉ်းလွန်း မကျယ်လွန်း(နာတိသင်္ခေပ-နာတိဝိတ္တာရ) နယနည်းအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

၎င်းရဟန်းငါးရာတို့မှတဆင့် ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ဟောကြား၍ ပို့ချသင်ယူလာခဲ့ကြရာမှ ယခုတိုင်အောင် စဉ်ဆက်မပြတ် ပို့ချသင်ယူလာခဲ့ကြပါသည်။ ယခု အသုံးပြုလျက်ရှိသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်နည်းမှာ ရှင်သာရိပုတြာမထေရ် ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ (နာတိသင်္ခေပ နာတိဝိတ္တာရ)နယ မကျဉ်းလွန်း မကျယ်လွန်းသော အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်က အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်ကို...

- (၁) ဝိတ္တာရနယဒေသနာ။ အကျယ်ဆုံးနည်းဖြင့် တာဝတိံ သာနတ်အား၎င်း။
- (၂) သင်္ခေပနယန ဒေသနာ။ အကျဉ်းဆုံးနည်းဖြင့် ရှင်သာရိပုတြာမထေရ်အား၎င်း ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။
- (၃) နာတိသင်္ခေပနာတိဝိတ္တာရအားဖြင့် ရှင်သာရိပုတြာမထေရ်က ရဟန်းငါးရာတို့အား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

သည်မျှမကသေးပါ။ ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုးကျမ်း စာမျက်နှာ ၂၇၄၌...

ဤအဘိဓမ္မာများသည် မြတ်စွာဘုရား နှလုံးသား အဘောဂကြီး ဖြစ်ကြရုံမျှမက အရှင်ဘုရား နှုတ်တော်ထွက်ထွက် ရွတ်၍ မိန့်ခဲ့ချက်များဟု တပည့်တော်တို့ သိနားလည်နေမိခဲ့ချက်များ ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟောမဟုတ်ဟူ၍ အတိအလင်း ရေးသားဖော်ပြထားခဲ့ကြပေသည်။ ဤ၌ ဗုဒ္ဓ၏ဘာသိတကို အဘာသိကဟု ဆိုခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဘိဓမ္မာတရားတော်မြတ်ကို ရှင်ဉာဏတို့သည် တားမြစ်ပယ်ဖျက် လိုကြသည်မှာ ထင်ရှားလှပါတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ ဘုရားဟောအဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟောမဟုတ်ဟူ၍ ပယ်မြစ်ရာ၌ အဋ္ဌကထာဆရာရှင်မြတ်သည် အဋ္ဌကထာ၌ ဤသို့ မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ သည်ကို တွေ့ရှိမှတ်သားထားကြရပါသည်။

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ (၃၁)တွင်...

အဘိဓမ္မံ ပဋိဗ္ဗာ ဟေန္တော-ဇိနစက္ကေ ပတာရံ၊ ဒေသိ၊
 သဗ္ဗညုညဏံ ပဋိဗ္ဗာဟတိ၊ သတ္တုဝေသာရဇေညဏံ၊ ပဋိနိဝတ္တေသိ၊
 သောတုကာမပရိသံ၊ ဝိသံဝါဒေတိ၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အာဝရဏံ ဗန္ဓတိ၊
 အဋ္ဌာရသသု ဘွေကရဝတ္ထုသု ဧကသ္မိံ သန္တိဿတိ။
 ဥက္ကေပနိယ ကမ္မ တဇ္ဇနိယ ကမ္မာရ ဟောဟောတိ၊ တံ တံ
 ကမ္မကတွာဥယျော ဇေတဗ္ဗော ဂစ္ဆ ဝိဃာသာဒေါ ဟုတွာ ဇီဝိဿသိတိ။

မြန်မာပြန်။ ။ အဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟောမဟုတ်ဟု တားမြစ်သူသည် ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသာနာတော်ဟူသော စကား၌ ပုတ်ခတ်သည်မည်၏။ သဗ္ဗညုတညဏံတော်ကို တားမြစ်၏။ ဘုရားရှင်၏ဝေသာရဇေညဏံတော်ကို ဆုတ်နစ်စေ၏။ ကြားနာခြင်းငှာ အလိုရှိသော ပရိသတ်ကို အမှားမှားအယွင်းယွင်း ပြောဆိုစေ၏။ အရိယာဖြစ်ကြောင်း အကျင့်လမ်း၌ ပိတ်ဆီးကာကွယ် ကြောင်းဖြစ်သော စည်းရိုးကို ဖွဲ့စည်း ကာကွယ်သည်

မည်၏။ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဘောဒကရဝတ္ထုတို့တွင် တခုသောဝတ္ထု၌ ထင်ရှား၏။ ဥက္ကေပနိယကံ၊ တဇ္ဇနိယကံကို ပြုထိုက်၏။ ထိုထိုက်ကိုပြု၍ ‘သွားလော့၊ စားစကြွင်းကို စားသည်ဖြစ်၍ အသက်မွေးရလတံ့’ ဤသို့ ပြောဆိုနှင့်ထုတ်ခြင်းငှာထိုက်၏။

ဤသို့ မိန့်ကြားချက် အဋ္ဌကထာစကားရပ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏ အဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟောအဖြစ်မှ တားမြစ်သူသည်...

- (၁) ဗုဒ္ဓသာသနာတော်တည်းဟူသော စက်ကြီးကို ထိုးနှက်ဖျက်ဆီးသူ မည်၏။
- (၂) ထိုသို့ ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် ဤတရားမျိုးကို ဘုရားမဟောနိုင်ဟုဆိုရာ ရောက်ရကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုလည်း တားမြစ်သည်မည်၏။
- (၃) (အန္တရာယိကဓမ္မကို အန္တရာယိကဓမ္မဟု၎င်း၊ နိယျာနိကဓမ္မကို နိယာနိကဓမ္မဟူ၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း၊ အာသဝေါ ကုန်ကြောင်းကို၎င်း၊ ဤလေးချက်၌ ကန့်ကွက် ဖျက်ဆီးလာခဲ့သော် လွန်စွာရဲတင်း၊ ဖြေရှင်းနိုင်သောဉာဏ်တော်သည် ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် မည်၏။) ဤနေရာ၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ် (ဗုဒ္ဓအဖြစ်)ကို တားမြစ်ရကား ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကို ဆုတ်နစ်စေသည်မည်၏။
- (၄) အဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟောမဟုတ်ဟူ၍ ဆိုခြင်းဖြင့် အဘိဓမ္မာကို နာယူလိုသောသူတို့ကို မနာယူချင်အောင် ပိတ်ပင်ရာ ရောက်သောကြောင့် နာယူလိုသူတို့ကို လွဲမှားစေ (မနာယူစေသည်)မည်၏။
- (၅) ထိုသို့မနာယူသဖြင့် ရုပ်နာမ်တရားကို ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်ရကား အရိယာဖြစ်ဖို့လမ်းဝယ် စည်းရိုးကြီးကို တားဆီးဖွဲ့ထားသည်မည်တော့၏။
- (၆) ဘောဒကရဝတ္ထု (သံဃာကွဲပြားခြင်း၏အကြောင်း) (၁၈)ပါးတွင် ‘ဘာသိတံ လပိတံ၊ တထာဂတေန အဘာသိတံ အလပိတံ တထာဂတေနာ တိ ဝဒတိ’ (ဘုရားဟော အဘိဓမ္မာကို ဘုရားမဟောဟူ၍ဆိုခြင်း) ဟူသော ဘောဒကရဝတ္ထု ၁၈ပါး၌ ပါဝင် ထင်ရှား၍နေ၏။
- (၇) ဘုရားဟော အဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟောမဟုတ်ဟူ၍ ငြင်းခုံခြင်းသည် ဝိဝါဒမည်၏။ အဘိဓမ္မာတရားတော်၏ အမြင်ကို ပြောခြင်းဟူသော ဓမ္မအဝဏ္ဏသာသနလည်း ဖြစ်၏။
- (၈) ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဥက္ကေပနိယကံလည်း ပြုထိုက်၊ တဇ္ဇနိယကံလည်း ပြုထိုက်တော့၏။
- (၉) ထို့ကြောင့် ထိုထိုက်များကို ပြုလုပ်ပြီးနောက် ‘စားကြွင်းစား၊ သူတောင်းစားလုပ်ကာ အသက်မွေး၍ နေလေတော့’ဟု ပြောဆို၍ သာသနာတော်တွင်းမှ နှင်ထုတ်လိုက်ရမည်။ ဤကား အဋ္ဌကထာ စကားတော်တည်း။

ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော် အဘိဓမ္မာကို ဘုရားမဟောဟူ၍ ပြောဆိုရေးသားခဲ့ကြသော ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်နေခဲ့ သည်မှာ ရှင်းပြဖွယ်မလိုတော့အောင်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း အနည်းငယ်မျှ စိစစ်ဝေဖန်ရသော် ဤအဘိဓမ္မာနှင့်ပတ်သက်၍ သုံးသပ်ဖော်ပြချက်များနှင့် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်၏ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၊ ဘုရားဟောဖြစ်ပုံကို အဋ္ဌကထာ အရှင်မြတ်သည် အကျယ်တဝင့်ပင် ရှင်းလင်းပြဆိုတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုမှ တစိတ် တဒေသမျှ ဖော်ပြပေအံ့။

(က) အဘိဓမ္မာနာမ ဗုဒ္ဓာနံ၊ ယေဝ၊ ဝိသယောန အညေတံ၊ဝိသယော၊ အဘိဓမ္မာမည်သည့် သဗ္ဗညုတဘုရားရှင်တို့၏ အရာသာ ဖြစ်၏။ ဘုရားမှတပါး၊ အခြားသူတို့၏ အရာမဖြစ်နိုင်။

(ခ) ဒေဝလောကေ သေဝိတ ဘာဝေါ ပါကဋ္ဌော၊ နုတ်ပြည်၌ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်သည် ထင်ရှားလှ၏။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် တိတိကျကျညွှန်ပြတော်မူခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြစ်ရကား ဘုရားရှင်လက်ထက်၊ အဘိဓမ္မာဆောင်၊ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်တို့မှအစ၊ သင်္ဂါယနာ ခြောက်တန်း တင်ပြီးသည်တိုင်အောင် ဘာစရိယပရမ္မရ၊ သိဿာနသိဿတို့ ဗုဒ္ဓပါဝစန၊ ပဋိက ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတို့ကို မပျောက်မပျက်အောင်၊ နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်တော်မူခဲ့ကြ ခြင်း၊ ပေထက်အက္ခရာ ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်၍ မပျောက်မပျက်ရအောင် ဆရာစဉ်ဆက်၊ သင်ကြားပို့ချ ဆောင်ယူ မှတ်သား၍ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော် မူခဲ့ကြရပါသည်။

ထိုသို့ ဆောင်ယူခဲ့ကြသဖြင့်လည်းဘုရား၏ အဆုံးအမ သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာဟူသော ပိဋကတ်သုံးဖြာ သာသနာတော်ကို တွေ့ကြုံကြရ၍ မိမိတို့၏ ဘုန်းကံပါရမီအလျောက် ထိုက်တန်သော အကျိုးတရားတို့ကို ခံစား၍ နေခဲ့ကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ ဉာဏ်မမီ မသိမမြင်မှုဖြင့် ထေရဝါဒ ပိဋကတ်၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ကို မထိပါး မပုတ်ခတ်ထိုက် မပယ်ရှားထိုက်ပေ။ အကယ်၍ မိမိ၏ဉာဏ်မမီတိုင်း ကြံစည်စဉ်းစား အမြင်မှားဖြင့် သို့မဟုတ် မိစ္ဆာဉာဏရှေ့သွား၊ တလမ်းသမား တို့၏ ရေးသားဟော ပြောချက်တို့ကို လေ့လာမှတ်သား၍ ကုက္ကုစ္ဆသံသယ ဖြစ်ပွားလာခဲ့သော် မိမိအတွက် နစ်နာဆုံးရှုံးရတော့မည်ကား မလွဲနိုင်တော့ပေ။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ပိဋကတ်သုံးဖြာ၌ ပုံမှားမှု ဖြစ်ပွားလာခဲ့သော် ရတနာသုံးပါး၌လည်း ယုံမှားမှုဖြစ်ရတော့မည်မှာ သေချာ၍နေ၏။ ယင်းသို့ ယုံမှားမှုဖြစ်ခဲ့ပြန်လျှင် ရတနာသုံးပါးနှင့် ကင်းကွာ၍ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ တည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးကို ပယ်စွန့်ပြီး ဖြစ်ပေတော့မည်။

ရတနာသုံးပါးကို ပယ်စွန့်ပြီးဖြစ်ပါကလည်း သာသနာတော်၏ အပြင်ပ သားများသာ ဖြစ်ကြရကား သာသနာအတွင်းသားတို့သာ ရနိုင်သော ဒါန၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို ရတော့မည် မဟုတ်ပေ။ ယင်းသို့ အခြေခံအနှစ်သာရတို့မှ မရရှိခဲ့သော်၊ ထိုအခြေခံအနှစ်သာရတို့ ပြည့်စုံမှ တက်လှမ်းရရောက်နိုင်သော၊ မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ လောကုတ္တရာတရား အနှစ်သာရများရဖို့၊ ရောက်ဖို့ကား၊ အိပ်မက်မျှမကနိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှားသိသာလှပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့လည်း အဘိဓမ္မာကို ဘုရားဟော မဟုတ်ဟူ၍ ပယ်ခဲ့သူများဖြစ်ကြရကား၊ ဗုဒ္ဓ၏ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ အဘိဓမ္မတရားတို့ကို၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိကြသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသတည်း။ ယင်းသို့ မသိခဲ့သော် ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ အနိစ္စ စသော၊ ဟုတ်မှတ်သောသဘောလက္ခဏာကို အဘယ်သို့လျှင် သိနိုင်ပါမည်နည်း။

အနိစ္စစသည်တို့မှ မသိမမြင်နိုင်ကြသော် လက္ခဏာသမ္မသနဉာဏ် အခြေခံ၍ ရရောက်မည်၊ အထက်အထက် ဝိပဿနာဉာဏ်တို့လည်း ဖြစ်ခွင့်မရှိနိုင်ပေ။ ယင်းသို့ အထက်အထက် ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ မဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဝိပဿနာဆယ်တန်ဆုံးမှ၊ သိမြင်ရ ရောက်သည့် မဂ်ဖိုလ် ဉာဏ်တို့ကား ပြောဖွယ်ပင် မရှိတော့သတည်း။

ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာတော်၏ အမိန့်အတိုင်း လိုက်နာပြု ကျင့်ဖွယ်သာ ရှိတော့သည်ဟူ၍ ဝိနည်းမိန့်ဆရာတော်များက ဝေဖန်သုံးသပ်အပ်ပေ၏။

မလိမ္မာသော ဘာဏကဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပိဋကတ်အာပုပ်နဲ့

ထို့ပြင် သုတ္တန်ပိဋကတ်၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ် ဟူသော ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါစသော အရိယမထေရ်မြတ်များ၊ အစဉ်အဆက် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ အာဂုံရွတ်ဆိုဆောင်ရွက်ကာ သာသနာတော်အတွင်းမှ ပိဋကတ်တော် မပျောက်မပျက် အစဉ်အဆက် မပြတ်အောင် ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုကို ပဓာနမပြုဘဲ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသောနှစ်မှ ယခုသက္ကရာဇ် (၁၃၄၃)၊ သာသနာနှစ် (၂၅၂၅)ခုနှစ် များထိ သင်အံ့ပို့ချ လေ့လာ၍ ဆောင်ရွက်လာကြရာတွင် သင်္ဂါယနာအားဖြင့် (၆)ကြိမ်တိတိ တင်ထားခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ ပိဋကတ်တော်များမှ သဘာဝအဓိပ္ပါယ်လည်း မမှားစေရုံ သာမက အက္ခရာအမှား စသည်ကို တွေ့ရှိနေလျှင်လည်း သေချာစွာပြင်ဆင်သတ်မှတ်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ (နှစ်ပေါင်း ၂၅၂၅)နှစ်အတွင်း ပိဋကတ်တော်များ မှားယွင်းသည်ဟု၎င်း၊ ပိဋကတ်တော်များကို အာဂုံဆောင်ရွက်လာ ကြသော ရှင်မဟာကဿပ စသော အရိယာဖြစ်သော ဘာဏကဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ အပေါ်၌၎င်း၊ မထီလေးစား၊ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့ စကားပြောကြားသူမှ ရှေးကမကြားရဖူးပါ။ ယခု ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၃၄၃)ခု၊ သာသနာနှစ်(၂၅၂၅) ခုနှစ်သို့ ရောက်မှသာလျှင် ပိဋကတ်တော်များအား၎င်း၊ ပိဋကတ်ဆောင် ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်၌၎င်း၊ ပုတ်ခတ်ထိပါး ဝေဖန် ရေးသားခဲ့ကြသူ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့နှစ်ပါး တို့သည် သာသနာတော်အတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက် ပေါ်ပေါက် လာခဲ့ကြ ပါသည်။ ၎င်းတို့နှစ်ပါး၊ ရေးသားထားပုံမှာ- ၎င်းတို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက်လွှာစာမျက်နှာ (၂၇)၌ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

(က) ပိဋကတ်တော်ကို ဆောင်ယူကြသော ဘာဏကတို့လောက၌လည်း သုဒ္ဓေသိတဓမ္မတို့၏ ဓမ္မတ္ထကို မသိ မမြင် မကျွမ်းကျင်ဘဲ ဆောင်ယူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အများ (ယနေ့အလား) ရှိမည်ပင် ဧကန်ဖြစ်ပါသည်ဟု၎င်း၊ အထူးအားဖြင့် ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဓမ္မဆောင်လျှင် ယနေ့ကာလ သတင်းနက်မသိဘဲ သတင်းဆောင်သူအလား အချွတ်ချွတ် အမှားမှား မလွဲမသွေ ဖြစ်ပွားရပါမည်ဟု၎င်း၊

(ခ) ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက် အတော်များများသည် ဘာဏကဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မသန်ရှင်းသော အာခံတွင်း၌ အငုံခံခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ အာပုပ်နဲ့ဖြင့် အလိမ်းကြံခံရသောကြောင့် အာပုပ်နဲ့ ထွက်နေခြင်း အမှတ်အသားများသာ အသေအချာ ဖြစ်ပါသည်ဟု၎င်း ရေးသားထားခဲ့ကြပါသည်။

ဤသို့ ရှင်မဟာကဿပ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၊ ရှင်ဥပါလိမထေရ် စသော အရိယာ သံဃာတော်များပါ မချန်မလုပ်ဘဲ ရက်ရက်စက်စက် ရိုင်းရိုင်းပြုပြု ရေးသားခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဝိနယဓရ ဆရာတော်များ သုံးသပ်ချက်

(က) ရှင်ဉာဏတို့သည် သုဒေသိတဓမ္မတို့၏ အတ္ထကို မသိမမြင် နားမလည်ဘဲ ဆောင်ယူလာခဲ့ကြသူများ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့သူများ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲအရိယာဘာဏက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်နေပါတော့သည်။

(ခ) ဓမ္မတ္ထကိုမသိဘဲ ဓမ္မဆောင်လျှင် သတင်းနက်ကို မသိဘဲ သတင်းဆောင်သူအလား အချွတ်ချွတ်အမှားမှား မလွဲမသွေ ဖြစ်ပွားရပါမည်ဟူသော စကားများသည် ဓမ္မဟူသော ပါဠိတော်တို့ကို အာဂုံပြန်ဆောင်ယူထားကြ သရဇ္ဈာယ် နေကြငြားသော်လည်း အနက်အတ္ထတို့ကိုမသိဘဲ၊ နားမလည်ဘဲ ဆောင်ယူလာခဲ့ကြသူများဖြစ်၍ အမှောက်မှောက် အမှားမှား ရွက်ဆောင်လာခဲ့ကြသူများသာဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ စွပ်စွဲရာရောက်သဖြင့် ၎င်းတို့ဆောင်ယူခဲ့ကြသော ပိဋကတ် တော်များသည်လည်း မှားယွင်း နေခဲ့ကြသည်ဟု၎င်း ဆိုရာရောက်ပါတော့သည်။

(ဂ) ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မသန့်ရှင်းသောအာခံတွင်း၌ အဝံ့ခံ ခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ အာပုပ်နံ့ဖြင့် အလိမ်းအကျံ ခံရသောကြောင့် စသော စကားများဖြင့် မသိမလိမ္မာ၊ နားမလည်၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မမှတ်သားမိဘဲ ဘာဏကဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ် ဆောင်ရွက်ကြတဲ့ ပိဋကတ်တော်များဖြစ်၍ အာပုပ်နံ့ပမာ လွန်စွာစက်ဆုတ်ဖွယ် ကောင်းတဲ့ အယူအဆအမှားတွေနှင့် ရောနှောပါရှိလာခဲ့ကြကြောင်းကို ရေးသားလိုကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော (က-ခ-ဂ) စကားရပ်တို့ဖြင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှစ၍ ယခုခေတ်အထိ ပိဋကတ်သုံးပုံကို အာဂုံဆောင်ကာ သင်အံဆောင်ရွက် လာကြတဲ့ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်မှ အစ ရဟန္တာအဆုံးဖြစ်သော အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့အား အကျိုးမဲ့အထင်မြင်သေးစရာ ဖြစ်အောင် ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားကင်းမဲ့အောင် ကြံဆောင်ရေးသားထားကာ ရွတ်ချကဲ့ရဲ့၊ စွပ်စွဲထားသူများဖြစ်၍ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအား စွပ်စွဲထားကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ အရိယူပဝါဒကံမှ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့မှာ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် အရိယူပဝါဒကံကို ပြုလုပ်သူများ ခံစားရမည့် ခုဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်တရားများကို မရနိုင်တော့ခြင်း၊ နောင် ဒုတိယဘဝ၌ နတ်ပြည်သို့ရောက်ရမည့် အကျိုးတရားများကို မရနိုင်ခြင်းဟူသော အကျိုးတရားများကို ခံစားရမည့်သူများ ဖြစ်ပါတော့သည်။ ဤမျှသာ မကသေးပါ။

မှားယွင်းနေသော ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာများ

ထို့ပြင် ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာရေး လျှောက်လွှာ စာမျက်နှာ(၁၈)၌ ရေးသားထားသည်မှာ...

(က) လယ်တီဆရာတော်ဘုရား၏ နိဗ္ဗာနဒီပနီ၌ နိဗ္ဗာန်အဖွင့် မှားယွင်းသောကြောင့် စာမျက်နှာ(၂၀၀)ခန့်ဖြင့်သုံးသပ်၍ နိဗ္ဗာနဒီပနီဘယ်လဲ ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့ပါသည်ဟူ၍၎င်း၊

(ခ) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အဖွင့်များ ချွတ်ခြုံကျအောင် မှားယွင်းလှ၍ သာသနာတော်၌တရား ပျောက်ရသည်ဟု သိမြင်ပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဘယ်လဲ အမည်ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိကို စာမျက်နှာ(၃၀၀)ကျော်မျှရှိအောင် သုံးသပ်ပြခဲ့ပါသည် ဟူ၍၎င်း၊

(ဂ) မိလိန္ဒပညာဝတ္ထုပြသော ဗုဒ္ဓဝါဒ ဒဿနများ၏ အမှား သည်လည်း မျက်မှောက် သာသနာကို ချာလည်ပတ်ရမ်းစေသောကြောင့် စာမျက်နှာ(၂၅၀)ခန့်ဖြင့် မိလိန္ဒပညာဝတ္ထု တယ်လဲ ဟု အမည်တပ်၍ သုံးသပ်ပြခဲ့ပါသည်ဟု၎င်း ရေးသားထားပါသည်။

ရှင်းလင်း၍ ပြပါမည်။

ဤသို့ ဝေဖန်စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ထားမှုတို့တွင်...

(က) နိဗ္ဗာနဒီပနီကို ရေးသားတော်မူသော လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာသနာတော်ဝယ် ကျမ်းပေါင်းများစွာကို ပြုစု ရေးသားတော်မူခဲ့သော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းသံဃာတော်များအတွက် အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟကျမ်း၏ အဖွင့်၊ ပရမတ္ထီပနီမည်သော လယ်တီဋီကာကို၎င်း၊ ၎င်းဋီကာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော အနုဋီကာကို၎င်း၊ နိရုတ္တိပနီဟူသော သဒ္ဓါကျမ်းတို့ကို၎င်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဓိပနီကျမ်းပေါင်းများစွာနှင့် စာအုပ်ရိုက်နှိပ်ပြီး ကျမ်းပေါင်း (၇၀)ကျော်ကို ပြုစုတော်မူတဲ့ ပရိယတ္တိ ဝိသာရဒဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဆရာတော်ကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။

ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့လည်း အလွန်လေးစား အားထားရတဲ့ ဆရာတော် ကြီးတစ်ပါး ပြုစုရေးသားထားတဲ့ နိဗ္ဗာနဒီပနီကျမ်း၏ နိဗ္ဗာန်အဖွင့်များ မှားယွင်းသည်ဟူရာ၌ ဤနိဗ္ဗာနဒီပနီကျမ်းမှာ (၁၂၆၁)ခုနှစ်မှ ရေးသားထားရာတွင် ယခု ၁၃၄၃ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း (၈၀)အတွင်း နိဗ္ဗာန်အဖွင့်မှားယွင်းနေကြောင်း၊ အခြားသူများ ပြောသံပင် မကြားရဘူးပါ။ မည်သို့ မှားယွင်းပြီး ရေးသားထားကြောင်း မပါလာသဖြင့် မှားယွင်းနေပုံအရ မသိရ သော်လည်း လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပိဋကတ်တော်တို့၌ လေ့လာဖြမ်းတီး နိုင်နင်းပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့ ထင်ထားသလို မှားယွင်းမည်မဟုတ်နိုင်ပါ။ ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ မိစ္ဆာမျက်လုံးနှင့် ကြည့်ရှုသောကြောင့် မှားယွင်းသည်ဟု မြင်နေဟန်ရှိပါသည်။

ဤဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာအဖွင့်များ ချွတ်မြဲကျအောင် မှားယွင်းလှ၍ သာသနာတော်၌ တရားပျောက်ရသည်ကို သိမြင်ပြီးဟူသော စကားတို့မှာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကြီးသည် သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ ဟူသော ယခုလက်ရှိ အဋ္ဌကထာကျမ်းများ မရေးသားမီ လက်ဦးဆုံးရေးသားထားသော အဋ္ဌကထာကျမ်း မူရင်းကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုစုပြီးမှသာ သုတ်သုံးကျမ်း၊ ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း၊ သံယုတ်ပဏ္ဏာသ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ် စသော အဋ္ဌကထာကျမ်းပေါင်း(၄၀)ကျော်ကို ပြုစုတော်မူရာတွင် မူရင်းဖြစ်တဲ့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမှ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဖွင့်များသည်လည်း အမှန်ဟုပင် မရှိနိုင်တော့ပါ။ အမှားချည်းသာ ဖြစ်ပေရာ၏။

(ခ) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌...

- (၁) သီလအဖွင့် ချွတ်မြဲကျအောင် မှားယွင်းခြင်း။
- (၂) သမာဓိအဖွင့် ချွတ်မြဲကျအောင် မှားယွင်းခြင်း။
- (၃) ပညာအဖွင့် ချွတ်မြဲကျအောင် မှားယွင်းခြင်း။

ဤသို့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သုံးပါးလုံး၊ ချွတ်မြဲကျအောင် မှားယွင်းလှ၍ မိစ္ဆာအယူဝါဒ အရဆိုလျှင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အဖွင့်များသည်

အမှားတွေချည်းသာ ဖြစ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၏ အဖွင့်များအတိုင်းသာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေကြသဖြင့် အရိယမဂ်တရားကို မရနိုင်ကြဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၏ အလိုအယူအဆအတိုင်း ရေးသားဖွင့်ဆိုထားသော ကြွင်းတဲ့သုတ္တန်စသော အဋ္ဌကထာများသည်၎င်း၊ ဤအယူအဆအတိုင်း ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသော ပါဠိတော်များ၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ စသော ကျမ်းများ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အဖွင့်များသည်၎င်း၊ အမှားတွေချည်းသာ ဖြစ်ရပေတော့မည်။ အမှန်တရားဟူ၍ကား ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ တကျမ်းတဖွဲ့မှ မရှိနိုင်တော့ပေ။

ဤသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဟူသော ပုဒ်တို့၏ အရကောက်ကိုလည်း ဝိနယပိဋက ဝိသယေအဓိသီလ သိက္ခာ ဂုတ္တာ၊ သုတ္တန္တပိဋကေ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဘိဓမ္မပိဋကေ အဓိပညာသိက္ခာဟူသော အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာစကားဖြင့် သီလဟူသောပုဒ်အရ ဝိနယ ပိဋကတ်အားလုံးကို၎င်း၊ သမာဓိဟူသော ပုဒ်အရ သုတ္တန်ပိဋကတ်ကို ၎င်း၊ ပညာဟူသော ပုဒ်အရ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို၎င်း ယူရမည်ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားအရ ပိဋကတ် သုံးပုံလုံးပင် မှားယွင်းနေပေတော့မည်။

ဤအမြင်များမှာ ရုပ်နာမ်လောက မြဲလည်းမယူရ၊ မမြဲလည်းမယူရဟူသော မိစ္ဆာဘဝဒဿနမျက်လုံး၊ ဤမျက်လုံးအစုံတို့၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်နှင့်၎င်း၊ ပိဋကတသုံးပုံ ပါဠိအဋ္ဌကထာများနှင့်၎င်း ပြောင်းပြန်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတဲ့ ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ မဟာမိစ္ဆာဒဿန ကြီးမားလှစွာသော မဟာအမှား ပိုင်ရှင်တို့၏အမြင်မျှသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

(ဂ) ထို့ပြင် မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုပြသော ဗုဒ္ဓဝါဒ ဒဿနများ၏အမှားသည်လည်း မျက်မှောက်သာသနာကို ချာလည်ပတ်ရမ်းစေသောကြောင့် ‘မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုဘယ်လဲ’ဟု အမည်တပ်၍ သုံးသပ်စေခဲ့ပါသည်ဟုရာ၌...

မိလိန္ဒပဉ္စာခေါ် မိလိန္ဒမင်းကြီး၏ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို ဖြေကြားတော်မူသော အရှင်နာဂသေနာ မထေရ်မြတ်မှာ သာသနာတော်နှစ် (၅၀၀)ကျော်က ယောနကတိုင်း သာဂလပြည်ရှင် ဘုရင် မိလိန္ဒမင်းကြီး၏ အမေးပုစ္ဆာပြဿနာတို့ကို သာသနာတော်တခုလုံး၊ ကုဋေအရာမျှသော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်များမှာ မဖြေကြားနိုင်သဖြင့် တောအရပ် စသည်တို့သို့ ထွက်ပြေးနေခဲ့ကြရာမှ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ အဿဂ္ဂန္တမထေရ်အမှူးရှိသော မထေရ်များ သွားရောက်ကာ မဟာသေနနတ်သားအား လူ့ပြည်သို့လာရောက်၍ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏ အမေးပုစ္ဆာများကို ဖြေကြားခါ သာသနာတော်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးပါဟူ၍ တောင်း ပန်သောကြောင့် လူ့ပြည်သို့ လာရောက်၍ ရဟန်းပြုခါ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏အမေးပုစ္ဆာပြဿနာ အားလုံးကို ဖြေကြားရှင်းလင်း၊ ဟောကြားတော်မူသော ပဋိသမ္ဘိခါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာမထေရ် ရှင်မဟာနာဂသေန ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ခိဏာသဝရဟန္တာ ရှင်မဟာနာဂသေနမထေရ် ဟောကြားခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓဝါဒပြဿနာ၌ ရှင်မဟာနာဂသေန မထေရ်မြတ်က မည်သို့ဟောကြားသဖြင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က မည်ကဲ့သို့ယူဆပြီး အမှားဟုယူဆကာ မျက်မှောက်သာသနာကို ချာလည် ပတ်ရမ်းစေသည်ဟု ခွဲခွဲခြားခြား ရေးသားထားခြင်းမရှိ၍ မသိရသော်လည်း... ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသော ရှင်မဟာနာဂသေန မထေရ်မြတ်သည်မှားယွင်းစွာ ဟောကြားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မသိ၍ ဟောသည်လည်း မဆိုနိုင်ပါ။

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်ကို အမှားမှားအယွင်းယွင်းနှင့် မိစ္ဆာအယူဝါဒသွင်းပြီး ကြည့်ရှုလေ့လာကြသူ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ မိစ္ဆာမျက်လုံးအစုံကြောင့်သာ ချွတ်လွဲဖောက်ပြန် မမှန်မကန် လေ့လာသုံးသပ်မှုသာဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မျက်မှောက် သာသနာကို ချာလည်ပတ်ရမ်းစေသည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ သာသနာတော်ကို ချွတ်ချော်လွဲမှား ပျက်ယွင်းပြီး လမ်းမှားသို့ရောက်စေသည်ဟု ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲရာ ရောက်နေသဖြင့် ရှင်ဉာဏ နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ အရိယူပဝါဒကံ မလွတ်ကင်းနိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော စကားများအရ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည်...

(က) အရှင်နာဂသေန၊ ရဟန္တာမထေရ်အား ဗုဒ္ဓဝါဒပြဿနာကို မှားမှားယွင်းယွင်း ဟောကြားခဲ့ သူဟု၎င်း၊ သာသနာတော်ကို မှောက်မှား လွဲချော်အောင်ပြုသူ၊ ချာလည်ပတ်ရမ်းစေသူ ဟု တိုက်ရိုက် ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲထားခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊

(ခ) ရှေးခေတ် ရှင်မဟာကဿပ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ ရှင်ဥပါလိစသော ဘာဏကဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ယခုခေတ် အထိတိုင်အောင် ဘာဏကဆောင်သော တာဝန်ပုဂ္ဂိုလ်မှ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အထိ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအား သုဒ္ဓေသိတ ဓမ္မတို့၏ အတ္ထကို မသိ၊ မမြင်၊ မကျွမ်းကျင်ဘဲ ဓမ္မကိုဆောင်ထားကြသူများဟု မောဟာရောပနသို့ တင်ပြီး အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအား အကျိုးယုတ်အောင် ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲ ထားခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊

(ဂ) အဆိုပါ ဘာဏကအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မသိ၊ မမြင်၊ မကျွမ်းကျင်ဘဲ ပါဠိတော်တို့ကို ဆောင်ယူခဲ့ကြသဖြင့် မသန်ရှင်းသော အနက်ကို ရရှိနိုင်ခြင်းကြောင့် ပိဋကတ်တော်များကို အာပတ်နဲ့နှင့် နှိုင်းခိုင်း၍ ရက်ရက်စက်စက် ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းတို့ကြောင့်၎င်း၊

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယူပဝါဒကံမှ မလွတ် ကင်းနိုင်ကြပါ။ (ဝါ) အရိယူပဝါဒကံ ဆိုက်နေကြသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။

အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်

အရိယာနံ ဥပဝါဒကာတိ ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကာနံ

အရိယာနံ၊ ဥပါဝါဒကာ၊ အန္တိမ သောဂိဟီ၊ သောတာပတ္တိဂမန

ဝိအနန္တကာမဟုတွာ အန္တိမ ဝတ္ထုနာဝါ၊ ဂုဏပရိမံသ နေနဝါ၊ ဥပဝါဒ

ကာ၊ အတ္ထောသကာ၊ အရိယူပဝါဒါ ဂုတ္တံဟောတိ။

(ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ (ပ-၁၃၃)

မြန်မာအတ္ထ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားစွပ်စွဲခြင်းဟူသည်မှာ ဘုရားရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အယုတ်ဆုံး အဆင့်အတန်းအားဖြင့် လူဝတ်ကြောင်ဖြစ်တဲ့ သောတာပန်ယောက်ျားကို ဖြစ်စေ၊ မိန်းမကို ဖြစ်စေ၊ အကျိုးမဲ့ကို လိုလားတောင့်တသဖြင့် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်စီးစေလိုသဖြင့်၎င်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ စွပ်စွဲခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း ပြုသောသူကို အရိယူပဝါဒကံသို့ ရောက်လာသူများဟု ဆိုလိုပါသည်။

အဓိပ္ပါယ်။ အရိယူပဝါဒကံဆိုသည်မှာ သောတာပန်အစရှိ သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေသူတို့အား ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့်သော်၎င်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားကို ပျက်ပြား ယုတ်လျော့စေလိုသဖြင့်၎င်း၊ စွပ်စွဲမှုပြုခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကို ပြုသောသူသည် အရိယူပဝါဒကံကို သိသူဟုဆိုလိုပါသည်။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရာ၌ ဘုရားရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန်းဖြစ်နေသော အရိယာ သံဃာတော်သာမက သောတာပန်ဖြစ်နေသော လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမတို့အား စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့အကျိုးယုတ်အောင် ပြုလုပ်ပြောဆိုသောသူသည် အရိယူပဝါဒကံ ထိုက်ပါ တော့သည်။

အရိယူပ ဝါဒကံ၏အကျိုးများမှာ...

အာရိယံကမ္မံ သဂ္ဂါဝရဏံ မဂ္ဂါဝရဏာ (ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ)

အရိယူပဝါဒကံသည် အလွန်ဝန်လေးသော ကံကြီးတည်း။

(က) တမလွန်ဘဝ၌ နတ်ပြည်သို့ရောက်ရမည့် အရေးကိုလည်း တားမြစ်နိုင်၏။

(ခ) ယခုဘဝ၌ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား ရမည့်အရေးကိုလည်း ပယ်ရှားတားမြစ်နိုင်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ အရိယူပဝါဒကံဆို ကံနေသူများ ဒုတိယဘဝ၌ အကျိုးပေးရမည့် နတ်ပြည်လမ်းခရီးကို တားမြစ်ထားသဖြင့် နတ်ပြည်သို့မရောက်နိုင်တော့ပါ။ ယခုဘဝ၌ ရရှိခံစားရမည့် မဂ်ဖိုလ် တရားကိုလည်း အကယ်၍ မဂ်ကိုမရဘူးသေးပါက မဂ်လေးပါးကိုပင် မရနိုင်တော့ပါ။ အောက်မဂ်တရားကိုရပြီးသူ ဖြစ်ပါကလည်း အထက်မဂ်တရားကို ဆက်လက်ပြီး အားထုတ်နေသော်လည်း မရနိုင်တော့ပါ။ ဤသို့ နတ်ပြည်တို့သို့ ရောက်မည့်အရေး၊ မဂ်ဖိုလ်ရမည့်အရေးများကို တားမြစ်ပိတ်ပင်လေတော့သည်။

အပသာဝဇ္ဇောဟိ၊ အရိယူပဝါဒေါ၊ အနန္တရိယ သဒိသော၊ (ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ) ထင်ရှားစေပါမည်။ အရိယူပဝါဒကံသည် အပြစ်ကြီးလေးလှ၏။ အနန္တရိယကံကြီး များနှင့် တူပါသည်။

အဓိပ္ပါယ်။ အဓိအဖကို သတ်ခြင်း စသော အနန္တရိယကံ ဆိုက်နေသောသူသည် ဒုတိယဘဝ၌ အပါယ်ငရဲသို့ ကျရောက်ရခြင်းများကဲ့သို့ အရိယူပဝါဒကံ ဆိုက်နေသောသူသည်လည်း အရိယူပဝါဒကံကို ပြောပျောက်အောင်မပြုဘဲ ကွယ်လွန်သွားပါက ဒုတိယဘဝမှာ အပါယ်ငရဲသို့ မချကျရောက်ရလေတော့သည်။

ဤစကားများကား အရိယူပဝါဒကံ အကျိုးပေးပုံများ ဖြစ်ပါသည်။

သောတာပန်အရိယာနှင့် ဘုရားဆုတောင်း

(က) ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာရေးလျှောက်ထားလွှာ စာမျက်နှာ(၁၁)၌ တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ သုံးဝသောသံယောဇဉ်များကို ဖယ်ရှားပြီး ခြင်းတည်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူများဖြစ်ပါသည် ဘုရားဟု လျှောက်ထားထွက်ဆိုသွားပါသည်။

ဤစကားအရ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် သောတာပတ္တိဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေကြောင်း သိသာနေပါသည်။

(ခ) တဖန် ၎င်းလျှောက်လွှာစာမျက်နှာ (၁၁)၌ပင် ရှင်ဂုဏဝန္တက တပည့်တော်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားထံတွင် ဉာဏ်စဉ်နာခဲ့ရသော်လည်း ဘုရား ဆုပန်ထားခဲ့သူ ဖြစ်သောကြောင့် တောအတွင်း၌ မေတ္တာ ဘာဝနာတရားတော်များကိုသာ ပွားများ၍ ခုနစ်နစ်မျှအချိန်ကုန်လွန်စေခဲ့ပါသည်ဟူ၍ ၎င်း။

(ဂ) တဖန် စာမျက်နှာ(၁၉)၌ လောကီဈာန် အဘိညာဉ်များဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးပြီးနေခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အာသဝေါများယိုစီးပြီး ဘုရားထက် ဘုရားကြီးဖြစ်ရန်

သာ ရည်ဆောင်နေခဲ့ပါသည်ဟု ၎င်း ရေးသားထားခဲ့ရာ၊ ဤအထက်ပါ (ခ-ဂ)တို့မှာပါတဲ့စကားများအရ ရှင်ဂုဏဝန္တမှာ ဘုရားဆုပန်ထားခဲ့သူ ဘုရားလောင်းပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေခဲ့ကြောင်းမှာ ထင်ရှားနေပါတော့သည်။

ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏အလို အတိုချုပ်အဓိပ္ပါယ်မှာ သောတာပတ္တိမဂ်ရပြီး သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော သုတဗုဒ္ဓ(ဘုရားလေးအဖြစ်နှင့်)အား မရသေးဘဲ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ(ဘုရားကြီး)အဖြစ်အထိ ရနိုင်ရန် ရည်သန်တောင့်တ အားကျ၍နေကြောင်းမှာ သိသာထင်ရှား၍ နေပါတော့သည်။ ဤ(က-ခ)မှာပါသော စကားလုံးမှာ ရှင်ဂုဏဝန္တ၏ စကားများသာဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတော်၌ ပိဋကတ်တော်နည်းများအရ ဖြစ်ရမည်မှာ ဘုရားဆုကိုဆောင်ထားတဲ့ ပါရမီကျက်ပြီး ဘုရားလောင်းတော်များသည် ပါရမီမပြည့်သေး၍ ဘုရားမဖြစ်သေးမီအတွင်း အန္တိမဘဝ ခေါ်သော နောက်ဆုံးဘုရားဖြစ်မည့် ဘဝမရောက်သေးခင် အတွင်းမှာ ဘုရားတဆူဆူ၏ သာဝကအဖြစ်နှင့် မဂ်တရားများကို လုံးဝမရနိုင်ကြပါ။

ဤသို့ မဂ်ကိုရသည့်ထုံးစံလည်း မဟုတ်ပါ။ တဖန် ဘုရားတဆူ၏ သာသနာတော်အတွင်းမှာ သောတာပတ္တိစသော မဂ်တပါးပါးကို ရရှိထားပြီးသူဟာလည်း ဤဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကအဖြစ်နှင့်သာ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော တရားများကို ရယူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူသွားကြပါသည်။ အောက်မဂ်များကိုသာရပြီးနောင် ဘုရားကြီးတစ်ဆူဖြစ်ရန် ဆုတောင်းခြင်း၊ ဘုရားတဆူ သီးခြား ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒလည်း မရှိကြတော့ပါ။ မဂ်ကိုရပြီးမှ ဘုရားဆုတောင်း ရိုးထုံးစံလည်း မရှိကြတော့ပါ။

ဤနေရာ၌ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် သောတာပန်ဖြစ်ပြီးကာမှ ဘုရားဆုကြီးကို တဖန်တောင်းခံ၍ နေပြန်ပါသည်။ ရှင်းပြပါဦးမည်...

(က) ရှင်ဂုဏဝန္တ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရသောနှစ်မှာ မေးခွန်း ပုစ္ဆာ(၂၀)အရ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တော်သီလင်းလလောက်က ရရှိခဲ့ကြောင်း ရှင်ဂုဏဝန္တကိုယ်တိုင် ထွက်ဆိုထားခဲ့ပါသည်။

(ခ) ရှင်ဂုဏဝန္တ ဘုရားဆုကိုတောင်းထားတဲ့အကြောင်း နှစ်နေရာမှာပါနေတဲ့ ၎င်းတို့၏ သာသနာရေးလျှောက်လွှာမှာ ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ်(၃)ရက်နေ့ (၂၂-၄-၈၁)နေ့ကမှ ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ တင်ပို့ခဲ့ကြောင်း မေးခွန်းပုစ္ဆာ (၁)၌ ရှင်ဂုဏဝန္တ ကိုယ်တိုင် တင်ပို့ခဲ့ကြောင်း၊ ထွက်ဆိုထားပါသည်။

ဤအထက်ပါ (က-ခ)စကားရပ်တို့ကို စိစစ်ပါက ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် (၁၃၃၇)ခုနှစ်လောက် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားဆုကို တောင်းထားတဲ့ ဘုရားလောင်းအဖြစ်က ၁၃၄၂ခုနှစ်အထိ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရပြီးနောက် ခုနှစ်နှစ်ခန့်အထိပင် ဆက်လက်၍ ဘုရားဆုကိုတောင်းပြန်ကြောင်း လျှောက်ထားလွှာအရ သိနေရပါတော့သည်။

ဤသို့ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးမှ (၇)နှစ်ခန့်အကြာထိ ဘုရားဆု အာသာဆန္ဒ မပြတ်သေးဘဲ ထားခြင်းမှာ မည်သို့သောမဂ်ကိုရနေတဲ့ သောတာပန်ဖြစ်ပါသနည်း။

တဖန် ဤမြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)သို့ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ နောက်ဆုံးတင်လွှာပို့သော (၈-၁၀-၈၁)နေ့က စုဒ္ဓိတကတင်လွှာ အပိုဒ်(၇)၌ကား

တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ငယ်စဉ်ကပင် ဘုရားဆုပန်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သာသနာတော်၏ ပဋိဝေဓကျေးဇူးတရား ဖြစ်ပွားချိန်၌ ဤဆုပန်မှုကြီး အပျောက်အဆုံးခံခဲ့ရကြောင်းဟု ပါရှိပါသည်။

ဤရှင်ဂုဏဝန္တ၏ ဘုရားဆုပန်နှင့် သောတာပန် လုံးထွေးလိုက်၍ နေပါတော့သည်။ လုံးထွေးနေပုံမှာ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ငယ်စဉ်ကပင် ဘုရားဆုပန်ထားခဲ့ရာ ၁၃၃၇ ခုနှစ်က သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘုရားဆုပန် အာလျမပြတ်ဘဲရှိခဲ့ရာ (၇)နှစ်ခန့် အကြာ ဤစစ်ကိုင်းမြို့နယ် အမှတ်(၁)ဝိနိစ္ဆယသို့ ရောက်မှသာ သောတာပတ္တိမဂ်ရမှုကသာ ကျန်ရစ်ပြီး ဘုရားဆုပန်မှုက အပျောက်ဆုံးခံရကြောင်းလျှောက်ထားသွားပါသည်။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစအလယ်အဆုံး ရှုပ်ထွေးလှစွာသော စကားလုံးမှာ အဓိပ္ပါယ်ဆက်စပ်၍မရ ကမောက်ကမနှင့် အခြေအမြစ်မသေချာ ရောက်တတ်ရာရာ သူများအထင်ကြီးလာအောင် ပြောဆိုခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်...

‘အသမာတိကော ပသမာနော-သမာတိတောတိမနော

ဇာနာတုကိဏ္ဍတိ’ ဟူသော သာရတ္ထဋီကာ(၂၈၆)အတိုင်း မိမိသည် တည်ကြည်သော စိတ်မရှိပါဘဲ ငါကား တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏ဟု သူအများက သိမှတ်ကြပါစေဟု မိမိကိုယ်ကို သူတပါးက အထင်အမြင်ကြီးလာအောင် ရေးသားထားတဲ့ အနှစ်သာရ ကင်းမဲ့သော စကားလုံးများသာဟု ဝိနယဓရ ဆရာတော်များက ယူဆသုံးသပ်တော် မူကြသည်။

ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုး စာမျက်နှာ (၈၇-၈၈-၈၉)၌...

လောကကြီးသည် ဘာမျှမဟုတ်၊ ငါလည်းမဟုတ်၊ သူတပါးလည်း မဟုတ်၊ ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါပင်မဟုတ်၊ ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ် ပရမတ်များသာ ဟုတ်သည်။ ဤသို့ မြင်လာသည်ကိုလည်း တရားမြင်ရသည်ဟု တပည့်တော်များ မှတ်ထင်လာခဲ့ကြပါသည်။ ထင်မှတ်စရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကြောက်ခြင်း မက်ခြင်းများသည် တပည့်တော်များ၌ အဓိပ္ပါယ်ပြောင်းသွားခဲ့ပါသည်။

ကြောက်သူမက်သူ ငါဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဤသို့မေးစစ် ရှာဖွေသောအခါ၊ မရသောကြောင့် အဓိပ္ပါယ်ဖော်လောက်အောင် ကြောက်စရာနှင့် မက်စရာများမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်လာပါသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း မကောင်းသောအပြုအမူများကို ပြုသူနှင့်အပြုခံရသူသာ ရှာဖွေမရရုံမျှ မဟုတ်တော့ဘဲ ကောင်းသောအမှုပြုသူနှင့် အပြုခံရသူလည်း ရှာဖွေမရဖြစ်လာပါသည်။

ထိုသို့ မရသောကြောင့် ပြုသူ၏အမှုဖြစ်သော ကောင်းမှု မကောင်းမှုများသည်လည်း မရှိဖြစ်လာပါသည်။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့၏ တွေးခေါ်ယူဆချက်တို့ကို ဖော်ပြထားခဲ့ကြပေသည်။ ဤရေးသားချက်စကားရပ်တို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရသော် ရှင်ဉာဏတို့သည် မိစ္ဆာအယူ မိစ္ဆာအမြင်သို့ သက်ဝင်ရောက်ရှိနေ သည်မှာ ထင်ရှားလှပါတော့သည်။

ရှင်ဉာဏတို့သည် အကယ်၍ ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာတော်နှင့်အညီ စစ်မှန်သော ဒေသနာဖြင့် တရားကိုပွားများအားထုတ်ခဲ့သော် ဤသို့ မဖြစ်နိုင် ရာပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗုဒ္ဓ၏ဓမ္မဖြစ်စဉ်တွင် ယခုရှင်ဉာဏတို့ တွေးထင်သိမြင်ခဲ့သော မိစ္ဆာဒဿန၊ မိစ္ဆာဓမ္မများ မပါရှိသောကြောင့်ပင်တည်း။

ဥပမာ... ရူပံဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ၊ ဣဒါနိစ္စာ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော အနိစ္စသုတ္တန် စသည်တို့၌ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ် တရားတို့ကို အနိစ္စစသည်ဖြင့် ရှုပွား၍နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ‘ဧဝံပဿံ ဘိက္ခဝေ၊ သုတဝါ အရိယသာဝကော၊ ရူပသိမ္မိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ’ စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပွားမည့် ဓမ္မဖြစ်စဉ်ကိုပြရာ၌ ယထာဘူတဉာဏ်မှစ၍ အဆင့်ဆင့် တက်၍ ရင့်ကျက်ပြီးလျှင် နိဗ္ဗိဒါ စသော ဉာဏ်စဉ်ဆယ်ပါး အဆင့်ဆင့် ပွားများလျက် မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့သည် လက္ခဏသမ္မသနဉာဏ အရာတို့မှ မှန်ကန်သော ကျင့်စဉ်များ မရှိကြဘဲ (တက္ကဗေဒ)နည်းဖြင့် တွေးခေါ်ကြံစည်ကြလျက် လွဲမှားသော အတွေးအကြံ မိစ္ဆာဉာဏ ဝင်ရောက်ပြီး မိစ္ဆာအယူသို့ သက်ဝင်နေကြောင်း ထင်ရှားလှ ပါသည်။ ထိုထက် သာလွန်ထင်ရှားကြောင်းကို မိမိတို့၏ မကောင်းသော အပြုအမူများကို ပြုသူနှင့် အပြုခံရသူ ရှာဖွေမရရုံမျှ မဟုတ်တော့ဘဲ ကောင်းသောအမှုပြုသူနှင့် အပြုခံရသူများလည်း ရှာဖွေမရ ဖြစ်အပ်သော စကားတို့က မိစ္ဆာအယူ၊ မိစ္ဆာအမြင်တို့ သက်ဝင်၍နေကြောင်း ဖုံးကွယ်၍ မရအောင် ဖော်ပြနေပါတော့သည်။

ထင်ရှားစေပါဦးမည်... ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော် မဟာပုဏ္ဏမသုတ်တွင်...

သဗ္ဗရူပံ ‘နေတံမမ နေသောဟမသ္မိ နမေသော အတ္တာတိ’

ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။

ဧတံ=ဤရူပံ သည်၊ နမမ=ငါ၏ရူပံ မဟုတ်သော၊ ဤရူပံ သည် နေသောဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤရူပံသည်၊ မေ=ငါ၏၊ နအတ္တာ=အတ္တမဟုတ်၊ ဣတိဧဝံ=ဤသို့၊ ယထာဘူတံ=ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ သဗ္ဗပညာယ=မှန်ကန်သော ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဇာနာတိ=သိ၏။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူနေစဉ် ရဟန်းတော်တပါးသည်...

ဣတိတိရ ဘောရူပံအနတ္တာ၊ ဣဒါ အနတ္တာ၊ သင်္ခါရာ

အနတ္တာ၊ ဝိညာဏံအနတ္တာ အနတ္တာကတာနိကမ္မာနိက မတ္တာနံ

ဖုဿိဿန္တိတိ။

ဘော=အိုအချင်းတို့၊ ဣတိ=ဤသို့၊ ရူပံ=ရူပသတ္တိ၊ အနတ္တာတိရ=အနတ္တတဲ့၊ ဧဝံသန္တေ=ဤသို့၊ အနတ္တဖြစ်ခဲ့သော်၊ အနတ္တ ကတာနိ အနတ္တ(ခန္ဓာ ငါးပါးသည်) ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ=ကံတို့သည်၊ ကံ-အဘယ်မသိသော၊ အတ္တာနံ=အတ္တကို၊ ဖုဿိဿန္တိ=တွေ့ထိကုန်တော့ အံ့နည်း၊ ဧဝံ=ဤသို့၊ စေတောပရိစိတတ္ထော=စိတ်အကြံသည်၊ ဥပါဒ်ဖြစ်ပြီ။

ထိုပါဠိတော်ဖြင့် မိစ္ဆာဉာဏ်ဝင်၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစားနေသော ရဟန်း၏စိတ်အကြံကို ဖော်ပြပါသည်။ ဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ခန္ဓာငါးပါးသည် အနတ္တတဲ့၊ ဤသို့ အနတ္တဖြစ်လျှင် ထိုအနတ္တဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးက ပြုလုပ်သမျှကံသည်လည်း အနတ္တပင်ဖြစ်၏။

အကျိုးအပြစ်ခံဖွယ်၊ ခံဖွယ်မရှိဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ရှင်ဉာဏတို့ ကြံစည်ယူဆအပ်သည်နှင့် တထပ်တည်းပင်မဟုတ်ပါလော။

ထို မိစ္ဆာဝါဒ၊ မိစ္ဆာဿနကို ဘုရားရှင်သည် ထိုတရားပွဲမှာပင် ဤသို့ဆက်လက်၍ ဟောမြှောက်ကာ ပယ်ဖျက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

အထခေါ် ဘဂဝါ တသဘိက္ခုနော၊ စေတသာ စေသတော
ပရိတတ္တမညာယ ဘိက္ခုအာမန္တေသိ ဌာနံခေါ ပနေတံ မေ
ဘိက္ခဝေ တတြဓမ္မေသု (ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိ ၆၉)

မြန်မာပြန်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်း၏ စိတ်အကြံကို မိမိ၏စိတ်တော်ဖြင့် ကောင်းစွာသိမြင်တော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို ‘ရဟန်းတို့...ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော မသိမမြင် ဉာဏ်ပညာ မရှိသော အဝိဇ္ဇာသို့ရောက်သော အချည်းနှီးသော ယောက်ျားသည် တဏှာလျှင် အကြီးအကဲရှိသော စိတ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို ‘ဣတိကိရသော...။ပ။...ဟု သန္တိဟူ၍ လွန်ဆန်ပြေးထိုက်၏ဟု မှတ်ထင်ရာသော အကြောင်းသည်ရှိ၏။ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

‘ရဟန်းတို့ ငါဘုရားသည် သင်တို့ကို ထိုသို့ တရားတို့၌ အဖန်ဖန် ဆုံးမအပ်ပြီးသည် သာတည်း။’

ထိုစကား၌ ဆိုလိုရင်းကား ဤသာသနာတော်၌ အချို့သော မဂ်ဖိုလ်မမှီး အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သော မသိမလိမ္မာဉာဏ်ပညာ မရှိသော အဝိဇ္ဇာ ဖုံးလွှမ်းနေသောသူသည် တဏှာလွှမ်းမိုးနေသောစိတ်ဖြင့် ဘုရား အဆုံးအမ သာသနာတော်ကို လွန်ဆန်ပြေးဝင်ထိုက်၏ ဟူ၍ မှတ်ထင်နိုင် ၏ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ဆန်ပြေးဝင်ပုံကား ဗုဒ္ဓက အနတ္တဟု ဟောသည်ရှိသော် သည်လို အနတ္တဆိုလျှင် ထိုအနတ္တခန္ဓာငါးပါးက ပြုအပ်သမျှက သည်လည်း အနတ္တပင်ဖြစ်၍ အကျိုးအမြတ် ခံဖွယ်မရှိတော့ဟူ၍ ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမတရားတော်မှ အပိုအလွန်ဖြစ်သော တရားလွန် အယူဝါဒ မိစ္ဆာဒဿနကို ထင်မြင်ယူမှားကြမည်မှာ မလွဲဧကန် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားရှေ့တော်မှောက် တရားနာယူရင်းပင် ဤသို့ ရှိနေခဲ့သေးသော် ယခု ရှင်ဉာဏတို့ မိစ္ဆာအယူသို့ရောက်ကာ တရားလွန်အယူဝါဒအမြင်မှားသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ မရှိပါ။

ထို့ကြောင့်လည်း ရှင်ဉာဏတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏တရားဓမ္မတို့ကို အဓမ္မ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားဟောသည်ဟု၎င်း၊ မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲပြောဆိုဝံ့ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေရာ၏။ မှန်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိအမြင်မှန်ရှိသူ ဘုရား၏ တပည့်သာဝက အစစ်အမှန် ဖြစ်ပါမူ အဓိကမသုတရှိသူ အရိယာတို့ပင် မဆိုထားဘိ၊ အာဂမသုတရှိသူ ပုထုဇဉ်သာဝကတို့ပင် ဤသို့ပြောဆို ရေးသားဝံ့ကြမည်မဟုတ်ပါ။

ဤမျှသော စကားစဉ်ဖြင့် ရှင်ဉာဏတို့၏ အယူဝါဒ အတွေးအခေါ်တို့သည် ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် မည်သို့မဆက်စပ်၊ ဥပုသ်ပစ္စနိကဝါဒ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသော မိစ္ဆာအယူ မိစ္ဆာဝါဒတို့သာ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေဟူ၍ ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ရှုမြင်သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုး စာမျက်နှာ(၁၂၃)တွင်...

မြတ်စွာဘုရားသည် ပယ်ရန်ညွှန်ကြားခဲ့သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ထင်ရှားသော အိုး ပုဆိုးနှင့် ကြက်၊ ဝက်၊ ခွေး၊ နွား စသည်ကို ထင်ရှားရှိသော အိုး၊ပုဆိုးနှင့် ကြက်၊ ဝက်၊ ခွေး၊ နွား

စသည်များ အပေါ် သုခ၊သုဘ စသည် ဖြစ်သောအရာများဟု အထင်ကြီးခြင်း၊ အမြင်မှားသည်သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရေးသားဟောပြောခဲ့ကြသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူဝါဒ၌ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ စိစစ်ချက်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အရာ၌လည်း ဘုရားဟောတရားတော်များ အထင်အရှားရှိပါလျက် ဘုရားဟော တရားတော်များကို အသုံးမပြုဘဲ တရားလက်သစ်ဖြစ်သော စကားအသုံး အနှုန်းတို့ဖြင့် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံကြံဆရေးသား ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိ ကြရပါသည်။

ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိအရာ၌ ဗုဒ္ဓ၏ ဟောကြားတော်မူချက်များ မူလပဏ္ဏာသ ဖူလဝေဒလ္လသုတ်တွင် ဤသို့ ထင်ထင်ရှားရှား ရှိခဲ့ပါသည်။

ပဉ္စခေါ ကုမေ အာဝုသော ဝိဿဇ္ဇာပါဒါနက္ခန္ဓာ သက္ကာယော ပုတ္တော ဘဂဝတာ။ မြန်မာပြန်။ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ကို သက္ကာယဟူ၍ ဘုရားဟောပါသည်။ သက္ကာယဟူသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးပင်တည်း ဟူလို၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ။ (ဣဓာဝသောရူပသ္မိံဝါ အတ္တာနံ။) စသည်ဖြင့် ဟောဖော်ညွှန်ပြတော်မူခဲ့ပါသည်။

မြန်မာပြန်။ ဒါယကာ ဝိသာခ၊ ဤသာသနာတော်၌ ဘုရားစသော အရိယာတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော သတိပညာ စသော မြတ်သောတရား၌ မလိမ္မာသော၊ မြတ်သောတရား၌ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ မလိမ္မာသော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးမဟုတ်သော အာဂမသုတ်၊ အဓိဂမသုတ် နှစ်ပါးစုံမျှကင်းသော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုပ်ကိုအတ္တ ဟူ၍သော်လည်း ရှု၏။ ဒါယကာဝိသာခ ဤသို့လျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်၏။

ဤပါဠိတော်၌ လိုရင်းချုပ်သော်...

(၁) ရူပအတ္တ တောသမနုပဿတိ-အရ ရုပ်ကို အတ္တဟုမှားခြင်း။

(၂) ရူပဝန္တံ ဝါ အတ္တာနံ-အရ အတ္တကို ရုပ်ရှိ၏ဟူ၍ မှားယွင်းခြင်း။

(၃) ရူပသ္မိံဝါအတ္တာနံ-အရ ရုပ်၌ အတ္တဟူ၍ ယုံမှားခြင်း။

(၄) အတ္တနိဝါရူပံ-အရ အတ္တ၌ ရုပ်ဟု ယူမှားခြင်း။

ဟူ၍ ရုပ်၌ သက္ကာယိဒ္ဓိဖြစ်ပုံ(၄)မျိုးကို ပြတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်တို့၌ (၄)မျိုးစီဖြစ်ရကား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ (၂၀) ဖြစ်ပေ၏။

ဤ ပါဠိတော်၌ကဲ့သို့ပင် ထိုထိုပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိ(၂၀)ကိုသာလျှင် ဟောကြားထုတ်ပြတော်မူကြပါသည်။ ယခု ရှင်ဉာဏတို့ ရေးသားဟောပြောသကဲ့သို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမျိုး မပါမရှိခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏတို့သာ ဘုရားဟောမဟုတ်သည့် မိမိတို့၏အယူဝါဒကို ဘုရားဟောပြုလုပ်၍ ရေးသားပြောဆိုထားသည်မှာ ထင်ရှားလှပါ တော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဉာဏတို့သည် မိစ္ဆာဒဿန မိစ္ဆာအယူရှိသူများ ဖြစ်၍ သာသနာတော်၏ အစစ်အမှန်ဓမ္မတို့ကို မစစ်မမှန် လုပ်ကြံယူဆအပ်သော တရားတုတရားယောင်တို့ဖြင့် ဘုရားသာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီး၍နေကြသည့် သာသနာတော်၏ အတွင်းရန်သူတို့သာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ရှုမြင်သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်း စာမျက်နှာ (၁၃၈)တွင်...

(က) တပည့်တော်တို့သည် စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေးအတွက် အလုပ်အကိုင်များ လုပ်ကိုင်လျှင်လည်း တဏှာဖြစ်သည်။ အစာစားချင်ခြင်း၊ အဝတ်ဝတ်ချင်ခြင်း သည်လည်း တဏှာဖြစ်သည်။ ဤသို့ပင် တဏှာမဟုတ်သည်၌လည်း တဏှာလုပ်မိကြပါသည်။

(ခ) တဏှာကိုမူကား တဏှာမဟုတ်ဟု မြင်မိတတ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် သေပြီးနောက် ဘာမျှမဖြစ်တော့ခြင်းကို နိဗ္ဗာန်ဟုထင်ပါသည်။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို တပည့်တော်တို့ တောင့်တပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် သေပြီးနောက် ဘဝမဖြစ်ခြင်းကို တောင့်တဆာလောင်သူဖြစ်ပါသည်။ ဝိဘဝတဏှာသည် တပည့်တော်တို့အား နှိပ်စက်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဝိဘဝတဏှာကို တဏှာဟုမထင်မိကြပါ။ ဆန္ဒဟုမြင်ပါသည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရေးသားဖော်ပြအပ်သော စကားတို့၌ လိုရင်းချုပ်၍ကြည့်သော်...

(က) စကားရပ်ဖြင့် စားဝတ်နေမှုအတွက် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေမှု၊ အစာစားချင်မှု၊ အဝတ်ဝတ်ချင်မှုတို့သည် တဏှာမဟုတ်ဟူ၍၎င်း၊

(ခ) စကားရပ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်လိုချင်မှုသည် တဏှာဖြစ်သည်ဟု၎င်း၊ ဆိုလိုရင်းဖြစ်သည်ဟု တွေ့ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဉာဏတို့သည် သက်ရှိသက်မဲ့ ငါးဝအာရုံ ကာမဂုဏ်ဝတ္ထုတို့၌ လိုလားတပ်မက်မှုတဏှာကို တဏှာမဟုတ်ဟု၎င်း၊ နိဗ္ဗာန်လိုချင်တောင့်တမှု ကုသလစ္ဆန္ဒကို တဏှာဟူ၍၎င်း၊ အမှားနှင့်အမှန်ကိုပြောင်းပြန်ပြုလုပ်၍ ဓမ္မကို အဓမ္မ၊ အဓမ္မကို ဓမ္မ ပြောဆိုရေးသားထားသည်မှာ ထင်ရှားလှပါသည်။

သဘာဝဖြင့်ပင် စိစစ်၍ပြဦးအံ့...

စားဝတ်နေမှုအတွက် ပစ္စည်းရှာဖွေရာ၌ မည်သည့်စိတ်ဖြင့် ရှာဖွေကြမည်နည်း။ ပစ္စည်းဥစ္စာတည်းဟူသော ကာမဂုဏ်ဝတ္ထုကာမ၌ တပ်မက်မောမှု၊ လောက တဏှာတည်းဟူသော ကိလေသာကာမဖြင့်သာ ရှာဖွေနေကြသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့သောသူသည် တဏှာကင်း၍ ရှာဖွေနေပါဦးမည်နည်း။ အစာစားချင်မှုဟူရာ၌ အစားအစာတည်းဟူသော ရသာရုံ၊ ကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၌ စားလိုမှုရသတဏှာ ဖြစ်ပွားခြင်း၊ အဝတ်ဝတ်ချင်မှု ဟူရာ၌ အဝတ်တည်းဟူသော အာရုံကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၌ ဝတ်လိုမှု ရူပတဏှာ ဖြစ်ပွားခြင်းဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားလှပါသည်။ အကယ်၍ တဏှာ မဖြစ်ပါကလည်း ဘုရားရဟန္တာပင် ဖြစ်ရပါမည်။ ယခု ရှင်ဉာဏတို့ ပြောဆိုရေးသားထားသည်မှာ ဘုရားရဟန္တာတို့အတွက် မဟုတ်ကြောင်း မှာလည်း သိသာလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် အာရုံငါးခု ကာမဂုဏ်ဝတ္ထုတို့၌ လိုလားမှုသည် တဏှာမဟုတ်ခဲ့သော် ရှင်ဉာဏတို့က ဘာတရားဟူ၍ ဆိုကြမည်နည်း။

ထို့ကြောင့် ဤသုံးသပ်ဆင်ခြင်ချက်အရ ရှင်ဉာဏတို့သည် တဏှာကို တဏှာမဟုတ်ဟူ၍ မှားယွင်းစွာ ယူဆထားသည်မှာ ထင်ရှားလှပေတော့၏။

နိဗ္ဗာန်လိုခြင်မှု ကုသလစ္ဆန္ဒကိုလည်း ဝိဘဝတဏှာဟူ၍ ပြောင်းပြန်ပင် ဆိုခဲ့ကြပြန်၏။ ဤနေရာ၌ ဗုဒ္ဓပါဝစန ပါဠိအဋ္ဌကထာဖြင့် ညှိနှိုင်း၍ ပြဦးအံ့။

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် စာမျက်နှာ(၅)၌...

ယောနိသော ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခုသေက္ခော အပတ္တမာနသော အနတ္တရိ။

ယောဂက္ခေမံ ပတ္တမာနော ဝိဟရတိ-ဟူ၍ ဟောထားပါသည်။

မြန်မာပြန်။ ရဟန်းတို့ သိက္ခာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်ကို မပြတ်ကျင့်သုံး ဆဲဖြစ်သော ရဟန်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော အတုမရှိသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်ကို(ဝါ)နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တလျှက် ရှိ၏။ ယောဂက္ခေမံ ပတ္တယံမာနောဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်၍နေ၏ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ကျင်းအဋ္ဌကထာ၌...

‘ဆန္တံ ပါပိမတောသောတံ ...။ပ။... ခေပပတ္တေတ ဘိက္ခဝေါတိ’

ဧတ္တကတ္ထု ကဗျတာ ကုသလစ္ဆန္ဒမတ္တနာ၊ အယမေဝ ဣဒံ အဓိပ္ပေတာ-ဟူ၍ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ကား အကျယ်ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ဤ၌ ဆိုလိုရင်း သိသာရုံမျှသာ ဖော်ပြပါသည်။ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့် ဆန္တံ ပါပိ မတောသောတံ ...။ပ။... ခေပပတ္တေတ ဘိက္ခဝေါ

ဤဂါထာ၌လာသော ပတ္တနာသည် (ဝါ) လိုလားတောင့်တမှုသည် ပြုလျဉ်းဌာနအလိုရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော ကုသိုလ်ဆန္ဒတည်း။

ယောက္ခေမံ ပတ္တယမာနော ဝိဟရတိ-ဟူသောပါဠိ၌ ပတ္တယမာနောအရ ဤကုသိုလ် ဆန္ဒကိုသာ အလိုရှိအပ်၏။ ဆိုလိုရင်းမှာ- နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်မှုသည် ကုသိုလ် ဆန္ဒသာဖြစ်သည်။ တဏှာမဟုတ်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်လိုချင်မှုသည် တဏှာဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုသော ရှင်ဉာဏတို့၏ အယူဝါဒသည် ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့နှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ရကား သမ္မာအယူဝါဒ မဟုတ်။ မိစ္ဆာအယူဝါဒ၊မိစ္ဆာဓမ္မတို့သာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ စိစစ်သုံးသပ်တော် မူကြပါသည်။

မဂ္ဂဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ မှုခင်းသည် စောဒက။ ဦးစိုးမြင့်၏ လျှောက်လွှာအပိုဒ်(၂) အရ၎င်း၊

စုဒ္ဓိတက(၁)။ ဦးဉာဏတို့၏ လျှောက်ထားလွှာစာ (၁၁)အရ ၎င်း၊ ပါရှိသည်မှာ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တပည့်သားသံဃာတော်များ အဆက်ဆက်၏ အတိုင်း မသိသော ကျေးဇူးတော်များကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် ကိလေသာခပ်သိမ်း ဧငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား-ဟုရေးသား လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ဤကား စုဒ္ဓိတက(၁) ဦးဉာဏ၏ မဂ္ဂဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ လျှောက်ထားချက် ဖြစ်ပါသည်။

စုဒ္ဓိတက(၂)။ ဦးဂုဏဝန္တ၏ မဂ္ဂဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ လျှောက်ထားချက်။
စောဒကတင်လွှာအပိုဒ် ၂ (ခ)အရ၎င်း၊ စုဒ္ဓိတက(၂) သာသနာတော်ရေးလျှောက်လွှာစာ (၁၁)အရ၎င်း၊ ပါရှိသည်မှာ တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း ရှေးနည်းအတူ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးတော်အနန္တကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ သုံးဝသော သံယောဇဉ်များကို ပယ်ရှားပြီးခြင်း တည်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကိုလည်း ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု ရေးသား လျှောက်ဆိုထားပါသည်။

ဤသည်တို့ကား ဦးဉာဏ၊ ဦးဂုဏဝန္တတို့နှစ်ပါးတို့၏ မဂ္ဂဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ
လျှောက်ထားချက် အသီးသီး ဖြစ်ပါသည်။

ဈာနဥတ္တရိမနုဿဓမ္မမူခင်းသရုပ် ။ စုဒ္ဓိတက(၁) ဦးဉာဏ၊ ဈာနဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ
လျှောက်ထားချက် စောဒကတင်လွှာအပိုဒ် (၅) စုဒ္ဓိတက(၁) ဦးဉာဏတို့၏
လျှောက်ထားလွှာစာ(၁၂)အရင်း၊ ပါရှိသည်မှာ တပည့်တော်ရှင်ဉာဏသည် တောအတွင်း၌
မဟဂ္ဂုတ် တရားများပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့် သုံးနှစ်မျှနေထိုင်ခဲ့ပါသည်ဟု
ရေးသားထားသည့်တချက်။

၎င်းစာမျက်နှာ (၁၂)၌ တပည့်တော်ရှင်ဉာဏသည် ရှေးအခါက ရူပါရူပဓမ္မ
တခုခုဖြစ်ပွားရန် ခဲယဉ်းသည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သော်လည်း ရူပါရူပများ အလွယ်တကူ
ဖြစ်ပွားသည်ကို မျက်စေ့၌ တပ်အပ်ထင်ထင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်သောကြောင့် ရှေးက
မတဘူးသော မဂ်ဖိုလ်ကို မဟဂ္ဂတမြင်မှ ဆာလောင်တမ်းတလာခဲ့ပါသည်ဟု၎င်း၊
ရေးသားထားခဲ့ပါသည်။

စုဒ္ဓိတက(၂) ဦးဂုဏဝန္တ၏ ဈာနဥတ္တရိမနု လျှောက်ထားချက် ။ စောဒကတင်လွှာ
အပိုဒ်(၆) စုဒ္ဓိတက(၂) ဦးဂုဏဝန္တ၏ လျှောက်လွှာစာမျက်နှာ(၁၉)၌ ပါရှိသည်မှာ
တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည် လောကီဈာန် အဘိညာဉ် များဖြင့် လွတ်လပ်စွာ
ပျော်ပါးနေထိုင်ခဲ့ပါသည်ဟု ရေးသားထားမှု တချက်။

စာမျက်နှာ(၁၁)၌ တပည့်တော် ဂုဏဝန္တမှာ ဘုရားဆုပန်ထားခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့်
တောအတွင်း၌ မေတ္တာဘာဝနာ တရားတော်များကိုသာ ပွားများ၍ ခုနစ်နှစ်မျှအချိန်ကို
ကုန်လွန်စေခဲ့ပါသည်ဟု၎င်း ရေးသားထားပါသည်။

မှတ်ချက်။ ဦးဂုဏဝန္တပွားများသော မေတ္တာဘာဝနာမှာ ရံခါ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော
မေတ္တာဘာဝနာဖြစ်ကြောင်းကို ဦးဂုဏဝန္တတို့အား စစ်ဆေးချက်ပုစ္ဆာ(၃)၌
ဦးဂုဏဝန္တကိုယ်တိုင် ဖြေဆိုထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်တို့မှာ ဦးဉာဏ၊ ဦးဂုဏဝန္တတို့၏ ဈာနဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မ လျှောက်ထားချက်များ
အသီးသီးဖြစ်ကြပါသည်။

မှတ်ချက်။ ဦးဉာဏ၊ ဦးဂုဏဝန္တ နှစ်ပါးတို့၏ သာသနာတော်ရေး
လျှောက်ထားလွှာထဲမှာပါသော ရေးသားချက်အားလုံးတို့သည်၎င်း၊ ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုး
ကျမ်းမှာပါသော ရေးသားချက်အားလုံးသည်၎င်း၊ ၎င်းနှစ်ပါးတို့က ရေးသားတင်ပို့ ကြခြင်း
မှန်ကန်ကြောင်း ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြသဖြင့် စစ်ကိုင်းမြို့ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့
အမှတ်(၁)အနေဖြင့် စုဒ္ဓိတကနှစ်ပါးလုံးတို့၏ ထွက်ဆိုချက်စကားများဟု သုံးသပ်ယူဆ၍
လိုအပ်သလို ကောက်နုတ်ယူငင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရာ၌ အသုံးပြုရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်
တော်မူကြပါသည်။

မဂ္ဂဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ မေးမြန်းစိစစ် ဖြေဆိုချက်များ။ စုဒ္ဓိတက(၁) ဦးဉာဏအား
မဂ္ဂဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ မေးမြန်းချက်

ဝိနယဓရမေး။ ပုစ္ဆာနံပါတ်(၉)၌ ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည် ဟူရာ၌ မည်သည့်မဂ်ကို ရည်ရွယ်၍ ရေးသားထားပါသလဲ။ မေး။

ရှင်ဉာဏဖြေ။ အရဟတ္တမဂ္ဂကို ရရှိ၍ အရဟတ္တကိုရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု ထွက်ဆိုပါသည်။

ဝိနယဓရမေး။ ပုစ္ဆာ(၁၈) အရှင်ဘုရား မည်သည့်တရားများကို ရရှိပြီးဖြစ်ပါသလဲ။ မေး။ ရှင်ဉာဏဖြေ။ ဈာန်တရားငါးပါးနှင့် မဂ်တရားလေးပါးလုံးကို ရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောဆိုထားသည်။ အထက်ပါ ရဲတင်းဝံ့စားစွာ ဖြေဆိုသွားသူ ရှင်ဉာဏသည် ၎င်း၏အဆိုအရ အရဟတ္တဖလဋ္ဌာန်(သို့မဟုတ်) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဝန်ခံ ကြေငြာထားသူ ဖြစ်တော့သည်။

(က) ကိန္တိတေ အဓိကတံ၊ ကံ တယာ အနိစ္စလက္ခ
ဏံ စူရံ ကတွာ အဓိဂတံ-စသော ပါရာဇိကဏံ

အဋ္ဌကထာစကားအရ ဥပါယပုစ္ဆာ ဖြစ်သော နံပါတ်(၁၃)အမေး၌

ဝိနယဓရမေး။ မဂ်လေးပါးကို ရရှိရာတွင် အဘယ်လက္ခဏာကို အခြေခံ၍ (သို့မဟုတ်) အဘယ်တရားကို လေ့လာပွားများ အားထုတ်ခဲ့၍ မဂ်လေးပါးကို ရရှိခဲ့ပါသနည်း။

ရှင်ဉာဏဖြေ။ ပထမမဂ်ကို ရစဉ်က မည်သည့်လက္ခဏာကို အခြေခံ၍ ရသည် မသိပါဟု ဖြေဆိုပါသည်။

(ခ) ကျန်တဲ့မဂ်(၁)ပါးကို ရရှိသည့်အခါက အနိစ္စရော၊ ဒုက္ခရော၊ အနတ္တလက္ခဏာ သုံးပါးလုံးကို အကြောင်းအားလျော်စွာ ပွားများရင်းက ရရှိခဲ့ပါသည်ဟု ဖြေကြားသွားပါသည်။

(ဂ) လက္ခဏာသုံးပါး၏အနက်များလည်း ထပ်တူဟု ယူဆပါသည်ဘုရားဟု ဆက်လက်ဖြေဆိုသွားပါသည်။

ဤအမေးအဖြေများကို မူတည်၍ ဝိနိယဓရဆရာတော်များ၏သုံးသပ်ချက်

(က) သောတာပတ္တိမဂ်တရားကို ရရှိစဉ်အခါက မည်သည့်လက္ခဏာ မည်သည့်တရားကို အခြေခံ(၀၁) ပွားများအားထုတ်၍ ရရှိခဲ့သည်ကို မသိပါဘုရားဟု ဖြေဆိုရာတွင် ရှင်ဉာဏရရှိထားသော သောတာပတ္တိမဂ်မှာ ဘယ်လိုနည်းနှင့် ဘယ်တရားကို ပွားများနေရင်းက ရရှိလိုက်မှန်း၊ မမှတ်မိတဲ့ မသိလိုက်တဲ့ သောတာပတ္တိမဂ် ဖြစ်နေကြောင်းမှာ ၎င်းကိုယ်တိုင်၏ ဖြေကြားချက်အရ သိရပါသည်။ ဝိနယဓမ္မ မေးခွန်းပုစ္ဆာ(၁၄)၌ ရှင်ဉာဏအား မဂ်လေးပါးကို ဘယ်ခုနစ်လောက်က ရရှိခဲ့ပါသလဲဟု မေးရာ၌...

ရှင်ဉာဏဖြေ။ ပထမမဂ်ကို (၁၃၃၀)ခုနစ်လောက် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယနှင့်တတိယမဂ်ကို ၁၉၇၉ခုနှစ်က ရခဲ့ပါသည်။ စတုတ္ထမဂ်ကို ၁၉၈၀ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းပိုင်းလောက်က ရရှိခဲ့ကြောင်း တိကျစွာ ဖြေဆိုထားခဲ့ပါသည်။

ဤအဖြေစကားအရဆိုလျှင် ရှင်ဉာဏသည် ပထမမဂ်ရရှိခဲ့သည်မှာ ယခု ၁၃၄၃ ခုနှစ်အထိဆိုလျှင် (၁၃)နှစ်ခန့်ရှိနေ၍ ဒုတိယနှင့်တတိယမဂ်မှာ (၃)နှစ်ခန့် ရှိနေပါသည်။ စတုတ္ထမဂ်မှာ တစ်နှစ်ခန့်သာရှိပါသေးသည်။ မဂ်ရရှိတဲ့နှစ်များမှာ အလွန်မကြာလှသေးပါ။ ထို့ကြောင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ် (သို့မဟုတ်) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သတိမန္တ၊ ဝိတိမန္တ၊ မညမန္တပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည့်အားလျော်စွာ အဘယ်တရားကို အခြေခံပြုပွားများခဲ့၍ အဘယ်မဂ်တရားကို ရရှိခဲ့ကြောင်းမှာ မှတ်မှတ်သားသား ထင်ရှားနေရန် အလွန်သင့်လှ ပါသည်။

ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၏ ဩဝါဒတော် (၃-၈၃)

(သစေက္ကမေသံ၊ နာမာဟဓမ္မာနံလာ တိတိဝဒတိ၊ စေတုသက္ကောန္တိ)

မြန်မာအတ္ထ။ တပည့်တော်သည် ဤအမည်ရှိသော ဈာန်တရား မဂ်တရားများကို ရရှိပါသည်ဟု အကယ်၍ပြောလာငြားအံ့ ဤလိုပြောလာရုံမျှဖြင့် ထိုသူ၏စကားကို အမှန်ဟုတိကျသေချာစွာမမှတ်သားထိုက်သေးပါ။

အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုလျှင်အကြားအမြင်များတဲ့ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာနှင့် သင်ယူဘူးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဈာန်တရား၊ မဂ်တရားများကို မရသေးငြားသော်လည်း ဤကိန္တိတေအိဂတံ စသော ခြောက်ပါးသော အမေးစကားတို့ကို ဖြေကြားနိုင်ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမေးခွန်း ကို ဖြေဆိုနိုင်ကာမျှဖြင့်လည်း ထိုသူသည် ဈာန်ရနေသူဘဲ၊ မဂ်ရနေသူဘဲဟု စွဲမြဲစွာမယုံကြည် မမှတ်သားရသေးပါ။

(ဣမဿပန ဘိက္ခုနော အပနေတဗ္ဗော။)

စင်စစ်သော်ကား ဤရဟန်း၏ အရိယမဂ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ မဂ်တရားကို မရခင် ရှေးဦးစွာ အားထုတ်တဲ့အကျင့်တရားဟာ မဂ်ရရန် မှန်ကန်သော အကြောင်းတရား ဟုတ်သလော၊ မဟုတ်သလောဟု စိစစ်သုတ်သင် မေးမြန်းရမည်။ အကယ်၍ မဂ်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်တဲ့ အကျင့်တရား မဟုတ်မှန်ပါက ဤလိုမဟုတ်၊ မဟုတ်မှန်ပါသော တရားကို ကျင့်ခြင်းဖြင့် လောကုတ္တရာမဂ်တရားမည်သည် မဟုတ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ဟု ပယ်ရှားတားမြစ်အပ်၏။

ဤကား အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏ အာဘော်ဖြစ်ပါသည်။

ဋီကာမြန်မာပြန်။ အကြင်အကျင့်ဖြင့် အကြင်ရဟန်းကား အရိယမဂ်သည် ဖြစ်လာ၏။ ထိုမဂ်တရား၏ ရှေ့အဘို့၌ ဖြစ်သောအကျင့်သည် အာဂမနပဋိပဒါ မည်၏။ သုတ်သင်ရမည်ဟူသည်။ ထိုရဟန်း၏ မဂ်ရကြောင်း အကျင့်သည် စင်ကြယ်သလော၊ သို့မဟုတ် မစင်ကြယ်သလောဟု စိစစ်စုံစမ်း မေးမြန်းခြင်းဖြင့် သုတ်သင်ရမည်။ မစင်ကြယ်ဟူသည်မှာ ထိုသို့ မဂ်တရားတို့၌ ရကြောင်း အကျင့်တရားကို မေ့လျော့နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မစင်ကြယ်ဟု ဆိုအပ်ပေ၏။ ပယ်အပ်၏ဟူသည် မိမိဟူသော စုဒ္ဓိတက၏ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ပယ်လိုက်ရမည်။ ဤကား ဋီကာဆရာ၏ အာဘောဂဖြစ်ပါသည်။ ဤအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့ကို မူတည်၍ ဝိနယဓရ ဆရာတော်များ၏ ထပ်မံသုံးသပ်ချက် ဤသို့ မိမိရရှိသော သောတာပတ္တိမဂ်၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်စဉ်က ပွားများအားထုတ်ခဲ့သော အနိစ္စလက္ခဏာ စသော မဂ်ကိုရရှိကြောင်းဖြစ်တဲ့ တရားများကို မမှတ်မိဟုဆိုသဖြင့် သာရတ္ထဋီကာ ဆရာပြသည်အတိုင်း မဂ်စစ် မဂ်မှန်မဟုတ်နိုင်၊ ရှင်ဉာဏတို့၏ အယူအဆဖြစ်သော မဂ်တရားအတုသာ ဖြစ်ရန်ရှိပါတော့သည်။

ထို့ပြင် လောကုတ္တရာဖြစ်တဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရသူမှာ (ဗုဒ္ဓအဝစ္စပသာဒေန သမ္မန္တဂတော) ဟူသော မဟာဝဂ္ဂလံယုတ်ပါဠိတော်(၃၁၇)အရ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးနှင့် အရိယကန္တသီလတို့၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်တဲ့ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံနေသူသာ ဖြစ်ရပါမည်။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရနေသူမှာ...

ပထမ နိဗ္ဗာနဒဿန ဧကေ-ဟူသော အဋ္ဌသာလီနိ အဋ္ဌကထာ သာနကိတ်ဖွင့်အရ...

(၁) ကိလေသာခပ်သိမ်း ဧငြိမ်းခြင်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် သိမြင်နိုင်ခြင်း။

- (၂) မိမိရထားတဲ့မဂ်တရားကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်ခြင်း။
- (၃) ဤစာကြောင်း မထင်ရှား။ (စာကူးသူ)
- (၄) ထိုမဂ်က အကြွင်းအကျန်မရှိ ပယ်ထားတဲ့ ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်ခြင်း။
- (၅) ၎င်းမဂ် မပယ်နိုင်၍ ကျန်ရှိနေတဲ့ကိလေသာတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်ခြင်း။

ဟူသော လောကုတ္တရာမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်ရရှိသော ပစ္စဝေက္ခဏ အကျိုးတရားငါးပါးတို့မှာ အလွန်ပင်ထင်ထင်ရှားရှား သိသိသာသာဖြစ်၍နေရပါမည်။

သောတာပတ္တိမဂ်တရားကိုရရှိအောင် နေ့ညမပြတ် အမြဲအားထုတ်စဉ်အခါက ဉာဏ်မှာ ထင်ရှားစွာပေါ်လာတဲ့ အနိစ္စသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးတို့တွင် အကယ်၍ အနိစ္စလက္ခဏာကို ပွားများပြီး သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိသူဖြစ်ပါက တပည့်တော်သည် အနိစ္စလက္ခဏာကို အခြေခံကာ ပွားများခဲ့သောကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိခဲ့ပါကြောင်းကို၎င်း၊ ထို့ပြင် ဒုက္ခလက္ခဏာ-အနတ္တလက္ခဏာတို့ဖြင့် ပွားများ၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရပါလျှင်လည်း ရှေးနည်းအတိုင်း မဆိုင်းမတွ မိမိရရှိခဲ့သော လက္ခဏာအစုစုကို တိတိကျကျ လွယ်ကူစွာ ဖြေဆိုနိုင်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုသော်ကား မိမိရရှိသည်ဟုဆိုသော သောတာပတ္တိမဂ်တရားမှာ အဘယ်တရားကို အခြေခံ၍ (သို့မဟုတ်) အဘယ်လက္ခဏာကို ပွားများနေရင်းက ရရှိလိုက်မှန်း မမှန်ထား မသိရှိဘဲဖြစ်နေသဖြင့် ပွားများသောကြောင့်တရားမှာ မမှန်ကန်ဘဲ ဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းတရားသာ ဖြစ်နိုင်ပါတော့သည်။ အဋ္ဌကထာမှာဆိုတဲ့...

(ယဒိအာဝမန နေတဗ္ဗော)ဟူသော စကားအတိုင်း မဂ်တရားကို ရရှိနိုင်ရန် အကြောင်းတရား မမှန်သဖြင့် လောကုတ္တရာမဂ် အစစ်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို၎င်း၊ ဤအောက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ရပုံကိုကမ္မ မသေချာ အခြေခံကောင်းတဲ့ အလွဲအချော်ဖြစ်နေပါလျှင် ဤသောတာပတ္တိမဂ်တရားကို အခြေခံပြီးမှ ဆက်လက်၍ ပွားများအားထုတ်ရမည့် အထက်အထက်မဂ်တရားများလည်း လောကုတ္တရာတရားနှင့် လျော်ညီတဲ့ မဂ်အစစ်တရားများဖြစ်နိုင်ဖို့မှာ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပမာ အလွန်ပင် ဝေးကွာခြင်းကြီး မက ဝေးကွာ၍သာ နေရန်ရှိပါ တော့သည်။

(ခ) ကျန်နေတဲ့အထက် မဂ်သုံးပါးကို ရရာ၌လည်း အဘယ်တရား အဘယ်လက္ခဏာကို ပွားများအားထုတ်၍ အဘယ် မဂ်တရားကို ရရှိနိုင်ခဲ့ပါသည်။ စသည်ဖြင့် မိမိပွားများထားသော တရားနှင့် မိမိရရှိလာခဲ့သော မဂ်တရားကို တပ်အပ်သေချာစွာ မှတ်မှတ်သားသား ကွဲကွဲပြားပြား ဆက်စပ်ဖြေကြားမှုမရှိဘဲ အနိစ္စရော အနတ္တ ဒုက္ခလက္ခဏာသုံးပါးလုံးကို အကြောင်းအားလျော်စွာ ပွားများရင်းက အထက်မဂ်သုံးပါးကို ရရှိခဲ့ကြောင်းကိုသာ လုံးထွေးထွေးနှင့် ဖြေဆိုသွားပါသည်။

ဤအထက်မဂ်သုံးပါးအတွက် မေးမြန်းချက်ကို ဖြေကြားသွားရာမှာလည်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခွဲခြားပြီး ဖြေဆိုနိုင်ခြင်းမရှိပါ။

(ယောဟိယဿဘိန်းဝေသော အိဂတန္တိတ်)

(ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ-၈၂)

မြန်မာအတ္ထ။ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိပွားများအားထုတ်သော တရား၌ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ် နှလုံးသွင်းထားခြင်းဖြစ်အံ့ ။ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိအားထုတ်လေ့လာပွားများထားသော တရား၌ ကွဲကွဲပြားပြား ထင်ရှား၍နေပေရာ၏။ အကြင်သူတယောက် မေးလာခဲ့ငြားအံ့...

ငါသည် အဘယ်တရား အဘယ်လက္ခဏာကို လေ့လာပွားများ အားထုတ်ခဲ့၍ သောတာပတ္တိ မဂ်တရားကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ (သို့မဟုတ်)အရဟတ္တမဂ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ စသည်ဖြင့် မိမိအားထုတ် ပွားများထားသော တရားနှင့် မိမိရရှိထားသော မဂ်တရားများကို စပ်ဟပ်၍ ကွဲကွဲပြားပြား ခွဲခြား၍သာ ဖြေနိုင်ပေရာ၏။

ဤကား အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) လက္ခဏာသုံးပါး၏ အနက်မှာလည်း ထပ်တူဖြစ်ကြောင်း ယူခဲ့ပါသည်ဟု ဖြေဆိုရာ၌လည်း မဟုတ်မမှန်ပါ။ ထင်ရှားစေပါအံ့။ လက္ခဏာသုံးပါးတို့၏ အနက်မှာလည်း တပါးနှင့်တပါး အနက်အားဖြင့်လည်းမတူပါ။ တခြားစီသာဖြစ်ပါသည်။ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်း မတူပါ။ ထို့ပြင် သဘာဝလက္ခဏာအားဖြင့်လည်း မတူကြပါ။

(၁) ဟုတ္တာ သဘာဝ သင်္ခါတောဝါ၊ အာကာရဝိကာရော အနိစ္စလက္ခဏံ(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) ဖြစ်၍ ပြီးပါက မရှိတော့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာ၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် အနိစ္စ လက္ခဏာဖြစ်ပါသည်။

(၂) အဘိဏ္ဍ ပဋိပက္ခနာကာရော ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ မပြတ်နှိပ်စက်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာ သဘောသည် ဒုက္ခလက္ခဏာ ဖြစ်ပါသည်။

(၃) အဝသဝတ္တနာကာရော အနတ္တလက္ခဏံ-မိမိအလိုအတိုင်းမလိုက်မပါသော အခြင်းအရာ သဘောသည် အနတ္တလက္ခဏာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လက္ခဏာရေးသုံးပါးသည် တပါးနှင့်တပါး အနက်အားဖြင့်၎င်း၊ လက္ခဏာ သဘာဝအားဖြင့်၎င်း မတူကြပါ။ ထူးထွေကွဲပြားခြားနားကြပါသည်။

ဝိနယဓရမေး။ ကတရ မဂ္ဂ ကတ္တ တဝကီလေသာ ပတိနာ။ ။ဟူသော ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ လာသော ပဟိနကီလေသ ပုစ္ဆာဖြစ်သော ပုစ္ဆာနံပါတ်(၁၇)၌ အရှင်ဘုရားရရှိထားသော မဂ်လေးပါးတို့တွင် မည်သည့်မဂ်တရားက မည်သည့်ကိလေသာတို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသနည်း ဟုမေးရာတွင်-

ဦးဉာဏဖြေ။ (က) ပထမမဂ်က နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အတွေးအခေါ်တို့ကို ပယ်သတ် ခဲ့ပါသည်။

(ခ) ဒုတိယနှင့် တတိယမဂ်က ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်။

(ဂ) စတုတ္ထမဂ်က ဖောင်းကြွနေတဲ့ မာနကိလေသာကိုပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်။

ဤကားအမေးနှင့်အဖြေများ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနယဓရဆရာတော်များ၏သုံးသပ်ချက်

(က)အရ သောတာပတ္တိမဂ်က နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အတွေးအခေါ် တို့ကို ပယ်သတ် ခဲ့ပါသည်ဟု ဖြေကြားရာ၌ ၎င်းအဖြေမှာ သာသနာတော်တွင်းမှာ ဖြစ်သော ပထမမဂ် သို့မဟုတ် သောတာပတ္တိမဂ်က ပယ်သတ်တဲ့တရား မဟုတ်ပါ။ ဦးဉာဏ၏ အယူအဆ အတွေးအခေါ် အကြံအစည်အရ ဦးဉာဏရရှိထားသော ပထမမဂ်က ပယ်သတ်ထားတဲ့ နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အတွေးအခေါ်သာ ဖြစ်ဟန်ရှိပါသည်။

ဟုတ်လည်းမဟုတ်ပါ။ သာသနာတော်တွင်း (သို့မဟုတ်) ပိဋကတ်သုံးပုံတို့မှာ သုံးနှုန်း လာရှိသော သောတာပတ္တိမဂ်က ဒိဋ္ဌိနှင့်ဝိစိကိစ္ဆာ ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ပယ်သတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(ခ)ဒုတိယနှင့် တတိယမဂ်က ကာမရာဂဗျာပါဒတို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်ဟု သကဒါဂါမိမဂ်နှင့် အနာဂါမိနှစ်ပါးကို တလုံးတည်း ဖြေကြားရာ၌ ဤဒုတိယမဂ်နှင့်

တတိယမဂ်မှာ မဂ်ရစဉ် အသင့်အားဖြင့် ၎င်းပယ်သတ်ကြတဲ့ ပဟိနကိလေသာအားဖြင့်၎င်း ပယ်သတ်ပုံခြင်းမတူကြပါ။ ဒုတိယမဂ် ခေါ် သကဒါဂါမိမဂ် အကြွင်းအကျန် ပယ်သတ် နိုင်တဲ့ ကိလေသာဟူ၍ မရှိပါ။ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ကိုခေါင်းပါးသွားအောင် နည်းပါးယုတ်လျော့ သွားအောင်သာပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ အနာဂါမိမဂ်ကသာ ကာမရာဂ၊ ဗျာပါဒတို့ကို အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ပယ်သတ်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ သကဒါဂါမိမဂ်နှင့် အနာဂါမိမဂ်နှစ်ပါးက ပယ်သတ်တဲ့ကိလေသာခြင်း မတူပါဘဲနှင့် ရောနှောလုံးထွေး ဖြေဆိုထားသောကြောင့်အဖြေမှာ သန့်ရှင်းတိကျမှန်ကန်မှု မရှိပါ။

(ဂ) စတုတ္ထမဂ်က ထောင်ကြံနေတဲ့ မာနကိလေသာကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်ဟု ဖြေကြား ရာမှာလည်း ၎င်းစတုတ္ထမဂ်ခေါ် အရဟတ္တမဂ်သည် မာနကိလေသာတခုတည်းကိုသာ ပယ်သတ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါ။ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ ဟူသော ယောဂကိလေသာ အဝိဇ္ဇာဟူသောမောဟကိလေသာ ထိန၊ ဥဒ္ဒစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ ကိလေသာဟူသော ကြွင်းသောကိလေသာအားလုံးကို အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် ပယ်သတ်နိုင်ပါသည်။

ဦးဉာဏ၏ ဤစတုတ္ထမဂ်အဖြေမှာလည်း မာနတခုတည်းသာဖြေကြားခြင်းဖြစ်၍ ကြွင်းနေတဲ့ကိလေသာများ မပါသေးရကား ပြည့်စုံလုံလောက်သော အဖြေဟုဆိုနိုင်ပါ။ ရှင်ဉာဏ၏ဖြေကြားချက်၌မဂ်လေးပါးလုံး ပေါင်းရုံး၍သုံးသပ်ချက်မဂ်လေးပါးတို့တွင် ပယ်သတ်တဲ့မဂ်တရားနှင့် အပယ်ခံ ကိလေသာတို့ကို ယှဉ်စပ်ထုတ်နှုတ်၍ မေးမြန်းရာတွင် ရှင်ဉာဏ ဖြေကြားသော...

(က) ပထမမဂ်၏ အဖြေမှာ နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အတွေးအခေါ်တို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်ဟု ဖြေဆိုရာ၌ ပိဋကတ်တော်မှာလာသော သောတာပတ္တိမဂ်အစစ်က ပယ်ထားတဲ့ ကိလေသာ အစစ် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဟုတ်နိုင်ပါ။ ရှင်ဉာဏ ကြံစည်ယူဆထားသော မဂ်အတုနှင့် ကိလေသာအတုတရားသာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ဤအဖြေမှာ လုံးဝမမှန်ပါ။ သောတာပတ္တိမဂ်အစစ်ကိုမှမရရှိပါလျှင် ကျန်နေတဲ့အထက် မဂ်(၃)ပါးတို့အတွက်မှာအခြေခံ မရနိုင်တော့အောင် ဖြစ်သွားပါသည်။

(ခ) ဒုတိယနှင့် တတိယမဂ် အဖြေနှစ်ပါးမှာလည်း ကာမရာဂ၊ ဗျာပါဒတို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ ပါသည်-ဟူရာ၌ မဂ်နှစ်ပါးမှ ကိလေသာပယ်ပုံခြင်း မတူပါဘဲလျက် သူ့မဂ်နှင့် သူ့ကိလေသာ ပယ်ပုံကို ခွဲခြား၍ မဖြေဘဲ မဂ်နှစ်ပါးကိုတပေါင်းတည်းသာဖြေသွားသဖြင့် လုံးထွေးထွေးနှင့်တိကျမှန်ကန်မှု မရှိတော့ပါ။ အမှန်ဟု မယူဆနိုင်တော့ပါ။

(ဂ) စတုတ္ထမဂ်၏အဖြေမှာ မာနတပါးတည်းသာ ဖြေနိုင်၍ကြွင်းတဲ့ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ထိန၊ ဥဒ္ဒစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ ကိလေသာများ မပါရှိခြင်းကြောင့် မပြည့်စုံ မလုံလောက်ပါ။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏ၏အဖြေမှာ မဂ်လေးပါးလုံးပင် ရေရေရာရာ တိကျအောင် မဖြေဆိုနိုင်သဖြင့် မဂ်လေးပါးလုံး တရားစစ်တရားမှန်ကို ဧကန်ရရှိထားပြီးဟု ယူဆနိုင်ရန် ခက်ခဲသွားပါ တော့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤမဂ်လေးပါးနှင့် အကုသိုလ်ပယ်ပုံမှာ...ကိလေသာနှင့် မေးထား၍ ကိလေသာနှင့်ပယ်ပုံ အတိုင်းသာဖြေဆိုလိုက်ပါသည်။ သံယောဇဉ် ဩဃ၊ ယောဂ စသည် ပယ်ပုံနည်းဖြင့် ဖြေကြားခြင်းမဟုတ်ပါကြောင်း။ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက် (သဗ္ဗေသိဟိအတ္တနာအဓိဂတ မဂ္ဂေတကိလေသာ ပတိနာတိဝဒတိ)

(ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ-၈၂)

မြန်မာအတ္ထ။ ဟုတ်ပါသည်။ တရားအားထုတ်တဲ့-ယောဂီတို့အားမိမိရရှိထားတဲ့မဂ်က ပယ်သတ်ပြီးဖြစ်တဲ့ ကိလေသာတွေဟာ မည်သည့်မဂ်က မည်သည့်ကိလေသာတွေကို ၎င်း မည်သည့်မဂ်က ကျန်မည်သည့်မည်သည့်ကိလေသာတို့ကို၎င်း ပယ်သတ်ထားကြောင်း မှ (ပဟိနေ၊-ဝေက္ခတိပဏ္ဍိတော) ဟူသော ပစ္စဝေက္ခဏာများဖြင့် လေ့လာပြီးဖြစ်ရကား ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍သာ နေပေရာအကယ်၍ သူတဦးကမေးလာခဲ့ငြားအံ့။ ငါသည် ဤမည်သောမဂ်ကိုရရှိ၍ ဤကိလေသာတို့ကို ပယ်ပြီးသားဟု တွေးတောကြံဆ သံသယ မဝင် အလျှင်အမြန်ပင် ဖြေကြားနိုင်ရာ၏။ ဤကား အဋ္ဌကထာဆရာတို့၏ သုံးသပ်ချက် ဤကား စုဒ္ဒိတက(၁) ဦးဉာဏအား မဂ္ဂဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ မေးမြန်းစိစစ်ချက်စောဒကတင်လွှာ အပိုဒ်-၂ (ခ)အရ လည်းကောင်း-စုဒ္ဒိတကတို့၏ လျှောက်လွှာစာမျက်နှာ (၁၀)အရ လည်းကောင်း ပါရှိသည်မှာ...

တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးတော်အနန္တကို ခံယူခွင့်ရပါသဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ (၃) ဝသော သံယောဇဉ်များကို ပယ်ရှားပြီး ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသောပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း။ မေးခွန်းပုစ္ဆာ (၁၄)ကို ဖြေကြားရာ၌ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရသည်ဟုဆိုလိုပါသည်။ ၎င်းရှင်ဂုဏဝန္တက အတိအလင်းမငြင်းမကွယ် ကိုယ်တိုင်ပင်ထွက်ဆိုထားပါသည်။ ကိတယာ အနိစ္စလက္ခဏာတွာ အဓိကတံစသော ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ ဥပါယပုစ္ဆာဖြင့် မေးခွန်းပုစ္ဆာ (၁၆)၌-ဝိနယရမေး။ ရှင်ဂုဏဝန္တ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိရာတွင် အဘယ် လက္ခဏာ တရားကို အခြေခံ၍ (သို့) အဘယ်တရားတို့ပွားများ အားထုတ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိပါသနည်း။

ရှင်ဂုဏဝန္တဖြေ။ အရာဝတ္ထုအားလုံးကို အနိစ္စရှု၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရရှိခဲ့ပါသည်။ ဝိနယဓရ သုံးသပ်ချက်။ ဤအဖြေမှာ လက်ခံနိုင်လောက်သော အဖြေမဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုလျှင် အရာဝတ္ထုအားလုံးသည် အနိစ္စ စသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးဖြင့် တင်ရှုနိုင်သော (သို့မဟုတ်) ရှုပွားထိုက်သော တရားချည်းသာ မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထင်ရှားအောင် ပြဆိုပါဦးမည်။ အရာဝတ္ထုအားလုံးဟူသည်မှာ လောက၌ ရုပ်နာမ်ပညတ်အားဖြင့်သုံးပါး(သို့)ပရမတ်နှင့် ပညတ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် နှစ်ပါးရနိုင်ပါသည်။ ဤတရားများမှတစ်ပါး အခြားအရာဝတ္ထုမရှိပါ။ အရာဝတ္ထုအားလုံးသောဟူသော စကားသည် ရုပ်နာမ်ပညတ်သုံးပါးထဲသို့ ပါဝင်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အထက်ပါသုံးပါးတို့တွင် ရုပ်တရား၌ ရုပ်(၂၈)ပါးရှိရာတွင် အလက္ခဏာရုပ်(၁၈)ပါးကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊ နာမ်တရား၌ လောကီစိတ် (၈၁) စေတသိက်(၅၂)ပါးကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ထင်၍ရှုနိုင် ပါသည်။ အလက္ခဏာရုပ် (၁၀)၊ လောကုတ္တရာစိတ်(၈)၊ နိဗ္ဗာန်(၁)၊ ပညတ်အားလုံး ဤတရား များကား အနိစ္စစသည်ဖြင့်တင်၍ ရှုနိုင်သောတရားရော မရှုနိုင်သောတရားရော ရုပ်နာမ် ပညတ်တို့ပါ ပါဝင်ဖြေကြားထားသဖြင့် အကယ်၍ အနိစ္စစသည်ဖြင့် ရှုပွားနေလျှင်လည်း ဘာတရားမှမရနိုင်ဘဲ အချည်းနှီးသာဖြစ်ရပေမည်။ လက္ခဏာရေးဖြင့်တင်၍ ရှုနိုင် သောတရားများထဲမှလည်း မိမိရှုပွားခဲ့တဲ့ကိုယ်တွေ့ဉာဏ်ဖြင့် ရှုပွားမြဲတရားဓမ္မတခုခုသာ ဖြေကြားရန်ဖြစ်သည်။ အဘယ်တရားကို ပွားများအားထုတ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်တရားကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ စာဖြင့်မိမိရှုပွားခဲ့တဲ့တရားတခုခုကို မပြဘဲအရာဝတ္ထုအားလုံးကို အနိစ္စရှု၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဟူသောအဖြေမှာ မှန်လိုလျှင်မှန် မမှန်လျှင်လည်းနေ

ဟူသော ဝါးလုံးဖြင့်သိမ်းပြီးရိုက်တဲ့ အဖြေတိတိကျကျမမှတ်မိဘဲ လုံးထွေးထွေးနှင့် အဖြေ ဖြစ်ရုံသာ ဖြေထားခြင်းဖြစ်၏။ လေးနက်မှန်ကန်သောအဖြေ မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် မှန်ကန် သည်ဟု မယူဆထိုက်ပါ။

ဝိနယရဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက်။အရာဝတ္ထုအားလုံးကို အနိစ္စရှု၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဟူ၍ဖြေဆိုရာ၌ တိတိကျကျမှတ်မှတ်သားသား ခွဲခြား၍ မဖြေနိုင်ဘဲ အဖြေဖြစ်ရုံသာဖြေထားခြင်းဖြစ်နိုင်၍ လက်တွေ့ဉာဏ်မြင်အလုပ်နှင့် စပ်သော အဖြေမျိုး မဟုတ်နိုင်ပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ်လေ့လာပွားများ အားထုတ် ထားတဲ့ ကိုယ်တွေ့ဉာဏ်မြင် မဂ်တရားကိုရရှိစဉ်က အားထုတ်ပွားများတဲ့ အမှန်တရား တစ်ခုခုကိုသာ ဖော်ထုတ်၍ဖြေကြားသင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ဦးဂုဏဝန္တ၏ အဖြေမှာ တိကျ မှန်ကန်လက်သင့်၍ အလေးဂရုပြုထိုက်သော အဖြေမဟုတ်ကြောင်း ဝိနယရဆရာတော် များက သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်-(ယောဟိဝဒတိ) ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ(၈၂) မြန်မာအတ္ထ။ ။ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်လေ့လာ ပွားများအားထုတ်၍ ရထားသော တရား၌အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ်နှလုံးသွင်းထားခြင်းဖြစ်အံ့၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိအားထုတ်၊ လေ့လာပွားများထားသောတရား၌ ကွဲကွဲပြားပြားထင်ရှား၍ နေပေရာ၏။ အကြင်သူတယောက်က မေးလာခဲ့ငြားအံ့...ငါသည် အဘယ်လက္ခဏာ အဘယ်တရား တို့ အားထုတ်ခဲ့သဖြင့် အားထုတ်သောတရားနှင့် မိမိရရှိထားသောမဂ်တရားများကို စပ်ဟပ်၍ ကွဲကွဲပြားပြားခွဲခြား၍ ဖြေဆိုနိုင်ပေရာ၏။ဤကား အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်ဖြစ် ပါသည်။

စုဒ္ဓိကတ(၁)ဦးဉာဏနှင့် (၂)ဦးဂုဏဝန္တတို့အား စုပေါင်း၍ဈာနဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ မေးမြန်း စိစစ်သုံးသပ်ချက် စုဒ္ဓိကတနှစ်ပါးလုံးတို့လျှောက်ထားလွှာကို စုရုံး၍သုံးသပ်လိုက်သည်ရှိသော် နှစ်ပါးလုံးပင် ဈာနလာဘိအကိစ္ဆလာဘိ၊ အကသိရလာဘိ ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၍ ဈာန် နှင့်စပ်သော အမေးကိုမေးပါမည်။

ဝိနယရမေး။ ဈာနကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာနဓမ္မတို့မှာ မည်မျှရှိပါသနည်း။

ဦးဉာဏဖြေ။ ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ တိတိကျကျမပြောနိုင်ပါ။

ဦးဂုဏဝန္တဖြေ။ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါး ဈာန်ကိုဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ဝိနယရစိစစ်ချက်

ဦးဉာဏမဖြေနိုင်ပါ။ ဦးဂုဏဝန္တလည်း ပြည့်စုံအောင်မဖြေနိုင်ပါ။ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါး ကိုသာဖြေဆိုနိုင်ပါသည်။

ဝိနယရဖြေဆိုချက်

ဈာန်ကိုဖြစ်စေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာနဓမ္မတို့ မှာ သုံးဆယ်ရှိပါသည်။ကသိုဏ်းပညတ်(၁၀)ပါး၊ အသုဘပညတ်-(၁၀)ပါး၊ အာနပါနဿတိ(၁)ဋ္ဌ ကာယဂတာသတိ(၁)၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ(၄)၊ အရူပကုသိုလ်(၄)၊စုစုပေါင်း(၃၀)ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနယရမေး။ ပထမဈာန်ကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာနတို့မှာ မည်မျှရှိပါသလဲ။

ဦးဉာဏဖြေ။ တိတိကျကျမဖြေနိုင်ပါ။ အာနပါနနှင့် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်ကိုသာ သိပါသည်။

ဦးဂုဏဝန္တဖြေ။ တပည့်တော်မမှတ်မိပါ။

ဝိနယရစိစစ်ချက်

ဦးဉာဏမှာ ပြည့်စုံအောင်မဖြေနိုင်ပါ။ ဦးဂုဏဝန္တ မဖြေဆိုနိုင်ပါ။

ဝိနယဓရအဖြေ

အထက်ပါဈာန်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာနမ္မ (၃၀)တို့တွင်ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးထဲက ဥပေက္ခာဈာန်တပါး၊ အရူပဈာန်လေးပါး၊ပေါင်း(၅)ပါးကိုနှုတ်၍ ကျန်သောတရား (၂၅)ပါးသည် ပထမဈာန်ကိုဖြစ်နိုင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာနဓမ္မတို့ဖြစ်ပါသည်။အသုဘဘာဝနာဘိ၊ ယုတ္တော၊ တိက္ခဝေဘိက္ခူ၊ ကေသာဒိသုဝါ၊ ဝတ္ထုသုဓဉ္ဇမ္မာတကန္တိသု၊ ပဉ္စဂံဝိပ္ပဟိနံပဉ္စဂံ၊ သမ္မန္နာဂတံ၊ တိဝိကလျာဏံ၊ လက္ခဏာသမ္မန္တံ၊ ပထမဈာန်၊ ပဋိလဘတိ။(ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ(၃-၂)

မြန်မာအတ္ထ။ ရဟန်းတို့ ဆံပင်အစရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့၌လည်းကောင်း၊ဖူးဖူးရောင်သော သုသေကောင်စသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ အသုဘများသာပါတကားဟု အဖန်တလဲလဲ လေ့လာပွားများအားထုတ်သော ရဟန်းသည်-

- (က) ပဉ္စဂံဝိပ္ပဟိနံ-ပယ်စွန့်ထားရမည့်အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊
 - (ခ) ပဉ္စဂံသမ္မနာဂတံ-ပြည့်စုံစေရမည့် အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊
 - (ဂ) တိဝိကလျာဏီ-ကောင်းခြင်း သုံးဖြာနှင့် ပြည့်စုံစွာသော။
 - (ဃ) သလက္ခဏာသမ္မန္တံ-လက္ခဏာဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောပထမဈာန်ပထမဈာန်ကို ပဋိလဘတိ ရနိုင်တော့၏ဟူသော အဋ္ဌကထာလာစကားအရ မေးမြန်းပါသည်။
- ဝိနယဓရဓမ္မ။ ပထမဈာန်၏ဝိပ္ပဟိနဓမ္မ ပယ်စွန့်ရမည့် တရားများကိုသင်သိသမျှဖြေဆိုပါ။
ဦးဉာဏဖြေ။ ကာမ၊ ဗျာပါဒ၊ ဝိဟိသဝိတက် သုံးပါးကို ပယ်ပါသည်။
ဦးဂုဏဝန္တဖြေ။ ဒေါသနှင့်ကိလေသာစိတ်များ ပယ်ပါသည်။

ဝိနယဓရစိစစ်ဖြေဆိုချက်

စုဒ္ဓိတကနစ်ပါးလုံးပင် ပြည့်စုံတိကျအောင် မဖြေဆိုနိုင်ကြပါ။ပယ်စွန့်ထား ရမည့်ဝိပ္ပဟနဓမ္မတို့ကို မပယ်စွန့်ရသေးဘဲ ဤတရားများ(ယောဂါဝစရ) တရားအားထုတ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်မှာ ရှိနေသေးပါကဈာန်တရား မဟုတ်ပါ။ ဈာန်ဟုပင်မခေါ်ထိုက်ပါ။ ဤတရားငါးပါးတို့ကိုအားလုံး ပယ်စွန့်ထားပြီး ပုဂ္ဂိုလ်များမှသာဈာန်တရားတို့ ဖြစ်နိုင်ကြပါ သည်။ ပဉ္စဂံဝိပ္ပဟိနံ-အရပယ်စွန့်ရမည့်တရားငါးပါးမှာ...

- (၁) ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ-လိုချင်တပ်မက်တဲ့အာသာကို ပယ်ဖျောက်ထားရခြင်း။
 - (၂) ဗျာပါဒနိဝရဏ-စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ဟူသော ဒေါသကိုပယ်ထားရခြင်း၊
 - (၃) ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏ-စိတ်စေတသိတ်တို့၏ ဆုတ်နစ်ခြင်းကိုပယ်ထားရခြင်း၊
 - (၄) ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ-ယုံမှားသံသယကို ပယ်ဖျောက်ထားရခြင်း၊
 - (၅) ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္ဆနိဝရဏ-စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ သို့လောသို့လောဟူသော တွေးတောခြင်းကို ပယ်ထားရခြင်း၊ဤတရားငါးပါးမှာ ပထမဈာန်၏ ဝိပ္ပဟိနဓမ္မ ပယ်စွန့်ရမည့် တရားများဖြစ်ပါသည်။ ဤကားပဉ္စဂံဝိပ္ပဟိနအရ-ဖြေကြားချက်ဖြစ်ပါသည်။
- သာရတ္ထ ဋီကာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်(နဟိစိတေ၊ သု၊ အပ္ပဟိ-နေသု၊ ဈာနံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တေန၊ တောနိပဟာနဂီနိကာဝုစ္ဆန္တ)(၃-၁၇၄)။

မြန်မာအတ္ထ။ ။ ဟုတ်မှန်ပါသည်။ ဤကာမစ္ဆန္ဒစသောတရားငါးပါး တို့ကိုမပယ်သတ်ရ သေးလျှင် ဈာန်စိတ်မဖြစ်နိုင်ပါ(ဝါ)ဈာန်ဟုပင်မခေါ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဤကာမစ္ဆန္ဒစသော နိဝရဏငါးပါးတို့ကို ပထမဈာန်ကပယ်ထားအပ်သော တရားတို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသည်။

ဤကား-သာရတ္ထဋီကာဆရာ၏ အယူအဆဖြစ်သော သုံးသပ်ဝေဖန်ချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနယဓရမေး။ ပထမဈာန်၏(သမ္မန္နဂတ)ပြည့်စုံရမည့် တရားများကိုဖြေဆိုပါ။

ဦးဉာဏဖြေ။ နေက္ခမ္မ၊ အဗျာပါဒ၊ အဝိဟိံသံ၊ ဝိတက်သုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံရပါမည်။

ဦးဂုဏဝန္တဖြေ။ မမှတ်မိပါ၊ မခွဲခြားတတ်ပါ၊

ဝိနယရစိစစ်ချက်

ဦးဉာဏ၏အဖြေမှာ မဟုတ်မမှန်ပါ။ ဦးဂုဏဝန္တ အလျဉ်းမဖြေနိုင်ပါ။

ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တတို့သည် ၎င်းတို့၏စိတ်သဏ္ဌာန်၌ ဈာန်တရားများရရှိနေကြကြောင်း ကိုသာ လွယ်ကူပေါ့ပါးစွာနှင့် ဖြေဆိုထားကြသော်လည်း ဈာန်တရားဟူသည်မှာ အဘယ်တရားကိုခေါ်သည်၊ အဘယ်သို့သော အစိတ်အပိုင်းတို့ကိုပေါင်းစုထားတဲ့အရာတွေကို ဈာန်ဟုခေါ်ထားကြောင်း ဈာန်၏သဘာဝဓမ္မကိုပင် မသိကြသေးဘဲ ဈာန်တရားကိုရရှိထား ကြသည်ဟု ပြောဆိုသူများသာဖြစ်ပါသည်။ ပဉ္စင်္ဂသမ္မန္နဂတံ၊ အရပြည့်စုံစေရမည့် တရားငါးပါးမှာ...

- (၁) ဝိတက္က-အာရုံ၌ စိတ်ကိုရှေးရှုတင်ပို့ထားခြင်း၊
- (၂) ဝိစာရ-အာရုံ၌ ယှဉ်ဖက်တရားတို့ကို သုံးသပ်ဖွဲ့ထားခြင်း။
- (၃) ဝီတိ-အာရုံ၌ယှဉ်ဖက်တရားတို့ကို နှစ်သက်စေခြင်း။
- (၄) သုခ-ယှဉ်ဖက်ဖြစ်သောတရားတို့ကို ချမ်းသာစေခြင်း။
- (၅) ဧကဂ္ဂတာ-တခုသောအာရုံ၌ တည်ကြည်နေခြင်း၊ မပြန့်လွင့်ခြင်း၊

ဤဈာန်အင်္ဂါငါးပါးမှာ ပထမဈာန်၏(သမ္မန္နဂနာ)ပြည့်စုံရမည့်တရားများဖြစ်ကြပါသည်။ (အပ္ပနာဂနာ)ပြည့်စုံရမည့်တရားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ (အပ္ပနာနှင့်ယှဉ်သော ဝိတက်စသည် ဖြစ်ရပါမည်)

သာရတ္ထဋီကာဆရာ၏သုံးသပ်ချက်(ဥပန္နေထူဟိ ဧတေသု ပဉ္စသုဥသုံဈာနံ ဥပ္ပနံ သာမဟောတိတေနဿ ဧတာနိပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂံ တကာ နိထိရစ္ဆန္တိ။)သာရတ္ထဋီကာ (ဒု-၁၇၄) မြန်မာအတ္ထ။ ။ ဟုတ်မှန်ပါသည်။ ဝိတက်စသောဈာန်အင်္ဂါငါးပါးတို့ဖြစ်ကြမှသာလျှင် (ဝါ) ဝိတက္ကဝိစာရ၊ ဝီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ ဟူသော ဈာန်တရားများဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိတက္ကစသော ငါးပါးတို့ကို ဈာန်တရား၏ပြည့်စုံရမည့် အင်္ဂါတို့ဟူ၍ဆိုအပ်ကုန်၏။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အပ္ပနာဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဤဝိတက်ဝိစာရ ဝီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာဟူသော ဈာန်အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံစွာဖြစ်မှသာလျှင် ဈာန ဟုခေါ်ရသောတရားသည် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အပ္ပနာနှင့်ယှဉ်တဲ့ဝိတက်စသည်တို့ဖြစ်နေသော်လည်း ဈာန်ဟုမခေါ်ရတော့ပါ ဟုဆိုလို ပါသည်။ ဤကားသာရတ္ထဒီပနီဋီကာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနယဓရ ဆရာတော်များ၏ ပေါင်းရုံးသုံးသပ်ချက်

ပထမဈာန်စိတ်၌ ပဉ္စင်္ဂဝိပွတိနအရ-ပယ်စွန့်ရမည့်ကာမစ္ဆန္တနီဝရဏ၊ ဗျာပါဒ နီဝရဏ၊ ထိနမိဒ္ဓနီဝရဏ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုတ္တုစ္စနီဝရဏ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏဟူသော တရားငါးပါးတို့ကို ပယ်စွန့်ထားပြီးတဲ့သူအားသာလျှင် ဈာန်ဟူသောစိတ်သည်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အကယ်၍ နီဝရဏတရားငါးပါးတို့ကို မပယ်ရသေးသူဖြစ်ပါက ဈာန်စိတ်ဖြစ်သည် ဟုပင်မဆိုနိုင်ပါ။ ဈာန်စိတ်မဟုတ်တော့ပါ ဟုဆိုလိုပါသည်။ ပဉ္စင်္ဂသမန္နဂတအရ ပြည့်စုံစေရမည့် အပ္ပနာ ဈာန်နှင့် ယှဉ်တဲ့ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ဝီတိ၊ သုခ ဧကဂ္ဂတာ ဟူသောဤဈာန်ငါးပါးတို့ ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ကြမှသာလျှင် ပထမဈာန်မှီသောစိတ်သည် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။(ဝါ) ပထမဈာန်စိတ် ဟုခေါ်ဆိုရပါမည်။ အကယ်၍ဝိတက် စသောအင်္ဂါငါးပါးတို့ မဖြစ်ကြသေးလျှင် ဈာန်စိတ်ဟုပင်မဆိုနိုင် ကြောင်းကိုသာရတ္ထဋီကာဆရာတော်က သေချာစွာဖွင့်ဟမိန့်တော်မူ သမိုင်းတင်မှတ်တမ်းဝင်ရန် နှင့် ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ရန်

ပါသည်။ ရှင်ဉာဏတို့၏ သာသနာရေးလျှောက်လွှာ၌ တပည့်တော်ရှင်ဉာဏသည် တောအတွင်း၌မဟဂ္ဂုတ်တရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့် သုံးနှစ်မျှနေထိုင်ခဲ့ပါသည် ဟု၎င်း၊ ရှင်ဂုဏဝန္တကလည်း လောကီဈာန်အဘိညာဉ်များ ရရှိခဲ့ကြကြောင်းကိုကြားရသူများ ဝမ်းမြောက်အားကျစရာကောင်းအောင်ပင် ရေးသားလျှောက်ထားခဲ့ ကြပါသည်။ သို့သော် လည်း ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား ဈာန်ကိုဖြစ်စေနိုင်တဲ့တရားဟု ဈာန်တရားက ပယ်စွန့်ထားရမည် တရားဟု ၊ ဈာန်ကပြည် စုံစေရမည် တရားစုများကို ဗုဒ္ဓပိဋကတ်ဒေသနာတော်နည်းများအရ ဝိနယဓရဆရာတော်ကမေးမြန်းရာတွင်ကား တိကျမှန်ကန်မှုကို မဆိုထားနှင့် နီးနီးကပ်ကပ်ရှိအောင်ပင် မဖြေဆိုနိုင်ကြပါ။ ၎င်းတို့၏ ဖြေကြားချက်အရဆိုလျှင် ဈာန်စိတ်ဖြစ်ပေါ်နိုင်ရန်အကြောင်းပင် လုံးဝမရှိပါ။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ နှစ်အတော်ကြာကပင် လေ့လာပွားများမှာ ဗုဒ္ဓ၏ပိဋကတ်တော်များမှ ဟောတော်မူတဲ့ဈာန်တရားမျိုးနှင့်လုံးလုံးလျားလျားမတူဘဲ တမူကွဲပြားနေတဲ့ဈာန်များ ဖြစ်နေကြဟန်တူပါသည်။ ထို့ကြောင့်ကောင်းစွာမဖြေနိုင်ကြဘဲရှိသည်ဟုဝိနယဓရ ဆရာတော်များက လေ့လာသုံးသပ်ယူဆတော်မူကြပါသည်။

ဝိနယဓရမေး။ တိဝိကလျာဏံ ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားအရပထမဈာန်၏ အာဒိကလျာဏတရားဆိုတာ အဘယ်တရားကိုဆိုပါသလဲ (မေး)။

ရှင်ဉာဏဖြေ။ မသိပါဘုရား။

ရှင်ဂုဏဝန္တဖြေ။ (၁) ဒေါသကင်းစင်ခြင်း၊ ကာမကိလေသာများကင်းစင်သွားခြင်းကို အာဒိကလျာဏ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

(၂) ထိုတရားများ ပို၍ကင်းစင် ခိုင်မြဲသွားတာကိုမဇ္ဈေကလျာဏဟု ဆိုလိုပါသည်။

(၃) ထိုတရားများ ပိုပြီးကင်းစင်မှုခိုင်မြဲသွားခြင်းကို ပရိယောသာနကလျာဏဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဝိနယဓရစိစစ်ချက်

ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ဖြေဆိုချက်မှာလည်းအားလုံးမမှန်ကန်ပါ။

ဝိနယဓရအဖြေ။ ပထမဿဈာနဿတောဒိတိမံဇ္ဈေ (၃-၃)ကိုပရိယောသနံ-ဟူသော ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာစကား အရ

(၁) ပထမဈာန်၏ အတ္တိကလျာဏဟူသည်မှာ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိကို ခေါ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ- ဂေါတြဘူအဆုံးရှိသောရှေးအပိုဒ်၌ဖြစ်သော နီဝရဏနယဖြင့် နီဝရဏဟူသောဘေးရန်မှ ကင်းစင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(၂) ပထမဈာန်၏ မဇ္ဈေကလျာဏဟူသည်မှာ ဥပေက္ခနဗြူဟနာကို ခေါ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းစရာတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့် ဈာန်၌အကြိုးဝင်သော တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခ၏ကိစ္စပြီးခြင်းဖြင့်အစဉ် ပွားများခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤဥပက္ခာန ဗြူဟနာကို ပထမဈာန်၏ ဌီခဏ၊ အလယ်ကာလ၌ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြောင့် မဇ္ဈေကလျာဏ ခေါ်ပါသည်။

(၃) ပထမဈာန်၏ ပရိယောသာနကလျာဏ ဟူသည်မှာ သမ္မသံသနာကို ခေါ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ ထိုဈာန်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော သမာဓိ၊ ပညာဟူသော တရား တို့ကို အချင်းချင်းမလွန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် စိတ်ကိုများစွာ အပြားအားဖြင့် ရွှင်စေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤ သမ္မသံသနာကို ပထမဈာန်၏ပရိယောသာန အဆုံးကာလ၌ ကောင်းမွန်စွာဖြစ်သောကြောင့် ပရိယောသာန ကလျာဏဟု ခေါ်ပါသည်။ ဤတရားများမှာ ပထမဈာန်၏ တိဝိကလျာဏအရ ကောင်းခြင်းသုံးဖြာ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနယရမေး။ ပထမဈာန်၏ အာဒိကလျာဏ လက္ခဏာသုံးပါး၊ မဇ္ဈကလျာဏလက္ခဏာ သုံးပါး၊ ပရိယောသာနကလျာဏလက္ခဏာလေးပါးတို့ကို သိပါသလား၊ ဖြေကြားခဲ့ပါ။ မေး။ ရှင်ဉာဏဖြေ။ မသိပါဘုရား။

ရှင်ဂုဏဝန္တဖြေ။ ၎င်းလက္ခဏာတို့ကို မသိပါ။

ဝိနယဓရဆရာတော်တို့၏ စိစစ်ချက်

ဤအမေးများကိုနှစ်ပါးလုံး မဖြေ နိုင်ပါ။

ဝိနယရဖြေ။ ပထမဈာန်၏ အတ္ထိကလျာဏလက္ခဏာ သုံးပါးမှာ...

(၁) ပရိပန္နတော စိတ္တံ ဝိသုဇ္ဈတိ- နိဝရဏတည်းဟူသောဘေးရန် စိတ်စင်ကြယ်ခြင်း။

(၂) မဇ္ဈမသမထ နိမိတ္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ထိနနှင့်ဥဒ္ဓစ္စနှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌ဖြစ်သော သမာဓိ နိမိတ်ကိုကျင့်ခြင်း။

(၃) တတ္ထ စိတ္တပက္ခန္ဓနံ- ထိုသမာဓိနိမိတ်နှင့် စိတ်သည်ပြေးဝင်ခြင်း။

ဤသုံးပါးသည် ပထမဈာန်၏အတ္ထိကလျာဏသုံးပါး ဖြစ်ပါသည်။

(၁) ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ-နိဝရဏတို့မှ စင်ကြယ်သောစိတ်သည် လျစ်လျူရှုခြင်း။

(၂) သမထ ပဋိပန္န အဇ္ဈုပေက္ခတိ-သမထတည်းဟူသော ခရီးသို့သွားသောစိတ်ကို လျစ်လျူရှုခြင်း။

(၃) ဧကတ္တု ပဌာနံ အဇ္ဈုမေက္ခတိ-တခုတည်းသော အဖြစ်ဖြင့် ထင်သောစိတ်ကို လျစ်လျူရှုခြင်း။

ဤသုံးပါးသည် ပထမဈာန်၏ မဇ္ဈကလျာဏလက္ခဏာ သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ပထမဈာန်၏ ပရိယောသာနကလျာဏ လက္ခဏာလေးပါးမှာ...

(၁) တတ္ထဇာတာနံဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တန ဌေနသမ္ပဟံသနာထိုဈာန်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော သမထပညာဟူသော တရားတို့ကို အချင်းချင်း မလွန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာအများအားဖြင့် ရွှင်ခြင်း

(၂) ဣ နန္ဒိယာနံ ဧကရသ ဌေန သမ္ပဟံသနာ-သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေတို့ကို ကိလေသာ မှလွတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တခုတည်းသောကိစ္စ၏အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာအများအားဖြင့် ရွှင်ခြင်း။

(၃) တဒုပက ဝိရိယ ဝါဟန ဌေနသမ္ပဟံသနာ-ထို မလွန်သည်၏ အဖြစ်တခုတည်းသော ကိစ္စ၏ အဖြစ်တို့အားလျှောက်ပတ်သော လုံ့လတို့ဖြစ်စေသည့် အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာ အများအားဖြင့် ရွှင်ခြင်း။

(၄) အာသေဝန သမ္ပဟံသနာ-သမာ၊ ပညာ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော တရားတို့ကို မှီဝဲသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် စိတ်သည်ကောင်းစွာ အများအားဖြင့် ရွှင်ခြင်း။

ဤလေးပါးသည် ပထမဈာန်၏ ပရိယောသာနကလျာဏလက္ခဏာလေးပါးဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ပထမဈာန်၏အာဒိကလျာဏ အစ၏ကောင်းခြင်း၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ မဇ္ဈကလျာဏ အလယ်၏ကောင်းခြင်း လက္ခဏာသုံးပါး၊ ပရိယောသာနကလျာဏ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းလေးပါးတို့အသီးသီးဖြစ်ပါသည်။

ဝိနယဓရမေး။ ပထမဈာန်မှာ ပြည့်စုံရမည့် ဒဿလက္ခဏာ သမ္ပန္နတရားများကို သိပါသလား။

ရှင်ဉာဏဖြေ။ မသိပါ ဘုရား။

ရှင်ဂုဏဝန္တဖြေ။ မသိပါ ဘုရား။

ဝိနယရစိစစ်ချက်နှစ်ပါးလုံးပင် မဖြေနိုင်ကြပါ။

ဝိနယဓရဗြေ။

ဆိုခဲ့ပြီးတဲ့ ပထမဈာန်၏ အာဒိကလျာဏလက္ခဏာသုံးပါး။မဇ္ဈေကလျာဏလက္ခဏာ(၃)ပါး၊ ပရိယောသာန ကလျာဏလက္ခဏာ(၄)ပါး ပေါင်း။ (၁၀)ပါး။ ဤဆယ်ပါးတို့သည်ပင် ပထမဈာန်၏ ဒဿလက္ခဏာသမ္ပန္နဆယ်ပါး တို့ဖြစ်ပါသည်။ မှတ်ချက်။ ။ ဤသို့ တိဝကေလျာဏံ သလက္ခဏ သမ္ပန္နစသော ဓမ္မသဘောသရုပ်ကို ထုတ်ဆောင်၍ အနည်းငယ်မျှမေးထားခြင်း။

(က) ပထမဈာန်၏ သဘောတရားများကို ထင်ရှားစေလိုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊

(ခ) ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာရေးလျှောက်ထားလွှာစာမျက်နှာ၁၆၅ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သံဃာတော်များကိုလည်း နားလည်ပါသည်။ ဓမ္မ၊ အတ္တ၊ နိရုတ္တိ၊ ပဋိဘာန လေးဝသော ပဋိသမ္ဘိဒါတရား ဖြစ်ပွားသူမခြားဖြစ်ပါသည်ဟု မိမိတို့၏ သိက္ခာဉာဏ ကြီးမားနေကြောင်းကို ထည့်သွင်းလျှောက်ထားကြသဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏနှင့်မခြား ဉာဏကြီးမားသူများဖြစ်သည့်အလျှောက် ဖြေကြား နိုင်လောက်စရာရှိ၏ဟုယူဆပြီး မေးမြန်းခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ အာရုံတွေကို မေးထားရာသလောဟု မလိုစိတ်မှာ ဣသတယဘော အပြစ်တင်မစောသင့်ကြောင်း ထပ်လောင်းရေးသား အပ်ပေသည်။

မေးခွန်းပုစ္ဆာအ(၁၃)၌ ရှင်ဂုဏဝန္တအား ဝိနယဓရ ဆရာတော်က မေးမြန်းရာ

ဝိနယဓရမေး။ ရှင်ဂုဏ ဈာန်တရားကို ရရှိရာ၌ အဘယ်ဈာန်များကိုရရှိခဲ့ပါသလဲ။

ရှင်ဂုဏဝန္တဖြေ။ ဈာန်ငါးပါးလုံးကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

မေးခွန်းနံပါတ် (၁၅)၌ ရှင်ဂုဏဝန္တအား မေးမြန်းရာဝယ်...

ဝိနယဓရမေး။ ဈာန်တရားရရန် အားထုတ်စဉ်အခါက မည်သည့်တရားကို အခြေခံပြုပွားများခဲ့၍ ဈာန်ငါးပါးကို ရရှိခဲ့ပါသလဲ။

ရှင်ဂုဏဝန္တဖြေ။ မေတ္တာတရားကို အခြေခံ၍ ဈာန်တရားငါးပါးကိုရရှိခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါ မေးခွန်းနှစ်ရပ်၏ အဖြေအရ မေတ္တာတရားကို ပွားများသဖြင့် ဈာန်တရားငါးပါးလုံး ရရှိထားကြောင်း ထွက်ဆိုထားပါသည်။

စိစစ်ရန်မှာ...မေတ္တာတရားသည် ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန် လေးပါးကိုသာ ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။ မေတ္တာတရားကိုပွားများသဖြင့် ပဉ္စမဈာန်ကို မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏အဖြေမှာ မေတ္တာတရားကို ပွားများသဖြင့် ပဉ္စမဈာန်ကိုပါ ရရှိနေသလို ဖြေကြားထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပွားများသောတရားနှင့် ရရှိသောဈာန်တရား ကိုက်ညီခြင်းမရှိပါ၍ ဤအဖြေမှာ ပြည့်စုံလုံလောက် တိကျမှန်ကန်သော အဖြေမဟုတ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက် စကားမညီညွတ်ဟု သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်သံဃနာယကအဖွဲ့က ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းပေးအပ်သော
 သံဃဝိနိစ္ဆယ အဖွဲ့၏ ခုံရုံးသုံးသပ်ချက် (ကောက်ချက်)
 (လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအပိုဒ်-၄၂)
 သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)
 ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ဝိနည်းဓမ္မကမ္မဓဇ်အမှတ် (၁-၈၁)
 စောဒက ဦးစိုးမြင့် လ/ထ တိုင်းသာသနာရေးမှူး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နှင့်
 စုဒ္ဓိတက(၁) ရှင်ဉာဏ ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့။
 စုဒ္ဓိတက(၂) ဦးဂုဏဝန္တ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း ယင်းမာတောရွာ၊
 ဝက်လက်မြို့နယ်
 တို့၏

အနုပါဒါမိကရုဏ်းမှုတွင်...

ရှင်ဉာဏ၊ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ တင်သွင်းသော သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ ရေးသားထားသော တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် ကိလေသာခပ်သိမ်း ဧဠိမ်းခြင်းတည်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးဖြစ်ပါသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ရေးသားလျှောက်ထားချက်အရ ဦးစိုးမြင့် တိုင်း သာသနာရေးလက်ထောက် ဦးစီမှူးက စောဒကပြုလုပ်၍ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်၊ မသင့် ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားတင်ပြစွဲဆိုသော အနုပါဒါမိကရုဏ်းမှုကို...စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်း ပေးအပ်သည့် ဝိနည်းမိရ်ဆရာတော်များပါသော သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)က စောဒက၏တင်လွှာ စုဒ္ဓိတကနှစ်ပါးတို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက်လွှာပါ စကားများ၊ ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုး စာအုပ်မှာပါသော အချို့အချက်အလက်များ စောဒကနှင့် စုဒ္ဓိတကတို့အား စစ်ဆေးမေးမြန်းရာမှ ထွက်ဆိုသော အချက်အလက်များ၊ နောက်ဆုံးတင်သွင်းလွှာများကို ကြည့်ရှုစစ်စစ်၍ ခြုံငုံသုံးသပ်ကာ အောက်ပါအတိုင်း အကျဉ်းချုပ် ကောက်ချက်ချမှတ် လိုက်ကြပါသည်။

ကောက်နုတ်သုံးသပ်ချက်များ

(က) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူဖြစ်သောဘုရားအရှင်၏ဒေသနာတော် နှင့် လုံးဝ မသက်မဝင်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ လောကမြဲဟုလည်းမယူ၊ မမြဲဟုလည်းမယူရ ဟူသော လောကအမြင်မှားဝါဒ၊ သတ္တဝါသေပြီးနောက်ဖြစ်၏ဟုလည်း မယူရ၊ မဖြစ် ဟုလည်းမယူရဟူသော ဘဝအမြင်မှားဝါဒများကို တည်ထောင်ထားသူ (အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီ) ပုဂ္ဂိုလ်များသာဟု ဝိနိယဓရဆရာတော်များက သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ခ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အမှားတော်ပုံ။

(ဂ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ကိလေသာအာသဝေါကုန်ခမ်းပြီးသော ဘုရားရဟန္တာ သူတော်စင်တို့သည်ကိလေသာ(၁၀)ပါးလုံး ကင်းစင်ဧဠိမ်းပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ခီဏာသဝ ဟုခေါ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ပါလျက် ယင်းတို့နှစ်ပါးက ကိလေသာအစရှိသော တရားများ ကင်းစင်သူသည် အိပ်စားကာမဤသုံးဝကို ပြည့်ဝအောင်မြင်စွာ အကောင်းနိုင်ဆုံးသူများသာ ဖြစ်ရာပါသည်ဟုရေးသားထားသဖြင့် ဘုရားများ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ၊ရဟန္တာများအား ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များ ယုတ်လျော့ ပျက်ပြားအောင် ကြံဆောင်ရေးသား စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ ရေးသား ထားခြင်းသာဖြစ်၍ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအား စွပ်စွဲသော အရိယူပဝါဒကံ ထိုက်နေရုံမျှမက ယထာဝါဒီ တထာကာရီဟူသော ဒေသနာတော်အတိုင်း၊ သမိုင်းတင်မှတ်တမ်းဝင်ရန် နှင့် ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ရန်

ရှင်ဉာဏသည် ကိလေသာခပ်သိမ်း ဧငြိမ်းပြီးဖြစ်ပါသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ရှင်ဂုဏဝန္တက သောတာပန်ဖြစ်ပါသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဝန်ခံထားသူများက ဤအိပ်မှု စားမှု ကာမဂုဏ်မှု များကို ၎င်းတို့ရေးသားထားတဲ့အတိုင်း မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပင် လေ့လာကျင့်သုံး၍ နေသူများ လေလော။ (သို့မဟုတ်) မိစ္ဆာဝါဒကို အခြေခံထား၍ ဒီဏာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မဟုတ် မတရား ဂုဏ်တော်ပျက်ပြားအောင် တမင်ရေးသားထားခြင်းလော (သို့မဟုတ်) စိတ်ဓာတ် မမှန်ဖောက်ပြန်ထွေထွေ ရူးသွပ်နေသူများရေးသား ထားကြလေသလောဟု ဝိနိယဓရ ဆရာတော်များက ယူဆ သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ဃ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က ရုပ်နာမ်ပရမတ်များသည်မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် မဟုတ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော် စာရင်း၌သွင်း၍ လုံးဝမရသော အနေသာဖြစ်သည်ဟု ရေးသားထားရာ၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော ဒေသနာတော်နည်းအရ မဂ်ဖိုလ်ကိုလိုလားတောင့်တသော အမျိုးကောင်းသားသမီးတို့သည် တောဘူမိကသင်္ခါရဖြစ်တဲ့ ရုပ်ဓမ္မ နာမ်ဓမ္မကိုသာ အနိစ္စစသောလက္ခဏာရေးသုံးပါးဖြင့် ရှုမှတ်ပွားများ၍ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုရနိုင်ကြသည်ဖြစ်ရာ ရုပ်နာမ်မှတစ်ပါး အခြားသောတရား မရှိသောကြောင့် ရုပ်နာမ်ကို မြတ်စွာဘုရား၏တရားမဟုတ်ဟု ဆိုခြင်းသည် အရိယာမဂ်တရားကိုတားမြစ်ပိတ်ပင်ဘို့ရာ ရောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သူ မိစ္ဆာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ သာဖြစ်သည်ဟု ဝိနိယဓရဆရာတော်များက သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(င) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိဟူသော ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်မဟုတ်ဟူ၍ ဆိုထား ကြပြန်ပါသည်။ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တရားတော်များသည် ဘုရားရှင်များ ပွင့်တော်မူချိန်ဖြစ်တဲ့ သာသနာတော်ထွန်းပရာ ကာလများ၌သာ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အားဝဋ်သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်စေရန် အရေးကြီးဆုံး ပဓာနထား၍ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်များ ဖြစ်ပါလျက် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်မဟုတ်ဟု ဆိုထားရာ ဘုရားပွင့်တော်မူလာခြင်းဖြင့် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ၌ ရရှိအပ်သော မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ထက် သာလွန်ထူးမြတ်သော အကျိုးထူးတရား မရှိတော့ပါ။ ယင်းတို့နှစ်ပါးသည် ရဟန္တာနှင့်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များဟု ရေးသားလျှောက်ထားသူ နှုတ်ဖြင့်ထွက်ဆိုထား၏သူများ ဖြစ်ပါလျက် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုမသိမမြင်ရသေးသူ မယုံကြည်ကြကြောင်း ထင်ရှားနေကြသူ မိစ္ဆာဝါဒပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဝိနိယဓရဆရာတော်များက ယူဆသုံးသပ်တော်မူ ကြပါသည်။

(စ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က ဒုက္ခသည် ခန္ဓာငါးပါးနှင့်အခြားစီ မဆိုရပါ။ နိဗ္ဗာန် သည်လည်း ခန္ဓာငါးပါးနှင့်အခြားစီ မဆိုရပါ-ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်ဟု စွပ်စွဲရေးသားထားရာ မြတ်စွာဘုရားက ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါးနှင့် နိဗ္ဗာန်တို့ကို အတူထားရန် ဘယ်သောအခါမျှမဟောကြားခဲ့ပါ။ အကြောင်းမှာ...

- (၁) ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါးက လောကီတရား၊ နိဗ္ဗာန်က လောကုတ္တရာတရား။
- (၂) ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါးက အဇ္ဈတ္တတရား၊ နိဗ္ဗာန်က ဗဟိဒ္ဓတရား။
- (၃) ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါးက သင်္ခတတရား၊ နိဗ္ဗာန်ကလောကုတ္တရာတရား။

(၄) ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါးက ခန္ဓာဖြင့် ရေတွက်ရသောတရား၊ နိဗ္ဗာန်က ခန္ဓာဝိမုတ္တိတရား။

(၅) ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါးကဒုက္ခနှင့်သမုဒယသစ္စာ ဖွဲ့ရတဲ့တရား၊ နိဗ္ဗာန်က နိရောဓသစ္စာဖွဲ့ရတဲ့တရား။

(၆) ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါးက ဒုက္ခဓမ္မများသာဖြစ်တဲ့တရား၊ နိဗ္ဗာန်က သန္တိသုခဓမ္မဖြစ်ရာ ဤသို့မတူထူးခြားကွဲပြား သောကြောင့်တည်း။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က ဒုက္ခနှင့် ခန္ဓာငါးပါးနိဗ္ဗာန်တို့ကို မြတ်စွာဘုရားက အတူထား၍ မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား မဟောကြားပါဘဲလျှက် မဟောကြားသည်ဟု မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံ စွပ်စွဲမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းတို့နှစ်ပါးသည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များဟု ဝန်ခံထားကြသော်လည်း ၎င်းတို့ သိမြင်သောနိဗ္ဗာန်သည် လောကုတ္တရာ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်ဘဲ ယင်းတို့၏ယူဆချက်အရ မိစ္ဆာဝါဒဖြင့်မြင်သော လောကီနိဗ္ဗာန် သာဖြစ်၍ဒုက္ခနှင့်ခန္ဓာငါးပါး နိဗ္ဗာန်တို့ကို ရောရောထွေးထွေးမြင်နေကြသူများဟု ဝိနယဓရဆရာတော်များက ယူဆသုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ဆ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်များကို သာသနာအစဉ်အဆက် မပြတ်စေရန် အာဂုံဆောင်ယူလာကြတဲ့ ရှေးရှေးသော ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မှ အစ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အထိ ဖြစ်သော အရိယာမထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဓမ္မတ္ထကို မသိမမြင်ဘဲ ဓမ္မများကို အလွဲလွဲအမှားမှား ဆောင်ယူလာကြသူများဟု လည်းကောင်း၊ ပိဋကတ်တော်များကိုလည်း မှားယွင်းနေသော ပိဋကတ်တော်များဖြစ်၍ အာပုပ်စော်နံခြင်း အမှတ်အသား မှားယွင်းလည်းကောင်း ရေးသားထားကြရာ ၎င်းတို့နှစ်ပါးသည် သောတာပန်အစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အကျိုးမဲ့ဖြစ်အောင် ကြံဆောင်ရေးသားကဲ့ရဲ့သူဖြစ်၍ အရိယူပဝါဒကံမှာ အဘယ်နည်းနှင့်မှ မလွတ်နိုင်ပါ။ ယင်းတို့ နှစ်ပါးသည် ရဟန္တာဟုလည်းကောင်း၊ သောတာပန်ဟုလည်းကောင်း၊ ရဲဝံ့စွာဝန်ခံထားသော်လည်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဗုဒ္ဓအဝေစ္စပသာဒဂုဏ် သံဃအဝေစ္စပသာဒဂုဏ်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မှားယွင်းစွာ စွဲလန်းရေးသားထားကြသော မိစ္ဆာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များသာဟု ဝိနယဓရ ဆရာတော်များက ယူဆသုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ဇ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဝဋ်ဆင်းရဲ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်တရားကို အလိုရှိကြသော အမျိုးကောင်းသားသမီးတို့အား လောဘတဏှာဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့အတွက် ဝတ်မှု စားမှု နေမှု အစုစုတို့ကို တောင့်တခင်မင်နေသူတို့အား လောဘ(တဏှာ)မဟုတ်ဟု ရေးသားထားကြသူများဖြစ်ရာ မဟုတ်မမှန် စိတ်ထင်ရာရာကို တွေးဆရေးသားကြသူများ ဖြစ်ပါသည်ဟုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်တောင့်တမှုမှာ လောဘ(တဏှာ)မဟုတ်ပါ။ ကုသိုလ်ဆန္ဒသာဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ စားဝတ်နေခင်မင်နေမှုမှာ (တဏှာ)လောဘသာ ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ထိုထိုကျမ်းဂန်တို့၌ထင်ရှားစွာ ပါရှိနေပါလျှက် တမင်သက်သက် ဗုဒ္ဓဝါဒပါဠိတော်များကို ပျက်စီးအောင် ကြံဆောင်ထားကြသူမိစ္ဆာဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များဟု ဆရာတော်များက သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ဈ) အထက်ပါအတိုင်း ပြဆိုခဲ့ပြီးသော (က)မှ (ဇ)အထိအကြောင်းအရာပါ စကားရပ်များ အရ မိစ္ဆာဝါဒီ အယူရှိနေသူ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့နှစ်ပါးက ရန်ကုန်မြို့နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများထံသို့ လျှောက်ထားတဲ့သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာ၌ လည်းကောင်း၊ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်းသည်လည်းကောင်း အလားတူပင် ယင်းတို့နှစ်ပါး

အမှားမှားအယွင်းယွင်း ရေးထားတဲ့ အခြားသောစာစောင်၊ အသံဖမ်းယူထားတဲ့ တိတ်ခွေများသည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝါဒပိဋကတ်တော်များနှင့် ဆက်စပ်၍မရ၊ ပဋိပက္ခသာ ဖြစ်နိုင်ရာပေသောကြောင့် ဤစာစောင် စသည်များကို မိစ္ဆာဝါဒ အဓမ္မများသာဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဤအယူဝါဒကို လက်ခံယုံကြည်နေကြသူ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့နှင့် တကွ ရဟန်းရှင်လူ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား မိစ္ဆာဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်များသာလျှင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဤစစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယများအဖွဲ့ အမှတ်(၁)အဖွဲ့ဝင် ဝိနည်းဗိုလ်ဆရာတော်များက သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ည) ရှင်ဉာဏအား မဂ္ဂဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို မေးမြန်းရာတွင်သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရစဉ်က မည်သည့်လက္ခဏာ တရားကို အခြေခံ၍ရခဲ့သည်ကို မသိရပါဟု ဖြေဆိုထားပါသည်။ ကျန်သောမဂ်သုံးပါးကို ရရာ၌လည်း အနိစ္စရော ဒုက္ခရော အနတ္တလက္ခဏာသုံးပါးလုံးကို အကြောင်းအားလျော်စွာ ပွားများရင်းက ရရှိခဲ့ပါသည်ဟုလည်းကောင်း ဖြေဆိုထားပါသည်။ ဤသို့မဂ်တရားလေးပါးကို ရရှိလာပုံမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသနာတော်နည်းများအရ သတိတရ မှတ်မှတ်သားသား တိကျအောင် မှန်စွာ မဖြေဆိုနိုင်ဟုလည်းကောင်း၊ မဂ်လေးပါး ကပယ်သတ်တဲ့ ပဟိနကိလေသာဓမ္မများကိုမေးမြန်းရာ၌လည်း...

(က) ပထမမဂ်က နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အတွေးအခေါ်တို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည် ဟုလည်းကောင်း၊

(ခ) ဒုတိယနှင့် တတိယမဂ်ကတဏှာရာဂဗျာပါဒတို့ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်ဟုလည်းကောင်း၊

(ဂ) စတုတ္ထမဂ်က ဖောင်းကြွနေတဲ့ မာနကိလေသာကိုပယ်သတ်ခဲ့ ပါသည်ဟုလည်းကောင်း ဖြေဆိုပါသည်။

ဤသို့ မဂ်လေးပါးလုံး ပယ်သတ်တဲ့ ကိလေသာကိုမေးမြန်းရာ၌လည်း ပထမမဂ်က နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်အတွေးအခေါ်ကို ပယ်သတ်ခဲ့ပါသည်ဟု မဟုတ်မမှန်မသေမချာ မပြည့်မစုံ ဖြေဆိုထားခြင်းတို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏမှာ လောကုတ္တရာမဂ် အစစ်အမှန်များကို ရရှိသူဟုမယူဆနိုင်ကြောင်း ဆရာတော်များက ယူဆသုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ဋ) ရှင်ဂုဏဝန္တအား မဂ္ဂဥတ္တရိမနုဿဓမ္မများမေးမြန်းရာတွင်အရာဝတ္ထုအားလုံးကို အနိစ္စရှု၍သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်ဟု မသေမချာသိမ်းကြိုးလုံးထွေး၍ ဖြေဆိုထား ခြင်းကြောင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ သည်လည်း လောကုတ္တရာမဂ်အစစ်အမှန်ကို ဧကန်ရရှိထားသူဟု မယူဆနိုင်ကြောင်းဝိနယဓရဆရာတော်များက သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ဌ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အား ဈာနဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုမေးမြန်းရာတွင် ရှင်ဉာဏက မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်တရား ငါးပါးလုံးကိုရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်ဟုလည်းကောင်း နှစ်ပါးလုံးကပင် သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားလွှာမှာ စာနှင့်လည်းရေး၊ နှုတ်မေးခွန်း၌လည်း အထက်ပါ အတိုင်း ကာယသမုဋ္ဌာန်ရော ဝါစာသမုဋ္ဌာန်ပါ အသီးသီးမိမိတို့၌ ဈာန်အဘိညာဉ်များကို ရရှိကြကြောင်း ထွက်ဆိုသွားကြပါသည်။

သို့ရာတွင် ဝိနယဓရဆရာတော်က မေးမြန်းတဲ့အောက်ပါမေးခွန်းများကိုကား မဖြေဆို နိုင်ကြပါ။

- (က) ဈာန်တရားတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်သော ဓမ္မသရုပ်များ၊
- (ခ) ဈာန်တရားက ပယ်စွန့်ထားရမည့် ပဉ္စဂိုဏ်းပဟိနဓမ္မများ၊
- (ဂ) ဈာန်တရားက ပြည့်စုံစေရမည့် ပဉ္စဂိုဏ်းသမုဋ္ဌာန်များကို မေးမြန်းရာ၌ကား နှစ်ပါး လုံးပင် ပြည့်စုံအောင်မဆိုထားဘိ နီးစပ်အောင်ပင် မဖြေဆိုနိုင်ကြပါ။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဈာန်နှင့်အဘိညာဉ်များကို ရကြပါသည်ဟု ဆိုထားသော်လည်း ဈာန်တရားများရနိုင်ရန် ပယ်စွန့်ရမည့်တရားများကို မပယ်စွန့်ရသေးလျှင် (သို့မဟုတ်) ယခုအထိပင် မသိကြသေးလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ဈာန်တရားများဖြစ်ရန် ပြည့်စုံစေရမည့်တရားများ မပြည့်စုံသေးလျှင် (သို့မဟုတ်) ယခုအထိပင် မသိကြသေးလျှင် သာရတ္ထဋီကာဆရာ၏ သုံးသပ်ချက်အတိုင်း ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ရရှိသော တရားမှာ ဒေသနာတော်နည်းအရဖြစ်ထိုက်သော ဈာန်အဘိညာဉ်တရားများ မဖြစ်နိုင်၊ မဟုတ်နိုင်ကြပါ။ စာလွတ်ပေလွတ် ယူဆရေးသားထားတဲ့ ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံရေးသားထားသော ဈာန်အဘိညာဉ်များသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ဝိနယဓရဆရာတော်များက ယူဆသုံးသပ်တော် မူကြပါသည်။

(ခု) ရှင်ဉာဏသည် တောတွင်း၌ မဟဂ္ဂုတ်တရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့် သုံးနှစ်မျှ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်ဟု ရေးသားလျှောက်ထားချက်အရ ဈာန်၏ဆရာဖြစ်သော မြေလျှိုးမိုးပျံ စသောကိစ္စများကို အသုံးပြု၍ နေခဲ့ဖူးသလောဟု ဝိနယဓရဆရာတော်များက မေးမြန်းရာတွင် ရှင်ဉာဏက ဈာန်အင်္ဂါများကိုသာသုံးသပ်ပြီး နေခဲ့ဖူးပါသည်။ မြေလျှိုး မိုးပျံစသောကိစ္စများကို အသုံးမပြုနိုင်ခဲ့ပါဟု ဖြေဆိုသွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏသည် ဈာန်တရားငါးပါးလုံးကို ရရှိခဲ့ပါသည်ဟု စာနှင့်လည်းရေး၊ နှုတ်မေးခွန်း၌လည်း ဖြေဆိုထားသော်လည်း လက်တွေ့ မေးမြန်းရာ၌ကား ဒေသနာတော်နည်းနှင့် ညီညွတ်သော ဈာန်တရား၏အရာများကိုကား မသုံးနိုင်သည်မှာ ထင်ရှားနေသဖြင့် ရှင်ဉာဏသည် ဈာန်ကိုရရှိသူဟု မယူဆနိုင်ကြောင်းကို ဝိနယဓရဆရာတော်များက သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

(ပ) ရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း လောကီဈာန်အဘိညာဉ်များဖြင့်လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးပြီး နေခဲ့ဖူးပါသည်ဟု ရေးသားလျှောက်ထားချက်အရ အဘိညာဉ်ကိစ္စတစ်ခုကို ထင်ရှားအောင် ဖန်ဆင်း၍ပြနိုင်ပါမည်လားဟု ဆရာတော်များကမေးမြန်းရာတွင် ရှင်ဂုဏဝန္တက ပြနိုင်ပါသည်ဟု ဖြေကြားပါသည်။ ဝိနယဓရဆရာတော်များက ပြနိုင်လျှင် အများမြင် လောက်အောင် ပြပါဟု မေးသောအခါ၌ကား... ရှင်ဂုဏဝန္တက အများမြင်သာအောင် ဖန်ဆင်း၍ မရနိုင်ပါ။ မိမိ၏ စိတ်သန္တာန်ထဲမှာသာ ဖန်ဆင်း၍ပြနိုင်ပါသည်ဟု ဖြေကြားသွားပါသည်။ ထို့ကြောင့်...အထက်ပါ ရှင်ဂုဏဝန္တ၏ ဖြေကြားချက်အရ လျှောက်လွှာ၌ ဈာန်အဘိညာဉ်တရားများ ရပါသည်ဟု စာနှင့်လည်းရေး၊ နှုတ်မေးခွန်း၌လည်း ဖြေဆိုထားသော်လည်း လက်တွေ့မေးမြန်းရာ၌ကား ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဒေသနာတော်နည်းနှင့် ညီညွတ်သော အဘိညာဉ်၏ကိစ္စ၊ အဘိညာဉ်တရားများကိုကား အသုံးမပြုနိုင်သည်မှာ ထင်ရှားနေသဖြင့် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဈာန်အဘိညာဉ်တရားကိုရရှိသူဟု မယူဆနိုင်။ ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းခြင်းရာစကားများအရ မိမိတို့ စိတ်ထင်ရာ ရေးသားပြောကြားနေကြသူများဖြစ်ကြောင်းကို ဝိနယဓရဆရာတော်များက ယူဆသုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဤစစ်ကိုင်းမြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့နှစ်ပါးက ထိုသို့အယူခံဝင်မည်ဟု လျှောက်ထားသွားကြပါသည်။

(ဦးကလျာဏဘိဝံသ)

(၂၂-၁-၈၂)

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ ဝိနိစ္ဆယ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
 မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ်
 စစ်ကိုင်းမြို့။

ရက်စွဲ၊ ၁၉၈၂ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ရက်
 မြို့နယ်သံဃနာယကအဖွဲ့က ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းပေးအပ်သောသံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏
 ဆုံးဖြတ်ချက်

(လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ အပိုဒ်(၄၂)
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)
 ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ဝိနည်းဓမ္မကံမူခင်းအမှတ် (၁/၈၁)

စောဒက ဦးစိုးမြင့်၊ လ/ထ တိုင်းသာသနာရေးစစ်ကိုင်းတိုင်းနှင့်
 စုဒ္ဓိတက(၁) ရှင်ဉာဏ၊ ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊စစ်ကိုင်း၊
 စုဒ္ဓိတက(၂) ရှင်ဂုဏဝန္တ၊ အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ ယင်းမာတောရွာ၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊
 စစ်ကိုင်း။ တို့၏သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားလွှာ၌ ဖြစ်ပွားသော အနုပါဒါမိကရုဏ်း
 ဝိနည်း ဓမ္မကံမူခင်းကို စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃာ့နာယကအဖွဲ့ကရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းအပ်သည့်
 ဝိနည်းခိုရ်ဆရာတော်များ ပါဝင်သော သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့က ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး၍
 ဝိနည်းတရားတော်နှင့်အညီ အောက်ပါအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ပေးလိုက်သည်။
 ‘ဆုံးဖြတ်ချက်’

- ပူးတွဲပါရှိပါသည်။
- ဝိနည်းခိုရ်ဆရာတော်ကြီးများ
- (၁) ဦးကလျာဏဘိဝံသ ရှုခင်းသာအုဋ်ကျောင်း
 - (၂) ဦးပညာသီရိ ဇေယျသိမ်ပါဠိတက္ကသိုလ်
 - (၃) ဦးဇဋိလ ခိုနန်းကျောင်း
 - (၄) ဦးဣန္ဒကညာဏ မင်္ဂလာသာစည်
 - (၅) ဦးနာယက ဘောဂဝတီကျောင်း

ရက်စွဲ၊ ၂-၁-၈၂၊ ၁၃၄၃ခု၊ ပြာသိုလဆန်း(၈)ရက်
 အသိသက်သေများ - မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့
 ၎င်းမှ တာဝန်ပေးအပ်သူများ။

x x x x x x x x x x

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊
သံဃာယကအဖွဲ့ကရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းပေးအပ်သော
သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏
ဆုံးဖြတ်ချက်

(လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ အပို(၄၂)
သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)
၁၃၄၃ ခု၊ ဝိနည်းမွက်မှုခင်းအမှတ် (၁/၈၁)
စောဒက ဦးစိုးမြင့်၊ လ/ထ တိုင်းသာသနာရေးစစ်ကိုင်းတိုင်းနှင့်
စုဒ္ဒိတက(၁) ရှင်ဉာဏ၊ ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊စစ်ကိုင်း၊
စုဒ္ဒိတက(၂) ရှင်ဂုဏဝန္တ၊ အနုပ္ပါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ ယင်းမာတောရွာ၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊
စစ်ကိုင်း၊ တို့၏
သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားလွှာ၌ ဖြစ်ပွားသော အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း ဝိနည်းမွက်မှုခင်းကို
စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃာယကအဖွဲ့ကရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းအပ်သည့် ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်များ
ပါဝင်သော သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့က ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဝိနည်းတရားတော်နှင့်အညီ
အောက်ပါအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ပေးလိုက်သည်။

‘ဆုံးဖြတ်ချက်’

- (က) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အယူဝါဒဖြစ်သော ပိဋကတ်တော်များနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လောကအမြင်မှားဝါဒ၊ ဘဝအမြင်မှားဝါဒဟူသော အန္တဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
(ခ) ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် တိပိဋကဓရ ဘာဏကဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော သောတာပန်အစ ရဟန္တာအဆုံးဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဓမ္မတ္ထကိုမသိဘဲ ဓမ္မကို ဆောင်လာသူများဟု ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲထားသူများ ဖြစ်ကြ၍ အရိယူပဝါဒကံမှ မလွတ်ကင်းနိုင်သူများ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
(ဂ) ပိဋကတ်တော်များကိုလည်း အမှားများဟု ယူဆကာ အာပုပ်စော်နံခြင်းနှင့် နှိုင်းခိုင်း၍ ရေးသားထားခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထို့အပြင်(ခီဏာသဝ အာသဝေါကုန်ပြီးသော ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓာရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အိပ်စားကာမ ဤသုံးဝတို့၌ အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံးသူများဟု မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲ ရေးသားထားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်များအားလည်းကောင်း၊ တရားတော်များအားလည်းကောင်း၊ ခီဏာသဝ သံဃာတော်များအားလည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့ရာရောက်သဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များဟု အင်္ဂါလက္ခဏာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓအဝေစ္စ ပသာဒဂုဏ်၊ သီလသမ္ပန္နိဟူသော သောတာပတ္တိယင်္ဂ သောတာပန် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျင့်ဝတ်အင်္ဂါတရားများ ပျက်ပြားနေကြသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
(ဃ) ရှင်ဉာဏသည် မိမိသန္တာန်၌ မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်တရားငါးပါးနှင့် အရဟတ္တမဂ်ကို မရရှိဘဲလျှက် မိမိအား ဈာနလာဘီရဟန္တာဟု အခြားသူများအား သိစေလိုမှု၊ အထင်ကြီးစေလိုမှုဟူသော ပါပိစ္ဆု လက္ခဏာတရား၊ အရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း လောကီဈာန်တရားငါးပါးနှင့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု အခြားသူများအား သိစေလိုမှု အထင်ကြီးစေချင်မှုဟူသော ပါပိစ္ဆု လက္ခဏာတရားနှင့် အသီးသီး ပြည့်စုံကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။

(င) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဈာန်တရား၏ မဂ်တရားများကိုမရရှိကြပါဘဲလျှက် ရှင်ဉာဏက မိမိ၌မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်တရားများနှင့်အရဟတ္တမဂ်ကို ရပြီးဖြစ်ပါသည်ဟု လည်းကောင်း၊ ရှင်ဂုဏဝန္တက မိမိ၌ဈာန်အဘိညာဉ်များနှင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရပြီး ဖြစ်ပါသည်ဟုရန်ကုန် နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယက ဆရာတော်များထံသို့ သာသနာ တော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာအရ စာဖြင့် ရေးသားလျှောက်ထားခြင်း၊ စစ်ကိုင်း မြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၁)ဝိနယဓရ ဆရာတော်များထံ နှုတ်ဖြင့် အစစ်ခံထွက် ဆိုထားခြင်း။ ဤကဲ့သို့ ကာယဝါစာ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်နှင့် ညီညွတ်စွာ ရေးသားထွက်ဆိုထား သူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊

(စ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ရနိုးမှုဟူသော အဓိမာန ကိစ္စအတွက် ယင်းတို့နှစ်ပါးက အဓိမာနမူမဟုတ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်နှုတ်ဖြင့် ထွက်ဆိုထားကြသူများဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊

(ဆ) အထက်ပါ ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းတရားများကို အထပ်ထပ်သုံးသပ်ဆင်ခြင် ဝေဖန်ပြီး လျှင် ဝိနည်းတရားတော်နှင့်အညီ ရှင်ဉာဏ နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ နှစ်ပါးလုံးပင် စတုတ္ထ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ရောက်သည်ဟု စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များက တညီတညွတ်တည်း သဘောတူ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး ဆုံးဖြတ် ချက်ချမှတ်ပေးလိုက်ကြသည်။

အပိုင်း(၃)

၁၁။ တိုင်းသံဃနာယကသို့ တိုင်းဝိနိစ္ဆယဖွဲ့စည်းရာ၌လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
ဆက်ကပ်ခြင်း

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

တိုင်းသံဃနာယက

စစ်ကိုင်း။

နေ့စွဲ။ ပြာသိုလဆုတ် ၉/၄၃

ရီသေစွာလျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်

အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မူရင်းအမှတ် ၁/၈၁ ဝိနိစ္ဆယ၏ဆုံးဖြတ်ချက်
စောဒနာချက်အတွက် စစ်ဆေးရန် တိုင်းဝိနိစ္ဆယ ဖွဲ့စည်းခြင်း၌ လျှောက်ထားလိုပါသည်။
တပည့်တော်တို့၏ အမှုသည် ဝိနယအမှုဖြစ်သော်လည်း မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များက
ဓမ္မနှင့်ရောထွေးယှက်တင် ဆုံးဖြတ်မှုပြုထားကြသောကြောင့် ဝိနယအသွင်သာမက ဓမ္မမှု
အသွင်လည်း ဆောင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအမှုအတွက် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်
ဝိနည်းခိုရ်အင်္ဂါတချက်ဖြစ်သော ဝိနယနှင့်ဓမ္မမှ ဓမ္မကျမ်းကျင်သူဖြစ်စေသင့်ပါသည်။
တတ်နိုင်လျှင် အရိယာဖြစ်မဖြစ် စိစစ်ရမည့်အမှုဖြစ်၍ အရိယာဖြစ်ပြီး ဝိနည်းခိုရ်များ
ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပေးစေလိုပါသည်။

ထို့ပြင် ဝိနည်းရ်များသည် အခြားဝိနည်းခိုရ်အင်္ဂါတချက် ဖြစ်သော လဇ္ဇီသူမွန်လည်း
ဖြစ်စေသင့်ပါသည်။ နိသဂ္ဂိယ ကုလဒူသနအနေသန စသည်ကဲ့သို့သော ဝတ္ထုများဖြင့်
အာပတ်ဗလပွ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အာပတ်ဖြေသော်လည်း လွယ်လွယ်နှင့်မပြေ၊ ပရိသုဒ္ဓလုပ်
သော်လည်း ပရိသုဒ္ဓမဖြစ်သဖြင့် တသက်ပန် ရှက်စရာဖြစ်သော်လည်း မရှက်တတ်
ဖြစ်နေကြပါသည်။ ဤအရှက်မရှိသူများသည် ကိုယ်တိုင် သီလစင်ကြယ်၍ သူများ
သီလစင်ကြယ်မှုကို မမြင်နိုင်ဖြစ်ပြီး သူများအကျင့်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားဘဲ ဖြစ်ချင်
သလိုဖြစ် လုပ်တတ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနည်းကို လေးစားမြတ်နိုး၍ သီလဂုဏ်၊ အကျင့်
သိက္ခာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ဝိနည်းခိုရ်များဖြစ်အောင် ကြိုးစားပေးကြစေလိုပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် မြို့နယ်ဝိနည်းခိုရ်များကို စုံစမ်းလေ့လာမှုမပြုဘဲ အကန့်
အကွက်မရှိ လက်ခံမိသည့်အတွက် ယခုကဲ့သို့ ဇောကထိုးမိုးမျှော် ဖြစ်ပြီးအရှင်ဘုရားတို့ထံ
အယူခံစောဒနာ ဝင်ရသည်အထိဖြစ်ရာသည်ဟု ထင်မြင်မိ၍ ဤသို့လျှောက်ထားရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

() ()

ရှင်ဉာဏ ရှင်ဂုဏ

ရွှေမြင်တင်တောင်

မင်းကွန်း၊ စစ်ကိုင်း

x x x x x x x x x x

၁၂။ နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကသို့ပေးစာ
သို့

ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက
ကမ္ဘာဇ၊ ရန်ကုန်။
ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း
စစ်ကိုင်း။

၁၃၄၃ ပြာသိုလဆုတ် ၁၃

အကြောင်းအရာ။ ။ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာကို ပြန်လည်
ရုပ်သိမ်း ရတော့ရန် ရှိလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားအသိ
ပေးလွှာ

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား၊ ဧပြီ ၂၅/၈ နေ့စွဲဖြင့်ဆရာတော်တို့ထံ
သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ အမည်ရှိသော စာတမ်းဆက်ကပ်၍
သာသနာတော်အတွက် တပည့်တော်များလျှောက်ထားတောင်းဆိုမှု ပြုခဲ့ကြပါသည်။
ဤလျှောက်ထားတောင်းဆိုမှုအတွက် တပည့်တော်တို့အား ဝိနိစ္ဆယအဆင့်ဆင့်ဖြင့် စိစစ်စေ၍
ပါရာဇိကကျကြောင်း ဆရာတော်တို့တုံ့ပြန်မှုပေးမည့် ဆုလာဘ်ကို တပည့်တော်များ
ခံယူရတော့ရန်ရှိကြောင်း သာသနာရေးဌာန ဒုညွှန်မှူး ဦးအံ့မောင် ပြော၍ သိရပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျှင်...တပည့်တော်များ အကယ် ပါရာဇိကမကျကြောင်း ဘယ်လောက်
ပင် သိထင်သည်ဖြစ်စေ၊ အားလုံးဆုံးဖြတ်ပြီးချိန်၌ တပည့်တော်တို့အတွက် ရဟန်းအသွင်မှာ
တည်ဆဲဥပဒေအရ အန္တရာယ်ကြီးစွာရှိကြောင်းသိရပြီး ဤအန္တရာယ်များ ကျော်လွှားရန်
ရဟန်း၏ စားဝတ်နေဟန်အားလုံးကို တပည့်တော်များ ဖယ်ရှား၍ ဆရာတော်တို့
ပေးအပ်သော ဆုလာဘ်ကို ဦးထိပ်ရွက်ပန်ဆင်သော အနေဖြင့် ဤထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ
သာသနာမှ ကိုယ်ပိုင်သီးခြား (ပစ္စေကာ) ဖြစ်သော အရိယာအသိ(ဗုဒ္ဓ)၏အဆုံးအမ
(သာသနာ)အောက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းခံယူရတော့ရန် ရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါလျှင်...ဆရာတော်တို့ထံ တောင်းဆိုထားသော သာသနာရေး တောင်းဆို
ချက်များကို တပည့်တော်များ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရတော့ရန် ရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်းနှင့်
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသို့ တသက်တာ ရည်ညွှန်းပေးအပ်ပြီးဖြစ်သော တပည့်တော်တို့၏
ဘဝများကိုလည်း ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာမှ တပါတည်းပင် လုံးဝရုပ်သိမ်းရတော့ရန်
ရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း ဆရာတော်တို့ သိသာကြပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်
ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ

ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း၊ စစ်ကိုင်း

ရှင်ဂုဏ

အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ ကျွန်းတောလှရွာ
ပေါင်းတည်

မိတ္တူကို

၁။ သမိုင်းနှင့်ဒဿနရေးရာ သုတေသနဌာန၊ ပါတိဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်၊
၂။ နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ နိုင်ငံတော်ကောင်စီရုံး၊ ရန်ကုန်၊ သို့ ပို့ပါသည်။

၁၃။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဝိနိစ္ဆယသို့ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက်အမှားဖယ်ရှားပေးရန် စောဒနာလွှာသို့

ဥက္ကဋ္ဌ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့

စစ်ကိုင်းမြို့။

နေ့စွဲ၊ ၁၀-၁-၈၂

အကြောင်းအရာ။

။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ ဝိနည်းနှင့်မညီသော

ဆုံးဖြတ်ချက်များ ပယ်ဖျက်ပေးရန် အယူခံစောဒနာလွှာပါဘုရား

ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ၏ တပည့်တော်တို့အား စတုတ္ထပါရာဇိကသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြချက်များ လွဲမှားနေပါသဖြင့် စတုတ္ထပါရာဇိကကျကြောင်း ဆုံးဖြတ် ချက်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။လွဲမှားသော ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားများမှာ အောက်ပါတို့ ဖြစ်ပါသည်။

(က) အန္တဂ္ဂါဟိတ မိစ္ဆာဝါဒီဖြစ်ကြောင်း တစုံတရာ သက်သေမရှိဘဲ အန္တဂ္ဂါဟိက ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုခြင်း။

(ခ) အရိယူပဝါဒကံထိုက်ကြောင်း အထောက်အထား မပြနိုင်ဘဲ အရိယူပဝါဒထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုထားခြင်း။

(ဂ) ဗုဒ္ဓ၊ဓမ္မ၊ သံဃ၊ သီလတို့၌ အဝေစွပသာဒမှုများ ချွတ်ယွင်းကြောင်း၊ မှားယွင်းကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထား ပြုထားခြင်း။

(ဃ) ပါပိစ္ဆာ ဣစ္ဆာပကတရှိကြောင်း၊ လုံးဝအထောက်အထားမပြနိုင်ဘဲ ပါပိစ္ဆာ ဣစ္ဆာပကတ ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထား ပြုထားခြင်း။

(င) ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရရှိကြောင်းကို မသိဘဲ မရရှိဟု အထောက်အထားမခိုင်လုံဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုထားခြင်း။

(စ) အဓိမာန၏ အခန်းကဏ္ဍကို တမင်ပျောက်ကွယ်အောင်လှည့်ပတ်ဖျောက်ဖျပ်ထားခြင်း။ ဤဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထားများ လွဲမှားပုံကို ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ပူးတွဲ၍ အကျဉ်းမျှဖြင့် ရှေးဦးစွာလျှောက်ထားပါမည်။ အသေးစိတ် လျှောက်ထားချက်ကိုမူ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက်များနှင့် ပူးတွဲ၍ နောက်ပိုင်းမှ လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။

(က) အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီဖြစ်ကြောင်း တစုံတရာ သာကေမရှိဘဲဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုထားခြင်းအတွက် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ရန် လျှောက်ထားချက်။

ဆရာတော်များဘုရား...တပည့်တော်များသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အယူဝါဒပိဋကတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သော လောကအမြင်မှား အယူဝါဒ၊ ဘဝအမြင်မှား အယူဝါဒ ဟူသော အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီများ လုံးဝမဟုတ်ကြပါ။ တပည့်တော်များကို အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီများအဖြစ် ပြောဆိုနိုင်ရန် တစုံတရာမျှ သက်သေသာကေမရှိဘဲ ပြောဆိုထားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်များသည် ဤအန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒများ ဖယ်ရှားကြရန် သံကုန်ဟစ်၍ ပြောဆို နေကြသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤအန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒများက အရိယာသစ္စာတရားအား ဟန့်တား နှောက်ယှက်ဖျက်ဆီးနိုင်ပုံကို အပြောဆိုဆုံး အသိမြင်ဆုံး သူများမှာ ယနေ့အချိန် ၌ တပည့်တော်များသာ ဖြစ်ရန်ရှိသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ဘဝအမြင်မှား အယူဝါဒနှင့် ရုပ်နာမ်လောကမြဲမမြဲ လောကအမြင်မှား အယူဝါဒဟူသော အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒများဖြစ်ပွားနေသမျှ အကောင်းအဆိုးနှင့် အကျိုးအပြစ်ကို စိစစ်ပိုင်းခြား သိမြင်ခြင်းဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိတရား မဖြစ်ပွားနိုင်ကြောင်း တပည့်တော်များ ရေးသားဟောပြော တွက်ချက်ပြချက် အများအပြား အထင်အရှား ရှိပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်လျက် အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒများ ဖယ်ရှား၍ အကောင်းအဆိုးနှင့် အကျိုးအပြစ် ဟူသော အမှန်တရား အရိယသစ္စာများကိုသာ ပွားများကြရန် သံကုန်ဟစ်၍ ပြောဆိုနေသူ တပည့်တော်များကိုပင်လျှင် အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒဖြစ်သည်ဟု မှားယွင်းစွာ ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားပါသည်။ အန္တဂ္ဂါဟိကမူ မပြုရန် တားမြစ်ခြင်း သည်ပင် အန္တဂ္ဂါဟိကမိစ္ဆာဝါဒ ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ကွဲပြားစွာ ခွဲခြားသိနိုင်ခြင်း မရှိသူများသာ ဖြစ်နိုင်ရန်ရှိပါသည်။ ပုထုဇဉ်သည် ခွဲခြားသိရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ မြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်လည်း ပုထုဇဉ်များသာ ဖြစ်ရာပါသည်။ ပုထုဇဉ်တို့၏ အမြင်သည် အရိယာတို့၏အမြင်နှင့် ပြောင်းပြန်ဖီလာ ဖြစ်ပါသည်။ ပုထုဇဉ်က အကောင်းဆိုလျှင် အရိယာက အဆိုး၊ ပုထုဇဉ်က အဆိုးဆိုလျှင် အရိယာက အကောင်း၊ ပုထုဇဉ်က အကျိုးဆိုလျှင် အရိယာကအပြစ်၊ ပုထုဇဉ်ကအပြစ် ဆိုလျှင် အရိယာက အကျိုး၊ ဤသို့ပင် ပုထုဇဉ်နှင့် အရိယာများ ကွဲပြားခြားနား သောအမြင် ရှိကြောင်းသိရပါသည်။ မြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ပုထုဇဉ်တို့ ဓမ္မတာအတိုင်း ကိုယ်တိုင်ပင် ဘဝအမြင်မှားအယူဝါဒ လောအမြင်မှားအယူဝါဒ အန္တဂ္ဂါဟိက များမှမလွတ် နိုင်သူများ ဖြစ်ရာပါမသိ။ ဤသို့ မိစ္ဆာဝါဒများ၌ နှစ်ခြိုက်နေသူသည် မိစ္ဆာဝါဒ၌ နှစ်မြှုပ် ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဝါဒမှလွတ်မြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မသိနိုင်ရာပါ။ စာတွေ့ အန္တဂ္ဂါဟိကကို သိခါမျှဖြင့် အကယ် အန္တဂ္ဂါဟိကကိုသိသည်မဆိုနိုင်ရာပါ။ အရိယသစ္စာကို စာတွေ့သိကာမျှဖြင့် ကိုယ်တွေ့သိသူ အရိယာဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့ပင် အန္တဂ္ဂါဟိကကိုမသိမမြင်ဘဲ တပည့်တော် တို့အား အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီများအဖြစ်အမှားမှားအယွင်းယွင်းပင် ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထား ပြုကြပါသည်။ ဤသို့ သက်သေသာဓကဟူ၍ မည်မည်ရရ မရှိသော အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထားကို ပြန်လည်စစ်ဆေး၍ ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ခ) အရိယုပဝါဒကံထိုက်ကြောင်း၊ အထောက်အထားပြစရာမရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက် အထားပြုထားခြင်းအတွက် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ရန် လျှောက်ထားချက်။

ဆရာတော်များဘုရား...တပည့်တော်များသည် သောတာပန်အစ ရဟန္တာအဆုံး အားလုံးသော အရိယာတို့အား သူတပါးတို့က ပြောင်လှောင်ကြည်ဆယ်မှု ပြုသည်ကိုပင် ရောယောင်ပါဝင်နိုင်သူများ မဟုတ်ကြပါ။ တပည့်တော်တို့ကိုယ်၌က ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲမှုပြုဆိုရန်မှာ ဝေးကွာလွန်းလှပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၂၇)၊ စာကြောင်း(၁၉)၌ ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဓမ္မဆောင်များ ရှိကြောင်းနှင့်မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယထံ သောဓနာလွှာ စာပိုဒ်(၉)၌ အထက်အထက် အရိယာဓမ္မကို ဆောင်ယူရာ၌ အောက်အောက် အရိယာများအနေဖြင့် ဓမ္မတ္ထမသိဘဲဆောင်ယူရကြောင်းသာ တင်ပြလျှောက်ထားဖူးပါသည်။

ဤလျှောက်ထားချက်များ၌ ရဟန္တာအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဆောင်သူဟု ဘယ်မှာမျှ ဘယ်အချိန်မျှ တပည့်တော်များပြောဆိုဘူးခြင်း အလျင်းပင်မရှိကြပါ။ ထို့ပြင် အောက်အောက် အရိယာများ အထက်ထက် အရိယာဓမ္မတို့၏ ဓမ္မကို မသိဟူသည်မှာလည်း အရိယာအဆင့်ဆင့် ဖြစ်ဖူးသူများအနေဖြင့် ရှင်းလင်းလှပါသည်။ ကဲ့ရဲ့ စွပ်စွဲစရာကား မဟုတ်သည့်အပြင် မှန်ကန်တည့်မတ်သစ္စာဓာတ်ဝင်သောစကားဖြစ်၍ ချို့မြန်လေးနက်သော စကားပင်ဖြစ်ပါသည်။ အရိယာအဆင့်ဆင့် မဖြစ်ဘူးသော်မှပင် လောကဖြစ်စဉ်များဖြင့် ဤအဓိပ္ပါယ်မှာ ထင်ရှားလှပြီဖြစ်ပါသည်။ ရေမကူးတတ်သူများရေကူးနည်းကို ကျက်မှတ် ဆောင်ယူထားသော်လည်း ရေကူးခြင်း၏အနက်သဘောကို အကယ်မသိနိုင်သည်မှာ ထင်ရှားလှသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များ အရိယဓမ္မကို ကျက်မှတ်ဆောင်ကာမျှဖြင့် အရိယဓမ္မတ္ထကို မသိသောကြောင့် အရိယာမဖြစ်ဘဲ ရှိကြသည်မှာထင်ရှားလှပါသည်။ အောက်အောက် အရိယာ များလည်း အထက်အထက် အရိယဓမ္မကို ဆောင်ခါမျှဖြင့် အထက်အထက်ရှိ အရိယဓမ္မတ္ထကို မသိသေးသောကြောင့် အောက်အောက် အရိယာအဖြစ် ရပ်တည်နေရ သေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နွားကျောင်းသားသည် ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်သော နွားကို ထိန်းကျောင်းကာမျှဖြင့် နွား၏အရသာကို မသုံးဆောင်ရဘဲ နွားပိုင်ရှင်သည်သာ နွားအရသာကို သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ အောက်အောက်အရိယာနှင့်နွားကျောင်းသား၊ ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်သော နွားနှင့် အထက်အထက် ဓမ္မတ္ထ မသုံးဆောင်ရခြင်းဖြင့် အထက်အထက် အရိယဓမ္မတို့ကို မရရှိ မသိမြင်ခြင်း၊ နွားရှင်နှင့် အထက်အထက် အရိယာနွားအရသာ သုံးရခြင်းနှင့်အထက်အထက် အရိယာဓမ္မတ္ထကို ရရှိ သိမြင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ သောဓနာလွှာ စာပိုဒ်(၉)၌ အောက် အောက် အရိယာများပင် အထက်အထက်အရိယာတို့၏ ဓမ္မကိုဆောင်သော်လည်း ဓမ္မတ္ထ ကိုမသိဘဲ ဆောင်ယူရသည်ဆိုသော စကားမှာလည်း အောက်အရိယာများ ထိုကဲ့သို့ စွပ်စွဲခြင်း အလျင်းပင်မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့သည် အရိယာများကို ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲ ဖို့ကိုထား၍ သူတပါးတို့ ပြောင်လှောင်ကြည်ဆယ် ပြုကြရာ၌ပင် ရောယောင်မပါဝင်နိုင်ကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။

မြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်များ လျှောက်ထားသောစာ၏ သဘောကို မစောကြော မစေ့ငှဘဲ အထောက်အထားပြစရာဟူ၍ အလျင်းလည်းမရှိဘဲ သောတာပန် ရဟန္တာအဆုံး အားလုံးအရိယာများကို ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲသူ အရိယူပဝါဒီများအဖြစ် ထင်သလိုကြံ၍ ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားကြပါသည်။ ဤသို့ အရိယူပဝါဒ ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားပြစရာဟူ၍ တစိုးတစိမျှမရှိဘဲ အရိယူပဝါဒဖြစ်သည် ဟူသော မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ၏ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားကို ပြန်လည်စစ်ဆေး၍ ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ် ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ဂ) ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃ နှင့် သီလတို့၌ အဝေစွပသာဒ မရှိကြောင်း မှားယွင်းသော အထောက် အထားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားခြင်းအတွက် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် လျှောက်ထားချက်။

ဆရာတော်များဘုရား...

တပည့်တော်တို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့် အကျင့်သီလကို အကြည်ညိုဆုံးသူများပင် ဖြစ်ကြမည်ဟု လျှောက်ချင်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ကြည်ညိုကြောင်း တပည့်တော်တို့၏ အကျင့်အကြံ(သီလ)၊ တပည့်တော်တို့၏ စိတ်နေစိတ်ထား (သမာဓိ)၊ တပည့်တော်တို့၏ အတွေးအခေါ်(အသိပညာ) ဤအရာများဖြင့် သရုပ်ဖော်မှ ပေါ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။
သမိုင်းတင်မှတ်တမ်းဝင်ရန် နှင့် ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ရန်

တဖန်လည်း သီလရှိမရှိ ပေါင်းကြည့်မှ၊ သမာဓိ ရှိမရှိ ပေါင်းရုံမက စုံစမ်းဦးမှ၊ ပညာရှိမရှိမူ ပေါင်းရုံ၊ စုံစမ်းရုံမရ၊ ကိုယ်တိုင်ကပညာရှိဦးမှ သိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရား စသည်ကို တပည့်တော်တို့ အကြည်ညိုဆုံးဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ချင်သော်လည်း ဆရာတော်တို့မှာ တပည့်တော်တို့ကို ပေါင်းကြည့်ခြင်း အစရှိသည်များ ကင်းနေမည်ဖြစ်သောကြောင့် သရုပ် ပေါ်အောင် လျှောက်ထားခွင့်မရ ဖြစ်ရပါသည်။

တပည့်တော်တို့ကို ပေါင်းဖော်လေ့လာ တိုင်းထွာကြည့်လျှင် တပည့်တော်များ ဘုရား စသည်ကို အကြည်ညိုဆုံးသူများဖြစ်ကြောင်း သိခွင့်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဘုရားစသည်ကို အကြည်ညိုဆုံးသူများဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားပိဋကတ်ကိုလည်း အမြတ်နိုးဆုံး သူများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားပိဋကတ်အတွင်းဝင်၍ ဘုရား ဟောယောင်ဆောင်နေသောစကားများ ရှေးအခါက သင်္ဂါယနာတင်ပုဂ္ဂိုလ်များအလား များစွာ ရွံရှာစက်ဆုတ်ပြီး အပြစ်မြင်လျက် အပြစ်တင်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သဒ္ဓါတတ်သူများ သဒ္ဓါရေးမကျသောစာကို တွေ့လျှင် ပါဠိပျက်ဟုကြေငြာ၍ အဖောက်ခိုင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက် အထားမှာ ပြထားသကဲ့သို့ ပိဋကတ်အားလုံး အမှားဖြစ်သည်ဟု အာပုပ်စော်နံခြင်းနှင့် နှိုင်းခိုင်း သူများ မဟုတ်ကြပါ။ လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၂၇) စာကြောင်းရေ(၂၅)၌ ပါရှိသော တပည့်တော်တို့၏စကားသည် ပိဋကတ်တော်အားလုံး အတွက် မဟုတ်ဘဲ အရိယသစ္စာနှင့်လွဲချော်နေသော ပိဋကတ်အတွင်း မှ တချို့တလေအတွက်သာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ ဤစကားသည် သဒ္ဓါတတ် စာပြင် ဆရာတော်များ၊ သဒ္ဓါ မျက်စေ့ဖြင့် စာဝေဖန်သကဲ့သို့ အရိယာသစ္စာတတ်တပည့်တော်များက အရိယာသစ္စာ မျက်စေ့ဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ဝေဖန်ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဤအကြောင်းကို သောဓနာလွှာ အပိုဒ်(၉)၌လည်း အကျယ်လျှောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် ပိဋကတ် ဘုရားဟောယောင်ဆောင်နေသော စာတချို့ကို ပိဋကတ်နှင့်ကွဲပြားအောင် ခွဲခြားပြဆိုခြင်းသည် ပိဋကတ်ကို ကြည်ညို၍လော၊ မကြည်ညို၍လောဟု အလွယ်သိခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ သွားမကောင်း၍ သွားကိုနုတ်ပြီးမှ သွားပိုင်ရှင်ကိုချစ်၍ နုတ်သလော၊ မုန်း၍နုတ်သလော မေးဖွယ်မရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာပါအရိယာသစ္စာနှင့် မညီသော ပိဋကတ်တချို့တလေအား ဝေဖန်သောစကားသည် ဘုရားတရားစသည်ကို မကြည်ညိုမသက်ဝင်သော အဓိပ္ပါယ်အလျဉ်းပင် မထင်ပါ။ မြင်တတ်သော မျက်စေ့ရှိသူများ အနေဖြင့် အလွန်ကြည်ညိုသက်ဝင်သော အဓိပ္ပါယ်သာ မြင်ကြရန်ရှိပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏ ဘုရားရှိခိုး ကျမ်းစာမျက်နှာ (၂၅) စာကြောင်းရေ (၁၁)၌ ပါရှိသော ကိလေသာကင်းသူများသည် အိပ်စားကာမ၌ အပြည့်အစုံ အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်သည်ဟူသော စကားအရလည်း တပည့်တော်တို့အား ဘုရားစသည်ကို ကျေးဇူးမဲ့ပြောသည့်အဝေစွပသာဒ မရှိသူဟု ဆုံးဖြတ် ချက်အထောက်အထားပြု မှားထားကြပါသည်။ ဘုရားရှိခိုးမှ ဤစာပိုဒ်၏ အထက်အောက် စာပိုဒ်များကိုပါဖတ်ရှု၍ ဤသို့အဝေစွပသာဒမရှိကြောင်း ပြောစရာရှိဖြစ်ရပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျက် တပည့်တော်တို့အား မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယများ အဝေစွပသာဒမရှိကြောင်း ပြောနိုင်သည်မှာ ကာမ၏အရကို ကျဉ်းမြောင်းသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် နားအလည် မှား၍သာ ဖြစ်တန်ရာပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယများသည် ကာမကို ဖိုမဆက်ဆံမှုဟူ၍ နားလည်ကြဟန်ရှိပါသည်။ လူညံ့များလည်း ဤသို့နားလည်တတ်ကြောင်း သိရပါသည်။ သာသနာတော်၌ ကာမအမည်သည် အာရုံငါးပါး၏ အတွေ့အထိဟူသော အာရုံငါးပါးသည် ကာမတရားများ ဖြစ်ပါသည်။ ဤကာမတရားများသည် သတ္တဝါတိုင်း မကင်းနိုင်သော တရားများ ဖြစ်ပါသည်။ ကိလေသာကင်းပြီးသူများလည်း မကင်းနိုင်ကြပါ။ ကိလေသာ ကင်းပြီးသူများသုံးစွဲနေသော ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးသည် ကာမတရားများဖြစ်ပါသည်။

ကိလေသာရှိသူများ သုံးစွဲနေသော စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေး ပစ္စည်းများသည် လည်း ကာမတရားပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပစ္စည်းလေးပါး ကာမတရားများသည် ကင်းလည်းဒုက္ခ၊ မကင်းလည်းဒုက္ခဖြစ်၍ သုံးစွဲတတ်ရန် အသိဉာဏ်လိုပါသည်။ ကိလေသာ ကင်းပြီးသူများ သည် မဇ္ဈိမပဋိပဒါအရ ပစ္စည်းလေးပါး ကာမတရားများအပေါ်၌ သုံးတတ်သော အသိဉာဏ်ရှိပြီးသူများဖြစ်၍ ဆွမ်း၏အလောင်မခံရဘဲ ဆွမ်းကိုဘုဉ်းပေးနိုင်သူ၊ သင်္ကန်း၏ အလောင်ကိုမခံရဘဲ သင်္ကန်းကိုသုံးစွဲနိုင်သူ ဤသို့ပင် အာရုံငါးပါး ကာမတရားတို့၏ အလောင်မခံရဘဲ သုံးစွဲတတ်သူဖြစ်၍ အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံး သူများဟု ကိလေသာ ကင်းပြီးသူများကို ချီးမွမ်းခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ပင် ဘုရား တရား သံဃာ များအပေါ် ချီးမွမ်းစကားပြောဆိုခြင်းအတွက်ပင် ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချ အဝေစွပသာဒကင်းသော ပြောဆိုမှုပြုသည်ဟု ကောက်ချက်အချခံရသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်ကလက်ယာတော်ရံတပည့်ကြီး အရှင်သာရိပုတြာအား တောကျောင်းဘုန်းကြီးအများက သဒ္ဓါတရားမရှိသူဟု ထင်မှားကြသကဲ့သို့ တက်တက်စင် အောင်လွဲမှားသော ကောက်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် အရွယ်အားလျော်စွာ ရနိုင်သော အခွင့်အရေး၊ အသိအားလျော်စွာ ရနိုင်သောအခွင့်အရေး၊ အကျင့်အားလျော်စွာ ရနိုင်သော အခွင့်အရေး အစစအခွင့်အရေးများကို တခုမျှ အငဲ့အကွက်မရှိဘဲ သာသနာ အတွက်သက်သက် တကြောင်းတည်းသာ တပည့်တော်တို့ဘဝကို အသုံးချ စွန့်လှူ ထားကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျက် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယများသည် တပည့်တော်များအားဘုရားစသည်၌ အဝေစွပသာဒ မရှိလေဟန် မရေရာသော အထောက်အထားများကို အသေအချာ အထောက်အထားပြု၍ အလွဲကြီးလွဲခါဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထား ပြုထားကြပါသည်။

ဤသို့ ဘုရားစသည်၌ အဝေစွပသာဒမရှိကြောင်း ရေရေရာရာသေသေချာချာ အထောက်အထားမရှိဘဲ အဝေစွပသာဒ မရှိဟူသောမြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ၏ ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားကို ပြန်လည်စစ်ဆေး၍ ပြိုင်ဘက်ဆုံးဖြတ်ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ဃ) ပါပိစ္ဆာ ဣစ္ဆာ ပကတရုံကြောင်း လုံးဝအထောက်အထားမရှိဘဲ ပါပိစ္ဆာ ဣစ္ဆာပကတရုံကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားခြင်းအား ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ် ပေးရန် လျှောက်ထားချက်။

ဆရာတော်များဘုရား...

တပည့်တော်များသည် ပါပိစ္ဆာဣစ္ဆာပကတ မရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်များအား ပါပိစ္ဆာ ဣစ္ဆာပကတဖြစ်ကြောင်း မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယများ ပြောကြားကြသည်မှာ ဓမ္မသံဃမရှိဘဲ

ဝိနိစ္ဆယပုဂ္ဂိုလ်အင်္ဂါနှင့် လုံးဝချွတ်ယွင်းစွာ ပြောကြားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်များသည် အရိယသစ္စာမျက်လုံး ပေါက်ကြသူများဖြစ်၍ ဘဝပေးတာဝန်အရ မလွဲသာမရှောင်သာဘဲ သီတင်းသုံးဖော်နှင့်ဒကာ ဒကာမတို့အတွက် ထမ်းရွက်ကြိုးပမ်းနေသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရေဆန်နှင့်တူသော အရိယာသစ္စာကို ဟောပြောခြင်းဖြင့် လူတလုံးသူတလုံးဖြစ်ရေး၏ အန္တရာယ်များ များပြားလှကြောင်း ကြိုတင်သိမြင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သီတင်းသုံးဖော် အဝန်းအဝိုင်း၌လည်း အမြဲသတိပေးခံနေရသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဤအရိယသစ္စာကို ဟောပြောခြင်းဖြင့်တပည့်တော်တို့ဘဝ သာယာမည်ဟု နည်းနည်းမျှမတွက်ပါ။ နာမည်ဟုသာ အမြဲမှတ်နေကြပါသည်။

သို့ဖြစ်လျက် သိသူများကမပြောလျှင်ပြောသူမရှိဖြစ်မည်ကို ငဲ့၍ ပြောဆိုနေခြင်းမျှသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အကယ်သိ၍ တာဝန်အရပြောဆိုသည်ဟု အကယ်မသိဘဲ ဣစ္ဆာပကတဖြင့် ပြောဆိုသည်ဟုအထောက်အထားမဲ့ ကောက်ချက်စွဲနေကြပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယများအနေဖြင့် ဤအရိယာသစ္စာတရားများကို မရနိုင်တော့သောသူများဟုမှတ်သားနေကြဟန်ပင် ရှိမည်ထင်ပါသည်။ ဤတရားများ လုံးဝမရနိုင်တော့ဟု မှတ်ထင်နေကြဟန်ပင် ရှိမည်ထင်ပါသည်။ ဤတရား လုံးဝမရနိုင်တော့ဟု မှတ်ထင်နေကြ၍သာ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုကြခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိပါသည်။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထားများပြုရန် အခြားတစ်စုံတရာ အထောက်အထား လုံးဝမရရှိ ဖြစ်နေပါသည်။

တပည့်တော်များ ဣစ္ဆာပကတမရှိကြောင်း၊ တပည့်တော်များဖြတ်သန်း လှုပ်ရှားလာခဲ့ရသော ဘဝ၏ခြေရာများ အများအပြား ကြွင်းကျန်လျက် ရှိနေပါသည်။ ပညာရှိများသည် ဤတရားများကို တွေ့မြင်နိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ အရေးအသား အဟောအပြောများသည်တပည့်တော်တို့ဘဝကို တည်ဆောက်နေသလော၊ လောက၏ သဘောသဘာဝကို တည်ဆောက်နေသလော ဟူသည်ကို အထင်းသား ပေါ်လွင်နေမည်ဖြစ်ပါသည်။ အသွေးမြင်၍ အသွင်သိတတ်သူများ အမှန်ကိုသိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်များ၏ အပြောအဆိုများသည် လူများများ နားထောင်ကြပြီးရော ပြောဆိုသောအပြောများ လုံးဝမဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့၏ အရေးများသည်လည်း လူများများဖတ်ကြလျှင် ပြီးရောဆိုသောစာများ လုံးဝမဟုတ်ကြပါ။ နားထောင်ချင်ထောင်၊ မထောင်ချင်နေ၊ ဖတ်ချင်ဖတ်၊ မဖတ်ချင်နေ၊ တည့်မတ်သော သဘောတရား အနှစ်သာရမှ လုံးဝအသွေအဖယ်မရှိသော အရိယာသစ္စာဒဿနများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏စာ သို့မဟုတ် စကားတစ်ခုခုကို လေ့လာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ထူးခြားသော အသိမြင်ပါ၊မပါ ဆင်ခြင်သိမြင် နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုကိုယ်ပိုင်ထူးခြားသော အသိမြင်၌လည်း ရှေ့နောက်ညီညွတ်သော အသိအမြင် ဟုတ်မဟုတ် တွေ့သိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ မဟုတ်မှ ဘဝအကျော်အစောအတွက် ထင်ရာမြင်ရာ လုပ်နေသူဣစ္ဆာပကတသမားဟု ကောက်ချက်ထားသင့်ပါသည်။

မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့ ရေရေရာရာ လေ့လာကောက်ချက်ချခြင်း မရှိ၍ အထောက်အထား လုံးဝမရှိဘဲ တပည့်တော်တို့၌ ဣစ္ဆာပကတဖြစ်သည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားအား ပြန်လည်စစ်ဆေး၍ ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ် ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(င) ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ရရှိကြောင်းကိုမသိဘဲ မရရှိဟု အထောက်အထားမခိုင်လုံဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားခြင်းအတွက် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ရန် လျှောက်ထားချက်။
ဆရာတော်များဘုရား...

တပည့်တော်များသည် ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်တရားများကို ရရှိခဲ့ကြသည်မှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်များ ရရှိသည်များကို မသိမမြင်နိုင် ရှိနေကြပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို စစ်ဆေးသော်လည်း စစ်ဆေးသောမေးခွန်းများ၏ အဖြေများကို သိနိုင်သော အရည်အချင်းမရှိ ဖြစ်နေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့ကိုယ်တိုင် ရရှိပြီးမဖြစ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ လောကဥပမာအားဖြင့် မူလတန်း ကျောင်းသား သည် ပါရဂူများဖြေရန် မေးခွန်းကိုဖတ်၍ ပါရဂူများအားမေးရာ၌ ပါရဂူများက အမှန်ကိုဖြေဆိုသော်လည်း မှန်မမှန်သိရန် အကြောင်းတစ်မျှ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ စာအုပ်အတွင်း၌ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်သည် လူအတွင်းမှ ဈာန်,မဂ်, ဖိုလ်နှင့် အခြားကြီးခြား လှပါသည်။ မတူညီနိုင်တော့အောင် ခြားနားလှပါသည်။ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာမှ လူတိုင်း၏ ခံစားချက်နှင့် ယနေ့သိနေရသော ထိုသူ၏ခံစားချက်ကို သိရှိရချက် ခြားနား သကဲ့သို့ ဖြစ်ရန်ရှိပါသည်။ စာအုပ်အတွင်းမှ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်သည် ကျဉ်းမြောင်းကျပ်တည်း လှပါသည်။ လူအတွင်းမှ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်သည် သိမ်မွေ့ကျယ်ဝန်းလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်ကို ကိုယ်တိုင်မရသူများအနေနှင့်စာအုပ်အတွင်းမှ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်ဖြင့်တိုင်း၍ အမှန်ကျအောင် စစ်ဆေးနိုင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ် ရှိမရှိ စစ်ဆေးရန်မှာ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ် မရသူ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာဆရာများ ညွှန်ပြသောဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်ဖြင့် မဖြစ်သင့်ပါ။ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ် မရသူများက စစ်ဆေးသည်မှာ မိမိတို့မရသော ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်ဖြင့် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်မရဘဲ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်ဖြင့်စစ်လျှင် မိမိစာတွင်ပါရှိပြီးသော အဖြေအပြင်ဘက်မှ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်ရသူ၏ နှလုံးထားအားလျော်စွာ သီးခြားသောအမှန်ကို ဖြေသော်လည်း မသိနိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်မရသူများက စစ်ဆေးသင့် သည်မှာ သင်္ဂုတ္တရ၊ ဗျာကရဏသုတ်, ကတ္တိသုတ် စသည်၌လာသော အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ရန်ဖွဲ့ခြင်းရှိမရှိ စသည်ဖြင့်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။ သို့မှသာမိမိသိနိုင်သောအရာဖြင့် စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်၍ အမှန်သိနိုင် ရာပါသည်။ တကယ့်ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်အရာသည် နူးညံ့ ကျယ်ဝန်းပါသည်။ မရရှိသေးသူမဆိုထားနှင့်၊ ရရှိပြီးသူပင် မိမိရရှိချက်ကို စကားလုံးပီအောင် ပြောနိုင်ရန် လွယ်ကူကြသည်မဟုတ်ပါ။ သာမန်အရိယာများမဆိုထားဘိ၊ ဘုရားငယ် အမည်ရသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓများပင် မိမိရသောတရားကို ပြန်ကြားပြောဆိုနိုင်ကြခြင်း ရှိကြသည်မဟုတ်ပါ။ သိမ်မွေ့နက်နဲလှသော လောကုတ္တရာပညာများကိုထား၍ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊ စက်မှုလက်မှုပညာကဲ့သို့သော လောကီပညာများ၌ပင် တဘက်လူသားနားလည်ရန် ပြောပြ၍မလွယ် ဖြစ်ပါသည်။ နေ့စဉ်အမှု ကိုယ်တိုင်ပြုနေသော စားခြင်း၊ သွားခြင်း စသည် ၌ပင် စားခြင်း၌ ပြည့်စုံရမည့်တရား၊ သွားခြင်း၌ ပြည့်စုံရမည့် တရား၊ စားခြင်း၌ ပယ်ရမည့် တရား၊ သွားခြင်း၌ပယ်ရမည့် တရားများကို အပိုအလိုမရှိ ကောက်ယူပြီး အစရှိသည်များကို ပြုနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်က အင်ကြင်းတောကလေးတစ်ခု၏ အသုံးကိုပင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ စသော ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာနှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ တဦးနှင့်တဦး အမြင်ခြင်းမတူမမျှ အယူအဆကွဲသောထုံးရှိခဲ့ပါသည်။ နူးညံ့ ကျယ်ဝန်းလှသော

ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်တရား၌ မေးခွန်းပေါင်းများစွာ မေး၍ဖြေကြားချက်ကို အထပ်ထပ် စုံစမ်းဆင်ခြင်သော်မှပင် မေးမြန်းစုံစမ်းသည့် ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်ရပြီး မဟုတ်လျှင် သိုးသိုးသီသီပင် သိနိုင်သောအကြောင်း မရှိပါ။ မေးခွန်းကလေး တခုတလေဖြင့် ကြိုးတိုးကြဲတဲမေး၍ ဖြေကြားချက်ကို စာလာပေထုပ်နှင့်ညှိ၍ မမိဟုယူဆပြီးကိုယ်တိုင်ဘာမျှမသိဘဲ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်သည်မှာ သာသနာတော်၌ များစွာနစ်နာနိုင်ပါသည်။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ် ထုံးသည် သာသနာတော်၌ မင်းမူလာပါလျှင်သာသနာတော်၏ အညွန့်အခက်များ ဤဖြစ် ထုံးက ချိုးနှိမ်ပါလိမ့်မည်။ ဤဖြစ်ထုံးစနစ်သည် သာသနာတော်၏ လူစွမ်းကောင်း သုတ်သင်သောစနစ်ဆိုး ဖြစ်ရစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤစနစ် ထွန်းကားလျှင် အရိယာလူစွမ်းကောင်း များသည် သာသနာတော်ကိုစွန့်၍ သာသနာတော်အပြင်ဘက်ရုန်းထွက် ရှောင်ရှားကြပါ လိမ့်မည်။ ရှေးအခါက သစ္စာကိုသိသူ ပစ္စေကဗုဒ္ဓများ ရိုင်းစိုင်းသော လူဝန်းကျင်ကိုစွန့်၍ ဟိမဝန္တာအဖျား ရှောင်ရှားရုန်းထွက်ကြသကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်။ မြွေကောင်း မြင်းအဿထိုရ် ဆိုသော အရာများမှာ အမိဝမ်းကိုဖောက်ထွက်သူများဟု ကြားရဖူးပါသည်။ အမိဝမ်းဖောက်, မဖောက် မသိရသော်လည်း သူတို့အမျိုးကို ဖောက်ထွက်ရမည်ကား အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤအတူ သာသနာတော်အတွင်းမှ ရဟန်းရှင်လူ အာဇာနည်များသည်လည်း ဧဝံမေသုတံကို မန္တန်ပြု၍ လူစွမ်းကောင်းယောင် လုပ်နေသူများ လွှမ်းမိုးနေကြလျှင် လွှမ်းမိုးနေသော ဤအမိဝမ်းနှင့်တူသော သာသနာတော် ဖောက်ထွက်ရှောင်ရှားကြမည် အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မသိဘဲစစ်ဆေးပြီး စစ်ဆေးသူမသိ၍ မရှိလုပ်သောဖြတ်ထုံးစနစ် ဤစနစ်လွှမ်းမိုးလျှင် သာသနာတော် အညွန့်မထွက်နိုင်အောင် ဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်၍ သာသနာတော်၌ များစွာနစ်နာလှပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်ကို မသိဘဲစစ်ဆေးပြီး မသိသောကြောင့် မရှိဟုဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုထား ကြပါသည်။ ဤသို့ တပည့်တော်များကို မသိဘဲ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားကို ပြန်လည်စစ်ဆေး၍ ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

(စ) အဓိမာန၏ အခန်းကဏ္ဍကို တမင်ပျောက်ကွယ်အောင် မျောက်မြှုပ်ထားခြင်း အတွက် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ပေးရန်လျှောက်ထားချက်။

ဆရာတော်များဘုရား...

တပည့်တော်တို့၏ ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်တရား လျှောက်ထားချက်များသည် အကြောင်း အချက်ရှိရှိ သိသိထင်ထင် လျှောက်ထားခဲ့ချက်များဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ် ဟူသော လှပသော စကားလုံးကလေးမျှကိုသာသိပြီး လှပလိုဇောနှင့် ပြောဆိုလျှောက်ထား ခဲ့ရိုးမဟုတ်သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယထံ သောဓနာလွှာ၌ ထင်သာမြင် သာသည်အထိ ဤအကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့ပါပြီ။ တပည့်တော်တို့တရားသက်တမ်း တလျှောက် ရေးသားဟောပြောခဲ့ချက်များသည် သက်သေတည်ရစ်မည့်အရာများ ဧကန် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသာဓကများကို တရားသူကြီးမျက်စေ့ဖြင့် သမာဓိရှိရှိကြည့်ရှုမည်ဆိုလျှင် တပည့်တော်များသည် အကြွား (ဥလ္လပန)သမားများ ဘယ်နည်းနှင့်မျှမဖြစ်နိုင်ကြောင်း အထင်းသားမြင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ သမိုင်းသာဓကများကို တရားသူကြီး မျက်စေ့ဖြင့် သမာဓိရှိရှိ ကြည့်ရှုမည်ဆိုလျှင် တပည့်တော်တို့၏ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ကိုယ်ရပြီးမဟုတ်၍ မသိနိုင် သော်မှပင် ရပြီးထင်၍ ပြောခြင်းဖြစ်နိုင်ကြောင်း အထင်းသား မြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သမိုင်းဖြစ်သော တပည့်တော်တို့ ရေးသားပြောချက်များသည် ပေါက်သောက်ကရ၊ ကိုးရိုးကားယား တခုမျှ မပါဝင်ပါ။ ကြောင်းစဉ်ကျိုးဆက် မပျက်မကွက်၊ တပည့်တော်တို့ရရှိခြင်းနှင့် တပည့်တော်တို့ ပြုလုပ်ခြင်းများ ကွင်းဆက်မိမိ တင်ပြထား ချက်များချည်းဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ဟောပြောရေးသားချက်များကို နားပါးလည် သည်အထိ စေ့စေ့ငှာ ကြည့်ရှုနားထောင်ပါလျှင် တပည့်တော်များ လျှောက်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း မလွဲမသွေ တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်တို့ အာမခံဝန်တာ ခံနိုင်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့်...တပည့်တော်တို့ တရားဓမ္မများကို အမှန်အကန်အတိုင်း သိနိုင်မြင် နိုင်သော အသိဉာဏ်မရှိ၍ မသိနိုင်၊ မမြင်နိုင်ဖြစ်ပြီး လုံးဝပင်မမှန်မကန်သော တရားများ ဖြစ်သည်ဟု မည်သို့ပင်မှတ်ထင်သည် ဖြစ်စေ၊ တပည့်တော်များအား ကြွားဝါသူ (ဥလ္လပန) သမားများဟု ကောက်ချက်ဆွဲရန် အကြောင်းတစ်မျှမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ မမှန်မကန်သော တရားဖြစ်သည်ဟု မှတ်ထင်ဦးတော့ပင် ရနိုင်သည့်အထင်ဖြင့် ပြောကြားသူများဟူ၍ အဖြောင့် အားဖြင့်သာ မလွဲမသွေကောက်ချက်ဆွဲရန် အကြောင်းရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့အတွက် တမင်သက်သက်ပင် အဓိမာန၏ အခန်းကဏ္ဍကိုပျောက်ကွယ်အောင် ဖျောက်မြှုပ်ထားကြပါသည်။ ဖျောက်မြှုပ် ပုံမှာလည်းမလုံမလဲ ရှိလှပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး တောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၁၀) စာကြောင်း(၉)၌ ပါရှိသောစကားဖြင့် ဖုံးဖိဖျောက်မြှုပ်ပါသည်။

တပည့်တော်များ၊ ဘဝလျှောက်ထားချက်သည် အဓိမာနလျှောက်ထားချက်နှင့် ခွဲခြားမရ ဖြစ်စရာရှိပါသည်ဟူသော ဤစကားမျှဖြင့် တပည့်တော်တို့၌ အဓိမာနမရှိဟုဆိုရန် အကြောင်းလုံလောက်ခြင်း မရှိဖြစ်ပါသည်။ ဤစကားမျှပြောသူအား အကယ် အဓိမာနမရှိဟု ပညာရှိများ ယူဆနိုင်ကြပါမည်လော အလေးအနက် လျှောက်ထားရပါမည်။ ဥပမာ...အထင်မှားနေသူတစ်ဦး ထိုသူအထင်မှားနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်းအထပ်ထပ် ပြောဆိုနိုင်ကာမျှဖြင့် အကယ်အထင်မှားခြင်း မဟုတ်ဟု သိရှိသူများက မမှတ်ယူနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ အထင်မှားရောက်နေသူက မိမိအထင်မှားဟု မည်မျှပင် ပြောဆိုစေကာမူ ဤပြောဆိုချက်ကို အတည်ယူရရိုး ထုံးစံမရှိသကဲ့သို့လည်းဖြစ်ပါသည်။ အထင်မှားသူများ အနေဖြင့် မိမိအထင်မှား မရှိကြောင်းထင်ခြင်းသည်ပင် ပိုမိုနက်ရှိုင်းသော အထင်မှား ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

ဤအတူ အဓိမာနဖြစ်သူများအနေဖြင့်လည်း မိမိ၌ အဓိမာနမရှိကြောင်း ပြောကြားခြင်းသည်ပင် နက်ရှိုင်းသော အဓိမာနရှိကြောင်းဖော်ပြရာ ပိုမို၍ရောက်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့အပေါ် ဆုံးဖြတ်ချက်၌ ဤမျှပေါ်လွင်လွန်းလှသော အဓိမာန၏အခန်းကဏ္ဍကို တမင်သက်သက် ဖျောက်ဖျက် မြှုပ်ကွယ် ထားခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့်...

မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ၏ ဤအဓိမာန ဖျောက်ဖျက်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်လည်စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ပေး ကြပါရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ရိုသေစွာလျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

စစ်ကိုင်းအမှတ်(၁) မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် လွဲမှားသောဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားများဖြင့် စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားကြ ပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ သောဓနာလွှာ၌တင်ပြသော

ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓါ ဝိနယသမ္ဗုဒ္ဓါ အမှန်များကို စောင်းငဲ့ကြည့်ရှုခြင်းပင် ရှိကြဟန်မတူဘဲ ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓါများကို ကိုင်တွယ်၍ ဆုံးဖြတ်မှုပြုထားကြပါသည်။ အနည်းငယ်မျှ သိသာရန် လျှောက်ရမည်မှာ တပည့်တော် ဂုဏဝန္တ၏ သောတာပန်နှင့် ဘုရားဆုပန်ပြဿနာဆိုလျှင် တပည့်တော်များ၏ သောဓနာလွှာ၌ ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓါအစစ်ကို တိကျစွာ တင်ပြထားပါလျှက် အလေးမထားဘဲ မှားယွင်းစွာ သုံးသပ်ထားပါသည်။ သောတာပန်ဖြစ်သည်က (၁၇) ခုနှစ်၊ ဘုရားဆုပန်ကြောင်း တင်ပြသည်က (၄၃)ခုနှစ်ဟု ပေါ့တိပေါ့ဆ သုံးသပ်သွားကြပါသည်။ ဘုရားဆုပန်ခဲ့ကြောင်း (၄၁)ခုနှစ် ဆက်ကပ်သောစာတမ်း၌ ဖော်ပြသော်လည်း တပည့်တော်၏ နောက်ကြောင်းပြန်တင်ပြချက် ဖြစ်ကြောင်းပင်မသိမမြင် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ထိုစာတမ်း စာမျက်နှာ(၁၁) စာကြောင်း(၃၃)၌ တပည့်တော်သည် (အသက် ၂၅)နှစ်၌ ဉာဏ်စဉ်နာရသော်လည်း ဘုရားဆုပန်ထားခဲ့သူဖြစ်သောကြောင့်ဟူ၍ တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုအသက်(၃၈)နှစ်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ခြွတ်ခြုံကျအောင် သုံးသပ်ပြီး သမ္ဗုဒ္ဓါမဟုတ်သည်များကို သမ္ဗုဒ္ဓါလုပ်၍ လွဲမှားစွာ ဆုံးဖြတ်ထားချက်များကို ပြင်ဆင်၍ တပည့်တော်များ စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်မသင့်ကြောင်း ပြန်လည်ဆုံးဖြတ်ပေးကြရန် ရှေးဦးစွာလျှောက်ထားအပ်ပါသည်။ ဆက်လက်၍လည်း မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ သုံးသပ်ချက်စာတမ်းရှည်ကြီး၏ အမှားများကို ပြင်ဆင်သုံးသပ်ပေးရန် တင်လျှောက်လွှာကိုလည်း ဆက်ကပ်ပါဦးမည်ဘုရား-

ရှင်ဉာဏ
ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း
စစ်ကိုင်း
ဦးဂုဏဝန္တ
အနုပါဒါယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ကျွန်းတောလှရွာ၊
ပေါင်းတည်။

× × × × × × × × × × ×

၁၄။ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနည်းမိန့်များသို့ လျှောက်လွှာ

ဝိနည်းမိန့်ဆရာတော်များဘုရား...

အယူခံစောဒနာဝင် တပည့်တော်များ ပန်ကြားလျှောက်ထားအပ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ လျှောက်ရမည့်စကားများမှာ မလွဲသာ၍လျှောက်ရသော်လည်း အားနာစရာ စကားမျိုးဖြစ်၍ နားနှင့်မနာ ဖဝါးနှင့်နာ ပြုတော်မူကြစေလိုပါသည်ဘုရား။

လျှောက်ထားရမည်မှာ...

တပည့်တော်တို့အမှုသည် တပည့်တော်တို့အား အန္တဂါဟိက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သူ၊ အဝေစ္စပသာဒ မရှိသူ၊ ဈာန်၊မဂ်၊ဖိုလ် မရသူဟု မြို့နယ်ဝိနည်းမိန့်များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အယူခံစောဒနာ သောအမှုဖြစ်၍ ဤအမှု၌ တပည့်တော်များ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်မဖြစ် အဝေစ္စပသာဒရှိမရှိ၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် ရမရ ဆရာတော်တို့က ဆုံးဖြတ်ရန်ရှိပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန်မှာ ပိဋကတ်တတ်ရုံဖြင့် မလုံလောက်ဘဲဆုံးဖြတ်သူများကိုယ်တိုင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကင်းစင်မှ၊ အဝေစ္စပသာဒပြည့်စုံမှ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်များရရှိမှ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အရိယာမဟုတ်လျှင်လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကင်းစင်သူ အဝေစ္စပသာဒပြည့်စုံသူ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ရရှိသူ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဤအမှုကို ဆရာတော်တို့ လက်ခံဆုံးဖြတ်ကြပါလျှင်ဆရာတော်တို့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍သာ

ဆုံးဖြတ်ကြသည်ဟု ဆရာတော်တို့ကို တပည့်တော်တို့ မှတ်ယူအပ်ပါကြောင်း ဦးစွာ
လျှောက်ထားရပါမည်ဘုရား။

ဆက်လက်လျှောက်ထားရမည်မှာ ဤအမှုသည် ပါရာဇိကကဲ့သို့သော ကြီးမားသော
အာပတ်များ သင့်၊ မသင့် ဆုံးဖြတ်ရမည့်အမှုဖြစ်၍ ဆုံးဖြတ်သူများသည် အာပတ်စင်ကြယ်မှု
မစင်ကြယ်မှုကို ပြတ်သားစွာသိရန် လိုပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ သိမြင်နိုင်ရန်မှာ စာပေတတ်
ကျွမ်းရုံဖြင့် မလုံလောက်ပါ။ ဆုံးဖြတ်သူကိုယ်တိုင် လဇ္ဇီမွန်ဖြစ်မှု လုံလောက်ပါသည်။
နိဿဂ္ဂိယ၊ ကုလဒူသန အနေသန စသောဝတ္ထုများဖြင့် အမြဲမကွာ လိမ်းကျံနေလျှင်လဇ္ဇီသူမွန်
မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဤအမှုကို ဆရာတော်တို့ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြလျှင် နိဿဂ္ဂိယကုသလဒူသန
အနေသန စသော ဝတ္ထုများဖြင့် မလိမ်းမကျံသူ လဇ္ဇီသူမွန်များဖြစ်ကြ၍သာ ဆုံးဖြတ်တော်
မူကြသည်ဟု ဆရာတော်တို့ကို တပည့်တော်တို့မှတ်ယူအပ်ပါကြောင်း လျှောက်ထားရပါမည်။

နိဂုံးချုပ် လျှောက်ထားရမည်မှာ အကယ်၍ တပည့်တော်များမှတ်ယူထားသည့်
အတိုင်း ဖြစ်တော်မမူကြပါလျှင် ဆရာတော်တို့အားဝိနည်းခိုရ်အဖြစ်မှ တပည့်တော်များ
ကန့်ကွက်ပါသည်။ နှုတ်ထွက်ပေးတော်မူကြပါဘုရား။

ရှင်ဉာဏ ရှင်ဂုဏ
(အယူခံစောဒနာဝင်သူများ)
ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး
စစ်ကိုင်းမြို့နယ်

၁၅။ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယထံသို့

မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်ချက်အမှားဖယ်ရှားပေးရန် စောဒနာလွှာ

တိုင်းဝိနိစ္ဆယထံသို့သုံးသပ်ချက် အယူခံစောဒနာလွှာမှ ရွှေမြင်တင်ဆရာတော်အနုပါဒါ
ယဉ်ကျေးမှုကျောင်း ဆရာတော်ဆက်ကပ်ရန်

ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်

စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့

တဆင့်/ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်

တိုင်းသံဃနာယအဖွဲ့

စစ်ကိုင်းတိုင်း

နေ့စွဲ၊ ၁၆-၂-၈၂

ပေးပို့လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား...

စစ်ကိုင်းတိုင်း မြို့နယ်အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏မူခင်း ၁/ ၈၁ ဆုံးဖြတ်ချက်ဆိုင်ရာ
သုံးသပ်ချက်များကို စောဒနာလွှာများ ပေးပို့ဆက်ကပ်လိုက်ပါသည်။

(သုံးသပ်ချက်များလည်း ပူးတွဲပါပါသည်။) ဤသို့ နောက်ကျစွာ ဆက်ကပ်ရခြင်းမှာ အမှုတွဲ
ကူးခွင့် မရရန်မြို့နယ်နာယကနှင့်ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်တို့က အနှောင့်အယှက်ပြုနေကြ၍
ကူးခွင့်မရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းနှင့်ဗဟိုမှ ခွင့်ပြုချက်ကိုတောင်းယူပြီး ရသော
ကြောင့် လွန်ခဲ့သော တစ်ပတ်(ဖေဖော်ဝါရီ ၉)က ကူးခွင့်ရပြီး လွန်ခဲ့သော(၅)ရက်
(ဖေဖော်ဝါရီ ၁၁)မှ ကူးပြီး ဤအပြေးအလွှားပင် အယူခံစောဒနာပြု၍ ဆက်ကပ်ရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏ

ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း

စစ်ကိုင်း

x x x x x

**စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များအား ပြင်ဆင်ခွင့်အယူခံ စောဒနာ
လျှောက်လွှာ**

သို့

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်

စစ်ကိုင်းတိုင်း

စစ်ကိုင်း

ရက်စွဲ၊ ၁၆-၂-၈၂

အကြောင်းအရာ။ ။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်အမှတ်(၁)ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ၏ စိစစ်
သုံးသပ်ချက် အမှားများကို ပြင်ဆင်ပေးရန် အယူခံစောဒနာလျှောက်လွှာ

လျှောက်ထားပါသည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များဘုရား...

စစ်ကိုင်းမြို့နယ် အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်တပည့်တော်တို့အတွက်
ဆုံးဖြတ်ချက်အမှားကို ချမှတ်နိုင်ရန် သုံးသပ်ချက်အမှားများကို အချက်ပေါင်း ၁၉ချက်မျှအထိ
သုံးသပ် တော်မူကြပါသည်။

သမိုင်းတင်မှတ်တမ်းဝင်ရန် နှင့် ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ရန်

ဤသုံးသပ်ချက်များကို အမှန်အကန် သုံးသပ်နိုင်ရန် လျှောက်ထားစောဒနာ အပ်ပါသည်ဘုရား။ ပဌမသုံးသပ်ချက်မှာ ဝိနိစ္ဆယမာတိကာ(ဃ)အမှတ် တပည့်တော်တို့ အယူဝါဒစိစစ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်များကို မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့ သေပြီးနောက် ဖြစ်၊ မဖြစ်လည်းမယူ လောကကြီးဖြစ်မြဲလည်း မယူစေသင့် မိစ္ဆာဝါဒသို့ ပြောင်းလဲရောက်ရှိသွားသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝါဒကို ဖျက်ဆီးမှုတ်လွှင့် ပယ်ဖျောက်ပြာချဖြစ်သည်ဟူ၍ စိစစ်ကြပါသည်။ သီလကွန်ပေါင်းဝါဒသုတ်မှ အယူခံပါးကိုထုတ်၍ တပည့်တော်တို့ လောကကြီးမြဲမမြဲ မယူမှုနှင့် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ် မယူမှုသည် တိတ္ထိဝါဒသစ်ရှစ်စုံကို ထူထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာ စသည်နှင့် အကိုက်ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မကိုက်ဟုဆိုသော်လည်း ပါဠိနှင့် မကိုက်ပုံ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ စသည်နှင့်မကိုက်ပုံ မပြနိုင်ကြပါ။ ဆရာတော်များ ထုတ်ပြသော ပါဠိနှင့် ကိုက်ညီလျက်ရှိပါသည်။ အဗျာကတံနောဇတံ ပေါဌပါဒ မယာ သဿတော လောကော=လောကမြဲ၏။ ဤစကားကို ငါမဟော၊ အချို့က ပါဠိသည် မြတ်စွာဘုရား လောကကြီးကို မြဲသည်ဟုမယူကြောင်း ထင်ရှားလွန်းလှပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် ဤမျှ ထင်ရှားလွန်းလှသော်လည်းပုထုဇဉ်(ဒဿနမရှိသူ)များမျှ ဖြစ်ကြ၍ လူကို မဖတ်ကြ၊ မတတ်ကြဘဲ စာမျှသာ (နှောင်းခေတ်စာအတိုင်း) ဖတ်ကြ၊ တတ်ကြသောကြောင့် ထပနိယဗျာကရဏဖြစ်သောကြောင့် တိတ္ထိဝါဒ ဖြစ်၍ အကျိုးမများ သောကြောင့်၊ ဘာကြောင့်ညာကြောင့် သဝေထိုးကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား မဟောသည်မှာ မြတ်စွာဘုရား မယူသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားက လောကကြီးမြဲသည်ဟု သူကိုယ်တိုင်ယူလျက် သူများကိုသာ ဤသို့ မဟောခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရန်မှာ မြတ်စွာဘုရားကို လုံးဝမလှမပဖြစ်အောင် စော်ကားခြင်း မျှသာဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းကို မဟောရုံမျှမက မယူသည်အထိ ရှိသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်၌ “နခေါ အဟံ ဝစ္ဆ ဧဝံဒိဋ္ဌိ သဿတောလောကော=လောကကြီး မြဲတယ်ဆိုတဲ့အယူ ငါ့အယူမဟုတ်ဘူး ဝစ္ဆ-”ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဘာကြောင့်မယူသလဲ ထပ်မေး၍ပင် အာဒိနဝံ သမ္မဿမာနော ဧဝံ ဣမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ အနုပဂတော-ဟူ၍ တစ်တစ်ခွခွဖြေကြားပါသည်။ ဆက်လက်၍လည်း သဿတော လောကောတု အဟံဝစ္ဆဒိဋ္ဌိကတ တေတံဒိဋ္ဌိဂဟနံ ... (ပ)... နနိဗ္ဗိဒါယ၊ နနိရောဓာယ၊ နဥပသမာယ၊ နအဘိညာယ၊ နသမ္မောဓာယ၊ နနိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိဟူ၍ လောကကြီး မြဲသည်ဟုအယူသည် မှားသောအယူ ဖြစ်သည်။ ... (ပ)... ဒုက္ခဋြီးငွေ့ဖို့ တဏှာချုပ်ဖို့ စသည်မဖြစ်ကြောင်း ပီပိသသ မိန့်ကြားခဲ့ ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော် များသည် လူကိုမဖက်မတတ်ကြသော်မှပင်စာကို နံ့နံ့စပ်စပ်ဖတ်ကြတတ်ကြပါလျှင် နောက်နောင်စာများ၏ ပြီးလွယ်စီးလွယ် စကားအကြော၌ အမျောခံကြရရန် အကြောင်း မရှိပါ။ ဤသို့မဟုတ်သောကြောင့် လောကကြီးမြဲမမြဲ စသည်မယူသော တပည့်တော်တို့ကို ဒိဋ္ဌိဝါဒသစ်များ ထူထောင်ခြင်းဟု သုံးသပ်မှားမိကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အယူဆယံပါးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အတ္ထိ ပနဘော တော ဂေါတမဿကိဉ္ဇိဒိဋ္ဌိဂတံ-ဟု အဂ္ဂိဝစ္ဆအမေးကို ဒိဋ္ဌိဂတံခေါ်ဝစ္ဆ အပနိတံ တထာဂတ-ဟု ပြတ်ပြတ်သားသားဖြင့် မဟောယုံမျှမက မယူသည်အထိ ဟောကြားခဲ့သည်မှာ အသေအချာဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့သာသနာတော်သည် ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝ ရုပ်ဓမ္မ၊ နာမ်ဓမ္မနှင့် မွေ့လျော် ကျေနပ်လျက် ယုံကြည်မှုရေယာဉ်ကြော၌ မျှောပြီး ဆေးစာဖတ်ရာ နားထောင်ပါ ရောဂါ

ပျောက်နိုးနိုးအလား ပေါလောပေါလော ဖြစ်နေသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ဤနည်းမခြား လူကိုသိမြင်မှု ဒဿနကင်းနေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ဝိနိစ္ဆယ ဂုဏ်သိရ်ကိုပင် သတိမထင်တော့ဘဲ ကိုယ့်ကိုစော်ကားသူအား ပြန်လှန်ရန်တုံ့ပြုသကဲ့သို့ သဟောကံသဟဲဖြင့်နပမ်းလုံးသည့်ပမာ သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကိုပင် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ် မဟောသော်လည်း ဖြစ်ဟုလည်းယူသည်၊ မဖြစ်ဟုလည်း ယူသည်-ညွှန်ပြနေကြပါသည်။ ရုပ်နာမ်လောကကြီးကို မြဲမမြဲ မဟောသော်လည်း မြဲဟုလည်းအယူရှိသည်။ မမြဲဟုလည်း အယူရှိသည်ဟု ညွှန်ပြနေကြပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်မြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်ကို အဋ္ဌကထာများဖြင့် ချေဖျက်ဖို့ ကြိုးစား ကြပါသည်။ သဂြိုဟ်စကား ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာစကားများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစကား များသည် ရေးသူများကိုယ်တိုင် အနက်ထင်မထင် မသိရသော်လည်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော် များအား အနက်မှန်မထင်သော စကားများဖြစ်ပါသည်။ လောကသည် သုံးပါးပင်ရှိရှိ၊ ထိုထက်အလျော့အပိုပင်ရှိရှိ ရုပ်နာမ်ပရမတ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရုပ်နာမ်သည် ဖြစ်ပြီး ပျက်သောကြောင့် မမြဲဟုလည်းကောင်း၊ ပြန်ပြန်ဖြစ်နေသောကြောင့်မြဲဟုလည်းကောင်း ရုပ်နာမ်တို့ သဘောအရ မြဲနှင့်မမြဲ ပြောစရာမရှိ။ အစွဲရုပ်နာမ်များက ဆင်းရဲသည်။ အစွဲမဲ့ ရုပ်နာမ်များက ငြိမ်းအေးသည်။ ဤသို့သာ ပြောစရာရှိပါသည်။ ဤသို့သာ ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ စကားများကိုလည်း ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ အနက် ထင်ရန် အကြောင်းမရှိပါ။ ယံ တံ သတ္တန် ဥပဇ္ဇိတွာ ပုရာဏ အတ္ထိကတာ ကမ္မံ တဏှာ သိနေဟဿအပ္ပတိနတ္တာ ပဋိပစ္ဆိ အာဟာရဏှာ သတ္တတာယ အဓိဏယေဝဟောတိ=ကံနှင့် ဝိပါကံ ဆက်သွယ်မှုကို မသိမြင်၊ ဤစကားအနက်မထင်ပါ ပုထုဇဉ်သည်ကံနှင့်ဝိပါကံ ဆက်သွယ်မှုကို မသိပါ။ ဟောင်းအတိတ်ကံ တဏှာစေးကို မပယ်ရသေးလျှင် ပဋိသန္ဓေကို ဆောင်စွမ်းနိုင်သည်ဆိုသည်မှာ ပြုခဲ့ပြီးသော ကောင်းမကောင်းအမှုကံ၏အကျိုး၌ သာယာမှုကို မပယ်ရသေးလျှင် နောက်ထပ်တဖန် ထိုကံနှင့်လားတူအမျှ ကံဖြစ်ရန် ရှိသေးသည်ဟု ဖြစ်ပါသည်။ ဤသဘောသည် ဤတစ်လံမျှကိုယ်၌ ကံနှင့်ဝိပါကံတို့ လည်ပတ်ဖြစ်ပွားနေကြဟန် အမှန်ကျမမြင်လျှင် စကားနက်ထင်ရန် မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် ရှိပါသည်။ တံ ပုရာဏံ ကမ္မံ ယေတံ အရဟတ္တ မဂ္ဂေနတဏှာသိနေ ဟဿ သောသိတတ္တာ အဂ္ဂိနာ လုဗီဇေဝအာဃာတိဝိပါက ဒါနာသမစ္ဆာတာယ ခီဏံ=ဤစကားလည်း အနက်ထင်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကံဟောင်းများကို တဏှာစေး ခြောက်စေသောကြောင့် ကံအကျိုးပေးမှုကုန်သည်ဟူသည် ကံဟောင်း၏အကျိုးများကို မသာယာတော့သောကြောင့် တဖန် ကံသစ်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးများ ကုန်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤအဋ္ဌကထာစကားများ၏အနက်ကို မထင်ကြသောကြောင့် ရဟန္တာများ ဝဋ်မြစ်ကို ပယ်သတ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရဟန္တာများသေပြီးနောက် ဘဝအသစ် မဖြစ်ရတော့ဟု နားလည်နေကြပါသည်။ အာဃာတိကေ ဘဝသမ္ဘိ ဝိရတ္တဝစိတ္တာ-ဤစကားများအရ ရဟန္တာ များသည် ကာလသုံးပါး၌ဖြစ်သော ကံများကုန်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးစရာ နောက်ကာလများ၌ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း၍နောက်ဘဝ၌ ဘဝသစ်တဖန် မဖြစ်တော့ဘဲ ချုပ်ငြိမ်း သွားသူများ ဟုသာဆိုအပ်ပါတော့သည်ဟု ယူကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရဟန္တာသေပြီးဘာမျှ မဖြစ်ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤအဋ္ဌကထာစကားများ၏ အနက်ကို အမှန်အကန် မထင်ကြပါ။ အဋ္ဌကထာစကားများ ကိုယ်တိုင်လည်း ပုထုဇဉ်များ ဖြစ်ကြလျှင် သူတို့စကားကိုပင် သူတို့ အနက်မထင်ဘဲဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ခလေးများပြောသော

လူကြီးစကားကဲ့သို့ ဖြစ်ပါမည်။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထောက်အခါက ရဟန်းတော် ရှင်ယမကသည် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့သော ခိဏာဇာတိ၊ နတ္ထိဒါနိ ပုနတ္ထဝေါ အစရှိသော စကားများကို အနက်မထင်ဘဲ နာကြားထားသောကြောင့် ရဟန္တာသေပြီး ဘဝသစ် မဖြစ်တော့ပြီဟုထင်နေခဲ့ပါသည်။ ထင်သည့်အတိုင်း ဟောပြောမှုများ ပြုနေခဲ့ပါသည်။ အနက်ထင်သူ ရဟန်းများက မြစ်တားသော်လည်း ပါဠိအာဂုံ တိုက်ရိုက်ရှိ၍ မလျှော့ဘဲ ဟောမြဲဟောပါသည်။ နောက်ဆုံး ရှင်သာရိပုတ္တရာကတရားပြမှ သိမြင်ပြီး ရဟန္တာသေပြီး ဘဝသစ်မဖြစ်တော့ဟူသော အယူကိုစွန့်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန္တာသေပြီးနှင့်စပ်သော မေးခွန်းများ ဤသို့မေး၍ ဤသို့ ဖြေခဲ့ပါသည်။ ဧတံ ဝိမုတ္တ စိတ္တောပန ဘောဂေါတမ ဘိက္ခု ကုဟိ ခေါဝစ္ဆနဥပေတိ၊ အစရှိသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံး၌ မေးသူသည် ဧတ္တာဟံ ဘော ဂေါတမသမ္မောဟ မာပါဒိဟူက အတံ ဇေဝစ္ဆအညာ ကာယ၊ အလ ဓုရနုဗောဒေါ အစရှိသဖြင့် မိန့်ကြားရသည် အထိ ဖြစ်ပါသည်။ တရားမသိသူသည် ရဟန္တာသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် စသည်ကို နားလည်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ တရားတော်သည် ဂစ္ဆိရဒ္ဒသဖြစ်ပါသည်။ အရိယာမဟုတ်သူ ပုထုဇဉ်သာမန်သည် တရားကိုမသိနိုင်ပါ။ ထိုသို့ ဖြစ်လျှက် အဋ္ဌကထာအားကိုးဖြင့် ကံကုန်လျှင် သေပြီးမဖြစ်၊ ကံမကုန်သေးလျှင် သေပြီးဖြစ်ဟု ဘုရားဟောကြောင်း ရမ်းကားမှုသည် ဘုရားရှင်အား များစွာထိပါးပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ မြတ်စွာဘုရားရှင် အလိုတော်အတိုင်း လောကကြီးမြဲမြံ မယူမှုနှင့် သေပြီးနောက်ဖြစ်မဖြစ် မယူမှုကို မှားယွင်းသည်ဟု သုံးသပ်ချက်ကို မမှားယွင်းဘဲ အမှန်အကန်ဖြစ်ကြောင်း ပြင်ဆင်သုံးသပ် ပေးကြစေလိုပါသည်ဘုရား။

(င) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များဘုရား၊ မြို့နယ်အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့အတွက် သုံးသပ်ချက်အမှားကို ချမှတ်နိုင်ရန် ၁၉ချက်မျှသော သုံးသပ်ချက် အမှားများကို သုံးသပ်ကြပါသည်။ ဤနှစ်ခုမြောက် (င)အမှတ်ပြ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သော တပည့်တော်များ၏ မှားတော်ပုံနှင့် တပည့်တော်များ အယူအတွက် ပါဠိပိဋကတ်ဖျက်ဆီးပုံ ဟူသော သုံးသပ်ချက်ကို ပြင်ဆင်သုံးသပ်ပေးရန် လျှောက်ထား စောဒနာ အပ်ပါသည်ဘုရား။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏ ဘုရားရှိခိုးကျမ်းပါ ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဂါထာ ကိုကြည့်၍ တပည့်တော်တို့အား ပါဠိဖျက်သူ ပါဠိဖြင့်လှည့်စားသူဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။ ပထမဂါထာမှာ...

ဝစသာ မနသာစ ကမ္မုနာစ၊
အဝိရဒ္ဓေါ သမ္မာ ဝိဒိတွာန ဓမ္မံ။
နိဗ္ဗာန ပဒါဘိ ပတ္တယာနော၊
သမ္မာဓသော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။
ကိုယ်နှုတ်စိတ်ထား အမှားရှောင်ခွါ၊
တရား၊မတရား ပြတ်သားသိခါ။
လူငြိမ်းအေးမှု ရှေးရှုလို့သာ၊
မြတ်တရား မမှားကျင့်ရမှာ။

ဤဂါထာနှင့်ကဗျာသည် အံ့မကျဟု စိစစ်ကြပါသည်။ သမ္မာဝိဒိတွာန ဓမ္မ=ကို သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ကောင်းစွာသိမြင်၍ဟုပြန်ရမည်ကို တရားမတရား ပြတ်သား သိခါဟု ပြန်ထားခြင်းသည် မိစ္ဆာဝါဒအတွက် အထောက်အထားဖြစ်ရန် ပြန်ထားခြင်းဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။ သာသနာတော်၌ တရားဟူသည် သစ္စာမှအလွတ်မရှိ=စတုသစ္စဝိနိ မုတ္တော ဓမ္မော နာမနတ္ထိ-ဟုပင် လာရှိပါသည်။ တရား၊ မတရားပြတ်သားသိသည်မှာ တရားမှန်၊ တရားမှား ပြတ်သားသိခြင်း ဖြစ်၍ သစ္စာတရားကိုသိခြင်းအစစ် ဖြစ်ပါသည်။ လောက၌ ဆင်ရုပ်ကြီးကိုတွေ့ရလျှင် ဆင်ရုပ်ကြီးပေါ်၌ ဆင်ရုပ်ဟုစာလုံး ကဗျည်းမတင်သော် လည်း သိသင့်လှသည် ထင်ပါသည်။ ဆင်ဟု ကဗျည်းတင်မှ ဆင်မှန်းသိမည်ဆိုလျှင် ခက်လွန်းလှပါသည်ဘုရား။ ဗဟိုသံဃာနာယကအဖွဲ့ကလူဆိုးဟု လက်ညှိုးထိုးလိုက်သည်နှင့် လူဆိုးဟု တအားစွဲချက်တင်နေသလား ထင်မှားဘွယ်ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန ပဒါဘိ ပတ္တယာနော=ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တနေသော လိုလား၍တောင့်တနေသော ရဟန်းသည်-ဟု ပြန်ရမည်ကို လူငြိမ်းအေးမှု-ရှေးရှုလိုသာဟု ပြန်ထားခြင်းသည်လည်း မိစ္ဆာဝါဒအတွက် အထောက်အထားဖြစ်ရန် ပြန်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။ သမ္မာဓမ္မော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ=လောကနှင့် မလိမ်းကျဲဘဲကောင်းစွာနေခိုက်နှင့် မြတ်တရားမမှားကျင့်ရာမှာ ဤအနက်နှစ်ပါး သီးခြားဟု ထင်နေကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် ကျောင်းနေစ ခလေးငယ်အလား အမေရေးတဲ့စာက ဆရာမရေးတဲ့စာနှင့် မတူဘူး ပြောသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဟူသည်နှင့် လူငြိမ်းအေးမှုဟူသည် အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာများရှိလျှင် မငြိမ်းအေးပါ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာများ ချုပ်ငြိမ်းရုံသိမ်းကြမှ ငြိမ်းအေးပါသည်။ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဟူသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာများ လုံးဝချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာ၌ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ကို သေပြီးနောက် ဘာမျှမဖြစ်ခြင်းဟု ယူလိုရိပ် ရှိကြပါသည်။ ဤရုပ်နာမ်နှစ်ဝ အစဝပ်သိမ်း၍ ငြိမ်းခြင်းကို ခန္ဓနိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤခန္ဓနိဗ္ဗာန် အယူသည် ပုထုဇဉ်ဗာလ တို့၏အယူသာ ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် မဂ်ဖိုလ်တို့၏ အာရုံဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ အစသိမ်းလျှင် ဘယ်မဂ်ဖိုလ်မျှမရှိပြီ။ မဂ်ဖိုလ်သည် ကိလေသာနှင့် ကိလေသာ၏အာရုံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကိုသာ ပယ်မည်။ အနုပါဒါနက္ခန္ဓာကို မပယ်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ အစ သိမ်းခြင်းသည် ဘယ်မဂ်ဖိုလ်၏ လက်ချက်မျှမဟုတ်။ ထို့ကြောင့်နိဗ္ဗာန်သည် ကိလေသာ တို့၏ ချုပ်ဆုံးခြင်းနှင့် ကိလေသာ၏ အာရုံဖြစ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ချုပ်ဆုံးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သေပြီးနောက် ဘာမျှမဖြစ်သောအရာကို နိဗ္ဗာန်ဟုမဆိုအပ်။ ဤအရာ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စရာလည်းမရှိ၊ မဂ်မရှိ၊ ဖိုလ်မရှိ၊ ကတ္တားမရှိဖြစ်သည်။ ကတ္တားမရှိသော ကြိယာသည် စကားပင်မပီ။ ထို့ကြောင့် ဤသို့သောနိဗ္ဗာန်ကို ဘဝအမြင်မဲ့လွန်းသော ပုထုဇဉ် ဗာလတို့သာ စမ်းတဝါးဝါး ရမ်းကားကြသည်။ ခန္ဓနိရောဓော နိဗ္ဗာန်-ဟု တွေ့ကာမျှဖြင့် အနုပါဒါနက္ခန္ဓာပါ ချုပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိသည်ဟု မမျှော်ခေါ်ရာပါ။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ ဤဂါထာအနက်ပြန်ချက်သည်မမှားယွင်းပါ။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ အသိဉာဏ် ချဲ့နဲ့ကြ၍သာ ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်ကျ ပြန်လည် သုံးသပ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။နောက်တဂါထာမှာ...

ပဿံ နရောက္ခေတိ နာမရူပံ၊
 ဓိတွာန ဝါ ဥဿတိ တာနိမေဝ။
 ကာမဗဟု ပဿတု အပ္ပကံ ဝါ
 နဟိတေန သုဒ္ဓကုသလာဝန္တိ။
 ရုပ်နာမ်ရူပား တရားကိုရှာ၊
 ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် မြင်လျှက်သိမှာ။
 ဘယ်လောက် ရှုမှတ် ပရမတ်သစ္စာ၊
 ပွားသော်ငြား တရားမရပါ။

ဤဂါထာ၏ကဗျာလည်း သာသနာနှင့်မညီသော မိစ္ဆာဝါဒသစ်ပြုထားခြင်းဟု ဝိနည်းမိုရ်များ စိစစ်ထားကြပါသည်။ ဝိနည်းမိုရ်များသည် ဤဂါထာကို အဋ္ဌကထာက အနက်ထင်ခိုင်းသည့်အတိုင်း အနက်ထင်ပြကြပါသည်။ အဋ္ဌကထာအနက်မှာ အဘိညာဉ်ဖြင့် ရုပ်နာမ်ရှိသူသည် ရုပ်နာမ်ကို အနိစ္စစသည်ဖြင့်ရှု၍ နိစ္စ စသည်ဖြင့်သာ ရုပ်နာမ်ကို သိမည်ဟု ဖြစ်ပါသည်။ ဤအနက်မှာ ဂါထာရှေ့ထက်ဝက်၏ အနက်ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ထပ်ဝက် အနက်မှာ တပည့်တော်တို့နှင့် မထူးပါ။ ပဿံ နရော-ဟူသော သာမန်စကားကို အဘိညာဉ် ဖြင့်ရှုသူဟုဆွဲ၍ အနက်ပေးခြင်းအကြောင်းသည် မထင်ပါ။ အထက်ကလည်း အစဉ် လျှောက်ခဲ့ခြင်း မရှိပါသည်။ ဤသို့ ထောက်ဆစရာမရှိဘဲ ခွဲပေးခြင်းမှာ ပေးသူ၌ ရုပ်နာမ် ရှုခြင်းအပေါ် အထင်ကြီးနေခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ရပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း အဘိညာဉ်ဖြင့် ရှုသည်ပင်ထားပါဦး။ အဘိညာဉ်ဖြင့်မြင်သော အမြင်သည် သာမန်မြင်သောအမြင်နှင့် အမှန်သိမျှခြင်းမတူသလော အဘိညာဉ်အသိသည် သာမန်သိအောက် လျော့ကျသလောဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အဘိညာဉ်သိသည် တန်ဖိုးသိဖြစ်၍ သာမန်သိအောက် အလျော့အပိုမရှိရပါ။ ထို့ကြောင့် ပဿံနရော-ပုဒ်ကို အဘိညာဉ်ဖြင့်ရှုသူ ဟု ခွဲပေးရန် မလိုအပ်ပါ။ သာမန်ရှုသည်ဖြစ်စေ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်စေ၊ အတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ မိတ္တာန ဝါ ဥဿတိ တာနိမေဝ-ဟူသော သာမန်စကားကိုလည်း ရုပ်နာမ်များကို နိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုသောကြောင့် နိစ္စ စသည်ဖြင့်သိမည်ဟု ခွဲပေးရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

ရုပ်နာမ်သည် ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် အစဉ်အဆက် ဖြစ်ပျက်နေသော သဘာဝတရား ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ် သဘာဝကို ရုပ်နာမ်သဘာဝအတိုင်းသာရှုလျှင် အဘိညာဉ်ဖြင့် ရှုသည် ဖြစ်စေ၊ သာမန်ပင် ရှုသည်ဖြစ်စေ၊ ရုပ်နာမ်၏ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် အစဉ်ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို တွေ့ရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ရုပ်နာမ်သဘာဝကို ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် အစဉ်ဖြစ်ပျက်မရှိဟု နိစ္စ စသည်အားဖြင့် မြင်ရန်အကြောင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ ရုပ်နာမ်သဘာဝဖြစ်သော ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် အစဉ်ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်ဟုဆိုလျှင် ရုပ်နာမ်သဘာဝကို မရှုမိဘဲ သမုတိပညတ် များကိုသာ ရှုမိ၍ဟု ဆိုရပါမည်။ ရုပ်နာမ်ရှု၍ ရုပ်နာမ်တွေ့လျှင် ရုပ်နာမ်၏ဖြစ်ပျက် အနိစ္စ စသည်ကို လွှဲရှောင်မရအောင် မုချတွေ့ရမည်ဟုဆိုလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်ကို နိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုသည်ဟုဆိုသည်မှာရုပ်နာမ်ကို ရုပ်နာမ် ပရမတ္ထသစ္စာအားဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ဝိဇ္ဇာမာန ပညတ်တစ်ပါးပါးအားဖြင့် ရှုပွားမှုသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ ဤနေရာ၌ သမုတိသစ္စာအားဖြင့် ရှုပွားပုံကိုလည်း အနည်းငယ်မျှ မညွှန်းပါ။ ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်ကို နိစ္စစသည်အားဖြင့် ရှုသောကြောင့်နိစ္စစသည်ဖြင့်သိမည်ဟု အနက်ဖော်ရန် မသင့်မြတ်ပါ။ အိုးသည် ရုပ်ဖြစ်သော်လည်း အိုးကိုရှုရာ၌ ပညတ်အားဖြင့် ရှုသောကြောင့် နိစ္စစသည်ဖြင့် ထင်နိုင်ပါသည်။ အိုး၏ ရုပ်သဘာဝကို ရုပ်သဘာဝစစ်စစ် အတိုင်းရှုလျှင် နိစ္စအားဖြင့်ထင်၍ မရနိုင်ပါ။ အနိစ္စစသည်ဖြင့် မလွဲမသွေ ထင်ရပါမည်။

သမိုင်းတင်မှတ်တမ်းဝင်ရန် နှင့် ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ရန်

ဆိုလိုသည်မှာ... ရုပ်နာမ်သည် နိစ္စစသည်ဖြင့် ရှု၍မဖြစ်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိက္ခာန ဝါ ဥဿတိ-ပုဒ်တို့ကိုလည်း နိစ္စမိဝသေနထေ ဘာတွေ ရှိုးတိုးရှိုးတုတ် မလုပ်သင့်ဟု ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း... ရုပ်နာမ်ရှုသူသည် ရုပ်နာမ်သဘာဝကိုသာ မြင်သည်ဖြစ်သောကြောင့် သမုဒယ အတ္တဂံမတို့ကိုလည်း မမြင်နိုင်။ ရုပ်နာမ်သဘာဝသည် ပရမတ္ထသစ္စာ ရုပ်နာမ် သဘာဝတို့၏ အစုအဝေး ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါသည် သမုတိသစ္စာ ထိုထိုရုပ်နာမ်သဘာဝ လူသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်း စသည့် အရိယာသစ္စာ၊ ဤသို့ သစ္စာများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်သဘာဝ ပရမတ္ထသစ္စာကို ရှုသဖြင့် အရိယာသစ္စာအရာဖြစ်သော သမုဒယ အတ္တဂံမများ မမြင်နိုင်။ သမုဒယအတ္တဂံမများ မမြင်လျှင် ရုပ်နာမ်ပရမတ္ထသစ္စာ ရှုခြင်းမဟုတ်။ အရိယသစ္စာ ရှုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်... မိသွာန ဝါ ဥဿတိ-ပုဒ်တို့ကို နိစ္စစသည်ဖြင့် ရှုသောကြောင့်ဟုဆွဲလွှဲ အနက်ပြန်ဆိုရန် မလိုပါ။ ရုပ်နာမ်ရှုမှုသည် ပရမတ္ထသစ္စာ ရှုမှုသာဖြစ်၍ အရိယသစ္စာ ရှုပွားမှုမဟုတ်သောကြောင့် ဘယ်လောက်ပွားပွားတရားမရနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားချက်သာ အဖြောင့်အားဖြင့် ထွက်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ပုထုဇဉ်များဖြစ်သည့် အလျောက် ကိုယ်တိုင်အားဖြင့် သစ္စာတရားမျက်လုံး မပေါက်မရောက်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤမျှ နက်နဲသောတရားများကို စာတတိုတစ ဖတ်ခါမျှဖြင့်နားရည်ဝရန် မဖြစ်နိုင် သောကြောင့် နောက်ဖြစ်စာများ အပြောနှင့်ဒေါကန် သုံးသပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနှစ်ဂါထာသုံးသပ်ချက်အမှားကိုလည်း ဖယ်ရှားပေးကြရန် လျှောက်ထားအပ် ပါသည် ဘုရား။

(စ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆက်လက်၍ (စ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော တတိယသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထားစောဒနာ ပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဘုရားရှိခိုးကျမ်းပါ ကိလေသာကင်းသူများ အိပ်စားကာမ ဤသုံးဝ၌ ပြည့်ဝအောင်မြင်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်သည်ဟူသောစကားကို ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်သည်ဟု သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ တပည့်တော် များကို ရှေ့နောက်အဆုံး ငုံ့မိသည်အထိ ဖတ်ရှုခြင်းမရှိဘဲ သုံးသပ်တော်မူကြဟန်တူပါသည်။ တပည့်တော်များသည် တရားသိသူများပီပီ တရားတော်နှင့် တရားတော်၏အရှင် ဘုရားနှင့် သံဃာတော်များကို လုံးဝအထိအပါး မဖြစ်စေလိုသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ တရားမသိသူ ပုထုဇဉ်များသည် တရားသိသူလောက် ရတနာသုံးပါးအပေါ် အမြော်အမြင်ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ ဤအရေးအသားသည် အမှန်မှအနည်းငယ်မျှ အလျော့အပိုမရှိရန် ကြီးစွာသောသတိဖြင့် ရေးသားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ အရေးအသား၌ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များဆွဲတွေးသော အနက်အဓိပ္ပါယ်များ ထင်ရန်အကြောင်း လုံးဝမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ အပြစ်တော့တွေ့ပြီဟေ့ ဟူသော ကြွေးကြော်လုံး ဖြင့် ရှာလျှင်သာ ဤအနက်များ ထင်ရန်ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်များသည် ကိလေသာ ကင်းသူများ၊ အိပ်စားကာမ၌ ပြည့်ဝဆုံးဖြစ်၏ ဟူသောစကားကို ဗုဒ္ဓရည်ရွယ်ချက် ဖော်ဆောင်ခန်း၌ရှိခိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် တရားမသိမီ ရှေးအခါက

တရားရသူ၏ပုံပန်းကို ဖမ်းကြည့်ရသည်မှာ ပုံသေကြီးသာ ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တရားရရမှာပင် ရွံ့သလိုလို ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ အကယ်တရားရချိန်၌ တရားရသူ၏ပုံသည် မရမီက မှန်းဆထားသောပုံနှင့် များစွာခြားနားနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခပ်ပွင့်ပွင့်ကလေး ဖွင့်၍ ရှင်သန်နိုင်သမျှ ရှင်သန်စွာဖော်၍ ရှိခိုးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လောက၌ အိပ်စား ကာမသည် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်စားကာမသည် တရားရှိသူ တရားမဲ့သူအားလုံး မကင်းနိုင်သောအရာ ဖြစ်ပါသည်။ မကင်းနေကြသောအရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မည်သူမဆို အိပ်သည်၊ စားသည်၊ အဆင်း စသည်ကို ကြည့်ရှုခြင်းစသည်ဖြစ်သည်။ အိပ်စားကာမ ဟူသည် ဤသို့သာ ဆိုလိုပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များထင်သလို ဂါမဓမ္မ ဝသလဓမ္မ ဩဒကန္တက ဓူယ သမာပတ္တိ-ဟု အရိပ်အမြှောက်မျှပင် ဆိုခဲ့ခြင်းမရှိပါ။ ကိလေသာကင်းသည် သူသည် မေတ္တာဝင်လျက် ထာဝစဉ် ဗြဟ္မဝိဟာရနှင့်နေသူ ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာပွားသူသည် သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ ပါပံကိဉ္စ နပဿတိ-ဟူသည့်အတိုင်း အိပ်မှု အစွမ်းဆောင် နိုင်ဆုံးသူ ဖြစ်ပါသည်။ ကိလေသာကင်းသည်သူသည် ဘောဇနေမတ္တညူတာစ ဂုဏတရား ကျင့်ပွားပြီး၍ ပစ္စယသန္နိသီတသီလ၌ အကျား အပေါက် အပြောက်အပျက်မရှိသူ ဖြစ်၍ စားရသမျှနှင့်သူ အဆာလောင် မခံရသူဖြစ်၍ စားမှု၌ အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံးသူ ဖြစ်ပါသည်။ ကိလေသာကင်းသည့်သူသည် ဣန္ဒြိယေ သုကုတ္တ ခွါရတာစရဏတရား ကျင့်ပွားပြီးဖြစ်၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၌ လုံခြုံသူ တံခါးမှူးများပမာ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကိလေသာ ကင်းသူများသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်သော် လည်းကောင်း၊ နား စသည်ဖြင့် အသံ စသည်ကိုကြားခြင်း စသည်ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စ စသည်ဖြစ်သောအရာကို အနိစ္စ စသည်ဖြင့် တလွဲတချော်ထင်၍ စွဲလမ်းခြင်း၊ တပ်မက်ခြင်း စသည်များအလျဉ်းမဖြစ်ဘဲ အနိစ္စ စသည်ဖြစ်သောအရာကို အနိစ္စ စသည် ဖြစ်သောအရာအတိုင်း လျော်သည်ထိ အလျော်အမြင် (အနုလောမဉာဏ်) အမြဲဝင် နေသောကြောင့် အရှိနှင့် မလွဲမချော် မြင်တန်ကြားတန်သူဖြစ်ပြီး မြင်ကြားစသည်တို့၌ ပြည့်ဝအောင် အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံးသူဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ပင် ကိလေသာကင်းသူများ အိပ်စားကာမ၌ အပြည့်အဝစွမ်းနိုင်ဆုံးဟု ဆိုခဲ့ခြင်းမှာ တရားရပြီးသူများကို ချီးမွမ်းခြင်းမျှ ဖြစ်ပါသည်။ ချီးမွမ်းခြင်းကို ကဲ့ရဲ့သည်ဟု ထင်မြင်ခြင်းမှာ အံ့အားသင့်ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကနိပါတ် ဝေရဉ္စသုတ်မှ ယေတေဗြဟ္မဏာ ရူပဘောဂါ သဒ္ဓဘောဂါ ...။(ပ)။...တသပဟီနာ ဟူသော ပါဠိအရ မြတ်စွာဘုရား အာရုံငါးပါးခံစားမှု မရှိဆိုသည်မှာ ကိလေသာဖြင့် ခံစားမှုမရှိခြင်းကိုသာ ဆိုလိုပါသည်။ အဆင်း စသည်ကို မြတ်စွာဘုရား မြင်သည်သာပင်။ မြင်တိုင်းလည်း ဝေဒနာတရား ဖြစ်ပွားသည်သာပင်။ ဤအရာသည် ထင်ရှားလွန်းသောအရာဖြစ်ပါသည်။ ကိလေသာကင်းပြီးသူများ ကိလေသာသစင်သူများ ထက် ကိလေသာအာရုံကို ခံစားနိုင်သည်ဟု ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ထင်ခြင်းမှာ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်တို့ စိတ်ဆန္ဒအရ ထင်ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိလေသာကင်းသူများ အိပ်စားကာမ၌ပြည့်ဝသူဖြစ်သည်ဆိုသော တပည့်တော်တို့စကားကို ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်စော် ကားသောစကားဟု သုံးသပ်ချက်ကို ဖယ်ရှားသုံးသပ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ဆ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား... (ဆ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော စတုတ္ထသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်များ၏ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို တရားဟု မထင်မိခြင်းများ မှားပါသည်ဟူသောစကားကို ဓမ္မအားဖြင့် ပြောင်းပြန်လှန်သော မိစ္ဆာဝါဒီများအဖြစ် သုံးသပ် ထားတော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာပေသင်ယူပို့ချဘူးခါမျှများဖြစ်ကြ၍ ရုပ်နာမ်ပရမတ်များ တရားမဟုတ်ဟုပြောဆိုချက်ကို ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျည်းနေကြဟန် တူပါသည်။ ရုပ်နာမ်ပရမတ်သည် ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်၍ ဒုက္ခသမုဒယစသော အရိယသစ္စာ မဟုတ်ကြပါ။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သာသနာတော်၌ အရိယသစ္စာဟူသည် ပရမတ္ထသစ္စာကိုပင် အရိယာသစ္စာအဖြစ် ထင်မှားလာခဲ့ကြသည်မှာကြာပြီဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပရမတ္ထသစ္စာ ကိုပင် အရိယသစ္စာဟုထင်မှားမှုမဖြစ်အောင် မလွယ်ဖြစ်သည်။ အရိယာသစ္စာ၌ ပရမတ် တရားများ ပါဝင်သောကြောင့် ပရမတ္ထသစ္စာတရားများသည်ပင် အရိယာသစ္စာတရား ဖြစ်သည်ဟု သံသယကင်းစွာ လက်ခံပြီး ဖြစ်နေကြပြီး ဤအမှားကို ဖယ်ရှားရန်မှာ နက်နဲပါ သည်။ တရားမသိသေးသူများအတွက် နားလည်ရန်မလွယ်ပါ။

ဥပမာအားဖြင့်သာ ပြောရပါမည်။ သမုတိသစ္စာ၌ ပရမတ်များ ပါဝင်သော်လည်း ပရမတ္ထသစ္စာတရား မဟုတ်သကဲ့သို့ အရိယသစ္စာ၌ ပရမတ္ထသစ္စာတရားများ ပါဝင် သော်လည်း ပရမတ္ထသစ္စာမဟုတ်ဟူ၍ ပြပါမည်။ တပည့်တော်များ ဘုရားရှိခိုးပါစာများကို နားလည်အောင်ဖတ်လျှင် ရှင်းလင်းပါမည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့လည်း ဖတ်ကြဟန်မရှိပါ။ ဖတ်လျှင် နားမလည်ကြသလားလည်း မပြောတတ်ပါ။ ဉာဏ်မသက်ဝင် လျှင်လည်း နားလည်ရန်ခက်ပါသည်။ ပရမတ္ထရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်အနိစ္စသည် အရိယ သစ္စာတရား မဟုတ်ပါ။ ထို့အတူ သမုတိသစ္စာ အိုး၊ ပုဆိုးဖြစ်ပျက်အနိစ္စ စသည်လည်း အရိယသစ္စာတရားမဟုတ်ပါ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက် အနိစ္စ စသည်သည် အစားစား ရှိပါသည်။ အနိစ္စတိုင်းသည် အရိယသစ္စာမဟုတ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဤ၌ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့၏ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာများအဖြစ်ပါဝင်သော ရုပ်နာမ်များ၏ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် အစဉ်မပျက် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းများ မဟုတ်ကြပါ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာများ၏ ဥပါဒ်အိုက် မှာဖြစ်စေ၊ ဌီ၊ ဘင်တို့အိုက်မှာဖြစ်စေ ခယဝယသဘော ဆိုက်နေခြင်းများသည်သာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စ ဖြစ်သည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ ပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်ပျက် အနိစ္စနှင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အရိယသစ္စာ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စမှာ မတူကွဲပြားခြားနားကြပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စမှာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအဖြစ် ပါဝင်နေသော ရုပ်နာမ်တို့ ဥပါဒ်မှ ဌီ၊ ဌီမှ ဘင်၊ ဤသို့ သဘာဝတခုမှ သဘာဝတခုသို့ ရွေ့လျားဖြစ်ပျက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အရိယသစ္စာဖြစ်ပျက် အနိစ္စမှာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာအဖြစ် ပါဝင်နေသော ရုပ်နာမ်တို့ ဥပါဒ်ခိုက်မှာရော ဌီဘင်တို့အိုက်မှာပါ ခယသဘော၊ ဝယသဘော ဆိုက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လောကဥပမာအားဖြင့် စကားဆိုးစကားပျက်စကားသည် ပျက်စီးနေသော စကားဖြစ်သည်။ ပျက်စီးနေသော စကားဟုဆိုသော်လည်း စကားဆိုးစကားပျက်များအတွင်းမှ စကားလုံးများ တလုံးဖြစ်ပြီး တလုံးပျက်နေသောကြောင့် စကားဆိုးစကားပျက် ဆိုသည် မဟုတ်ပါ။ စကားလုံးကလေးများ မပျက်မီကပင် ဆိုးရွားသောအနက်အဓိပ္ပါယ် ဆောင်နေ

သောကြောင့် စကားပျက်ဟုဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။ စကား၌စကားလုံးကလေးများပျက်သည်ကား ပရမတ္ထသစ္စာအနိစ္စ၊ စကားလုံး ကလေးများ မပျက်မီကပင် ထိုစကားလုံးကလေးများ၏ ဆိုးရွားပျက်စီးသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ထွက်နေသည်ကား အရိယသစ္စာ အနိစ္စ ဤသို့အလား ရှိပါသည်။ ရုပ်နာမ်ပရမတ်ကို အရိယသစ္စာတရားထင်မှားမှုကို ပယ်ဖျောက်ရန်မှာ အလွန် နက်နဲ ခက်ခဲပါသည်။ အရိယသစ္စာတရား မမြင်သမျှ မရနိုင်အောင်ရှိပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် ပုထုဇဉ်များမျှဖြစ်ကြသောကြောင့် ရုပ်နာမ်ပရမတ်ကို အရိယသစ္စာ တရားမဟုတ်ဟု တပည့်တော်တို့ ပြောစကားအတွက် နာကျည်းကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒကို ပြောင်းပြန်လှန်နေသူ ဗုဒ္ဓက ဓမ္မဆိုလျှင် တပည့်တော်တို့က အဓမ္မလုပ်သူ သာသနာအန္တရာယ် အတွင်းရန်သူများဟု ထင်မှား သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ ဤသုံးသပ်ချက်အမှားများ ဖယ်ရှား၍ သုံးသပ်ပေးကြရန် တတ်အားသမျှဖြင့် သာသနာတော်အတွက် ငဲ့ကွက်၍ စိုးစိမ့်လျှောက်ထားရပါသည် ဘုရား။

(၈) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်တို့ဘုရား...(၈) သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော ပဉ္စမသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်များကို မဂ်ဖိုလ်ပရိယတ်တရားများ ဘုရားတရား မဟုတ်ဟု ရေးသားထားကြောင်းပြ၍ ဗုဒ္ဓကို ရှင်ပြိုင်အံ့တုသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ အဖြစ် သုံးသပ် တော်မူကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့စာကို တပည့်တော်တို့ စာအရေး အသား အနည်းငယ်ညှံဖျင်း၍လည်း ဤသို့ ဖြစ်သွားရကြောင်း လျှောက်ထားရပါမည်။ တပည့်တော်တို့စာ၌ တပည့်တော်တို့ ဆိုလိုချက်မှာ... မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသည့် တရားသည် တပည့်တော်တို့သိထင်ပြီးသော (သမ္မာဒိဋ္ဌိ=အမှန်မြင်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ=အမှန်တွေး၊ အမှန်ပြော၊ အမှန်လုပ်၊ အမှန်အသက်မွေး၊ အမှန်ကြိုးစား၊ အမှန်နိုးကြား၊ စိတ်ထား) တရား များကို ကျော်လွန်၍ (မေ့သွားမှု၊ ငြိမ့်သွားမှု၊ မက်သွားမှုစသော) တပည့်တော်တို့ မသိရသေးသော အရာများဖြစ်သည့် မဂ်တရားမဟုတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူသည့် တရားသည် ဖိုလ်တရားလည်း မဟုတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူသည့် တရားသည် နိဗ္ဗာန်တရားလည်းမဟုတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူသည့် တရားသည် ပရိယတ်တရားလည်း မဟုတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား တော်မူသည့် တရားသည် ရုပ်နာမ်တရားလည်း မဟုတ်ပါ ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ=အမှန်မြင်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ=အမှန်တွေး စသော မတရား၏ ပြောင်းပြန်များသည်သာ ကျင့်သုံးရန်ဟောကြားခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဘာမှန်း ညာမှန်း မသိသော မေ့သွားမှု၊ မက်သွားမှု စသောအရာများသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား သော မဂ်တရားများမဟုတ်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ထို့ပြင် ဖိုလ်တရားသည် ကျင့်သုံးရန် မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့သောတရား မဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားလည်း ကျင့်သုံးရန် ဟောခဲ့သောတရား မဟုတ်။ ပရိယတ်တရားလည်း ကျင့်သုံးရန် ဟောခဲ့သောတရား မဟုတ်၊ ရုပ်နာမ်တရားလည်း ကျင့်သုံးရန် ဟောခဲ့သောတရား မဟုတ်၊ ဤသို့သာဆိုလိုပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့သိသော အမြင်မှန် သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အတွေးမှန် သမ္မာသင်္ကပ္ပ စသော တရားများ မဂ်တရားဟုမထင်ဘဲ၊ ဘာမှန်းညာမှန်းမသိသော မေ့သွားမှု၊ မက်သွားမှု

စသောဒိန်းကနဲ ဂျမ်းကနဲ အဖြစ်များကို မင်္ဂထင်နေမှုကို ဖယ်ရှားပြီး မင်္ဂတရားအမှန် ပေါ်လွင်ရန်ဘုရားရှိခိုးခဲ့ကြခြင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ပြင် ဖိုလ်တရားကို တပည့်တော်တို့ ကျင့်ဆောင်စရာ တရားဟုထင်မှားမှုကိုလည်း ဖယ်ရှား၍ ကျင့်စရာ မင်္ဂတရား၌ အာရုံမများဘဲကျင့်နိုင်စေလိုပါသည်။ ဖိုလ်တရားသည် မင်္ဂကျင့်ပြီးသူတို့ ရရှိကြသောတရားမျှ ဖြစ်ပါသည်။ ကျင့်စရာတရား မဟုတ်ပါ။ နိဗ္ဗာန်လည်း ဤနည်းမခြားဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂကျင့်သူတို့ ဆိုက်စရာတရားမျှ ဖြစ်ပါသည်။ ကျင့်စရာတရား မဟုတ်ပါ။ ပရိယတ်သည်လည်း အလားတူပင် ကျင့်စရာတရား မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့၏ ပရိယတ်ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်မှုကိုလည်း မင်္ဂအကျင့်လိုလို ထင်ခဲ့ဖူးကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပရိယတ်သည် အကျင့်တရားမဟုတ်ဟု စိတ်ထားရန်လိုပါသည်။ ပရိယတ်ကို အကျင့်တရား ထင်မှတ်၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှုအကျင့်များကို ကျင့်နေကြသူ အများအပြားရှိပါသည်။

ပရိယတ်သည် ကျင့်တတ်ရန်လမ်းညွှန်မှု ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်သည်လည်း အကျင့် တရား မဟုတ်ပါ။ အဘိဓမ္မာများအကျင့်တရားမဟုတ်ကြောင်း ရှေးပညာရှိများ မိန့်ကြား ခဲ့ချက်များပင်ရှိပါသည်။ ရုပ်နာမ်ပရမတ်များသည် ပရိယတ်တရားတော် သင်အံချပို့ရာ၌ ပရိယတ်တရား၏ အဘောဂကို မိမိရရ ယူနိုင်၊ ဆနိုင်၊ သိမြင်နိုင်ရန် လေ့လာရသော အရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤရုပ်နာမ်များ၏အကျင့်တရားထင်၍ လွဲမှားကျင့်မိခြင်းများ ဖယ်ရှားနိုင်ရန် ဘုရားရှိခိုးခဲ့ခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအခန်း၌ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ သုံးသပ်ချက်ကိုလည်း ဖယ်ရှား၍ အမှန်သုံးသပ်ပေးရန် လျှောက်ထားရပါသည်ဘုရား။

(ဈ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်တို့ဘုရား... (ဈ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော ဆဋ္ဌသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည် ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို နိဗ္ဗာန်သည်လူ၌ဖြစ်သည်၊ လူသေ ပြီးနောက်၌ မဖြစ်ဟူသော စကားကို တက္ကစကား ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗာန်နှင့်သီးခြားစကားဟု သုံးသပ် တော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့က ဝေနေယျတို့အား နိဗ္ဗာန်အတ္ထမှန်ကို တွက်ချက်ပြချက်များကို ရှုကြံလုံးဖြင့် ပြောနေကြသည်ဟု မှတ်ထင်ခါ တပည့်တော်တို့ကို တက္ကသမားများဟု ရှေးဦးစွာသုံးသပ်ကြပါသည်။ နိဗ္ဗာန်ကို ကြံလုံးဖြင့် မသိနိုင်ကြောင်း တပည့်တော်တို့ ပိုမိုသိကြပါသည်။ အကယ်၍ ကြံလုံးဖြင့် သိနိုင်လျှင် တပည့်တော်တို့ထက် စာပေတတ်ကျွမ်းကြသူများက တပည့်တော်တို့ထက် နိဗ္ဗာန်ကို ပိုမို သိနေရပါမည်။ ထိုသူများထက် တပည့်တော်တို့က နိဗ္ဗာန်ကို သိနေသည်မှာ ထိုသူများထက် စာပေ ပိုမတတ်သောကြောင့် ပိုမကြံနိုင်ဘဲ ပိုကျင့်သောကြောင့် ပိုသိမြင်သာ ဖြစ်ရပါမည်။

တပည့်တော်များသည် စာပေ၌ တကယ်တတ်ကျွမ်းကြသူများ မဟုတ်သောကြောင့် စာပေတတ်ကျွမ်းကြသူများလောက် နိဗ္ဗာန်ကို ကြံနိုင်အားရှိမည် မဟုတ်ပါ။ ကထာဝတ္ထု၌ ‘အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာ’ဟု လာရန်မဖြစ်နိုင်ပါ။ အကယ်၍ လာသည်ဆိုလျှင်ပင် နိဗ္ဗာန်နှင့်ခန္ဓာ တခြားစီ ဖြစ်သည်ဟူသည်မှာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနှင့် နိဗ္ဗာန်သာ တခြားစီဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာသည် ဒုက္ခ၏အမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနှင့် တခြားစီပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အနုပါဒါနက္ခန္ဓာနှင့်နိဗ္ဗာန်သည် တခြားစီဟုဆိုရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်နေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မဂ်တရား ဖိုလ်တရားများသည် အနုပါဒါနက္ခန္ဓာများဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်နှင့် အနုပါဒါနက္ခန္ဓာ တခြားစီမဖြစ်ကြပါ။ ထို့ပြင် ဓမ္မသင်္ဂဏီ၌ နိဗ္ဗာန်ကို ဗာဟိရဓမ္မ၌ ဟောပြခြင်းမှာလည်း နိဗ္ဗာန်ကိုသေပြီးနောက် လူ၏အပြင်အပ၌မြင်၍ ဟောပြခြင်းမဟုတ်ပါ။ နိဗ္ဗာန်သည် ရုပ်ဝေဒနာသည် သင်္ခါရ ဝိညာဉ်ဟူသောခန္ဓာတရားမှအပ ဖြစ်သောကြောင့် ဗာဟိရဓမ္မ၌ ဟောပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နိဗ္ဗာန်သည် ဗာဟိရဓမ္မဖြစ်သောကြောင့် သေပြီးမှဖြစ်သောတရား ဆိုရန်ကား များစွာမလှမပ ဖြစ်ပါသည်။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကိုဆိုလျှင် သင့်သေးသလိုရှိသော်လည်း နိဗ္ဗာန်သည် အနုပါဒိသေသတမျိုးတည်းရှိသည်လည်း မဟုတ်ဖြစ်ပါသည်။ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်သည် မသေမီ မဂ္ဂဋ္ဌာန်, ဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်များ၌ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ဖြစ်ပါသည်။ ဗာဟိရဓမ္မဖြစ်၍ ခန္ဓာအပြင်အပ၌သာ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ရမည်ဆိုလျှင် သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အတွက် ဘယ်သို့ရှိပါမည်နည်း။

အကယ်၍ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ပင် သေပြီးမှဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ။ သဿတဖြင့် ယစ်မူးလွန်နေ၍သာ ဤသို့ထင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် မသေမီဖြစ်သော်လည်း ခန္ဓာငါးပါးအတွင်းဝင်များမဟုတ်ကြပါ။ ရောဂါကင်းမှုသည် လူ၌ ဖြစ်သော်လည်း လူမဟုတ်ပါ။ လူသည် ရောဂါမကင်းမှုလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ရောဂါကင်းမှုသည် လူဖြစ် လျှင် ရောဂါမကင်းမှုဖြစ်သောအခါ လူမဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါမည်။ ထို့ကြောင့် ရောဂါ ကင်းမှုသည် လူ၌ဖြစ်သော်လည်း လူ၏အတွင်းတရားမဟုတ်ပါ။ အပတရားသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအတူ နိဗ္ဗာန်လည်း ခန္ဓာ၌ဖြစ်သော်လည်း ခန္ဓာမှအပပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗာဟိရ ဓမ္မဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ နိဗ္ဗာန်လူမှာဖြစ်သည်ဆို၍ လူသေလျှင် နိဗ္ဗာန်ပျက်မည်။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည် မမြဲဟု ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် အရိယသစ္စာတရားများကို အသိပေး ပညတ်ရာ၌ လူကိုလွန်သော ပညတ်ချက်များ ပြုခဲ့ခြင်း အလျင်းပင်မရှိပါ။ နိဗ္ဗာန် လူ၌ဖြစ်သောကြောင့် လူသေပြီး မရှိဖြစ်ပြီး အနိစ္စအရူပဟု မတွေးသင့်ပါ။ နိဗ္ဗာန်သည် နိစ္စရူပတရားပင် ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် ဤတစ်လံမျှလူ၌ နိဗ္ဗာန်ရောက်သူအတွက် အစဉ်ထာဝရမပျက်တော့သောအရာ ဖြစ်ပါသည်။ ဒုက္ခကား ဤသို့ မဟုတ်ပါ။ ဒုက္ခသည် ချုပ်ငြိမ်းရပ်စဲ ပြောင်းလဲနိုင်သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ကား ဤသို့ မဖြစ်တော့ ဟုသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပုထုဇဉ်တို့အား နိဗ္ဗာန်အကြောင်း ပြောရသည်မှာ များစွာခက်ခဲပါသည်။ မျက်မမြင်ကို အဖြူရောင်အကြောင်း ပြောရသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ပုထုဇဉ်သည် မိမိ ထင်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း မပုံရဲ၊ သူများနိဗ္ဗာန်လည်း မယုံရဲနှင့် ဗဟုသုတသတ်၍ သေရမည့် ပုံမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ မိမိထင်သောနိဗ္ဗာန်ကို ပုံရဲလျှင် ကြိုးစားကျင့်ကြံနေရ ပါမည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှက် ကျင့်အားရှိသမျှ၏ တစ်ရာပုံတစ်ပုံ မကျင့်ကြသည်မှာ ကိုယ့်နိဗ္ဗာန် လည်း ကိုယ်မပုံရဲသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်အတွက် ငဲ့ကွက်၍ ခက်ခဲလှသော ဤနိဗ္ဗာန်စကားကို လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယတို့၏ သုံးသပ်ချက်အမှားကို ဖယ်ရှားသုံးသပ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ည) သုံးသပ်ချက် စောဒနာ

ဤသတ္တမသုံးသပ်ချက်ကို စောဒနာပါမည်ဘုရား

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို တပည့်တော်တို့၏ မိုက်မဲသောအပြစ်၌ အရိယာတို့သိအပ်သော လောကသည် ရုပ်နာမ်ပရမတ်များ ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်-ဟူသော ဤစကားကို ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သော မိစ္ဆာအယူဝါဒဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် သစ္စာကို နှစ်ပါးမျှ သိထင်နေကြပါသည်။ သမုတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာကိုမူ ပရမတ္ထသစ္စာများပင် ထင်မြင်ပြီး သီးခြားသစ္စာတရားဟု အသိအမှတ်ပြုတော်မမူနိုင်ကြ ဖြစ်နေပါသည်။ ယနေ့ သာသနာတော်၏သဘောတရားများသည် ဤအတိုင်း ရာနှုန်းပြည့်မျှ ဖြစ်နေကြပါသည်။ ယနေ့ ထေရဝါဒသာသနာတော်သည် များစွာ ဝမ်းနည်းဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာ ကွယ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်ကလေးများသည် အရိယသစ္စာ ပျောက်နေပြီး သဘောတရားကန္တာရ၌ အရိယသစ္စာ ဆာလောင်စွာ လျှောက်လှမ်းလေ့လာ နေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အရိယသစ္စာကိုတွေ့သော်မှပင် တစ်စိမ်း ပြင်ပြင် သိမြင်နေကြသည်အထိ ဝမ်းနည်းစရာဖြစ်ပါသည်။

အရိယသစ္စာသည်လည်း သမုတိသစ္စာနှင့် ပရမတ္ထသစ္စာကဲ့သို့ သီးခြားသစ္စာပင် ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာသည် သမုတိသစ္စာလည်း မဟုတ်၊ ပရမတ္ထသစ္စာလည်းမဟုတ်၊ ဤအတူ သမုတိသစ္စာသည် ပရမတ္ထသစ္စာလည်း မဟုတ်၊ အရိယသစ္စာလည်း မဟုတ်ပါ။ ပရမတ္ထသစ္စာလည်း ထိုနည်းပင် သမုတိသစ္စာလည်းမဟုတ်၊ အရိယသစ္စာလည်း မဟုတ်ပါ။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အရိယသစ္စာ၌ သမုတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာများ ပါဝင်ပါသည်။ သမုတိသစ္စာ၌လည်း ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာများ ပါဝင်ပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာ၌လည်း သမုတိသစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာများ ပါဝင်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အက္ခရာ၊ ပုဒ်၊ ဝါကျဟူသော အက္ခရာသုံးပါးကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ အက္ခရာသည် ပုဒ်နှင့်ဝါကျ မဟုတ်ပါ။ ပုဒ်လည်း အက္ခရာနှင့် ဝါကျများ မဟုတ်ပါ။ ဝါကျလည်း အက္ခရာနှင့်ပုဒ်များ မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း အက္ခရာသည် ပုဒ်၊ ဝါကျတို့နှင့် မကင်းနိုင်ပါ။ ပုဒ်လည်း အက္ခရာ၊ ဝါကျ တို့နှင့် မကင်းနိုင်ပါ။ ဝါကျလည်း ပုဒ်အက္ခရာတို့နှင့် မကင်းနိုင်ပါ။ ပရမတ္ထသစ္စာသည် အက္ခရာနှင့်တူပါသည်။ သမုတိသစ္စာသည်ပုဒ်နှင့်တူပါသည်။ အရိယသစ္စာသည် ဝါကျနှင့် တူပါသည်။ ဝါကျ၌အက္ခရာများ၊ ပုဒ်များ ပါဝင်နေသော်လည်း အက္ခရာများ၊ ပုဒ်များကိုဝါကျဟု ဆိုရသည်မဟုတ်ပါ။ လွှင့်ချင်သလိုလွှင့် ကြံချင်သလိုကြံနေသော အက္ခရာပုဒ်များကို ဝါကျဟု မဆိုရပါ။ ဤအတူ ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ် ပရမတ္ထနှင့် ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင် ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း စသော သမုတုတ္ထများ၊ ဤအရာများသည် ဘယ်မျှ လူနှင့်မဆိုင်ဘဲ လွှင့်ချင်သလိုလွှင့် ကြံချင်သလိုကြံနေသော အရာများကို အရိယာဟု မဆိုရပါ။ ဤတစ်လံမျှလူ၌ ပါဝင်ကြရသော ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ် ပရမတ္ထများဖြစ်သော လှုပ်ရှားမှု၊ သွားလာ စားသောက်၊ သမုတုတ္ထများ၏ ချမ်းသာဆင်းရဲမှုကို ပိုင်းခြားသိခြင်း အစရှိသည်ကို အရိယသစ္စာဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာသည် ဤတစ်လံမျှလူ၌ရှိသော ရုပ်ဓာတ်၊ နာမ်ဓာတ် ပရမတ္ထများ မဟုတ်ပါ။ လှုပ်ရှားမှု၊ သွားလာစားသောက်မှု သမုတုတ္ထများလည်း မဟုတ်ပါ။ ထိုအရာများ၏ ဆင်းရဲမှုဖြစ်လျှင် ဤဆင်းရဲမှုကို ပိုင်းခြားသိခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာအတွင်း၌ လှုပ်ရှားမှု၊ သွားလာစားသောက်မှုစသည်သမုတုတ္ထဓမ္မများ ပါဝင် သော်လည်း ဤသမုတုတ္ထဓမ္မများကို အရိယသစ္စာ မဆိုရပါ။

ထို့ပြင်လည်း အရိယသစ္စာအတွင်း၌ ရုပ်ဓာတ်နာမ်ဓာတ်ပရမတ္ထဓမ္မများကို အရိယသစ္စာ မဆိုရပါ။ ဝါကျ၌ အက္ခရာနှင့်ပုဒ်များ ပါဝင်သော်လည်း အက္ခရာနှင့်ပုဒ်များကို ဝါကျဆိုခြင်း မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာသည် ရုပ်နာမ် ပရမတ္ထများနှင့် ထိုရုပ်နာမ် ပရမတ္ထများ၏ အစုအပေါင်းဖြစ်သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံး လှုပ်ရှားမှု သမုတုတ္တများ၏ ဆင်းရဲဖြစ်သော သင်္ခါရများကို ပိုင်းခြားသိစရာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ထိုဆင်းရဲဖြစ်သော သင်္ခါရများ ဖြစ်ကြောင်းကို ပယ်ခြင်း သမုဒယသစ္စာ၊ ထိုဆင်းရဲများဖြစ်သော သင်္ခါရများငြိမ်းခြင်း၊ နိရောဓသစ္စာ ဆင်းရဲဖြစ်သော သင်္ခါရများကို အမှန်မြင်၊ အမှန်တွေး စသည်ပြုခြင်း မဂ္ဂသစ္စာ၊ ဤအရာများသာဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အရိယာတို့သိအပ်သော သစ္စာသည် ပရမတ္ထသစ္စာမဟုတ်၊ သမုတုတ္တသစ္စာလည်း မဟုတ်၊ ဒုက္ခအရိယသစ္စာသာ ဧကန်အတိအကျ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များပြောသကဲ့သို့ အရိယာတို့သိအပ်သောသစ္စာသည် ပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ရုပ်နာမ် ပရမတ်တို့၏ သဘောသဘာဝသိသူအားလုံး စင်ကြယ်သူအရိယာများ ဖြစ်ကုန်ကြ ရာပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ကိုယ်တိုင်ပင် ပရမတ္ထများကို သိတန်ရာပါသည်။ သူတို့၌ အဘယ်တရားများစင်ကြယ်သူ အရိယာဟု တင်ပြခဲ့ခြင်း ရှိကြပါမည်လော။ လောက၌ ပရမတ္ထသိသူသည် များပြားပါသည်။ ပရမတ္ထသည် သိရန်နက်နဲလှသောအရာလည်း မဟုတ်ပါ။ ပရမတ္ထသဘာဝ သိခြင်းနှင့် စင်ကြယ်သူအရိယာဖြစ်ခြင်းကို ဆက်မိအောင်သွယ် ပြနိုင်ကြပါမည်လော။ အရိယသစ္စာများ၌ ပရမတ္ထဓမ္မအဖြစ် အရကောက်ပြ၍ ရခါမျှဖြင့် အရိယသစ္စာသည် ပရမတ္ထဟူ၍ မမှတ်အပ်ပါ။ ဝါကျ၌ အက္ခရာများကို ကောက်ပြနိုင်ခါမျှဖြင့် ဝါကျသည် အက္ခရာများ ဖြစ်သည်ဟုမှတ်အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်။ ဤအတူ အရိယ သစ္စာ၌ သမုတုတ္တအဖြစ် အရကောက်ပြ၍ ရခါမျှဖြင့်လည်း အရိယသစ္စာသည် သမုတုတ္တ သစ္စာ ဟူ၍ မမှတ်အပ်ပါ။ လူအဖြစ် ဆောင်နေကြသော ရုပ်နာမ်ဓမ္မများသည် ပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်ပါသည်။ လူအဖြစ်သည် သမုတုတ္တသစ္စာများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသမုတုပရမတ် နှစ်ရပ်စပ် ဖြစ်သော လူ၏ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးဆောင်မှု မဂ္ဂသစ္စာ၊ ငြိမ်းအေးမှု နိရောဓသစ္စာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ဆိုးရွားညံ့ဖျင်းမှုကို အကောင်းထင်မှု သမုဒယသစ္စာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ဆိုးရွားညံ့ဖျင်း ဆင်းရဲမှု ဒုက္ခသစ္စာ ဤလေးပါးသည် အရိယသစ္စာဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်တပည့်တော်တို့၏တရားသည် ဗုဒ္ဓ၏အယူဝါဒနှင့်မဆန့်ကျင်ဘဲ လျော်ညီသောဝါဒသာဖြစ်၍ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ လွဲမှားသော သုံးသပ်ချက်ကို ပြင်ဆင်သုံးသပ်ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(၄) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...(၄)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော အဋ္ဌမသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို အဘိဓမ္မာတရားကို ဘုရား မဟောဟု မိမိတို့ဆင်ခြင်မိသလို အမှန်အတိုင်း တင်ပြခဲ့သော်လည်းစသော စကားနှင့် အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရားက မည်သူ့အားမျှ ဟောထားခြင်းမရှိကြောင်းဟူသော စကားများအရ သာသနာတောစက်ကိုဖျက်ဆီးသူ ဘုရားဉာဏ်တော်များကို ထိပါးပုတ်ခတ်သူ တဇ္ဇနိယကံ ဝုက္ခေပနိယကံများ ပြုထိုက်သူဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏ အဘိဓမ္မာ ဓမ္မပူဇော်ကို တကယ် မဖတ်ဘဲ ဝေဖန်သုံးသပ်နေကြသည်မှာ အသေအချာဖြစ်ပါသည်။ ဤအဘိဓမ္မာ ဘုရား မဟောဟူသော စကားကို ဘယ်မှာပြောသည်ဟူ၍ပင် မသိကြသည်အထိ ရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မှားယွင်းချွတ်ချော်စွာဖြင့် မိမိတို့စိတ်ထဲ ဟုတ်လှပြီဟု ထင်လာမည့်အတိုင်း မဆိုင်းမတွ တိုင်းသိပြည်သိ ထင်ရှားကျော်ကြားသွားအောင် အဘိဓမ္မာကိုဘုရားမဟောဟု ရန်ကုန်မြို့ နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ထိအောင် သာသနာတော်ရေး လျှောက် ထားလွှာထဲတွင် ထည့်သွင်းရေးသား လျှောက်ထားမှုမှာ ‘အစရှိသည်ဖြင့် ဝေဖန်ထားကြ ပါသည်။ အကယ်၍ အဘိဓမ္မာ ဘုရားမဟောကြောင်းကို သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား လွှာတွင် တစ်နှုတ်တစ်စက်မျှပင် ပါဝင်ခြင်းသည် မဟုတ်ပါ။

နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့က စောဒကထံ ညွှန်ကြားလွှာတွင်ပါသော စကားမျှဖြင့် သံယောင်လိုက် ဝေဖန် သုံးသပ်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ တာဝန်ကျေစွာဖြင့် သုံးသပ်မည်ဆိုပါလျှင် တပည့်တော်တို့ ပြောဆိုသောစကားများကို အပြည့်အစုံ လေ့လာ ဖတ်ရှုရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ လေ့လာလျှင် တပည့်တော်များကို ဤသို့ဗုဒ္ဓဗျာက ဝေဖန်ကြရန် ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့သည် အဘိဓမ္မာတရားတော်၌ အပိုအလို မရှိ ကြည်ညိုမြတ်နိုးကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ အဘိဓမ္မာကို အဘိဓမ္မာအောက် လျှော့၍ ကြည်ညိုလျှင် နစ်နာနိုင်သလို အဘိဓမ္မာထက် ပို၍ကြည်ညိုလျှင်လည်း နစ်နာလှပါသည်။ အဘိဓမ္မာသည် လွတ်မြောက်မှုကို ဆောင်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရားဟောကြားအပ်သော တရားတပုဒ် မဟုတ်ပါ။ လွတ်မြောက်မှုကို ဆောင်နိုင်သော မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားခဲ့သော တရားတော် အများအပြားမှ အနှစ်သာရ အချက်အလက်များကို ဖော်ထုတ်ချက်သာ ဖြစ်ပါ သည်။ ဤသို့ပင် အဘိဓမ္မာကို အပိုအလိုမရှိ ကြည်ညိုခဲ့ ကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် အဘိဓမ္မာ၌ အလွန်အကြူး အထူးကြည်ညိုကြသူများ ဖြစ်ရန်ရှိပါသည်။ ရွှေခွက်များသည် မြတ်နိုးအပ်သော်လည်း ကိုးကွယ်ထားအပ်သည်အထိမျှ မဖြစ်သင့်ပါ။ သုံးရန်ဆောင်ရန်သာ အလေးနက်ဆုံး မြတ်နိုးအပ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် အဘိဓမ္မာကိုထိသည်ဟေ့-ကြားခါမျှဖြင့် တအား နာကြပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယသိက္ခာကိုပင် မတန်နိုင်ကြအောင် စုဒ္ဓိတကအား မိန့်ကြားပုံနှင့်မတူ သာသနာပ ပစ္စတ္တိက အလား အထောက်အထားမရှိ ဖိဖိနိပ်နိပ် ဖြစ်စေသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် အဘိဓမ္မာကျမ်းများ၏ အတိုင်းအထွာမှန်ကို သိရှိရန် အချိန် များစွာယူ၍ အမြတ်တနိုး လေ့လာပြီးသူများဖြစ်ကြပါသည်။ ဝိဘင်း ပုဂ္ဂလ ပညတ်ကထာ ဝတ္ထု ဤကျမ်းများကို စနစ်တကျ လေ့လာလျှင် အဘိဓမ္မာ ဘုရားဟောများမှ ထုတ်နုတ်သည့် ကျမ်းများဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်သိနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကျားကျားမီးယပ်ဆိုရ လောက်အောင် အယူသည်းမှုသည် ဝိဘဇ္ဇဝါဒ သာသနာတော်အတွက် အလားအလာ မကောင်းခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဘိဓမ္မာကို ဤသို့ သိမြင်သော်လည်း အဘိဓမ္မာ နာမဗုဒ္ဓ နံ ယေဝ ဝါသယော ဆိုသော သဘောကို လွန်ဆန်ခြင်းလည်း အလျှင်းပင်မရှိပါ။ ဘုရား တရားတော်များမှ အဆီအနှစ်သည် ဘုရား၏ သဘောတရားပင် ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့စာ၌အဘိဓမ္မာကျမ်းများသည် တပည့်တော်တို့ မျက်စေ့၌ လေးနက်မြဲ လေးနက်လျှက်ပင်ရှိနေမည်ဖြစ်ပါသည်ဟု ရေးသားရှိခိုးခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း ထိုစာ၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောခဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ မဟောခဲ့သည်ဖြစ်စေ အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်ကြီး ဟောခဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ တခြားပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦးပင် ဟောခဲ့သည် ဖြစ်စေ၊ တပည့်တော်တို့သည် အဘိဓမ္မာကျမ်းစာများကို ကြည်ညိုကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ (၂၇၇) ဟု ရှိခိုးခဲ့ကြပါသည်။ အဘိဓမ္မာဘုရားဟောကြောင်းမှာ အဋ္ဌကထာ စကားသာရှိ၍ ပါဠိတော် တိုက်ရိုက်မရှိပါ။ ဘုရားဟော မဟုတ်ပုံများကား ပါဠိတော်တိုက်ရိုက် ရှိသော အရာများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း အဘိဓမ္မာ ဘုရားဟောကြောင်း ပြောဆိုသော အဋ္ဌကထာရှင်မှာ ပုထုဇဉ်မျှသာဖြစ်၍ ပါဠိတော်တိုက်ရိုက်၌ ဘုရားဟောထင်စရာမရှိကြောင်း သိမြင်သူမျှ တပည့်တော်များမှာ ဒဿနမျက်စေ့ရှိသူများ ဖြစ်၍ တရားတော်ကို အပိုတွေနှင့် မြှောက်ပြီးမှ ကြည်ညိုတတ်သူ မဟုတ်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်သည်ကတချက်၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်များသည် ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာ ဝိသယ သာဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်ကိုလည်း အတိအကျ သဘောပေါက်လက်ခံသည်က တစ်ချက်၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်၏ အနှစ်သာရကို အနည်းငယ်မျှ ပုတ်ခတ်ခြင်း မရှိရုံမျှက အတိအကျ တန်ဖိုးကိုတင်ပေးနိုင်သည်ကတစ်ချက် အစစအချက်များအရ... အဘိဓမ္မာ ပဋိပဟေန္တော ဣမသ္မိံ ဇိနဝတ္ထေ ပဟာရံဒေသိဟူသော အချက်၊ သောကုသာမံပရိသံ ဝိသံပါဒေတိ ဟူသော အချက်၊ အရိယမဂ္ဂေ အာဝရဏံ ဗန္ဓတိဟူသော အချက်၊ အဋ္ဌရသ သုညောကရဝန္တရသု ဧကသ္မိံ သဒ္ဓိဿတိ ဟူသောအချက်၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မရဟော ဟောတိ၊ တံတံကမံ ကတွာ ဥယျောဇေတရော၊ ဂစ္ဆဝိသာခေါ ဟုတွာ ဇီသတိဟူသောအချက်များ တပည့်တော်တို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ အကယ်မစိစစ်ဘဲ ထင်ရာစိုင်း၍ သုံးသပ်ထားချက်အမှားများကို ဖယ်ရှားသုံးသပ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(၄) သုံးသပ်ချက် စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...

(၄) သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော နဝမသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထားစောဒနာပါမည်ဘုရား။ ဝိနိယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်၊ မဖြစ် ပါရှိချက် အတော် များများသည် သုဒ္ဓေသိတဓမ္မတို့၏ ဓမ္မတ္ထကိုမသိသော ဘာဏကတို့ အာပုပ်နဲ့ အလိမ်း ကျံခံရခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော စကားအရ အရိယူပဝါဒကံမှ မလွတ်သူဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ် တော်မူကြပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် ဤသို့မဟုတ်ကြောင်း အထပ်ထပ် လျှောက်ထားပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်၏ စကားသည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်နိုင်ခြင်း အလျင်းပင် မဟုတ်သောစကား ဖြစ်ပါသည်။ အရိယာတို့သည် မိမိတို့ရောက်ရှိသော အရိယာတို့သည် မိမိတို့ရောက်ရှိသော အရိယာဓမ္မတို့၌ ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဆောင်ယူသည်ဟု မဖြစ်နိုင်ပါ။

လောက၌ သဘာဝတ္ထမသိဘဲ သဘောဆောင်သူရှိကြသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်သည်လည်း ဤဓမ္မတာ အပြင်ဘက်မှ အဘယ်အကြောင်းဖြင့် ဖြစ်ပါ မည်နည်း။ သင်္ဂါယနာ အတန်တန်တင်ကြရခြင်း၊ အသျှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿတို့က ကထာ ဝတ္ထုကြီး ကြွင်းခဲ့အောင် စစ်ဆေးရခြင်းများမှာ ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဓမ္မဆောင်များ ရှိခဲ့၍ဖြစ်ကြောင်း သာကေများ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ သုံးသပ်သကဲ့သို့ ပိဋကတ်အားလုံး မှားနေသည်ဟု စွပ်စွဲခြင်းမဟုတ်ကြောင်း တပည့်တော်များ စကားဝါကျကို ပညာယှဉ်၍ ဖတ်လျှင် ထင်ရှားပါသည်။ ရှင်မဟာကဿပ စသောမထေရ်ကြီးများ၊ ဆောင်ခဲ့သော

တရားကို သင်္ဂါယနာ အထပ်ထပ်တင်ကြသည်မှာ ထိုမထေရ်ကြီးများကို စော်ကားခြင်း၊ စွပ်စွဲခြင်းများ အလျဉ်းပင်မဟုတ်ကြပါ။ ရတနာစိန်ကျောက်ကို သွေးသူအလား ပိုမိုကောင်းမွန်ရန် အာသိသသာဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားကင်းအပ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့စကားမှာလည်း ဤနည်းနှင့်မခြားသာ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၌ ပေါ်ပေါက်နေသော အသိဉာဏ်သည် အမှားအမှန်ကို ပြတ်သားစွာ ဝေဖန်သိရှိနိုင်သည် အထိ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မကြောက်မရွံ့ စွန့်စွန့်စားစား မှားသည်ကိုမှားသည်ဟု အပြတ်အသား တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စေတနာဆိုးဖြင့် တင်ပြခြင်းလား၊ စေတနာမှန်ဖြင့် တင်ပြခြင်းလား ခွဲခြားနိုင်ရန် တပည့်တော်တို့စာကို စေတနာသွင်း၍ မှတ်လျှင်သိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဤသို့လျှောက်ထားရသည်မှာ အရိယူပဝါဒကံထိုက်သည်မှ ဖယ်ရှားလို၍ မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့သည် ဧကံ အရိယာဖြစ်ပြီးသူများ ဖြစ်၍ ဤအတွက် အတုန်အလှုပ်မရှိပါ။ တပည့်တော်တို့ကို မှားယွင်းသုံးသပ်သော ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ပါဝင်သော သာသနာတော်အတွက်သာ အရိယူပဝါဒမဖြစ်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ မှားယွင်းသော သုံးသပ်ချက်ကို ပြင်ဆင်သုံးသပ် ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(၃) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...

(၃)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော သမသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထားစောဒနာပါမည်ဘုရား။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို နိဗ္ဗာနဒီပနီနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်များ မှားယွင်းကြောင်း ပြောဆိုချက်အတွက် ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေခြင်းနှင့် မဟာမိစ္ဆာဒဿန ပိုင်ရှင်များသာ ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် နိဗ္ဗာနဒီပနီနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကိုပင်ဖတ်ဖူးကောင်းမှ ဖတ်ဖူးမလား အောက်မေ့ပါသည်။ နိဗ္ဗာနဒီပနီသည် ပိဋကတ်မတတ်သူများ ဖတ်သောစာ ဖြစ်ခြင်းနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည်လည်းပဋိပတ်ကျင့်ကြံလိုသူများသာ ဖတ်ကြသော ကျမ်းစာ ဖြစ်ခြင်းနှင့် ကျင့်ကြံလိုသူများသည် အကုန်သက်ဆိုင်သလို မရှိခြင်းကြောင့် အားလုံး မဖတ်ကြခြင်း၊ ဤအချက်များကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာနဒီပနီ သုံးသပ်ချက်ကိုကား ဖတ်ဖူးရန် ဝေးပါသည်။ မိမိမဖတ်ဖူးသောစာဖတ်မှ အမှန်ပြုသုံးသပ်တော်မူကြခြင်းမှာ ဘယ်မျှ မရေရာမှုများပြားကြောင်း ထင်ရှားချက်ဖြစ်ပါသည်။ လယ်တီဆရာတော်သည် အလွန် လေးစားအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုပါသည်။ ထိုသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လေးစား ရကာမျှဖြင့် အမှားကိုအမှန်လုပ်ရန် သင့်မည်မဟုတ်ပါ။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ပုဂ္ဂိုလ်ယုံကာမျှဖြင့် ပုံရန်အသင့်ဖြစ်နေသော တိမ်းလွယ်ညွတ်လွယ်များပမာ ဖြစ်နေကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကျမ်းပေါင်းများစွာ၏အရှင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော်ကြီးစာများသည် စာအတွင်းမှစာများသာဖြစ်ကြောင်း လျှောက်သူတိုင်းသိကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်ပိုင်အမြင်မရှိသူသည် ကိုယ်ပိုင်စကား မရှိပါ။ စကားထဲမှ စကားများသာ ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ လယ်တီဆရာတော်ကြီးသည် စာပေ၌ ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်သော်လည်း လူ၌ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ခြင်း မရှိကြောင်း တပည့်တော်များ သိမြင်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာနဒီပနီ၌ အမှားများကို တပည့်တော်များသည် ကျမ်းစာ၌

မကျွမ်းကျင် သော်လည်း လူ၌ကျွမ်းသောကြောင့် အထင်ရှား သိမြင်ကြပါသည်။ လယ်တီဆရာတော်ကြီးကဲ့သို့ အတိုင်းမသိလေးစားအပ်သောဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို မဟုတ်မဟတ် လုပ်ဇာတ်ဖြင့် ထိပါးပုတ်ခတ်လျှင် ထိပါးပုတ်ခတ်သူ၌ များစွာနစ်နာ နိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်ပါသည်။ သာသနာတော်အတွက်သက်သက် ရည်ရွယ်၍သာ ဝေဖန်တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ တင်ပြခြင်းအတွက်ပင် ဆရာစွဲ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ၊ စွဲသူတို့အန္တရာယ်ရှိနိုင်ကြောင်း သိပါသည်။

ဤအန္တရာယ်များ ကြောက်ရွံ့၍ မတင်ပြလျှင် အဂတိလိုက်ရာကျမည် ဖြစ်သောကြောင့် တင်ပြဖြစ်အောင် တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာပေဥစ္စာအတွင်းမှ မဖောက်ထွင်းသေးသောကြောင့် စာပေဥစ္စာကို အထိအပါးခံရ၍ နာကျင် ကြခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပြောင်းပြန်အမြင်များဟု ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့ သုံးသပ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်သုံးသပ်ပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် သုံးသပ်ချက် ကိုလည်း မဖတ်ဖူးဘဲ ဝေဖန်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းဆရာသည် အဋ္ဌကထာ ကျမ်းပေါင်း ၄၀ကျော် ပြုစုသူဟူသောဂုဏ်ကို ငဲ့၍ မှန်ရမည်ဟုပုဂ္ဂိုလ်ယုံ၍ ပုံမညီသူများ ဖြစ်ကြဟန် ရှိပါသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ လက်စွမ်းပြကျမ်းဖြစ်၍ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပါသည်။ စိစစ်ချင်သောစိတ်ပင် မြူစမထိုးနိုင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည်လည်း လူ၌မတတ်ကျွမ်းသော ဒဿနမရှိဟု ပုထုဇဉ်မျှသာ ရှိသေးသူဖြစ်ပါသည်။ ပုထုဇဉ်သည် အဘယ်မှာ တရားမှား တရားမှန်ကို ဝေဖန်သိမြင်နိုင်ပါမည်နည်း။ မှားယွင်းချက်အနန္တ ရှိရမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲဖြစ်ပါသည်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည် ဒဿနမျက်စေ့ရှိသူတို့အမြင်၌ အမှားတင်းကြမ်းဖြစ်စေသည်မှာ ဧကန်ဖြစ်ပါသည်။ သီလအဖွင့်၌ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလလည်း သီလဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် ဖွင့်ထားသည်။ ပါတိမောက္ခသီလသည် သံဃာ့အဖွဲ့အစည်း၏သီလ ဖြစ်ပါသည်။ မဂ္ဂဓမ္မ ၏သီလမဟုတ်ပါ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သီလ သံဝဏ္ဏနာ၏ သံဝဏ္ဏေ ဓမ္မသီလသည် ဝိနယသီလ မဟုတ်ပါ။ မဂ္ဂဓမ္မသီလသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနယသီလနှင့် မဂ္ဂဓမ္မသီလသည် မတူပါ။ မတူကြောင်း အနည်းငယ်မျှ လျှောက်ထားပါမည်။ ဝိနယသီလသည် မဂ္ဂသီလထက် အရာ ကျယ်ပါသည်။ ဝိနယသီလ မပြည့်စုံသော်လည်း မဂ်ဖြစ်ရသူများ ရှိကြပါသည်။ မဂ်ဖိုလ်သည် မဂ္ဂဓမ္မသီလနှင့် မပြည့်စုံဘဲ ရနိုင်သည်မဟုတ်ပါ။ လူအရိယာများသည် ဝိနယသီလမရှိဘဲ မဂ္ဂဓမ္မသီလနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ရကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ မတူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မဂ္ဂဓမ္မသီလ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို သံဝဏ္ဏနာလုပ်ရာ၌ ဝိနယသီလတို့ဖြင့် လုပ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုသီးခြားပြုခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဖတ်ရသူများအနေဖြင့် လူမဟုတ် သော်လည်း မယှဉ်နိုင်အောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ သမာဓိအဖွင့်လည်း ဤအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၄၀ကိုပြသော်လည်း သဘောမှာ ဧကာ ကုမ္မာတော စိတ္တ စေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ သမာဓာ နတ္ထေနသမာဓိ-ဟူသော တစ်ခုတည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်စေ၊ မြေကမ္မဋ္ဌာန်း ရေကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်စေ၊ အပုပ်ကောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အစပ်ကောင်းကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်စေ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းများ၌ စိတ်ကိုထားခြင်း တစ်ခုတည်းပင် အနက်ထင်ပါသည်။ စိတ်နွားကို ဘုရားတရားချည်တိုင်၊ ရွှေငွေချည်တိုင်

အပုပ်အစပ်သစ်ချည်တိုင်များ၌ ချည်ဖွဲ့ထားခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ချည်တိုင်သည် နွားချည် ရခြင်းဟု နွားမပြေးရန်ဖွဲ့ထားခြင်း တန်ဖိုးတူဖြစ်ပါသည်။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ စိတ္တဘာဝနာ သမာဓိ သည် ဝီရိယ၊ သတိ၊ ဧကဂ္ဂတာ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းသဘောဖြစ်သည်။ ဝီရိယတတ္ထ၊ ဧကဂ္ဂတတ္ထများသည် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဖွင့်နှင့် မိုးနှင့်မြေ ဖြစ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သမာဓိသည် လောကီသမာဓိ ဖြစ်သည်။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဓမ္မသမာဓိသည် လောကုတ္တရာသမာဓိ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သမာဓိအဖွင့်သည် ဝေဝေဆာဆာ ရှိသော်လည်း ပင်မ ရည်ရွယ်ချက် ပျက်ပြားစေသောကြောင့် အသုံးမကျဘဲ အတုအပမျှသာဖြစ်၍ လူများကို တဝဲလည်လည်ဖြစ်ရန် ညှိငြင်ရုံမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ပညာအဖွင့်လည်း ဤနည်း မခြားပင်ဖြစ်ပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာကို သမ္မသန၊ ဥဒယဗ္ဗလစသည် အလုပ်ခိုင်းသောကြောင့် အရိယသစ္စတ္ထ ဒုက္ခလက္ခဏာများ မထင်တော့ဘဲ ပရမတ္ထသစ္စတ္ထ ဒုက္ခလက္ခဏာများသာ ထင်ကြရပါတော့သည်။

ဤသို့ပင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဆရာတော်သည် ပုထုဇဉ်ပီပီ ဘုရားတရား ပုဒ်များ၌ဖွင့်တိုင်း လွဲအောင်မြင်နေသည်ကို ဒဿနမျက်စေ့ရှိသူတို့မျက်လုံး၌ အလွယ်တကူ သိကြထင်ကြ မြင်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်သုံးသပ်ချက်ကို ပြုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ကျမ်းသည် ပိဋကတ်ကို လွှမ်းမိုးနေသောကျမ်း၊ သီဟိုဠ်ဆရာတော်များ မျက်စေ့ကို မှောက်လှန် ကစားနိုင်သောကျမ်း ဖြစ်၍ များစွာနက်နဲလှကြောင်း သဘောပေါက်ပါသည်။ ဤမျှ နက်နဲသောကျမ်းကို ကူးခတ်ပြရန်မှာ အန္တရာယ်ကြီးလှကြောင်း အထပ်ထပ် သိမြင်ပါသည်။

ယခုပင် ကျမ်းရင်းကိုရော သုံးသပ်ကျမ်းကိုပါ အကယ်နဲ့စပ်အောင် ဖတ်ဖူးရန် မရှိသော ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မခံမရပ် ပုတ်ခတ်သုံးသပ်နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ အသိအတွက် တပည့်တော်တို့ခံရခြင်းဖြစ်၍ ခံရလည်း မတတ်နိုင်ဟု သဘောထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်တို့အား လျှောက်ထားရမည်မှာ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်တို့ သုံးသပ်ချက်မှာ မသိနိုးနားသုံးသပ်ချက်များသာ ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်သုံးသပ် ပေးကြရန်ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ပ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...

(ပ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော ဧကဒသမသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထားစောဒနာပါမည်ဘုရား။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို မိလိန္ဒပညာဝတ္ထုဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝါဒဿန များ၏ အမှားသည်လည်း မျက်မှောက် သာသနာကို ချာလည်ပတ်ရန် စေသောကြောင့် ဟူသော စကားအတွက် မိစ္ဆာမျက်လုံးအစုံကြောင့် ချွတ်လွဲဖောက်ပြန် မမှန်မကန် လေ့လာမှုသာ ဖြစ်ပြီး အရိယူပဝါဒကံမှ မလွတ်ကင်းနိုင် သူများဖြစ်ကြပါသည်ဟု သုံးသပ်တော်မူ ကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မိလိန္ဒပညာဝတ္ထုကိုလည်း ကုန်အောင်ဆုံးဆောင် ဖတ်ဖူးကောင်းမှ ဖတ်ဖူးကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဖတ်ဖူးသော်မှ စေ့စေ့ငှငှ ပြုမိကောင်းမှ ပြုမိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ စာသမား ပေသမားများသည် စာကိုစာလိုပင် ဖတ်လေ့ရှိကြသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။ တကယ့်အဖြစ်နှင့် ကပ်၍ထပ်၍ ကြည့်ရှု ဖတ်မှတ်လေ့ရှိကြသည် မဟုတ်ပါ။ ဒဿနမျက်စေ့ မပေါက်သမျှ ဤသို့ချည်းဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ သည်လည်း ဒဿနမျက်စေ့ မပေါက်သေးသူ ပုထုဇဉ်များမျှ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်ပါလော။

ပုထုဇဉ်များသည် ဗာလ၊ ညံ့နေသေးသူ၊ ခလေးသူငယ်မျှသာဖြစ်သေးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကလေးသူငယ်များသည် ဝတ္ထုပုံပြင်များကို ဖတ်ရှုနာကြားရလျှင် မိမိတို့ဖတ်ရှုနာကြားရသော ဝတ္ထုပုံပြင်များကို ဝတ္ထုပုံပြင်များဟု ထင်ကြရိုးမရှိ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပုထုဇဉ်များသည် ဤအတိုင်း ဖြစ်ကြပါသည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုသည် အကယ်ပင် မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။ ဝတ္ထုဇာတ်လိုက်ဖြစ်သော ရှင်နာဂသိန်ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ထင်ရှားပါသည်။ ရှင်နာဂသိန်သည် ရဟန္တာအခန်းမှ ထမ်းဆောင်ရသူဖြစ်သော်လည်း ရဟန္တာစရိုက် မပီသည်မှာ သိတတ်သူတို့မျက်စော၌ ထင်ရှားလှပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း စာပေကျမ်းဂန်မျှသာတတ်၍ လူမှာ မတတ်သူများ အနေဖြင့် ကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားသိနိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ စာပေပညာရှင် တစ်ဦး၏သူသိနေသော ဗုဒ္ဓဒဿနကို အပီအပြင် ဖော်ပြရန် ဖန်တီးထားခဲ့သော ဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပညာရှင်၏ ဒဿနသည် ဗုဒ္ဓဝါဒဟု ထိုပညာရှင်အနေဖြင့် ထင်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဝါဒ မပီသော ဒဿနမျှ ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဝတ္ထုကား များစွာပီလှပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဖတ်သူများအနေဖြင့် ဝတ္ထုဟုမထင်ဘဲ တကယ့်အရှိ ထင်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ထင်သောကြောင့် ဝတ္ထုပါစကားများကိုလည်း ရဟန္တာပြောသောစကားဟု ယုံပြီး အစစ်အဆေးမရှိ ယုံကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုတအုပ်လုံး၏ အသက်သည် ပဌမပြဿနာ၌ တည်ပါသည်။

ပဌမပြဿနာသည် ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့် သမုတိသစ္စာကို ရိုက်ချိုးပြချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဤအမှုကို ပုထုဇဉ်သည် ပုထုဇဉ်မျက်စောဖြင့်ကြည့်လျှင် အံ့ချိုးမကုန်ပညာ ဖြစ်ပါသည်။ အရိယမျက်စောဖြင့်ကြည့်လျှင် သဲထိတ်ရင်ဖို ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ မိလိန္ဒဝတ္ထု၏ ပဌမပြဿနာကညွှန်ပြသော အရာသည် သူတို့အတွက် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသာ ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု ပဌမပြဿနာ၏ သူပျောက်၊ ငါပျောက်၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမပျောက် ဖော်ဆောင်ချက်သည် ကြိယာမှန်သမျှ၏ ကတ္တားများကို ပျောက်စေသောကြောင့် အကြိယဝါဒ မဖြစ်အောင် နတ္ထိကဝါဒ မဖြစ်အောင် ဘယ်ပညာနှင့် ဖုံးဖိ၍မရ ဖြစ်ပါသည်။ အဟေတုကဝါဒလည်း မဖြစ်အောင် မတတ်နိုင်ပါ။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း ပုထုဇဉ်တို့အသိ၌ အကြိယဝါဒသည်မှာ စာမှာပေမှာ လာသမျှပုံစံကျဉ်းကျဉ်း ကလေးမျှ တွေ့ရသည့်အတိုင်းမျှဖြစ်၍ ဤအရာများကို ဤသို့ မထင်ကြဖြစ်နေပါသည်။

ဤနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် စာမှာဝင်ကောင်းမှဝင်မည် ထင်ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း လူမှာကား အကယ်ပင်ဝင်ပါသည်။ ထင်ပါသည်။ ဒုက္ခလှလှ ပေးပါသည်။ စာမျက်စော၊ ပေမျက်စော ဗဟုသုတအခံဖြင့် ကြည့်လျှင် မြင်ကောင်းမှမြင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ရိုးသားသော မျက်စောဖြင့်ကြည့်လျှင် အလွယ်တကူ အထင်အလင်းမြင်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သာသနာတော်အတွက် အရေးကြီးလွန်းလှသောကြောင့် မိလိန္ဒ ပဉ္စာ ဝတ္ထုကို သုံးသပ်ခဲ့ရပါသည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ တကိုယ်လုံးပုံ၍ ယုံကြည်နေသောအရာ ဖြစ်၍ များစွာအန္တရာယ်ရှိသောအရာဖြစ်မှန်း သဘောပေါက်ပါသည်။ လည်ချောင်းအတွင်း ခဲနစ်နေသော ခလေးငယ်အား ခြေမှဆွဲခါ ခေါင်းစောက်ထိုးထား၍ သွေးအခဲအလိုက်ကျသည်အထိ နှိုက်ထုတ်သကဲ့သို့ ပြုရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ခလေး ငိုပါလိမ့်မည်။ ဆဲလည်းဆဲပါလိမ့်မည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များလည်း တပည့်တော်တို့အား ဤသို့ပြုလိုက ပြုပါလိမ့်မည်။ တပည့်တော်တို့သည် မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု၏ တန်ဖိုးမှန်

ဧကန်ဧကသိမြင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ မိလိန္ဒပညာဝတ္ထု၏ ဝတ္ထုအဆွဲအငင်စက်ကွင်း ပယ်ရှင်း ဖတ်ရှုနိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမှန်အကန် သုံးသပ်မှုများသာ ပြုကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တပည့်တော်တို့သည် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ထင်သကဲ့သို့ အရိယူပဝါဒကံများ မဖြစ်ရုံမျှမက အရိယူပဝါဒ ဖြစ်မိကြမည်ကို ဖယ်ရှားပေး သူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မိမိတို့က ပုထုဇဉ် ဖြစ်၍ အရိယာကိုမသိမမြင်ဘဲ ပါရာဇိကဖြင့် ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားမိခြင်း အရိယာကို ဂုဏ်ပျက်အောင် ဖျက်ဆီးခြင်းများပြုမိပြီး အရိယူပဝါဒ ကံထိုက်ရာဆီသို့ ဦးတည်နေသည်ကို မကြောက်အား မရွံ့အား ပြုမှားနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့မဖြစ်ရန် ဤဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်တို့၏ သုံးသပ်ချက်အမှားများကို ဖယ်ရှားသုံးသပ်တော်မူကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ဏ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...

(ဏ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော ဒွါဒသမ သုံးသပ်ချက်ကို စောဒနာပါမည် ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော် ဂုဏဝန္တကို သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ သောတာပန်ဖြစ်သူ သောတာပန်မဖြစ်မီ ငယ်စဉ်က ဘုရား ဆုပန်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ရေးသားချက်ကို အကွက်လည်အောင် မဖတ်မိသောကြောင့် ဘုရားဆုပန်နှင့် သောတာပန် လုံးထွေးလိုက်၍နေသူ တည်ကြည်သောစိတ် မရှိဘဲ ရှိလေ ယောင်၊ အထင်ကြီးလာအောင် ရေးသားသူ အနှစ်သာရမဲ့သောစကားများ ပြောသူဟု သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာကို အမှန်တကယ် ဖတ်တတ်သူများမဟုတ်ဟု သို့မဟုတ် ဖတ်ကြသူများမဟုတ်ဟု ဆိုရမည်လိုပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ တပည့်တော်တို့၏ လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာကိုဖတ်ကြလျှင် ဖတ်လည်းဖတ်တတ်လျှင် ဆရာတော်တို့ ထင်သလို မဟုတ်ကြောင်း အသေအချာ တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားသော တောင်းဆိုလွှာ၌ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးမှ ဘုရားဆုပန်လျက်ရှိသေးကြောင်း စာလုံးတလုံးတလေမျှကိုပင် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ကောက်ပြစရာရှိမည်မဟုတ်ကြပါ။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာကို ဖတ်ရာ၌ စာအတိုင်းသာ ဖတ်ကြဟန်ရှိပါသည်။ စာ၏ဖြစ်စဉ်ကို စိတ်အစဉ်လျှောက်၍ မဖတ်ကြသည်မှာ သိသာ လှပါသည်။ ဤနေရာ၌ကား တာဝန်ရှိသူများက ဤမျှပေါ့ပေါ့လျော့လျော့ ပြုလုပ်ကြခြင်းမှာ များစွာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ သောတာပန် ဖြစ်သည်ကို ရှေ့စာကြောင်း၌ပြ၍၊ ဘုရားဆုပန်သည်ကို နောက်နောက်စာ ကြောင်းများကြမှ ပြသောကြောင့် သောတာပန် ဖြစ်သည်ကရှေ့၊ ဘုရားဆုပန်သည်က နောက်၊ ဤသို့ မှတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာအဓိပ္ပါယ်ကိုဖတ်လျှင် သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားပြီးနောက် ဤသောတာပန်အဖြစ် သံဃာ့မဟာနာယက ဆရာတော်များ အနေဖြင့် အဓိမာနနှင့် ခွဲခြားနိုင်ရန် ငယ်စဉ်က ဇာတ်ကြောင်းကိုလှန်၍ ပြရသောကြောင့် ငယ်စဉ်ကအဖြစ်ဖြစ်သော ဘုရားဆုပန်ခြင်းကိုပါ ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာအစဉ်၌ သောတာပန်ကရေ၊ ဘုရားဆုပန်တာကနောက် ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားဆုပန်သည်မှာ စာကြောင်း၌နောက်ဖြစ်နေသော်လည်း ဘဝ၌ ရှေ့ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ အသက်၂၅နှစ်၊ စာသင်တိုက်မှဆင်း၍ မဟာစည်ထံညဏ်စဉ် နာရသော်လည်း ဘုရားဆုပန်ထားသောကြောင့် အစရှိသည်ဖြင့် အတိအကျပါရှိပါသည်။ ဘုရားထက် ဘုရားကြီးဖြစ်ရန်ဆိုသော စကားမှာလည်း စာသင်တိုက်မှဆင်းအပြီး ရွှေမြင်တင် ဘုန်းကြီးနှင့်မတွေ့မီ တောအတွင်းနေစဉ်က စကားဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုစာကြောင်း၏ အထက် အောက်စာများကို ဖတ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် အလွယ်တကူ သိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် များစွာ ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့ သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ သောတာပန် ဖြစ်သည်ကား ၁၃၃ ဂူနှစ် ဘုရားဆုပန်ကြောင်းပါသော လျှောက်ထားလွှာစာတမ်း ဆက်ကပ် သည်က ၁၃၄ ခုနှစ်၊ ဤသို့ပင် သုံးသပ်ထားကြပါသည်။ ၁၃၄ ခုနှစ် စာတမ်းအတွင်း၌ ပါသော ဘုရားဆုတောင်းမှုသည် ဘယ်အသက်အရွယ်က ဆုတောင်းမှုဖြစ်ကြောင်းမျှပင် သက္ကရာဇ် စစ်တွက်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤမျှပင် ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့ သုံးသပ် နိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသူများ ဖြစ်ကြ ပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ စာဖတ်ပုံမျိုးဖြင့် အခြားအခြား စာများကို မဖတ်ဟုပင်ပြောရန် ခဲယဉ်းပါသည်။ ဤစာသည် စာဖတ်တတ်သူတိုင်း နားလည်နိုင်သောအရာ ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်တတ်ကာမျှဖြင့် နားလည်၍မရနိုင်သော ဓမ္မမှု၊ ဝိနယမှု ဝေဖန်ပိုင်းခြားစရာ စာများ၌ အဘယ်သို့ ကိုင်တွယ်ကြမည်ကို မတွေးရဲစရာ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အချွတ်အလွဲမရှိ ပြောဆိုသည်ကိုပင် အချွတ်အလွဲ တွေးမြင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယအင်္ဂါ၌ စုတိဒကတ မတော်တဆ အချွတ်အလွဲပြောလျှင်ပင် အမှန်ကြအောင် ဖေးမကူညီ၍ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မတော်တဆ အချွတ်အလွဲပြောမိလျှင်ကား မတွေးဝံ့စရာဖြစ်ပါသည်။ အချွတ်အလွဲတခုမှ မပြောမိဘဲနှင့်ပင် အချွတ်အလွဲဖြစ်အောင် တွေးယူသုံးသပ်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် တာဝန်ကိုကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ကြခြင်းမရှိသူများ ဖြစ်ဟန်ရှိပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် ဝိနိစ္ဆယများထဲ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နောက်ဆုံး သောဒနာတင်လွှာ၌ သက်သေသက္ကာယထူ၍ အတိအကျ လျှောက်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ သောတာပန်ဖြစ်သော ခုနစ်ကပင် သောတာပန်ဖြစ်စ ဥဒါန်းစကားရေး၍ တိပိဋက ဆက်ကပ် ဖတ်ရှုစေ၍ တိပိဋကစက်ဖြင့် စာကူး၍ လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း အတိအကျ ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ ဤစာ၌ ဘုရားဆုပန်မှု အပျောက်ဆုံးခံခဲ့ရကြောင်းကို ‘မရေမရာနောက်ဘဝကျမှ ဘုရား မဖြစ်ကြတော့ဘဲ အခုပင် ဘုရားတွေ ဖြစ်လိုက်ကြပါစို့ရဲ့’ အစရှိသည့်ပြင် ဖော်ပြ၍ ရေးသားခဲ့ ပါသည်။

ဤစာကို တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဖတ်ရကြောင်း သက်သေတင်ပြခဲ့ပါသည်။ ဤတင်ပြချက်ကိုလည်း လေ့လာစူးစမ်းမှုမရှိ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤမျှ အတိအကျ တင်ပြသည်ကိုစကားလုံးအဓိပ္ပါယ်ဆက်စပ်၍မရ ကမောက်ကမနှင့် အခြေအမြစ် မသေချာ ရောက်တတ်ရာရာသူများ အထင်ကြီးလာအောင် ပြောဆိုသူဟု အပြစ်တင်ကြပါသည်။ အကယ် စကားလုံး ဆက်စပ်၍ မရအောင် ကမောက်ကမဖြစ်အောင် အခြေအမြစ် မရှိအောင် မသေမချာ မရေမရာဖြစ်အောင် ဖတ်ကြသည်မှာ ဆရာတော်များ

သာဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ ဤမျှမှားယွင်းသောသုံးသပ်ချက်ကို ဖယ်ရှား၍ အမှန်ကျ သုံးသပ်ပေးတော်မူကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(တ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...(တ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော တေရသမသုံးသပ်ချက်ကို စွေ့နာ ပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏ ဘုရားရှိခိုးစာကို အကြီးအကျယ် နားပါးမလည် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ဤသုံးသပ်ချက်၌ တပည့်တော်တို့မှားကြောင်း ဖော်ပြထားသော တပည့်တော်တို့ဘုရားရှိခိုးစာ စာမျက်နှာ (၈၇-၈၈-၈၉)၌ ပါရှိသော စာများသည် တပည့်တော်တို့ကလည်း တပည့်တော်တို့မှားခဲ့ဖူးကြောင်း ပြောပြသောစာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ မှားခဲ့ဖူးကြောင်းပြောပြသော စာများကို ယခုမှားနေသောစာများဟု အထင်လွဲကာ ဝေဖန် သုံးသပ်နေကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှိခိုး စာမျက်နှာ(၈၇-၈၈-၈၉)ပါ စာများသည် တပည့်တော်တို့မှားခဲ့ဖူးကြောင်း ဖော်ပြသောစာများဟု သိရှိရန် ထိုစာမျက်နှာနှင့် (၉၀)ပါစာများအထိ ဆက်ဖတ်လျှင် သိသာ ပေါ်လွင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်တို့အပြစ်တင်သော စာများသည် တပည့် တော်အား အပြစ်တင်သောစာများမဟုတ်ဘဲ၊ တပည့်တော်တို့က အပြစ်တင်သည်ကို ပိုင်းဝန်း၍ အပြစ်တင်ပေးသော စာများသာ ဖြစ်နေပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဤအမှား များကို မှားယွင်း၍ မြတ်စွာဘုရားအား စော်ကားသလိုဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ကို ဝန်ချ၍ ဘုရားရှိခိုးသော စာများ ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာကို ဤအခန်းဆုံးသည်အထိ ဆက်လက်ဖတ်ရှုလျှင် ဤစာနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သော တပည့်တော်တို့ လက်ခံကျင့်သုံးသောတရားကို မလွဲမသွေ တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အတော်စိတ်မချရသော ဆရာတော်များ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားလိုပါသည်။ ဤမျှစာကလေး တခန်းကိုပင်ပရဝါဒ၊ သကဝါဒ ကွဲပြားအောင် ဖတ်ရှု နိုင်ခြင်းမရှိဟု ဆိုလျှင် အဘယ်သို့သောစာများကို နားပါးတလည် ဖတ်ရှုနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ရန် ရှိတော့သနည်း။ အစစ်စာများကို နားလည်ရုံမျှဖြင့်ပင် မှန်ကန်အောင် သုံးသပ်ဖို့ဆိုသည်မှာ ပညာသီးခြားရှိရန် လိုဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ စာမျှနားလည်အောင် မဖတ်နိုင်ဘဲ မှန်ကန်အောင် သုံးသပ်မည် ဆိုသည်မှာ မမျှော်လင့်ဝံ့စရာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်သည် ဘယ်ဆီ၌ရှိမည်ကို ဆရာတော်တို့ကိုယ်တိုင် တွေးယူတော်မူကြစေလိုပါသည်။ ဤသုံးသပ်ချက်၌ တပည့်တော်များနှင့် မသက်ဆိုင်၍ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ အပြစ်တင်ချက်များကို အထူးမဖြေရှင်းတော့ဘဲ တပည့်တော်တို့ကို ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် မဆက်စပ် ဥဇုပစ္စနိကဝါဒဖြစ်ကြောင်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ မှားယွင်းသော သုံးသပ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်၍ သုံးသပ်ကြရန် လျှောက်ထားရပါတော့မည်ဘုရား။

(ထ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား... (ထ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော စုဒ္ဓသမ သုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို ‘သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် ထင်ရှား ရှိသောအိုး၊ ပုဆိုးနှင့် ကြက်၊ ဝက်၊ ခွေး၊ နွား စသည်ကိုထင်ရှားရှိသောအိုး၊ ပုဆိုးနှင့်ကြက်၊ ဝက်၊ ခွေး၊ နွား စသည်များဟု ထင်မှတ်ခြင်းများ မဟုတ်။ ထင်ရှားသော အိုး၊ ပုဆိုးနှင့် ကြက်၊ ဝက်၊ ခွေး၊ နွား သည်များအပေါ် သုခ၊ သုဘ စသည်ဖြစ်သော အရာများဟု အထင်ကြီးခြင်း အမြင်မှားများသည်သာ ဖြစ်သည်’ဟု ပြောဆိုခြင်းအတွက် သာသနာတော် အစစ်အမှန် ဓမ္မတို့ကို မစစ်မမှန် အဓမ္မဟု လုပ်ကြံယူဆသူ တရားတု၊ တရားယောင်တို့ဖြင့် ဘုရားသာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးသူ၊ သာသနာတော်၏ အတွင်းရန်သူများအဖြစ် သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ ညွှန်ပြသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အရကောက်နှင့် ဣဠဝေဒလဒသုတ် ညွှန်ပြသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိအရကောက်တူမျှခြင်းကို မသိမမြင် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ဝိသာခအား ဟောကြားသော ‘ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏’ဟူသော စကားကို ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ နားပါးမလည် ဖြစ်ကြဟန် ရှိပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အိုး၊ ပုဆိုး၊ ကြက်၊ ဝက်၊ ခွေး၊ နွား စသည်များအပေါ် အထင်ကြီးခြင်း၊ အမြင်မှားခြင်း ဆိုသည်နှင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါဆိုသည်ကို တခြားစီဟု ထင်နေကြဟန်ရှိပါသည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသည် ခွေး၊ နွား စသည်ကို ခွေး၊ နွား စသည်ဟုသိခြင်းမဟုတ်၊ ထိုခွေး၊ နွားစသည်အပေါ် အတ္တစသည်အပေါ် အတ္တ စသည် ထင်ခြင်းများဖြစ်ပါသည်။ အတ္တစသည်ထင်ခြင်းဟုဆိုလျှင် မပေါ်မလွင်ရှိ၍ အထင်ကြီးခြင်း၊ အမြင်မှားခြင်းဟု သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။ အတ္တစသည်အားဖြင့်ယူခြင်းနှင့် အထင်ကြီးခြင်း၊ အမြင်မှားခြင်း ဟူသော စကားများအတူဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် ငါသူတပါး ယောက်ကျားမိမ္မ စသူတို့အား ငါသူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ စသည် ပြင်ဆင်ခြင်းပင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်ဟူသော အယူကို ပယ်ပျောက်စေလိုကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ၊သူတပါး၊ယောက်ျား၊မိန်းမကို ငါ၊သူတပါး၊ ယောက်ျား၊မိန်းမဟု ယူခြင်းမှာ သက္ကာယိဋ္ဌိ မဟုတ်ပါ။ ထို ငါ၊သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ တို့ကို သုခ၊သုဘ၊နိစ္စ၊အတ္တ စသည် ဆင်ခြင်မှားခြင်းသည်သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်ဟု သိစေလိုကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်များစာ၌ ပါရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့် ဣဠဝေဒလဒသုတ်ပါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအရများ အတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့တင်ပြသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်လည်း ၂၀ပင်ဖြစ်လျှင် ပြန်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို စာထဲမှာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသာ တွေ့ချမျှဖြစ်၍ အပြင်ဘက်မှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပြသောအခါ ဘာတွေ့ပါလိမ့်ဟု စိမ်းနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာထဲမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို တကယ်သိခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့် စပ်သော တပည့်တော်တို့အပေါ် သုံးသပ်ချက်များသည် ချဉ်ပေါင်ပင်နှင့်ဝါပင် မခွဲတတ် သေးသော စိုက်ပျိုးရေးကျောင်းသားက ကျွမ်းကျင်စွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသော တောင်သူ ဦးကြီးကို စိုက်ပျိုးရေး ဝေဖန်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုံးသပ်ချက် အမှားများကို ဖယ်ရှား၍ အမှန်အကန်သုံးသပ်ပေးကြရန်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(၁) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...

(၁) သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော ပန္နရသမ သုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထားစောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်များကို စားဝတ်နေရေးအတွက် အလုပ်အကိုင် လုပ်ကိုင်လျှင် စားချင်ဝတ်ချင်လျှင် တဏှာဖြစ်သည်ထင်ပြီး သေပြီး ဘာမှမဖြစ်ဟုထင်သော နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်ခြင်း ဝိဘဝတဏှာကို တဏှာမထင်ဖြစ်နေပါသည် ဟူသော ပြောစကားအတွက် ဓမ္မကိုအဓမ္မ၊ အဓမ္မကိုဓမ္မလုပ်၍ ပြောဆိုကြသူ မိစ္ဆာသမားများဟု သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တဏှာနှင့်ဆန္ဒ မကွဲမပြား ဖြစ်နေ ကြဟန်ရှိပါသည်။ ပုထုဇဉ်များသည် ဤနှစ်ပါးကွဲပြားဟန်ကို သိရန်မလွယ်ပါ။ တဏှာ ကလည်းအလို၊ ဆန္ဒကလည်းအလို ဖြစ်၍ ကျမ်းစာများမည်မျှဖွင့်သော်လည်း ပွင့်ရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်။

အဟုတ်၌ အလိုရှိခြင်းသည် ဆန္ဒ၊ မဟုတ်သည်၌ အလိုရှိခြင်းသည်တဏှာ၊ ဤသို့ပင် ခပ်ကျကျ ဖွင့်ရပါမည်။ သို့မဟုတ် တန်ဖိုးမှန်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ပေးပြီး လိုချင်မှုသည်ဆန္ဒ၊ အချောင်လိုချင်မှုသည်တဏှာ ဤသို့လည်း ဖွင့်ရမည်။ သို့မဟုတ် ရယူစရာဟုတ်သည်၌ လိုချင်မှုဆန္ဒ၊ ရယူစရာမဟုတ်သည်၌ လိုချင်မှုသည် တဏှာ ဤသို့လည်း ဖွင့်ရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ့်စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေးအတွက် အလုပ်အကိုင်လုပ်ခြင်းနှင့် စားချင်ခြင်း၊ ဝတ်ချင်ခြင်းများသည် တဏှာမဟုတ်ပါ။ စားချင်ခြင်း၊ ဝတ်ချင်ခြင်းများသည် ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်သော တရားများပင်ဖြစ်ပါသည်။ ပယ်ထိုက် ပစ်ထိုက်သော ပဟာတဗ္ဗတရားများ မဟုတ်ကြပါ။ ဘုရားရဟန္တာ အရိယာသူတော်ကောင်းများပင် စားချင် ဝတ်ချင်မှုကို ပယ်ကြသည်မဟုတ်ပါ။ ဆွမ်းခံကြ ဘုဉ်းပေးကြ သင်္ကန်းချုပ်ကြ ဝတ်ရုံကြ ဤအမှုများ အမြဲပြုလုပ်နေကြပါသည်။ ဤအရာများတဏှာဖြစ်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ တဏှာမကုန်ကြသေးရာ ပေါက်ပါမည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် တဏှာကုန်ပြီးသူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် စားမှုဝတ်မှုများ တဏှာမဟုတ်ပါ။ လူ့လောက၌လည်း တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ အချောင်စားလိုဝတ်လိုမှုနှင့် စားမှုဝတ်မှု၌ စားမှုဝတ်မှုတန်ဖိုးထက် ပိုမိုမိုမို အထင်ကြီးမှုတပ်စွန်းမှုများသည် တဏှာဖြစ်ပါသည်။ နေ့စဉ်မှန်မှန် အစားအဝတ်များ၌ တန်ဖိုးအားလျော်စွာ လုပ်ကိုင်စားဝတ်မှုများကား တဏှာဖြစ်ရန် အကြောင်း မရှိပါ။

စားမှု၊ ဝတ်မှုနှင့် စားရ ဝတ်ရရန် ရှာဖွေသမှုများသည် နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိပါမည်။

(၁) တရားသဖြင့်ဖြစ်သောအမှု၊

(၂) မတရားသဖြင့်ဖြစ်သော အမှုများဖြစ်ပါသည်။

ဤ၌ တရားသဖြင့် ဖြစ်သောအမှုသည် တဏှာ မဖြစ်ပါ။ ဆန္ဒသာဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရဟန္တာ အရိယာ သပ္ပရိသတို့၏ စားမှုဝတ်မှု စားရဝတ်ရရန် ရှာဖွေမှုများ ဖြစ်ပါသည်။ မတရားသဖြင့် ဖြစ်သော အမှုများသည်သာ တဏှာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအမှုများသည် ဆန္ဒမဖြစ်ပါ။ ဤအမှုများ၏ ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြားမသိကြသူ ရဟန်းရှင်လူ အသပ္ပရိသတို့၏ စားဝတ်နေမှု ဖြစ်ပါသည်။

စားဖွယ်ဝတ်ဖွယ်များသည် ကာမဂုဏ်ဖြစ်သော်လည်း ယောနိသောရှိရှိ သုံးတတ်သူ တို့အတွက် ကာမတဏှာဖြစ်သည် မဟုတ်ပေ။ ဤသို့ တဏှာကာမ မဖြစ်ဘဲနှင့်ပင် ဖြစ်သည်ထင်၍ မစားဝံ့ မဝတ်ဝံ့ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်များ၌လည်း မရှာဖွေမလုပ်ကိုင် အဖြစ်ကို ရှာဖွေလုပ်ကိုင်နေရသော်လည်း မရှာဖွေမလုပ်ကိုင်ဝံ့ တတွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေကြပေသည်။

ဘုရားအစရှိသော အရိယာသပ္ပုရိသတို့ကား ဤသို့ မဖြစ်ကြပါ။ ဤသို့ တဏှာ အကယ်မဖြစ်သည်၌ တဏှာထင်ပြီး အလုပ်ရှုပ်ကြရုံမျှမက တဏှာအကယ်ဖြစ်ရာ၌လည်း တဏှာမဟုတ်ထင်ကာ ဇက်ရဲလက်ရဲလုပ်ကြပြန်သည်ကို တင်ပြရှိခိုးရပါသည်။

သေပြီးနောက် ဘဝမဖြစ်ခြင်းကို နိဗ္ဗာန်ထင်၍ ဘဝပြုတ်မှု(ဝိဘဝ)ကို ဆာလောင် မှတ်သိပ်ခြင်းသည် တဏှာအမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်ကုသလစ္ဆန္ဒမျှ မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဘဝပြုတ်မှုသည် နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယောဂက္ခေဟံ ပတ္တမာနော ဝိဟရတိ-ယောဂတို့ကုန်ခြင်းကို တောင့်တလျှက်နေသည် ဆိုရာတို့၌ တောင့်တခြင်းများကား တဏှာမဟုတ်၊ အကယ်ပင် ကုသလစ္ဆန္ဒဟုတ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ် ဟုတ်သော ယောဂကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို လိုလားခြင်းမျှဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ အစစ်အမှန်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်မှုသည် ကုသလစ္ဆန္ဒ ဖြစ်ပါသည်။ တဏှာမဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သော သေပြီးနောက်ဘာမှမဖြစ်ခြင်းကို လိုချင်ခြင်းကား တဏှာအစစ်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ ဝိဘဝတဏှာဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုချက်စကားသည် နိဗ္ဗာန်လိုချင်မှုသာမန်ကာကို ပြောခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သေပြီးနောက်ဘဝ မဖြစ်တော့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုသာ လိုချင်မှုများတဏှာဖြစ်ကြောင်း အသေအချာ ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ပြောသကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်အစစ်အမှန် လိုချင်မှုကို တဏှာဖြစ်သည် ပြောကြားခဲ့ကြခြင်းများ မဟုတ်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ သုံးသပ်ချက်အမှားများကို ဖယ်ရှား၍ အမှန်အကန် သုံးသပ်ကြရန်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ခ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား...(ခ)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော သောဠသမသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော် ရှင်ဉာဏကို မဂ္ဂဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ ဖြေကြားချက်၌ ပွားခဲ့သောလက္ခဏာနှင့် ပယ်ပြီးကိလေသာပြောဆိုချက်များ တိကျရေရာခြင်း မရှိသဖြင့် မဂ်လေးပါးလုံးတရားစစ်တရားမှန်ကို ဧကန်ရရှိထားပြီးဟု ယူဆနိုင်ရန် ခက်ခဲပါသည်ဟူ၍ သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အစစ်အမှန်ပင် မိမိတို့၌ မျက်လုံးများမရှိကြသောကြောင့် မျက်လုံးရှိသူတို့၏ ပြောဆိုစကား ကြားဖူးသည် အတိုင်း တစ်တစ်ခွခွ မဖြစ်ရကောင်းလားဟု အမှားအမှတ်များ လွယ်လွယ်ကူကူပေးရန် ကြိုးစားခဲ့ကြပါသည်။ တပည့်တော်များ လယ်ဆယ်ချင်လျှင် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသိသော စာလာပေထွက်ကို တပည့်တော်များ မသိစရာ အကြောင်းတစ်မရှိနိုင်ရာပါ။

တပည့်တော်တို့ ရင်အတွင်း အမှန်တကယ်ဖြစ်ပွားခြင်းထက်အပိုအလိုတစ်မျှ မရှိစေလို၍သာ ဤအတိုင်းဖြေကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဋ္ဌမမဂ်ကို ရစဉ်က မည်သည့် လက္ခဏာကို အခြေခံ၍ ရသည်ဟု မသိဟု ဖြေဆိုခဲ့သည်မှာ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ထင်သလို အဋ္ဌကထာကျမ်းများက ပြသကဲ့သို့ မဟုတ်နေသည်ကတချက် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဘယ်မျှဖြေသော်လည်း တရားရပြီးသူများ မဟုတ်သောကြောင့် သိနိုင်ရန်အကြောင်းမရှိ၊ ရှည်ဝေးစွာ ရှင်လင်းတင်ပြရန် နေရာလည်းမဟုတ်၊ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ နားမလည်သည့် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်ချရန် မဖြစ်နိုင်။ အဓိမာနမှာ အများဆုံးဟု ရေတွက်သည်ကတချက်၊ အစစအချက်များကြောင့် ဤသို့ဖြေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဋ္ဌမမဂ်ကို ဘယ်သို့ရခဲ့ကြောင်းကို ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များထံဤသို့ဖြေခဲ့သော်လည်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များမတိုင်မီ သံဃမဟာ

နာယကများထံ လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ အရှည်အဝေး အတိအကျတင်ပြလျှောက်ထား ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ လက္ခဏာတို့၏ လက္ခဏာဝတ္ထုကိုလည်း အနုစိတ်ကို အနက်ဖွင့်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဝိနိစ္ဆယမူကိုပြုရာ၌ ဝိနယဝိနိစ္ဆယသာမက ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ အထိ ပြုတော်မူကြမည်ဆိုလျှင် ဤမျှ တိုတောင်းသောအမေးအဖြေသည် လောက်ငရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အမေးနှင့်အဖြေသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့သော တကယ့်မဟာ ပညာကျော်များကသာ မေး၍ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့သော အတုမရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ပြီးပြည့်စုံ နိုင်လောက်သောအရာ ဖြစ်စရာ ရှိပါလိမ့်မည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာကို ကျမ်းအဖြာဖြာ သင်ကြားမှပင် ပုထုဇဉ်အဖြစ်က တထစ်မျှ ရှေ့မတိုးနိုင်သော ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ အရာလားလားမျှ မဖြစ်နိုင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အတိအကျဉ်းဖြင့် အတိအကျ နားလည်ရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အလျောက် ဝိးလွယ်စီးလွယ်ပင်အပိုအလိုမရှိ လျှောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အထက်မဂ်များအတွက် လက္ခဏာကိုလည်း ဤအတိုင်း မပိုမလို တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လက္ခဏတ္ထများတူပုံ ရည်၍ အတိုဆုံး ဖြေပေးခဲ့ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် လက္ခဏတ္ထများတူပုံ မသိမမြင် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ဓယဌပဘယဌပနှင့် မတူကြောင်းဖြစ်ကြပါသည်။ ဤအနက်များသည် အနက်များမဟုတ်။ စကားလုံး၏ မြန်မာပြန်များသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့၏ ပျက်စီးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အစိုးမရခြင်းသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာများဖြစ်ပါသည်။ ပျက်စီးခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်း၊ အစိုးမရခြင်းတို့၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်း ပျက်စီးခြင်း၊ အစိုးမရခြင်းတို့၏အမည်ဖြစ်ပါသည်။ အစိုးမရခြင်းလည်း ပျက်စီးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့၏ အမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လက္ခဏာများသည် အတူပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘယ်လက္ခဏာမှားသည်ဟု သိသူများအနေဖြင့် ခွဲခြားပြောဆိုစေရန် အထူးလိုအပ်လှသည် မဟုတ်သောကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များနှင့် ထိုက်သလောက် ဖြေကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်မဂ်ဖြင့် ဘယ်ကိလေသာပယ်သနည်း။ အမေးကိုလည်း ဤအတူ ထိုက်သလိုပင် ပြီးအောင် ဖြေပေးခဲ့ပါသည်။ မဂ်လေးပါးပယ်သော ကိလေသာများကို စာလိုပေလို ဖြေကြားလျှင် အဘိဓမ္မာ၌ စိတ်အားသစ်သူအားလျော်စွာ အလွယ်တကူ မဖြေနိုင်စရာမရှိပါ။ အဘယ် မဂ်တရားကိုပွားရာ၌ အစောကျသော ကိလေသာများသည်သာ အတိအကျ ထင်ရှားသော အရာများဖြစ်၍ ဤအတိုင်းပင် စိတ်၌ရှိသလို လွတ်လပ်စွာ ဖြေဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ပညာရှင် တဦးဦးသည် မိမိပညာနှင့် မနီးစပ်သူတဦးအား ဖြေကြားရန်ရှိသော်လည်း ပြီးစီးရုံမျှ အဖြေထက် အပိုချဲ့ကြပါမည်နည်း။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ရှေ့ဘဝ၊ နောင်ဘဝ ဖြစ်၊ မဖြစ်အမြင်များ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း လက်မခံတတ်ဖြစ်နေ၍ ၎င်းတို့ကို ပယ်ကြောင်း ပြောကြားချက်ကို ဒိဋ္ဌိကိလေသာပယ်ကြောင်း နားမလည်နိုင် ဖြစ်နေကြ ပါသည်။ ဒုတိယနှင့်တတိယမဂ်များပယ်သော ကိလေသာမှာ များစွာခြားလှသည်မဟုတ်၍ သာမန်ပင် ဖြေကြားခဲ့သည်ကို နားမလည် ရှိနေကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယများ နားမလည်နိုင်သည်ကား ဤမျှမဟုတ်ဘဲ အားလုံးပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤမျှပင်ဖြေရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက်များလည်း အမှန်နှင့်ခြား၍ အမှားပင် ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤသုံးသပ်ချက်အမှားများ ကို ဖယ်ရှား၍ အမှန်ပေါ်အောင်ဖော်၍ သုံးသပ်နိုင်ရန် ကြိုးစားပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(န) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

ဆရာတော်များဘုရား... (န)သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော သတ္တရသမသုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော် ဂုဏဝန္တကို အဂ္ဂဥတ္တရိမနဿဓမ္မ ဖြေကြားချက်၌ အရာဝတ္ထုအားလုံးကို အနိစ္စရှုသည်ဟု ပြောဆိုချက်ကို တိကျမှန်ကန် လက်သင့်ခံ၍ အလေးဂရု ပြုအပ်သောအဖြေ မဟုတ်ကြောင်းနှင့် ဝါလုံးသိမ်းအဖြေသာ ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏ အဖြေကို တင်းတိမ်နိုင်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ကြပါသည်။ တင်းတိမ်နိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်သောအဖြေ ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာမေးမျိုး၏ အဖြေသည် မည်မျှကျယ်ဝန်း ရှည်လျားစွာ ဖြေသောစာဖြေ ဖြစ်စေ သိနိုင်သောအသိဉာဏ်ရှိသူ မဟုတ်လျှင် တင်းတိမ်၍ မရသောအဖြေသာဖြစ်ရမည်။

ပိဋကအသိများသည်လည်း ဤအဖြေကို တင်းတိမ်နိုင်သောအသိ မဟုတ်ပါ။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်ပိဋကတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြမည် ဖြစ်ကြောင်း ပဋိညဉ် ပြုထားသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဘယ်မျှတကျရှည် လျားပြည့်စုံစွာ ဖြေသည်ဖြစ်စေ နားလည်မှုဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အရာဝတ္ထုအားလုံးကို အနိစ္စရှုသည်ဟူသောအဖြေသည် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ တင်းတိမ်နားလည်နိုင်ခြင်း မရှိသော်လည်း ပြည့်စုံသောအဖြေဖြစ်ပါသည်။ ဤအမေးမျိုးအတွက် ဤအဖြေပင် သင့်မြတ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့သော ပုစ္ဆာဖြင့် တရားရသူဖြစ်၊မဖြစ် လေ့လာရာ၌ ဤမေးခွန်းမျိုးဖြင့် ချဉ်းကပ်ထိုက်သည်ဟုမထင်မြင်ပါ။ အကြောင်းမှာ ဝိနိစ္ဆယတို့ မသိသောအရာ ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဤသို့ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အရာဝတ္ထုအားလုံးဟူသည် ပေါ့ပေါ့ဆဆ ဖြေကြားချက်ကား အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြေကြားချက်ကို မကျေနပ်သော်လည်း ငုံ့မိသောကြောင့် ဖြစ်မမေးလျှင် ကျေနပ်ထိုက်ကြပါသည်။ မကျေနပ်လျှင် အားလုံး အရာဝတ္ထု ဆိုရာ၌ နိဗ္ဗာန်ရောလား၊ မဂ်ဖိုလ်ရောလား၊ ရုပ် ၂၈ပါးလုံး အား ဤသို့ စိစစ်လိုက စိစစ်ကြရန် ရှိပါသည်။ ဤသို့ စိစစ်သည့်အထဲမှ အနိစ္စမလုပ်ထိုက်သောတရားကို လုပ်ပါသည်ဆိုလျှင်သာ ဝါးလုံးသိမ်းဖြင့် မသိဘဲလုပ်သည်ဟု စွဲစရာရှိပါမည်။ အားလုံးဟူသော စကားသည် အကြွင်း ရှိသော အားလုံးလည်း ရှိကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ စားပွဲပေါ်ရှိသမျှအားလုံး စားသည် ဆိုသော်လည်း စားစရာကိုသာစား၍ ဇွန်းပန်းကန်များ မစားကြောင်း သိသာပါသည်။

တပည့်တော်တို့တရားသည် သံဃမဟာနာယကထံ လျှောက်ထားလွှာ၌ ဖော်ပြပြီး သည့်အတိုင်း လေးနက်မှုအပြည့်ရှိသောတရား ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှ လေးနက်သော အခြေအနေရှိသောတရားကို ယုံကြည်မှု အဖြစ်ဖြင့် ရက်လချီ၍ အထပ်ထပ်လေ့လာသော်မှပင် နားလည်ရန် ခက်ခဲလျှက် ဤမျှ အဖြေစကားတလုံးဖြင့် ဤသို့ တန်ဖိုးဖြတ်သုံးသပ်သည်မှာ အနည်းငယ်မျှသော သာသနာစိတ်ရှိလျှင်ပင် ပြုစုရန်လွယ်မည်မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့ သာသနာတော်၌ ခေါင်းပါးစွာကျင့်၍ ကြိုးစားမှု၊ နိုးကြားမှုအပြည့်များအား အလွယ်တကူ ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားသကဲ့သို့ဖြစ်သော ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်တို့၏ ဤသုံးသပ်ချက်အမှားကို ကြိုးစားဖယ်ရှား ကြစေလိုပါသည်ဘုရား။

(ပ+ဖ) သုံးသပ်ချက်စောဒနာ

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များဘုရား...မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်တို့၏ (ပ+ဖ) သုံးသပ်ချက် ဖြစ်သောအဋ္ဌရသမ သုံးသပ်ချက်ကို လျှောက်ထားစောဒနာပါမည်ဘုရား။

မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့ကို ဈာန်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာမေးပွဲ မေးသလို မေးခွန်းများမေး၍ မဖြေနိုင်ဟုဆိုကာ ဈာန်မရသူများ၊ ရှေ့နောက်စကားမညီညွတ် သူများဟု သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဈာန်ကို ကိုယ်တွေ့ သိသူမဟုတ်၍ ဤသို့မေးခွန်းများဖြင့် အကယ်ဈာန်ရသူအား စိစစ်သင့်သည်မဟုတ်ပါ။ စိစစ်၍လည်း အမှန်ကိုသိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ စာလာပေထွက် ဗဟုသုတဖြင့် စိစစ်၍ အမှန်ကို သိနိုင်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထိုစာပေများကို ရေးသားခဲ့သူများပင် ကိုယ်တိုင်ဈာန်ရ၍ ရေးသားထားခဲ့ရန်အကြောင်း နည်းပါသည်။

ထို့ပြင် ထိုမေးခွန်းများသည် ဈာန်ရရုံဖြင့် ဖြေကြားနိုင်ခြင်းရှိသောမေးခွန်းများ မဟုတ်ဘဲ ဈာန်ရပြီးနောက် ဈာန်အဘိဓမ္မာကိုတဖွဲ့တနွဲ့ သီကုံးနိုင်သောသူတို့သာ စွမ်းနိုင်စရာ ရှိသော မေးခွန်းများဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမေးခွန်းများသည် ဈာန် ဧကန်ရှိမရှိသိရန် မေးထိုက်သောမေးခွန်း မဟုတ်ပါ။ မိမိကဈာန်မရဘဲ မေးရန်သင့်မြတ်သော မေးခွန်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ဈာန်ကိုဖြစ်စေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာနဓမ္မများသိရန်မှာ ဈာန်ရရုံမျှဖြင့် မဖြစ်နိုင်ဘဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းအစုံကိုကုန်အောင် လိုက်ပွားနေရမလို ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတခုခုဖြင့် ဈာန်ရပြီးသူသည် တခြားကမ္မဋ္ဌာန်းတခုခုကို အဘယ်အကျိုးငှာ ရှာဖွေရန် ရှိပါတော့သနည်း။

ထို့ကြောင့် ဈာန်ရခါမျှဖြင့် ဈာန်ရနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအားလုံးကိုသိရန် အကြောင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ပထမဈာန်၏ ပယ်စွန့်ရမည့်တရားများ၊ ပြည့်စုံရမည့်တရားများကိုလည်း ဈာန်ရသည်ဆိုရုံမျှဖြင့် တိကျကုန်စင်အောင် သရုပ်သဏ္ဌာန် ထုတ်ပြနိုင်မည်ဟုဆိုရန် ခဲယဉ်း ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် လယ်ထွန်တတ်သော်လည်း လယ်ထွန်းခြင်း၌ ပြည့်စုံရမည့်တရား၊ လယ်ထွန်ခြင်း၌ စွန့်ပယ်ရမည့်တရားများကို ပြည့်စုံအောင် ထုတ်ပြနိုင်သူမရှိသလောက် ရှားမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ထုတ်ပြနိုင်၍ ဈာန်မရဟုဆိုရန်ကားမဖြစ်နိုင်ပါ။

ဈာန်ရသူအား ဤသို့ မမေးဘဲ ပယ်စွန့်ရမည့်တရားများ၊ ပြည့်စုံရမည့်တရားများမှ တစ်ပါးခြင်းကို ဤတရားကိုပယ်စွန့်ရမည်လား၊ ပြည့်စုံရမည်လားဟု မေး၍ ပြည့်စုံရမည့် တရားကို ပယ်စွန့်ရမည့် တရားဟုဖြေလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ပယ်စွန့်ရမည့်တရားကို ပြည့်စုံရမည့်တရားဟု ဖြေလျှင်သော်လည်းကောင်း ဤသို့ ဖြေလျှင်သာ ဈာန်မရဟု မှတ်ချက် ချသင့်ပါသည်။ ဈာန်တိဝိကလျာဏနှင့် ဒဿလက္ခဏသမ္ပန္နတရား၊ ဤတရားများကို သိရန်လည်း ဈာန်ရရုံနှင့်မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဥပမာအားဖြင့် မိမိတို့တတ်ကျွမ်းနေသော ပညာရပ် တခု၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး ကောင်းခြင်းနှင့် လက္ခဏာအားလုံးတို့ ပြည့်စုံခြင်းကို အတိ အကျ ထုတ်ပြနိုင်သူ မရှိသလောက် ရှားမည်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါသည်။ အဘိဓမ္မာတတ်သူသည် မိမိတတ်သော အဘိဓမ္မာပညာရပ်၏ အစကောင်းခြင်း ဘယ်နှစ်ပါး၊ အလယ်ကောင်းခြင်း ဘယ်နှစ်ပါး၊ အဆုံးကောင်းခြင်း ဘယ်နှစ်ပါး၊ လက္ခဏာပြည့်စုံပုံဘယ်နှစ်ပါးကို သိကြပါ မည်လော၊ ထိုသို့ မသိသော်လည်း အဘိဓမ္မာတတ်သူသည် အဘိဓမ္မာပညာရပ်၏ အစ ကောင်းခြင်း အင်္ဂါရပ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အလယ်ကောင်းခြင်း၊ အဆုံး ကောင်းခြင်းများနှင့်လည်း ပြည့်စုံမည် ဖြစ်ပါသည်။ ပြည့်စုံရမည့် လက္ခဏာများအားလုံးနှင့် ပြည့်စုံမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

၂ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကိုယ်တိုင်ပင် သူတို့ဝတ်ထားသော မျက်မှန်တလက်၏ အစကောင်းခြင်းဘယ်နှစ်ပါး၊ အလယ်ကောင်းခြင်း အဆုံးကောင်းခြင်း ဘယ်နှစ်ပါး ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော် တပါးနှင့်တပါးတူညီအောင် ဖြေနိုင်ကြပါမည်လော။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် စာပေဆရာတော်များ ဖြစ်သည့်အတိုင်း စာအုပ်အတွင်းမှ စာကျက်မှတ် ဖြေရမည့်မေးခွန်းများကို စီစဉ်၍သာ မေးတတ်ကြဟန် ရှိပါသည်။ စာအုပ်ထဲမှ မေးခွန်း၏ အဖြေများသည် အပိုအလိုမရှိ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီဟု တာဝန်ခံရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်။ ရေးသူ (၁၀)ဦးရှိလျှင် (၁၀)မျိုး မဖြစ်ရန်ပင် မတတ်နိုင် ရှိရပါမည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤကဲ့သို့ အာဂုံမေးခွန်းများကိုတပည့်တော်တို့အား ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တများဟုဆို၍ မေးလိုက် ရကြောင်း နိဂုံးစကား၌ ဆိုထားပါသည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တဟူသည် တောအကြောင်း တောင်အကြောင်း၊ ဈာန်အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘုရားဟောမဟုတ်သော ဤလောကီ တရားများ၌ သဒ္ဓ၊ အတ္တ၊ နိရုတ္တိ၊ ပဋိဘာနမူ ပြုကြသည် မဟုတ်ပါ။ အရိယသစ္စာ လေးပါး ဆိုင်ရာ သဒ္ဓ၊ အတ္တ၊ နိရုတ္တိ၊ ပဋိဘာန များ၌သာ ပဋိသမ္ဘိဒါဖြစ်သည်။ ပဋိသမ္ဘိဒါဆို၍ အရိယသစ္စာ မဟုတ်သော (သို့မဟုတ်) ဘုရားဟောမဟုတ်သော ဤဈာန်အကြောင်းများ ကိုလည်း သက်ဆိုင်သည်ဟု ထင်မှတ်မေးမြန်း နေကြဟန်ရှိပါသည်။ ဤဈာန်တရားများသည် ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့် လုံးဝ ပတ်သက်ခြင်းရှိမည် မဟုတ်ပါ။

ထို့ပြင် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို ဈာန်လာဘီ၊ မဂ်ဖိုလ် ပုဂ္ဂိုလ်ဟု တပည့်တော်တို့ ဖြေကြားခဲ့ချက်ကိုမှီ၍ ဤလောကီဈာန်တရားများကို ယနေ့တိုင် ပွားများနေသည်ဟု ထင်မှတ်၍ မေးစိစစ်ကြဟန်ရှိပါသည်။ တပည့်တော်တို့ကလည်း ဈာန်လာဘီလား မေးရာ၌ ဟုတ်၏ဟုပင်အလွယ်တကူ ဖြေခဲ့ပါသည်။ ဈာန်လာဘီဟူသည် မဂ်ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် လောကုတ္တရာဈာန် ဧကန်ရရှိ၍ ဈာန်လာဘီဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ လောကုတ္တရာဈာန် ရချိန်၌ လောကီဈာန်သည် အမှိုက်သရိုက် ဖြစ်ပါသည်။ လောကီဈာန်သည် လောကုတ္တရာဈာန်တရား ရသူအတွက် ပွားများအပ်သော တရားမဟုတ်ရုံမျှမက ပယ်စွန့်အပ်သော အဖြစ်ရှိသောတရားပင် ဖြစ်ပါသည်။ လောကီဈာန် တရားသည် အတ္တကိလမထာနုယောဂတရား၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ မဂ်ဖိုလ်တရား၏ အထက်စွန်း တရား ဖြစ်ပါသည်။ လောကီဈာန်သည် ရရန်မခဲယဉ်းသော၊ လူတိုင်းရနေသောတရား ဖြစ်ပါသည်။ အဋ္ဌကထာတဆရာများ အမွမ်းတင်သကဲ့သို့ မဟုတ်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူတိုင်း လောကီဈာန်ကို ရမှန်းမသိသော်လည်း ရကြသူချည်း ဖြစ်ပါသည်။ ငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ်မဟုတ်သော သဘောတရားခွဲ၌ စိတ်ကိုထား၍ ကျက်စား စေလျှင် ဖြစ်သောစိတ်မှာ ကာမစိတ် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဈာန်စိတ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်မှာ အပ္ပနာဈာန်ရပုံ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည်လည်း ရူပါရူပဈာန်ကို အကယ်ရခဲ့သူများပင်ဖြစ်ကြပါသည်။ ထွက်လေဝင်လေရှုခြင်း၊ အာရုံမဲ့ကွက်လပ်၌ နေခြင်းများသည် ဆရာမရှိ၊ မိမိဘာသာ အလိုအလျောက် ရောက်ရှိနေခဲ့သောအရာများဖြစ်ပါသည်။ ဤအရာများသည် ကြွားဝါ စရာဟု ထင်စရာပင် ရှိသည်မဟုတ်ပါ။ ဈာန်စိတ်သတ္တိများ ထက်မြက်ခါ မိမိလိုသောအာရုံကို မိမိဝါသနာအလျောက် မိမိဖန်ဆင်း၍ စေစားသုံးသပ်နေနိုင်သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ သုံးသပ်တော်မူကြသောဈာန်မရသူများ၊ ရှေ့နောက်စကား မညီမျှသူများဟူသောအမှားကို ဖယ်ရှား၍ အမှန်အကန် သုံးသပ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များဘုရား၊

စစ်ကိုင်းမြို့နယ် အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက် (ကောက်ချက်)များကို လျှောက်ထား စောဒနာပါမည်ဘုရား။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့အား ဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်ချက် (ကောက်ချက်)အဖြစ် အချက်၁၄ချက် ချပြပါသည်။

- (က) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သူ၊
- (ခ) အမှားတော်ပုံဖွင့်သူ၊
- (ဂ) အရိယူပဝါဒီဖြစ်သူနှင့် စိတ်မမှန်သူ၊
- (ဃ) မိစ္ဆာဝါဒီဖြစ်သူ၊
- (င) မိစ္ဆာဝါဒီဖြင့်မြင်သူ၊
- (စ) မိစ္ဆာဝါဒဖြင့် မြင်သူ၊
- (ဆ) အဓမ္မပသာဒရှိသူနှင့် မိစ္ဆာဝါဒီဖြစ်သူ၊
- (ဇ) ထင်ရာပြောသူ၊
- (ဈ) မိစ္ဆာဝါဒီနှင့် အဓမ္မဝါဒီဖြစ်သူ၊
- (ည) မဂ်ရကြောင်း မယူဆအပ်သူ၊
- (ဋ) ဖိုလ်ရကြောင်း မယူဆအပ်သူ၊
- (ဌ) မဟုတ်မမှန်သော ဈာန်အဘိညဏ်များသာ ရှိသူဟုယူဆအပ်သူ၊
- (ဍ) ဈာန်ရသည်ဟု မယူဆအပ်သူ၊
- (ဎ) စိတ်ထင်ရာကို အဘိညဏ်ဟု ပြောဆိုသူများဟုဖြစ်ပါသည်။

ဤသုံးသပ်ချက်မှ ကောက်ချက်များသည် ပေါင်းလိုက်လျှင် မိစ္ဆာဖြစ်နေကြောင်း ပြောကြားချက်(၈)ချက်၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မရဟု ထင်ရကြောင်း ပြောကြားချက်(၅)ချက်၊ အရိယာများ စွပ်စွဲသူ အဝေစွပသာဒမဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားချက်(၁)ချက် ပေါင်းစုမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မိမိကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌိမပြုတ်ဘဲ သူများ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ခြင်း၊ မပြုတ်ခြင်းကို သိနိုင်ပါမည်လား ဘုရား။ **ပဿတိ ပဿော ပဿန္တံ အပဿန္တမိ၊ အပဿန္တေ အပဿန္တ ပဿန္တမိ နပဿတိ**—ဟူသော စကားအတိုင်း ထင်ရှားလှပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းတော် ဘုန်းကြီးများကား ဟုတ်ပါ၏။ ထိုသို့ ဟုတ်သည်ဆိုကာမျှဖြင့် ဒိဋ္ဌိမရှိသူ ဒိဋ္ဌိကင်းစင်သူ၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်သူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမဟုတ်သူ၊ ဤသို့ဆိုရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ မပယ်ရသေးသမျှ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သူ ဒိဋ္ဌိရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ရှိသူပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့ပင် ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌိတန်းလန်းများ ရှိသူ ဖြစ်လျှင် အပဿန္တော အယသန္တ ပဿန္တ မိ နပဿတိ ဟူသည့်အတိုင်း ဖြစ်ရပါမည်။ သူများ ဒိဋ္ဌိမရှိသည်ကို လုံးဝမသိနိုင်ခြင်းရှိသူ မဖြစ်နိုင်ရာပါ။ ထို့ကြောင့် အချက်ပေါင်း များစွာဖြင့် တပည့်တော်တို့ကို ဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ချက်များသည် (လုံးဝ ယုံစားနိုင်စရာ မရှိသော စကားများသာ ဖြစ်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။)

ထို့ပြင်လည်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ကင်းသူများဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ရှိသူကိုပင် သိနိုင်ခြင်းမရှိ ဖြစ်နေသည်မှာ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် အငွေ့အသက်မျှမရှိ၍ ဖြစ်ကြောင်းသိသာထင်ရှားလှပါသည်။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် မရှိရုံမျှမက

ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ယခုကာလ၌ ရကောင်းသည်ဟုပင် ထင်လိုကြဟန် မရှိသူများလည်း ဖြစ်ဟန် ရှိပါသည်။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ရရန်ဝေး၍ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ဟူသော စကားလုံးကိုပင် အနက် အကယ်မထင်လှဘဲ မြေလျှိုးမိုးပျံ့ပြခြင်းဟုပင် ဈာန်အနက်ကို ထင်နေကြသေးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နှင့် ဝေးကြောင်းကို တပည့်တော်များ မျက်စေ့၌လည်းပဿတိ ပဿောပဿန္တိ အပဿန္တမိ ပဿတိ ဟူသည့်အတိုင်း အတိအကျ သိကြပါသည်။

ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားသည် အသိအမြင်တရားများသာ ဖြစ်ပါသည်။ အထုအထယ် အစုအပုံ တရားများ မဟုတ်ပါ။ အထုအထယ်တရားများသည် အသိမျက်စေ့မရှိလျှင် မြင်လျက်နှင့်ပင် ဘာကြီးလဲဟု မေးရသည့်အဖြစ် ရှိပါသည်။ အကျင့်အကြံ အသိအမြင် တရားကား အသိမျက်စေ့မရှိလျှင် ဘာကြီးလဲဟု မေးစရာပင်မရှိ ဖြစ်ပါမည်။ လုံးဝစမ်းနမ်း ရှာဖွေမရ ဖြစ်ပါမည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့ပင် ကိုယ်တိုင် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မျက်စိ ဟူ၍ အရာတည်မျှ မပါဘဲလျက် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားများမရှိဟု တပည့်တော်များအား မှတ်ချက်ကြီး၊ မှတ်ချက်ငယ် အသွယ်သွယ်ချကြခြင်းမှာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မြန်ရည်ရှက်ရည် တူးဖြိုဖျက်ဆီး ဖွဲ့ရွဲ့နေကြခြင်းများအစစ် ဖြစ်ကြောင်း သမိုင်းတွင် သက်သေတည်ရစ်မည် အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံးအားဖြင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ကိုယ်တိုင်ပင်အရိယူပဝါဒီများ၊ အဝေစ္စပဿာဒမဲ့သူများ ဖြစ်နေကြသည်ကို မသိနိုင်ရှိနေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ အပဿန္တော အပဿန္တ မိ နပဿတိနှင့် ကိုက်ညီလှပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များသည် လိမ္မာပါးနပ်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါလျှင် မိမိ မသိမမြင်သည်ကို မရှိဟုပြောမည့်အစား မသိမမြင်ဟု အဖြောင့်ပြောကြားမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု၌ကား မိမိမသိမမြင်သော အရာကို မရှိဟု မျက်စေ့မှိုတ်၍ ကြိတ်ကြခြင်းမှာ လိမ္မာပါးနပ်ကြသူများ မဖြစ်ကြသော အကြောင်းသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။

သူများကို အရိယူပဝါဒီများ အဝေစ္စပဿာဒမရှိသူများဟု ပြောဆိုလိုက်ခြင်းကပင် လေညာသို့ ဖုန်မှုန်များ ပက်သူအလား ထိုပြောဆိုချက်များ မိမိထံပြန်ရောက်ခြင်းခံရရန် သေချာပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ မလိမ္မာကြမှုသည် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ သာမက သာသနာတော်သား ရဟန်းသမဏအားလုံးအထိတိုင် မရောက်ပါစေနှင့်ဟုပင် တပည့်တော်များ ဆန္ဒထားရပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကို သံဃာနာယက ဖွဲ့စည်း သော်လည်း မြို့နယ်သံဃာနာယကကို စည်းမျဉ်းက တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး တာဝန် ဤစည်းမျဉ်းကို သာသနာတော်ရှိ ရဟန်းတော်တရပ်လုံးက တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့ ပြစ်မှုကျူးလွန်လျှင် တစ်သာသနာတော်လုံး ကျူးလွန် ရာရောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ရောက်လျှင် သာသနာတော် နစ်နာပါမည်။ သာသနာတော်သည် အရိယသစ္စာအနှစ်သာရနှင့် ကင်းကွာနေခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတဖန် တပည့်တော်များ ပြန်လည်တွေ့မြင်ပြုရရန် ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ သာသနာတော်သည် တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့သောသူများ၏ အရှောင်အရှား ခံရလျှင် ဧကန်ပင် အလားအလာမရှိ ဖြစ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ရပ်တည်နေသော သာသနာတော်သည် လိင်္ဂမျှသာ ဖြစ်တော့သောကြောင့် ခေတ်၏အတိုက်အစား အဝါးအမျိုကို ရှောင်လွှဲရန် မစွမ်းနိုင်ဖြစ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ တတိတတိ

ပျက်စီးနေရာမှ အလျင်အမြန် ဘုန်းဘုန်းလဲကျဆင်းသည်အထိ ဧကန်ဆိုက်ရောက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဤသို့ သာသနာရေးဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်ကြသော စာတမ်းများ အစောင်အစောင်ကပ်ခြင်း၊ စာအုပ်စာတမ်းရေးခြင်း၊ တရားပွဲကြီးပွဲငယ်များ ဟောခြင်း၊ ဝိနိစ္ဆယ အဆင့်ဆင့်တက်ခြင်းစသော ယနေ့သာသနာတော်အား တော်လှန်သလို ဖြစ်သောအမှုများ ပြုနေကြခြင်းမှာ တပည့်တော်တို့အတွက် လုံးလုံးရည်ရွယ်ကြခြင်း မဟုတ်ကြပါ။ သာသနာတော်အတွက် သက်သက်သာ ဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် တပည့်တော်တို့အတွက် သစ္စာတရားဟူသော အရသာတစ်ပါးတည်းဖြင့် ပြည့်စုံကုံလုံပြီ ဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့အတွက် လာဘ်ဂုဏ်အကျပ်အစောတို့ဖြင့် ဖြည့်ရန် လုံးဝ ကွက်လပ်ရှိတော့သူများ မဟုတ်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သည်ယနေ့ သာသနာတော် အပြင်ဘက် ရှောင်ထွက် နေထိုင်ရမည်ကို စိုးရွံ့ခြင်းရှိကြသူ မဟုတ်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ခလေးရှိလျှင် ထိမ်းနိုင်သော်လည်း ခလေးမရှိလျှင် အထိမ်းသက်သာသည်ဟု မြင်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့အတွက် ယနေ့သာသနာတော် ထံမှ ရယူစရာ တစတလေမျှ ကြွင်းတော့ခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါ။

ဘုရား ရဟန္တာ အရိယာများထံမှ ရယူစရာအားလုံးကို တပည့်တော်များ တစ်စမကျန် ရယူပြီးသူများဖြစ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ကသာ ယနေ့သာသနာတော်ကို ဧဝံမေသုတံကို မန္တန်လုပ်၍ မန်းမှုတ်ပြီး ဘူတရုပ်၊ သုတရုပ် ကြီးထွားအောင်လုပ်နေကြသူ၊ ဗဟုသုတသတ်၍ သေရမည် စာပေပညာရှင် အမည်ခံ ဒဿနမျက်လုံး စုံလုံးကွယ်နေသူများကို ဤကားအမှား၊ ဤကားအမှန်ဟု ဝေဖန်ပိုင်းခြား ပေးကြရမည့်သူများဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ သာသနာတော်မှ တပည့်တော်တို့က ဘာမျှရယူစရာမရှိတော့ဘဲ သာသနာကိုသာ တပည့်တော်တို့က ပေးရန်မျှရှိတော့သည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့အား သာသနာအပြင်အပ ခွါချစွန့်ထုတ်၍လည်း တပည့်တော်တို့၌ မနစ်နာပါ။ သာသနာတော် အကျိုးအတွက် မဆောင်ရွက်ရခြင်းမဟုတ်ဘဲ သာသနာတော်၌လွှမ်းမိုးနေသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ များက ဆောင်ရွက်ခွင့်မရအောင် အမျိုးမျိုးကြိုးစားနှောင့်ယှက်နေ၍ မဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့၌ တာဝန်မကျေလည်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ပင် တပည့်တော်တို့အား သာသနာအပြင်အပ ခွါချစွန့်ထုတ်လျှင် သာသနာတော်သာ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိအောင် နစ်နာမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့မဖြစ်ရန်အတွက် ဤအတိုင်းအယူခံစောဒနာချက်ကိုလည်း ပြုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ မလိမ္မာကြမှုသည် သာသနာတော်တရပ်လုံး မနစ်နာပါစေနှင့်ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆက်၍လျှောက်ထားပါမည်။

မြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ကိုယ်တိုင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သူ၊ သူတပါးကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုပြောသူ ဈာန်စော်မန် မဂ်စော်မန်သူဖြစ်လျက် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရသူများကို ဈာန်မဂ်ဖိုလ် မရဟုပြောသူ အရိယာကို အရိယူပဝါဒီဖြစ်ကြောင်း စွပ်စွဲဖျက်ဆီးသူဟူသော ဤရွေ့ ဤမျှကလေး မလိမ္မာမှုများသာမက အခြားမလိမ္မာမှုများလည်း ရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

သုံးသပ်ချက်ဖြစ်သော က-အမှတ်-ကာ-အမှတ် စသောသုံးသပ်ချက်များ၌ စာမျှပင် အကယ်ဖတ်တတ်သော အသိဉာဏ်မရှိသူနှင့် စာကိုဖတ်မည်ဟူသော ဝီရိယမရှိသူများအဖြစ် ဟူသော မလိမ္မာမှုများ အထင်အရှားတွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်တို့ မလိမ္မာမှုများမှ ဤမျှဖြင့် ကုန်ဆုံးပြီ ဟုဆိုရန်ပင် မဖြစ်နိုင်အောင် ရှိပါမည်။ အသုံးနှုန်းများ၌ သိသာရန်ကိုသည်ထက် အဟောက်အဟဲ အငေါက်အငန်း ပြုလိုမှုများ စုဒ္ဓိတကများ

မသိအောင် စောဒက၏ နောက်ဆုံးစောဒနာလွှာကို လက်ခံမှုများအကျိုးကို အနည်းငယ်မျှ တိုင်းဆကြည့်ရှုလိုခြင်းမရှိဘဲ ဘယ်လို အမှားရှာရမည်နည်းဟု အမှားကြည့် ကိရိယာ မျက်လုံးဖြင့်သာ ကြည့်ရှု၍အမှားကို ရှာဖွေလိုမှုများ မိမိတို့ဆုံးဖြတ်ထားသည့်အတိုင်း အပြုအပြင်မရှိ တည်စေရန် အယူခံစောဒနာမှု အပြည့်အစုံမလုပ်နိုင်ရေးအတွက် ယင်းတို့ သုံးသပ်ချက်ဗလပွကို ထုတ်မပြရန်နှင့် ထုတ်မပေးရန် ကိုယ်တိုင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားမှု ယင်းတို့၏ သုံးသပ်ချက်များ၌ ဒိဋ္ဌိ အရိယူပဝါဒီ အဝေစ္စအပသာဒဝါဒီ၊ မဂ္ဂဖလဈာနအလာဘီ ဤသို့သာ ရလျက် ဥလ္လပနသဘော ပါပိစ္ဆသဘော ပြောကြားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလျက် အဓိမာနအခန်းကို တမင်သက်သက် ကွယ်ဝှက်ဖျောက်ဖျက်ပြီး ပါရာဇိကဖြင့် ဖျက်ဆီးလိုမှုများ၊ ဤကဲ့သို့ သော မလိမ္မာမှု တင်းကြမ်းရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့သော ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက်များ ဖြစ်သော တပည့်တော်တို့အား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဝါဒီ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မရသူ၊ အရိယူပဝါဒီ၊ အဝေစ္စအပသာ ဝါဒီများ ဟူသော အမှားများကို ဖယ်ရှား၍ တပည့်တော်များသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကင်းစင်သူ အရိယ သူတော်စင်များဖြစ်သူ၊ အရိယာတို့အား လေးစားသူ သာသနာတော်ကို ချစ်မြတ်နိုးဆုံး သူများဟု အမှန်အကန် သုံးသပ်ကြရန် သုံးသပ်မှုကောက်ချက်ကို စောဒနာလျှောက်ထား အပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏ
ရွှေမြင်တင်တောင်မင်းကွန်း
စစ်ကိုင်းမြို့နယ်။

၁၆။ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကသို့ တပည့်တော်တို့တရားများ ထေရဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိမရှိ လျှောက်ထားချက်စာတမ်း

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယက

ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ ရန်ကုန်။

နေ့စွဲ၊ ၁၃၄၃ ခု၊ တပို့တွဲလဆုတ် (၁၃)ရက်

အကြောင်းအရာ။ ။ တပည့်တော်များ အသိအမြင်တရားများ ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိ/မရှိ အဆုံးအဖြတ်ရန် လျှောက်ထား တောင်းခံလွှာ ရှိသော လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။ လျှောက်ထားတင်ပြသော တပည့်တော် တို့၏ အသိအမြင်တရားများကို ထေရဝါဒတရားတော်များနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ ရှိမရှိ အဆုံးအဖြတ်ပေးကြပါရန် တောင်းခံအပ်ပါသည်ဘုရား။

ဤသို့ တောင်းခံရခြင်း၏အကြောင်းကို ရှေးဦးစွာ လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ရိုးသားစွာ ရရှိသိမြင်ထားသော တရားများကို ထေရဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ပြောဆိုချက်များ တပည့်တော်တို့ကြားသိနေကြရပါသည်။

ရှေးဦးဆုံး ကြားသိရသည်မှာ တရားတော်ကို နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယက ဒုတိယ အကျိုးဆောင် ဆရာတော် အသျှင်ဝဏ္ဏသီရိထံမှဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်များအား စတုတ္ထ ပါရာဇိက အာပါတ်ဖြင့် တရားစွဲရန် စစ်ကိုင်းတိုင်းသာသနာရေးအရာရှိများသို့ ညွှန်ကြားချက် အကြားရာ၌ ကြားသိရပါသည်။

တပည့်တော်များသည် သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျောက်ပုံတို့နှင့် တူကြောင်း၊ သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျောက်ပုံတို့မှာ ဆုံးဖြတ်တော့မည်ဖြစ်၍ သီးခြားဆုံးဖြတ်ရန် မလိုကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့အချိန်၌ သျှင်ဥက္ကဋ္ဌဝါဒမျှ ထေရဝါဒနှင့်ဆန့်ကျင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပြီး၍ တပည့်တော်တို့၏တရားများ ထေရဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့သော သဘောမျိုး အဆိုခံရရာ ရောက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်အသျှင်ဝဏ္ဏသီရိ၏ ပြောဆိုချက်ကို ကြားသိရသည်မှာ တပည့်တော်များတရားနှင့် ထေရဝါဒတရား ဆန့်ကျင်ကြောင်း ပြောဆိုချက်ကို ပထမဆုံး ကြားသိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယကြားသိရသည်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များထံမှ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့အား စတုတ္ထပါရာဇိကကျကြောင်း ဆုံးဖြတ်ရန် သုံးသပ်တော်မူကြရာ၌ ထေရဝါဒပိဋကတ်နှင့် ညှိ၍ကြည့်လျှင် တပည့်တော်တို့၏အသိအမြင်များသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမျှမက မဟာမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ များပင်ဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍ အထိ ဖော်ပြသုံးသပ်ကြပါသည်။

ဤစစ်ကိုင်းမြို့နယ် အမှတ်(၁)ဆရာတော်များ၏ မိန့်ကြားချက်မှာလည်း တပည့်တော်များ၏တရားများ ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုချက်ကို ဒုတိယမြို့ ကြားသိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံးကြားသိရသည်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌထံမှ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်များသည် ကာ ကာမများလျှောက်ထားတောင်းဆိုချက်အရ တရားဟောခွင့်ပြုရန်

မြို့နယ် သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌထံ လျှောက်ထားရာ ဥက္ကဋ္ဌက ထေရဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်မည်စိုး၍ တရားမဟောရန် မေတ္တာရပ်ခံကြောင်း ပြန်ကြားပါသည်။ ဤစစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃနာယက ဥက္ကဋ္ဌ၏ မိန့်ကြားချက်မှာလည်း တပည့်တော်များ၏တရားများ ထေရဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင် သကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုချက်ကို နောက်ဆုံးကြားသိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်ကို ရိုးသားစွာရရှိသိမြင်ထားသောတရားသည် ထေရဝါဒ တရားနှင့် အမှန်တကယ် ဆန့်ကျင်မှုရှိမရှိ ကွဲပြားစွာသိရှိရန် လိုအပ်သည်ဟုယူဆကြပြီး ဤသို့ အဆုံးအဖြတ် တောင်းခံလျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ရရှိသိမြင်ထားသော တရားတော်များကို ဆရာတော်များစိစစ်ဝေဖန်နိုင်ရန် တင်ပြ လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။ တပည့်တော်များ ရရှိသိမြင်ထားသော တရားများမှာတရားသည် မတရား၏ ပြောင်းပြန်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် မတရားကို ‘ဒုစရိုက်’ဟု အနက်ဖွင့်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ရရှိသိမြင်ထားသောတရားသည် မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့ကို အမှားမချဉ်း အမှန်နင်းဆောင် ထိန်းကြောင်းသူတိုင်း ရရှိနိုင်သော ကောင်းစွာဟောအပ်(သွာက္ခတ)၊ ကိုယ်တိုင်လည်း မြင်အပ်(သန္နိဋ္ဌိက)၊ အချိန်မရွေးလည်း ကျင့်အပ်(အကာလိက)၊ သူများလည်းပြုအပ်(ဧဟိပဿိက)၊ ကပ်၍ဆောင်အပ် (ဩပနေယျ)၊ လက်ငင်း ခံစားအပ်(ပစ္စတ္တံဇ္ဈိတဗ္ဗ) စသော အရည်အချင်းရှိသော တရားပင် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ရရှိသိမြင်အပ်သော ဤတရားတော်သည် ဤတရားရသူများအား ဤတရား ရရှိမျှမက မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားကိုလည်း ပြည့်စုံစေပါသည်။ သတိပဋ္ဌာန်လည်း ပြည့်စုံရုံမျှလည်းမက ဗောဇ္ဈင်များနှင့်လည်း ပြည့်စုံစေပါသည်။ ဗောဇ္ဈင်ပြည့်စုံရုံမျှလည်းမက ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ ဟုဆိုအပ်သော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်နှင့်လည်း နေနိုင်စေပါသည်။ ဤဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိသည် ဤတစ်လံမျှ ကဋ္ဌေဝရ၌ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနှင့် နေနိုင်ရန် ဗောဇ္ဈင်များနှင့် ပြည့်စုံစေရပါသည်။ ဗောဇ္ဈင်နှင့်ပြည့်စုံရန် သတိပဋ္ဌာန်နှင့်ပြည့် စုံစေရပါသည်။ သတိပဋ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံရန် မတရား၏ ပြောင်းပြန်တရားနှင့် ပြည့်စုံစေရ ပါသည်။ ဤတရားများ ပြည့်စုံစေရန် တပည့်တော်တို့၏ မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့၌ အမှားမထင် အမှန်မြင်ရန် စောင့်ရှောက်ရုံမျှ ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ စသည်များ၌ ထင်းလာသော အာရုံများကိုအမှားမနစ် အမှန်ဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်ပြီး၍ မတရား၏ ပြောင်းပြန်တရားဖြစ်သော ဤတရားသည် ဤသို့ပင် ဤတလံမျှ ကဋ္ဌေဝရ၌ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖြင့် နေရသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ရရှိသိမြင်ကြသော တရားသည် အကျဉ်းဆုံးအားဖြင့် ဤမျှဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ ဤတရားသည် ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း ရှိမရှိ ဆုံးဖြတ်ပေးရန် ရှေးဦးဆုံး လျှောက်ထားရမည့်တရား ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဆက်လက်၍လျှောက်ထားရမည်မှာ တပည့်တော်များ ရရှိသိမြင်ထားသော တရားသည် ဤမျှဖြစ်၍ ဤတရားနှင့်မပတ်သက်သော ငါမဟုတ်၊သူမဟုတ် နာမ်နှင့်ရုပ် ဟူသော ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် တရားများ၊ ရှေးဘဝ၊နောက်ဘဝ ဖြစ်၊မဖြစ်နှင့် လူအပြင်အပမု မြေအောက်ဘုံကောင်းကင်စုံသော ဘုံများ၊ ယုံကြည်မှုဟူသော အတွေးအခေါ် အမျှော်အကြံ တက္ကတရားများနှင့် ဤတရားများသည် မှားနေသောတရားဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ် အမှန်ကို ဖျောက်ပစ်နေသော တရားများဖြစ်ကြောင်း အသိအမြင်သည် တပည့်တော်တို့၏ အသိအမြင် ဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တရားသည် မတရားကိုလည်းကောင်း၊ မတရားပြောင်းပြန် တရားကိုလည်းကောင်း၊ ကွဲပြားမှုနှင့် ခွဲခြားမရစေသည်အထိ

ရှုပ်ထွေးအောင် ပြုလုပ်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။ မတရားသည်လည်းကောင်း၊ မတရား၏ ပြောင်းပြန် တရားသည်လည်းကောင်း၊ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်များချည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်သည် တရား၊မတရား ကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားသိစေရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ တရား၊မတရား ကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားမသိလျှင် မတရားရှောင်၍ တရားဆောင်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တရားသည် မတရား၏ပြောင်းပြန် တရားရရေးနှင့် မပတ်သက်သောတရားများ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှပင်မကပါ။ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တရားသည် မတရား၏ပြောင်းပြန် တရားရရှိရေးကိုပင် အနှောက်အယှက် အဟန့်အတားပြုသောတရား ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တရားသည် တရား၊မတရားကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်သော တရားလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တရားသည် လူများ တရား ပျောက်အောင် ဖျောက်နေသောတရားပင်ဖြစ်ပါသည်။ အကြိယဝါဒီစသော နိယတမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိများဖြစ်စေသောတရားဟု ဆိုလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်တရားသည် လူများ တရားမရစေရုံမျှမက ရရှိပြီးသော တရားကိုပင် ပျောက်ပျက်စေပြီး နောက်ထပ်လည်းတရားမရတော့အောင် ဖြစ်စေသော လောက၏ ထောင်မြို့နှင့်တူသော အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသည့်တရား ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်များသိမြင်ကြပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ ဤအသိအမြင်တရားသည် ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိ၊ မရှိ နှစ်ခုမြောက် လျှောက်ထားအပ်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရှေးနောက်ဘဝဖြစ် မဖြစ်နှင့် လူ့အပြင်အပမူ မြေအောက်ဘုံ၊ ကောင်းကင်ဘုံ စသောဘုံများ ယုံကြည်မှုဟူသော အတွေးအခေါ် အမျှော်အကြံ တက္ကတရားများသည်လည်း မတရားကိုလည်းကောင်း၊ မတရား၏ပြောင်းပြန်တရားကိုလည်းကောင်း ကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားသိစေနိုင်သောတရားများ မဟုတ်ကြပါ။ မတရားသည်လည်းကောင်း၊ တရားသည်လည်းကောင်း၊ နှစ်ပါးလုံးသည် လှည့်ဖြစ်သော တရားများချည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်နှင့် လူ့အပြင်အပမူ မြေအောက်ဘုံ၊ ကောင်းကင်ဘုံစသော ဘုံများမှ ယုံကြည်မှုဟူသော အတွေးအခေါ် အမျှော် အကြံ တက္ကတရားများသည် လူ့ကျော်လွန်သောတရားများ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးနောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်စသည့် တက္ကတရားများသည် မတရား၏ ပြောင်းပြန် တရားနှင့်မတရားကို ကွဲပြားမှုကို ခွဲခြားသိခြင်း မဖြစ်စေနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် စသော တက္ကတရားများသည် မတရား၏ပြောင်းပြန် တရားကို ဖြစ်ပွားစေမှုနှင့် မပတ်သက်သော တရားဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှပင် မကပါ။ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်နှင့် လူ့အပြင်အပမူ မြေအောက်ဘုံ၊ ကောင်းကင်ဘုံများ ယုံကြည်မှုဟူသော အတွေးအခေါ် အမျှော်အကြံ၊ တက္ကတရားများသည် မတရား၏ ပြောင်းပြန် တရားဖြစ်ပါသည်။ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် စသော တက္ကတရားများသည် လူ့ကျော်သောတရားဖြစ်၍ တလံမျှသောလူ၌ ဖြစ်ပွားသော ဒုက္ခကို ရှုကြည့်မှုများ ပျက်ပြား စေပါသည်။ ဤတလံမျှ လူဒုက္ခကို မသိသူသည် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မပယ်နိုင်ပါ။ မပယ်နိုင်လျှင် မတရား၏ ပြောင်းပြန်တရား ဖြစ်ပွားရန်မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်စသော တက္ကတရားများသည် မတရား၏ပြောင်းပြန် တရားရကြောင်းဖြစ်သော လူဒုက္ခကို ပိုင်းခြားသိရေး ဒဿနတို့ ကွယ်ပျောက်အောင် ဖျောက်နေပါသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရား ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်နှင့် လူ့အပြင်အပမူ မြေအောက်ဘုံ၊ ကောင်းကင်ဘုံ စသောဘုံများ ယုံကြည်မှုဟူသော အတွေးအခေါ်၊ အမျှော်အကြံ တက္ကတရားများသည် လူများမှ မတရား၏ပြောင်းပြန် တရားရရှိရေး ရှာဖွေရေးမျက်လုံးများ စုံစုံကွယ်စေသော တရားဖြစ်၍ အလွန်စက်ဆုတ်ရွံ့ရှာ နှလုံးနာစရာကောင်းသောတရား ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်များ သိမြင်နေပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ အသိအမြင်သည်လည်း ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း ရှိမရှိ သုံးခုမြောက် လျှောက်ထားအပ်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ လျှောက်ထားပါဦးမည်ဘုရား၊ တပည့်တော်များရရှိသိမြင်ထားသော တရားသည် မတရား၏ပြောင်းပြန် တရားဖြစ်၍တပည့်တော်တို့ ပိုင်းခြားသိအပ်သော ‘ဒုက္ခသစ္စာတရား’ဟူသည့် စိတ်ဥတုအာဟာရကြောင့် ဖြစ်ပျက်သမျှများနှင့် ဘယ်ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်မျှမဟုတ်ပါ။ ပုညာပုညအာနေဉ္ဇဟူသော အဘိသင်္ခါရတို့၏ ပျက်စီးနေမှု၊ ဆင်းရဲနေမှု၊ အစိုးမရနေမှု မလှပနေမှုများသာ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ပယ်အပ်သော သမုဒယသစ္စာတရားဟူသည် အိပ်မှု၊ စားမှု၊ အဆင်း စသော အာရုံငါးဝ ကာမတရားတို့၏ အရသာကို ခံစားမှုမဟုတ်။ ဤအမှု စသည်၌ အလွန် ပြုပြင်အားစိုက်ခြင်းဟူသော အဘိသင်္ခါရ ဖြစ်ကြောင်း တောင့်တမှု ကိလေသာတရားသာ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ မျက်မှောက် ပြုအပ်သော နိရောဓသစ္စာတရားဟူသည် ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက် ဇာတ်သိမ်းခြင်းများမဟုတ်ပါ။ အဘိသင်္ခါရဖြစ်ကြောင်း၊ တောင့်တမှု ကိလေသာ တဏှာများ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းခြင်းကြောင့် အိပ်စားကာမ စသည်၌ အလွန်ပြုပြင် စီရင်အားထုတ်မှုငြိမ်းခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဖွားများအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာတရား ဟူသည်ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် ကြည့်ရှုတွေးခေါ်ပြီး ကောင်းမကောင်း၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးနှင့် အသက်မွေးမှုမရှိအောင် ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် ကြိုးစားမှု၊ နိုးကြားမှု၊ စိတ်ထားမှုပြုပြင်ခြင်းများ မဟုတ်၊ ပုညာပုည အာနေဉ္ဇများ ပျက်စီးမှု၊ ဆင်းရဲမှု၊ အစိုးမရမှု၊ မလှပမှု လက္ခဏာများကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်ပြီး မကောင်းသော ကိုယ်မှု၊နှုတ်မှု နှင့် အသက်မွေးမှုမရှိအောင် ကြိုးစားမှု၊ နိုးကြားမှု၊ စိတ်ထားမှု များသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့သိသော အရိယသစ္စာတရား (၄)ပါးသည် ဘဝမခြား ဖြစ်ပါသည်။ မမွေးမီက သမုဒယကြောင့် ယခုဘဝဒုက္ခဖြစ်၊ ယခုဘဝသမုဒယကြောင့် သေပြီးနောက် ဒုက္ခဖြစ်၊ ယခုဘဝမဂ္ဂကြောင့်သေပြီး နိရောဓဖြစ်၊ ဤသို့မဟုတ်ပါ။ ယခု သမုဒယကြောင့်ယခု ဒုက္ခဖြစ်၊ ယခုမဂ္ဂကြောင့် ယခုနိရောဓဖြစ် ဤသို့သာဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ ဤသစ္စာတရား အသိအမြင်သည်လည်း ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိမရှိ လေးခုမြောက် လျှောက်ထားအပ်သောတရားဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ လျှောက်ထားရန် ရှိပါသေးသည်ဘုရား။ တပည့်တော်များ ရရှိ သိမြင်သောတရားသည် မတရား၏ပြောင်းပြန် တရားမျှ ဖြစ်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့ သိမြင်သော အဘိဓမ္မာတရားတော်မှလူစိတ်ဖြစ်စဉ်၌ ကံနှင့်ဝိပါက်ဆက်သွယ်မှုသည် ဤတစ်လံမျှ ကဋ္ဌေဝရကို အလွန်မရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ပဉ္စာရုံများ ပဉ္စဒွါရထိခိုက်၍ ဇောဇောပြီး ထိုဇောနောင်ကျသော ဘဝင်သည် ဘယ်ရှေးအတိတ်ကံ၏ အကျိုးဝိပါက်များ မဟုတ်ဘဲ ဘဝင်၏ရှေ့တွင် စောခဲ့သော ကံဖြစ်သောဇော၏ အကျိုးဝိပါက်ဘဝင်များသာ ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်များ သိမြင်ကြပါသည်။ ထိုဘဝင်သည်ပင် ဓမ္မာရုံ၏ထင်ရာ မနောဒွါရ

ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမနောဒွါရဖြစ်သောစော၊ နောင်ကျသောဘဝလည်း ဘဝင်ရှေ့တွင် စောသောစော၏ အကျိုးဝိပါက်ဘဝပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမနောဒွါရကံစောနောင် ကျသောဘဝသည်လည်း မနောဒွါရတာဝန်ယူရသော ဘဝပင်ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်တို့ သိမြင်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ အသိအမြင် ကံနှင့်ဝိပါက်တို့၏ဆက်သွယ်မှုသည် လူကိုအလွန်မရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ဒွါရတခုခု၌ ထင်လာသောအာရုံကို အမြင်မှောက်မှား၍ မတရားစောများ စောလျှင် ထိုကံစောနှင့်အတူဖြစ်ကြသော တရားများလည်း မတရား ကံစော၏ ဆိုးဝါးသော အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ဖြစ်ပွားကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ကံနှင့်ဝိပါက်တို့ ဆက်သွယ်မှုသည် လူကိုကျော်လွန်ခြင်း မရှိဖြစ်ပါသည်။ မတရားကံစော၏ ဆိုးဝါးသောအကျိုးသက်ရောက်မှုများ ဖြစ်ပွားနေသော မနောဒွါရအဝင်၌ တခုခုသောမ္မာရုံများ ထင်လာဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤဓမ္မာရုံသည် မြတ်သော်မှ၊ လုပ်ခဲ့သည့် မနောဒွါရအညံ့၌ထင်ရသောကြောင့် စောလာသောစောသည် အကောင်းစင်းလုံးချောစော မဖြစ်နိုင်ရှိရပါသည်။ ထိုစောနောင်ကျသော ဘဝလည်း စောအတူဖြစ်ပါသည်။ ဤဘဝ၌ ဆိုးဝါးသော အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် ဘဝ၏ရှေ့စောကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုစောဖြစ်ရာ မနောဒွါရဘဝ ဘဝ၏ ရှေ့မှစော စေတနာကံကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

လူ့စိတ်ဖြစ်စဉ်၌ ကံနှင့်ဝိပါက် ဆက်သွယ်မှုသည် ဤသို့ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ပွားမှုများ ရှိသော်လည်း လူကိုကျော်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ကံနှင့်ဝိပါက်ဆက်သွယ်မှုများ ဤသို့ လူကိုမကျော်လွန်သော်လည်း လူသည် ကံ၏အစီအမံအတိုင်း ဖြစ်ပွားနေရသောအရာသာ ဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်တို့ သိမြင်ကြပါသည်။ ပဉ္စာရုံများ ပဉ္စဒွါရ၌ထင်၍ စောစော၊ ထိုစောကြောင့် အကျိုးဝိပါက်ဘဝကျ၊ ထိုဘဝ၌ ဓမ္မာရုံထင်၍ နောက်ထပ်ကံစောများစော၊ ထိုစောနောင်၊ ထိုစော၏ဘဝကျ၊ ထိုဘဝများနှင့်အတူ၊ ပဋိသန္ဓေ ကမ္မဇရုပ်များလည်းဖြစ်၊ ထိုရုပ်များ၌ ပါဝင်သော ပသာဒရုပ်များက ပဉ္စဒွါရဖြစ်၊ ပဉ္စဒွါရ၌ ပဉ္စာရုံထင်၊ ဤသို့ပင် တစ်လှည့်လှည့် တချာလည်လည် ဖြစ်နေပါသည်။

ဒွါရအညံ့၌ ထင်ရသောကြောင့် စောလာသောစောသည် အကောင်းစင်းလုံးချောစော မဖြစ်နိုင် ရှိရပါသည်။ ထိုစောနောင်ကျသောဘဝလည်း စောအတူဖြစ်ပါသည်။ ဤဘဝ၌ ဆိုးဝါး သောအကျိုးသက်ရောက်မှုသည် ဘဝ၏ရှေ့စောကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုစောဖြစ်ရာ မနောဒွါရဘဝ၏ရှေ့မှ စောစောသော ကံကြောင့်လည်းဖြစ်ပါသည်။ လူစိတ် ဖြစ်စဉ်၌ ကံနှင့်ဝိပါက်ဆက်သွယ်မှုသည် ဤသို့ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပွားမှုများရှိသော်လည်း လူကိုကျော်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။

ကံနှင့်ဝိပါက်ဆက်သွယ်မှုများ ဤသို့ လူကိုမကျော်လွန်သော်လည်း လူသည် ကံ၏အစီအမံအတိုင်း ဖြစ်ပွားနေရသော အရာသာဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်တို့ သိမြင် ကြပါသည်။

ဤသို့ပင် တပည့်တော်တို့၏ အဘိဓမ္မာအသိသည် ကံနှင့်ဝိပါက်ဆက်သွယ်မှုများ လူကိုကျော်လွန်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏အဘိဓမ္မာတရား အသိအမြင်သည် ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိမရှိ ငါးခုမြောက် လျှောက်ထားသောတရား ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်များ၏ နောက်ဆုံးလျှောက်ထားရမည်မှာ အကျဉ်းအားဖြင့် ဤငါးပါးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤလျှောက်ထားခဲ့သော တရားငါးပါးသည် တပည့်တော်များ ကျင့်ကြံနေထိုင် ဟောပြောပြသ ဆုံးမမှုအားလုံး အကျုံးဝင်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။

လျှောက်ထားခဲ့သော တပည့်တော်တို့ရရှိသိမြင်သည့် ဤတရားများသည် ထေရဝါဒ တရားတော်နှင့် ဆန့်ကျင်လျှင် တပည့်တော်ကိုကျင့်ကြံနေထိုင်မှု ခပ်သိမ်းနှင့် ဟောပြောပြသ ဆုံးမမှု ခပ်သိမ်းလည်း ဆန့်ကျင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ရရှိသိမြင်သော ဤတရားများသည် ထေရဝါဒတရားနှင့် မဆန့်ကျင်လျှင် တပည့်တော်များ ကျင့်ကြံနေထိုင်မှုခပ်သိမ်းနှင့် ဟောပြောပြသ ဆုံးမမှုခပ်သိမ်းလည်း မဆန့်ကျင်ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာအတွင်းနေပြီး ထေရဝါဒတရားတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ကန့်လန့် မပြုလို ကြပါ။ တပည့်တော်တို့ အသိအမြင်တရားသည် ထေရဝါဒတရားနှင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ဆီနှင့်ရေအလား မတူကွဲပြား ခြားနားသည်ဟု ထေရဝါဒသံဃာ၏အဆုံးအဖြတ်ကို တရားဝင် ရရှိလျှင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာကိုကန့်လန့်တိုက်သလို လုပ်မနေမိရန် ကြိုးစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်ကို အသိအမြင်တရားများ ထေရဝါဒတရားနှင့် ဆန့်ကျင် ခြင်းရှိမရှိ အဆုံးအဖြတ်ပြုပေးကြရန် ဆရာတော်ကိုနိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကများထံသို့ ရိုသေစွာ လျှောက်ထားတောင်းခံအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏ
ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး
စစ်ကိုင်းမြို့နယ်။

မိတ္တူကို

- (၁) နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်
- (၂) ပါတီသုတေသနဌာန၊ ပါတီဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်
- (၃) ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ရန်ကုန်သို့ပေးပို့ပါသည်။

အမှာ။ ။ ဤစာတမ်း၌ပါသော ပါဠိများမှာ ပါဠိမတတ်သူကူးယူသောစာမှ ထပ်မံကူးယူခြင်း ဖြစ်၍ အမှားအယွင်းများ ဖြစ်နေပါသည်။ ဓမ္မဝိဟာရီများကလည်း မသက်ဆိုင်တော့၍ မသုတ်သင်ကြတော့ဘဲ ရှိပါသည်။ အမှန်လိုလျှင်ကျမ်းညွှန်းပါအတိုင်း ဖတ်စေလိုပါသည်။

၁၇။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဝိနိစ္ဆယ သုံးသပ်ချက်နှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်စာတမ်း
 တိုင်းဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ သုံးသပ်ချက်စာတမ်း
 စောဒနာရှင် စောဒကဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တတို့က ရိုသေစွာလျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ်...စတုတ္ထပါရာဇိကကျကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်
 ဘုရားဟုလျှောက်ထားကြပါသည်။
 လွဲမှားသော ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားများမှာ အောက်ပါတို့ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍
 အချက်ပြချက် တင်ပြ၍ လျှောက်ထား ကြသည်ကိုတွေ့ရှိရသည်။

(က) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်

အန္တဂ္ဂါဟိကမိစ္ဆာဝါဒဖြစ်ကြောင်း တစုံတရာသက်သေမရှိဘဲ အန္တဂ္ဂါဟိက
 ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထား ပြုထားခြင်း။ ၎င်းစကားရပ်နှင့် ပတ်သက်၍
 မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
 များကို အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုဝေဖန်သုံးသပ်ကြရာ၌ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား
 တောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၁၃)တွင် 'မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်၊ လောကအမြင်များ
 သည်လည်း တပည့်တော်များ နားလည်၍ မရနိုင်အောင်ဖြစ်နေခဲ့ကြရပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် လောကကိုမြင်ရာ၌ လောကကို မမြဲဟုမှတ်သားခဲ့ကြပါသည်။
 မြတ်စွာဘုရားသည် မမြဲဟုမယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ မြဲဟုယူသလား ဆိုသော
 အခါ၌လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် လောကကို မြဲသည်ဟုမယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း တပည့်တော်တို့သည် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မည်ဟု ယူဆ
 သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါသေပြီးနောက်ဖြစ်မည်ဟုမယူကြောင်း ဟောကြား
 ခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ အမြင်၌ တရားပြီးဆုံးသူများ သေပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်မည်၊
 ဘာမျှမဖြစ်တော့ဟု ယူသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားက မယူကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ လောကအမြင်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ လောကအမြင်
 မတူပါ။ တပည့်တော်တို့ဘဝအမြင်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်မတူပါ။ စသည်ဖြင့်
 ရေးသားထားကြသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ 'လောကအမြင်၊ ဘဝအမြင်'နှင့် ပတ်သက်၍
 မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များကို အတော်များများ
 တွေ့ရှိရပါသည်။ လောကမြဲ-မမြဲ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်-မဖြစ်နှင့် ပတ်သက်၍
 သီလက္ခန္ဓာပါဠိ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် (၁၇၄)၌...ကိံ ပန ဘန္တေ သဿတောလောကော အစ၊
 ဧတဗ္ဗိ ခေါပေါဋ္ဌပါဒ မယာ အဗျာကတံ၊ နေဝဟောတိ၊ နနဟောတိ၊ တထာဂတော၊
 ပရမရဏာ ဣမေဝ သစ္စံ မောဃမညန္တီတိုင်အောင် တွေ့ရှိရပါသည်။ ပေါဋ္ဌပါဒမေး။
 မြတ်စွာဘုရားသည် လောကမြဲသည်ဟူ၍လည်း မဟော၊ လောကမမြဲဟုလည်းမဟော၊
 သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မည်ဟူ၍လည်းမဟော၊ မဖြစ်ဟူ၍လည်း မဟော။

(ပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပါယ်လိုရင်း အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သည်။)

ဦးဉာဏနှင့်ဦးဂုဏဝန္တတို့သည် မဟောကို အဟောထင်နေကြ၍သာ မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယ
 ဆရာတော်များ သုံးသပ်သည်အတိုင်း လောကအမြင်မှား၊ ဘဝအမြင်မှားများ ဖြစ်နေ
 ကြသည်မှာ မှန်ကန်ကြပေသည်။ သီလက္ခန္ဓာပါဠိ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် (၁၇၄)၌...ကသ္မာ ပနေတံ
 ဘန္တေ ဘဂဝတာ အဗျာကတန္တိ နဟောတံပေါဋ္ဌပါဒ အတ္ထသံဟိတံ န ဓမ္မသံဟိတံ နာဒိ
 ဗြဟ္မစရိယကံ နနိဗ္ဗိဒါယ နဝိရာဂါယ နနိရောဓါယ နဥပသမာယ န အဘိညာယ
 နသမ္မောဓာယန နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ တသ္မာ ဧတံ မယာ အဗျာကတန္တိ။ အဓိပ္ပါယ်။

မြတ်စွာဘုရား အဘယ်ကြောင့် ဤစကားကို မြတ်စွာဘုရားသည် မဟောပါသနည်း။ ဤသို့ ပေါ်ပေါက် မေးသည်။

ပေါ်ပေါက်...ဤစကားသည် (ဝါ) ဤဒိဋ္ဌိအယူသည် အကြင်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွား၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကိုမှီ၍မဖြစ်၊ တနည်း၊ မိမိအကျိုးစီးပွား သူတပါး အကျိုးစီးပွားကိုမှီ၍ မဖြစ်။ သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ (၃၁၁)၌...

နဟေတံ ပေါ်ပေါက် အတ္တသံဟိတန္တိ ပေါ်ပေါက် ဧတံဒိဋ္ဌိဂတံ

နဣလောက ပရလောက အတ္တတ္ထ ပရမတ္ထ နိဿတ

ဤစကားသည် ကိုပါသော လောကုတ္တရာတရားများကိုမှီ၍မဖြစ်။ (ဓမ္မ သံဟိတန္တိ နဝလောကုတ္တရာဓမ္မ နိဿိတံ) ဤစကားသည် သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်အကျင့်၏ အစမျှမဖြစ်။ အဓိသီလသိက္ခာမျှပင် မဖြစ်ပေ။ (နာဒိဗြဟ္မစရိယတန္တိ သိက္ခတ္ထယ သင်္ခါတဿ သာသန ဗြဟ္မာစရိယ ကဿန အာဓိမတ္တ အဓိသီလသိက္ခာ မတ္တမ နဟေတိ)

ဤစကားသည် သံသရာဝဋ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ မဖြစ်ပေ။ နနိဗ္ဗိဒါယာတိ သံသာရ ဌေ နိဗ္ဗာနနတ္ထယ နသဝတ္တတိ။ ဤစကားသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ တပ်မက်ခြင်း ကင်းခြင်းငှာ မဖြစ်။ နဝိရာဂါတိ ဝဋ်ဝိရာဂတ္ထယ နသဝတ္တတိ။ ဤစကားသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ တပ်မက်ခြင်း ကင်းခြင်းငှာမဖြစ်။ နဝိရာဂါတိဝဋ်ဝိရာဂ ဝတ္ထယနသဝတ္တတိ။ ဤစကားသည် သံသရာဝဋ် ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာမဖြစ်။ နနိရောဓါဟေတိ ဝဋ်သု နိရောဓ ကရဏတ္ထယ နသဝတ္တတိ ဤစကားသည် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ငြိမ်းခြင်းငှာမဖြစ်ပေ။ ဝဋ်သု ရူပသမနတ္ထယ နသဝတ္တတိ ဤစကားသည် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မျက်မှောက်သိခြင်းငှာ မဖြစ်ပေ။ ဝဋ်တိဇနနာယ ပစ္စက္ခတိရိယာယ နသဝတ္တတိ ဤစကားသည် ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဖောက်မပျက် သိခြင်းငှာမဖြစ်။ နသမ္မောဓာယာတိ ဝဋ်သမ္မုဒ္ဓါ နတ္ထယ နသဝတ္တတိ ဤစကား သည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှာ မဖြစ်ပေ။ နရိဗ္ဗာနာယာတိ အမတမဟာနိဗ္ဗာန ယပစ္စက္ခကိရိယာယ နသမတ္တိ။

ထို့ကြောင့် ဤစကားကို ငါဘုရားသည် ဟောအပ် အဖြေမပေးအပ်ပေ။ ဤကဲ့သို့ အမေးကို ဖြေကြားတော်မူ၏။ သီလက္ခန္ဓာပါဠိပေါ်ပေါက်သုတ် (၁၇၄)၌...ကိပ်နဘန္တေ ဘဂဝတာ ဗျာကတန္တိ ဣဒံကန္တိ ခေါ ပေါ်ပေါက် မယာဗျာကတံ အယံဒုက္ခသမုဒယောတိ ခေါ ပေါ်ပေါက် မယာဗျာကတံ အယံ ဒုက္ခ နိရောဓောတိ ခေါ ပေါ်ပေါက် မယာ ဗျာကတံ အယံ ဒုက္ခနိရောဂါမိနိပဋိပဒါတိ ခေါ ပေါ်ပေါက် မယာဗျာကတံ အယံဒုက္ခဂါမိနိပဋိပဒါတိ ခေါ ပေါ်ပေါက် မယာ ဗျာကတန္တိ။ အဓိပ္ပါယ်။

ပေါ်ပေါက်အမေး။ အရှင်ဘုရားသည် အဘယ်စကားကို ဟောပါသနည်း။

ဘုရား၏အဖြေ။ တဏှာကိုထား၍ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ခန္ဓာပါပတို့ကို ဒုက္ခဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခအကြောင်းဖြစ်သော တဏှာကို ဒုက္ခ၏အကြောင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့၏ မဖြစ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယာမဂ်ကို ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။

သီလက္ခန္ဓာပါဠိ (၁၇၄)၌...

တသ္မာ ပနေတံ ဘန္တေ ဘဂဝတာဗျာကတန္တိ ဧတံ ဟိ ပေါ်ပေါက် အတ္တသံဟိတံ၊ ဧတံ ဓမ္မသံဟိတံ၊ ဧတံ အာဒိဗြဟ္မာစရိယကံ ဧတံ နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ဥပသမာယ အဘိညာယ သဗ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သဝတ္တတိ တသ္မာ ဧတံ မယာ ဗျာကတန္တိ

ဧဝမေတံဘဂဝါ ဧဝမေတံ သုဂတ။ ပေါဋ္ဌပါဒအမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်လေးပါးသော သစ္စာစကားကို မြတ်စွာဘုရားဟောကြားပါသနည်း။ဘုရားရှင်၏အဖြေ။ ။ ပေါဋ္ဌပါဒ-ဤသစ္စာလေးပါးသည် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွား၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည် (၉)ပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို မှီ၍ ဖြစ်၏။ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည် သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏အစဖြစ်၏။ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည် သံသရာဝဋ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ဝဋ် ဆင်းရဲ၏ချုပ်ခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ဝဋ်ဆင်းရဲကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ဝဋ်ဆင်းရဲကို မဖောက်မပြန်ခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို ငါဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်၏။

ပေါဋ္ဌပါဒအပြော။ ။ ဘုန်းတော်(၆)ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဤသို့ အရှင်ဘုရား ဟောတော်မူသောစကားသည် မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ကန်ပါ၏။ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ အရှင်ဘုရား ဟောတော်မူသော စကားသည် မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ကန်ပါပေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် နေရာမှထ၍ ကြွသွားတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူ၍ မကြာမြင့်မှီမှပင် ကြွင်းကျန်ရစ်သည့် ပရိပိုဇ်တေက ပေါဋ္ဌပါဒပရိပိုဇ်တေကို ထက်ဝန်းကျင်သောအဘို့အား ဝိုင်းဝန်း၍ နှုတ်လှန်တို့ဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြုကြကုန်၏ ပြောကြကုန်၏။

ပရိပိုဇ်တေတို့ပြောသော စကားပါဠိ ဧဝ မေဝ ပနာယံဘဝံ ပေါဋ္ဌပါဒေါ ယညဒသသမတော ဂေါတမော ဘာသတိ၊ တတာဒဝဿ အပ္ပရိမောဒေတိ ဧဝံ တံ ဘဂဝါ ဧဝ မေတံ၊ သုဂတာတိ နခေါ ပန မယံကိဉ္စိ သမဏဿ ဂေါတမဿကိံ ထိကဓမ္မံ ဒေသိတံ အာရာနာမ ‘သဿတောလောဟောတိ ဝါသဿတောလောကောတိ ‘...ပ။...’ နေဝဟောတိ နနဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏတိဝါတိ။

ဤသို့ပြောသောအခါ ပေါဋ္ဌပါဒပရိပိုဇ်တေ ပရိပိုဇ်တေကို ပြန်ပြောပါသည်။ ပေါဋ္ဌပျှံပရိပိုဇ်၏ ပြန်ပြောသောစကားပါဠိ။ အဟမ္မိသော ဘော နကိဉ္စိ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဧကံသိကံဓမ္မံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ သဿတောလောကောတိဝါ အသဿတောလောကောတိဝါ...ပ။... နေဝဟောတိ၊ နနဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏတိ ဝါ အပိစ သမဏော ဂေါတမော နာတတစ္ဆံ တတံပဋိပဒံပညာယတိ ဓမ္မဋ္ဌိတံ ဓမ္မနိယာမတံ ဘူတံခေါ ပန အစ္ဆတသံ ပဋိပဒံပညပေန္တဿ ဓမ္မဋ္ဌိတံ တံဓမ္မနိယာမတံ ကယိတိနာ မမ္ပိသော ဝိညုသမဏဿ ဂေါတမဿ သုဘာသိတံ သုဘာသိတတော နန္တနမောဒေယျာတိ။

နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ လာရောက်၍ အကျိုးအကြောင်းကို ပြန်ကြားလျှောက်ထားသည်တွင် မြတ်စွာဘုရားသခင်က ပေါဋ္ဌပါဒကို ထပ်၍ မိန့်တော်မူ၏။

သီလက္ခန္ဓပါဠိ (၁၇၆)၌...သဗ္ဗေဝ ခေါ ဧတေပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗ္ဗဏောနာန္တာ အစက္ခူ ကာတွံဟေဝ နေသံစကောစက္ခူတ ဧတံသိကာပိ မှာခေါပေါဋ္ဌပါဒ မဟာဓမ္မာဒေသိတာ၊ ပညကာ အနေကံသိကာပိဟေခေါ ပေါဋ္ဌပါဒမယာဓမ္မာ ဒေသိတာ ပညတ္တာ။ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ အထက်ပါစကားရပ်၌ ဧကံသိကဓမ္မ အနေကံသိဓမ္မဟု နှစ်မျိုးပြထားသည်။

ကံသိဓမ္မကို ကာတိခကောဋ္ဌဿ အနေကသိဓမ္မကို အနေကသိကာတိနစက ကောဋ္ဌဿာ ဧကန်ကောဋ္ဌာသေန သဿတာတိ ဝါအသဿတာတိ ဝါန ဧတ္ထောတိအတ္ထောသီလက္ခန္ဓ ၃၁၃။ ဤစကားနှစ်ရပ်မှာ သဘောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို စဉ်းစားရန်ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်ော အတ္ထောဝါကျ အကြံသိလှစကားလှ စကားကျ(ရှင်ဘိပဏ္ဍိကနာဂနိယ-၁၆)အတ္ထော ထုတ်ပြပုဒ်၌ မှတ်ရစကားကျ (တွင်ကြီးနိယံ) အဓိပ္ပါယ်ော အတ္ထောရှိက ဇုဋ္ဌဖော်ပြစကားကျ (ရွှေရေးဆောင်နိယံ အတ္ထောသမ္ပန်ပုဒ်ရင်းခံပြ အဓိပ္ပါယ်မှာ ထူးရာတချက် မနှစ်သက်လို ပုဂ္ဂိုလ်သမ္ပာန်ဂုဋ္ဌတ္ထံမှာ ပုဒ်ရင်းသာခံပါမြဲမူချ(ရှေ့ရေးဆောင်နိယံ ၃၄၂)အနေကသိကာ ဟူသော ပါဠိတော်စကားရပ်သည် ဂုဋ္ဌတ္ထ လျှို့ဝှက်သော အသိခက်သောအနက်ရှိ။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာတော်က အဖွင့်မှာ အတ္ထောထည့်ပြီး လျှို့ဝှက်အသိခက်သည့် အနက်ကို ဖော်ပြ၍ ဤကဲ့သို့ယူရမည်ဟူသောစကားကျကို သေသေချာချာဖော်ပြသည်။

ဧကသဒ္ဓါသည် သေဋ္ဌောသဟာယ သင်္ချာည ဣလျေသေတော တိလီဂီဟောတု အဘိဓါန အနေကတ္ထာဝဂ် ၈၅၀ ၌ လာသောကြောင့်သေဋ္ဌအနက်ဖြစ်၏။ ဧတေနစ ကောဋ္ဌသေန မြတ်သောအဖို့ဖြင့်သာလျှင် သဿတာတိ ဝါ မြဲ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသဿတာတိဝါ မမြဲဟူ၍လည်းကောင်း နဂုတ္ထာမဟောအပ်ကုန်။ ဣတိအယံ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား အနေကသိကာတိ ပဒဿ အနေကသိကာဟူသောပုဒ်၏ အတ္ထော ဂုဋ္ဌတာ ဖော်ပြစကားကျအနက်တည်း။

၎င်းကိုထောက်ဆ၍ ဧကသိကမြတ်သောအဘိုးဖြင့် ဟောကြားသည်ကား ဣဒံဒုက္ခံ စသည်တည်း။ အနေကသိက မြတ်သောအဖို့ဖြင့် မဟောကြားသည်ကား သဿတော လောကော စသည်တည်း။ ထိုမှတပါး မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် လောက၌ စကား ခြောက်ခွန်းတို့တွင် အကျိုးမရှိသည့်စကားလေးခွန်းတို့ကို မဟောကြားမူ၍ ဟုတ်မှတ်၍ အကျိုးရှိသော စကားနှစ်ခွန်းကိုသာ ဟောကြားတော်မူကြောင်း မဇ္ဈိမပဏသပါဠိ ၅၇ အဘယရာဇေ ကုမာရသုတ်-ယံ တထာဂတော ဂါစတနာတနဘဂုတ် အတစ္ဆံ အနတ္တသံဟိတံ စသည်ဖြင့် ဟောထားပါသည်။

ဤမျှလောက်ဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောမဟော မဟုတ်မမှန် အကျိုးစီးပွားမရှိသည့် အတွက် မဟောကြောင်း သိနိုင်လောက်ပေသည်။ အယူခံစွေ့နာတင်လွှာ (၂)၌ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ဘဝအမြင်မှား အယူဝါဒနှင့် ရုပ်နာမ် လောက မြဲမမြဲ လောကအမြင်မှား အယူဝါဒဟူသော နန္ဒဂါဟိကမိစ္ဆာဝါဒများ ဖြစ်ပွား နေသမျှ ကောင်းဆိုးနှင့်ကျိုးပြစ်ကို စိစစ်ပိုင်းခြားသိမြင်ခြင်းဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိတရား မဖြစ်ပွားနိုင်ကြောင်း တပည့်တော်များ ရေးသားဟောပြော တွက်ချက်ပြချက် အများအပြား အထင်အရှား ရှိပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှက် အန္တဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒများ ဖယ်ရှား၍ ကောင်းဆိုးနှင့် ကျိုးပြစ်ဟူသော အမှန်တရား အရိယသစ္စာများကိုသာ ပွားများကြရန် သံကုန်ဟစ်၍ ပြောဆို နေသူ တပည့်တော်များကိုပင်လျှင် အန္တဂါဟိကများ မိစ္ဆာဝါဒဖြစ်သည်ဟု မှားယွင်းစွာ ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုထားပါသည်။ အန္တဂါဟိကမူ မပြုရန် တားမြစ်ခြင်း သည်ပင် အန္တဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စသည်ဖြင့် ရေးသား လျှောက်ထားကြသော်လည်း သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ(၁၃)၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်၊ လောကအမြင်များသည်လည်း တပည့်တော်များ နားလည်၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် လောကကိုမြင်ရာ၌ လောကသည် မမြဲဟု မှတ်သားထားခဲ့ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်လောကကိုမမြဲဟုမယူကြောင်း

ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ စသည်ဖြင့် တွေ့ရသောကြောင့် ၎င်းစကားရပ်၌ တပည့်တော်တို့သည် ဆိုသော စကားရပ်မှာဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တ တို့သာလျှင် ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၍ မှတ်သားခဲ့ကြပါသည် ဟူရာ၌လည်း ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တတို့သာ မှတ်သားကြသူများ ဖြစ်ရာပါမည်။

ဤကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသနာတော်နှင့် လွဲချော်ပြီး မှတ်ယူကြလျှင် သီလက္ခန္ဓ အဋ္ဌကထာ ၂၃၌...သုတ္တေ ဒုပ္ပဋိပ္ပန္နာ စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလာသန္တောသဝိဓမာ နောသိ အာဒိသုအဓိပ္ပါယ် အဇာနန္တော နဂ္ဂဟိတဂဏတိယသန္တာယ ဂုတ္တံ အတ္တနာ ဒုဂ္ဂတိ တေရံ အမေစေဝ အတ္တာတိကတိ အတ္တာနဉ္စ (မရှင်) ဗဟုဉ္စ အပုညံ ပသဝတိ တိဂတော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတံ ပါပုဏတိ။ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်သုတ်၌ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် စတ္တာရောမေ စသည်ဖြင့် အင်္ဂုတ္တရနိကာယ စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိ အပ္ပဿုတသုတ် ၃၁၂၌ လာသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်တို့တွင် ပထမပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကိုမသိဘဲ မကောင်းသဖြင့်ယူလျှင် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသမူလပဏ္ဏာသပါဠိ ၁၈၅ အလဂဒ္ဒုပမသုတ်၌ လာသည် အတိုင်း ငါဘုရားကို စွပ်စွဲသည်မည်၏။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း တုပြိုင်သည် မည်၏။ များစွာသော မကောင်းမှုကို ပွားစေသည် မည်၏။ ထို့နောက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ်သို့ရောက်၏။

ထို့ကြောင့် လောကအမြင်မှား ဘဝအမြင်မှားဖြစ်လျှင် ယူဆလျှင် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ မဟာသင်္ဂါမအဖွင့်၌...ဂမန နိဿိဟောတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအန္တဂ္ဂါဟိက ဒိဋ္ဌိသင်္ဂါတ ဂမနနိဿိ ဟောတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအန္တဂ္ဂါဟိက ဒိဋ္ဌိသင်္ဂါတ ဂမန နိဿိတော။ သီလက္ခန္ဓ အဋ္ဌကထာ၏ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌...တဏှအန္တောတိ၊ အဟံသဒ္ဓေါ ဝန္တသဗ္ဗန္တိရ မရိယာဒ သာမဒဟုအာဂ တောဠုလေသုဒိ သတိ ပသ္မာယံကိုတပ်သောငှာ သေဝတ္တတိ။

ကင်္ခါဋီကာသစ် ၆၈ ၌...မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အန္တဂ္ဂါဟိကာမ ဓိဋ္ဌိဓိပတ္တိတေရသကဏ္ဍီကာ ပထမဒုဋ္ဌ ဒေါသသိက္ခာပုဒ် ၄၉၌...သဿတုစ္ဆေ သင်္ခါတံ အန္တံ ဂဏှာတိတိ အန္တဝါဟိက သဿတုစ္ဆေ သင်္ခါတံ လောက၏ အမြဲတည်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အန္တံ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါမဟုတ်၍ ယုတ်ညံ့သော အဘိုးဂုကို (ဝါ) ခရီးမှား ခရီးလွဲကို ဂဏှာတိ ကြံဆမှတ်ယူ တတ်၏။

ဣတိတသ္မာ ထိုသို့ သဿတ ဥစ္ဆေဒဟု ဆိုအပ်သော ယုတ်ညံ့သော အဘိုးဂုခရီးမှား ခရီးလွဲကို ကြံဆမှတ်ယူတတ်သောသတ္တိကြောင့် အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ မည်၏။ လောကသည် မြဲ၏ အမြဲ လောကသည် အဆုံးရှိ၏။ အဆုံးမရှိ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် အခြင်းခြင်းစသည်ဖြင့် အရဗျတိရိကံ အစုစုအားဖြင့်ယုတ်ညံ့သောအဘို့ အခုခရီးမှား ခရီးလွဲကို ကြံဆ မှတ်ယူ တတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိမည်၏ဟူလို။

အထက်ပါ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာလာ စကားရပ်တို့ကို ထောက်ဆ၍ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏...

(က) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အယူဝါဒဖြစ်သော ပိဋကတ်တော် များနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လောကအမြင်မှားဝါဒ၊ ဘဝအမြင်မှားဝါဒ ဟူသော အန္တဂ္ဂါဟိက မိစ္ဆာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်လည်းကောင်း ဟူ၍သုံးသပ်ပြထားသော အကြောင်းများမှာ သင့်လျော်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်လှသည်ဟု တိုင်းဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၂) ဆရာတော်များကလည်း တညီတညွတ်တည်း ယူဆ သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

(ခ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်

အရိယူပဝ္ဗါကံထိုက်ကြောင်း အထောက်အထားမပြနိုင်ဘဲ အရိယူပဝါဒကံထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားခြင်းဟူသော အယူခံစောဒနာလွှာ စကားရပ်၌ စိစစ်သုံးသပ်ပေအံ့။

ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ(၂၇)၌...

(က) ပါဠိတော်ကို ဆောင်ယူကြသော ဘာဏကတို့ လောက၌လည်း၊ သုဒေသိတဓမ္မတို့၏ ဓမ္မတ္ထကို မသိမမြင် မကျွမ်းကျင်ဘဲ ဆောင်ယူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အများ ယနေ့အလားရှိမည်ပင် ဧကန်ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍လည်းကောင်း။

(ခ) အထူးအားဖြင့် ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဓမ္မဆောင်လျှင် ယနေ့ကာလ သတင်းအနက်မသိဘဲ သတင်းဆောင်သူအလား အချွတ်ချွတ် အမှားမှားများ မလွဲမသွေဖြစ်ပွားရပါမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(ဂ) ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝပါရှိချက် အတော်များများသည် ဘာဏက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မသန့်ရှင်းသော အာခံတွင်း၌ အငုံခံခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ အာပုပ်နဲ့ဖြင့် အလိမ်းကျ ခံရသောကြောင့် အာပုပ်နဲ့ထွက်နေခြင်း အမှတ်အသားများသာ အသေအချာ ဖြစ်ပါသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။

(ဃ) ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရားသည်...ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် အဓိပ္ပါယ်များ ဟောထားချက် မရှိမဟုတ်၊ ရှိပါသည်။ ထိုသို့ရှိသော်လည်း အကယ်ရှိသည်ထက် ဘုရားတရားတော်များကို စာပေမတင်မီက နှုတ်ဖြင့်ဆောင်ခဲ့ကြသော ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အားနည်းချက်ကြောင့်ပင် ယနေ့တွေ့မြင်ရသည်အတိုင်း မှီလိုပေါများနေသည်အထိ များနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့သည်သာ အကွေရာတင်ပြီးဖြစ်၍ ရှိသည့်ဓမ္မမှ မရွေ့နိုင်တော့ သော်လည်း အကွေရာမတင်ရသေးလျှင် ရွှေ့ရမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်ဟူ၍လည်းကောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၎င်းတွေ့ရှိချက်စကားရပ်တို့ကို ထောက်ဆ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော် မူပြီးနောက် ရှင်ဥပါလိမထေရ်က ဝိနည်းကိုဆောင်သည်၊ ရှင်အာနန္ဒာက မထေရ်မြတ်က သုတ်အဘိဓမ္မာကို အထူးသဖြင့်ဆောင်သည်။ ပဌမသံဃာယနာတင်ပြီးနောက် ဝိနည်းကို ရှင်ဥပါလိ မထေရ်က ၎င်း၏တပည့်များကိုသင်ကြားပေးရန် တာဝန်ပေးကြသည်။ သုတ္တန်ကို ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား တာဝန်ပေးကြသည်။ ယင်း ပဌမသံဃာယနာတင်စဉ်တုန်းကလည်း အကွေရာ မတင်ရသေးပေ။ ဒုတိယ၊ တတိယ သံဃာယနာတင်သည့်တိုင် အကွေရာ မတင်ရသေးချေ။

စတုတ္ထသံဃာယနာမှာ ပေထက်အကွေရာ တင်တော်မူကြသည်။ ဆဌသံဃာယနာ မတင်မီကလည်းကောင်း၊ တင်သည့်အခါမှာလည်းကောင်း၊ စာအုပ်များစွာ အကွေရာ တင်ခြင်းတည်းဟူသော ပုံနှိပ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြသည်။ ဤစကားကိုထောက်၍ မြတ်စွာဘုရား ပေါ်ဥပါဒသုတ် ဟောကြားပြီးနောက် စတုတ္ထသံဃာယနာ မတင်မီကာလကို အကွေရာ မတင် သေးသောအခါကာလဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားပြီးနောက် အကွေရာ မတင်ရသေးသော ကာလမှာလည်း...ပါရာဇိကကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ၂၄၌...တေနာ ကတန္တိ ပေတာစ ဥပါလိတ္ထေရ အညိကတွာ အာစရိယပရမရာယ ယာဝ အတိသ သင်္ဂီတိတာဝ ဘာသတံ လတြာယံ အာစရိယပရမရာ။ ဥပါလိ ၂၁ဘကောမေဝ သောတ ကောသဂ္ဂ ကောသထာတိသော မောဂ္ဂလိ ဟုတ္တေစ-ပဉ္စေဝိဇိတာ ဝိနော ပရမ ရေယ ဝါနယံ ပေဇ္ဇေ။

သရိဋ္ဌယေ။ အန္တိ ဇ္ဇမာန မာနေယံ ကတိယောယာ ဝသေဂံတော အရှင်ဥပါလိ မထေရ်ထံ၌ သင်ကြားကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာပုထုဇေ၊ သောတာပန်၊ သက္ကဒါနိ အာနာပါနိတို့သည် မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားကြသည်။ ရဟန္တာအရေအတွက် တစ်ထောင်ရှိသည်။ အရှင်ဥပါလိ၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက အရှင်ဒါသတမထေရ်ထံ၌ သင်ကြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ပုထုဇေ စသည် မရေတွက်နိုင်၊ ရဟန္တာတစ်ထောင်ရှိသည်။ ထို့အတူ အရှင်သောကာက မထေရ်ထံ၌ သင်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ပုထုဇေစသည်ကား မရေမတွက်နိုင်၊ ရဟန္တာ အရေအတွက်မှာ တစ်ထောင်ပင်ရှိသည်။ အရှင်သိဂ္ဂဝ မထေရ်ထံတွင် သင်ယူကြသည့် ပုထုဇေ၊ သောတာပန်၊ သကဒါနိ၊ အာနာပါရဟန္တာ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားကြသည်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ ၂၆၅...အထထေရာ ပုနဓမ္မဉ္စ သိင်္ဂယိဿမတံ တိပိဋကဝရေ ပတ္ထပဋိသမ္ဘိဒေသက္ကသံတေ။ ဘိက္ခုညစ္စိနိက္ခာ စသည်ဖြင့်လာ၏။ ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်စဉ်အခါတုန်းကလည်း ထင်ရှားတော်မူသည့် အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါတို့၏ တပည့်များ ပါရာဇိက အဋ္ဌကထာ ၁၀၊ ၂၇ ၌ ပြထားပါသည်။

၎င်း(ပါဌ) ပ ၄၆၅...တိပိဋက ပရိယတ္တိမရာန မသိန္န ပဋိသမ္ဘိဒါနံ တေဝိဇ္ဇာ ဓိဝိဇ္ဇာ ဝိဘောဒါနံ ဘိက္ခုနံ သတဿမေတံ ဂဟေတွာဟု ပြဆိုထားပါသည်။ ၎င်း ၄၆၅ပင်...တတိယ သင်္ဂဟတော ပနဉ္စံ ဣမံဒါပံ မဟိန္ဒာ ဓိတိအာဘတံ မစိန္တတော ဥဂ္ဂတေကာတိဉ္စိကာလ အရိဋ္ဌတ္ထေရာ ဓါယိ အာဘတံတံတောယာဝဇ္ဇတနာ ယထာဟုပေါရာဏ တ တော တိန္ဒောဣဋ္ဌိယော ဥတ္တိယော သမ္မာသောတထာ ဘဒ္ဒနာမောစ ပဏ္ဍိတောဝတေနာ ဝါ မဟာပညာ ဇေယျဒါပါ ဣတက ဝိနယံ တေဝါမယိသု ပိဋက ယမ္မပဏ္ဍိယာ နိကာယ ပဉ္စဝါဒေသု သတ္တဒေဝ ပရရကော တထော အရိဋ္ဌေစ မေတပံ တိဿဒတ္ထော စပဇ္ဇိတော - ၁၀။- ဝိနယံ ဝိပေ ပတ သေသု ပဋိတံ တမ္မမတ္တိယာတိ။

ဤအဋ္ဌကထာစကားတို့ကို ထောက်ဆလျှင် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူပြီးနောက် အက္ခရာမတင်မီကာလမှာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအများအပြား မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် တွေ့ရှိနိုင်ပေသည်။ အထက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဘာဏကဆောင် အကြီးအမှူးတို့ချည်း ဖြစ်တော်မူကြသည်။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ (၄) ၅၇၅...ဣဒါနိ ပန ဇေယျဒါပ အညေ ဝိဇေ ရူပါသကာ သန္တိတိ သန္တိတိ မဟာရာဇေ တေရ တိဇေယျဒါပေါတာသာ ထဇ္ဇောတော ဣသိပါတပဋိဝါတောတသ္မိ။ တေဝိဇ္ဇာ ဣဒ္ဓိပတ္တာစ စေတော ပရိယတော ဝိဒါ ခိဏာသဝါ အရဟန္တာ ပရဗုဒ္ဓကာ ဝကာဏီပါရာဇိကကဏ္ဍ (၄) ၇၆၅...

တေနခေါ ပန သမယေန နဣပါရာမေ အဋ္ဌသဋ္ဌိ ဘိက္ခု သဿတနိ သန္တိပတိသု ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိ မဟာထေရာ၊ စူရဂ္ဂါတာ စ သမာဂတေ ပစ္စေက တတိနော သဗ္ဗေဓမ္မရာဇဿ သာဝကာ ခိဏာသဝါ ဝသိပတ္တာ တေဝိဇ္ဇာ ဣဒ္ဓိတောဝိဒါ ဥတ္တမတ္ထေ မဘိညာယညာယ အနုသာဟိ သုရာဇိနောဟူ၍လည်းကောင်း။

အထက်ပါစကားရပ်တို့ကို ထောက်ရှု၍ ဇေယျဒါပမှာလည်း ဘာဏကဆောင် ရဟန္တာ အရိယာများ အများအပြားရှိပါသည်။ သီဟိုဠ်ဒီပမှာလည်း ဘာဏကဆောင် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များ အများအပြားရှိပါသည်။

ပါရာဇိက (၄) ၇၅၅...အဇောရာဇေ သဗေဘန္တေ မယံနတ္ထာ တရိဿတိ တဘံယေဝမဏတိဒ္ဓါဒသမ ယတ္ထံပါယာဏ တမံဏာ မရာပေတွာ ဒေဝါနံ ပိယတိဿသ

ရညောဒတ္တာဒုဋ္ဌဂါမဏိ အဘယောနာမ ဣမသ္မိံ ပဒေသေတု ပံကရောတုတိ အက္ခရာနိ လိခပေတွာ ပတိဋ္ဌခပေတွာဝန္တိတွာ ခေရ်ပုစ္ဆိ ပတိဋ္ဌ တံ နုခေါဘန္တေ တမ္မပဏ္ဍိ ဓိပေသခ သနတ္ထိ။အထက်ပါစကားရပ်ဖြစ်ပေါ်သော အချိန်ကာလ အက္ခရာထင်သည့်အခါကလည်း ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ဘာဏကဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ အများအပြားရှိပါသည်။ ပိဋကတ်တော်များကို အက္ခရာတင်သည့်အခါမှာလည်း ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ အရိယာ ဘာဏကဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ အများအပြား ရှိပါသည်။

တပည့်တော်တို့ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင်စဉ်တုန်းကလည်း ထေရဝါဒရှိသော သီဟိုဠ်၊ ယိုးဒယား စသော ထေရဝါဒနိုင်ငံတို့မှ မထေရ်များ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်မှ မထေရ်အားလုံး ညှိနှိုင်းပြီး ပိဋကတ်တော်များအရ ပုံနှိပ်သကဲ့သို့၊ ရှေးယခင်အခါတုန်းကလည်း တော်ပေဆိုသည့် ဘာဏကဆောင် အရိယာများ ကြည့်ရှုတင်မည်မှာ အမှန်မလွဲပင်။

ထိုမှတပါး သုတ္တန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များကား အရှင်အာနန္ဒာမှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍...သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂဋ္ဌ၊ ၁၅ နှင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ၆၀၌...တဒန္တရံ ပါတိက ဝဂ္ဂန္တိ -။ပ။- ဝတွာ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ ပဋိစ္ဆာ ပေသု အာဂုသော တုယံ နိသိတ ကေဝါ စေတိတိ။ မဇ္ဈိမ နိကာယံ သင်္ဂါယိတွာ မဟာကဿပထေရ ပဋိစ္ဆာပေသု။ ဣမံ တုမှာကံ နိသိတကေ ဝါမေထတိ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ပါရာဇိက၊ ဋ္ဌ၊ ၇၇၌...တေသံ ပရိဗ္ဗာနတော-အစ၊ အာနေ-ဆုံး အတိုင်း။ သာရတ္ထ ၁၇၈၌... တေသံ ထေရာနံ ဘန္တေ ဝါသိကာတိ -။ပ။- အာစရိယပရမရာ ငှင်းအဋ္ဌကထာဋီကာများကို ထောက်မူ၍ သုတ္တန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အရှင်အာနန္ဒာ အစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့သည်...သီလက္ခန္ဓာ ၊ ဋ္ဌ ၊ ၅ ၌... တတ္ထတိ ဘိက္ခု သန္တာဂမနံ ဝိယမ ဥပမာ အမာအဗဟုအသေက္ခ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ဘိက္ခုပတွာ အာနန္ဓသေက္ခ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ထေရော ဥစ္စနိတိဟူ၍လည်းကောင်း ၊ဋ္ဌ၊ ၃၁ ၌...အပရော အယော ဇေတိ ဣမိနာ နာနပ္ပကာရ ဝေဓ ဝိပတေနဝစနေနတ္ထ နောအတ္တ ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ သမတ္တိ သမ္ဘောစိ ပေတိ။

၁၆ -စ- ဤ ၁၆-၁၆-၂၀ ဟူသော စကားရပ်တို့ကိုထောက်မူ၍ အရှင်အာနန္ဒာ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာ ဖြစ်သည်။ အရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ အများအပြားရှိကြပေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော အရိယာဘာဏကဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် အများအပြား တို့သည် ပိဋကတ်တော်များကို မလွဲမချော်အောင် စောင့်ရှောက်ပြီး ဆောင်ယူကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါလျက်

(က) ပါဠိတော်ကို ဆောင်ယူကြသော ဘာဏကတို့ လောက၌လည်း (ယနေ့အလား) နာမည်ပင် ဧကန်ဖြစ်ပါသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။

(ခ) အထူးသဖြင့် ဓမ္မတ္ထမသိဘဲ ဓမ္မဆောင်လျှင် မလွဲမသွေဖြစ်ပွားရပါမည် ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(ဂ) ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက်အတော်များများသည် -။ ပ။အမှတ်အသား များသာ အသေအချာဖြစ်ပါသည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အရိယာဘာဏက ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဂုဏ်အသရ ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းသည်... ပါရာဇိကဏ္ဍ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၃၃၌... အကိစ္ဆာ ကောဝတာယံ မတ္တလတော တုမှာကံ လဇ္ဇိတဗ္ဗတံ အကာသိဟု ရဟန်းငယ်တစ်ပါးပြောသော စကားရပ်၌လည်းကောင်း။

သာရတ္ထီပနီ ဋီကာ ၃၈၄၌... မဟလ္လ ဟောတိ သမဏာနံ သာရပု မဿရပွံ လောကသမုဒါ စာရမတ္တံ ဝါ နဇာနာတိ အဓိပ္ပါယေန ပုတ္တာတ္တာ ဂုဏာ ပရီသနေန ဂရဟတိတိ ဝေဒီတဗ္ဗ-

ဟူ၍ လာရှိရကား ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သည်။ မလျှောက်ပတ်သည်ကိုလည်းကောင်း လောကအခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်း အလေ့အကျင့်ကို မသိဟုဆိုပါက ဂုဏ် ပဋိပသန ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေဥမင်ဆရာတော်ကြီးက ပါရာဇိကဏ် ။၄။ နိဿူ ၃၈၇၌အယံ မဟလဒဇော ဟူသည့် မုတ်ဆိတ်ဆံ ချအပ်သည်မျှကိုသာသိသည်။ ရဟန်းတို့နှင့် သာရပွဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကိုပါ ဟူသောအဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ဆိုပချေရကား ဂုဏပရိပသနဖြင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၏ ဟူ၍ မိန့်တော်မူထားသည်။

မဟလ္လက ဆိုသဖြင့် ဂုဏပရိပသနဖြစ်လို ဓမ္မတ္ထကိုမသိဘဲ အာပုပ်စော်နံသည် စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ (၁၇)၌ မိလိန္ဒ ပညာဝတ္ထုပြသော ဗုဒ္ဓဒဿနများ၏ အမှားများသည်လည်း -။ပ။- မိလိန္ဒပညာဝတ္ထုကို သုံးသပ်ခဲ့ပါသည်။ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ရေးသားထားခြင်းသည် ဂုဏပရိပသနဖြင့် စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့သည် မည်၏။

သာရတ္ထိပနီဋီကာ ၃၈၄ ၌...အဇာနိဂါတိ အဇာနန္တေ ဝါဇာဒနတန နဉ္ဇေလဒ ပပမာဏံ အရိယဘာဝေါဝ ပဗာဏိ-ဟူသော ဋီကာစကားကို ထောက်ဆ၍ အရိယာမှန်း သိမသိမှာ ပမာဏမဟုတ်။ အရိယာဖြစ်ခြင်းသည်သာ ပမာဏဟုဆိုမိန့်သောကြောင့်... အယူခံစောဒနာလွှာ (ခ)အချက်ကို 'ပလပ်'ပယ်ဖျက်၍ မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ အမှတ်(၁)၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း အယူခံဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အရိယူပဝါဒကံမှ မလွတ်ကင်း နိုင်သူများ ဖြစ်သည်ဟုတိုင်းသံဃဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကလည်း တညီတညွတ်တည်း သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

(ဂ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်

ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ သီလ တို့၌ အဝေစွပသာဒမှုများ ချွတ်ယွင်းကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အထောက်အထားပြုထားခြင်းဟူသော အယူခံဝင် စောဒနာလွှာ စကားရပ်၌ စိစစ် သုံးသပ်ပေအံ့။

ဓမ္မပူဇာ ဘုရားရှိခိုး ၂၅၌...

(ပ) အိပ်ခြင်း၊ စားခြင်း၊ အဆင်း စသည်တို့ကို ခံစားခြင်း များသည် ကိလေသာရှိသူများ၌ ဖြစ်ပွားနိုင်သကဲ့သို့ကိလေသာမရှိသူများ၌လည်း ဖြစ်ပွားနိုင် ပါသည်။

(ဒ) ကိလေသာရှိသူများဖြစ်ပွားရာ၌ ဖြစ်ပွားသောကြောင့် ငတ်မွတ်ခြင်း တဏှာ အဝင်ခံရပြီး ဆင်းရဲရသည်။ ကိလေသာမရှိသူများဖြစ်ပွားရာ၌ ဖြစ်ပွားသောကြောင့် အသိအမြင်ဖြစ်ခြင်း ပညာဝင်ပြီး လွတ်မြောက်ပါသည်။

(တ) ထို့ကြောင့် ကိလေသာအစရှိသော တရားများ ကင်းစင်သူများ အိပ်စားကာမ ဤသုံးဝကို ပြည့်ဝအောင်မြင်စွာ အဆောင်စွမ်းနိုင်ဆုံးသူများသာ ဖြစ်ရာပါသည်ဟူ၍ ဖော်ပြထား ပါသည်။

(ပ) စကားရပ်ဖြင့် အိပ်ခြင်း၊ စားခြင်း အဆင်း စသည်ကို ခံစားခြင်းများသည် ကိလေသာမရှိသူများ၌လည်း ဖြစ်ပွားနိုင်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

(ဒ) စကားရပ်ဖြင့် ကိလေသာရှိသောသူများ၌ ငတ်မွတ်ခြင်း တဏှာအဝင်ခံရသည်။ ကိလေသာမရှိသောသူများ၌ ပညာဝင်ပြီး လွတ်မြောက်သည်ဟု ဆိုလိုကြသည်။

(တ) စကားရပ်ဖြင့် ကိလေသာမရှိသူများ အိပ်စားကာမ ဤသုံးဝကို ပြည့်ဝအောင်မြင်စွာ အဆောင်စွမ်းနိုင်ဆုံးသူများဟု ဆိုလိုကြပေသည်။ဤတွင် အိပ်စားကာမ စကားသုံးလုံးထဲမှ

‘ကာမ’ဟူသော စကားကို စိစစ်သုံးသပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ပါရာဇိကပါဠိ ၅၌...ဝိဝိဇ္ဇေပနာမေတိ ဝိဝိဇ္ဇ အကုသလေဟိ မ္ဗေတိ- ဝတ္ထု ကာမကိလေသာကာမတို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ဆိတ်၍သာလျှင်ဟု ဆိုလိုသည်။

သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ပ ၃၃၇ ၌... ကာမာတိ ကိလေသာကာမာ ကာမေတ္တိတိ ကာမာ ကိမေန္တိ ဝနေတိတိ ဝါကာမာ အလိုရှိတတ်သောကြောင့် ကာမ တနည်း အလိုရှိကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ကာမသည် ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမဟု ၂ မျိုးရှိသည်။ ခုဒ္ဒကနိကာယ ဖူဠနိန္ဒေသပါဠိ ၃၆ ၌ကာမေသုနာ သိဂိဇ္ဈေယျာ တိကာမာတိ သဒ္ဓါနဘော ဣကာမာ ဝတ္ထုကာမစ ကိလေသကတမေ ဝတ္ထုကာမာ မနာပီတာရုပါ မအပ်တောသဒ္ဓါ -။ပ။- ကောသောကောဋ္ဌာဂါရုဉ္ဇရ နိယ ဝတ္ထု ဝတ္ထုကာမ ကတမ ကိလေသာမာ သန္ဓော ကာမရာဂေါကာမော အနုအရာဂေါဂသမော -။ပ။- အန္ဓသံကာမ တေမူသံ သကပ္ပပါက ဇာယတိအဟံ-သင်္ကပ္ပယိဿာမိ ဧဝံကာမန တေတိတိ တိ-ဣမေ ဂုစ္စန္တိ ကိလေသာကာမာ။

အဘိဓမ္မာ ပိဋက ဝိဘင်္ဂ ပါဠိ ၂၆၆၌...ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေတိ ဝိဝိဇ္ဇေ အကုသလေဟ ဓမ္မေတိ ဟိကတ္တကတမေ ကာမာ ဆန္ဒောကာမော ရာဂေါကောမော -။ပ။- ဣမေဂုစ္စန္တိ ကာမာ။

အထက်ပါ ပါဠိတော်တို့ဖြင့် ကာမသည် ၂မျိုးရှိပုံ။ ထိုကာမ ၂မျိုး ၂စားတို့၏ အရတို့ကို ဟောကြားတော်မူသည်။ ပါရာဇိကကဏ္ဍ ၂၄၊ ၁၁၃ ၌...ပုရိမေန ဓေတ္တ ဝတ္ထုကာမေဟိ ဝိဝေတဝ စနေ တောယေဝကာမသုခ ပရိစ္စာဂေါ ဓုတိယေန ကိလေ သကာမေဟိ ဝိဝေကဝနတော နေက္ခမ္မသုခ ပရိဂ္ဂဟော ဝိဘာဝိတော ဟောတိ ဟောတိဧဝံ ဝတ္ထုကာမ ဝိဝေက ဝစနတော စယဝစ စတေသံ ပဋ္ဌမေန ကိလေဝတ္ထုပ္ပကာ နဒုတိယေန သံကိလေ သပ္ပကာန

ဤစကားရပ်ဖြင့် ကိလေသာကာမ ဝတ္ထုကာမ ၂မျိုးလုံးကို ဖျာန်ဖြင့်ပယ်ခွာကြောင်း ပြသည်။ ပါရာဇိကကဏ္ဍ ပါဠိ ၆၌... တဿမေ ဧဝံဇာနတော ဧဝံပဿတော ကာမာသဝါ ဝိစိတ္တံ ဝိမုဒ္ဓိတ္ထ အဝါသဝါ တိစိတ္တံ ဝိမုစ္စိတ္ထ အဝိဇ္ဇာ ယဝါ ဝိစိတ္တံ ဝိမုဒ္ဓိတ္ထ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမှီတိ ဉာဏ်ဟောတိ။

ပါရာဇိက ၂၄၊ ၁၃၆ ၌...အာသဝါနံ ဓယ ဉာဏာယာတိ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဉာဏတ္တာယ အရဟတ္တ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဒမေဧဝံဇာနတော ဧဝံပဿတယ တိတဿမယံ ဧဝံဇာဒ္ဒဒ္ဓ ဝံယသန္တဿ သဟ ဝိပဿာအယ ကောဋီပတ္တံ မဂ္ဂတစေတိ ကာမာသဝါဟိ ကာမာသဝတော ဝိမုစ္စိတ္တာ တိ ဣမိ ဖလက္ခဏံ သေတိ မဂ္ဂဏေတိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ ဖလက္ခဏေ ဝိမုတ္တံ ဟောတိ။

ဤပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့ကိုထောက်၍ မြတ်စွာဘုရားနှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားအရိယာသံဃာများမှာ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ခွာပြီးဖြစ်လျက် ကာမထည့်၍ ‘အိပ်စားကာမ ဤသုံးဝအရ ပြည့်ဝအောင်မြင်စွာ အဆောင်စွမ်းနိုင်ဆုံးသူများ’ဟု ဆိုခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် တပည့်သား အရိယာသံဃာ၌ အကြည်ညိုမဲ့အောင်ပြုလုပ်ရာကျသည်။

ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုး ၄၅-၄၆၌...‘ထိုထက်လည်း မသိသည့်အလျောက် မိုက်ခဲမိ ပါသေးသည်။ တပည့်တော်တို့သည် ဖိုလ်တရားကို တရားထင်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို တရားထင်ခြင်း သင်အံ့ကျက်မှတ်ရန်အတွက်သာဖြစ်.....နောက်ဆုံးပိတ်အားဖြင့် ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး ပရမတ်များကို တရားဟု ထင်မိခဲ့ကြသည်အထိဖြစ်ပါသည်။

၎င်းတို့ရေးသားထားသော အထက်ပါစကားရပ်တို့ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရာ၌ ‘တရား’ ဆိုသော မြန်မာဝေါဟာရသည် မဂဓဘာသာပါဠိဝေါဟာရအားဖြင့် ‘ဓမ္မ’ ဖြစ်ပါသည်။

တရား-မြန်မာစကား၊ ဓမ္မ-မာဂပေါဠိစကား။ အဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌ ၈၀၅... အတ္တနော ပန သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ ဓမ္မာအရိယန္တိဝါ ပစ္စယေတိ ဓာရိယန္တိဝါယတာ သဘာဝဘောတိဓမ္မာ မိမိ၏ သဘောကို ဆောင်တတ်ခြင်း စသည်ကြောင့် ဓမ္မတရားခေါ်၏။ သာရတ္ထဒိပနိ ဋီကာ ၁၈၅... ကတ္တယထာနုသိန္ဒိ ပဋိပဇ္ဇမာနေစတု သုအပါယေသု အပတမာနောရေတိတိ ဓမ္မော ၎င်းဋီကာ ၁၂၅... သံသာရ ဒုက္ခေ ဝါ အပတ မာနေ လတွာ ဓာရေ တိတိဗမာမဂ္ဂဖလပ္ပတ္တိယာ သတ္တကုတ္တု ပရမတာဒိ ဝသေန သံသာရဿပဋိစ္စိန္တတ္တာ အပါယာဒိ နိဗ္ဗတ္တဂါကိလေသမိဒ္ဓံသ နစ္စေတ္တစရဏ ဧဝကတွာ အရိယ မဂ္ဂေါတဿထ ဓတ္တ သိဒ္ဓိ ဟေတုတာယ နိဗ္ဗာနဉာတိ ဉာယမေဝ နိပ္ပရိယာယတော ဓာရေတိ အရိယ ဖလံ ပနတံ သမုစ္စိန္တ ကိလေသ ပဋိပ္ပဿဋ္ဌနေန တဒန ဂုဏတာယ ပရိယတ္တိဓမ္မော တဒမိဂမ ဟေတု တာယာတိ ဉာယပရိယာထတော ဓာရေတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

အထက်ပါအဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ကို ထောက်ဆောင်ခြင်း၍ အရိယာမဂ်နှင့် နိဗ္ဗာန် တို့သည် မုချအားဖြင့် ဓမ္မတရားတို့ မည်ကုန်၏။ အရိယာဖိုလ်နှင့် ပရိယတ်တို့သည် ပရိယာယ် အားဖြင့် ဓမ္မတရားတို့ မည်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် တရားကို တရားမဟုတ်သကဲ့သို့... 'ဖိုလ်တရားကို တရားထင်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို တရားထင်ခြင်း သင်အံ့ကျက်မှတ်ရန် အတွက်သာဖြစ်သော -။ပ။- ထို့ပြင်လည်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှ တရားထင်ခြင်း စသော-၎င်းတို့၏ စကားရပ်များသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်၌ ကြည်ညိုကြင်းမဲ့ရာ ရောက်သည်။ ဟုတ်၏။ နိဗ္ဗာန်ကို တရားမဟုတ်ဟု ရေးသားပြောဆိုကြပြီး ဓမ္မပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်း စာမျက်နှာ ၄၈၅ 'နိဗ္ဗာန်တရားကို'ဟု နိဗ္ဗာန်နှင့် တရားဟူသော စကားလုံး ၂ခုကိုဆွဲစပ်ပြီး ရေးကြပြောကြပြန်သည်။ (ရှေ့နောက်မညီ ရှိလေစွ)

သောဓနာလွှာ စာမျက်နှာ ၃၅၅... 'ဤသို့ပင် သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျောက်ပုံနှင့် တပည့်တော်များ လုံးဝပင် မတူ ကွဲပြားခြားနားလှပါသည်။ ဤသို့ အသေအချာကွဲပြားလျက် -။ပ။- ပြန်လည်၍ ဝိနိစ္ဆယတင်ပြီး တရားစွဲဆိုမှုပြုရန် ပြင်ဆင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်'-ဟူသော စကားရပ်သည် မလျောက်ပတ်မှန်းသိလျက် စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၁)သို့ တင်သွင်းသော စောဒနာလွှာဖြင့် ရေးသားလျှောက်ထားခြင်းသည် ဧကဘိက္ခုသို့ မိတိ အဂါရဝေတတေသံသေတတော ယေဝတောတိဟူသော ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ ၂၇ ၌ လာသော စကားရပ်နှင့်အညီ သံဃာအား မထီမဲ့မြင် ပြောဆိုပြုလုပ်ရာ ရောက်သည်။

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ ၃၁၄၅...အရိယကန္ဓေတိ သီလေတိ သမန္တာစတေဓ နောတိအခဏေါတိ-။ပ။-သမာဓိသံဝတ္တနိ တေနိစသည်ဖြင့် လာရှိရကား အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော မကျိုးသော-။ပ။- သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သည့် သီလနှင့်ပြည့်စုံရန် ရေးသားထားသည့် အများထွက်ဆိုချက်များအရ ထောက်ဆ၍ သီလမတ္တိဖြစ်ဖို့ မလွယ်ကူဟု သဘောတူယူဆ သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

အထက်ပါ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာဋီကာ စကားရပ်တို့ကိုထောက်ဆ ဆင်ခြင်တော် မူကြပြီး အယူခံစောဒနာဝင်လွှာ (ဂ)ပါ စကားရပ်ကို ပယ်ဖျက်၍...အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အင်္ဂါလက္ခဏာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓအာဝေစ္စပသာဒဂုဏ်၊ ဓမ္မအဝေစ္စပသာဒဂုဏ်၊သံဃ အဝေစ္စ ပသာဒဂုဏ် သီလသမ္ပတ္တိဟူသော 'သောတာပတ္တိဟူသော' သောတာပတ္တိယင်္ဂ 'သောတာပန် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျင့်ဝတ်အင်္ဂါတရားများ ပျက်ပြားနေသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း' ဟူသော မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယ၏ သုံးသပ်ချက်သည် ပြည့်စုံလုံလောက် ကောင်းမွန်သည်ဟု ထပ်မံ၍ သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

(ဃ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်

ပါပိစ္ဆက္ကစ္ဆာပကတရှိကြောင်း လုံးဝအထောက်အထား မပြနိုင်ဘဲ ပါပိစ္ဆက္ကစ္ဆာ ပကတရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားခြင်းဟူသော အယူခံစောဒနာလွှာ စကားရပ်၌ စိစစ်သုံးသပ်ပေအံ့။

ပထမစုဒ္ဒိတက ဦးဉာဏ ရွှေမြင်တင် ထွက်ဆိုချက် မေးခွန်း နံပါတ်(၁၈)၌...

မေး။ အရှင်ဘုရား မည်သည့်တရားများ ရပြီးဖြစ်ပါသလဲ။

ဖြေ။ ဈာန်တရား ၅ပါးနှင့် မဂ်တရား ၄ပါးလုံး ရပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ စုဒ္ဒိတက ဦးဂုဏဝန္တ၏ ထွက်ဆိုချက် မေးခွန်းနံပါတ်(၁၃)၌...

မေး။ ဈာန်ရသည်ဆိုရာ၌ မည်သည့်ဈာန်ကိုရရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ငါးပါးလုံးကို ရရှိပါသည်။

မေးခွန်းနံပါတ် (၁၄)၌...

မေး။ တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည် သက္ကာယိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ -။ပ။-ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူး ရရှိပြီးဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟုလျှောက်ထားပါသည်။ ထိုသို့ လျှောက်ထားရာတွင် မည်သည့် မဂ်ကို ရသည်ဟု ဆိုလိုပါသလဲ။

ဖြေ။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရသည်ဟုဆိုလိုပါသည်။

သောဓနာလွှာ၏ စာမျက်နှာ(၁)၌...

‘တပည့်တော်တို့ ပဋိဝေဓကျေးဇူးများကို ဖွင့်ဟလျှောက်ထားခဲ့ကြသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တပည့်တော်တို့သည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများမှတစ်ပါး မသက်ဆိုင်သူ မည်သူ့အားမျှ တပည့်တော်တို့၏ ပဋိဝေဓကျေးဇူးများကို ဖြန့်ကား ကြော်ငြာ ခြင်း မပြုခဲ့ကြပါ။’

အယူခံစောဒနာလွှာ စာမျက်နှာ (၈) (၉)၌...

‘တပည့်တော်များသည် အရိယသစ္စာမျက်လုံးပေါက်ကြသူများဖြစ်၍ ဘဝပေး တာဝန်အရ မလွဲမရှောင်သာဘဲ သီတင်းသုံးဖော်များနှင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့အတွက် -။ပ။- သိသူကမပြောလျှင် ပြောသူမရှိ ဖြစ်မည်ကိုငဲ့၍ ပြောဆိုနေခြင်းမျှသာ ဖြစ်ကြပါသည်။’

အထက်ပါ စုဒ္ဒိတကတို့၏ထွက်ဆိုချက် သောဓနာလွှာ လျှောက်ထားချက် အယူခံစောဒနာဝင်လွှာပါ လျှောက်ထားချက်များကို ထောက်ရှုက ဈာန်ရသည်၊ မဂ်ရသည်ဟု လည်းကောင်း၊ စုဒ္ဒိတကနှစ်ပါးလုံး ပေါင်း၍ စစ်ဆေးချက်ကိုကြည့်ရှုရာ၌ အဘိညာဉ်ရသည် ဟုလည်းကောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

သောဓနာလွှာစကားရပ်မှာ... ‘နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကများမှတစ်ပါး မသက်ဆိုင်သူ မည်သူ့အားမျှ တပည့်တော်တို့၏ ပဋိဝေဓကျေးဇူးများကို ဖြန့်ကား ကြော်ငြာခြင်း မပြုကြပါ’ဟု ဆိုထားသော စကားရပ်နှင့်...

အယူခံစောဒနာလွှာ စကားရပ်မှာ... ‘ဘဝပေးတာဝန်အရ၊ မလွဲမရှောင်သာဘဲ သီတင်းသုံးဖော် နှင့် ဒကာ ဒကာမတို့အတွက် ထမ်းရွက်နေသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရေဆန်နှင့်တူသော ဤအရိယသစ္စာကို ဟောပြောခြင်းဖြင့်’ ဟူ၍လည်းကောင်း သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ နံပါတ်(၁)၌.. ‘ဤသာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ မိတ္တူများကို တပည့်တော်တို့ နေရာ/ ရပ်ကွက်/ ကျေးရွာအုပ်စု သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ မြို့နယ်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့၊ တိုင်းသံဃ မဟာနာယကအဖွဲ့၊ ပြည်ပမှ လက်လှမ်းမီသမျှ ထေရဝါဒ သံဃာအဖွဲ့များနှင့် နိုင်ငံတော်အာဏာပိုင် အဖွဲ့

အစည်းများသို့ ပေးပို့ပါသည် ဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း။ စသည်ဖြင့် ရေးသားပြောဆိုသော စကားရပ်များမှာ ကွဲပြားခြားနားနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြပါက ဤကဲ့သို့ ကွဲပြားခြားနားခြင်းမဖြစ်ရပါ။ သတိထား၍ ယင်းတို့၏ စာရွက်စာတမ်းများကို လေ့လာကြည့်ရှုပါက သာမညဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များပင် သိနိုင်လောက်ပါသည်။

စုဒ္ဓိတကနစ်ပါးလုံးကို ပေါင်း၍စစ်ဆေးရာ၌...

ဦးဉာဏ၏အဖြေ။ ဈာန်အကျိုးများကိုသာ သုံးသပ်ပြီးနေခဲ့ဖူးပါသည်။ မြေလျှိုးမိုးပျံသော ကိစ္စများကို အသုံးမပြုနိုင်ခဲ့ပါ။

(ခ)အမေး၌။ ငါ့ရှင် ဦးဂုဏဝန္တ-အဘိညာဉ်ရသည်ဆိုရာ၌ တစုံတရာ ထူးထွေသော အမှုကိစ္စကို ဖန်ဆင်းပြနိုင်ပါသလား။

ဖြေ။ ဖန်ဆင်းပြနိုင်ပါသည်။

(ဂ)အမေး၌။ သည်လိုဆိုလျှင် ယခု ပရိသတ်မြင်နိုင် လောက်အောင်ရှေ့မှောက်တွင် ဖန်ဆင်းပြပါ။

ဖြေ။ ပရိသတ်မြင်နိုင်အောင် ဖန်ဆင်းမပြနိုင်ပါ။ မိမိစိတ်ထဲမှာသာ ဖန်ဆင်း၍ပြနိုင်ပါသည်။ စသည်ဖြင့် ထွက်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တပါးစီ အသီးသီးအား ဈာန်၊ မဂ်နှင့် ပတ်သက်သော စတုတ္ထပါရာဇိကပါဠိတော် (၁၁၇)၌ ‘ကိံ တေ အဓိဂတိ’-စသည်ဖြင့် လာသော ပါဠိပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ (၈၁-၈၂)၌ ‘ကိံဘယအနိစ္စ လက္ခဏံ ဓရံကတွာအဓိဂတိ’ စသည်ဖြင့် လာသော ပါဠိတော်ကိုထောက်၍ မေးစိစစ်သော မေးခွန်းများကို ကျေနပ်လောက်အောင် မဖြေဆိုနိုင်ကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အဘိဓမ္မ ပီဋကဝိဘင်္ဂပါဠိ (၃၆၄)၌...တတ္ထကတမာ ပါပိစ္ဆဏ ကမေတစ္စော အသဒ္ဓေါ သမာနော သဒ္ဓေါတိမဇနောဇာနာ ဘတိက္ကစ္ဆတိ-။ပ။- အဓိကာလဝေါသမာနောဓိ ကာသဝေါတိ၊ မဇနောဇာနာဘူတိက္ကစ္ဆတိ၊ ယာဝေရူပါ ဣစ္ဆာ၊ ဣစ္စာဂတာ၊ ပါပိစ္ဆဏရာဂေါသာ ရာဂေါ စိတ္တဿ သာရာဂေါ အသံဝုစ္စပါပိစ္ဆတာ...

ပါရာဇိကပါဠိ ၁၁၈၌...ပါပိစ္ဆေတိ ယာသာဏုမေကဇော ဒုဿီလောဝ၊ သမနောသီလဝါတိ၊ မဇောနော၊ တနာဘူတိက္ကစ္ဆတိတိ အာဒါနာ နယေနုရတ္တာ ပါပိစ္ဆာကယသမန္နာ ဂတော၊ ဣစ္ဆာပကတောတိကာယ ပါပိကာယဣစ္ဆယ၊ အပကတော၊ ဣစ္ဆာပကတောတိကာယ ပါပိကာယဣစ္ဆယ၊ အပကတော အဘိ ဟူသော ပရာဇိတောပုတွာ ဟူ၍လည်းကောင်း။

ဥပရိပဏ္ဏာသ၊ ဌ၊ ၃၁၌...တတ္ထယံ ကိဉ္စိ ဇေတံ မ္မကောဋ္ဌာသံဂဟေတွာ ဣမံ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ကရိဿာမစ္စဝံအမှာကံ အာစရိယကုလန်ယျာနိကံ ဘဝိဿတိ မယဉ္ဇလောကေ၊ ပါကဋ္ဌာ ဘဝိဿာမ ‘တိဟံအမ္မံ’ ‘ဓမ္မာအယန္တိ’ ကလေန္တယဓမ္မောတိ ဝိဝုန္တိ ဘထေဓမ္မ ကောဋ္ဌာရေ သုကံ ဂဟေတွာ အဓမ္မော အယန္တိ ကလေန္တာ အဓမ္မောတိ ဝိဝုန္တိ ဟူ၍ လည်းကောင်း။

အထက်ပါ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ အမေးများ၊

စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အဖြေများ၊ သောဓနာလွှာ၊ အယူခံစောဒနာလွှာများနှင့် ပါဠိတော်များ အဋ္ဌကထာများကို ထောက်ဆောင်ခြင်းသုံးသပ်တော်မူကြပြီးလျှင်...

(ဃ)အမှတ်ပါ။ ပါပိစ္ဆဏုပကတရုံကြောင်း လုံးဝအထောက်အထား မပြနိုင်ဘဲ ပါပိစ္ဆဏုပကတရုံကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားခြင်းဟူသော အယူခံစောဒနာဝင် ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တ တို့၏ လျှောက်ထားချက်ကို ပယ်ဖျက်၍...

မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက်အတိုင်း ပါပိစ္ဆက္ကစ္ဆာပကတ တရားများ ရှိနေသူများဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံသုံးသပ်တော်မူကြသည်။

(င) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်

(စ) ‘ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ရရှိကြောင်းကို မသိဘဲ မရရှိဟုအထောက်အထားမခိုင်လုံဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထား ပြုထားခြင်း’ ဟူသောအယူခံစောဒနာဝင်လွှာစကားရပ်ကို စိစစ်သုံးသပ်ပေအံ့။

(ဆ) အယူခံစောဒနာလွှာ စာမျက်နှာနံပါတ် (၁၀)၌ ‘ဆရာတော်များဘုရား၊ တပည့်တော်များသည် ဈာန်၊ မဂ်၊ဖိုလ်တရားများကို ရရှိကြသည်မှာ အမှန်တကယ်ဖြစ် ကြပါသည်’ဟူ၍၎င်း။

(ဇ) စာအုပ်အတွင်းမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်သည် လူအတွင်းမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နှင့် အခြားကြီးခြားလှပါသည်။ မတူညီနိုင်တော့အောင် ခြားနားလှပါသည်ဟူ၍၎င်း။

(ဈ) ထို့ကြောင့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ် ရှိမရှိ စစ်ဆေးရန်မှာ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မရသူ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာဆရာများ ညွှန်ပြသကဲ့သို့ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ဖြင့် မဖြတ်သင့်ပါဟူ၍၎င်း။

(ည) ထို့ကြောင့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မရသူများက စစ်ဆေးသင့်သည်မှာ သာဂုံတ္တရဗျာကရဏသုတ်၊ ကိတ္တိသုတ်စသည်၌လာသော အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ရန်လိုခြင်း ရှိမရှိစသည်ဖြင့်သာ ဖြစ်သင့်ပါသည်။ သို့မှသာ မိမိ မသိနိုင်သော စစ်မေးခြင်းဖြစ်၍ အမှန်သိနိုင်ရပါမည် ဟူ၍၎င်း- တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုသို့ တွေ့ရှိရသော အချက်လေးချက်အနက် (စတုတ္ထ) အပိုဒ်အရ တောမန၊ ဥပနာယမက္ခ အစရှိသော (၁၀)ပါးဖြစ်မဖြစ် ဗျာကရဏသုတ် အလိုအားဖြင့်၎င်း၊ ဒုဿီလ အသန္တ အပ္ပဿုတ အစရှိသော(၁၀)ပါး ဖြစ်မဖြစ် ကိတ္တိသုတ်အလိုအားဖြင့်၎င်း၊ စိစစ်သုံးသပ်ခြင်းသည် သုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်သာ သင့်လျော်၏။

သို့သော်လည်း စတုတ္ထပါရာဇိကအာပတ် သင့်ရောက်ကြောင်း စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်၍ စောဒနာဝင်(အယူခံ)မှု ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ဝိနည်းဓမ္မကံ အဓိကရုဏ်း အမှုအမှတ်(၂-၈၂)ကို စစ်ဆေးသော စစ်ကိုင်းတိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ အမှတ် (၂-၈၂) ဆရာတော်များက အယူခံ စောဒနာလွှာ (စတုတ္ထ)အပိုဒ် ပါ စောဒနာဝင်ချက်ကို လက်သင့်မခံဘဲ ပယ်ဖျက်တော်မူကြသည်။

(က) အပိုဒ်ပါ စကားရပ်၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ဋီကာဆရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကျ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကိုသိတော်မူကြသော ဆရာတော်များဖြစ်ကြသည်။ ဈာန်တရား၊ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားတော်တို့ကို ရရှိပြီးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်လည်း စတုတ္ထပါရာဇိက ပဒသာဇနိယပါဠိ-၁၁၇၌...

ယမနဂ္ဂါဟိယမာ နောတိ ယံဝတ္ထု ပဋိညာတံဟောတိ၊ ကသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ သမန ဂ္ဂါဟိယမာ နောကိံ တေ အိကတံ တတဓမ္မံ
တေကိလေသာ ပဟိနာဏာမေသံ မ္မနံ လာသီတိ။

ဤကဲ့သို့ ဟောတော်မူချက် ညွှန်ပြတော်မူချက်အရ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကို သိတော်မူကြသော အဋ္ဌကထာဆရာ ဋီကာဆရာများ မိန့်မှာချက်အတိုင်း စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယ အမှတ်(၁) ဝိနည်းခိုရ်ဆရာတော်များ၏ စစ်မေးပုံများ သင့်လျော် လျှောက်ပတ် သည်ဟု သုံးသပ်တော်မူကြသည်။

(၁)အပိုဒ် စကားရပ်၌ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အလုံးစုံသောလူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ သဏ္ဌာန်တို့၌ ဖြစ်နိုင်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အမျိုးမျိုးကို အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် စတုတ္ထပါရာဇိက ပဒသာဇနိယပါဠိ အဂ္ဂင်္ဂဝိဘင်္ဂံပါ သို့ ဈာန်ဝိဘင်္ဂံ ပါဠိတော်များ၌ အကျယ်ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။ထို့ကြောင့် ဈာန်ကိုရသည်။ မဂ်ကိုရသည်ဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောတော်မူထားသည့် ပိဋကတ်တော်အတွင်းမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အမျိုးမျိုးနှင့် တူညီရပါမည်။ အခြားကြီး ခြားနားလှပါသည်။ မတူညီနိုင်တော့အောင် ခြားနားလှပါသည် ဆိုသော အယူခံစွေ့နာလွှာပါစကားရပ်ကို သဘောတူ ပယ်ဖျက်တော်မူကြသည်။

(ပ) အပိုဒ်ပါ စကားရပ်၌ ပဌမစုဒ္ဓိတက ဦးဉာဏ၊ ရွှေမြင်တင်၏ ထွက်ဆိုချက် စုဒ္ဓိတကဦးဂုဏဝန္တ၊ ယင်းမာတောရွာ၏ ထွက်ဆိုချက်စုဒ္ဓိတကနှစ်ပါးလုံးပေါင်း၍ ထွက်ဆိုချက်များ၌၎င်း၊ သောဓနာလွှာစာမျက်နှာ(၅)၌ (က)အပိုဒ်(၂)မှ အပိုဒ်(၆)အထိ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ရရှိသော ဥတ္တရိမနုဿမ္မများကို ကာယသက္ခိပြု၍ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကများထံ လျှောက်ထား သူများဖြစ်ပါသည်ဟူ၍၎င်း၊

သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ (၁၁)၌...

‘တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည်’ အစရှိသောစကား၊ ‘တပည့် တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း’အစရှိသော စကားများသည်လည်း...

အယူခံစွေ့နာဝင်လွှာ (၈)၌...

‘တပည့်တော်များသည် အရိယသစ္စာမျက်လုံးပေါက်ကြား

သူများဖြစ်၍’ အစရှိသော စကားများသည်လည်း၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ရသည်

ဟု ပြောဆိုရေးသားသော စကားများပင်ဖြစ်ကြ၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍပါဠိ ၁၁၈၌...

ဥတ္တရိမနုဿမ္မာ နာမဈာန်ဝိမောက္ခော သမာ သမာပတ္တိ

ဉာဏ္ဌဿန မဂ္ဂဘာဝနာ ဖလသစ္စိ ကိရိယာကိလေသပတာနံ

ဝိနိဝရုဏတာ စိတ္တဿ သုသာဂါရေ အဘိရတိ ဈာနန္တိ ပစ္စယံ ဈာနံ

၊ တိယဈာန၊ တတိယဈာန၊ စတုတ္ထဈာန၊ မှတ်ချက်(ဝိဘင်္ဂံပါဠိ၌

စတုတ္ထတမျိုး၊ ပဉ္စမတမျိုး လာရှိသည်။)

ဝိမောက္ခောတိ သုညတောဝိမောက္ခော အနိမိတ္တော ဝိမောက္ခော

အပ္ပဏိ တိတောဝိမောက္ခော စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၇၇

ပါရာဇိကကဏ္ဍ၊ ၄ ၊ ၂ ၊ ၈၄၌...

တတ္ထပဌမဈာနီတိ၊ မေတ္တာဈာနန္တိနိပိ၊ အသဘဇ္ဈာနန္တိနိပိ၊

အာနာပါန သာတိ သမာဓိဇ္ဈာနမ္ပိ လောကီယဇ္ဈာနမ္ပိ၊ လောကုတ္တရဇ္ဈာနမ္ပိ

သင်္ဂဟိသမေဝ။

ပါရာဇိက၊ ၄ ၊ ၂ ၊ ၈၅၌...

စတ္တစဝိမောက္ခတ္တိတေန စသမာဓိတ္တိတေန စအရိယ မဂ္ဂေါ

ဝ ဂုတ္တော၊ သမာပတ္တိတ္တိတေနပန၊ ဇေယျသမာပတ္တိ တေသု ယံကိဉ္စိ

ဧကမ္ပိပုံဂဟေတွာ ‘အဟံဣမဿလာဘမိ’ ကိဘဏန္တော ပါရာဇိကော

ဝဟောတိ ဟူ၍လည်း လာရှိပေသည်။

အထက်ပါ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတို့ကို ထောက်ဆ၍ မြတ်စွာဘုရား
 သခင်ဟောကြားတော်မူသော ဥတ္တရိမနုဿမ္မအရ ဈာန်တရား၊ မဂ်
 တရား၊ ဖိုလ်တရားများကို ဟောတော်မူသော ဋီပသနာတော်နှင့်အညီ
 မဖြေဆိုနိုင်ဘဲ မရရှိပါဘဲလျက် ဈာန်ရသည်၊ မဂ်ဖိုလ်ရသည်၊
 အဘိညာဉ်ရသည်ဟု ရေးသားပြောကြားလေသော ကြောင့်
 (င) ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရရှိကြောင်းမသိဘဲ မရရှိဟု အထောက်
 အထားမခိုင်လုံဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်အထောက်အထားပြုထားခြင်းဟူသော
 အယူခံစွေဒနာလွှာပါ စကားရပ်ကိုပယ်၍...
 (င) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဈာန်တရား၊ မဂ်တရား
 များကို မရရှိကြပါဘဲလျက် ရှင်ဉာဏက မိမိ၌ မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်တရားများ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၇၈
 နှင့် အရဟတ္တမဂ်ကို ရရှိပြီးဖြစ်ပါသည်ဟူ၍လည်း၊ ရှင်ဂုဏဝန္တက မိမိ၌
 ဈာန်အဘိညာဉ်များနှင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍လည်း၊
 ရန်ကုန်မြို့၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများထံသို့
 သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာအရ စာဖြင့်ရေးသား
 လျှောက်ထားခြင်း။
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၁) ဝိနိယရ ဆရာတော်
 များထံ နှုတ်ဖြင့်အစစ်ခံထွက်ဆိုထားခြင်း။
 ဤကဲ့သို့ ကာယဝါစာစိတ္တာသမုဋ္ဌာနနှင့်အညီ ရေးသားထွက်
 ဆိုထားသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း ဟူသော စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃ
 ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)

x x x x x

[စာမျက်နှာ၄၈၉မှ ၄၉၂အထိ ပြုတ်ကျန်နေသည်]
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၇၉
 (စ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်
 x x x x x

အမယဉ္ဇနာ ဣဋ္ဌေ ဝိဋ္ဌိသညီနော၊ အပတ္တေ ပတ္တသညီနော၊
 အနိဂတေ အိဏသညီနော၊ အသစ္စိကတေ သစ္စိကတသညီနော၊
 အနိဂတေ အိဂတသညီနော၊ အသစ္စိကတေ သစ္စိကတသညီနော၊
 အိမာနေန အညီဗျာကရိမှာ ကစ္စိနုခေါမယံ ပါရာဇိကံ၊ အာပတ္တံအပလ္လာ
 တိ တေ အာယသ္မတော အာနန္တ ပသ ဧကပတ္တံ အာရောဓေသုံ။
 ဟူသော ပါဠိတော်စကားရပ်မှာ ပါရှိသကဲ့သို့ ဦးဉာဏနှင့်
 ဦးဂုဏဝန္တတို့ အလိုလို ဂုဏုစွ ဖြစ်ရာ၏။ သို့မဟုတ် စိတ်မချမ်းမသာ
 ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သီတင်းသုံးဖော်တို့အား အိမာနဖြင့် ဥတ္တရိ
 မနုဿမ္မကို ပြောမှားမိကြောင်း ဝန်ခံစကားပြောကြရာ၏။ ဤစကား
 တို့ကို သောနာလွှာ၌လည်း၊ အယူခံစွေဒနာတင်လွှာ၌လည်း အရိပ်အမြက်မျှ

မတွေ့ရပါ။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့ တင်သွင်းလျှောက်
ထားသော သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာကို ပြန်လည်
၍ ချီးမြှင့်ရန် တောင်းဆိုလျှောက်ထားသင့်ပေသည်။

မွေဝိဟာရီဒါနိ

၄၈၀

အထက်ပါသာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
သောနာလွှာ၊ ပထမဦးတက ဦးဉာဏ၊ ရွှေမြင်တင်၏ ထွက်ဆိုချက်
ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့ကို ထောက်ဆညှိနှိုင်း၍...
စ-အိမာန၏ အခန်းကဏ္ဍကို တမင်ပျောက်ကွယ်အောင်
လှည့်ပတ်ဖျောက်မြှုပ်ထားခြင်းဟူသော အယူခံစွေဒနာလွှာပါ စကား
ရပ်ပယ်ချ၍...

(စ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ရနိုးမှုဟူသော အိမာန
ကိစ္စအတွက် ယင်းတို့နှစ်ပါးက အိမာနမျှမဟုတ်ကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်
နှုတ်ဖြင့်ထွက်ဆိုထားကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုကားဟူသော စစ်ကိုင်း
မြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ သုံးသပ်ချက်ကို လက်ခံ အတည်ပြုတော်မူ
ကြသည်။

မွေဝိဟာရီဒါနိ

၄၈၁

(ဆ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်
အယူခံစွေဒနာလွှာစာမျက်နှာ၁၅၌ ‘ရိသေစွာလျှောက်ထား
ပါသည်ဘုရား။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်အမှတ်(၁) သံဃဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ
သည် လွဲမှားသော -။ပ။- ဆက်ကပ်ပါဦးမည်ဘုရား’ ဟူသော စကား
လုံးကို စိစစ်သုံးသပ်ပေအံ့။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ။ ၄ ။ ပ ။ ၁၉၅၌...
တသ္မိံ ပန သိက္ခပုဗ္ဗေ သိက္ခပုဝိသင်္ဂေစ သကလေစ
ဝိနယနိစ္ဆယေ ကောသလံ ပတ္တယန္တေန စတုဗ္ဗိဓာ
ဝိနယောဇာနိတဗ္ဗော
ထိုင်း၊ ၄ ။ ပ။ ၁၉၉၌...

ဣမဉ္ဇ ပန စတုဗ္ဗိ ဝိနယံဥတွာပိ ဝိနယ၊
မရေန၊ ပုဂ္ဂလေန၊ တိလက္ခဏ သမန္နာဂတေ န သာဝိတဗ္ဗ
ထိုင်း၊ ၄ ။ ပ။ ၂၀၀၌...
ဣမေတိပန တိတိလက္ခဏောတိ သမန္နာဂတေန ဝိနယရေန
ဝတ္တု ဝိနိစ္ဆယတ္တံ သန္နိပတိတေသံ ယေဩတိဏ္ဏေ ဝတ္တုသိ။
ဧဝေတေန ဣတိတေနစ တုတ္တေစတ္တဗ္ဗေ သဟသာအဝိနိစ္ဆ
နိတွာ ဝ ဆဌာနာနိ ဩလောကေ တဗ္ဗာတိ။

မွေဝိဟာရီဒါနိ

၄၈၂

ထိုင်း ၊ ၄ ၊ ပ ၊ ၂၀၁၌...

ယောတိ၊ ဘိက္ခု စတိဗ္ဗမဝိနယ ကောဝိဒါ တိလက္ခဏ
 သမ္ပန္နော။
 ဣမာနိသဌာနာနိ ဩလောကေတြာ အိကရဏံ ရပဿမေတိ၊
 တဿဂိစ္ဆယော အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယော၊ ဗုဒ္ဓနသယံ နိဿိ တွာ၊ ဝိနိစ္ဆယ
 သ္မိသောဝဟောတိ
 ဟူသောအထက်ပါအဋ္ဌကထာလာ ဂုဏ်အင်္ဂါတို့ကို မိမိတို့၏
 သဏ္ဌာန်၌ ပြည့်စုံစေကြပြီးလျှင်...
 အယူခံစွေ့နာလွှာနံပါတ် (၁၅)ပါ အခွင့်ရှိလျှင်လည်း-။ပတင်လျှောက်လွှာကိုလည်း
 ဆက်ကပ်ပါဦးမည်ဘုရားဟု ဆိုသော စကား
 အရ ဤတင်လျှောက်လွှာတင်မှု၌...
 (က) အယူခံစွေ့နာဝင်လွှာ၊
 (ခ) စွေ့က၊ နှိတ်ကတို့၏ ထွက်ဆိုချက်၊
 (ဂ) သောနာလွှာ၊
 (ဃ) သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၊
 (င) မ္ဗပူဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်း၊
 (စ) စစ်ကိုင်းမြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
 တို့ဖြင့် လုံလောက်ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်၍ နောက်ထပ်တင်
 လျှောက်လွှာတင်ရန်မလိုဟု သဘောတူယူဆတော်မူ
 ကြသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၈၃
 ပါရာဇိကကဏ္ဍ ၂၄၊ /၃၄၌...
 ဣမသ္မိံ ပန သိက္ခာပုဋ္ဌကောသလ္လတ္တံ ဣမံ၊ ပတိက္ကတံ
 ဣတဗ္ဗူ သမုဋ္ဌာနဉ္စကိရိယာ၊ အကောသညာသစိတ္တတံ လောကဝတ္တံ
 ကမ္မာ၊ ကုသလ၊ ဣနာယစတိ။
 ကင်္ခါဝိတရဏီ၊ ၄၊ ၁၀၉၌...
 သဗ္ဗေသိက္ခာ၊ ပြီနံ ပန သဘာရဏ ဝိနိစ္ဆယတ္တံ အယံ
 မာတိကာန္တိနံ ပုဂ္ဂလံဝတ္ထု ပညတ္တိဝိဇီမေဝစ -။ပ။- ဥတွာသော
 စေယျ ယော ပီတက္ကကတ္တ တတ္ထသကာရဟန္တိ။
 ဣင်း ။ ခ။ ၁၁၃၌...
 ကတ္တ ကတ္တယထာရဟန္တိ ပဏိတောဘိက္ခုတသ္မိံ တသ္မိံ သိက္ခာ
 ပုဋ္ဌ ဣံ ပဉ္စနံ ယသာနရူပယော စောယျာတီ အတ္တော တံ ပန၊
 အယောဇိတံ ပြိဇာနံ ဟောတိ။
 ဟူသော အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသည့်အားလျော်စွာ...
 ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၌ ဦးဉာဏနှင့် ဦးဂုဏဝန္တ
 တို့ကို အကြောင်းပြု၍ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
 စာမျက်နှာ (၁၁)၌...
 ‘တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်နှင့် မြတ်

စွာဘုရား၏ တပည့်သားသံဃာတော်များ အဆက်ဆက်၏ အတိုင်းမသိ
သော ကျေးဇူးတော်များကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် ကိလေသာခပ်သိမ်း အေး
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၈၄

ငြိမ်းခြင်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးတော်ကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါ
သည်ဘုရားဟူ၍လှိုင်း။

‘တပည့်တော်ရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း ရှေးနည်းအတူ ရတနာသုံး
ပါး၏ ကျေးဇူးတော်အနန္တကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် သက္ကာယိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာ၊
သီလဗ္ဗတပရာမာသ သုံးဝသော သံယောဇဉ်များကို ဖယ်ရှားပြီးခြင်း
တည်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်
ဘုရားဟူ၍လှိုင်း။

လှိုင်းနံပါတ်(၁၂)၌...

တောတွင်း၌ မဟဂ္ဂုတ်တရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့်
သုံးနှစ်မျှနေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသော ကိလေသာတရားများ
မဖြစ်ပွားဘဲ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်နေခဲ့ကြပါသည် ဟူ၍လှိုင်း။

လှိုင်းနံပါတ်(၁၉)၌...

‘တပည့်တော်၏ဘဝသည် ကညွကာမတို့ကို သီလမျှပင်
တခါမှပေးဖူးသည်ဟူ၍မရှိ ဖြစ်ပါသည်။ လောကီဈာန် အဘိညာဉ်များ
ဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးပြီးနေခဲ့ပါသည်’ ဟူ၍လှိုင်း။

သောနာလွှာစာမျက်နှာ(၁)၌...

‘တပည့်တော်တို့သည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများမှ
တပါး မသက်ဆိုင်သူ မည်သူ့အားမျှ တပည့်တော်တို့၏ ပဋိဝေဓ ကျေးဇူး
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၈၅

များကို ပြန့်ကားကြော်ငြာခြင်း မပြုခဲ့ကြပါ’-ဟူ၍လှိုင်း။

‘တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် လောကီဈာန်အဘိညာဉ်များ
ပွားများနေထိုင်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ အထူးအားဖြင့် မေတ္တာ
စသော ဗြဟ္မဝိဟာရဈာန်များ၌ ဝသီတော်အပြည့် ရှိပါသည်။ အဘိညာဉ်
များ၌လည်း လ္လိဝိအဘိညာဉ်များ အလေးထားပွားများ ပါသည်ဟူ၍
လှိုင်း။

လှိုင်းနံပါတ်(၅)၌...

‘တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ။တ။ အဇ္ဈိ(၂)
မှ အဇ္ဈိ(၆)အထိ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ရရှိသော ဥတ္တရိ
မနုဿမ္မများကို ကာယသက္ခိအနေ ထား၍ နိုင်ငံတော်သံဃ မဟာ
နာယကများထံ လျှောက်ထားသူများ ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍လှိုင်း။

(င) တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဘုရားဆုပန် ပျောက်
၍ အနုဗ္ဗအဖြစ် အရိယာအဆုံး ရောက်နေသူ ဖြစ်
ပါသည်ဟူ၍လှိုင်း။

ပထမ ယွတ္တိတကဦးဉာဏ် ရွှေမြင်တင်၏ ထွက်ဆိုချက်မေးခွန်း

နံပါတ်(၈)၌...

မေး။ ဈာန်ငါးပါးဖြစ်သော (ပဉ္စ-တ-စ-ပ) ငါးပါးလုံး

ရရှိပါသလား။

ဖြေ။ ရရှိပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၈၆

မေးခွန်းနံပါတ်(၉) ၌

မေး။ တပည့်တော် ရှင်ဉာဏ၏ တပည့်သားသံဃာတော်

များ အဆက်ဆက်၏ အတိုင်းမသိသော ကျေးဇူးတော်

များကို ခံယူခွင့်ရသဖြင့် ကိလေသာခပ်သိမ်း၊ ဧဠိမ်း

ခြင်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိသူ ဖြစ်

ပါသည် ဘုရားဟူ၍ လျှောက်ထားခဲ့သည်မှာ မည်

သည့်မဂ်များကို ရည်ရွယ် ရေးသားထားပါသလဲ။

ဖြေ။ အရဟတ္တမဂ်ကိုရရှိ၍ ဣင်းမဂ်ကိုရည်ရွယ်ပြီး ရေးသား

လျှောက်ထား ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၂. တိယယွတ္တိတက ဦးဂုဏဝန္တ၏ ထွက်ဆိုချက် မေးခွန်းနံပါတ်(၃)

၌...

မေး။ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာပါလား၊ ဈာန်နှင့်

မယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာပါလား။

ဖြေ။ ရံခါ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာ ဖြစ်၍ ရံခါ

ဈာန်နှင့်မယှဉ်သော မေတ္တာဘာဝနာ ဖြစ်ပါသည်။

မေးခွန်းနံပါတ်(၁၄)၌...

မေး။ တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည်လည်း သက္ကာယိဋ္ဌိ၊ဝိစိ

ကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ သုံးဝသော သံယောဇဉ်

များကို ဖယ်ရှားပြီးခြင်းတည်း ဟူသော ပဋိဝေဓကျေး

ဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု ရေး

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၈၇

သားလျှောက်ထားပါသည်။ ထိုသို့ လျှောက်ထားရာ

တွင် မည်သည့်မဂ်ကိုရသည်ဟု ဆိုလိုပါသလဲ။

ဖြေ။ သောတာပတ္တမဂ်ကိုရသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

အယူခံသောနာဝင်လွှာ စာမျက်နှာ(၈)၌...

‘တပည့်တော်များသည် အရိယာသစ္စာမျက်လုံးပေါက်ကြသူ

များဖြစ်၍ ဘဝပေးတာဝန်ကို မလွဲသာမရှောင်သာဘဲ သီတင်းသုံးဖော်

နှင့် ကညွှကမတို့အတွက် ထမ်းရွက်ကြိုးပမ်းနေသူများသာ ဖြစ်ကြပါ

သည်။ ရေနံနှင့်တူသော ဤအရိယသစ္စာကို ဟောကြားခြင်းဖြင့်

လူတလုံးသူတလုံး ဖြစ်ရေး၏ အန္တရာယ်များ များပြားလှကြောင်း ကြိုတင်

သိမြင်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သီတင်းသုံးဖော် အဝန်းအဝိုင်း၌လည်း
အမြဲသတိပေးခံနေရသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။’

လှိုင်းစွေနှာလွှာ စာမျက်နှာ(၁၀)၌...

‘ဆရာတော်များဘုရား...တပည့်တော်များသည် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်
တရားများကို ရရှိခဲ့ကြသည်မှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်ပါသည်’

ဟူသော ဥတ္တရိမနုဿမ္မများကို ဟောပြောရေးသား လျှောက်
ထားခြင်းတို့ကြောင့် စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်မသင့်ဟူသော
ပြဿနာ ဖြစ်လာ၏။

ကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာလာ-၁၂၅၌...

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၈၈

ပထမဈာန သမာပတ္တိန္တိ အဋ္ဌိနာနယေန ရတ္တပဏာရံအသန္တ

ဈာနုတ္တိမ္မ အာရောစေန္တဿ သဝိဓယသဿိ အာရောဓေတိ၊

သောမနဿဇာတိတော၊ ဟောတိ၊ အနန္တရ မေဝ အယံဈာနလာဘီ

ကိဝါအရိယောသိခါ ယေန တေန ခိအာဏရေနတမတ္တဇာနာတိ

ပါရာဇိက သဓေနဇာနာတိကုလ္လစ္စယံ။

ဟု လာသည်နှင့်အညီ အပြောခံအလျှောက်ထားခံ ကြရသော

သီတင်းသုံးဖော်နှင့် ဂါယကဉ္စ၊ ယကာမများ သံဃာမဟာနာယက

ဆရာတော်များ ဝိနည်းရိပ်ဆရာတော်များသည် လူဇာတ်ဖြစ်၍ ပြောပြီး

ရေးပြီးသည်ကို အခြားမဲ့၌၊ ကျသူဟာ ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်ပဲ အရိယာ

ပုဂ္ဂိုလ်ပဲဟုသိက ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ အကယ်၍ မသိက ထုလွှ

စည်းအာပတ်သင့်၏။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ ၁၄၊ ၈၅၅၌...

တသ္မာဏ္ဌါနိ ခေပိကေဝိဘိက္ခုဥတ္တရိမနုဿမ္မော ဂမံ

ဗျာကရေယျန သောတ္တော စ ဘာဝသတ္တ သာဗ္ဗေါ ဣမေသုပန

သဿုဋ္ဌာနေသုသော နတ္တံ စတ္တဗ္ဗောတိ တေအိဂတံ တဈာနဝိမေက္ခ

သုအညကရန္တိ ယောတိ ယေန အိကတော မ္မော

သောတဿပါကတေ ဟောတိ။

စသည်ဖြင့် လာရှိသော အဋ္ဌကထာစကားနှင့်အညီ စစ်ကိုင်း

မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁) အဖွဲ့ဝင်ဆရာတော်များက မေးစိစစ်

ကြရာ ကောင်းစွာမဖြေဆိုနိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဈာန် စသည်

အဟုတ်တကယ် ရရှိကြပါက ရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ထင်ရှားလေသော

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၈၉

ကြောင့် ကောင်းမွန်သေချာစွာ ဖြေဆိုနိုင်ပေရာ၏။

ပါရာဇိက ၈၄၊ ၈၂-၈၃၌...

သဗ္ဗေသံဟိ အတ္တနာ အိဝတမ္မာ ပကဋ္ဌာဟောန္တိ သုဇ္ဈေ

မေသနာမာတံ မ္မာနံ လာဘိတိဇ္ဇတိ။ စတ္တာဝတာ ဝိဿဝဓနံ နဿါ

တဗွဲ။ ဗဟုသုဏဟိဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာ ကုသလာ ဘိက္ခုဏ္ဍမာနိက
 ဌာနာနိသော မေတုသက္ကောန္တိ၊ ဣမဿပန ဘိက္ခုနောအာဂမန ပဋိပ္ပါ
 သောဓေတဗ္ဗာ၊ ယိအာဂမန ပဋိပ္ပါန၊ သုဇ္ဈတိ၊ ဣမာယပဋိပ္ပါ၏
 လောကုတ္တရ မ္ဗောနာမ နလဗ္ဗတိတိ အပနေတဗ္ဗော-ဟု
 လာရှိသည်နှင့်အညီ ဝိနည်းရိဆရာတော်များက အာဂမန
 ပဋိပ္ပါကို မေးတော်မူကြရာ ကောင်းစွာမဖြေနိုင်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။
 ထို့ကြောင့် စစ်ကိုင်းမြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယ အဖွဲ့အမှတ်(၁)၏
 ဆုံးဖြတ်ချက်အကျယ်နိပါတ်(၅၉)၌...
 'ဤနောက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ သောတာပတ္တိမဂ်ရပုံကမှ မသေမခြာ
 အခြေခံမကောင်းဘဲ အလွဲအချော်ဖြစ်နေပါလျှင် ဤသောတာပတ္တိမဂ်
 တရားကို အခြေခံပြီးမှ ဆက်လက်၍ ပွားများအားထုတ်ရမည့် အထက်
 အထက် မဂ်တရားများလည်း လောကုတ္တရာတရားများနှင့်လျော်ညီသော
 မဂ်အစစ်တရားများ ဖြစ်နိုင်ဖို့ရာမှာ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပမာ အလွန်
 ပင်ဝေးကွာခြင်းကြီးမက ဝေးကွာ၍နေရန် ရှိပါတော့သည်ဟု ရေးသား
 ဆုံးဖြတ်သည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၀

စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်၏အင်္ဂါ(၅)ပါး...

- (၁) ဥတ္တရိမနုဿမ္မ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိခြင်း။
- (၂) ယုတ်မာသောအလိုဖြင့် ထိုသူအား ပြောကြားခြင်း။
- (၃) အခြားတပါးသူကို မရည်ညွှန်းခြင်း။
- (၄) အကြင်သူအားပြောကြား၏။ ထိုသူ၏လူဇာတ်ဖြစ်ခြင်း။
- (၅) ထိုပြောသောခဏ (ပြောပြီးပြီးခြင်း) သိခြင်း။

ဤအင်္ဂါငါးပါးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

(က) သံဃာ့မဟာနာယက ဆရာတော်များဘုရား၊ ဝိနည်း

ရိဆရာများအား ကိုယ်တိုင် စာဖြင့်ရေးသား လျှောက်
ထားခြင်းသည် ကာယစိတ္တဿဖြစ်၏။

(ခ) သီတင်းသုံးဖော် ဂါယကာ၊ ဂါယိကာများ၊ ဝိနည်း

ရိဆရာတော်အား နှုတ်ဖြင့် ဥတ္တရိမနုဿမ္မကို
ပြောကြား လျှောက်ထားခြင်းသည် ဝါအစိတ္တသမုဋ္ဌာန်
ဖြစ်၏။

(ဂ) နှုတ်ကလည်း ပြော၊ ကိုယ်အမူအရာအားဖြင့်လည်း

သိစေခြင်းသည် ကာယဝါအစိတ္တသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်၏။

ပါရာဇိက ကဏ္ဍ၊ ၄၊ ပ။ ၂၀၁၌...

မေယုနမ္မဝိတိက္ကမောဟိဥတ္တရိမနုဿမ

ဝိတိက္ကမောစဩဋ္ဌာရိတော၊ ဣဇ္ဈိန

မနုဿဂ္ဂတပိတိက္ကမာပနသူစုမာခိတ္တ လဟုတာ။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၁

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ ဥတ္တရိမနုဿမ္မ ဝိတိက္က
 မထင်ရှားလေသောကြောင့် အယူခံစွေ့နာတင်လွှာနံပါတ် (၁၅)ပါ...
 'ရိသေစွာ လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်
 အမှတ်(၁)သံဃာဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် လွဲမှားသော ဆုံးဖြတ်ချက်
 အထောက်အထားများဖြင့် စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်သင့်ကြောင်း ဆုံး
 ဖြတ်ချက်ချထားပါသည် -။ပ။-
 ဤသို့ ချွတ်ချုံ့ကျအောင် ဆုံးအောင် သမ္မုခါမဟုတ်သည်များကို
 သမ္မုခါလုပ်၍ လွဲမှားစွာဆုံးဖြတ်ထားချက်များကို ပြင်ဆင်၍ တပည့်
 တော်များ စတုတ္ထပါရာဇိက အာပတ်မသင့်ကြောင်း ပြန်လည်ဆုံးဖြတ်
 ပေးကြရန် ရှေးဦးစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဟူသော အယူခံစွေ့နာ
 လွှာပါ စကားရပ်ကို (ပလပ်) ပယ်ဖျက်တော်မူကြသည်။

x x x x x x x

မိတ္တူမှန်

ရွှေမြင်တင်တောင်

မင်းကွန်း

စစ်ကိုင်း

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၂

တိုင်းသံဃနာယကအဖွဲ့ ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းပေးအပ်သော သံဃာဝိနိစ္ဆယ
 အဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
 (လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများအပို-၅၀)
 တိုင်းဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ် (၂/၈၂)
 နေ့စွဲ ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၆)ရက်၊ ၁၉၈၂ ခု၊ မတ်လ (၃၀)ရက်
 အမှုအမည်-ဝိနည်းမူကမ်းမူခင်း၊ အယူခံစွေ့နာဝင်မှု (၂/၈၂)
 (က/၁) စွေ့နာဝင်စွေ့နာ၊ ဦးဉာဏ၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ ရွှေ
 မြင်တင်တောင်၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊
 စစ်ကိုင်းမြို့။
 (က/၂) စွေ့နာဝင်စွေ့နာ၊ ဦးဂုဏဝန္တ၊ အနုပ္ပါယဉ်ကျေးမှု
 ကျောင်း၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ယင်း
 မာတောရွာ၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း။
 (ခ) စွေ့နာဝင်စွေ့နာ၊ ဦးစိုးမြင့်၊ လက်ထောက်တိုင်း သာ
 သနာရေးမှူး၊ တိုင်းသာသနာရေး
 ဦးစီးဌာန၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ စစ်ကိုင်း
 မြို့။
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃာဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၏ ဝိနည်းတော်နှင့်
 မညီသော ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် အယူခံစွေ့နာဝင်
 လွှာ တင်သွင်းသောအမှုကို စစ်ဆေးနိုင်ရန် စစ်ကိုင်းတိုင်းသံဃနာယက

အဖွဲ့မှ ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းပေးအပ်သည့်တိုင် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ အမှတ်(၂)
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၃

အဖွဲ့ဝင် ဝိနည်းရိပ်ဆရာတော်များသည်...

နစ အာမိသံ နိဿယ၊ နစ နိဿတ ပုဂ္ဂလံ

ဥဘောဇတေ ဝိဝဇ္ဇေတွာ ယထာဓမ္မာ၊ တထာဂရေ-

ဟူ၍ ပရိဝါ ဧစ္ဆေနာကဏ္ဍစာမျက်နှာ (၂၈၄)၌ လာရှိသော အနုဝိဇ္ဇကတို့
လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်သော ထုံးနည်းကို မချွတ်မယွင်းစေမူ၍။

(က) အယူခံဧစ္ဆေနာဝင်လွှာ၊

(ခ) ဧစ္ဆေနာ ထွက်ဆိုချက်၊

(ဂ) ဣတကတို့၏ ထွက်ဆိုချက်၊

(ဃ) သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၊

(င) ဓမ္မဇာဘုရားရှိခိုးကျမ်း။

(စ) ဧစ္ဆေနာဣတကတို့၏ သောနာလွှာ၊

(ဆ) စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၏ ဝိနည်း

ရိပ်ဆရာတော်များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များ-ကို

အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်ရှုတော်မူလို၍ ယထာဓမ္မ၊

ယထာဝိနိစ္ဆယဖြစ်အောင် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့နှင့် ညှိနှိုင်း

တော်မူကြလျက် ဝိနည်းတရားတော်နှင့်အညီ ရှေ့၌ သုံးသပ်တင်ပြခဲ့သော

အမှတ်(က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င၊ စ) ပါ အကြောင်းတရားများကို ထောက်

ထား၍ အောက်ပါအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပေအံ့။

(က) အယူခံဧစ္ဆေနာဝင် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏

လျှောက်ထားသည့် လွှဲမှားသောဆုံးဖြတ်ချက် အ

ထောက်အထားများ(က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င၊ စ) ဤအမှတ်

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၄

တို့နှင့်တကွ...

‘ရိသေဇာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်

အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ တပည့်တော်များအား (စတုတ္ထ

ပါရာဇကိ)ကျကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်

ဘုရား’-ဟူသော အယူခံဧစ္ဆေနာဝင်လွှာကို (ပလပ်) တော်မူကြ၍။

(ခ) ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ နှစ်ပါးလုံးပင် (စတုတ္ထ

ပါရာဇကိ)အာပတ်သင့်ရောက်ကြသည်ဟု စစ်ကိုင်း

မြို့နယ်၊ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့(၁) ဝိနယရ ဆရာတော်

များက တညီတညွတ်တည်း သဘောတူ ကိုယ်တိုင်

လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပေးလိုက်

ကြသည်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဝိနည်းတရား

တော်နှင့် ညီညွတ်သည်ကို တွေ့ရှိရသောကြောင့် စစ်

ကိုင်းတိုင်းသံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၂) ဝိနိယရဆရာ
တော်များကလည်း အဆိုပါ (ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏ
ဝန္တ)တို့အား (စတုတ္ထပါရာဇိက)အာပတ်သင့်ရောက်
ကြသည်ဟု တညီတညွတ်တည်း သဘောတူ ကိုယ်
တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးတော်မူကြလျက် (မြို့နယ် ဝိနိ
စ္ဆယ)၏ အမိန့်အတိုင်း တည်စေရန် ဆုံးဖြတ်ချက်
ချမှတ်တော်မူကြသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၅

စစ်ကိုင်းတိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၂/၈၂) ဝိနယရ ဆရာတော်များ

၁။ ဦးဥတ္တမာစာရ မေဃဝန်ကျောင်း။

၂။ ဦးဇေန ကျောင်းသစ်ကျောင်း။

၃။ ဦးဝိမလဗ္ဗိ ကံမကျောင်း။

၄။ ဦးတေဇောဘာသ မိုးကဲကျောင်း။

၅။ ဦးဉာဏလင်္ကာရ မိုးကောင်းကျောင်း။

စစ်ကိုင်းတိုင်း ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၂/၈၂)

စစ်ကိုင်းတိုင်း/မြို့။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၆

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၇

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

အပိုင်း(၄)

၁၈။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ လျှောက်လွှာ
သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃနာယကအဖွဲ့

ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၁၃၄၄ ၊ ကဆုန်လဆန်း (၂) ရက်။

အကြောင်းအရာ။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ

အတွက် ဆရာတော်တို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်နှင့်

စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားခြင်း

လျှောက်ထားပါသည်

နိုင်ငံတော်သံဃနာယကဆရာတော်များဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် လွန်ခဲ့သော တနှစ်အချိန်က ဆရာတော်တို့

ထံ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာတစောင်ကို ဆက်

ကပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၈

ဆရာတော်တို့သည် ဤတောင်းဆိုလွှာမှ ဆောင်ရွက်ရမည်များကို ရှောင်လွှဲနိုင်ရန် လမ်းလွှဲပေးခဲ့ကြပါသည်။ သာသနာတော်အတွက် ဤမျှမရိုးသားသောအပြုအမူများကို ရုပ်သိမ်း၍ အမှန် ဆောင်ရွက်ရမည်ကို အချိန်မီဆောင်ရွက်ကြပါရန် လျှောက်ထား တောင်းဆိုအပ်ပါသည် ဘုရား။

ဆရာတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး တောင်းဆိုလွှာနိဒါန်းပါ ပဋိဝေဓကျေးဇူး လျှောက်ထားချက်အရ စတုတ္ထ ပါရာဇိကဖြင့် တပည့်တော်တို့ကို ဆုံးဖြတ်စေခဲ့ကြပါသည်။ အောက်ရုံး အဆင့်ဆင့်မှ အရှုံးပေးခံရပြီး ယနေ့ဆရာတော်တို့ထံ အယူခံခဲ့ရသည်အထိ ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ဤအဖြစ်၌ ဆရာတော်တို့ များစွာလွဲမှားပြီး သာသနာတော် အတွက် မဟာနစ်နာမှုပြုမိခြင်းမျိုး မဖြစ်ပွားစေရန် ရည်သန်၍ တပည့် တော်တို့လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် အမှန်ပင် ပဋိဝေဓသာသနာတော် ကို ဆောင်ကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။ သာသနာတော်၏ မည်မျှခက်သော ပြဿနာ၊ မည်မျှနက်သောပြဿနာဖြစ်စေ တပည့်တော်တို့အနေနှင့် လင်း ချင်းပြီး ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ အစစ်အမှန်အင်အားကို သိသာတော်မူကြ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၄၉၉

စေရန် ဆရာတော်တို့ကို ပြဿနာတချို့တလေထုတ်နှုတ်၍ တင်ပြပါဦး မည်။

* ဤထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို အကုန် အစင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူ ရှိပါသလော?

* ဤထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တိုင်ရရှိပြီဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?

* ဤထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ အနုသယကိလေသာကို ကိုယ် တိုင်သိသည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?

* ဤထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ ကံနှင့်ဝိပါက်တို့၏ ဆက်သွယ် မှုကို ကိုယ်တိုင်သိသည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူ ရှိပါသလော?

* ဤထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ ရာဂုဇ္ဈိသပယ်ပြီးပြီဟု ဝန်ခံ နိုင်သူရှိပါသလော?

* ဤထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် (သ သတ-ဥဇ္ဈေ)အယူမှလွတ်မြောက်ပြီဟု ဝန်ခံနိုင်သူ ရှိပါ သလော?

* ဤထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ ညွှယ်ဗွယ်ရှုသောအခါ သမု

တိပရမတ်အရိယာ ဘယ်သစ္စာ၏ ညွှယဗ္ဗယ ရှုရမည်ဖြစ်
ကြောင်း ခွဲခြားနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?

* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ‘သဗ္ဗေသင်္ခါရုက္ခာ’၏ အရ
ကောက်တွင် ကွဲပြားသောသင်္ခါရကို ကံစိတ်ဥတုအာဟာရ
ဟူသော အကြောင်းများထဲမှ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လာ
ရကြောင်း ခွဲခြားညွှန်ပြနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?
မွေဝိဟာရီဒါနိန်း

၅၀၀

* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ‘သဗ္ဗေဗ္ဗာအနတ္တာ’၏ အရ
ကောက်တွင် အဘယ် သဗ္ဗေဗ္ဗသာ အနတ္တထိုက်ကြောင်း
ကွဲပြားပြားညွှန်ပြနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ သစ္စာလေးပါး ယန္တရားကို
တလံမျှလှ၌တပြိုင်နက်လည်အောင် ကိုယ်တိုင်နိုးပြနိုင်သည်
ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ဘုရား၏တရားတော်တိုင်း
ကို တရားတော်၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ(၆)ပါးနှင့် ညီကြောင်း ရှင်းပြနိုင်
သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော။

* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ
ဟောကြားအပ်သော သစ္စာအထွတ် တင်ပြနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံ
နိုင်သူရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ဗ္ဗတရားတော်များနှင့် လူသား
ငြိမ်းချမ်းရေး၏ကွင်းဆက်ကို ဖော်ပြနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူ
ရှိပါသလော?

* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံကို အလုံးစုံ
ကိုယ်တိုင်သိမြင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူ ရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ အနုပ္ပါသေသနိဗ္ဗာန်ကို မျက်
မှောက်၌ ရရှိသည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါတရားကို တလံ
မျှလှ၌ လည်ပြနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ဥပ္ပါနက္ခန္ဓာနှင့် အနုပ္ပါန
မွေဝိဟာရီဒါနိန်း

၅၀၁

က္ခန္ဓာကို တလံမျှလှ၌ ကွဲပြားအောင် ခွဲခြားပြနိုင်သည်ဟု
ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်အရည်
အချင်းကို အတိအလင်းသိသည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?
* ဤထေရုတ္တိသာသနာတော်၌ ငါးပါးသီလကို နိယတဖြစ်
အောင် လုံပြီဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?

* ဤထေရုဋ္ဌါသာသနာတော်၌ လောကီအာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်
နှင့် လောကုတ္တရာလက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်ကို ကွဲပြားအောင်
ရှုနိုင်သည်ဟု ဝန်ခံနိုင်သူရှိပါသလော?

* ဤထေရုဋ္ဌါသာသနာတော်၌ အရင်းရှင်၊ ကွန်မြူနစ်စသော
နိုင်ငံရေးတရား၊ ဟိန္ဒူ၊ ခရစ်ယန်စသော နောင်ဘဝနှင့် ထာ
ဝရတရား၊ ကာမတရား၊ ရူပတရား၊ အရူပတရားနှင့် လော
ကုတ္တရာတရား ဤအားလုံးသောတရားတို့သည် ‘တရားသား
တခုတည်းသာ ဖြစ်ကြောင်း’ သိမြင် ဟောပြောနိုင်သည်ဟု
ဝန်ခံနိုင်သူ ရှိပါသလော?

ဤကဲ့သို့သောပြဿနာများကို ပြေလည်အောင် ဖြေဆိုနိုင်သည်
ဟု ဝန်ခံနိုင်သူများသည် ဤထေရုဋ္ဌါသာသနာတော်၌ အကွယ်အ
ပျောက် ခံခဲ့ရပြီကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ ရှိသေးသည်ထင်လျှင်
ထုတ်ဆောင်၍ ပေးတော်မူကြစေလိုပါသည်။ အစစ်အမှန်သာ မဟုတ်ပါ
က ထိုသူကိုဆရာတော်တို့ရှေ့မှောက်၌ပင် စကားပြောစရာ မရှိတော့ဘဲ
ဆွံ့အသွားသည်အထိ တပည့်တော်များ လုပ်ပြလိုကြပါသည်။ အင်္ဂလိပ်၊
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၂

လက်တင်၊ သက္ကတ၊ ပြင်သစ်၊ ပါဠိဆိုင်ရာ ဘယ်ဘာသန္တရ ပညာရှင်
မဆို လူရှင်ရဟန်းမရွေး၊ လူမျိုးဘာသာမရွေး တပည့်တော်များရင်ဆိုင်ရန်
ရှိပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် ထိုပညာရှင်များကဲ့သို့ ဘာသန္တရ ပညာ
ဗဟုသုတအရာ၌ မကျွမ်းကျင်မယဉ်ပါးသော်လည်း ဤကဲ့သို့သော ပြ
ဿနာများ၏အဖြေကို သိယောင်ကားလုပ်၍ ပြောလာသူအား စကားပြော
စရာမရှိအောင် လုပ်နိုင်ကာမျှသာ မဟုတ်ပါ။ ဤကဲ့သို့သော ပြဿနာ
များကို ပြေလည်အောင်ဖြေဆိုနိုင်သည်ဟု တပည့်တော်တို့သည် ဝန်ခံ
နိုင်ရုံမက တပည့်တော်တို့၏ ဝန်ခံချက်ကို ကန့်ကွက်ဟန့်တားသူဟူ၍
(မြန်မာ၌ရော ကမ္ဘာ၌ပါ) ပေါ်ပေါက်၍မလာနိုင်အောင် ပြုနိုင်စွမ်းရှိကြပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၌ အကုန်အစင်ကိုယ်တိုင်သိမြင်ပြီဟု တ
ပည့်တော်တို့၏ဝန်ခံမှု။

ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တိုင်ရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု တပည့်
တော်တို့၏ဝန်ခံမှု။

စသော အထက်၌တပည့်တော်တို့တင်ပြခဲ့သည့် ဝန်ခံစရာအား
လုံး၌ တပည့်တော်တို့၏ ဝန်ခံမှုအားလုံးသည် တဦးတယောက် ချေ
ဖျက်၍ ကျေပျက်နိုင်သောဝန်ခံမှုများ မဟုတ်ကြပါ။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၃

ဆရာတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏အင်အားကို မျက်ဝါး

ထင်ထင်တွေ့မြင်လိုကြသည် ထင်လျှင် ဆရာတော်တို့၏ရှေ့မှောက်၌
ပညာရှင်ဆိုသူများကို တပည့်တော်တို့အား တွေ့ဆုံစေ့နာ စေသင့်ပါ
သည်။ ထိုပညာရှင်များ တွေ့ဝေငေးမော၍သော်လည်း သွားရပါမည်။
ဣသထွက် ဟိန်းဟောက်၍သော်လည်း ပြောရပါမည်။ သို့မဟုတ်
စကားတခုဖြင့်စကားတခုကို လှီးလွှဲ၍သော်လည်း ပြောဆိုရပါမည်။
တပည့်တော်တို့သည် ဤသို့ စိန်ခေါ်ဝံ့သည်အထိ အင်အား
ရှိသောသူများဖြစ်ကြပါသည်။ ဤအင်အားများသည် ပြင်ပဝန်းကျင်နှင့်
စာအုပ်စာတမ်းများမှ ရကြခြင်း မဟုတ်ပါ။ ပဋိဝေဓသာသနာတော်ကို
ဆောင်စွမ်းရာမှ ရရှိကြသောအင်အားများ ဖြစ်ကြပါသည်။
ဆရာတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏အင်အားကို မသိမမြင်
မဆင်ခြင်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ဆရာတော်တို့၏စိတ်၌ သာသနာ
တော်သည် ပရိယတ်မျှသာကြွင်းတော့သည်ဟု မှတ်ယူလိုနေကြဟန်
ရှိပါသည်။ ပရိယတ်သည် တပည့်တော်တို့၏ အမြင်၌ သင်ပုန်ကြီးမျှဖြစ်
၍ ပရိယတ်ပညာရှင်သည် ကလေးအရွယ် လူမမယ်များ ဖြစ်၍နေပါ
သည်။

ကလေးများသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မနိုင်ကြဘဲ ရှိသေးသကဲ့
သို့ ပရိယတ်ပညာရှင်များသည်လည်း ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်မနိုင်ဘဲ လောဘ
ဖြစ်လိုက်၊ ဣသဖြစ်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၄

ကိုယ်မနိုင် ဖြစ်နေကြသူများသည် သာသနာတော်အကျိုး လောကအကျိုး
ကို အဘယ်သို့သယ်ပိုးနိုင်ပါမည်နည်း။ ကိုယ့်အကျိုးကိုပင် ကိုယ်မသယ်
နိုင်သူများ မဟုတ်ပါလား။

ထိုသူတို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို
သိသည်ဟု ပြောကောင်းပြောတန်ရာပါသည်။ ကုသိုလ်ဧကဝိသ၊
အကုသိုလ်ဣသ စသည်ဖြင့် ကြက်တူရွေးပမာ ပီပီသသရွတ်ပြစရာ
ရှိပါသည်။ အကယ် လောကနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါတွင်ကား ကြက်
တူရွေးခွေးလိုက်သကဲ့သို့ ‘ဂိဂိဂဲဂဲ’ အသံပြုကြီးများသာ ထွက်လာမည်
ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်၌ ပရိယတ်မျှသာကြွင်းတော့သော ထေရဝါဒသာသနာ
တော်သည် အသွင်မျှသာရှိတော့သော သာသနာ(ဝါ) လိင်္ဂသာသနာ
ဖြစ်နေပါပြီ။

အသက်မရှိတော့သော အသေကောင်သည် ကောင်းကျိုးပေး
တော့မည် မဟုတ်ဘဲ ဆိုးပြစ်သာပေးမည်အမှန် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ပရိယတ်သာကြွင်းတော့သော အသေကောင်သာသနာသည် မကြာမီပင်
သာသနာဦးယကာဆိုသူတို့၏ မြေမှုပ်သင်္ဂြိုဟ်မှုကို ခံရတော့မည် မလွဲ
ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတော်သည် ပရိယတ်မျှဖြင့် အသုံးကျသည် မဟုတ်ပါ။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၅

ပဋိပတ်အသွင်ပြောင်း၍မရသော ပရိယတ်သည် ပရိယတ် မဟုတ်သော
 (ဝါ)ပရိယတ်အတု ဖြစ်ပါသည်။ ပဋိဝေဓသို့ မဆိုက်ရောက်နိုင်သော
 ပဋိပတ်သည် ပဋိပတ်မဟုတ်သောပဋိပတ် (ဝါ) ပဋိပတ်အတု ဖြစ်ပါ
 သည်။ လူမှုပြဿနာကို မဖြေရှင်းပေးနိုင်သော ပဋိဝေဓသည်လည်း
 ပဋိဝေဓ မဟုတ်သောပဋိဝေဓ (ဝါ) ပဋိဝေဓအတု ဖြစ်ပါသည်။
 ပရိယတ်သည် လူမှုကွဲပြားခြင်းရေး သဘောတရားများ ဖြစ်ပါ
 သည်။ အကယ်အသုံးချ၍မရသော ပရိယတ်သည် ဂုဏ်မယူလောက်
 သော အရာမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်တို့သည် ပရိယတ်ဖြင့်
 ဂုဏ်ယူ၍ မာနတံခွန်ကို တလူလူလွှင့်ထူနေကြပါသည်။ ဤသို့ မာန
 တက်ကြွသော်လည်း ဆရာတော်တို့၏ ပရိယတ်လောက၌ ကမ္ဘာလောက
 ၏ လူမှုပြဿနာတရမျှကို ပီပီသသဖြေရှင်းပြနိုင်သော စကားတစ်ခွန်းမျှ
 ရှိကြသည် မဟုတ်ပါ။

ထိုသို့ဖြစ်လျှင်ဆရာတော်တို့သည် သာသနာတော်အတွက် များ
 စွာလွဲမှားသော မဟာနစ်နာမှုကြီးများကို ဖြစ်အောင် တပည့်တော်တို့
 တောင်းဆိုလွှာအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်များကို ရှောင်ရှား၍ မဆောင်
 ရွက်ရမည်များကို ဆောင်ပွားစေခဲ့ကြပါသည်။
 ဤအမှားများကို ဆရာတော်တို့ အချိန်မီ ပြင်ဆင်တော်မူကြရန်
 ဤစာဖြင့်ထပ်မံ၍လျှောက်ထား အပ်ပါသည်။
 ပြင်ဆင်ရမည်များမှာ...

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၆

(က) တပည့်တော်တို့အား စတုတ္ထပါရာဇိကဖြင့် စွဲဆိုစေမှု၊
 (ခ) ဘဝအမြင်မှားနှင့် လောကအမြင်မှားနှစ်ပါးကို မဖယ်ရှား
 မှုများ ဖြစ်ပါသည်။
 ဆရာတော်တို့သည် အမြင်မှားများကို မဖယ်ရှားလို၍ အမြင်မှား
 များ ဖယ်ရှားတောင်းဆိုသော တပည့်တော်တို့ကို သာသနာတော်မှ အသေ
 သတ်ရန်ကြိုးစားမှုကို လွန်ကျူးခဲ့ကြပါသည်။ ဤလွန်ကျူးမှုကို ပြင်ဆင်
 ရပါမည်။
 ဤလွန်ကျူးမှုသည် များစွာကြီးလေးသော လွန်ကျူးမှု ဖြစ်ပါ
 သည်။ ထေရဝါဒသာသနာတော်၏ ရှေ့ရေးကို မတွေးဝံ့အောင် ဖြစ်စေ
 ပါသည်။ ဆရာတော်တို့၏ ဤအမှားကြောင့် နောင်လာနောင်သား ထေရ
 ဝါရဟန်းတော်အများ မနစ်နာရအောင် ကြိုးစားသင့်ကြပါသည်။
 တပည့်တော်တို့သည် ပဋိဝေဓသာသနာတော်ကို အမှန်ပင်
 ဆောင်စွမ်းနေသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သာသနာတော်မှ အမြင်မှားများ
 ဖယ်ရှားရန် တပည့်တော်တို့၏ တောင်းဆိုမှုသည်လည်း ပဋိဝေဓဆောင်
 ရဟန်း အနေဖြင့် သာသနာတော်ကို လမ်းညွှန်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ တာဝန်သိသိ လမ်းညွှန်ပေးခြင်းကို မနာခံရုံမျှမက ပြန်
လှန်၍ပင် အပြစ်ပြုကြဦးမည်ဆိုလျှင် ဆရာတော်တို့ ထေရဝ္ဗသံဃာကို
'ဘုရားတရားတော်နှင့်အညီ ဘုရားနောက်မှ လိုက်ကြသောသံဃာများ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၇

မဟုတ်'ဟု အသိအမှတ်ပြုပြီး တပည့်တော်တို့၏ အရိယသစ္စာသာသနာ
တော်မှ စွန့်ပစ် ပထုတ်ရန်သာ ရှိတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤလျှောက်ထားလွှာသည် နောက်ဆုံးလျှောက်ထားလွှာ ဖြစ်ရ
ပါလိမ့်မည်။ ဆရာတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့က ဤသို့ သတိရစေရန်
စံနစ်တကျ လျှောက်ထားပါလျှက် တင်ပြခဲ့ပြီးသော အမှားများကို ဆက်
လက် လွန်ကျူးနေကြဦးမည်ဆိုလျှင်၊ ဆရာတော်တို့ မြန်မာ့ထေရဝ္ဗ
သံဃာကို အရိယသစ္စာသာသနာတော်မှ စွန့်ပစ် ပထုတ်ပြီးဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်တို့၏ အရိယသစ္စာသာသနာတော်မှ ဆရာတော်
တို့ ထေရဝ္ဗသံဃာကို စွန့်ပစ်ပထုတ်ချိန်ကို တပည့်တော်တို့သတ်မှတ်
လိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်တို့ဖွဲ့ပေးသော နိုင်ငံတော်ဝိနည်းရံများက
တပည့်တော်တို့ကို အဿွဆုံးဖြတ်ရန် ညှိနှိုင်းအောင်မြင်ပြီးသော အချိန်
သည် တပည့်တော်တို့၏ အရိယသစ္စာသာသနာတော်မှ ထေရဝ္ဗသံဃာ
ကို စွန့်ပစ်ပထုတ်ချိန်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်တို့ကို ရိုသေစွာလျှောက်ထား
အသိပေးအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ
ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း၊ စစ်ကိုင်း။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၈

မိတ္တူကို/-

- ၁။ တိုင်းသံဃာ့နာယက (စစ်ကိုင်း)၊
- ၂။ မြို့နယ်သံဃာ့နာယက (စစ်ကိုင်း)၊
- ၃။ ကျေးရွာသံဃာ့နာယက (မင်းကွန်း)၊
- ၄။ ပါတိသုတေသနဌာန၊
- ၅။ သာသနာရေးဝန်ကြီး (ရန်ကုန်)၊
- ၆။ နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ (ရန်ကုန်)၊
- ၇။ နေဝါတိဥက္ကဋ္ဌ (စစ်ကိုင်း)၊
- ၈။ တိုင်းကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊
- ၉။ မြို့နယ်ပါတိယူနစ်။
- ၁၀။ မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီ။
- ၁၁။ တိုင်းပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ ပေးပို့ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၀၉

၁၉။ နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယသို့ တိုင်းဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်ချက်နှင့်

ဆုံးဖြတ်ချက်အမှားများ ဖယ်ရှားပေးရန်

ဧည့်နာလွှာ

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃနာယက

ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ

ရန်ကုန်

တဆင့်/နိုင်ငံတော်သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယဥက္ကဋ္ဌ

၁၃၄၄၊ ကဆုန်လဆန်း၂ရက်၊ ၂၄-၄-၈၂

အကြောင်းအရာ။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှား

များပယ်ဖျက်ပေးရန်

အယူခံဧည့်နာလွှာပါဘုရား။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား-

စစ်ကိုင်းတိုင်း လက်ထောက်သာသနာရေးမှူး ဦးစိုးမြင့်နှင့်

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ် မင်းကွန်းရွာ ရွှေမြင်တင်တောင် တပည့်

တော် ရှင်ဉာဏ၊ရှင်ဂုဏတို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃနာယက သာသနာ

မွေဝိဟာရီဒါနိ

၅၁၀

တော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ ဖြစ်ပွားသော ဝိနည်းမူကဲ

မူခင်းအမှတ်၂/၈၂ ကို စစ်ကိုင်းတိုင်းသံဃနာယကက ဖွဲ့ပေးသောဝိနိစ္ဆယ

အဖွဲ့က ၁၃၄၃ခု နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၆ရက်နေ့က အဆုံးအဖြတ်ပြုခဲ့

မှားများ ဖယ်ရှား၍ ဆုံးဖြတ်ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဖယ်ရှားပေးရမည်များကို မလျှောက်ထားမီ လျှောက်ထားရ

ခြင်း၏အကြောင်းကို ရှေးဦးစွာ လျှောက်ထားလိုပါသည်။ တပည့်တော်

တို့သည် တပည့်တော်တို့အတွက် ထေရုဉ္ဇါသာသနာ့ဘောင်မှာ မနေရ

နေရအောင် ကျားစီးငါးစီးကြိုးစားနေကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ ထေရုဉ္ဇါသာသ

နာတော် မနစ်နာစေလိုသောကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားရပါ

မည်။

ဤစကားသည် အကယ်မှန်သောစကား ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်

တော်တို့အတွက် ဣ၏ ပဋိဝေဓသာသနာတော်သည် ပျောက်ပျက်၍မရ

တော့သောအရာဖြစ်၍ ထေရုဉ္ဇါသာသနာ့ဘောင်၌ နေရသည်ဖြစ်စေ၊

မနေရသည်ဖြစ်စေ အထူးအခြားရှိလှမည် မဟုတ်တော့ပါ။

ထေရုဉ္ဇါသာသနာတော်သည်သာ အရိယာတို့မှ ဆိတ်သုဉ်း

သော ပဋိဝေဓမဲ့သာသနာသေ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ အာဏာဖြင့်

နှိုးဆွမှုကြောင့် ပရိယတ်၊ပဋိပတ်သက်သက်ဖြင့် ရောက်ရက်ခတ် ထကြွ

ရမ်းကားနေသော ဖုတ်ဝင်ကောင်သာသနာ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊

ပျက်ပြားခံရစရာ ရှိပါသည်။

မွေဝိဟာရီဒါနိ

၅၁၁

တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်မရသောတရားဖြင့် အဘယ် အကျိုး
ငှာ ရဟန်း ဆောင်ကြပါမည်နည်း။ တပည့်တော်တို့၏ ဘဝအစစ်အမှန်ကို
အကယ် အလေးအနက် စိစစ်ဝေဖန်လျှင် ဧကန်ပင် သိနိုင်ပါလိမ့်မည်။
တပည့်တော်တို့၌ ကိလေသာများ အကယ်မငြိမ်းဘဲ အငြိမ်းပြော၍ကော
ဖြစ်နိုင်ပါမည်တဲ့လော။

တပည့်တော်တို့သည် ကိလေသာများ ထွက်ငြိမ်းကိုလည်း သိ
သည်။ ဝိက္ခမ္ဘနငြိမ်းကိုလည်း သိသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်အငြိမ်းကို
သမုဇ္ဈငြိမ်းဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြတ်သားပါသည်။ ကာမရာဂစိတ်ကို
ပယ်ခြင်းမျိုး၌ ညာဖြန်း၍ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။ ‘ပန်းသေပန်းညှိုးခြင်း’
နှင့် ‘မဂ်ဖိုလ်ဖြင့် ကာမရာဂ စိတ်ကိုပယ်ခြင်းသည် ဝေးစွာသောအရာ
များဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကာမရာဂစိတ်ကို ပယ်ပြီးသူသည် ပန်းသေ
ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ကြောင်းပြတ်သားစွာ သိပါသည်။ ထိုနည်းတူ
တပည့်တော်တို့သည်လည်း ရရှိပြီးသော သမုဇ္ဈအငြိမ်းကို ထွက်၊
ဝိက္ခမ္ဘန အငြိမ်းမျိုး မဟုတ်ကြောင်း ပြတ်သားရဲရင့်နေပါသည်။
ထို့ကြောင့် ထေရုလ္လိသာသနာတော်ထံမှ တပည့်တော်တို့ ရယူ
စရာ စိုးစဉ်းမျှမရှိတော့ပါ။ ယနေ့ ထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ ရှိနေသော
ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်တို့သည် တပည့်တော်တို့အတွက် မြစ်ကူးပြီးသူ၏
ဖောင်ပမာ အသုံးမဝင်တော့သာအရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ သံဃာတော်
ဟူသော သတင်းသုံးဖော်များသည်လည်း အမြင်မှာ အကျင့်မှားများ
ဖယ်ရှားပြောင်းလဲရန် အသင့်ရှိလျှင်သာ တပည့်တော်တို့ဝမ်းသာစရာ
ဖြစ်နိုင်ပါမည်။ ဤသို့ မဟုတ်ဘဲ ဝိဇ္ဇိတန်းလန်း၊ တဏှာတန်းလန်းနှင့်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၂

ဘဝခရီးကြမ်းကို ရမ်းလျှောက်ရန်အထိ မိုက်မဲနေကြသူချည်း ဆိုလျှင်
ကား ထိုမိုက်မဲသူတို့နှင့်ဝေးအောင်ပင် တမင် ကြိုးစားရှောင်ရှားရဦးမည်
ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထေရုလ္လိ သာသနာတော်ထံမှ ရယူစရာဖြစ်
သော တရားနှင့်သံဃာသည် တပည့်တော်တို့အတွက်ရယူစရာ မဟုတ်
ဖြစ်ပါမည်။

အမှန်၌ တပည့်တော်များ၌သာ ထေရုလ္လိသာသနာသို့ တရား
တော်ရတနာအမှန်၊ သံဃာတော်ရတနာအမှန်များ ပေးအပ်ရန် ရှိနေပါ
သည်။ ဤရည်ရွယ်ချက်နှင့်ပင် နိုင်ငံတော်သံဃာနာယကအဖွဲ့သို့ သာ
သနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို ဆက်ကပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

တပည့်တော်တို့သည် ထေရုလ္လိသံဃာဘောင်မှ သမဏများ
ဖြစ်ကြသောကြောင့် တပည့်တော်တို့ရရှိထားသော တရားကို သံဃာ
ဘောင်မှာ ပထမဆုံးချပြသင့်သည်။ သံဃာဘောင်မှ လက်မခံလျှင်
လက်မခံသောသံဃာဘောင်မှ ထွက်ခွာသင့်သည်။ ထို့နောက် လူသား

များထံ ဖြန့်ဝေသင့်သည်။ ဤသို့ ခံယူကြပါသည်။ ထေရုလ္လိ သံဃာ့
ဘောင်ကြီး ပြန့်ကျဲနေ၍ ဘယ်သို့ချပြရမည်မသိ ဖြစ်ကာ ငဲ့ဆိုင်းခဲ့ရပါ
သည်။ သံဃာ့ဘောင်ကြီး စည်းလုံးစပြုသည်နှင့် ချပြခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ဤသို့ဖြင့် တပည့်တော်တို့သည်သာလျှင် သာသနာတော်အတွက်
ဟူသောစိတ်ထားဖြင့် ထေရုလ္လိသာသနာတော် အနစ်အနာမရှိစေရန်
လျှောက်ထားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၃

တဏှာမာနမရှိသူအတွက် အစဉ်ငြိမ်းအေးနေမည် (တတော
မာနာဘိသမယာ ဥပသန္တေစရိဿတိ) ဖြစ်ပါသောကြောင့် တပည့်တော်
တို့အတွက် တပဲတစက်မျှ အင့်အကွက်မရှိဘဲ ဤသို့အယူခံ စွေ့နာဝင်
ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ရှေးဦးစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်တို့သည် ထေရုလ္လိသာသနာတော် အ
ကျိုးကို ကိုယ်တိုင်ပင် အစစ်အမှန် သယ်ပိုးလိုလားကြသူများ ဖြစ်ကြပါ
လျှင် မြို့နယ်နှင့်တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကဲ့သို့ ပေါ့တိပေါဆဖြင့်
မြေနှိမ့်ရာလုံစိုက် မလုပ်ကြဘဲ ဟုတ်ဟုတ်ဟတ်ဟတ် သုံးသပ်စစ်ကြော
ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ စာနှင့်မညီ ပေနင့်မကိုက်ဟုဆိုကာ မိမိတွေ့ဘူး
သော စာကိုပင် အိပ္ပိယမိအောင် ကောင်းစွာ ကောက်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ
အလွယ်တကူ ခြစ်ပစ်လိုက်ခြင်းမျိုးသည် သာသနာတော်အတွက်
ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး အမှုကို ပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြို့နယ်နှင့်တိုင်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာကိုပင် အနက်
အိပ္ပိယကျ မှန်ကန်အောင်ဖတ်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ကြက်ခြေခတ်ခဲ့ကြ
သည်ကို စွေ့နာလွှာ၌ အထင်းသားတွေ့မြင်ရပါမည်။ သာသနာတော်
သည် ပဋိဝေဓသာသနာ မရှိသော်မှ ပဋိပတ်ပရိယတ်၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ
ကြသေးသည်ဟု တပည့်တော်တို့ ထင်မှတ်ခဲ့ ကြပါသည်။ အကယ်၌
ကား စာကို ကိုယ်တိုင်အနက်မထင်ဘဲ သူများအဖွင့်စာဖြင့် နားလည်နေ
ကြရရှာသောကြောင့် ပရိယတ်ကျွမ်းသူ အကယ်မရှိပြီ။ (၀၁) စာကို
ဆိုလိုချက်ပေါ်ထွက်အောင် ဖတ်နိုင်စွမ်းသူ အကယ်မရှိပြီ။ စာကို အနက်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၄

မထင်ဘဲ ဖတ်ခြင်း (၀၁) စာကိုစာလိုဖတ်ခြင်းဟူသောအဆင့်သို့ လျှော
ကျနေပါပြီ။ ဤသို့ထင်ရလောက်အောင် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ ဆုံး
ဖြတ်ချက်များ မှားယွင်းနေပါသည်။

ပဋိပတ်သာသနာ၌လည်း ဤနည်းမခြား ဖြစ်ပါသည်။ အနက်
မထင်သောသူများ ဖွင့်သောစာအတိုင်း လိုက်၍ စာကို စာဖြင့်သာ
ဖွင့်တတ်ရှာသောသူများသည် သူတပါး၏စေတနာနှင့် တကယ့်အဖြစ်
အပျက်များကို ဂရုမထားနိုင်တော့ဘဲ ထင်ရာစိုင်းအောင် ရိုင်းရိုင်းပျံ့
ကျင့်ကြံနေကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ အမှုကိုဆုံးဖြတ်ကြသော

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏စိတ်စေတနာကို စာလိုဖွင့်
သောစာဖြင့် နင်းခြေဖျက်ဆီး ကျင့်ကြံသွားကြပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ စိတ်စေတနာသည် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော် တို့၏
'ကကြီးရေ ကသတ်ကက်'ကဲ့သို့သော ညွှါသင်ပုန်းကြီး စာပေတံဖြင့်
တိုင်းထွာ၍ ရနိုင်မရနိုင် ဝေဖန်သင့်လှပါသည်။ အကယ် တိုင်းထွာမရ၍
မသိသည်ကို အဿူဟု ဆက်ရဲလက်ရဲ ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်
မှာ ပဋိပတ်သာသနာသည် အသက်မဝင် စင်းစင်းသေနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း
ကြောက်ရွံ့ဖွယ် တွေ့သိချက်အမှန် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၏သိက္ခာကို
တစက်မျှအင့်အကွက်မရှိကြတော့ကြောင်း အတိအလင်း ဖော်ပြနေကြ
သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၅

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်များအနေဖြင့် အစစ်အမှန်ဖြစ်သော သာ
သနာတော်အကျိုးကို သယ်ပိုးလိုလားကြပါလျှင် မိမိတို့ ဝိုးတဝါး ဖြစ်နေ
သောစာဖြင့် ဝိုးတဝါးကို မဖော်ပြဘဲ အလွယ်တကူ ခြစ်ပစ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း တပည့်တော်တို့၏ စိတ်စေတနာကို သဘာဝယုတ္တိ အာဂမ
ယုတ္တိဖြင့် ညှိ၍မရသမျှ တာဝန်ကျေလျင်ပြီးရောဟု အထင်သေးမခံရလေ
အောင် အဿူလွယ်လွယ်ပြုမည်ဟူသော စိတ်ညံ့စိတ်ဖျင်းကိုလည်း
ကောင်း ဖယ်ရှင်း၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်သည် ဆရာတော်တို့နှင့်တကွ
ဆရာတော်တို့၏ ထေရုတ္တိသာသနာတော်အတွက် ဖြစ်ရစ်မည်မှာ အမှန်
ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်တို့က အဿူလုပ်လျှင် ဆရာတော်တို့နှင့်တကွ
ဆရာတော်တို့၏ ထေရုတ္တိသာသနာတော်သည် အဿူဖြစ်ပြီး ကျန်ခဲ့
စရာ ရှိပါလိမ့်မည်။ ဆရာတော်တို့က ညွှါလုပ်လျှင် ဆရာတော်တို့နှင့်
ဆရာတော်တို့၏ ထေရုတ္တိသာသနာတော်သည် ညွှါဖြစ်လာစရာ ရှိပါ
လိမ့်မည်။ ယခုဆရာတော်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်သည် နောက်ဆုံးအဆုံး
အဖြတ်ဖြစ်၍ ဆရာတော်တို့နှင့်တကွ ဆရာတော်တို့၏ ထေရုတ္တိသာ
သနာတော်၏ ကြမ္မာသည် ဆရာတော်တို့ အဆုံးအဖြတ်အတိုင်း တည်ရစ်
လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း မလျှောက်ထား မရှိရလေအောင် အလေးအနက်
လျှောက်ထား အထပ်ထပ် မှတ်ယူတော်မူကြစေလိုပါသည် ဘုရား။
ဆက်လက်၍ တပည့်တော်တို့၏စွေ့နာကို မလျှောက်ထားမီ
လျှောက်ထားစရာအချို့ ရှိပါသေးသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၆

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်
များ ဆုံးဖြတ်ချက်ပြုလုပ်နိုင်ရန် သုံးသပ်ချက်များအပေါ် တပည့်တော်တို့
၏ စွေ့နာချက်များကို ဖတ်ရှုရန်မလိုဟု ဖယ်ရှားပြီး ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါ
သည်။

မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယများ
၏ သုံးသပ်ချက်ပေါ်တွင် မူတည်၍ ကောက်ချက်ဆွဲဆုံးဖြတ်ကြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယထံ၌ တပည့်တော်တို့၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့်
သက်သေခံ စာအုပ်စာတမ်းများသည် တပည့်တော်တို့ကို အဿူမှုပြုပြီး
ဆုံးဖြတ်ရန် လုံလောက်သောဝိနယယုတ္တိ တစိုးတစီမျှ ရှိသည် မဟုတ်ပါ။
သုံးသပ်ချက်မှားများဖြင့် မွယုတ္တိဆွဲမိ၍သာ အဿူမှု ပြုနိုင်ကြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ၏ ဤအဿူ
မှုပြုရန် မွယုတ္တိအတွက် သုံးသပ်ချက်မှားများကို စောင်းငဲ့၍မျှမကြည့်ဘဲ
ချန်လှပ်နေခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်
မှားယွင်းသောဝိနိစ္ဆယမှုကို ဆက်လက်၍ ပြုနိုင်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ဤသို့မဖြစ်ရန် တိုင်းဝိနိစ္ဆယသို့ တင်သွင်းသော မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ သုံးသပ်
ချက်အပေါ် တပည့်တော်တို့၏ စွေ့နာစာတမ်းကို တိုင်းဝိနိစ္ဆယထံမှ
အရတောင်းယူ၍ ဖတ်ရှုဝေဖန်ပေးကြရန် လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။
ဤနေရာ၌ တိုင်းဝိနိစ္ဆယသို့တင်သွင်းသော မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ ဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ် တပည့်တော်တို့၏ အယူခံစွေ့နာစာတမ်း မဟုတ်ပါ။ မြို့နယ်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၇

ဝိနိစ္ဆယ သုံးသပ်ချက်အပေါ် တပည့်တော်တို့၏ အယူခံစွေ့နာစာတမ်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာတမ်းကို ဆရာတော်တို့ အသေအချာ ဖတ်ရှုလေ့လာပါ
လျှင် တပည့်တော်တို့ ယခုစွေ့နာမည့် စွေ့နာချက်များပင် များစွာ
လိုအပ်တော့မည်မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါမည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း
တာဝန်ရှိသည်ကို ပိုမိုမို ကျေပွန်စေရန် တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏
သုံးသပ်ချက်ကို ဆက်လက်၍ စွေ့နာပါမည်ဘုရား။
မှတ်ချက်။ ။တိုင်းဝိနိစ္ဆယ သုံးသပ်ချက်ကိုကူးယူသူမှာ
ပါဠိစာပေမကျွမ်းကျင်သော ကျောင်းသားငယ်ဖြစ်သောကြောင့် ပူးတွဲ
ပါတိုင်းဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်ချက်တွင် ပါရှိသည့် ပါဠိများမမှန်မကန် ဖြစ်နေပါ
သည်။ အမှန်ရရန် သက်ဆိုင်ရာစာအုပ်များမှာ လှန်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

(က) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်စွေ့နာ

ဆရာတော်များဘုရား...

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ သုံးသပ်ချက်သည် စိတ်ပျက်စရာ
ဖြစ်ပါသည်။ ကလေးကလား နိုင်လှပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏စာ၊
ဘုရားဟောပါဠိစာ ဤနှစ်ဖြာ၌ပင် နားလည်အောင် ဖတ်နိုင်စွမ်း မရှိ
သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ တွေ့ဘူးမြင်ဘူးသည့် စာတိုပေစ ကလေးများကို
ကူးပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းဝိနိစ္ဆယဟူသော ကြီးလေး
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၈

သည့်တာဝန်နှင့် မထိုက်တန်အောင် ရှိလှပါသည်။ တိုင်းအဆင့်ရှိသော သံဃာတော်တို့၏ တန်ဖိုးသည် ဤမျှသာရှိတော့သည်ဟုဆိုလျှင် ထေရဝါဒသနာတော်သည် အဖတ်ဆယ်စရာ မရှိတော့ပြီဟု မှတ်ယူရန်သာ ရှိပါတော့သည်။

တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ အိကတောင်းဆိုချက် နှစ်ချက်မှာ ‘လောကအမြင်မှားနှင့် ဘဝအမြင်မှား’ကို ဖယ်ရှားပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များထုတ်ပြသော ပေါဋ္ဌလ္လိသုတ်စသည့် ပါဠိအဋ္ဌကထာ စကားများသည် တပည့်တော်တို့တောင်းဆိုချက်များ မှန်ကန်ကြောင်း ထောက်ခံနေသောစကားများချည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျက် တပည့်တော်တို့၏ တောင်းဆိုချက်များသည် အန္တဂါဟိကဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ကြသည်မှာ ထေရဝါဒ သာသနာတော်အတွက် ရင်ထိတ်စရာ ဖြစ်ပါသည်။ တရားမျက်လုံး စုံစုံကွယ်သူတွေ ထေရဝါဒသနာတော်ကို ကြီးစိုးနေခဲ့ပြီဟု မထင်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မြတ်စွာဘုရားက ‘လောကမြဲ-မမြဲ’နှင့် ‘သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ်’ မဟောသည်ကို တပည့်တော်တို့က အဟောလုပ်နေကြ၍ မှားသည် အန္တဂါဟိကဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၁၉

မြတ်စွာဘုရားက ‘လောကမြဲမမြဲနှင့် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ် မဟောဟု’-ဟောခဲ့သည်မှာ အထင်အရှား ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ မဟောဟု ဟောခဲ့သောကြောင့်ပင် တိုင်းဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ ဤသုတ်များကို ဖတ်ရှုနေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ မဟောဟု ဟောခဲ့သည်မှာ မယူသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ကြောင်း အခြားသုတ်များနှင့်လည်းညှိ၍ ဧည့်နာခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤမျှအထိ တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုချက်နှင့် ဝိနိစ္ဆယတို့ ကိုးကားသော ပါဠိတော်တို့ ညီမျှချက်များ ထင်ရှားနေပါလျက် အမြင်မှားကြခြင်းမှာ ဝိနိစ္ဆယတို့၌ သမ္ဘိဒ္ဓိဟူသောမျက်လုံး စုံစုံကွယ်နေ၍ဖြစ်ကြောင်း သိသာလှပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် တိုင်းဝိနည်းရ်များကို တရားမျက်လုံး မပေါက်ဘဲ မစစ်ဆေးရန် ကန့်ကွက်ခဲ့ပါသည်။ ဤကန့်ကွက်ချက်ကို နားမထောင်ဘဲ ဂုဏ်ဆယ်ကြ၍ သာသနာတော်အတွက် နစ်နာလှပါသည်။ ဗဟိုဝိနိစ္ဆယများကိုလည်း ဤအတိုင်းပင် ကန့်ကွက်ပါမည်။ တရားမျက်လုံး မပေါက်သေးလျှင် ဤဓမ္မဝိနိယမူကို ကိုင်တွယ်ခြင်းမှ ရှောင်ရှားပေးကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၌ မျက်စိမပါလျှင် ရာနုန်းပြည့် အမှားကျူးလွန်ရမည်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဟုတ်ပါသည် တပည့်တော်တို့အမှုကို ကိုင်တွယ်ကြသော တိုင်း
ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များနှင့် မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ
ထံ တရားစွဲရန်ညွှန်ကြားသော နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကဆရာ
မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၀

တော်များသည် တပည့်တော်တို့၏သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား
တောင်းဆိုလွှာစာကိုပင် မဖတ်တတ်အောင် ဖြစ်နေကြပါသည်။
တပည့်တော်တို့၏ သာသနာရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
စာမျက်နှာ -၁၃-ပါစာဖြင့် တရားစွဲဆိုစေကြ ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။
ထိုတောင်းဆိုလွှာ၏စာမျက်နှာ-၁၆-နှင့်-၂၁- တို့အထိ ဖတ်ကြည့်လျှင်
အဘယ်မျှ ပြောင်းပြန်လန်အောင် မှားယွင်းကြကြောင်း ထင်ရှားလှ
ပါသည်။

အမှန်မှာ တပည့်တော်တို့ကို တရားစွဲဆိုစေကြ၊ မှားယွင်း
ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြသော စာမျက်နှာ-၁၃-ပါစာများသည် တပည့်တော်
တို့ တရားမရမီ နှစ်ဦးအချိန်က အတွေးအမြင် တင်ပြချက်များဖြစ်
ကြောင်း ယင်းတောင်းဆိုလွှာ၏ စာမျက်နှာ-၁၆-နှင့် -၂၁-ပါစာတို့ဖြင့်
ထင်ရှားလှပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကအဖွဲ့သည်
တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၏
စာမျက်နှာ -၁၃-ပါ တပည့်တော်တို့စွန့်ပစ်သော ပရပက္ခစကားများကို
တပည့်တော်တို့ခံယူသော သကပက္ခစကားများ မှတ်ထင်၍ လွဲမှား
ကြောင်းဆုံးဖြတ်ရန် တရားစွဲစေခဲ့ကြပါသည်။ မြို့နယ်နှင့်တိုင်းတို့မှ
ဝိနိစ္ဆယတို့ကလည်း ဤအတိုင်းထင်၍ လွဲမှားကြောင်း အန္တဂါဟိက
ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၁

(က) အမှတ်ပြ တိုင်းဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်ချက်အတွက် တပည့်တော်
များနိဂုံးချုပ်လျှောက်ထားရမည်မှာ တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်
ရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို နားပါးတလည် ဖတ်ရှုပြီး တပည့်
တော်တို့ကို အန္တဂါဟိကမိစ္ဆာဦးယူသူဟု ချွတ်ခြံကျအောင် မှားယွင်း
ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်သုံးသပ်ရန်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

x x x x x

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၂

(ခ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်ဧည့်နာ

ဆရာတော်များဘုရား...

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို ဘာဏက
အရိယာများကို ကဲ့ရဲ့သောကြောင့် အရိယူပုဂ္ဂိုလ်ထိုက်သူများဟု သုံး

သပ်ကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား
တောင်းဆိုလွှာပါ စကားများသည် ဘာဏကအရိယာများကို ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲ
ရာသို့ အနည်းငယ်မျှပင် မရောက်ပါ။ အရိယာမဟုတ်သော ဘာဏကတို့
၏လက်ချက်ကြောင့် မှားယွင်းခဲ့ပုံ တင်ပြခဲ့ချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထား တောင်းဆို
လွှာ၌ ‘ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက် အတော်များ
များသည် ဘာဏကတို့၏ မသန့်ရှင်းသော အာခံတွင်း၌ အငုံခံရသော
ကြောင့် အာပုပ်နဲ့ထွက်နေခြင်း အမှတ်အသားများ အသေအချာဖြစ်သည်’
စသည်ဖြင့်ပါရှိပါသည်။

ဤစကား၌ပါဠိတော်မှ ‘ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်တိုင်း’ မဟုတ်
ဘဲ ‘ပါရှိချက်အတော်များများ’ဟု အသေအချာဆိုခဲ့ချက်၊ ဤအချက်
ကိုထောက်ခံသော နောက်ဆက်စကား အခိုင်အမာ၊ ဤအရာတို့ကို
ထောက်၍ ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝဟောချက်တိုင်း မဟုတ်ဘဲ ရောက်
ဆဲကာလ၏ ရှေ့နှင့်နောက်ဖြစ်သော တလံမျှလောက် လူမှာဖြစ်သည့်
အတိတ် အနာဂတ်ဘဝဖြစ်မဖြစ်များကို ဘာဏကအမှား မဆိုကြောင်း
ရှင်းလင်းခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၃

မမွေးမီနှင့် သေပြီးနောက်ဖြစ်သော ရှေ့နောက်ဘဝ ပါရှိချက်
များကိုကား ပါဠိတော်၌ပါရှိလျှင် ဘာဏကတို့အမှား ဖြစ်ပါသည်။
တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ ထွက်ပြသည့်အတိုင်း ဘာဏကလောက၌
အရိယာများ ပါဝင်ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း အရိယာများသည် ဝိဇ္ဇာကိလေ
သာကို အောက်ဆုံးအဆင့်ကပင် ပယ်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ပါဠိတော်၌ ရှေ့နောက်
ဘဝဖြစ်မဖြစ်ကို မဆောင်ရာပါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ပါဠိတော်၌
ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်ကို မဟောသည်အတိုင်း ဝိနည်းရ်များ ထုတ်ပြ
သော ပေါဋ္ဌပ္ပါသုတ်မှာပင် အတိအလင်း ဖြစ်ပါသည်။ အခြားသုတ်များ
လည်း များလှပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပစ္စေကဗ္ဗါ ရဟန္တာနှင့် အရိယာများသည် ပါဠိ
ဆောင်ရာ၌ မမွေးမီနှင့်သေပြီးဟူသော ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် အ
ကြောင်းများပါရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဟုတ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားဟောသော တရားတိုင်း သစ္စာ
အထွဋ်တပ်၍မရဟု မရှိပါ။ သစ္စာဆိုက်ချည်း ဟောပါသည်။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးကို ဤတလံမျှလူ၌ ပညတ်ကြောင်းလည်း
အထပ်ထပ် ဟောပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သစ္စာရှင်ဘုရား ပစ္စေကဗ္ဗါ ရဟန္တာနှင့်
အရိယာများသည် ဤတလံမျှလူကိုလွန်၍ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်များ
ယူသူတို့ မဟုတ်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့ဆောင်သော ပါဠိတော်၌
ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်များ မပါရမည်မှာ ဧကန်ဖြစ်ပါသည်။ ရှေ့

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၄

နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်ဟူသော သဿတ္ထိ၌ ဥဇ္ဈိ၌ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကိုယ်တိုင်မယူကြသော်လည်း သူတပါးတို့အားယူရန် ဟောသေးသည်ဟုပြောရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ မသတ်မခိုးသူသည် မိမိမသတ်မခိုးသော်လည်း သူတပါးတို့အားသတ်ကြခိုးကြရန် ပြောဆိုခြင်းများ မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်များကို ပြောဆိုချက်များ ဤတလံမျှလျှင် စေတနာဘဝကိုရည်၍ ပြောခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပါရှိသည်ဟုဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို စွပ်စွဲရာ ရောက်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် အဂ္ဂိဝဇ္ဇ၊ မာလုကျပုတ္တ၊ ပေါဋ္ဌပျို၊ ရောဟိတဿ စသူတို့အား ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် ပြဿနာများကို မယူကြောင်း မဟောကြောင်း အထပ်ထပ် အထင်အရှားအသေအချာ ပြောပါလျက် အခြားပါဠိတော်များ၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်ကြောင်းများ တဖန်ဟောသေးသည်ဟုဆိုလျှင် စကားမတည်သောဘုရားဟု စွပ်စွဲခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် စကားမတည်သောဘုရား ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ပါဠိတော်၌ ‘မဟောဘူး ပြောချက်လည်း အခိုင်အမာရှိသည်’ ဟောသလိုအချက်များလည်း အခိုင်အမာရှိသည် ဆိုလျှင် ဘယ်သင်းကို အမှားပြမည်နည်း?

လွယ်ကူလှပါသည်။ တရားသိသူတို့မျက်စိ၌ ရှင်းနေပါသည်။ ‘မဟောဘူးပြောချက်’သည်သာ အမှန်ဖြစ်ရပါမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်ဟူသော ဝိဇ္ဇိ၏ သစ္စာတရားအတွက် ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၅

အနောက်အယုက်ကို ပြက်ပြက်ကွင်းကွင်း ထင်လင်းနေ၍ ဘယ်နည်းနှင့်မျှမဟောဟု သိမြင်နေပြီးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တရားမသိသူများအနေနှင့်မူ မဟောဘူးဟူသောစကားကို မျက်ကွယ်ပြုပါမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်ကိုယူသော ဝိဇ္ဇိတရားတန်းလန်း ရှိနေသေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဝိဇ္ဇိပယ်ပြီးသူသည်သာ ဝိဇ္ဇိပယ်ခြင်းကို သိနိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ဝိဇ္ဇိရှိသူသည် ဝိဇ္ဇိပယ်ခြင်းနှင့် မပယ်ခြင်းကို ဘယ်သို့ သိနိုင်ပါမည်နည်း။ ထို့ကြောင့်ပင် ဝိဇ္ဇိမပယ်ရသေးသူများသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှေ့နောက် ဘဝဖြစ်မဖြစ် မဟောဟုလည်းပြောသူ- ဟောလည်းဟောသူ ဟူသောစကားမတည်သူ ဖြစ်အောင် စွပ်စွဲနေမိကြပါသည်။

ဤစွပ်စွဲချက်မှာ မြတ်စွာဘုရားအတွက် နစ်နာလှပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကိုလျှာနှစ်ခွသမားဟု နှင့်နှင့်သီးသီး ဆိုရာရောက်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များလည်း ပုထုဇဉ်အဆင့်မှ မြင့်တင်နိုင်ကြပြီးသူများ မဟုတ်ကြသေးလျှင် နားလည်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။

ပုထုဇဉ်တို့၏ ဘဝအမြင်သည် အရိယာတို့၏ ဘဝအမြင်ကို နားမလည် နိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အာဂမယုတ္တိ (ဝါ) စာပေညှိနှိုင်းမှုဟူသော ကကြီး ခန္ဓေးပေတံသုံး၍ တိုင်းထွာပြနေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား မ္ဗဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၆

သည် ဘုဒ္ဓကရုတ္တတရားများ၌လည်း အတိတ်အနာဂတ် ဘဝများကို အစော်အမြော်မလုပ်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမချော်ဖို့ ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ ဤတရားကိုလည်း မဟုတ်တယုတ်ဘုဒ္ဓကရုတ္တ အဖွင့်ကြည့် ပြီး ရုပ်နာမ်မချော်ဖို့ဟု နားလည်မိကြမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မမြင်သူ အတွက် ဆက်စပ်မကြည့်လျှင် သိရန်မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပါဠိတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက် အတော်များများသည် အရိယာဘာဏကတို့၏လက်ချက် တစက်မျှ မ ဟုတ်ဘဲ ပုထုဇဉ်ဘာဏကတို့၏ လက်ချက်စစ်စစ်သာ ဖြစ်ကြောင်း သိသာရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက် အတော်များများကို ဘာဏကတို့၏ ၁ပုပ်နဲ့ အမှတ်အသားဟု ပြတ်သားစွာ ဟိန်းဟောက်ပြောဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ပြောဆိုသော်လည်း မသိမမြင် ပုထုဇဉ်တို့၏အမြင်ဖြင့် ထင်ရာပြောခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားတော်အတွက် သိသိထင်ထင်ဖြင့် အမှား ပြင်ဆင်ရန် ပြောခြင်းဖြစ်၍ ပြောဆိုချက်များ၌ အရိယာဘာဏကများကို ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲမှု တစိုးတစိမျှ ပါဝင်နိုင်ကြခြင်း မရှိသောကြောင့် အရိယူပဝ္ဗါ ကံ ထိုက်သည်ဟု စွပ်စွဲ ဆုံးဖြတ်နေကြသူများသာ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကြလျက် အရိယာများကို စော်ကားစွပ်စွဲ နေမိကြသောကြောင့် အရိယူပဝ္ဗါကံ ထိုက်နေပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၇

ပါဠိတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက်အတော်များများ သည် သင်္ဂါယနာ အတန်တန်တင်ပြီးများလည်း ဖြစ်၍ ထိုသင်္ဂါယနာ တင်ပွဲများ၌ အရိယာများလည်း ပါရှိရမည်ဟု တွက်လိုကောင်း တွက်လို ကြပါမည်။ သစ္စာတရားဖြင့် ရဲရင့်ပြတ်သားသူတို့အတွက်ကား ပါဠိတော် ၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်များဖြင့် သင်္ဂါယနာတင်ကြလျှင် ထိုသင်္ဂါယနာ တင်ပွဲ၌ အရိယာတယောက်မျှ မပါဝင်ကြောင်း အတိအကျ မှတ်ယူရ ပါမည်။ ပဉ္စမနှင့်ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာများ၌ အရိယာများ မပါဝင်ကြောင်းမှာ ကား လင်းပါးဘွယ် မရှိတော့ပါ။ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာသည် ပေ၌အကွာရာတင်သောပွဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤပွဲ၌လည်း အရိယာများမပါဝင်ကြောင်း ပါဝင်သော်မှ ချောင်ကပ်၍ အထားခံရကြောင်း သိသာပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤပွဲမှ အသိအမှတ်ပြုထားသော ပါဠိတော်များ၌ တရားမသိဘဲ တရားဆောင်

ထားချက် အတော်များများကို အထင်အရှား တွေ့နေရပြီးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤအရာသည် တရားမသိသူများ သိနားလည်နိုင်ခြင်း မရှိသော ကြောင့် အကျယ်တဝ့်တင်ပြမှုကို ချန်လှပ်ခဲ့ပါမည်။ အာဂမယုတ္တိအရ သိသာရန် တခုမျှကို တင်ပြပါမည်။

မဇ္ဈိမနိကာယ်၌ ရှင်ဗာကူ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ရှင် ဗာကူသည် ဝါရှစ်ဆယ်အရ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါသည်။ ရှင်ဗာကူ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပွဲအကြောင်းသည် ပဌမသင်္ဂါယနာတင်ပွဲ၌ ရှင်အာနန္ဒာက ရှင်မဟာ ကဿပကို လျှောက်ထားချက်၌ ပါဝင်နေပါသည်။ ပဌမသင်္ဂါယနာ ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၈

တင်ပွဲကို ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံသောနှစ်၌ ကျင်းပပါသည်။ ဘုရားသည် လေးဆယ့်ငါးဝါသာ ရပါသည်။ ရှင်ဗာကူသည် ဘုရားပွင့်ပြီးမှ ရဟန်း ဖြစ်ရသူဖြစ်၍ ပဌမသင်္ဂါယနာပွဲကြီးနောက် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမှ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်လျက် အဘယ်သို့လျှင် ရှင်ဗာကူပရိနိဗ္ဗာန်စံခန်းကြီးသည် ပဌမသင်္ဂါယနာတင်စာပေဖြစ်သော မဇ္ဈိမနိကာယ်၌ ပါဝင်နေရပါသနည်း။ ဤကား သင်္ဂါယနာတင်ကာမျှဖြင့် အတိအကျ အမှန်ယူရန် မဖြစ်နိုင်ပုံ အရိပ်အမြွက်တင်ပြချက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် မိလိန္ဒပညာဝတ္ထုသည်လည်း နောက်ပိုင်းသင်္ဂါယနာ တင်ပွဲ၌ ပါဝင်သော သင်္ဂါယနာဝင်မှု ဖြစ်နေပါသည်။ ဤကျမ်း၌ မိလိန္ဒသည် မက္ခလိဂေါသာလ၊ အဇိတကေသကမ္မလ စသော တိတ္ထိ ဘုရားကြီးများထံသို့သွား၍ ပြဿနာလျှောက်ထားပုံများ ဖော်ပြထားပါ သည်။ မိလိန္ဒပညာဝတ္ထုကျမ်းသည် မက္ခလိဂေါသာလ စသူတို့ ကွယ်လွန် ပြီး နောက်နှစ်ပေါင်းလေးရာ-ငါးရာကြာမှ ပေါ်သောကျမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤကျမ်းသည် ဂန္ဓဝင်ဝတ္ထုမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်နာဂသေန စသော ဝတ္ထုဇာတ်ကောင်များသည် ဝတ္ထုဇာတ်ကောင်များမျှသာ ဖြစ်ကြ ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဝါပြဿနာများကို ပုထုဇဉ်ပညာရှင်များက ရဟန္တာက ပြန်လည်ဖြေကြားဟန်ဖြင့် ဝတ္ထုဆင်ထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ ကြောင့် ထိုဝတ္ထုပါပြဿနာ-၁၇၀-ကျော်၌ ပြဿနာ ၇၀ကျော်သည် အမှန်နှင့်ကင်းနေသည်ကို တပည့်တော်တို့မျက်စိ၌ အထင်းသား တွေ့ရ သည်အထိ ရှိပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၂၉

ယနေ့ဘာသာရေးပညာရှင်များသည် စာဖတ်တတ်စ ကလေး များပမာ ဖြစ်နေကြပါသည်။ စာဖတ်ရာ၌ စာကိုသာ ဖတ်နေကြပါသည်။ စာ၏အနက်အတ္ထ အစစ်အမှန်ကိုကား မဖတ်နိုင်ကြ ဖြစ်နေပါသည်။ သို့သော် စာကိုပင် မဖတ်နိုင်သူနှင့်နှိုင်းစာပြီး မိမိတို့ဘဝကို မိမိတို့ ကျေနပ်နေကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏အသံနှလုံးပြု၍ ထားရသော သို့မဟုတ်
 မိမိတို့၏ ဂုဏ်ဆောင်ပစ္စည်းဖြစ်သော စာကို အနည်းငယ်မျှ အထိအပါး
 မခံနိုင်အောင် ရှိနေကြပါသည်။ လေတိုးသည်ကိုမျှ မခံနိုင်အောင်ဟု
 ဆိုရပါမည်။ စာမှာလာသမျှ အကုန်မှန်သည်။ စာအားလုံးကို နောင်
 တော်နောင်တော်ရဟန္တာအရိယာများက တည်းတည်းဖြတ်ဖြတ် သတ်မှတ်
 သတ်သင်ထားခဲ့သည်။ ဤသို့ထင်နေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ ‘မာ ပိဋက သုမ္ဘုဏေ ဂဏှိတ္ထ’ဟူသော စကားကိုပင်
 မေ့ချင်ချင် ဖြစ်ကြရသည်အထိ ရှိကြပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် အရိယသစ္စာတရားကို ရှေးက မဖြစ်စဘူး
 အထူးဖြစ်ရှိပြီးသူများ ဖြစ်ကြ၍ မွှာ အရေးကြီးသောအမှားများကို
 ဖယ်ရှားရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တာဝန်ရှိသော နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာ
 နာယကထံ ကြိတ်ကြိတ်ခဲခဲ တင်ပြတောင်းဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်ယူဆွေးနွေး
 ရမည့်အစာ တပည့်တော်တို့အား တရားစွဲစေခဲ့သည်အထိ ချွတ်ချော်ခဲ့ကြ
 ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၀

မွှာများကို မွှာအတိုင်း ဖယ်ရှားရန်တင်ပြခဲ့သည့် ရည်ရွယ်
 ချက်၊ မွှာများကို အရိယာများမဆောင်ယူကြဘဲ အနရိယာများ သာဆောင်
 ယူကြသည် တချက်။ ဤအချက်များအရ တပည့်တော်တို့သည် အရိ
 ယူပညါကံထိုက်သူများ မဖြစ်ကြပါ။ ဤသို့ဖြစ်လျက် တပည့်တော်
 တို့၏ မွှာတင်ပြချက်များကို မွှာအမွှာဝိညှီကရဏအတွက် သမထ
 မလုပ်ဘဲနှင့် တပည့်တော်တို့၏စိတ်ရင်းစေတနာကို တစိုးတစိမျှ မသိရှိ
 မလေ့လာ အသိအမှတ်မပြုဘဲ တိုင်းဝိနိစ္ဆယက တပည့်တော်တို့အား
 အရိယူပညါကံထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖယ်ရှားပေးကြရန်
 ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

x x x x x

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၁

(ဂ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်ဧည့်နာ

ဆရာတော်တို့ဘုရား...

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့ကို အဝေစွ
 ပသ္မာ ချို့တဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း အချက်သုံးချက်ဖြင့် သုံးသပ်ပြီး တပည့်
 တော်တို့၏အယူခံမှုကို ပလပ်ခဲ့ကြပါသည်။
 အဝေစွပသ္မာချို့တဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ချက် သုံးချက်လုံးမှာလည်း
 မှားနေပါသည်။ ပဌမသုံးသပ်ချက် အမှားမှာ ‘ကိလေသာကင်းပြီးသူ
 များသည် အိပ်စား ကာမ၌ပြည့်ဝအောင် အဆောင်စွမ်းနိုင်ဆုံးသူများ
 ဖြစ်သည်’-ဟူသော စကား၌သုံးသပ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ‘ကာမ’ကို သာရတ္ထကဖွင့်သည့်
 အတိုင်း ဝတ္ထု+ကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမကို ကာမဟု ယူလိုကြ
 ပါသည်။ ဤအဖွင့်သည် ကာမ၏အဘိဓာန်မျှ ဖြစ်ရာပါသည်။ ဝိစ္စကာမ
 ဖြစ်သော ကင်းဆိတ်ရမည့်ကာမသည် အဘယ်သို့လျှင် ဝတ္ထုကာမ
 ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။ ဝတ္ထုကာမသည် ရုပ်တရား၊ ရုပ်တရားသည် အ
 ပဟာတဗ္ဗမ္မ။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘုရားစသူများ ဆွမ်း၊သင်္ကန်း၊ကျောင်း
 ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော ဝတ္ထုကာမတို့ကို ပြည့်ဝအောင် အသုံး
 ဆောင်နိုင်ဆုံးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

သာရတ္ထဋီကာနှင့် ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ ဆရာများသည်

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၂

တရားမသိသူများဖြစ်ကြ၍ ဝတ္ထုကာမပယ်ကြောင်း ပြဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါ
 သည်။ ဝတ္ထုကာမပယ်သည်မှာ အထက်လမ်းသမား လောကီဈာန် အတ္တ
 ကိလေသာနယောဂပုဂ္ဂိုလ်များ၏အလုပ် ဖြစ်ပါသည်။ မဇ္ဈိမပဋိပ္ပါလမ်း
 ဖြင့် ကြွသွားကြသူများအနေဖြင့် ဝတ္ထုကာမသည် ပယ်စရာမဟုတ်ပေ။
 ကိလေသာကာမသာလျှင် ပယ်စရာ ပဟာတဗ္ဗမ္မ ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းကောင်း သင်္ကန်း
 ကောင်း ကျောင်းကောင်းကို ပယ်သည်ဟုမရှိဘဲ အပြည့်အဝ အအောင်
 မြင်ဆုံး သုံးစွဲခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အအိပ်၌လည်း ည၌သာမက နေ့မှာပင်
 အိပ်ကြောင်း မိန့်ကြားဖူးပါသည်။ ယနေ့ကာလ၌ ကာမအရကို ဝတ္ထု
 ကာမပါ ရောနှောအဖွင့်ခံထားရသောကြောင့် တရားရှာသူများ ခါးကျိုး
 မတတ်ပင် တရားမဟုတ်သည်၌ တရားလုပ်ပြီး အပင်ပန်းခံကြရသည်။
 ထို့ကြောင့် တရားမသိသူတို့၏ အဖွင့်မှားများ ပျက်ပြားအောင် မှုတ်ထုတ်ရ
 ပါမည်။’

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်လည်း တရားမသိသောကြောင့်
 တရားမသိသူ နောင်တော့နောင်တော်တို့၏ စကားကို မှတ်သား၍ တပည့်
 တော်တို့၏စကား မှားယွင်းသည် အဝေစွပသ္မာချွတ်ယွင်းသည်ဟု
 ဆိုမိကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝတ္ထုကာမကို ပယ်၍ ရနိုင်မရနိုင် သဘာဝ၊အာဂမ နှစ်ဝသော
 ယုတ္တိဖြင့် ချင့်မြော်ကြည့်ပြီး မရနိုင်ပုံသေချာလှသည်ကို သိကာ တပည့်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၃

တော်တို့အား ‘ကိလေသာကင်းပြီးသူများ အိပ်စားကာမ၌ ပြည့်ဝအောင်
 အဆောင်စွမ်းနိုင်ဆုံးသူများ ဖြစ်ကြသည်’ဟူသော စကားကြောင့် အဝေစွ
 ပသ္မာချို့တဲ့သည်ဟုဆိုသော တိုင်းဝိနိစ္ဆယ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်
 ပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။

၊တိယ အဝေစွပသ္မာချို့တဲ့ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ‘ဖိုလ်
 တရား နိဗ္ဗာန်တရား ပရိယတ်တရား ရုပ်နာတရားများကို တရားထင်မိ

သည်မှာ မှားခဲ့ကြပါသည်’-ဆိုသောစကားနှင့် ‘မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှ တရားထင်မိခဲ့ကြသည်များလည်း မှားခဲ့ကြပါသည်’-ဆိုသော ဘုရားရှိခိုးကျမ်းပါစကားအတွက် သုံးသပ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤစကားများကြောင့် တပည့်တော်တို့အား မ္ဗအဝေစ္စပသ္မာ ချို့တဲ့သည်ဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာပေကို စာပေလိုပင် ရှုဆင်ခြင်ကြပါသည်။ ပြောဆိုသူတပည့်တော်တို့၏ စိတ်စေတနာ အဘောဂကိုပင် အလေးမမူ ရှိကြပါသည်။

နိဗ္ဗာန်မ္ဗ-ဖိုလ်မ္ဗများသည် မ္ဗ၏ဝိပါကများပင်ဖြစ်၍ အဘယ်သို့လျှင် မ္ဗဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း? အဋ္ဌကထာဋီကာများမှ ‘သဘာဝတရေတီတိ မ္ဗော’-အစရှိသည်ကလေး တွေသည်နှင့် ‘မ္ဗမဟုတ်ဘာလဲ’ဟု လုပ်ရန်မသင့်ပါ။ ပရိယတ္တိမ္ဗသည်လည်း ‘သိုက်စာ’သာဖြစ်၍ ‘သိုက်’မဟုတ်ပါ။ ပရိယတ္တိမ္ဗသာ မ္ဗဖြစ်လျှင် အကုသိုလ်မ္ဗများ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၄

လည်း ပရိယတ္တိမ္ဗ၌ ပါရှိနေပါသောကြောင့် ထိုအကုသိုလ်မ္ဗများကိုလည်း မ္ဗဟုပင်မှတ်ယူရပါမည်လော။ ရုပ်နာမ်မ္ဗတို့၌ လည်းအတူပင် ‘နဟိမ္ဗော အမ္ဗောစ ဥဘောသမ ဝိပါကိနော’စသည်၌ အမ္ဗလည်း ပရိယတ္တိမ္ဗ ရုပ်နာမ်မ္ဗပင်ဖြစ်၍ ‘မ္ဗပွား’ရာ၌ ယင်းတို့ကိုပင် ပွားရမည်ဟု မှတ်သင့်ပါသလော။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှ တရားထင်ခြင်းဆိုသော စကားသည်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို တရားမဟုတ်ဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်ပါ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအပြင် အခြားသော မင်္ဂလာ၊မေတ္တာစသည်တို့လည်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနည်းတူ တရားဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘နိဗ္ဗာန်တရား’ဟု တနေရာ၌ သုံးထားသည်မှာလည်း ‘နိဗ္ဗာန်ကို တရားဟု ထင်မှားခြင်း’ဟူသော ရှေ့စကားနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိပါ။ ‘အကုသိုလ်တရား’ဟု သုံးစွဲရာ၌ အကုသိုလ်ကို ပွားများရမည့်တရားထင်၍ သုံးစွဲခြင်း မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၊ဋီကာတို့၏ တရားမသိသော တရားအဖွင့်များကြောင့် ရုပ်နာမ်ကိုလည်း တရားဟုထင်၍ ရုပ်နာမ် ရှုပွားနေသော တရားဂိုဏ်းများ၊ နိဗ္ဗာန်ကို တရားထင်၍ နိဗ္ဗာန်ရှုပွားနေသော တရားဂိုဏ်းများ၊ ပရိယတ်ကို တရားထင်၍ ပရိယတ် ရွတ်ဖတ်ပွားများနေကြသော တရားဂိုဏ်းများ ယနေ့အချိန်၌ အများအပြား ထင်ရှားတည်ရှိနေကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၅

အကယ်ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်ပွားများရမည့် တရားသည် ဤအရာများမဟုတ်ကြောင်း အမှားကို ဖယ်ရှားရန် အပြတ်အသား

ပြောဆိုချက်စကားများသာဖြစ်၍ ဤစကားများအတွက် တရားမကြည် ညိုမှု အဝေစွပသ္မာ ချို့တဲ့ခြင်း အလျဉ်းပင် မဖြစ်နိုင်ပါ။

စာကို စာလိုသာဖတ်၍ ဝတ်ကျေတမ်းကျေလုပ်ကြသော တရား စွဲရန်ညွှန်ကြားသူ နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကများနှင့် အညွှန်းဖြတ် သူ မြို့နယ်နှင့်တိုင်းတို့မှဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်သာ တရားတော် အတွက် စေတနာကောင်းဖြင့် ပြောင်လက်အောင် ပွတ်ချွတ်နေသော စကားကို ပွတ်ချွတ်ခွင့်မပေးဘဲ ‘တရား ဘယ်လိုနေနေ၊ ိုမထိ ပြီးရော’ ဟူသော တကိုယ်ကောင်းစိတ်ထားကြောင့် ဓမ္မအဝေစွပသ္မာဖြစ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းဝိနိစ္ဆယ၏ ဓမ္မအဝေစွပသ္မာ ချို့တဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ချက်ကို ပြင်ဆင်ပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။

တတိယ အဝေစွပသ္မာချို့တဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ချက်မှာ တပည့် တော်တို့ကပေးပို့သော မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယထံ သောနာလွှာ၌ နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကကိုပင် တရားစွဲဆိုရပါမည်ဟု ပြောဆိုချက်စကား အတွက် သံဃာ့အဝေစွပသ္မာဖြစ်သည် ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့အား သံဃာ့ အဝေစွပသ္မာလေး တစိုးတစုံမျှဖြစ်စေ ဖော်ပြလိုသည်နှင့်ပင် ဖျစ်ညှစ်ပြီး လုပ်ပြနေပါသည်။ ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာစကားသည် တပည့်တော် ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၆

တို့နှင့်စပ်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း အဋ္ဌကထာစကားကို ရှေ့ နောက်မပါဘဲ စိုးစိကလေးထုတ်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအဋ္ဌကထာစကားသည် မှားနေသောရဟန်းတပါးကို မှား နေကြောင်းပြောဆိုခြင်းကိုလည်း အဂါရဝဖြစ်သည်ဟု ဆိုမည် မဟုတ် ပါ။ မှားနေသောရဟန်းဂိုဏ်းကို မှားနေသောရဟန်းဂိုဏ်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသော်မှပင် သံဃာအခ အဂါရဝပြုသည်ဟုမည်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယက၏ အမှားကို မှားနေကြောင်း တင်ပြပါလျှက် ထိုအမှားကိုမရပ်သိမ်းဘဲ ငါတို့ထက်အကြီးမရှိပြီဟု မာနတက်ကာ ဆက်လက်ကျူးလွန်နေလျှင် ဝိနိစ္ဆယတင်၍ တရားစွဲနိုင် အောင် ကြိုးစားရမည်ကား မှန်ကန်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့ မျက်စိ၌ နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယက အဖွဲ့သည် အတိုင်းအဆမသိ ကြီးမားနေဟန်ရှိပါသည်။ တပည့်တော်တို့ မျက်စိ၌ ဝိနယရှုငြိမ့်မှုကြည့်လျှင် သံဃာတပါးချင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မွေ့ငြိမ့်မှုကြည့်လျှင် လူမမယ်များမျှသာ ဖြစ်နေပါသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် မြန်မာနိုင်ငံသံဃာ့ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်း၌ ‘ပရိယတ်ကိုစံထား၍ တရားသတ်မှတ်မည်’ဟု အိပ္ပိယရှိသော စကား များကိုကြည့်ပါက ယနေ့ မြန်မာသံဃာ့လောက၌ ပဋိဝေဓသာသနာ ကွယ်နေကြောင်း သိရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ဆောင်ရဟန်းသည် ပဋိဝေဓဆောင်ရဟန်း

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၇

အတွက် ကလေးလူမမယ်အဖြစ် မြင်ရန်ထက် အပိုမရှိနိုင်ပါ။ အရိယာ အချင်းချင်းပင် အထက်အထက်အရိယာသည် အောက်အောက် အရိယာ များကို အမြည်တွန်အတောက်တီးလွတ်သည် မဟုတ်ပါ။ ရှင်မဟာ ကဿပသည် ဘိက္ခုနောညါလုပ်ရာ ဘိက္ခုနီတို့ပြောဆိုချက်အတွက် ရှင်အာနန္ဒာကို မြည်တွန်တောက်တီးခဲ့ပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကများသည်လည်း ကြီးလေးသော တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ပါလျှက် တပည့်တော်တို့၏ အလေးအနက် တင်ပြမှု ကို ကချွတ်ကချော်ဖတ်ပြီး မဟုတ်မဟတ်နားလည်ကာ မွှေကို အမွှေ လုပ်နေသောကြောင့် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပြောဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့သော သူတွေကမှ ဤသို့မပြော လျှင် ပြောမည့်သူမရှိ ဖြစ်ရာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအတွက် သံဃာ့အဝေစ္စပသ္မာရုံတည်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အခြေအမြစ်မရှိသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဤ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်ပေးကြရန် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဆက်လက်၍လည်း တိုင်းဝိနိစ္ဆယများသည် သီလနှင့်မပြည့်စုံ ကြောင်းမပြနိုင်ဘဲနှင့်လည်း သောတာပတ္တိယဂံ၌ သီလသမ္ပတ္တိ ပါဝင်နေ မှုကြောင့် တပည့်တော်တို့အား သီလသမ္ပတ္တိဖြစ်ဖို့မလွယ်ဟု အလွတ် သဘောပြောဆိုကြပါသေးသည်။ အရှက်မရှိ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း ဖယ်ရှားပေးစေလိုပါသည်ဘုရား။

x x x x x

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၃၈

(ဃ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်ဧည့်နာ

ဆရာတော်များဘုရား...

တိုင်းဝိနိစ္ဆယများသည် တပည့်တော်တို့ကို တရားထူးမရဘဲ အလိုဆိုးနှင့် သူတပါးကိုပြောသူများဖြစ်ကြောင်း မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် အယူခံမှုကို ပလပ်လိုက်ကြပါသည်။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယ၏ ဤဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှားနေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုင်းဝိနိစ္ဆယများသည် တပည့်တော်တို့ တရားရ နေကြသည်ကို မသိကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယများသည် တပည့်တော်တို့ကို တရားမရဟု ထင်နေကြပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယများသည် မိမိတို့ တရားမရသည်နှင့်ပင် သူတပါးတို့လည်း တရားမရနိုင်ရာ၊ တရား ရသည်ဟု ပြောလာလျှင် ပြောပေးသမျှကို မတရားလုပ်ရမည်၊ ဤသို့ မှတ်ယူစွဲမြဲထားကြဟန်ရှိပါသည်။

တရားရသူကိုသိနိုင်သောမျက်လုံး မရှိသမျှ တရားရသူကို လုံးဝ သိနိုင်မည်မဟုတ်သည်မှာ မွှေတာဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယများ ချင့်ချိန်ဖွယ်

ကောင်းသည်မှာ 'ငါတို့သည်တရားမရကြသေး။ တရားမရသေးသော
 ငါတို့နှင့် တရားရပြီးသူတို့ အဘယ်သို့ အသိအမြင် အနေအကျင့်များ
 ခြားနားကြသနည်း။ ခြားနားချက် မရှိသလော။'ဟူ၍သာ လေ့လာသင့်ပါ
 သည်။ 'ကိတေအိကတံ ကဏ္ဍ တေ အိကတံ'ကလေးလုပ်ရုံမျှနှင့်
 သိရန်မှာ ဝေးလှပါသည်။ တရားမသိသူသည် သူတပါး တရားရှိမရှိကို
 မှီဝဲဟာရီနိဒါန်း

၅၃၉

အဘယ်သို့သိနိုင်ပါမည်နည်း။
 တတ်နိုင်လျှင်ဝိနိစ္ဆယများသည် တရားရသူဆိုသူတို့၏ အပြော
 အဆိုများ အရေးအသားဆိုင်ရာ စာအုပ်စာတမ်းများနှင့် ထိုတရားရသူတို့
 ဆိုသူများကိုယ်တိုင်ကို ပညာရှင်ဆိုသူများနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးစေမှုများ
 အထပ်ထပ်ပြုလုပ်ကာ အကဲခတ်ရန် ကြိုးစားသင့်လှပါသည်။
 တပည့်တော်တို့သည် ဘယ်ပိဋကတ်ပညာရှင်ဖြစ်စေ အာဏာ
 ပါဝါမဖက်ဘဲ အမှန်တရားအတွက် အလွတ်သဘောသက်သက်ဖြင့်
 အဖိအနှံ့ကိုသာ ခံယူလိုလှပါသည်။ နောက်ဆုံး၌ ပညာရှင်ဆိုသူတို့သာ
 စိတ်တိုသွားမှုလျှင်လည်း ဖြစ်စေရပါမည်။ မှိုင့်တွေသွားမှုလျှင်လည်း
 ဖြစ်စေရပါမည်။ စကားတခုဖြင့်စကားတခုကို လွဲဖယ်သွားမှုလျှင်လည်း
 ဖြစ်စေရပါမည်။ တပည့်တော်တို့၏ အသိအမြင်အကျင့်အကြံသည်
 အဆုံးအထိရောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်ကို ကိတေအိကတံဟူသော စကားလေးမျှဖြင့်
 တပည့်တော်တို့တရားမရဟု မတိမကျ တန်ဖိုးဖြတ်ကြပါသည်။ ထို့ပြင်
 ဤသို့တရားမရဘဲ သူများကိုပြောသည် သူများကိုပြောသောကြောင့်
 တရားမရဟု တန်ဖိုးဖြတ်ပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် တရားမရဟူသော
 ဆုံးဖြတ်ချက်သို့ရောက်အောင် အမြီးပြန်ခေါင်းပြန် လုပ်ကြပါသည်။
 တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏ နိုင်ငံတော်
 မှီဝဲဟာရီနိဒါန်း

၅၄၀

သံဃမဟာနာယကထံ လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၊ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယထံ
 သောနာလွှာ၊ တိုင်းဝိနိစ္ဆယသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်စွဲနာလွှာ ဤစကားသုံးခု
 မညီဟု ထောက်ပြပြီး ဤသို့မညီသောကြောင့် တပည့်တော်များကို
 အရိယာမဟုတ်ဟု လုပ်ကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်များကို အရိယာ
 မဟုတ်ဟု လုပ်လိုလွန်းနေကြဟန် ရှိပါသည်။
 လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ မိတ္တူများပို့ခြင်းသည် ဝါကြွားရန်
 ပို့ခြင်း ဖြစ်နိုင်သလော။ ဤအရာများကို လောကထုံးတမ်းများဖြင့်
 ကြည့်လျှင်ပင် အလွယ်တကူ သိမြင်စရာရှိပါသည်။ ဤလျှောက်ထား
 တောင်းဆိုလွှာ၌ တပည့်တော်တို့၏ ပဋိဝေဓကျေးဇူး ဖော်ပြချက်သည်
 နှိုင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ စာကိုယ်သည်ကား ပဋိဝေဓကျေးဇူး ဖော်ပြ

ချက်မဟုတ်ပါ။

ဝိနိစ္ဆယတို့စိတ်၌ ကြားဝါလို၍ပို့သည်မျိုး ဖြစ်နေသည်ဖြစ်စေ၊
မဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ တပည့်တော်တို့စိတ်၌ အမှတ်ပင်မရနိုင်အောင် ရှိကြ
ပါသည်။ သာသနာတော်အတွက် တောင်းဆိုချက် အပျောက်အပျက်
မရှိရန်သာ တချက်တည်း ရည်ရွယ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်သောနာလွှာ၌ သံဃာမဟာနာယကမှတစ်ပါး မသက်
ဆိုင်သူမည်သူ့အားမျှ ဖြန့်ကားကြေငြာခြင်းမရှိဟု ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
သံဃာနာယကမှ တစ်ပါးသော ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါအား မိမိတို့၏ ပဋိဝေဓ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၄၁

တရားကို နားလည်စေရန် စာရေး၍တတန်၊ စကားဟန်ဖြင့်တမျိုး ငါတို့
အားအရိယာလိုမှတ်တော့ ဟူ၍ ပြောခဲ့ခြင်းဖြန့်ကား ကြေငြာခဲ့ခြင်း
မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မြို့နယ်အယူခံစော့နာလွှာပါစကားရပ်များမှာ ဘုရား ရဟန္တာ
များ ဟောပြောသကဲ့သို့ ‘ဤကဋ္ဌးကွ၊ ဤကားသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဤကား
နိရောဓနှင့်မဂ္ဂ၊ ကွအရကောက်ကို ရှေးက ဘယ်လိုကောက်ခဲ့သည်။
အမှန်အားဖြင့် ဘယ်လိုကောက်ရမည်’ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောပြောခြင်းမှာ
ဘဝပေးတာဝန်အရ ဟောပြောနေခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ဆိုလိုပါသည်။

သီတင်းသုံးဖော်နှင့်ကွဉ်ကာမတို့အား ငါတို့ အရိယာ ရဟန္တာ
ဖြစ်နေကြပြီဟု ဘဝပေးတာဝန်အရ ပြောရသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်
ပါ။ ထို့ကြောင့် စာသုံးစောင်ပါ စကားများကို အကယ် အသိအမြင်ရှိရှိ
သတိထားလျှင် ဝိနိစ္ဆယပုဂ္ဂိုလ်များမြင်သလို ဖရိဖရဲဖြစ်စရာ မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ပြောတာတွေမဟုတ်၍ တရားမရ၊ တရားမရ၍
ပြောတာတွေမဟုတ် ဤကဲ့သို့ ကျွမ်းထိုးကျွမ်းပြန်လုပ်ပြီး တပည့်တော်
တို့ကို ပါပိစ္ဆပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣစ္ဆာပကတပုဂ္ဂိုလ်များဟု ထင်မှားသုံးသပ်နေကြ
ပါသည်။

ဤဝိနိစ္ဆယများ၏တရားမသိ၍ ထင်မှားသုံးသပ်မိသော ဣစ္ဆာ
ပကတ ပါပိစ္ဆဖြစ်သည်ဟူသောဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖယ်ရှားပေးရန် ဖြစ်ပါ
သည်ဘုရား။

x x x x x

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၄၂

(င) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်စော့နာ

ဆရာတော်များဘုရား...

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို
မေးသည့်အတိုင်း မဖြေနိုင်ခြင်းနှင့်တပည့်တော်တို့၏ စော့နာလွှာ၌
စာထဲမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နှင့်လူထဲမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် မတူညီဟုပြောခြင်း
များအတွက် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မရသူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုကာအယူခံကို

ပလပ်ကြသည်ဟုဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။
 တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှားယွင်းနေပါသည်။
 မေးသည့်အတိုင်းဖြေနိုင်ရန်မှာ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရရုံ နှင့်မဖြစ်နိုင်ပါ။
 ရပြီးသူကမေးလျှင်ကား သင့်တော်ပါလိမ့်မည်။ မရဘဲမေးလျှင်
 အမေးမမှန်ဘို့ပင် မလွယ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်
 တရားသည် သဘောတရားပိုင်းဆိုင်ရာများဖြစ်ပါသည်။
 လူတိုင်းသည်လောဘုဒ္ဓါသ ဖြစ်နေကြပါသည်။ လောဘ
 ြဒ္ဓါသအဖြစ်သည် အလွန်လည်းထင်ရှားပါသည်။ ထိုလောဘုဒ္ဓါသ
 ကို “ကိတေအိကတံ ဣတေအိကတံ ကတ္တတေအိကတံ”
 လုပ်လျှင် ဖြေနိုင်ပါမည်လော။ ထိုထက်ထင်ရှားသည်မှာ စာတတ်သူ
 များသည် စာမတတ်ရာမှတတ်လာကြသူများချည်း ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုစာတတ်သူများကို “ကိတေအိကတံ ဣတေ ကတ္တတေ ကိန္နိတေ
 အိကတံ”များမေးလျှင် ဖြေနိုင်ကြပါမည်လော။ အထူးသဖြင့်
 ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိ

၅၄၃

ဘယ်လိုတတ်လာသည်ကို ဖြေနိုင်ကြပါမည်လော။
 ထမင်းစာသူများပင် ထမင်းလုတ်ဘယ်လောက်စားခဲ့သနည်း။
 ထမင်းတလုတ်ဝါးချက် မည်မျှပြုခဲ့သနည်း။ ဘယ်လျှာဖြင့် ဘယ်လိုမွှေခဲ့၊
 သိမ်းခဲ့သနည်းဟု မေးလျှင် ဖြေနိုင်ပါမည်လော။ ဤသို့မဖြေနိုင်ကာမျှဖြင့်
 ထမင်းအကယ်မစားခဲ့ဟု ဆိုရန်ဖြစ်နိုင်ပါ သလော။
 ကိတေ အိကတံ စသောမေးခွန်းများသည် မေးတတ်ရန်
 လည်း မလွယ်ပါ။ ဖြေတတ်ရန်လည်းမလွယ်ပါ။ မေးတတ်ဖြေတတ်
 ဦးတော့ပင် အဖြေကိုကြားရသူများအနေဖြင့်နားလည်အောင်
 နားထောင်တတ်ရန်လည်း မလွယ်ပါ။
 ဤမျှမလွယ်သောမေးခွန်းတိုကလေးများဖြင့် သာသနာတော်
 အတွက်အတိုင်းမသိ ကြီးမားလှသော ပြဿနာကို မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ များက
 ကိုင်တွယ်နေကြပါသည်။ တိုင်းဝိနိစ္ဆယများကလည်း
 မြို့နယ်ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် မှာသာသုံးသပ်ရန်တာဝန်ရှိ၍ ဟုဆိုပြီး
 ဆက်လက်ကိုင်တွယ်ပါသည်။
 ဤမျှကြီးမားသောပြဿနာကိုမဆိုထားဘိ။ သာမန်အလုပ်
 တခုပင်ဖြစ်ပါစေ။ လုပ်မှုတိုင်း၌ပယ်ခြင်းလည်း ရှိမည်။ ရခြင်းလည်း
 ရှိမည်။ လုပ်ချိန်လည်းရှိမည်။ လုပ်ရာလည်းရှိမည်။ လုပ်ပုံလည်းရှိမည်။
 အားလုံးကိုသိနိုင် ကြပါမည်လော။
 ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိ

၅၄၄

ဤအရာများ၌မသိသော်လည်း ဈာန်မဂ်ဖိုလ်၌သိသည်
 သတိမန္တဖြစ်သောကြောင့်သိသည်ဟု ဖြေလိုကြပါသည်။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်
 ရသူများ၏သတိသည် အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါများဖြစ်မဖြစ် စသည်များ ၌သာ

သတိဖြစ်ပါသည်။ ရဟန္တာမှ ပဗ္ဗာမိယွင်းခွထွက်ယိုရှိသကဲ့သို့
ဆိုသကဲ့သို့ရဟန္တာများလည်း မမေ့မဟုတ်ဖြစ်ပါသည်။
တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် အဋ္ဌကထာဋီကာ
ဆရာများကို “မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကိုသိသူများ” ဟုယူဆထားကြ
ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်သည် အဘယ်ဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာ
ဋီကာဆရာတို့၏ အလိုသည် ဘယ်သင်းဖြစ်သောကြောင့်
“အလိုတော်သိ” များဖြစ်သည်ဟုဆိုပါသနည်း။
ဤသည်မှာစိတ်ပျက်ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယများသည်
အဋ္ဌကထာဋီကာဆရာတို့၏ပညာကိုပင်မသိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုကား
ဆိုဘွယ်ပင် မရှိပါ။ ဤသို့ဖြစ်လျက် အလိုတော်ကိုသိသူများ
ဟုဆိုပျော်သည်။
လက်ရှိအဋ္ဌကထာဋီကာများသည် မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညို၍
မြတ်စွာဘုရားနောက်မှလိုက်ကာ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားများကို
ဆောင်ယူဖွင့်ပြနေကြသော်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ အရိယသစ္စာတရားကို
အနည်းငယ်မျှသိသွားခဲ့ကြခြင်း ရှိကြသည် မဟုတ်ပါ။
အောက်ထစ်ဆုံးသော တာဝန်မျှပင်မဟုတ်ကြဟု ဆိုလိုပါသည်။
အဋ္ဌကထာဋီကာဆရာကြီးတို့၏အဆင့်သည် ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်းဖြစ်၍ တန်ဘိုးမြင့်ရမည်ကလွဲ၍ ယနေ့ ရှိကြသော မြန်မာပြည်၏
ပိဋကတ်ပညာရှင်ကြီးများဖြစ်ကြသည့် ဦးစုံ၊ လယ်တီ၊
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၄၅

တောင်မြို့ဦးဇနကာဘိဝံသ၊ မင်းကွန်းဦးဝိစိတ္တ စသူတို့ထက် အကယ်
ပိုလွန်သောတန်ဘိုးများ ရှိကြသည်မဟုတ်ပါ။ လက်ရှိရှေးအဋ္ဌကထာ
ဋီကာဆရာများထက် မြန်မာပြည်မှ ဂန္ထကာရကဖြစ်ကြသော
ထင်ရှားသည့် ဆရာတော်ကြီးများသည် ပိုလွန်ရန်ပင် အကြောင်း
များစွာရှိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခေတ်၏အကူကို များစွာ
ရနေကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းမှာ မြင်တတ်သော
မျက်စေ့ရှိလျှင် ထင်ရှားပါသည်။
ပိဋကတ်၌ ဤမျှနဲ့စပ်ကျမ်းကျင်ကြသော်လည်း မွတ္တကိုကား
ဝိုးဝါးလျှက်ရှိသည်မှာ သက်ရှိထင်ရှားပုဂ္ဂိုလ်များရှိ၍ အလွယ်တကူ
လေ့လာနိုင်ပါသည်။ ဘုရားဟောတရားတော်များ၏ အနက်အတ္ထ သည်
သစ္စာတရားပင် ဖြစ်ပါသည်။ သစ္စာတရားသိခြင်းသည်
တရားနက်သိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့တရားသိခြင်းသည်
အရိယာဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အရိယာအဖြစ်ရောက်မှပင်
ဘုရား၏အလိုတော်ကိုသိပါသည်။
အဋ္ဌကထာဋီကာဆရာများသည် ပုထုဇဉ်များဖြစ်ကြ၍
ဘုရား၏အလိုတော်ကို သိသူများမဟုတ်ကြပါ။ ယနေ့ ပိဋကတ်
ကျမ်းကျင်ကြသောဆရာတော်ကြီးများ အလားသာဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဋီကာများထဲမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်များသည် တကယ့်လူမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်များနှင့် မိုးနှင့်မြေကြီးပမာကွာခြားလှပါသည်။

ဝိသ္ဗိုမဂ်ပြောသောဈာန်နှင့် မဂ်ဖိုလ်များသည် ဘုရား ဟောသော ဈာန်နှင့်မဂ်ဖိုလ်များနှင့် မတူကွဲပြားခြားနားလှပါသည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထုပြောသော ဈာန်နှင့်မဂ်ဖိုလ်များလည်း ထို့အတူပင် ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိကံ

၅၄၆

ဖြစ်ပါသည်။

ဈာန်ကို “မြေလျှိုးမိုးယုံ” အဖြစ် အနက်ဖွင့်လိုတတ်ကြ ပါသည်။ မဂ်ဖိုလ်ကိုလည်း “အရှုခံအာရုံများကုန်ဆုံး သွားခြင်းကို သိနေသောစိတ်ဟု အနက်ဖွင့်လိုတတ်ကြပါသည်။ ထို့ပြင် အဋ္ဌကထာ များသည် လောကီဈာန်နှင့် လောကုတ္တရာဈာန်များကိုလည်း မကွဲပါ။ အဘိညာဉ်များ၌လည်း ဤနည်းမခြားဖြစ်ပါသည်။ အမှန်၌ ကာမမှာပင်ဈာန်ရှိပါသည်။ ရူပါရူပမှာလည်း ဈာန်ရှိပါသည်။ လောကုတ္တရာမှာလည်း ဈာန်ရှိပါသည်။ အပ္ပနာဈာန် ကိုသာ မရဘူးဟု ပြောသော်ပြောရမည်။ လူတိုင်းပင် ကာမဈာန်များကို ကား ရဖူးကြသည်ပင်။ အာရုံပေါ်မှီ၍ အနိမ့်အမြင့်ရှိမည် ဖြစ်သော်လည်း ဈာန်သည်ဈာန်သာဖြစ်ပါသည်။

မဂ်လည်းဤနည်းအတူဖြစ်ပါသည်။ ကာမ၌လည်း မဂ်ရှိပါသည်။ ရူပါရူပလောကုတ္တတို့၌လည်း ရှိပါသည်။ ကွဲပြားခြင်းမရှိ မဟုတ်သော်လည်း မဂ်သဘောကားအတူဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယများသည် သူတို့၏ကာမမဂ် ကာမဈာန်ရပုံများကို ပြနိုင်ကြပါမည်လော။ အဋ္ဌကထာဋီကာ ဆရာများသည် သူတို့မသိသောအပ္ပနာဈာန်နှင့်မဂ်များကို တခုတ်တရဖွင့်ကြပေသည်။ မသိဘဲဖွင့်ခြင်းသည် မဖွင့်ဘဲနေခြင်းထက်ဆိုးရွားပေသည်။ မြန်မာပြည်မှ ထင်ရှားသောဆရာတော်ကြီးတပါးသည် နိဗ္ဗာန်အဖွင့်နှင့် စပ်၍ “မသိဘဲများများပြောလျှင် များများမှားမည်”ဟုပင် ပြောခဲ့ချက် ရှိပါသည်။

အဋ္ဌကထာဋီကာများသည် တရားမသိဘဲ တရားနက်ဖွင့်ချက် ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိကံ

၅၄၇

များ ဖြစ်ပါသည်။ ပါဠိတော်ပါတရားများသည် အဋ္ဌကထာဋီကာတို့ ဖွင့်ချက်အတိုင်းသာ သိမြင်ရတော့သော အရာမျှသာဖြစ်ပါတော့ သည်။ ထို့ကြောင့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားရပြီးသူသည် စာထဲပေထဲမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နှင့်တူညီရမည်ဟူသော စောဒနာ လွှာပါစကားကို ကြည့်၍ တပည့်တော်တို့လိုဈာန်မဂ်ဖိုလ်မရဟု ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှားယွင်းသောဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ကိုဈာန်မဂ်ဖိုလ်မရ ဟုဆိုသော

ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလည်း ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၄၈

(စ) အမှတ်ပြသုံးသပ်ချက်ဧည့်နာ

ဆရာတော်များဘုရား-

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာပါ စကား၊ သောနာ လွှာပါစကား၊ မြို့နယ်ဝိနည်းရံထံဖြေကြားချက်စကား၊ ဤစကား များ၌ အိမာနနှင့်စပ်၍ တပည့်တော်တို့ကိုယ်ကို တပည့်တော်တို့ မထင်ကြကြောင်း ပြောဆိုမှုကြောင့် တပည့်တော်တို့၌ အိမာန မရှိကြောင်း သုံးသပ်ထားကြပါသည်။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့သည် အိမာနရှိလျှင်ဝန်ခံပြီး တပည့်တော်တို့၏ လျှောက်ထား တောင်းဆို လွှာကို ရုပ်သိမ်းရမည်ဟုလည်းဆိုထားပါသည်။ ဤသို့ ဝန်ခံရုပ်သိမ်း ခြင်း မပြုသောကြောင့် အိမာနမဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် မှားနေကြပါသည်။ အိမာနသည် အိမာနဖြစ်သူက မိမိအိမာနဖြစ်နေကြောင်းသိ၍ ဝန်ခံပါမှအိမာနပြုရန်ရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် တိုင်းဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များပြသော သာဂုံတ္တရ အိမာနသုတ် (၃၈၇)လာ “အိမာနဖြစ်သော်လည်း မိမိကိုယ်ကိုအိမာန ဖြစ်မှန်းမသိ၍ ဝန်ခံသူများ”ကိုအိမာနမဟုတ်ဟုလုပ်ပြီး ပါရာဇိက ချရပါမည်လော။

အိမာနသည် အိမာနဖြစ်သူက အိမာနမှန်းသိမှုအိမာန ဖြစ်သလော။ အိမာနဖြစ်သူက အိမာနမှန်းမသိလျှင် အိမာန မဖြစ်ဘဲ ရှိပါသလော။ ဤမေးခွန်းတို့၏အဖြေကိုပင် ဝိနိစ္ဆယများမဖြေ ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၄၉

ရှိနေကြပါသည်။

အိမာနဖြစ်နေသေးသူသည် မိမိကိုယ်ကို အိမာန ဖြစ်နေသည်ဟု ဘယ်နည်းနှင့်မှသိရန် အကြောင်းရှိ မည်မဟုတ်ပါ။ အိမာနဖြစ်နေရာမှ မိမိထင်သည်နှင့်ခြားနားသောအခြေအနေများ ဖြစ်ပွားလာသည်ကိုတွေ့ရှိ ရပြီး အိမာနပျောက်သွားမှသာ မိမိအိမာနဖြစ်ခဲ့ကြောင်းသိမြင်ပါမည်။

ထို့ကြောင့်အိမာနသည် အိမာနဖြစ်သူက အိမာန ဖြစ်မှန်းသိမှ အိမာနဖြစ်သည်မဟုတ်ပါ။ အိမာနဖြစ်သူက အိမာနဖြစ်မှန်းသိသည်ဖြစ်စေ မသိသည်ဖြစ်စေ အိမာနဖြစ်လျှင် အိမာနဖြစ်သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အိမာနဖြစ်သူသည် အိမာနဖြစ်နေချိန်၌ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ

အိမာနဖြစ်နေကြောင်းမသိနိုင်ပါ။ သူတပါးတို့ကသာ အိမာန
 ဖြစ်ကြောင်း သိသော်သိနိုင်ရာသောအရာဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့်အိမာနဖြစ်သူသည် အိမာနဖြစ်နေချိန်၌
 မိမိကိုယ်မိမိ အိမာနဖြစ်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ အကယ်တရားရနေ သည်ဟု
 မည်မျှပင်ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ အိမာနဖြစ်နေခြင်းမဟုတ်ဟု
 ယုံကြည်ချက်ဖြင့် မိမိရနေ သောတရားကိုဘယ်မျှပြောသည်ဖြစ်စေ
 အိမာနသည် အိမာနဖြစ်သူမသိသော်လည်း အိမာနမျှသာဖြစ်၍
 ထိုပြောဆိုချက်အတွက်ပါရာဇိကကျစေရန် ဆုံးဖြတ်၍မရနိုင်ပါ။
 တပည့်တော်တို့၏သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား
 တောင်းဆိုလွှာပါစကား၊ သောနာလွှာပါစကား၊ မြို့နယ်ဝိနည်းရ် များ၏
 အမေးကို ဖြေကြားချက်စကား၊ ဤစကားများ၌တပည့်တော်တို့ ကိုယ်ကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၀

တပည့်တော်တို့ အိမာနမရှိကြောင်းမည်မျှ လျှောက်ထား သည်ဖြစ်စေ၊
 ဤလျှောက်ထားချက်များကြောင့် တပည့်တော်တို့ကို ဝိနိစ္ဆယများက
 အိမာနမရှိဟုဆုံးဖြတ်ရန်လုံးဝဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါ။ ဤသို့ဖြစ်လျက်
 ဝိနိစ္ဆယများက တပည့်တော်တို့ကို အိမာနမရှိ ကြောင်း
 ပြောထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် အိမာနမရှိဟုဆုံးဖြတ် သည်မှာ
 လုံးဝလွဲမှားပါသည်။
 တပည့်တော်တို့သည် ယနေ့အချိန်အထိ တပည့်တော်တို့
 ရရှိပြီးသော တရား၏ တိကျမှန်ကန်အဘိုးတန်ပုံကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
 တွေ့မြင်၍နေရသောကြောင့် အနည်းငယ်ကလေးမှ အိမာန
 ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်ဟု ရဲရင့်ပြတ်သားနေကြပါသည်။ လုံးဝအမှန်အကန်
 တရားရနေကြခြင်းဟု သိမြင်နေကြပါသည်။
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တပည့်တော်တို့ထက်တော်သော
 တပည့်တော်တို့ထက်မှန်သော၊ တပည့်တော်တို့ထက် အသုံးကျသော
 တရားကိုရနေသူဆိုသူ ရှိသေးသည်ဆိုလျှင်ထိုသူသည် တပည့်တော်တို့
 အိမာနဖြစ်ကြောင်း သိတန်ရာပါသည်။ ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက
 ညွှန်ပြခံရလျှင်ကား တပည့်တော်တို့ အိမာနဖြစ်သည်ဟု
 ထင်နိုင်ကောင်းထင်နိုင်မည်လား မပြောနိုင်ဖြစ်ပါမည်။
 ဤသို့ပြော၍သာ ပြောရပါသည်။ သာသနာတော်၌
 တပည့်တော်တို့ထက် တော်သော၊ တပည့်တော်ထက် မှန်သော
 အသုံးကျသောတရားကို ရသူဆိုသူရှိရန်မဖြစ်နိုင်ပါ။ တပည့်တော်
 တို့သည် ပိဋကတ်စာတတ်နည်းသူများ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ကြပါမည်။
 လောကဗဟုသုတစသည်၌လည်း စာတတ်နည်းသူဖြစ်ကောင်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၁

ဖြစ်ကြမည်။ အရိယသစ္စာအသိ၌ကား တပည့်တော်တို့ထက်

သိသူမရှိနိုင်ရာပါ။ အရိယာသစ္စာသိသူချင်းတူလျှင်သာ တူပါမည်။
 အရိယသစ္စာအသိသည် တပည့်တော်တို့ထံမှလွဲ၍ အခြား၌မရှိသေး ဟုပင်
 တပည့်တော်များမြင်ကြသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာမက
 ကမ္ဘာအထိအခိုင်အမာတွေ့သိပြီး ဟုကြေငြာဝံ့သူမရှိဖြစ်နေပါသည်။
 ကမ္ဘာပေါ်၌ ဣဿသနာအထွန်းကားဆုံး ဆိုရလောက်သော
 မြန်မာ၌ပင်ဤသို့ထင် ထိုသို့ထင်ဘေးမှအထင်ဖြစ်ရုံမျှထက် ပိုလွန်သူ
 မရှိအောင်ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုသူတို့၏အတွင်းသို့ နှိုက်လျှင်ဘာမျှ
 မရှိသည်များ ထွက်လာကြသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။
 ပညာရှိတို့အားသည်စကားဖြစ်သည် ဟုရှေးဆိုရိုးရှိပါသည်။
 အကယ်ရှိလျှင် စကားရှိရပါမည်။ စကားမျှမရှိလျှင်အကယ်မရှိသည်မှာ
 မြင်သာပြီဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် မြန်မာမကမ္ဘာအထိသော
 မည်သည့်ပညာရှင်နှင့်မဆို အလွတ်သဘောစကားပြောရန်
 အသင့်ရှိနေကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ အိပ္ပိယံကုန်မည်လား၊
 ပညာရှင်တို့အိပ္ပိယံကုန်မည်လားဟု တပည့်တော်တို့တစိုးတစီမျှ
 မယုံ့မှားကြပါ။

ဤမျှပင်တပည့်တော်တို့ကိုယ်ကို တပည့်တော်တို့ အိမာန
 မဖြစ်ကြောင်းယုံကြည်ကြပါသည်။ မြန်မာပြည်မှ ပိဋကတ်ပညာရှင်
 အားလုံးကို တပည့်တော်တို့ကဝလုံး(အရိယာသစ္စာ)ရေးပြပြီး
 အဖျက်ခိုင်းခဲ့ဘူးပြီ ဟုတပည့်တော်တို့ထင်ပါသည်။ တိပိဋကတ် အားလုံး၊
 အဘိဓမ္မာရတနာ၊ အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတအများသကျသီဟ နှင့်
 မ္ဗာစရိယများသို့လည်း မင်းကွန်းပူဇော်ပွဲ၌ တပည့်တော်တို့၏ ဝလုံးကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၂

အဖျက်ခိုင်းခဲ့ပါသည်။ ပဌမအကြိမ် သမုတိ အစည်းအဝေး မှာလည်း
 ကမ္ဘာအေးသမုတိ သံဃာတထောင့်နှစ်ရာကျော်ကိုလည်း
 တပည့်တော်တို့၏ဝလုံးကို အဖျက်ခိုင်းခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ အဋ္ဌကထာ
 ဋီကာများ၌လည်း တပည့်တော်တို့ရေးပြသောဝလုံးကို ဖျက်အားရှိမရှိ
 လှန်၍ အကဲအလေးကြည့်ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့်တပည့်တော်တို့သည် မြန်မာမကမ္ဘာအထိ
 ဘယ်ပညာရှိဖြစ်စေ စည်းကမ်းရှိစွာသာပြောဆိုရ မည်ဆိုလျှင်
 [လောဘုဒ္ဓါသမဗက်ဘဲ ပြောဆိုရမည်ဆိုလျှင်] ထိုပညာရှိတို့၏
 စကားကုန်မသွားဘဲ မရှိစေရဟုပင်ပြော နိုင်ပါသည်။ ဤမျှအထိ
 တပည့်တော်တို့သိနေရနေသောတရား၌ ယုံကြည်ကြပါသည်။
 (အိမာနမဖြစ်ဘဲ ရှိကြ ပါသည်ဟုဆိုလိုသည်။)
 ဤသို့ပင်တပည့်တော်တို့ကိုယ်ကို တပည့်တော်တို့က
 အိမာနမထင်ကြသော်လည်း ဆရာတော်တို့ ဝိနည်းရ်များကမူကား
 တပည့်တော်တို့ကို အိမာနဖြစ်နေသူများဟု ယူဆသုံးသပ်နိုင်ခွင့်
 ရှိကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့တရားကို မသိမမြင်
 နားမဝင်နေကြသည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် မွကြောင်းအားဖြင့်
 စစ်ဆေးခွင့်မရသဖြင့် မသုံးသပ်ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်
 တပည့်တော်တို့မှားနေသည် ပင်သိမြင်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင်
 တပည့်တော်တို့ အိမာနမဟုတ်ဟု ဘယ်မျှ လုပ်လုပ် ဆရာတော်တို့က
 တပည့်တော်တို့ကို အိမာနပင်လုပ်စရာရှိရပါမည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အိမာနသည် အိမာနဖြစ်သူ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၃

မသိသော်လည်း စစ်ဆေးသူကသိလျှင် အိမာနဖြစ်ကြောင်း
 ဆုံးဖြတ်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် တရားရသည်မထင်ဘဲ တရားရ သည်ဟု
 ပြောနေသူများမဟုတ်ကြောင်း လုံလောက်သော အကြောင်း
 အချက်အပြည့်အစုံရှိပါသည်။ အရူးများ ကလေးများမကျန် သိနိုင်
 သည်အထိ ဤအကြောင်းများသည် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသောအရာ
 ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကထံ တပည့်တော်တို့ တောင်းဆို
 လျှောက်ထားချက်သည် ကလေးများ ကစားသကဲ့သို့
 ကျီဆယ်ကစားနေသည်ဟုထင်လျှင် ဆင်ခြင်စရာဦးကျောက်မပါ၍ဟု
 ပြောရပေမည်။ ဤတောင်းဆိုချက်များသည် မြတ်စွာဘုရားက
 မွစက်ကိုဟော၍လောကကြီးသွက်သွက်ခါရမည့် တောင်းဆိုချက်
 ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့သည် ဤအကြောင်းကို
 ချောင်ထိုးထားလို၍ တပည့်တော်တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဆိုလျှင်
 တပည့်တော်တို့ပျက်စီးမည်လား ထေရုဉ္ဇူသာသနာတော် ပျက်စီး
 မည်လား စောင့်စား၍ လေ့လာစေလိုပါသည်။ အမှန်တရားသည်
 ကိုယ်စောင်းတိုက်သူ မည်သူ့ကိုမဆိုချင်းချန်နေရစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။
 တပည့်တော်တို့ သိမြင်နေကြသော မြတ်စွာဘုရား၏
 အရိယသစ္စာတရားတော်သည် ထေရုဉ္ဇူသံဃာမှ အပအထုတ် ခံရလျှင်
 ထေရုဉ္ဇူသံဃာသည်သာ အရိယသစ္စာများ ရေတွေ့ကြာပမာ
 ငှါးငှါးစွင့်စွင့်ပွင့်နေမည် ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာ၏ မျက်နှာလွှဲမှု
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၄

ခံရသော ထေရုဉ္ဇူသာသနာသည် ခေတ်ရေစီးကြောင်း တိုက်စားမှု
 ခံရပြီး မလွဲမသွေပျက်စီးရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်တို့သည် သာသနာတော်ကို
 စောင့်ရှောက်သောအားဖြင့် တပည့်တော်တို့ကို တတ်အားသမျှ မြင်အောင်
 ကြည့်ပေးကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ နိုင်ငံတော်

သံဃမဟာနာယကထံ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆို
 လွှာ၏ အတိုင်းအဆပမာဏသည် အဘယ်ဖြစ်သည်ဟူ၍ မြင်ရရုံမျှ
 ကြည့်ရန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ဘုန်းကြီးရဟန်းလောကသည် စာတတ်ပေတတ်ဟု
 လူများအထင်ထားမှုကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ဆုတ်ကိုင်ရရှိနေကြ သော်လည်း
 အကယ်စာဖတ်တတ်မှုနှင့် ကင်းကွာနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာကို
 နားလည်အောင်ဖတ်တတ်သွားသော တာဝန်ရှိသည့် ဘုန်းကြီးကို
 တပည့်တော်တို့မတွေ့ရသေး ဖြစ်နေပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကများလည်း နားမလည်ကြ
 သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နောက်ကြောင်းပြန် စကားမှန်းမသိခြင်း၊
 သကပက္ခ ပရပက္ခမသိခြင်း၊ ဝါရဏေများမသိခြင်း အိက
 လျှောက်ထား တောင်းဆိုချက်ကိုမသိခြင်း၊ အစရှိသည်များဖြစ်ပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယအဆင့်ဆင့်မှဆရာတော်များလည်း ဤအတူဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့်ဆရာတော်တို့သည် သာသနာတော်ကို
 စောင့်ရှောက်သောအားဖြင့် တပည့်တော်တို့ကို တတ်အားသမျှ
 မြင်အောင်ကြည့်ပေးသင့်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ကိုမြင်နိုင်ရန်မှာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၅

တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို
 အခေါက်အစိတ်သုံးဆယ်အထိ အထပ်ထပ်ဖတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင်ဗုဒ္ဓဇာတုရားရှိခိုးကျမ်းကို အခေါက်ရေ လေးဆယ်
 ငါးဆယ်အထိ ဘယ်အခန်းကလာပြောသည် ဟုစာအုပ်မပါဘဲ
 ပလာအလွတ်ပြောနိုင်အောင်နှင့်ဘာပြောသည်က ဘယ်အကြောင်း
 အချက်အရဟုသိနိုင်အောင် ကျေပွန်စွာဖတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

သံဃာ့မဟာနာယကနှင့်ဝိနိစ္ဆယပုဂ္ဂိုလ်များသည် သာသနာ
 စိတ်ကင်းမဲ့ကြသူများအသွင် ဆောင်နေကြပါသည်။ အလှအပဖြစ်ရုံ
 သနပ်ခါးလိမ်းထားသောသူများကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြပါသည်။ သာသနာတော်
 ၌မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း တရားဆို၍အစောန်အောင်မျှ မလုပ်နိုင်၊
 သူတပါးတရားရသည်ဆိုသည်ကိုလည်း နှောစာမိ
 ငါမသိဟုပြုလုပ်ကြပါသည်။ ဤသူများကြီးစိုးနေသော ထေရဝါ
 သာသနာတော်၌ ဘယ်မှလာ၍“တရား”ဆိုသော အရာဖြစ်ပေါ်နိုင်
 ပါဦးမည်နည်း။

ဆရာတော်တို့သည် သာသနာစိတ်ရှိကြသေးသည် ဆိုပါလျှင်
 တပည့်တော်တို့၏စာများကို တပည့်တော်တို့၏စေတနာ ဘာလဲဟု
 ရိုးသားသူများ သိမြင်သကဲ့သို့ သိမြင်လာအောင် အထပ်ထပ်
 လေ့လာကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ စာများကို နားလည်နိုင်အားမရှိ၍

မှားနေသည်ဟုထင်ဦးတော့တောင်မှပင် တပည့်တော်တို့၏ အစစ်အမှန်
စိတ်ရင်းစေတနာကို နားလည်ပါက တပည့်တော်တို့နှင့် ဆက်နွယ်၍
အောက်ရုံးများက ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော သာသနာတော်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၆

ဖျက်ဆီးရေးလုပ်ငန်းကြီးဖြစ်သည့် “သာသနာ့အမြဲတေပုဂ္ဂိုလ်များကို
သာသနာတော်သားမဟုတ်ဟု လုပ်မိခြင်းပြစ်မှုမျိုး” မှ ရှောင်ရှား၍
တပည့်တော်တို့ကို အိမာနပုဂ္ဂိုလ်များဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်
ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ကိုယ်ကို တပည့်တော်တို့က
အိမာမာန မဟုတ်ဟု ပြောသောကြောင့်ဆိုပြီး တပည့်တော်များသည်
အိမာနပုဂ္ဂိုလ်များမဖြစ်နိုင်ဟူသော တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆုံးဖြတ်ချက် အမှားကို
ဖယ်ရှားပေးရန်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၇

(ဆ) အမှတ်ပြ သုံးသပ်ချက်ဧည့်နာ

ဆရာတော်တို့ဘုရား-

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏
အယူခံဧည့်နာလွှာနှစ်စောင်အနက် နောက်တစောင်ကိုမသုံးသပ် တော့ဘဲ
ရှေ့တစောင်နှင့်ပင် လုံလောက်နေပြီဖြစ်ပါသောကြောင့်
ဝိနည်းရိုအင်္ဂါများနှင့်အညီ စစ်ချေးချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်
သက်သေခံစာများကိုကြည့်ပြီး “ပါရာဇိကမကျဟုဧည့်နာ”ကို
ပယ်ဖျက်ပလပ်၍ ပါရာဇိကကျသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြောင်း
မိန့်ကြားပါသည်။

တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ မိန့်ကြားချက်သည်
မှားနေပါသည်။ ပဌမအမှားမှာ တပည့်တော်တို့၏ အယူခံဧည့်နာ
အပြည့်အစုံကို မနာကြားမဖတ်မှတ်ဘဲ ဆုံးဖြတ်သည့်အမှားဖြစ်ပါ သည်။
တပည့်တော်တို့သည် တိုင်းဝိနိစ္ဆယများသို့ အယူခံဧည့်နာလွှာ
နှစ်စောင်ကို တင်သွင်းအယူခံခဲ့ပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယက
သုံးသပ်ချက်နှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်ဟု နှစ်လွှာခွဲထားသောကြောင့်
တပည့်တော်တို့ကလည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ဧည့်နာနှင့် သုံးသပ်ချက်
ဧည့်နာဟု နှစ်လွှာတင်သွင်းရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ အယူခံလွှာနှစ်လွှာဖြစ်ပါလျက် တလွှာမျှကိုသာ
ဖတ်မှတ်၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် တရားမှန်ဖြစ်ရန် အကြောင်းချို့တဲ့
ပါသည်။ မြို့နယ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မြို့နယ်၏ သုံးသပ်ချက်ပေါ်
မြစ်ဖျားခံရပါမည်။ သုံးသပ်ချက်များ အခြေအမြစ်မရှိပုံ ဧည့်နာချက်
ကို မဖတ်မမှတ်လျှင် ပြည့်စုံသော ဆုံးဖြတ်ချက်မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၈

တိုင်းဝိနိစ္ဆယများသည် ပြည့်စုံလုံလောက်သည်ဟု
ပြလိုကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် မလိုသောပါဠိများကို အများအပြား
ထည့်သွင်းဖော်ထုတ်ပြီး မန်းမှုတ်ငေါက်ငန်းနေကြပါသည်။
ဤပါဠိများ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုပင် နေရာတကျအသုံးချနိုင်ကြခြင်း
မရှိဘဲ “ကကြီးရေ သုံးချောင်းငင် လေးချောင်းငင်ကူ”ဟု လုပ်နေကြ
ခြင်းများဖြစ်ပါသည်။ သုံးချောင်းပင်ငင်သည်ဖြစ်စေ၊ လေးချောင်းမက
ပင် ငင်သည်ဖြစ်စေ ထူးခြားနားဖြစ်ပါသည်။ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယသုံးသပ်
ချက်အတွက် အယူခံစွေ့နာလွှာကို မဖတ်မှတ် မနာကြားဘဲ
အမှုကိုင်တွယ်ခြင်းအတွက် ချို့ယွင်းချက်ကိုကား ဖာထေးနိုင်ရန်
အကြောင်းမရှိဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ တိုင်းဝိနိစ္ဆယထံ
အယူခံစွေ့နာကို ပလပ်ပြီး မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယ၏ ပါရာဇိကကျစေဟု
ဆုံးဖြတ်ကို အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ပေးခြင်းသည် မှားယွင်းပါသည်။
တိုင်း၏ ဆုံးဖြတ်ချက်၏ တိယမှားယွင်းချက်သည်
ရှိပါသေးသည်။ တပည့်တော်တို့သည် တိုင်းဝိနိစ္ဆယများထံ ဤသို့
လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်တို့၏ အမှုသည် အရိယာဖြစ်မဖြစ် စစ်ကြော
ရမည့်အမှုဖြစ်၍ အရိယာဖြစ်သည်ဟု ဝန်မခံနိုင်သူများ စစ်ကြောခြင်း
မပြုရန် အနရိယာများ၏ စစ်ကြောမှုကို ကန့်ကွက်ခဲ့ပါလျက်
တိုင်းဝိနိစ္ဆယသည် စစ်ကြောမှုကို ပြုခဲ့ပါသည်။
တိုင်းဝိနိစ္ဆယများ၏ ဇာတိကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ
အရိယာမဟုတ်သည်ကိုလည်း တပည့်တော်တို့ သိရှိကြရပါသည်။
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၅၉

သို့ဖြစ်လျက် အရိယာယောင်ဆောင်၍ တပည့်တော်တို့အမှုကို
ကိုင်တွယ်ခဲ့ကြပါသည်။ အကယ်စိစစ်လျှင်လည်း အရိယာမဖြစ်
ကြောင်းပင် ဝန်ခံကြရန်ရှိပါလိမ့်မည်။ ဤတိုင်း၌ အရိယာဝိနည်းရှိ
မရှိ၍ မဖြစ်သောကြောင့် ကိုင်တွယ်ရခြင်းလည်း ဖြစ်အောင်ဖြစ်ပါမည်။
မည်သို့ဖြစ်စေ ဝိနည်းရ်အင်္ဂါနှင့်မညီဘဲ စစ်ဆေးခြင်းသည်
မှန်ကန်သောစစ်ဆေးခြင်းဖြစ်လာရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့်
တိုင်းဝိနိစ္ဆယအယူခံချက်ကိုပလပ်ပြီး မြို့နယ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ပေးသည်များ မှားယွင်းကြပါသည်။
တိုင်းဝိနိစ္ဆယ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်၌ နောက်ဆုံးအမှားတခုလည်း
ရှိပါသေးသည်။ ဤအမှားမှာ ထိပ်ခေါင်တိုင်အောင်သော
အမှားဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို
စစ်ဆေးသည်ဆိုသော်လည်း တပည့်တော်တို့မှားကြောင်း
တပည့်တော်တို့က ဝန်ခံရလောက်အောင် ဖော်ပြစရာအထိ

မရှိကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်မျှ ဖုံးဖိရိုက်မဲနေသည်ဖြစ်ပါစေ အမှန်တရား၏ အားသည် အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ ကြီးမားလှပါသည်။ မဖော်ပြဘဲ မဖြစ်နိုင်အောင် ဖော်ပေးလျှင် ပေါ်ရမည်သာဖြစ်ပါသည်။
ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် ဤသို့တပည့်တော်တို့၏ အမှားကို တပည့်တော်တို့မြင်အောင် ပြစရာဟူ၍ တစိုးတစိမျှ မရှိဖြစ်နေပါသည်။ မိမိတို့ရထားသော အာဏာပါဝါတို့ကို အလျှံပယ် သုံးပြီး “ငါတို့ပြုသမျှ နုရမယ်”ဟု ယစ်မူးမှုအပြည့်ဖြင့် တပည့်တော် တို့ကို ထင်သလိုဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၀

စတုတ္ထပါရာဇိကပါဠိတော်၌ ‘တတောအပရေ၊ နသမယေနသမနုဂ္ဂါဟိသမာ နောပါအသမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါအာပန္နော ဝိညှါပေက္ခာဇဝံ ဝုဠယျအာဇာန မေဝံအာဂုသော အဝစ်ဇာနာမိ အပဿံကုတ္တံမုသာ ဝိလပိ”ဟု မြတ်စွာဘုရားက တိုက်ရိုက်မိန့်ကြားပါသည်။
မြတ်မာအိပ္ပယ်အားဖြင့် ‘နောင်အခါ သူများက စစ်စစ် မစစ် အာပတ်သင့်သူက စင်ကြယ်လိုပြီး မသိဘဲသိတယ်။ မမြင်ဘဲမြင်တယ်။ သည်လိုတွေပြောမိတယ်များ အလကားအလွဲအမှားတွေ ပြောမိတယ်လို့ (ဝန်ခံ)ပြောရပါမယ်’ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာ၌သည် တရားမဲ့ရရှိသူ အနေဖြင့် အလွန်ထင်ရှားသော်လည်း ဝိနိစ္ဆပြုရမည့်သူကဲ့သို့သော အခြားသူများအနေဖြင့် လွန်စွာ သိနိုင်ခဲ့သည့်အတွက် ဝန်မခံဘဲ မဆုံးဖြတ်ရမည့်သိက္ခာ၌ဖြစ်ပါသည်။ ဤသိက္ခာ၌ တိုက်ရိုက်ရှိနေသော စကားများကို ကျော်လွန်၍ ဆုံးဖြတ်ရန်မှာ ဝိနည်းထုံးစံလည်း မဟုတ်ဖြစ်နေပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် မသိဘဲသိတယ်၊ မမြင်ဘဲမြင်တယ်။ သည်လို အလွဲအမှားတွေ ပြောမိတာ လုံးဝမရှိပါ။ တပည့်တော်တို့သည် ဘယရုံး ဘယ်ကန် ဘယ်သူ့ထံမှလည်း မပြောခဲ့ပါ။
အခြားသူတဦးထံမျှလည်း မပြောဘူးပါ။ တပည့်တော်တို့သည် သိသည်ကိုသာ သိသည်ဟု ပြောပါသည်။ မြင်သည်ကိုသာ မြင်သည်ဟုပြောပါသည်။ တပည့်တော်တို့ သိမြင်သော အရာများသည် ဟုတ်မှန်သောကြောင့်လည်း ဟုတ်မှန်သည်ဟုပြောပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၁

အကျိုးကြီးသောကြောင့်လည်း အကျိုးကြီးသည်ဟု ပြောပါသည်။ ဤသို့ပြောလျက် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့က မသိဘဲအသိလုပ်၊ မမြင်ဘဲအမြင်လုပ်၍ မဟုတ်မမှန်

ပြောမိကြောင်း ဝန်ခံခြင်း အလျင်းမရှိဘဲ ရထားသောအာဏာကို
အလွဲအချော်သုံး၍ တပည့်တော်တို့ကို စတုတ္ထပါရာဇိကကျသည်ဟု
ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ ဤအမှားသည် ကြီးမားသော
အမှားဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့ကို
စတုတ္ထပါရာဇိက အကယ်ကျသည်ထင်လျှင် တပည့်တော်တို့ ဝန်ခံရ
လောက်အောင် အမှားများကို ညွှန်ပြနိုင်ရပါမည်။ တပည့်တော်တို့က
တကယ်မှား၍ ဝိနိစ္ဆယများက တကယ်မှန်လျှင်၊ ဝိနိစ္ဆယများဘက်မှသာ
အင်အားရှိ၍ တပည့်တော်တို့ဘက်၌ အဘယ်အားမျှ ရှိသည်မဟုတ်
သောကြောင့် “တပည့်တော်တို့သည်လည်း သစ်သားဖြင့် ထုထားသည့်
သူများမဟုတ်ရကား” မလွဲမသွေ ဝန်ခံရမည်အမှန်ဖြစ်ပါသည်။
ဝိနိစ္ဆယတို့သည် တပည့်တော်တို့ကို ဝိနည်းကြောင်းအားဖြင့်
အတိအကျပြောဆိုနိုင်မှု၌ တောင့်တင်းခိုင်မာသော အချက်အလက်
မရှိသောကြောင့် အရိယူပဝ္ဗါ၊ အဝေစ္စအပ္ပသ္မာများဖြင့် တွန်း၍ လိမ့်၍
သယ်ကြပါသည်။

ဤအရာများသည် ဓမ္မဝိနိစ္ဆယအရာများလည်း ဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်တို့ တရားရနှင့် မရ၊ တပည့်တော်တို့ အရိယူပဝ္ဗါ
ဖြစ်နှင့်မဖြစ်၊ တပည့်တော်တို့ ဝေဓအပ္ပသ္မာဖြစ်မဖြစ်မှာ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ
များ ပြုရမည့်အရာများဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့ အထူးအားမစိုက်ဘဲ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၂

ရှိခဲ့ကြပါသည်။

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် သေနတ်သမား
အများအပြားဝိုင်းလျက် တပည့်တော်တို့ကို စစ်ဆေးကြသူများ
ဖြစ်သည်ကတချက်၊ သေနတ်သမားများဖြင့် တပည့်တော်တို့ကို
အရောက်ခေါ်ယူနိုင်သည်ကတချက်၊ အုပ်ချုပ်သူများ၌ အကူခပ်သိမ်း
ကို ‘ရှိန်း’အဖြစ်ရနေသည်ကတချက်၊ အစစအချက်များကြောင့်
တပည့်တော်တို့ထက် အစစအားအင်ဗလများ သာလွန်ကြပါသည်။
တပည့်တော်တို့မှာ ‘သစ္စာ’ဟူသော အားကလေးတချက်မျှ
ရှိကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်
များသည် တပည့်တော်တို့ကို တပည့်တော်တို့ တရား အခိုင်အမာ
မရှိကြောင်း တလုံးတလွှဲ ဖွင့်ဟတို့ထိဝန်ခံခဲ့ကြခြင်းမရှိ ဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်တို့သည် တပည့်တော်တို့တရားနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဘယ်မျှ
ကြီးမြင့်သော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဘယ်မျှ အများအပြား
တို့၏ မေးခွန်းများဖြစ်ပါစေ တွန့်သွားရုံသွားမည့်သူများ မဟုတ်ကြပါ။
ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း မသူတော်တို့၏ မတရားနည်းများဖြင့်
ဖိနှိပ်ဖျက်ဆီးမှုမျိုးဖြစ်လျှင်ကား တပည့်တော်တို့ ကျော်လွှားနိုင်မည်။
မကျော်လွှားနိုင်မည် မပြောနိုင်ပါ။ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားသော

နည်းဖြင့် တပည့်တော်တို့ကို ဝန်ခံစေရန်ကား မဖြစ်နိုင်ပါ။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တပည့်တော်တို့သည် အမှန်အကန်
 ပြောဆိုထားကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။
 ဤသို့ဖြစ်လျက် တပည့်တော်တို့ မှားကြောင်းဝန်ခံနိုင်အောင်
 မစစ်မေးနိုင်ဘဲ တပည့်တော်တို့ကလည်း ဝန်ခံဘဲ တပည့်တော်တို့ကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၃

အောက်ရုံးကဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်း စတုတ္ထပါရာဇိကကျရန် ဆုံးဖြတ်
 သည်မှာ၊ တိုင်းဝိနိစ္ဆယတို့၏ မဟာအမှားကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဤအမှားများ ဖယ်ရှား၍အဆုံးအဖြတ်ပေးကြရန်
 လျှောက်ထားရပါသည်ဘုရား။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၄

အယူခံစွေ့နာနိဂုံး
 ဆရာတော်တို့ဘုရား...
 တပည့်တော်တို့၏ အယူခံစွေ့နာလျှောက်ထားချက်
 ပြီးဆုံးပါပြီ။ တပည့်တော်တို့၏ လျှောက်ထားခဲ့ချက်သည် တပည့်တော်
 တို့အတွက်မဟုတ်၊ သာသနာတော်အတွက် ရည်ရွယ်၍ လျှောက်ထား
 ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်တို့သည် ထေရဝ္ဗသီလသနာတော်ထံမှ
 အကယ်ရယူစရာ ရှိလှတော့သည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ထေရဝ္ဗ
 သာသနာတော်ကသာ တပည့်တော်တို့ထံမှ ယူရန်ရှိတော့ကြောင်း
 လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 တပည့်တော်တို့သည် ဆရာတော်တို့က အဿူလုပ်သည်
 ဖြစ်စေ၊ ညွှပ်လုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ တပည့်တော်တို့ကိုယ်တိုင်၌
 ညွှပ်နေကြမည်သာဖြစ်ကြောင်း၊ အဿူသည် တပည့်တော်တို့အတွက်
 ဖြစ်၍မရတော့သောအရာသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာတော်တို့၏
 ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဆရာတော်တို့နှင့်အတူနေ အတူစား မပြုရန်
 အာဏာပိုင်တို့၏ ဖျက်ဆီးမှုကိုခံရလျှင်လည်း ဆရာတော်တို့နှင့်
 အတူမနေ၊ အတူမစားဘဲနေပြီး မိမိတို့၌ရှိသော သိက္ခာများကို
 ကျင့်သုံးနေရန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအဝတ် ဤအစားမျိုး မပြုရဟု
 အာဏာစက်ဖြင့် ကန့်ကွက်လျှင်လည်း ဤအဝတ်အစားများကို
 ရှောင်ရှား၍ မိမိတရားမိမိကျင့်ပြီး မိမိတို့၌ရှိသည့် သိက္ခာများ
 ကျင့်သုံးနေရန်ပင် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားရပါမည်။
 ထို့ကြောင့် ဆရာတော်တို့သဘောဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၅

ဆုံးဖြတ်ကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်တို့က ညွှပ်ဆုံးဖြတ်လျှင်
 ဆရာတော်တို့၏ ထေရဝ္ဗသီလသနာသည် ညွှပ်ရန်ရှိပါလိမ့်မည်။

ဆရာတော်တို့က အဿူလုပ်ကြလျှင်လည်း ဆရာတော်တို့၏
 ထေရုဉ္ဇါသာသနာသည် အဿူရန် ရှိပါမည်။
 တပည့်တော်တို့အတွက် အဿူရန် ညွှန်နှင့် ဖြာမကွဲပါ။
 အရိယာအဖြစ်ရောက်ပြီးသူအတွက် လောကသည် လင်းချင်းပြီး
 ဖြစ်ပါသည်။ လောကံကိုလည်း မျက်စေ့အမြင်ရှိပြီးဖြစ်၍ လှိုင်းကြီး
 လှေအောက် ဖြစ်စေနိုင်ပါပြီ။ တပည့်တော်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏
 ဘဝအတွက် လူလားမြောက်ခဲ့ပါပြီ။ အတိုင်းမသိ ကျေးဇူးတော် ရှိသော
 မြတ်စွာဘုရားနှင့် သာဝကအဆက်ဆက်၏ ကျေးဇူးတရားကို
 တပည့်တော်တို့ ဆောင်နိုင်သူများဖြစ်ခဲ့ကြပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ထာဝရ
 ည္ဇနမည်သာဖြစ်ကြောင်း နိဂုံးချုပ်လျှောက်ထားရပါသည်
 ဆရာတော်တို့ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ ရှင်ဂုဏဝန္တ
 ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း
 စစ်ကိုင်း

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၆

အသီးသီးသို့

ဦးကလျာဏ(ရှုခင်းသာ)၊

ဦးစန္ဒာသီရိ(ဇေယျသိမ်)

ဦးဇေဋ္ဌလ(ခိုနုလန်း)၊

ဦးဣန္ဒက(မင်္ဂလာသာစည်)

ဦးဥတ္တမစာရ(မေဃဝန်)၊

ဦးဇေန(ကျောင်းသစ်)

ဦးဝိမလဗ္ဗိ(ကံမ)၊

ဦးတေဇောဘာသ(မိုးတဲ)

ဦးဉာဏလင်္ကာရ(ကိုးကောင်း) ချောင်းဦးမြို့။

နေ့စွဲ။ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၉)ရက်၊ ၄၄။

ရိသေ့စွာလျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်များသည်
 မနှစ်က ဆရာတော်တို့ ဝိနိစ္ဆယကျင့်စဉ်က နှိမ့်တကအဖြစ်
 သိခဲ့သူများဖြစ်ကြပါသည်။ ယခုလျှောက်ထားရန်မှာ ဝိနိစ္ဆယကိစ္စနှင့်
 မဆိုင်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအလွတ်သဘော လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ဘုရားအနေနှင့် တပည့်တော်များ အန္တဂါဟိတမိစ္ဆိဋ္ဌိ
 ဖြစ်သည်ဟု သိမြင်နေကြောင်း သိရပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင်
 တရားမရနိုင်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့အား မေတ္တာဂရုဏာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၆၇

ပွားလိမ့်မည်ဟုထင်ပါသည်။ တပည့်တော်များအနေနှင့်လည်း

အရှင်ဘုရားကို အန္တဂါဟိတမိစ္ဆိဋ္ဌိဖြစ်သောကြောင့် တရားရရန်

မဖြစ်နိုင်သဖြင့် မေတ္တာဂရုဏာပွားကြပါသည်။
 ဤသို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် မေတ္တာဂရုဏာပွားများသည် လက်တွေ့
 အကျိုးဖြစ်ပွားစေသင့်လှပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရှင်ဘုရား ရိုးသားစွာပင်
 အမှန်ဟုထင်နေလျှင် တပည့်တော်တို့အား မှန်ကန်ကြောင်း
 အာဏာပါဝါမဖက် မှုစက်သက်သက်ဖြင့် အချက်အလက်နှင့်တကွ
 အဆုံးအမပေးစေလိုပါသည်။ ဤအခါ၌ တပည့်တော်တို့ကလည်း
 မမှန်ကန်ပုံ အချက်အလက် အပြည့်ဖြင့် လျှောက်ထားလိုပါသည်။
 ဤသို့ လျှောက်ထားလိုသည်မှာ တပည့်တော်တို့ မှားလျှင်
 တပည့်တော်တို့ ပြင်နိုင်ရန်နှင့် အရှင်ဘုရားမှား အရှင်ဘုရား ပြင်နိုင်ရန်
 အကျိုးရရေးတခုတည်းအတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။
 ဤကျိုးကိုမျှော်ကိုး၍ တပည့်တော်တို့အား အဆုံးအမပေးရန်
 အရှင်ဘုရားက သဘောတူလိုလားသည်ဆိုပါလျှင် အချိန်မရွေး
 တပည့်တော်တို့အား အဆုံးအမပေးလိုသည့်နေရာကို ညွှန်ကြားပေးရန်
 တပည့်တော်တို့ တောင်းဆိုအပ်ပါသည်ဘုရား။
 အရှင်ဘုရားထံလည်း ခေါ်နိုင်ပါသည်။ တပည့်တော် ထံလည်း
 ကြွနိုင်ပါသည်။ အခြားနေရာလည်း ညွှန်နိုင်ပါသည်။ တဦးခြင်းလည်း
 မှုဝိဟာရီဒါနိကံ

၅၆၈

တွေ့နိုင်ပါသည်။ ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ်နှင့် တွေ့နိုင် ပါသည်။
 သံဃာ့အလယ်၌လည်း တွေ့နိုင်ပါသည်။ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ပါဘုရား။
 ဤစာကို တာဝန်ရှိသူများသို့ ပေးပို့ပါသည်။
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏ
 ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့။
 (မင်းကွန်း၊ မန္တလေးစာသင်တိုက်)

မိတ္တူကို

- တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် သံဃာ့နာယကအသီးသီး
- ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ရန်ကုန်
- ပါတီသုတေသနဌာန၊ ပါတီဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်
- ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်
- နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်
- ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန်သို့ ပို့ပါသည်။

မှုဝိဟာရီဒါနိကံ

၅၆၉

မှုဝိဟာရီဒါနိကံ

၅၇၀

မှုဝိဟာရီဒါနိကံ

အပိုင်း(၅)

အနုဂ္ဂါတရားစွဲဆိုမှုများ

၁။ ဝန်းသို ခန္တီးဆရာတော်၏ သစ္စာအလင်းပြကျမ်းအား တရားစွဲဆိုချက် သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့

ဧမ္မူပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀-၁၂-၈၂

အကြောင်းအရာ။ ဝန်းသိုမြို့ ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ သစ္စာအလင်း

ပြကျမ်း၊ စာအုပ်၌ တရားမဟုတ်သည်ကို

တရားလုပ်၍ တင်ပြချက်များ အမူဖြစ်၍

ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် ဧည့်နာလွှာ။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဇေယျာ ရဋ္ဌဂုရု

ခန္တီးဆရာတော် ဣန္ဒာသုမန ဝန်းသိုမြို့၏ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဝန်းသိုမြို့

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၁

ခန္တီးဆရာတော်ကြီး အမည်ဖြင့် ရေးသားထားသော

သစ္စာအလင်းပြကျမ်းအမည်ရှိသော စာအုပ်ကိုဖတ်ကြရပါသည်။

ဤစာအုပ်စာမျက်နှာ(၁၆)၊ စာကြောင်းရေ(၁)နှင့် စာမျက်နှာ

(၂၈)၊ စာကြောင်းရေ(၁၉)၊ စာမျက်နှာ(၂၉) စာကြောင်းရေ(၃)၊

စာမျက်နှာ(၃၁)၊ စာကြောင်းရေ(၁၉)တို့၌ တင်ပြထားချက်များသည်

ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အရ မှားနေသောတင်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေကို

လူများအား ညွှန်ပြအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များဖြစ်ကြပါသည်။

လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော

ဘုရားလည်းမဟောသော အခြေအနေများဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော

သည်ကို အဟောလုပ်သော ဤတင်ပြချက်ကို အမူဝါဒဖြစ်ကြောင်း

ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃာ

မဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားဧည့်နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ + ရှင်ဂုဏဝန္တ

ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မန္တလေးစာတိုက်

သက်ဆိုင်သူများအတွက်သာ - ကန့်သတ်

မိတ္တူကို - တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်သံဃာနာယကအသီးသီး

- ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ရန်ကုန်

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၂

- ပါတိသုတေသနဌာန၊ ပါတိဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်
- ပါတိဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်
- နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်
- ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန်သို့ ပို့ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၃

၂။ ဦးစိတ္တသာရာဘိဝံသဦးစီးရေးသားသော မဟာဗ္ဗဝင်အား
တရားစွဲဆိုချက်
သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့
ဧည့်ပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊
ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀/၁၂/၈၂။

အကြောင်းအရာ။ တိပိဋကရအဂ္ဂမဟာပဏိတ ဆရာတော်
ဦးစိတ္တသာရာဘိဝံသ ဦးစီးရေးသား သော၊
မဟာဗ္ဗဝင်စာအုပ်၌ တရားမဟုတ်
သည်ကို တရားလုပ်၍၊ တင်ပြချက်အမူ
များ ပါရှိ၍ ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဧည့်လာလွှာ
လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။
တပည့်တော်တို့သည် တိပိဋကရအဂ္ဂမဟာပဏိတ ဆရာတော်
ဦးစိတ္တသာရာဘိဝံသ (နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအကျိုးတော်
ဆောင်ချုပ်) မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ဦးစည်းရေးသား
သော မဟာဗ္ဗဝင်စာအုပ်ကို ဖတ်ကြရပါသည်။ ဤစာအုပ် ပါရမီခမ်း၊
ဗျူဟာခမ်းများ၌ မြတ်စွာဘုရား၊ဘုရားဖြစ်မည့်ဘဝမရမှီက ဘဝများ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၄

ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းတင်ပြချက်များသည် ဗ္ဗဘာသာတရားတော်အရ
မှားနေသောတင်ပြချက်များ ဖြစ်ပါသည်။
ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေကို
လူများအား ညွှန်ပြအသိပေးနေသော၊ တင်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။
လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော
ဘုရားလည်း မ-သော အမူအခြေအနေများဖြစ်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော

သည်ကို အဟောလုပ်သော၊ ဤတင်ပြချက်ကို အမ္မုဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်း
ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန်၊ ဆရာတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃာ
မဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားစေ့နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ

ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်း

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မန္တလေးစာတိုက်။

မိတ္ထူကို - တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် သံဃာနာယကအသီးသီး။

- ပြည်ထဲရေးရာနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန ရန်ကုန်။

- ပါတီသုတေသနဌာန၊ ပါတီဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်။

- ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။

- နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။

- ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန် သို့ပို့ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၅

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကအဖွဲ့

ဧမ္မီပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀/၁၂/၈၂။

အကြောင်းအရာ။ ထီးချိုင့်မြို့တည်တောဆရာတော် ဦးဇေယျဝံပတိ၏

ဘဝ ၁၂ မ်း သ ၁ ရေး ဟူ သည် ၁၂ င်

မဂ်ဟူသည့်စာအုပ်တွင် တရားမဟုတ်

သည်ကို တရားလုပ်၍ တင်ပြချက်များ

ပယ်ဖျက်ပေးရန် စေ့နာလွှာ

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် ထီးချိုင့်မြို့တည်တောဆရာတော်

အမည်ဖြင့် ရေးသားအပ်သော 'ဘဝအောင်မြင်ရေးဟူသည်နှင့် မဂ်ဟူ

သည်' အမည်ရှိစာအုပ်ကို ဖတ်ကြရပါသည်။ ဤစာအုပ်ပါ စာမျက်နှာ

(၈)၊ စာမျက်နှာ(၄၇)၊ စာကြောင်း(၁၄)၊ စာမျက်နှာ(၇၂)၊

စာကြောင်း(၄) တို့၌တင်ပြထားချက်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရား

တော်အရ မှားနေသောတင်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေကို

လူများအား ညွှန်ကြားအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၆

လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော
 ဘုရားလည်းမဟောသော အဓမ္မအခြေအနေများဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော
 သည်ကို အဟောလုပ်သော ဤတင်ပြချက်များကို အဓမ္မဉ္စ
 ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နှင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့၏
 နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားစွေနှာအပ်
 ပါသည် ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ
 ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မန္တလေးစာတိုက်။
 မိတ္ထူကို - တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်သံဃာ့နာယကအသီးသီး၊
 - ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ရန်ကုန်၊
 - ပါတီသုတေသနဌာန၊ ပါတီဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်၊
 - ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်၊
 - နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်၊
 - ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန် သို့ပို့ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၇

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့

ဧမ္မူပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀/၁၂/၈၂။

အကြောင်းအရာ။ ဝက်လက်မစိုးရိမ်ဦးတိဿ၏ ‘ကွတရားခံ’

စာအုပ်၌ တရားမဟုတ်သည်ကို တရား

လုပ်၍ တင်ပြချက်များ ပယ်ဖျက်ပေးရန်

စွေနှာလွှာ။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် ဝက်လက်မစိုးရိမ်ဦးတိဿ အမည်ဖြင့်

ရေးသားအပ်သော ‘ကွတရားခံ’ အမည်ရှိစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကြရ

ပါသည်။

ယင်းစာအုပ်၌ သမ္မယသစ္စာအရကောက်များနှင့် လူဝင်စား၏

ရုပ်ဘဝကူးပုံပြဆိုချက်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော် အရ

မှားနေသောတင်ပြချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေကို

လူများအား ညွှန်ကြားအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
လူ၏မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၈

ဘုရားလည်းမဟောသော၊ အမွေအခြေအနေများ ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော
သည်ကိုအဟောလုပ်သော ဤတင်ပြချက်ကို အမွေဖြစ်ကြောင်း
ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃာ
မဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားစွေ့နာအပ်ပါသည် ဘုရား။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၇၉

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့
ဧည့်ပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊
ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀/၁၂/၈၂။

အကြောင်းအရာ။ မ္ဗာစရိယဦးဌေးလှိုင်၏ ‘ရတနာသုံးပါး ကျေးဇူး’
စာအုပ်၌ တရားမဟုတ်သည်ကို
တရားလုပ်၍ တင်ပြချက်သည်အမွေဖြစ်၍
ပယ်ဖျက်ပေးရန် စွေ့နာလွှာ
လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။
တပည့်တော်တို့သည် မ္ဗာစရိယဦးဌေးလှိုင် ရေးသားအပ်
သော‘ရတနာသုံးပါးကျေးဇူး’ အမည်ရှိသောစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်
ဤစာအုပ်၏ အခန်း(၆)‘တမလွန်ဘဝခရီး’ တခုလုံးတွင်
တင်ပြချက်များသည် ဗုဒ္ဓတရားတော်အရ မှားနေသောတင်ပြချက်များ
ဖြစ်ပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေကို
လူများအား ညွှန်ကြားအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။
လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော
ဘုရားလည်းမဟောသော အခြေအနေများဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၀

ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ် ဘုရားမဟော
သည်ကိုအဟောလုပ်သော ဤတင်ပြချက်များကို အမွေ ဖြစ်ကြောင်း
ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်

သံဃာမဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားစွေနှာ
အပ်ပါသည်ဘုရား။

မွဝိဟာရီဒါနိကံ

၅၈၁

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကအဖွဲ့

ဧည့်ပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ။

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀/၁၂/၈၂။

အကြောင်းအရာ။ ဦးသောင်းလွင်၏ ‘မိရိုးဖလာလွန် ဗ္ဗဘာသာ’

စာအုပ်၌ တရားမဟုတ်သည် ကို

တရားလုပ်၍ တင်ပြချက်များ ပယ်ဖျက်

ပေးရန် စွေနှာလွှာ။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် ဦးသောင်းလွင် (သကျသီဟဝဋ်သကာ

နှင့် ဗ္ဗာစရိယဘိအေ၊ ရန်ကုန်) ၏ ဆရာသောင်းလွင် အမည်ဖြင့်

ရေးသားအပ်သော ‘မိရိုးဖလာလွန် ဗ္ဗဘာသာ’ အမည်ရှိသော စာအုပ်

ကို ဖတ်ကြရပါသည်။

ဤစာအုပ်စာမျက်နှာ(၁၈) စာကြောင်း(၁၄) နှင့် စာမျက်နှာ

(၁၄၈) စာကြောင်း(၁) စာမျက်နှာ(၁၆၈) စာကြောင်း(၂) တို့၌

တင်ပြထားချက်များသည် ဗ္ဗဘာသာတရားတော်အရ မှားနေသော

တင်ပြချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများ

မွဝိဟာရီဒါနိကံ

၅၈၂

ကို လူများအား ညွှန်ကြားအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော

ဘုရားလည်းမဟောသော အမ္မအခြေအနေများ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော

သည်ကိုအဟောလုပ်သော ဤတင်ပြချက်ကို အမ္မညါဖြစ်ကြောင်း

ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်

သံဃာမဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထား စွေနှာ အပ်ပါသည်

ဘုရား။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၃

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့

ဧည့်ပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ။

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀/၁၂/၈၂။

အကြောင်းအရာ။ ဦးကျော်လွင် (နှစ်ဖက်လှ)၏ ‘တက္ကသိုလ် တရားများ’

စာအုပ်၌ တရားမဟုတ်သည် ကို

တရားလုပ်၍ တင်ပြချက်များ ပယ်ဖျက်

ပေးရန် စေ့နာလွှာ။

လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် ဦးကျော်လွင်(နှစ်ဖက်လှ) ရေးသားအပ်

သော ‘တက္ကသိုလ်တရားများ’ အမည်ရှိစာအုပ်ကို ဖတ်ကြရပါသည်။

ဤစာအုပ်ပါ စာမျက်နှာ(၇၈-၇၉)တို့၌ တင်ပြထားချက်များ

သည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အရ မှားနေသော တင်ပြချက်များ

ဖြစ်ပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေကို

လူများအား ညွှန်ကြားအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။

လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော

ဘုရားလည်းမဟောသော အဓမ္မအခြေအနေများ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၄

ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော

သည်ကိုအဟောလုပ်သော ဤတင်ပြချက်ကို အဓမ္မ၍ ဖြစ်ကြောင်း

ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်

သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ

ရွှေမြင်တင်တောင်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မန္တလေးစာတိုက်။

သက်ဆိုင်သူများအတွက်သာ-ကန့်သတ်

မိတ္တူကို -

-တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ၊ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်သံဃာ့

နာယကအဖွဲ့များ၊

- စစ်ကိုင်းမြို့နယ်သံဃာ့နာယကအဖွဲ့၊

- မင်းကွန်းကျေးရွာသံဃာ့နာယကအဖွဲ့၊

- ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ရန်ကုန်၊

- ပါတိသုတေသနဌာန၊ ပါတိဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်၊
- မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်၊
- နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး၊ ရန်ကုန်။
- ဝန်ကြီးချုပ် များသို့ပို့ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၅

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့

ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊ ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊

အကြောင်းအရာ။ ဦးအံ့မောင်၏ ဗုဒ္ဓ၏လူမှုရေးလမ်းညွှန် ချက်များ

စာအုပ်၌ တရားမဟုတ်

သည်ကိုတရားလုပ်၍ တင်ပြချက်များ

အမူဖြစ်၍ ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန်

ဧည့်နာလွှာပါဘုရား။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် ဦးအံ့မောင်(လက်ထောက်သာသနာ ရေး

ညွှန်ကြားရေးမှူး) ရန်ကုန်မြို့၏ မောင်အံ့မည်ဖြင့်ရေးသားသော

‘ဗုဒ္ဓ၏လူမှုရေးလမ်းညွှန်ချက်များ’ အမည်ရှိသော စာအုပ်ကိုဖတ်ကြရ

ပါသည်။ ဤစာအုပ်စာမျက်နှာ(၃၃) စာကြောင်း(၁၂)နှင့်

စာမျက်နှာ(၃၄) စာကြောင်း(၁၇) စာမျက်နှာ(၃၆) စာကြောင်း(၃၆)

(၂၁) တို့၌ တင်ပြထားချက်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အရ

မှားနေသောတင်ပြချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များသည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများ

ကို လူများအားညွှန်ကြားအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၆

လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ် သော

ဘုရားလည်းမဟောသော အမူအခြေအနေများ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော

သည်ကို အဟောလုပ်၍ ဤတင်ပြချက်ကို အမူဝါဒဖြစ်ကြောင်း

ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃာ့

မဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားဧည့်နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေတင်ပြချက်များ အမူဖြစ်ပုံ

ကို သဘာဝ အာဂမ နှစ်ဝသောယုတ္တိများဖြင့် ဧည့်နာ၍ ဆရာတော်

တို့အား လျှောက်ထားရပါမည်။ ရှေးဦးစွာ လူ့လောက၏ တကယ်
အဖြစ်အပျက်ဖြစ်သော သဘာဝယုတ္တိဖြင့် အဓမ္မဖြစ်ပုံစွေ့နာချက်ကို
လျှောက်ထားရပါမည်။ နောက်မှ နိကာယ်ငါးရပ်မှ ပိဋကတ်တော်
များဖြစ်သော အာဂမယုတ္တိဖြင့် အဓမ္မဖြစ်ပုံစွေ့နာချက်ကို
လျှောက်ထားပါမည်။ ယခု သဘာဝယုတ္တိဖြင့် စွေ့နာချက်ကို
လျှောက်ထားပါသည် ဘုရား။

ဆရာတော်များဘုရား။

လူမွေးသေအပြင်ဘက်ညွှန်ပြချက်များသည် လူများအတွက်
တရားမဟုတ်သည်ကို ညွှန်ပြချက် (အဓမ္မ)များ ဖြစ်ပါသည်။
မွေးသေအပြင်ဘက်အခြေအနေများသည် အရိယာတို့
အဆုံးအမ၌ အမှန်တရားဟုဆိုအပ်သော သစ္စာတရားများပင် မဟုတ်ပါ။
အဟုတ်တရားများပင်မဟုတ် ဟုဆိုလိုပါသည်။
သစ္စာဆိုသောစကားသည် တထိတ်၏ ရုပ်ပြောင်းစကားပင်
ဖြစ်ပါသည်။ သစ္စာမဆိုက်သော စကားဖြစ်သည်ဆိုလျှင်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၇

အဟုတ်မဟုတ်သော စကားပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။
အရိယာတို့အဆုံးအမ၌ သစ္စာကိုလေးမျိုးပြပါသည်။ ၊ ကွ
သုဗ္ဗယ စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ ၊ ကွ သုဗ္ဗယသစ္စာများသည်
ဤတလံမျှလူ၌ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤတလံမျှလူအပြင်ဘက်၌
ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ သစ္စာသည် မွေးသေအတွင်း၌သာ
ရှိသည်ဆိုလျှင်၊ မွေးသေအပြင်ဘက်သည် သစ္စာမဟုတ်ပါ။
ထို့ကြောင့်မွေးသေအပြင်ဘက်သည် သစ္စာမဟုတ်သော ကြောင့်
အဟုတ်ပင်မဟုတ်သောအရာ ဖြစ်ပါသည်။ လူသည် အဟုတ်
ဟုတ်သောအရာကို သိမြင်နားလည်သင့်ပါသည်။ အဟုတ်မဟုတ်
သောအရာကို နားလည်သိမြင်ရန် မသင့်မြတ်ပါ။
အဟုတ်မဟုတ်သောအရာကို သိမြင်နားလည်ခြင်းသည်
လူကိုပျက်စီးစေပါသည်။ ယနေ့လူလောကသည် ဤသို့အဟုတ်
မဟုတ်သော အရာများကိုသိမြင်နားလည်နေကြသောကြောင့်
လူလောကကြီးမလွတ်မမြောက် ဆင်းရဲဒုက္ခအထွေထွေ ရောက်နေကြ
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဗမာ၌ရော ကမ္ဘာ၌ပါ ဤအဖြစ်များကိုလေ့လာလျှင်
တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ လူသည်အဟုတ်မဟုတ်သော အရာများကို
အားထားပြုပြင် သိမြင်နားလည်နေသောကြောင့် လူ့လွတ်လပ်မှုများ
ဆုံးရှုံးနေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူတဦးနှင့်တဦး တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်
လှည့်ပတ်ဖျက်ဆီးနေကြခြင်းသည် လူ့လွတ်လပ်မှုဆုံးရှုံးခြင်း၏
အကြောင်းရင်းသာကများ ဖြစ်ကြပါသည်။
လူသည် အဟုတ်မဟုတ်သောအရာများဖြစ်သော လူ့အပြင်
ဘက်မှ အရာများကိုသာ အားထားပြုပြင် သိမြင်နားလည်နေကြသော

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၈

ကြောင့် လူ၌ဖြစ်ပွားသော ချမ်းသာဆင်းရဲကို အနက်အိပ္ပိယံ
 မဖော်နိုင်ဖြစ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်လူချမ်းသာဆင်းရဲကို ဖန်တည်းနေ
 သော လူ့ကိုယ်နှုတ်နှလုံး အမှု(ကံ)များကို အရေးအထားဖြစ်ကြပါ သည်။
 လူ့လွတ်မြောက်ရေးလမ်းစဉ်မဂ္ဂသည် လူ့ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
 ကောင်းမှုဖြစ်သော်လည်း ဤကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို မပြုမပြင်မသိမြင်နိုင်
 တော့သူ ပုဗ္ဗေကတဟေတုကပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသောကြောင့်
 လူ့လွတ်လပ်မှုဆုံးရှုံးကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ယနေ့လူသည် တိရစ္ဆာန်များထက်ပို၍ လွတ်လပ်သည်ဟု
 ဆိုရန်ပင် ခဲယင်းကောင်းခဲယင်းဘွယ် ရှိပါလိမ့်မည်။ တိရစ္ဆာန်သည်
 လည်း နိဂ္ဂဟမှုကိုခံနေရပါသည်။ လူများလည်း နိဂ္ဂဟမှုနှင့်ကင်းသည်
 မဟုတ်ပါ။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်သည် နိဂ္ဂဟမှု၌ ဘယ်သူပို၍ခံရမည်ကို
 ယှဉ်ကြည့်သင့်ပါသည်။

ကျွဲ နွား တိရစ္ဆာန်များသည် မလွတ်လပ်ဆုံး တိရစ္ဆာန်များ
 အဖြစ် အမြင်အတွေ့ရဆုံးများ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ကို ကြိုးဖြင့်သာ
 ချည်၍ တုတ်ဖြင့်သာနှိပ်ပါသည်။ လူမူကား သံခြေကျင်းဖြင့်ခတ်၍
 သေနတ်ဖြင့်နှိပ်ရပါသည်။ ကျွဲ နွား ထိန်းသည်မှာ တုတ်၊ လူထိန်းသည်မှာ
 သေနတ်၊ အမြောက်၊ ဗုံး၊ အဆိပ်၊ အနုမြူများ ဖြစ်ပါသည်။
 အသေအခြာကြည့်လျှင် ကမ္ဘာလောက၌ လူသည်မလွတ်
 လပ်ဆုံးသောကြောင့် ဆင်းရဲကွေ့ရောက်ပါသည်။ ဆင်းရဲကွေ့ရောက်
 သောကြောင့် ရန်ကန်ရမ်းကား မှားချင်သလိုမှားပါသည်။ မှားကြ
 သောကြောင့် စည်းလုံးညီညွတ်အောင် အုပ်ချုပ်ထိန်းသိမ်းမရနှင့်
 လူစဉ်မမှီ၊ တိုင်းပြည်ပါ မတိုးတက်ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၈၉

ယနေ့ တိုးတက်သလိုဖြစ်နေသည်မှာ အစစ်ဖြစ်နေခြင်း
 မဟုတ်ပါ။ အတုအယောင် တိုးတက်နေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယနေ့လူလောက ငြိမ်းချမ်းတိုးတက် နေသည်မှာ
 လူတစ်ဦးချင်း အကျင့်ကောင်း၍မဟုတ်ဘဲ နိဂ္ဂဟမှုပြုကြသူ
 ၁လှံသေနတ်သံမားများ၏ အဖိအနှိပ်အချုပ်အချယ်
 ကောင်းသောကြောင့်သာ ငြိမ်းအေးတိုးတက်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဤတိုးတက်ငြိမ်းအေးမှုသည် ထာဝရတိုးတက်ငြိမ်းအေးမှု
 မဟုတ်ဘဲ ယာယီတိုးတက်ငြိမ်းအေးမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။
 အုပ်ချုပ်ရေးပျက်ပြားသော ကာလများ၌ ဤတိုးတက်
 ငြိမ်းအေးမှုများ အများအပြားခံကြရပါမည်။ သူပုန်နှင့်အစိုးရအုပ်ချုပ်
 သူများ စပ်ကြားကာလ အင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျပန်အုပ်ချုပ်မှုများ စပ်ကြားကာလ၊
 သီပေါနှင့်အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေးများ စပ်ကြားကာလ ဤကာလမှ

အဖြစ်အပျက်များသည် သက်သေများဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ယနေ့လူများ လွတ်လပ်ငြိမ်းချမ်းမှုသည် လူ့ကိုယ်ပိုင်
 လွတ်လပ်ငြိမ်းချမ်းမှုပင်မဟုတ်ဘဲ အုပ်ချုပ်သူများ ပယောဂကြောင့်
 တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ငြိမ်းချမ်းမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။ လူ့ဘဝသည်
 သံဝေဂဖြစ်ဖွယ်ရာ ဤမျှ ကျဆုံးနေပါသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ
 လူများအဟုတ်မဟုတ် သည်များ၌ အားထားပြုပြင်
 သိမြင်နားလည်နေကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ဟုတ်ပါသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးနိဂ္ဂဟမှုများအောက် ပြားပြား
 မှောက်ခံနေကြရသူများမှာ မမွေးမီနှင့်သေပြီးဖြစ်မှုကို လက်မခံကြ
 သူများမဟုတ်ပါ။ ဣန္ဒာသာဖြစ်စေ၊ အခြားဘာသာဖြစ်စေ လက်ခံ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၀

ကြသည်သာဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ လက်ခံကြသောကြောင့်
 သူတို့ကျင့်သော အကျင့်များသည် မတောက်မပ ဖြစ်ကြရပါသည်။
 သူတို့သည် ၂၃ သီလ ဘာဝနာ ပစာယန စသော လူ့အကျင့်တရား
 များကို ကျင့်ကြရာ၌ သေပြီးအတွက် မျှော်မှန်း၍ကျင့်ကြပါသည်။ ၂၃
 သီလ ဘာဝနာ ပစာယန ပတ္ထိန စသောအကျင့်တရားများ၏
 ဖြစ်ပွားမည့် အကျိုးတရားများကို မသိမမြင်မထင်ဘဲ ပြုကြရပါသည်။
 ပညာမပါသော ပြုမှု ဉာဏ် ဝိပဿနာများသာ ဖြစ်ကြရပါသည်။
 အသိဉာဏ်မပါသော ပြုလုပ်မှုသည် အဘယ်သို့လျှင်
 တောက်ပကြည်လင်နိုင်ပါမည်နည်း။ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မှုများ
 မဖြစ်မှုများကို မကံသောကြောင့်ပြုလုပ်ခြင်းသာဖြစ်သည့်အတွက်
 လောဘ၊ ခြိယ၊ ဥပဿိန် အစွဲဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းများဖြစ်ပြီး
 ကလေးကုလားအလုပ်၊ အရူးအနှမ်းအလုပ်များ ဖြစ်သောကြောင့်
 အလုပ်၏အကျိုးများ မှေးမှိန်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 အဟုတ်မဟုတ်သည်ကို အားထားပြုပြင်သိမြင်နားလည်
 နေခြင်းသည် ဤမျှပင်မှားယွင်းပါသည်။ မှားယွင်းမှုသယုတ် သဏ္ဌာန်
 များ ဤမျှအထိ ကြီးမားပါသည်။ ဣန္ဒာသာဝင်များသည် ၂၃ သီလ
 ဘာဝနာ ပစာယန စသည်ကို ပြုကြသော်လည်း အကယ်၍ ဘုရား
 တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို မသိမမြင်ကြသည်အထိ
 ရှိနေကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော တရားတော်သည်
 အရိယသစ္စာတရားများဖြစ်ပါသည်။ အရိယာသည် တလံမျှလူ၌
 ဖြစ်ပါသည်။ လူ့အပြင်ဘက်မှ အဟုတ်မဟုတ်သည်များ၌
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၁

အားထားပြုပြင်သိမြင်နေသောကြောင့် ဣန္ဒာသာဝင်များသည်
 ဤအရိယသစ္စာကိုသိပြီး ဝန်ခံနိုင်သူကို ဘယ်မျှလှည့်၍ရှာစေ၊

ခရီးစားရိတ် မတတ်နိုင်၍ ရပ်ရဖွယ်သာဖြစ်ပါသည်။ တွေ့ရန်ကား
 ခဲယဉ်းနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာများသည် သစ္စာတရားကို
 မသိကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။ သစ္စာကို မဟောသော အခြားဘာသာ
 များ၌ ဆိုဖွယ်ပင်မရှိဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာများပင် တရားကို ကိုယ်တိုင်မသိဖြစ်ကြ
 ပါသည်။ တရားမသိလျှင် ဘုရားနှင့်သံဃာကို သိရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။
 ဤသို့ မသိဘဲ ၇၁ သီလ ဘာဝနာ ပစာယန စသည်ကို ပြုနေကြရ
 သည်မှာ ကျွန်က အရှင်လုပ်ငန်းလုပ်ပေးရာ ကျွန်၌ အကျိုးများရန်
 မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ကျွန်စိတ်
 ပေါက်သွားလျှင် ဘုရား တရား သံဃာသည် မရှင်စိတ်မပေါက်ရန်
 တားမြစ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ သံဃာတော် အဖွဲ့အစည်းသည် အရှင်
 စိတ်ပေါက်သွားလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ လူမှုဘဝသည် ကူးလေနစ်လေ၊
 ဘဝကိုရှောင်လွှဲရန် ဖြစ်နိုင်တော့မည် မဟုတ် ဖြစ်ပါသည်။
 ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ကျွန်ဘဝ၌ နစ်ကြလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ
 ဝင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော လူမှုအဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် နိုင်ငံသည်
 မကျက်မနပ်သည့်အုတ်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော
 အဆောက်အဦးသာဖြစ်ပြီး အချိန်မရွေး ပြိုကွဲပျက်စီးရန် အသင့်ရှိမည်
 ဖြစ်ပါသည်။ တဖန် တိုင်းပြည်မတည်မတန့်လျှင် တိုင်းပြည်သားများ
 ပို၍မလွတ်မလပ် မငြိမ်းမချမ်းဖြစ်ပြန်ပါဦးမည်။ အဟုတ်မဟုတ်သည်
 ကို အားထားပြုပြင်သိမြင်ရခြင်းသည် ဤမျှ လူ့လောကကြီးကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၂

နစ်နာစေပါသည်။ မလွတ်လပ် မငြိမ်းအေးမှု သံသရာစက် အဆက်မပြတ်
 လည်ပတ်စေပါသည်။
 ဤသို့ တကာတကာမများ မလွတ်လပ်မှု သံသရာ
 ခြာခြာလည်သောကြောင့် ဆရာသမဏများလည်း အသီးခွဲနေ၍မရ
 ဖြစ်ပါသည်။ ကာချာသောကြောင့် ဆရာလည်း ချာလာပါသည်။
 ယနေ့ သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းများသည် ပရိယတ္တိကိုသာ
 အားထုတ်တော့သည်ဟု ပြောရတော့မလောက် ဖြစ်ပါသည်။ ပရိယတ္တိ
 သာသနာကိုကား အများအားဖြင့် အိုနာကျိုးကန်း မစွမ်းမသန်လို
 လူရာမဝင် သူရာမမျှကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့သာ တွေ့ရပါမည်။
 ပရိယတ္တိဟိသာသနာဿမူလံ ဟူသောစကားကို မန္တာန်ပြု၍
 ရွတ်ဆိုနေကြသည်မှာ သာသနာ့ဝန်ထမ်းများ ယိမ်းတိုက်ထားသည့် ပမာ
 တညီတညာတည်းဖြစ်နေကြပါသည်။ ပရိယတ်သည် သာသနာတော်၏
 အမြစ်မူလမဟုတ်ဟု မပြောသင့်သော်လည်း၊ အမြစ်သည်
 အသီးအပွင့်မပေးနိုင်လျှင် အသုံးကျမည်မဟုတ်ပါ။ ပဋိဝေဓသာလျှင်
 သာသနာတော်၌ လူများသုံးစားရမည့်အသီးအပွင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ဆေးနည်းဖြင့် ရောဂါပျောက်သည်မဟုတ်ပါ။ ဆေးနည်းကိုဆေးဖော်၍

သုံးစွဲမှပျောက်လျှင်သာ အသုံးကျသောဆေး ဖြစ်ပါသည်။
 သာသနာတော်သည် ဆေးနည်းနှင့်တူသော ပရိယတ်မျှဖြင့်
 အကျိုးမပြီးအချိုးနီးဖြစ်ပါမည်။ သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် ပရိယတ်
 မျှဖြင့် မိမိတို့ဘဝသမိုင်းကို ရေးသားရန်ကြိုးစားနေကြပါသည်။
 သာသနာတော်၌ ပရိယတ်သည် အတတ်ပညာသာဖြစ်ပါသည်။ ဝိဇ္ဇာ
 စရဏဟူသော အကျင့်အကြံအသိအမြင် မဟုတ်ပါ။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၃

မြတ်စွာဘုရားသည် သာသနာ့ဝန်ထမ်းရဟန်းများကို အတတ်
 ပညာရှင်အဖြစ် ဂုဏ်ယူကျော်စောမှုကို ပြုစေလိုသည်မဟုတ်ပါ။
 အကျင့်အကြံအသိအမြင်များပွားပြီး သူတော်ကောင်းကမ္ဘာလောက ကြီး
 ပေါ်ထွန်းလာရန်တွန်းအားပေးနေသူများသာ ဖြစ်စေလိုခဲ့ပါသည်။
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် သာသနာ
 အရင်းအမြစ်ပရိယတ်ကို အသီးအပွင့်ပဋိပဋိဖြစ်လာအောင်
 မဆောင်ရွက်ကြဘဲ ရွတ်ဖတ်တွက်ချက်မှုများဖြင့် ပညာပြု၍
 ပေါ်လောမြောနေကြပါသည်။
 ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ သာသနာ့ဝန်ထမ်းရဟန်းများ စေတနာ
 ညွှန်နည်း၍မဟုတ်ပါ။ အတတ်ပညာ၌ ပညာကုန်နေသောကြောင့်
 ပညာနည်း၍သာဖြစ်ပါသည်။ စာပေမှအတတ်ပညာသည် စာအုပ်ထဲ
 မှဆားပမာ ဖြစ်ပါမည်။ ဆားအိုးထဲမှ ဆားကဲ့သို့မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဤအတူပင်
 သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် ပိဋကတ်မှဘဝကိုသာမြင်ကြ ပါသည်။
 အပြင်ဘက်မှဘဝဆို၍ မိမိတို့ဘဝကိုပင် မသိမမြင်ဖြစ်ကြ ပါသည်။
 မိမိတို့အမှုများ၏ အကောင်းနှင့်အဆိုးကိုလှင်း၊ အကြောင်းနှင့်
 အကျိုးကိုလှင်း၊ သိမြင်ခြင်းမရှိဖြစ်ကြပါသည်။ စာထဲမှ ကံဟုဆိုသော
 ကြောင့် ကံယုံနေကြရသည့်အဆင့်မျှ ရှိကြပါသည်။ ကံနှင့်ဝိပါတ်တို့
 ဆက်သွယ်ပုံကို ဝိထိချ၍ပြရန်မဖြစ်နိုင်သောအခြေသို့ပင် ရောက်နေ
 ပါသည်။ ဤအခါ၌ ကမ္မဝိသယောအစိန္တယျောဟု မန္တာန်ကို မန်းမှုတ်
 နေကြပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ယနေ့သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် ကံကိုအကယ်
 မသိ။ ထို့ကြောင့် ကမ္မသကကမ္မဗန္ဓုကမ္မာယျကမ္မပဋိသရ၍
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၄

ဖြစ်သော မိမိကိုယ်ကို မိမိမသိဖြစ်ပါသည်။ ဤစာထဲ၌ ကမ္မဿကာရ
 ကောနတ္တိဝိပါကဿစဇ္ဇေကော အစရှိသောသဘောကို
 တွေ့ထိရပြန်သောကြောင့် သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို
 မသိယုံမျှမက၊ မရှိဟုပင် ယူကြပြန်ပါသည်။
 ဤသို့ပင် ကိုယ့်ကိုယ်မျှကိုယ်မသိရှိသောကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်၌
 ဖြစ်ရသောကမ္မဗန္ဓုယ စသောသစ္စာများကို သိရန်အကြောင်းမရှိ

ဖြစ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာ့ဝန်ထမ်းရဟန်းများသည်ပင် ဖြစ်လျက်တရားမသိကြသည်မှာ အထင်အရှားဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ တရားမျှမသိသောကြောင့် ဘုရားနှင့်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေရသော သံဃာ ကိုလည်း သိရန်မဖြစ်နိုင်ပြန်ပါ။ ဤသို့ပင်သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် ကိုယ်မသိသူဖြစ်ရသည်အထိ ဖြစ်ကြရပါသည်။ မိမိ တို့ ပုထုဇဉ်မျှဖြစ်သေးကြောင်း၊ ဝန်ခံကြချက်သည် ခိုင်လုံသော သာသနာဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတော်ကြီးသည် ဤမျှထိတ်လန့်ဘွယ်အခြေအနေ သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မရိယတိပိဋကရအဂ္ဂမဟာပဏိတ၊ အဘိဇေယျာရဋ္ဌဂုရု၊ ဘယ်မျှဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ မွမ်းမံထားသူများ ဖြင့် တန်းဆာဆင်သည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာကောင်လဲမသိသူ များဖြစ်နေကြလျှင် သာသနာတော်ကြီးတင့်မည်မဟုတ်ပါ။ မြင့်မည် လည်းမဟုတ်ပါ။ ရေအိုးအောက်မှ ကရွတ်ခွေအလား၊ တနေ့တခြား ဆွေးမြေ့ပျက်စီးနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိသောကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုစွဲ၊ စွဲသော ကြောင့် ဘိုးဘေးဘီဘင်အထက်မှ မပျောက်မပျက် ထိန်းသိမ်းခဲ့သော ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၅

ကိုယ့်ဝါဒကိုယ်ဥပ္ပါယ်ဖြစ်၊ ဖြစ်သောကြောင့် သဲကြဲမဲကြပါသည်။ ဤသို့ သဲသဖြင့်လည်း လိဘ်ဂုဏ်အကျော်အစောများ ထွက်လာပြန်ပါ သည်။ ဤသို့ထွက်လာသည်များကို အနှစ်သာရထင်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် ဗ္ဗဘာသာစာပေ အတတ်ပညာရှင် ဗ္ဗဘာသာသမိုင်းအတတ်ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်အထိ၊ ကြိုးစားကြပြန်ပါသည်။ ကြိုးစားသောကြောင့် ကျော်ဇော်ကိတ္တိဖြစ်၊ ဤသို့ပင် သစ္စာတရားများကိုကား ဖုတ်လေသည့် ငဝိရှိသည်မထင် ဖြစ်ကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့်သာသနာတော်ကြီးသည် ယနေ့အခြေအနေမျိုးကဲ့ သို့ အာဏာစက်သွင်း၍ အုပ်ချုပ်ရသည်အထိရောက်အောင် ချွတ်ခြုံ ကျခံရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သာသနာ့ဝန်ထမ်းများသည် သစ္စာတရားရှိကြ လျှင် သာသနာ၌အာဏာသွင်းရန် အကြောင်းမရှိဖြစ်ပါမည်။ ဤသို့ သာသနာအတွင်း အာဏာအသွင်းခံရခြင်းမှာ သာသနာတော်ဝန်ထမ်း များ သစ္စာတရားမရှာဖွေဘဲ ပရိယတ်မျှဖြင့် မိမိတို့၏သမိုင်းကို အလှူချယ်ရန် ကြိုးစားနေကြမှုကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်သည်အမှန်၌ လွတ်မြောက်သောနယ် ဖြစ်ပါသည်။ အာဏာအစက်ခံရပြီဆိုလျှင် ဤသာသနာ၏ဂုဏ်သည် ကုန်ခဲ့ပြီဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၁။ လှံ သေနတ်များအောက် ပြားပြား မှောက်မလွတ်မြောက်နေရသော လူများဘဝနှင့် အခြားမရှိတော့သည် အထိ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ သာသနာပျက်သောကြောင့် ကာပျက်၊ ကာပျက်
သောကြောင့် သာသနာပျက်၊ ပုဗ္ဗကောဠိနနာယတိ ဟုဆိုရလောက်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၆

အောင် အစမထင်သော အပျက်ရဟတ်မပြတ်လည်နေကြပါသည်။
ဤသို့ပင် လူတစ်ဦးချင်းမကောင်းသောကြောင့် လူ့အစုအမက်ဖြစ်သော
တိုင်းပြည်နိုင်ငံမကောင်းဖြစ်မှု ဆိုးဝါးမှု ယန္တရား အဆုံးမရှိသွားနေ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ ဆဏ္ဍကာသစွာပျောက်သောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ သစ္စာပျောက်ရသည်မှာလည်း အဟုတ်မဟုတ်
သည်ကို အားထားပြုပြင်သိမြင်နားလည်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာလည်း လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးနောက်ညွှန်ကြားချက်
များကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်များဘုရား။

လူမွေးသေအပြင်ဘက် ညွှန်ပြချက်သည်၊ ဤမျှပင်
လူ့လောကကို အကျိုးယုတ်အနတ္တများကိုဖြစ်စေပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ဤလူမွေးသေအပြင်ဘက်လမ်းညွှန်ချက်ကို အမွှာဖြစ်ကြောင်း
အကြမ်းအားဖြင့် ပေါင်းရုံး၍ရေးဦးစွာ လျှောက်ထားစေ့နာအပ်ပါ
သည်ဘုရား။

အနုစိတ်ခွဲခြမ်း၍လည်း လျှောက်ထားပါဦးမည်ဘုရား။

၁။ သတ္တဝါမွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင် သည်
လူများအကျင့်သီလကို မမြဲစေကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ မွေးသေ
အပြင်ဘက်စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်ရှိသူသည် အကျင့်သီလကို ကျင့်ရာ၌
မွေးသေအပြင်ဘက်ကိုကြောက်ခြင်း၊ မက်ခြင်း၊ အမျိုးမျိုး
ကိုအကြောင်းခံ၍ကျင့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့အကြောင်းခံသော် လည်း၊
မွေးသေအပြင်ဘက်သည် လူများကိုယ်တိုင်မသိနိုင်သော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၇

အရာဖြစ်ပါသည်။ မသိနိုင်သည်ကို အကြောင်းခံခြင်းသည် နက်နည်း
ရန် မဖြစ်ပါ။ ခိုင်မြဲရန်လည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

ထို့ပြင်လည်း အကြောက်အမက်သည် အသိပညာလည်း

မဟုတ်ပါ။ အသိပညာမရှိသောကြောင့် လောဘ၊ ဓွါသ၊ ဖြစ်စရာနှင့်
ကြံ့သော် ဖြစ်ပါမည်။ လောဘ၊ ဓွါသအဖြစ်များသော် အကျင့်သီလ
ပျက်ရပါမည်။ လောဘ၊ ဓွါသသည်အကျင့်သီလပျက်ခြင်း အရင်းခံ
ဖြစ်ရပါသည်။ လောဘ၊ ဓွါသဖြစ်လျှင် မမြင်ရသောကြောက်စရာနှင့်၊
မက်စရာများသည် အဟန့်အတားမပြုနိုင်ပါ။ ရှေ့နောက်ဘဝအသိ
အမြင်သည် လောဘ၊ ဓွါသကိုလည်း မတားမြစ်နိုင်ဖြစ်ပါသည်။
အကျင့်သီလပျက်ခြင်းသည်၊ ကွဲဖြစ်သည်ဟု အကျင့်သီလ

ပျက်မှု၏ ၊ ကွသဘာဝကို ပီပြင်အောင်သိခြင်းသည်သာလျှင်
 ပညာအမောဟဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ၊ ကွသစ္စာသိမှ၊ အကျင့်သီလပျက်
 ချင်မှု သုဗ္ဗယကွာပါမည်။ ကွာမှလည်း၊ ငြိမ်းအေးချမ်းသာဖြစ်ပါမည်။
 ငြိမ်းအေးမှလည်း၊ အကျင့်သီလများမြဲပါမည်။
 ထို့ကြောင့် အကျင့်သီလမြဲရန်မှာ အကျင့်သီလပျက်ခြင်း၏
 ဆင်းရဲကွကို သိရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အကျင့်သီလပျက်ခြင်းသည်
 ပင်လျှင် ဆင်းရဲဖြစ်ပါသည်။ ပျက်ခြင်းသည်သင်္ခါရဖြစ်ပါသည်။ သင်္ခါရ
 သည့်ကွဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ၊ ကွသိမှ၊ သီလမြဲပါမည်။ မွေးသေ
 အပြင်ဘက် အသိအမြင်ဖြင့်သီလတည်ခြင်းသည် မမြဲသောသီလသာ
 ဖြစ်ပါသည်။ အရိယာတို့အသိ၌ သီလအတု ဝါ ဣဂံ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန
 သီလမျှသာဖြစ်ပါသည်။
 ဤသို့ပင် မွေးသေအပြင်ဘက်စိတ်ကူးယဉ်အသိသည်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၈

သီလအတုမျှဖြင့် (ဝါ) လောကီ သီလမမြဲသောသီလမျှဖြင့် လူများကို
 တင်းတိမ်နေစေသဖြင့် မြဲသောသီလ သမုဇ္ဈ ပဟာနသီလကို
 လိုလားရကောင်းမှန်းမသိဖြစ်စေသော အရာဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့
 အကျင့်သီလ မမြဲစေနိုင်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက်
 စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ အမ္မဖြစ်ကြောင်း ဧစ္ဆေနာရပါသည်
 ဘုရား။

၂- မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များသည်
 လူများသမာတရားမရစေနိုင်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ သမာတရား
 သည် သမ္မပါနံသတိပဋ္ဌာန်နှင့် လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်များဖြစ်ပါသည်။
 မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်ရှိသူများသည် ကောင်းမှု
 နှင့် မကောင်းမှုကို ကိုယ်တိုင်မသိသူဖြစ်ပါသည်။ အပါယ်ငရဲကျစေ
 တတ်သည်မှာ မကောင်း၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဖြစ်စေတတ်သည်က အကောင်း၊
 ဤသို့ညွှန်ပြချက်ကိုသာ မှတ်သားနေကြရပါသည်။ ညွှန်ပြ ချက်ကို
 ဆင်ချင်ရန်မှာ မွေးသေအပြင်ဘက်ဖြစ်၍ လိုက်မမှီကြပါ။ ထို့ကြောင့်
 ကိုယ်တိုင်မသိကြစုဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ကောင်း၊ မကောင်းကိုယ်တိုင်မသိသူသည်၊ မကောင်းသည်ကို
 အကောင်းထင်လိုကလည်း ထင်နိုင်ပါသည်။ အကောင်းကိုမကောင်း
 ထင်လိုကလည်း ထင်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အားထုတ်မှုသည်
 သမ္မပ္ပါနဖြစ်ရန် ခဲယဉ်းပါသည်။ သတိပဋ္ဌာန်ဖြစ်ရန်လည်း ဤအတူ
 ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သတိထားရသည်မှာ လောဘ၊ ဓမ္မိသသုတ်သင်ဘို့
 ဖြစ်ပါသည်။ မွေးသေအပြင်ဘက်သာ သိမြင်သူသည် လောဘ၊ ဓမ္မိသ
 မဟုတ်သည်ကို အဟုတ်၊ ဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ထင်လိုက ထင်နိုင်ပါ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၅၉၉

သည်။ ထို့ကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်လည်း ခဲယဉ်းပါသည်။ ဈာန်မှာ
 ထို့ထက်ပင်ခဲယဉ်းပါသည်။ ၊ ကွဟူသည် အပယ်ငရဲကျခြင်း အစရှိသည်
 ဖြင့်သာ မွေးသေအပြင်ဘက်စိတ်ကူးယဉ်သိမြင်သူများ ထင်ကြဘို့ရှိပါ
 သည်။ အနိစ္စ ၊ ကွ အနတ္တသည် အကယ်၍တလံမျှလူမှရှိသော
 သင်္ခါရတရားတို့၏ လက္ခဏာများဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 လောကုတ္တရာဈာန်လည်း ရရန်မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဤသို့ပင် သမိတရားကို လူများမရစေနိုင်ကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက်စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ
 အမွှာဖြစ်ကြောင်း ဧည့်နာရပါသည်ဘုရား။

၃။ မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များသည်
 လူများပညာတရားမရစေနိုင်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပညာတရားဖြင့်
 သိအပ်သောအရာသည် သစ္စာလေးပါးဖြစ်ပါသည်။ မုချအားဖြင့် ၊ ကွ
 သစ္စာဖြစ်ပါသည်။ ၊ ကွသစ္စာသည် ပရိဇာနနပိုင်းခြားသိအပ်သော
 သစ္စာဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသစ္စာများသည် လူ၏ကိုယ်
 နှုတ်နှလုံးအမှုများမှ သင်္ခါရမြောက်သောအရာများ ဖြစ်ပါသည်။
 ဤအရာများ၏ ၊ ကွဖြစ်ပုံသည် သိရန်မလွယ်ဖြစ်ပါသည်။
 အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သညာ ဝိညာဉ် စသောတရားများ၏
 အလှည့်စားခံရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ဘဝဖြစ်စဉ်ကို သိမြင်နားလည်ပါမှ ၊ ကွဖြစ်ပုံကို သိမည်ဖြစ်ပါ
 သည်။ မွေးသေအပြင်ဘက်စိတ်ကူးယဉ် သိမြင်နေသူသည်
 ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ချော်၍သိမြင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘဝဖြစ်စဉ်
 သိမြင်မှဖြစ်သော အသိပညာများ ဘဝချော်သူအတွက် မဖြစ်ပွားနိုင်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၀

ဖြစ်ရပါသည်။

ဤသို့ပင် ပညာတရားများ မဖြစ်ပွားနိုင်ကြောင်းဖြစ်သော
 ကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ အမွှာ
 ဖြစ်ကြောင်း ဧည့်နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

၄- မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များသည်
 လူများကို ကံနှင့်ကံ၏အကျိုးဖြစ်သော၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး အမှုများနှင့်
 ထိုအမှုများ၏ အဖြစ်များ၊ မသိနိုင်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူများသည်
 တဦးနှင့်တဦး ဆက်သွယ်ရာ၌ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါး
 တပါးပါးဖြစ်စေ၊ နှစ်ပါးဖြစ်စေ၊ သုံးပါးဖြစ်စေ၊ အသုံးချကြရပါသည်။
 ဤသို့ အသုံးချကြ ရာ၌ စေတနာဟူသော စေ့ဆော်မှုသဘောကလေး
 ပါဝင်ပါသည်။

ဤသဘောကလေးသည် ဖြစ်ပြီးပျက်သွားသော်လည်း
 မပျက်မီလည်း သူနှင့်အတူဖြစ်ကြသော သဘောများကို သူဖြူသကဲ့သို့
 ဖြူရန်နှင့် သူမဲသကဲ့သို့မဲရန် အရောင်ဆိုပါသည်။ သူမရှိပြီးနောက် လည်း

ဖြစ်ပေါ်သောစိတ်ကို သူနှင့်အတူ ဖြစ်စေပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ကံပြုသူသည် ထိုကံပြုဆဲဖြစ်စေ၊ ပြုပြီးပြီးချင်း
 ဖြစ်စေ၊ ထိုကံ၏ အကျိုးဝိပါက်များကို ခံစားရရှိပါသည်။ ဤအကြောင်း
 ထင်ရှားရန် ဆင်ခြင်ကြည့်ရပါမည်။ တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ် သူသည်
 ပညာမဲ့ပြုလုပ်လျှင် မိမိပြုလုပ်မှုကို သာယာမည်ပင်ဖြစ် ပါသည်။
 ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ မိမိပြုလုပ်ပြီး သည်ကို
 ကျေနပ်မည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။
 ဤ၌ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ကံစေ့စိတ်၊ ပြုပြီးသည်ကို ကျေနပ်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၁

ခြင်းသည် ဝိပါက်ဘဝင်စိတ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ပင် ကံနှင့်ဝိပါက်သည်
 ခဏတစ်စုံတစ်ရာ နာနာကွဲကွဲ ဖြစ်ကြသော်လည်း ကာလကွပ်လပ်
 အခြားရှိသည်မဟုတ် ဖြစ်ပါသည်။ ကံနှင့်ဝိပါက်သည် မျှစ်နှင့်ဝါး ပမာ
 ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်
 အသိအမြင်ရှိသူသည် ဤ၌ဖြစ်လာရသည်မှာ မမွေးမီ
 ထိုမှပြုခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌
 ပြုလုပ်နေသောကြောင့်လည်း သေပြီး ထိုမှာဘက် အကျိုးဖြစ်မည်ဟု
 ယူဆမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်
 အသိအမြင်ရှိသူသည် ကံနှင့်ဝိပါက် ဆက်သွယ်ပုံကိုအသိဖြစ်ပြီး ကံ
 ကံ၏အကျိုး မမြင်သူသာဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ကံနှင့်ကံ၏အကျိုးကို လူများမသိမမြင်စေနိုင်ကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ
 အမွှာဖြစ်ကြောင်း ဧည့်နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

၅- မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များသည်
 သာသနာတော်၌ အလေးအနက်ထားအပ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါ တရားကို
 နားလည်မှုမဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ တရားသည်
 တလံမျှလူ၌ အဝိဇ္ဇာအစ ဧရာ မရဏ အဆုံး တဆယ့် နှစ်ပါးလုံးသော
 အင်္ဂါများ၊ မရပ်မနားဖြစ်ပွား လည်ပတ်နေပုံပြသော တရားဖြစ်ပါသည်။
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အစအင်္ဂါနှစ်ရပ်သည် မမွေးမီ၊
 အဆုံးအင်္ဂါနှစ်ရပ်မှာ သေပြီး အနာဂတ်၊ အလယ်အင်္ဂါနှစ်ရပ်၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဤသို့ သုံးဘဝစပ်၍ နားလည်နေကြရပါသည်။ အမှန်၌ အစအင်္ဂါ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၂

နှစ်ရပ်ဖြစ်သော ကံ ကိလေသာများကြောင့် အလယ်နှစ်ရပ်၊ အကျိုး
 ဝိပါက်အင်္ဂါများဖြစ်၊ ဤအလယ်အကျိုးအင်္ဂါများကြောင့်
 အလယ်အကြောင်း ကံ ကိလေသာအင်္ဂါများထပ်ပြု၊ ဤသို့ ပြုသော
 အလယ်အကြောင်း ကံ ကိလေသာများကြောင့် အဆုံးအကျိုး

ဝိပါကအင်္ဂါများဖြစ်၊ ဤသို့ တလံမျှလူပေါ်၌ လည်ပတ်နေကြရပါသည်။

ဝဋ်အားဖြင့်ပြောလျှင် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပ္ပါန်သည် ကိလေသဝဋ်၊ သင်္ခါရဘဝသည် ကမ္မဝဋ်၊ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဣန္ဒနာ ဇာတိ ဇရာ မရဏ သည် ဝိပါကဝဋ် ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ လူ၌ ဤဝဋ်များ လည်နေပါသည်။ အဝိဇ္ဇာ ကိလေသဝဋ်ကြောင့် သင်္ခါရ ကမ္မဝဋ်ဖြစ်ပါသည်။ သင်္ခါရကမ္မဝဋ်ကြောင့် ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ် သဠာယတန ဖဿဣန္ဒနာ ဝိပါကဝဋ်ကြောင့် တဏှာ ဥပ္ပါန် ကိလေသဝဋ် ဖြစ်ပြန်ပါသည်။ ဘဝကမ္မဝဋ်ကြောင့် ဇာတိ ဇရာ မရဏ ဝိပါကဝဋ်ဖြစ်ပါသည်။ တဖန်လည်း ဇာတိ ဇရာ မရဏ ဝိပါကဝဋ်ကြောင့် အဝိဇ္ဇာကိလေသဝဋ် ပြန်ဆက်ရပါသည်။ ဤအဖြစ်သည် တလံမျှလူ၌ဖြစ်နေသော စက်ရဟတ် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူများ ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်း၊ နှစ်ပိုင်းအတွင်း ဘဝများ ပြောင်းလဲသွားကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဘဝသည် စေတနာ၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး အကောင်းအဆိုးအတိုင်း ဖြစ်ပါမည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါသည် ဤသို့လည်းပါသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ သည် လူ၌လည်းပါသည်။ လူမွေးသေ အပြင်ဘက် ကြည့်သူများသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါတရားကို မြင်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၃

ဤသို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါတရားကို လူများမသိစေနိုင်ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ အမူဖြစ်ကြောင်း ဧစ္စေနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

၆- မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များသည် ဝိဇ္ဇာ စသော လူများ ရှေးဦးစွာပယ်အပ်သော ကိလေသာတရားများကို ရသူများ မပယ်ရှားနိုင်ယုံမျှမက၊ တိုးပွားစေကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ မိစ္ဆာိဋ္ဌိများ၌ ပုဗ္ဗေကတတေတုကမိစ္ဆာိဋ္ဌိသည် မွေးသေ အပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်မှ ပေါက်ဖွားသော မိစ္ဆာိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါသည်။ ဣဿရနိမ္မာန ဟေတုက မိစ္ဆာိဋ္ဌိလည်း ဤအတူပင် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်ရှိမှ ဣဿရနိမ္မာန လက်ခံရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သဿတမိစ္ဆာိဋ္ဌိ၊ ဥဇ္ဈမိစ္ဆာိဋ္ဌိ၊ ဧကသဿမိစ္ဆာိဋ္ဌိ၊ အမရာဝိက္ခေပမိစ္ဆာိဋ္ဌိ အစရှိသော အန္တာဂ္ဂါဟိကမိစ္ဆာိဋ္ဌိ များသည် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များမှ ပေါက်ဖွားသော မိစ္ဆာိဋ္ဌိများ ဖြစ်ပါသည်။ မိစ္ဆာိဋ္ဌိရှိသူသည် ဘုရားတရားသံဃာ စသည်များ၌ ဝီရိယတရား ဖြစ်ပွားပါသည်။ ဝီရိယတရားရှိသူများ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော အကျင့်သီလ သီလဗ္ဗတပရမာသ တရား ဖြစ်ပွား ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲကွဲများပါသည်။ ဤသို့ လူများ

ဆင်းရဲခြင်းမှ မထွက်နိုင်ကြောင်း မိစ္ဆာဦးတရားကို မွေးသေအပြင်
ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိတရားသည် ဖြစ်ပွားစေပါသည်။ ဤနေရာ၌
မွေးသေအပြင်ဘက် သိမြင်သင့်ကြောင်း ဘုရားဟော အာဂမ
တိုက်ရိုက်ရှိသည်ဟု ပုထုဇဉ်များ ထင်မှားကောင်းထင်မှားနိုင်စရာ
မေတ္တဝါရီဒါနိန်း

၆၀၄

သုတ္တန်တစ်ခုရှိပါသည်။

ဤသုတ္တန်မှာ မဇ္ဈိမနိကာယ် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အပ္ပဏ္ဏာကသုတ်
လာ စကားဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဘဝဖြစ်အယူနှင့် မဖြစ်အယူနှစ်ခုမှာ
မဖြစ်အယူထက် ဖြစ်အယူက သာလွန်ပုံတင်ပြချက် ဖြစ်ပါသည်။
မွေးသေအပြင်ဘက်၌ ဖြစ်နှင့်မဖြစ် အခြေအနေနှစ်ရပ် အနက်
တရပ်ရပ်ကို မလွဲမသွေ လက်ခံရမည်ဆိုလျှင် ဖြစ်အခြေအနေ သည်
လက်ခံထိုက်သောအခြေအနေဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဤသို့ပင်ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မဖြစ်ခံယူလျှင်လည်း ဝိဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ခံယူလျှင်
လည်း ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာခြင်းတူသော်လည်း ဖြစ်ဟုခံယူမှုကြောင့် ဖြစ်သော
ဝိဇ္ဇာသည် ကောင်းမှုကောင်းရာ ပြုစုရာရှိသောကြောင့် ကောင်းသည်ဟု
ပြောရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မဖြစ်ခံယူသူသည် ငါတကောပိုကောရန်
ရှိသောကြောင့် မကောင်းဟု ပြောရခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြစ်အယူကို ခံယူရန်
ညွှန်ခွဲခြင်းမဟုတ်ပါ။ မဖြစ်အယူ ခံယူခြင်းနှင့်ဆိုင်လျှင် ကောင်းမွန်ပုံ
ပြောခွဲခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့သော
အယူများကို မယူရန်သာ ညွှန်ပြခဲ့ပါသည်။ မဇ္ဈိမနိကာယ်
ဝိဇ္ဇာသုတ်လာ စကားဖြင့်ပင် သိသာပါသည်။ သေပြီးဖြစ်မဖြစ်
အစရှိသည်များ၌ အားလုံးဖြစ်စေ၊ အချို့ဖြစ်စေ လက်ခံခြင်းထက်
ဖြစ်ရောမဖြစ်ပါ လက်မခံခြင်းသည် အနုပျိုဖြစ်ရန် ရှိသဖြင့်
ကောင်းမွန်သည်ဟု ဟောခွဲခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အပ္ပဏ္ဏကသုတ်လာစကားကို ဝိဇ္ဇာသုတ်လာ စကားနှင့်
ယှဉ်မကြည့်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်နေလျှင်ဖြစ်စေ မြတ်စွာဘုရား သည်
မေတ္တဝါရီဒါနိန်း

၆၀၅

သေပြီးဖြစ်ယူရန် ဟောသလို၊ ထင်ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ မွေးသေ
အပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်သည် ဖြစ်ဟုခံယူသည်ဖြစ်စေ၊
မဖြစ်ဟုခံယူသည်ဖြစ်စေ မိစ္ဆာဦးပင် ဖြစ်ပါသည်။
ထိုဘဝမှ ကံပြုပြီး ထိုကံပျက်၊ ထိုကံပျက်သော်လည်း
ကံသတ္တိကျန်၊ ထိုကံသတ္တိဖြင့် ဤဘက်ဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေဝိပါက် ဖြစ်ရန်
ကျေးဇူးပြု၊ ထို့ကြောင့် ထိုဘဝ ဤဘဝသည် အစပ်လည်းမဟုတ်၊
အပြတ်လည်းမဟုတ်၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာကို မျက်လှည့်ပြ၍ အလွတ်ရှောင်ရန်
ကြိုးစားတတ်ကြပါသည်။

ထိုမှာဘက်ဘဝမှ ကံသတ္တိကလေးသည် ဤမှာဘက်ဘဝသို့
 မလာ မရောက် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ထိုမှာထက် ကံနှင့်သတ္တိသည်
 ဤမှာဘက် ကံ ဝိပါကံမဟုတ်သောကြောင့် လာရောက်ဖြစ်သည် လည်း
 မဟုတ်၊ ဤသို့ လှည့်ကြပါသည်။ ဤအယူသည် နေဝဟောတိ
 နနဟောတိ၊ တထာဂတော ပရံမရဏာဟုယူသော အမရာဝိက္ခေပ
 မိစ္ဆိဋ္ဌိပင်ဖြစ်ပါသည်။ ပရမတ်သညာဖြင့် ဘယ်သို့လှည့်စား
 သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော ဝိဇ္ဇိဇာလမှ လွတ်နိုင်ကြ
 ခြင်းမရှိ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ပင် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ
 သည် ဝိဇ္ဇိဇာသော ကိလေသာများကို မပယ်ရှားစေနိုင်ကြောင်းများ
 ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ဝိဇ္ဇိဇာသော ကိလေသာကို မပယ်ရှားစေနိုင်ကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ
 မြတ်စွာဘုရားလည်း မဟောသောတရားလည်းမဟုတ်သည့် အဓမ္မ
 များသာဖြစ်ကြောင်း ဧစ္ဆေနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၆

၇-မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များသည်
 နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုစရာအဖြစ် မသိစေနိုင်ကြောင်းဖြစ်ပါသည်။
 မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်ရှိသူများသည် မွေးသေ
 အပြင်ဘက် အဖြစ်များကို ဆင်းရဲမဖြစ်ကို ချမ်းသာနိဗ္ဗာန် ဤသို့သိမြင်
 ကြပါသည်။ နိဗ္ဗာန်(အနုပုဿိသေသ)သည် သေပြီးနောက် ဘာမျှမဖြစ်
 ခြင်းဟုပင် ထင်နေကြပါသည်။

သုတ္တန်ပါတ်သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၌ ပုစ္ဆာမိမုနိ ပဟူတပညံ
 တိတ္ထံ ပါရဂူတံ ပရိနိဗ္ဗူတံ၊ ဌိတတ္ထံ နိက္ခမ္မံ သရာ ပနဇ္ဇကာမေကထံ
 ဘိက္ခု သမ္မာသော လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ ဟု ပါရှိပါသည်။
 ပရိနိဗ္ဗာန်သည်ပင် သက်ရှိထင်ရှား မြတ်ဘုရားဖြစ်ပါသည်။
 အကယ်၌ အနုပုဿိသေသနိဗ္ဗာန်သည် ဥပေါ္ပါနိမကြွင်းတော့သော
 ရဟန္တာ၏ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် လူတို့၏ ကိလေသာ
 ကင်းသည်၏အဖြစ်၊ ဥပေါ္ပါနိကင်းသည်၏အဖြစ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမျှ
 ရိုးရှင်းသောနိဗ္ဗာန်သည်ပင် အတွင်းရှိသည်၊ အပြင်ရှိသည်
 ငြင်းခုံနေကြရသည်အထိ ဖြစ်ကြရသည်မှာ မွေးသေအပြင်ဘက်
 အသိအမြင်များ အလွမ်းမိုးခံကြရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ဤသို့ပင် မိမိတို့ မျက်မှောက်ပြုစရာ နိဗ္ဗာန်ကိုပင် မသိစေ
 ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် မွေးသေအပြင် စိတ်ကူးယဉ် အသိအမြင်
 သည် ဘုရားလည်းမဟော၊ တရားလည်းမဟုတ်သော အဓမ္မ
 ဖြစ်ကြောင်း ဧစ္ဆေနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

၈- မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များသည်
 ရဟန်းသံဃာများကို မညီမညွတ် အကွဲကွဲအပြားပြား ဖြစ်ပွားစေနိုင်

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၇

ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ် အသိအမြင်များသည် မည်သူမျှ ကိုယ်တိုင်မသိသော အသိအမြင်များဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအသိကို သိသူများသည် ငြင်းခုံမှုနှင့်ကင်းနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိဖြစ်ပါမည်။ ဤအသိသည် တဦးနှင့်တဦး အယူကွဲပြားကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

အယူကွဲပြားခြင်းသည် တရားမဲ့ ကွဲပြားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ မွေခြားနားလျှင် ဝိနယညီညွတ်ရန် ခဲယဉ်းပါသည်။ ဝိနယမညီညွတ်လျှင် စားဖွယ် ဝတ်ဖွယ် သုံးဆောင်ဖွယ်များကို ခွဲဝေမျှတ မသုံးဆောင်နိုင် ဖြစ်ပါမည်။ မသုံးဆောင်နိုင်လျှင် မနောကံ မှားပါမည်။ မှားလျှင် ဝစီကံလည်း မှားပါမည်။ မှားလျှင် ကာယကံလည်း မှားပါမည်။ ဤသို့မှားကြလျှင် ရဟန်းသံဃာများသည် မညီမညွတ် ဖြစ်ကြပါမည်။ ရဟန်းသံဃာများ မညီညွတ်လျှင် လူများ မညီမညွတ် ဖြစ်ပါမည်။ လူများ မညီညွတ်လျှင် လူတို့ကိုအုပ်ချုပ်ကြသော အစိုးရများ၊ ရပ်ရွာများ၊ အသင်းအဖွဲ့များ အစစ အားလုံး မညီမညွတ် ဖြစ်ကြပါမည်။ ယနေ့ အခြေအနေသည်လည်း ဤအတိုင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ သာသနာတော်သည် မွ၌လည်း ငြင်းခုံနေကြရပါသည်။ ဝိနိယဉ်သာ တဦးကိုယ်တဦး များစွာ မပြောဝံ့သည်အထိ ဖြစ်နေကြပါသည်။ သူ့အတူတူ ကိုယ့်အတူတူ ဝိနည်းတရားနှင့် မညီညွတ်မှု အပြည့်ရှိနေကြချင်းများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ စားဝတ်နေရေး၌လည်း ပြောဖွယ်မရှိဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး တို့၌သာ စဉ်းစားသာကြည့်ကြရန် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဤသို့ဖြစ်သောကြောင့် သာသနာတော်ကြီး၌ မြတ်စွာဘုရား ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၈

၏ မ္မစက္ကတရားတော်၏ သတ္တိဖြင့် သာသနာတော် လှုပ်ရှားနိုင်အား မရှိတော့သည်အထိ ထိုးရပ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ မ္မစက်နှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်သော အာဏာစက်ကို ငှားရမ်းတပ်ဆင်ခဲ့သည်အထိ ဖြစ်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာ ရဟန်းသံဃာတော်များ မညီမညွတ် အကွဲကွဲ အပြားပြားဖြစ်ပွားကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ရဟန်းသံဃာများ မညီမညွတ် အကွဲကွဲအပြားပြား ဖြစ်ပွားစေနိုင်ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် အသိအမြင်များသည် ဘုရားမဟောသော၊ တရားလည်းမဟုတ်သော အမ္မများဖြစ်ကြောင်း ဧည့်နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကဆရာတော်များဘုရား- မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ အမ္မဖြစ်ကြောင်း သဘာဝရုပ်တိဖြင့် ဧည့်နာချက် ဤမျှတိုတိုဖြင့်

နိဂုံးချုပ်၍ အာဂမယုတ္တိဖြင့် ဧည့်နာချက်များကို လျှောက်ထား
 ဧည့်နာပါမည်ဘုရား။
 မြတ်စွာဘုရားသည် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်
 အသိအမြင်များနှင့် စပ်၍ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊
 မဖြစ်ဟုလည်းကောင်း၊ တချို့ဖြစ် တချို့မဖြစ်ဟုလည်းကောင်း၊
 ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်ဟုလည်းကောင်း၊
 ဟောကြားခြင်းမပြုကြောင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ဟောကြားခဲ့ပါသည်။
 ဤသို့ ဟောကြားခြင်းမပြုကြောင်းကို တနေရာ၌ ဟောသည်လည်း
 မဟုတ်၊ နှစ်နေရာ၌ ဟောသည်လည်းမဟုတ်ဘဲ နေရာပေါင်းများစွာ၌
 အထပ်ထပ်ဟောထားခြင်းများ ရှိပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၀၉

ထို့ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ သတ္တဝါသေပြီး
 ဖြစ်မဖြစ် စသည်များမဟောကြောင်းကို နိကာယ်တိုင်း၌ ဟောကြား
 ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝိဇ္ဇာနိကာယ်၌လည်း ဟောပါသည်။ မဇ္ဈိမနိကာယ်
 ၌လည်း ဟောပါသည်။ သံယုတ္တနိကာယ်၌လည်း ဟောပါသည်။
 အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌လည်း ဟောပါသည်။ ခုနကနိကာယ်၌လည်း
 ဟောပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း နိကာယ်တစ်ခုခု၌ ဟောသမျှ သုတ်များ
 အားလုံးကို ထုတ်နုတ်လျှောက်မည်မဟုတ်ပါ။ သိသာယုံမျှအဖြစ်ဖြင့်
 နိကာယ်တစ်ခုမှ တသုတ်နှစ်သုတ်မျှ ထုတ်နုတ်လျှောက်ထားမည်
 ဖြစ်ပါသည်။

(က) ဝိဇ္ဇာနိကာယ်မှ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် စသည်
 ဘုရားဟောကြားခြင်းမပြုကြောင်း ဟောကြားချက်ကို ရှေးဦးဆုံး
 ထုတ်နုတ်လျှောက်ထားပါမည်။ ဝိဇ္ဇာနိကာယ် သီလက္ခနံပါဠိတော်
 ပေါ်၌ပျဉ်းသုတ္တန်၌ ပေါ်၌ပျဉ်းပရိဝိဇ္ဇာ မြတ်စွာဘုရားအား
 လျှောက်ထားပါသည်။

- ကိပဇ္ဇ ဘန္တေ ဟောတိတထာဂတော၊ ပရံမရဏာ
 ဣမေဝသစ္စံ မောဃမညန္တိ၊ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်တယ်
 ဆိုတာသာ အမှန်၊ တခြား အလကားလို့ (ဆို)မလား
 မြတ်စွာဘုရား။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း
 ဖြေပါသည်။

- အဗျာကတံ ခေါဇတံ ပေါဌပျဉ်း မယာဟောတိ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၁၀

တထာဂတော၊ ပရံမရဏာ ဣမေဝ သစ္စံ မောဃ
 မညန္တိ။

- ဌာနံ ခေါပနေတံ စုန္တဝိဇ္ဇတိယံ အညတိတ္တိယာ ပရိဗ္ဗာဇော
 ဧဝံဝုဠေယျံ ကိန္နုခေါအာဝုသော ဟောတိ တထာဂတော
 ပရံမရဏာ ဣမေဝ သစ္စံ မောဃမညန္တိ။

- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်တယ်ဆိုတာသာ အမှန်၊ တခြားဟာ
 အလကား ငါ့ရှင်လို့ သာသနာအပက ပရပိုဇ်တွေ
 ပြောစရာအကြောင်းရှိတယ် စုန္တ။
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း
 ဆက်၍ မိန့်ပါသည်။

- ဧဝံဝုဠေယျံ အညတိတ္တိယာ ပရိဗ္ဗာဇော ဧဝမဿု
 ဝစနိယာ အဗျာကတံ ခေါအာဝုသော ဘဂဝတာ
 ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာ ဣမေဝသစ္စံ
 မောဃမညန္တိ။

- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်တယ်ဆိုတာသာ အမှန်၊ တခြားဟာ
 အလကားလို့ မြတ်စွာဘုရား မဟောဘူးငါ့ရှင်လို့
 သာသနာပ ပရပိုဇ်တွေကို ပြန်ပြောလိုက်တယ် စုန္တ။
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မဟောရခြင်း၏
 အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် စုန္တအား ဆက်လက်မိန့်ကြား
 ပါသည်။

- ဌာနံ ခေါပနေတံ စုန္တ ဝိဇ္ဇတိယံ အညတိတ္တိယာ ပရိဗ္ဗာ
 ဇော ဧဝံဝုဠေယျံ ကသ္မာပနေတံ၊ အာဝုသော သမဏေန
 မွေဝိဟာရီဒါနိ
 ဖိာ
 ဂေါတမေန အဗျာကတံ။

- ၂ကို မြတ်စွာဘုရား ဘာကြောင့်မို့ မဟောတာလည်းလို့
 သည်လို သာသနာပ ပရပိုဇ်တွေက ပြောစရာအကြောင်း
 ရှိတယ် စုန္တ။
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအခါ၌ အဖြေကို
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဆက်လက်မိန့်ကြားပါသည်။

- ဧဝံ ဝုဠေယျံ အညတိတ္တိယာ ပရိဗ္ဗာဇော ဧဝမဿု
 ဝစနိယာ နဟေတံ၊ အာဝုသော အတ္တသဉ္စိတံ၊ နစ မ္မ
 သံဟိတံ၊ နအဇ္ဈိဗြဟ္မစရိယကံ၊ နနိဗ္ဗိယ၊ နဝိရာဂါယ
 နနိ ရောဂါယ၊ နဥပသမာယ၊ နအဘိညာယ၊ နသမ္မော
 ဂါယ၊ နနိဗ္ဗိယသံဝတ္တတိ၊ တသ္မတံ ဘဂဝတာ
 အဗျာကတံ။

- သည်စကားဟာ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ် (ပ) တဏှာ
 ကုန်ဘို့မဟုတ်၊ ၂ကြောင့် သည်စကားကို မြတ်စွာဘုရား
 မဟောဘူး ငါ့ရှင်လို့ သာသနာပပရပိုဇ်တွေကို
 ပြန်ပြောထိုက်တယ် စုန္တ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအဆိုအမိန့်များမှာ ပါသာ^၁ကသုတ္တန်လာစကားများ ဖြစ်ပါသည်။

ဓာနိကာယ်မှ ပေါ်ဌပျှိုအား မိန့်ကြားသော စကားနှင့် စုန္ဒအား မိန့်ကြားသောစကားနှစ်ရပ်မှာ တထပ်တည်းဖြစ်ပါသည်။ ပေါ်ဌပျှိုအား တိုက်ရိုက်ပြောကြားခြင်းနှင့် စုန္ဒအား ပရိဗိုဇ်များကို ပြောရန် ဟောကြားခြင်းမျှသာ ထူးပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၁၂

အိပ္ပိယံအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဝါသေပြီး နောက် ဖြစ်မဖြစ် အစရှိသော အခြေအနေများ မဟောကြောင်း ညွှန်ကြားချက်လွှဲသေနာချည်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသေနာသည် ပုဂ္ဂလိဇ္ဈာသယ၊ လွှဲသေနာဝိလာသအရ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုသို့လိုက်၍ ဟောပြောချက်၊ လွှဲသေနာတော် တင့်တယ်စွာမိလိယရန်အနေဖြင့် ဟောပြောချက်လွှဲသေနာများ မဟုတ်ကြပါ။ ထို့ပြင် ဤသေနာသည် ဥပစာရွှေသေနာ နေယျတ္ထသေနာ၊ ပရိယာယသေနာများလည်း မဟုတ်ပါ။ ဤသို့ မဟုတ်ကြောင်း ဤသုတ္တန်များ၌ မြတ်စွာဘုရား ဆက်လက်ဟောပြောချက်များဖြင့် သိသာထင်ရှားစေပါမည်။ သီလက္ခန္ဓာပေါ်ဌပျှိုသုတ်၌ ပေါ်ဌပျှိုပရိဗိုဇ်က မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါသည်။

- ကိပနဘန္တေ ဘဂဝတာ ဗျာကတံ၊

မြတ်စွာဘုရားက ဘာကိုဟောပါသလဲ ဘုရား။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအမေးကို မြတ်စွာ ဘုရားက ဖြေကြားပါသည်။

- ဣန္ဒြေန္တိခေါ ပေါ်ဌပျှိုမယာဗျာကတံ၊ အယံ ဣ

သုမ္ဘယောတိခေါ၊ ပေါ်ဌပျှို မယာဗျာကတံ၊ အယံ

ဣန္ဒြေရောတိခေါ၊ ပေါ်ဌပျှို မယာဗျာကတံ၊

- ချိက္ခလုံ၊ ငါဟောတယ် ပေါ်ဌပျှို။ ချိက္ခဖြစ်ကြောင်း

လုံ၊ ငါဟောတယ် ပေါ်ဌပျှို။ ချိက္ခငြိမ်းခြင်းလုံ၊

ငါဟောတယ် ပေါ်ဌပျှို။ ဂါက္ခငြိမ်းကြောင်းလုံ၊

ငါဟောတယ် ပေါ်ဌပျှို။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၁၃

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤဖြေကြားချက်ကို ပေါ်ဌပျှိုသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်မေးပါသည်။

- ကသ္မာပနေတံ ဘန္တေ ဘဂဝတာ ဗျာကတံ၊

- မြတ်စွာဘုရားက ဂါကိုဘာကြောင့်မို့ ဟောတာလဲဘုရား။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအမေးကို မြတ်စွာ ဘုရားက ဖြေပါသည်။

- ဧတံ ဟိ ပေါဋ္ဌပုလ္လိ အတ္တသဉ္စိတံ(ပ) နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ၊
တသ္မာ ဧတံ မယာဗျာကတံ။
- ၂ကတော့ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်လျှောက် (ပ)တဏှာကုန်ဘို့
ဖြစ်လို့ ၂ကိုငါဟောတာပဲ ပေါဋ္ဌပုလ္လိ
ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပါထိက ပါဠိပါသာ
ဝကသုတ္တန်၌လည်း ဤသို့ပင် မြတ်စွာဘုရားဟောသော တရားများကို
ညွှန်ပြပါသည်။
- ဌာနံ ခေါပနေတံ စုန္တ ဝိဇ္ဇတိယံ အညတိတ္ထိယာ
ပရိဗ္ဗာဏော ဧဝံဝုဠေယျံကို ကိပ်နာဂုသော သာမဏေန
ဂေါတမေန ဗျာကတံ။
- ရဟန်း ဂေါတမ ဘာကိုဟောသလဲ ငါ့ရှင်လို့ သာသနာပ
ပရိဝိဇ္ဇာတွေ ပြောစရာအကြောင်းရှိတယ် စုန္တ။
ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားက
ဆက်၍ မိန့်ကြားပါသည်။
- ဧဝံ ဝုဠိနောစုန္တ အညတိတ္ထိယာ ပရိဗ္ဗာဏော ဧဝမသု
ဝ စနိယာ၊ ဣန္ဒြိယန္တိ ခေါ၊ အာဂုသော ဘဂဝတာ
ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိန်း
- ၆၁၄
ဗျာကတံ (ပ) အယုတ္တနိရော၊ ဂါမိ နိ ပဋိပ္ပါတိ၊
ခေါအာဂုသော ဘဂဝတာ ဗျာကတံ။
- ၂ကုန္တလို့ ဘုရားဟောတယ် ငါ့ရှင် ပရိဝိဇ္ဇာကို (ပ) ၂
ကုန္တငြိမ်းကြောင်းလို့ ဘုရားဟောတယ်။ ငါ့ရှင်
ပရိဝိဇ္ဇာတို့လို သာသနာပ၊ ပရိဝိဇ္ဇာတွေကို ပြောထိုက်တယ်
စုန္တ။
ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်၍ ပရိဝိဇ္ဇာ
များက ပြောနိုင်သည်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ဆက်ဟောပါသည်။
- ဌာနံ ခေါပနေတံ စုန္တ ဝိဇ္ဇတိ၊ ယံအညတိတ္ထိယာ
ပရိဗ္ဗာဏော ဧဝံဝုဠေယျံကသ္မာ၊ ပနေတံ အာဂုသော
သာမဏေန ဂေါတမေန ဗျာကတံ
- ရဟန်းဂေါတမ ၂ကို ဘာကြောင့်ဟောတာလဲ ငါ့ရှင်လို့
သာသနာပ ပရိဝိဇ္ဇာတွေက ပြောစရာအကြောင်း ရှိတယ်
စုန္တ။
ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေကို မြတ်စွာ
ဘုရား မိန့်ကြားပါသည်။
- ဧဝံ ဝုဠိနောစုန္တ အသတိတ္ထိယာ ပရိဗ္ဗာဏော ဧဝမသု
ဝစနိယာ၊ ဧတဉ္စိအာဂုသော၊ အတ္တသံဟိတံ (ပ) နိဗ္ဗာနာ
ယ သံဝတ္တတိ၊ တသ္မာတံ ဘဂဝတာဗျာကတံ။
- ၂ကတော့ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်လျှောက် (ပ) တဏှာကုန်ဘို့

ဖြစ်လို့ ၇ ကို ဘုရားဟောတာ ငါ့ရှင်တို့လို့ သာသနာပ
ပရိဝံသတွေကို ပြောထိုက်တယ် စုန္ဒ။

မွေဝိဟာရီဒါနိ

၆၁၅

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓနိကာယ်လာ
ဤစကားများသည် နေယျတ္ထစကား၊ ဥပစာစကား၊ ပရိယာယ်စကား
မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားစေသော အချက်များဖြစ်ပါသည်။
ဤစကားကို လျှောက်ထားနေရသည်မှာ ယနေ့သာသနာ
တော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ယူမှားမှုများ အားကောင်း မောင်းသန်
အခြေအနေအထိ ရှိနေပြီဖြစ်၍ ဘုရားရှင်သည်ပင် အခြားနေရာများ၌
သေပြီးနောက် ဖြစ်မှု၊ မဖြစ်မှုများ ဟောပြောနေ သကဲ့သို့ ထင်ရဖွယ်အထိ
ရှိနေပါသည်။
ထို့ကြောင့် ဆရာအဆက်ဆက်တို့ အယူဝါဒ၌ သတ္တဝါ သေပြီး
ဖြစ်မဖြစ် အယူများ စိတ်ချလက်ချ ယူမှားလာခဲ့ကြပါသည်။
ဤအယူများ မှားလာသောကြောင့် အာစရိယာရှိသည် ဘုရားဟော
သုတ္တန်များကို ဖျက်ဖျက်နိုင်လောက်အောင် အားကောင်းနေပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

စာပေများ၌ အတ္တနောမတိ အာစရိယာ သုတ္တနုလောမ
များသည် သုတ္တသို့ချ၍ယူရန် ဟောကြားခဲ့သော်လည်း အဋ္ဌကထာ
ဆရာရှင်ဗုဒ္ဓ ဗောဓာသည် ဣမသ္မိံ ယေဝဗျာမမတ္တေ အဋ္ဌောရေ
သဿ သမိဿမနေကေ စသည်၌ နိရောဓပညာပေမိဟူသော စကားကို
နေယျတ္ထစကား ဥပစာရစကားဟု လက်ရဲဆက်ရဲဆိုခဲ့ ပါသည်။
ဤ၌ ဤသို့ဆိုရန် သုတ္တ တစုံတရာချသွင်းစရာ
လုံလုံလောက်လောက် မရှိဖြစ်ပါသည်။ မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု၊
ကထာဝတ္ထုများသည် အများဆုံး သုတ္တနုလောမ မျှဖြစ်စရာရှိပါသည်။
ဗုဒ္ဓသင်္ဂဏီသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားဟောသော တရားအကျဉ်းကို
မွေဝိဟာရီဒါနိ

၆၁၆

ရှင်သာရိပုတြာ သည် မကျဉ်းမကျယ်ပြု၍ ဟောသောကျမ်းဟု
အဆိုရှိသောကြောင့် သာရိပုတ္တဋ္ဌသနာဖြစ်လျှင် သုတ္တဟုဆို၍ မဖြစ်၊
သုတ္တနုလောမဋ္ဌသနာဟုသာ ဆို၍ဖြစ်ပါသည်။
ဤသို့ဖြစ်လျက် ဘုရားဟောသုတ္တဖြစ်သော ဣမသ္မိံယေဝ
ဗျာမမတ္တေ ကဋ္ဌောရေ(ပ)၊ လောကနိရောဓပညာပေမိကို သုတ္တနုလော
မဖြစ်သော မိလိန္ဒပဉ္စာဝတ္ထု၊ ကထာဝတ္ထု၊ ဗုဒ္ဓသင်္ဂဏီတို့သို့ ချသွင်း၍
နေယျတ္ထဋ္ဌသနာ ဥပစာဋ္ဌသနာ အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ရဲလက်ရဲပင်
အဋ္ဌကထာဆရာရှင် ဗုဒ္ဓဗောဓာ ပြုခဲ့ပါသည်။
သာသနာတော်၌ အာစရိယာရှိရှင်ကြီးများသည် ဘုရားဟော
ပါဠိတော်သုတ္တန်များကို သူတို့အလိုကျ ကိုင်တွယ်လေ့ ပြုခဲ့ကြပါသည်။

သူတို့သည် သေက္ခမျှမဖြစ်သေး၍ မွေမျက်လုံး စုံစုံစုံစုံ
 ကွယ်နေကြသေးသူများဖြစ်ရကား စာပေ ဗဟုသုတ မည်မျှပင် ရှိပါစေ၊
 ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ နှုတ်ငုံပင် ဘယ်သို့ဆောင်ဆောင် တရားတော်ကို
 ကိုင်တွယ်နိုင်ခွင့်မရှိသူများဖြစ်ပါသည်။
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းကို အခိုင်အမာ ညွှန်ကြား
 ခဲ့ပါသည်။ မဇ္ဈပါဠိတော်၌ ကောဏ္ဍမ ပထဝီ ဝိစ္စေဿတိ
 ယမလောကဉ္စသုဋ္ဌဝကံကော မဇ္ဈံ သုဋ္ဌသီတံ ကုသလော ပုဗ္ဗမိဝ
 ပုဋ္ဌဿတိ ဟူသော အမေး၏အခြေအမြစ် သေက္ခော ပထဝီ
 ဝိစ္စေဿတိ ယမလောကဉ္စ သုဋ္ဌဝကံ သေက္ခော မဇ္ဈံ၊ သုဋ္ဌသီတံ
 ကုသလော ပုဗ္ဗမိဝပစေဿတိ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။
 မြတ်စွာဘုရား တရားတော်သည် ကိုင်တွယ်နိုင်ခွင့်မရှိသူများ
 ကိုင်တွယ်သွားကြသောကြောင့် ချေးညှော်အလိမ်းလိမ်းဖြင့် ခံနေရ
 မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၁၇

ပါသည်။ ယခုလည်း ဤသေနာတော်ကို နေယျတ္တပုံမ အတပ်ခံရ
 မည်ကို ကြိုးစားဖယ်ရှားရပါမည်။ ဤဘုရားဟော သစ္စာကို ဝိမာန
 ဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထု၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၊ မဇ္ဈအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ ကဏ္ဍိ
 ဝပနီ အစရှိသော သုတ္တာနုလောမအာစရိယဝါ အတ္တနောမတိများ
 အတွင်း မချမသွင်းနိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။
 မြတ်စွာဘုရားသည် မွေခန္ဓာ အများအပြားကို ဟောတော်
 မူခဲ့ပါသည်။ ထိုတရားအားလုံးသည် သစ္စာဆိုက်သည်ချည်း ဖြစ်ပါသည်။
 သစ္စာမဆိုက်သောတရားသည် ဘုရားတရားမဟုတ်ပါ။
 ဘုရားတရားအတွင်း၌ အကယ်၍ သစ္စာမဆိုက်သော
 တဉ္စတပွါဖြစ်စေ ပါရှိသည်ဆိုလျှင် ထိုတရားသည် မြတ်စွာဘုရား၏
 တရားယောင်ဆောင်သောတရား၊ သို့မဟုတ် အတုဖြစ်သောတရား ဤသို့
 ပြတ်သားစွာ မှတ်သားကြရပါမည်။
 သစ္စာမဆိုက်သော တရားများသည် အတ္တသဉ္စိတ မ္မသဉ္စိတ
 အတ္တိဗြဟ္မစရိယက၊ နိဗ္ဗိဝိရာဂ၊ နိရောဉပသမ၊ အဘိည၊ သမ္မော၊
 နိဗ္ဗာန မဖြစ်သောတရားများ ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်
 တရားတော်ကိုဟောရာ၌ တိုက်ရိုက်နိတတ္ထ၊ မုက္ခတ္ထအားဖြင့်
 သတ္တဝါများအား အတ္တသံဟိတ မ္မသံဟိတ အတ္တိဗြဟ္မစရိယက၊ နိဗ္ဗိ၊
 ဝိရာဂ၊ နိရော၊ ဉပသမ၊ အဘိည၊ သမ္မော၊ နိဗ္ဗာနဖြစ်ရန် တရား
 တော်များကိုသာ ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ်
 အစရှိသောအခြေအနေများကို မဟောရာ၌ ဤအခြေအနေဆိုင်ရာ
 ဟောပြောချက်များသည် အတ္တသံဟိတ မ္မသံဟိတ အတ္တိဗြဟ္မ စရိယ
 မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၁၈

အစရှိသည်မဖြစ်သောကြောင့်ဟု အတိအလင်းညွှန်ပြခဲ့ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် သေပြီးဖြစ်မဖြစ်ဟောကြားချက်များသည်
 ဘုရားဟောတရားအတွင်း ပါဝင်နေသည်ဆိုလျှင် ထိုတရားများသည်
 အနတ္တသံဟိတ အဓမ္မသံဟိတ အနုတ္တိဗြဟ္မစရိယက၊ အနိဗ္ဗိ၊ ရာဂ၊
 ဣန္ဒြိယ၊ အနုပသမ၊ အနဘိည၊ အသမ္မော၊ ဝါနများ ဖြစ်ပွားကြမည်
 ဖြစ်၍ ထိုတရားကို မြတ်စွာဘုရားဟောသည်ဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို
 အယုတ်မာဆုံးစွပ်စွဲဖျက်ဆီးခြင်းသာ ဖြစ်ရပါမည်။
 မြတ်စွာဘုရားသည် မဟောသောတရားနှင့် မဟောရခြင်း၏
 အကြောင်းကိုသာမက ဟောသောတရားနှင့်ဟောရခြင်းအကြောင်း
 ကိုလည်း အပြန်အားဖြင့်ဟောခဲ့ကြောင်း ထုတ်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။
 ထုတ်ပြခဲ့ချက်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါးကိုဟောကြောင်း
 နှင့် သစ္စာလေးပါးကိုဟောရခြင်း၏ အကြောင်းများဖြစ်ပါသည်။
 ဤ၌လည်း သတ္တဝါများ၊ အတ္တသံဟိတ၊ ဓမ္မသံဟိတ၊ အနုတ္တိဗြဟ္မစရိယ
 အစရှိသည်ဖြစ်၍ သစ္စာများဟောရကြောင်းဖြစ်ပါသည်။
 ဤစကားများအရလည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဘယ်သို့သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့
 အား၊ အတ္တသံဟိတ၊ ဓမ္မသံဟိတ၊ အနုတ္တိဗြဟ္မစရိယက နိဗ္ဗိ၊ ဝိရာဂ
 နိရောဓ၊ ဥပသမ အဘိည၊ သမ္မောနိဗ္ဗာန ဖြစ်စေလိုသူအရှင်ကောင်း
 အရှင်မြတ်ကြီး ဖြစ်သည်လည်းတချက်တဖန်မြတ်စွာဘုရ
 ဘေးစကားတော်အရ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 တော်သာလျှင် သတ္တဝါတို့အား အတ္တသံဟိတ၊ ဓမ္မသံဟိတ၊ အနုတ္တိဗြဟ္မ
 စရိယက၊ နိဗ္ဗိ၊ ဝိရာဂ၊ နိရောဓ၊ ဥပသမ အဘိည၊ သမ္မော၊ နိဗ္ဗာန
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၁၉

ဖြစ်စေနိုင်သည် ဟူသည်လည်းတချက်၊
 ထို့ပြင် သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် စသောအယူများသည်
 အနတ္တသံဟိတ၊ အဓမ္မသံဟိတ၊ အနုတ္တိဗြဟ္မစရိယ၊ အနိဗ္ဗိ၊ ရာဂ၊ ဣန္ဒြိယ၊
 အနုပသမ၊ အနဘိည၊ အသမ္မောတဏှာများ ဖြစ်ပွားစေတတ် သည်ဟု
 မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသည်လည်း တချက်၊
 ဤအချက်များကို အဓိအကွက် တစုံတရာမဖက်ဘဲ
 တည့်မတ်စွာတွက်ချက်လျှင် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ်စသော
 အယူများသည် သစ္စာတရားမဟုတ် ဟူ၍လည်းထွက်ပါသည်။ ဘုရား
 မဟောဟူ၍လည်း ထွက်ပါသည်။ သစ္စာတရားမဟုတ်၍ ဘုရား
 မဟောဟူ၍လည်း ထွက်ပါသည်။
 သေပြီးနောက်ဖြစ်မဖြစ်စသော အယူများသည် ဤမျှအမြင်
 ရှင်းသင့်သောတရားဖြစ်ပါသည်။ တရားအစစ်မဟုတ်ဘဲ တရားအတု
 နှင့် တရားဝင်စားသာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းသင့်ပါသည်။ ထိုသို့
 ဖြစ်သော်လည်း ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်စသောအယူများသည် ဘုရား

ဝိဇ္ဇကတံ၌အစားအစာတိုင်း၌ ပါဝင်ရသောဆားပမာဖြစ်နေပါသည်။
ပုထုဇဉ်တို့မျက်စေ့၌ ရှေ့နောက်ဘဝဖြစ်မဖြစ်အဟောနှင့် မဟောကို
ပါန အပါနခွဲလျှင် သို့မဟုတ် မုချဥပမာခွဲလျှင် သို့မဟုတ် နေယျတ္တ
နိတတ္တခွဲလျှင် ဟောကို ပါနမုချ နိတတ္တထားမိမှားကြဘွယ်အထိ
ရှိပါသည်။ မဟောကို အပါနဥပမာနေယျတ္တ ထားမိကြသည်အထိ
ဖြစ်ကြပါမည်။

ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ တရားမသိသူပုထုဇဉ်များ ဖြစ်ကြသော
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပုထုဇဉ်သည် ဘယ်မျှပင်တော်တည့်မှန်ကန်သူ
မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၀

ဖြစ်ပါစေ၊ အတ္တသံဟိတဗ္ဗ အနတ္တသံဟိတဗ္ဗ၊ မ္မသံဟိတဗ္ဗ၊ အတ္တိ
ဗြဟ္မစရိယကဗ္ဗ၊ အနတ္တိဗြဟ္မစရိယကဗ္ဗ အစရှိသည်ကို အကယ်
ကိုယ်တိုင်ကွဲကွဲပြားပြား သိနိုင်သည်မဟုတ်ပါ။ သိသည်ဆိုလျှင်ပင်
ကြားဘူးနားဝဖြစ်၍ ဆင်စမ်းသောမျက်ကန်းများအလား အမှန်ကျရန်
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့်သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ်အစရှိသည်များ
ဘုရားမဟောဆိုသည်မှာ အပါနစကားမဟုတ်၊ ပါနစကား
ဖြစ်ကြောင်း ဥပမာစကားမဟုတ် မုချစကားဖြစ်ကြောင်း၊ နေယျတ္တ
စကားမဟုတ် နိတတ္တစကားအစစ်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါမည်။ ဘယ်မျှ
ပင် ပုထုဇဉ်တို့အထင်မှားအမြင်မှားများဖြင့် မှားချင်သလိုမှား၍ တင်ပြ
ထားချက်ဖြစ်သော သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ်သည်များ၊ အများအပြား
ပင် ဘုရားဟောများအကြား၌ ရှိနေသော်လည်း အစွန်အဖျားစကား၊
အပါနစကား၊ ဥပမာစကား၊ နေယျတ္တစကား၊ သို့မဟုတ် ပုထုဇဉ်တို့
စကားသာဖြစ်ကြောင်း သိရပါမည်။

ဤမျှဖြင့် ဝိဇ္ဇနိကာယ်ပါ သတ္တဝါသေပြီးနောက်ဖြစ်မဖြစ်
ဘုရားမဟောကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားချက် ရပ်နားပါမည်။ ဤသို့
ဘုရားမဟောသောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက်အသိအမြင်များသည်
အမွေများဖြစ်ကြောင်း ဧတ္တနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

(ခ) ဆက်လက်၍ မဇ္ဈိမနိကာယ်လာ သတ္တဝါသေပြီးနောက်
ဖြစ်မဖြစ် ဘုရားမဟောကြောင်းတင်ပြရပါမည်။ မဇ္ဈိမနိကာယ် မဇ္ဈိမ
ပဏ္ဏာသပါဠိတော် စူလမာလုကျသုတ္တန်၌ မာလုကျပုတ္တရဟန်းသည်
တပါးတည်းကိန်းအောင်းရာမှ ထခဲ့ပြီး မြတ်စွာဘုရားထံ သူအကြံဖြစ်ခဲ့
မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၁

သည်များကို လျှောက်ထားပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိဇ္ဇိ
ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သည့်သတ္တဝါသေပြီးနောက်ဖြစ်မဖြစ် အစရှိသည်များ
ကို မဖြေဘဲထားသည်။ အုပ်မြတ်ထားသည်။ ပယ်မြစ်ထားသည်။
ဤအရာကို တပည့်တော် မနှစ်သက်ပါ။ သည်းမခံနိုင်ပါ။ သတ္တဝါ

သေပြီးဖြစ်မဖြစ် အစရှိသည်ကို မြတ်စွာဘုရားထံမေးမည်။ ဖြေလျှင်
 ဘုရားထံ၌ တရားကျင့်မည်။ မဖြေလျှင် သိက္ခာချလူထွက်မည်။ ဤသို့
 စိတ်ကူးပြီး မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထားပါသည်။
 (လျှောက်ထားချက်၌ သက်ဆိုင်သည်ကိုသာ ထုတ်ပါမည်)။

- သစေ ဘဂဝါဇာနာတိ ဟောတိတထာဂတော
 ပရံမရဏာတိ ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာတိ၊
 နဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာတိ မေ ဘဂဝါ
 ဗျာကရောတု၊

နောစေ ဘဂဝါဇာနာတိ ဟောတိတထာဂတော
 ပရံမရဏာတိ ၊န ဟောတိ တထာ ဂတော ပရံမရဏာ
 တိဝါ အဇာနတောခေါပန အပဿတော ဧတဋ္ဌေဝ
 ဥဇ္ဇကံဟောတိ ယဿိ နဇာနာမိ နပဿမိ။

- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား တကယ်လို့
 သိလျှင် ဖြစ်မဖြစ် ဖြေပါ။ တကယ်လို့ မသိလျှင်တော့
 မသိမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ မသိမမြင်တာကို ၊ ငါမသိမမြင်ဘူး
 လို့ ဖြောင့်ချက်လုပ်ပါဘုရား။
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်
 မာလုကျပုတ္တအား ပြောပါသည်။ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် စသည်ကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၂

ငါဖြေမည်။ ငါ့ဆီလာပြီး တရားကျင့်ပါလို့ သင့်ကို ငါပြောဘူးသလား
 မာလုကျ၊ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် ဖြေလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံမှာ
 တပည့်တော် တရားကျင့်ပါမည်လို့ကော ငါ့ကိုသင်ပြောဘူးသလား
 မာလုကျပုတ္တ စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်၍ပြောဆိုပါသည်။

- ယော ခေါမာလုကျပုတ္တ ဧဝံ ဝုဠယုနတာ ဝါဟံ
 ဘဂဝတိ ဗြဟ္မစရိယံစရိသာမိ ယဝမေ ဘဂဝတာ
 နဗျာကရိဿတိ၊ ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာ တိဝါ၊
 နဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိဝါ။

အဗျာကတ မေဝတံ မာလုကျပုတ္တကထာဂတေန အဿ၊
 အထသော ပုဂ္ဂလော ကာလံကရေယျ။

- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် ဘုရားမဟောသမျှ ဘုရားထံ
 တရားမကျင့်ဘူးပြောသူ သေလျှင်သေရမည်။ ထိုသူအား
 သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်ကို ငါဘုရားဟောကို မဟောဘူး
 မာလုကျပုတ္တ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဥပမာဖြင့်လည်း ဤစကားကိုဆက်၍ မိန့်ကြားပါသည်။ တဖန်
 ဆက်၍လည်း ဝိဇ္ဇိအယူနှင့်စပ်၍ မိန့်ကြားပါသေးသည်။
 - ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာတိဝါ နဟောတိ

တထာဂတော ပရမရဏာတိဝါ မာလုကျပုတ္တ ဝိဋ္ဌိယာ
 သတိဗြဟ္မစရိယဝါသော အဘဝိဿ
 - သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်ဆိုတဲ့ ဝိဋ္ဌိအယူအမြင်မှား ရှိလျှင်
 အကျင့်မြတ်မှာနေတာ ဖြစ်ပြီလား မာလုကျပုတ္တ။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၃

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤဘုရားအမေးကို
 မာလုကျက ပြန်ဖြေပါသည်။
 - ဧဝမ္ပိနော သည်လိုတော့မဟုတ်ပါ။
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားက
 မာလုကျပုတ္တအား ဆက်၍ သဘောထားကိုမိန့်ကြားပါသည်။
 - ဟောတိတထာဂတော ပရမရဏာတိဝါ၊ နဟောတိ
 တထာဂတော ပရမရဏာတိဝါ မာလုကျပုတ္တ ဝိဋ္ဌိယာ
 သတိ၊ အတ္တေဝဇာတိ၊ အတ္တိဇရာ အတ္တိမဂုဏံ၊ သန္တိသော
 ကပရိဝေဒ ပုဂ္ဂန္ဓေါမနဿုပါယာသာ၊ ယေသာဟံ ဝိဋ္ဌေဝ
 မ္မေ နိဃာတံ ပညပေမိ။
 - သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် ဝိဋ္ဌိအယူအမြင်မှားရှိလျှင် ဇာတိ
 ဇရာမရဏသောကပရိဝေဒ ပုဂ္ဂန္ဓေါမနသ ဥပါယသ
 တွေရှိကိုရှိတယ်။ ၊တွေရဲ့ နှိပ်စက်ညှင်းဆဲမရှိဘူးကို
 မျက်မှောက်မှာပဲ ငါ အသိပေးတာ မာလုကျပုတ္တ။
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်၍လည်း
 မိန့်ကြားပါသည်။

- တဿှာ တိဟတွံ မာလုကျပုတ္တ အဗျာကတဉ္စ မေ
 အဗျာကတော ၊ရေထဗျာ ကတဉ္စမေဗျာကတော
 ၊ရေထ။

- ၊ကြောင့်ပဲ ငါမဟောတာကို မဟောတဲ့အတိုင်း
 ငါဟောတာကို ဟောတဲ့အတိုင်း သင်မှတ်ရမယ်
 မာလုကျပုတ္တ။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၄

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်၍လည်း
 မိန့်ကြားပါသည်။
 - ကိဉ္စ မာလုကျပုတ္တ မယာအဗျာကတံ၊ ဟောတိ
 တထာဂတော၊ ပရမရဏာတိ၊ နဟောတိ တထာဂတော
 ပရမရဏာတိ မယာအဗျာကတံ။
 - အာကို ငါမဟောတာလဲဆိုလျှင် သတ္တဝါသေပြီး
 ဖြစ်မဖြစ်လို့ ငါမဟောတာ မာလုကျပုတ္တ။
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်၍လည်း

မိန့်ပါသည်။

- ကသ္မာ ပနေတံ၊ မာလုကျပုတ္တ မယာဗျာကတံ နဟေတံ
မာလုကျပုတ္တ အတ္တသံဟိတံ (ပ) နနိဗ္ဗိယ သံဝတ္တတိ၊
နဟေတံ မာလုကျပုတ္တ အတ္တသံဟိတံ (ပ)
နနိဗ္ဗိယသံဝတ္တတိ၊ တသ္မာတံ မယာဗျာကတံ။

- ဘာလို့ ၂ကို ငါမဟောတာလည်း ဆိုလျင် အကျိုးစီးပွား
နှင့် စပ်လို့ (ပ) တဏှာကင်းဘို့မဖြစ်လို့ ၂ကို
ငါမဟောတာပဲ မာလုကျပုတ္တ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်၍လည်း
သစ္စာလေးပါး ဟောကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

- ကိဉ္စ မာလုကျပုတ္တ မယာဗျာကတံ၊ ဣက္ခတိ
မယာဗျာကတံ (ပ)၊ အယံ ဣန္ဒြိယာဓိရာဂါမိနိ ပဋိပ္ပါတိ
မယာဗျာကတံ၊

- ဘာကို ငါဟောသလဲဆိုလျင် ၂ကွလို့ ငါဟောတယ်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၅

(ပ) ၂မဂ္ဂလို့ ငါဟောတယ် မာလုကျပုတ္တ။

မြန်မာလိုအားဖြင့် ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ဟောရကြောင်းလည်း
မိန့်ပါသည်။

- ကသ္မာစေတံ မာလုကျပုတ္တ မယာဗျာကတံ၊ ဧတံ တိ
မာလုကျပုတ္တ အတ္တသံဟိတံ (ပ) နိဗ္ဗာနယ သံဝတ္တတိ
တသ္မာတံ မယာဗျာကတံ။

- ဘာလို့ ၂ကို ငါဟောသလဲဆိုလျင် ၂ကတော့
အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်လို့ (ပ) တဏှာကင်းဘို့ဖြစ်လို့ ၂ကို
ငါဟောတာ မာလုကျပုတ္တ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် စသည်ကို ဘုရားမဟောကြောင်း
အခိုင်အလုံသိရှိစရာဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ လင်းပါးဖွယ်ရှိသည်ကို လျှောက်ထားရပါမည်။

သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် စသည် ဘုရားမဟောဟု ဆိုသဖြင့်

သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် စသည်မှာ ဘုရားမဟောသော်လည်း

မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြစ်မဖြစ်ကို မယူသည်မဟုတ် ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

ဖြစ်ဟူ၍လည်း ယူသည်၊ မဖြစ်ဟူ၍လည်းယူသည်။ ဤသို့ လင်းပါး

လိုကြပါသည်။ ပုထုဇဉ်များအကြားမှ ဤသို့ပင် အမြဲကံထောင်မှု၊

ကပ်သပ်မှုများ ပြုနေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ပုထုဇဉ်များ

လွမ်းမိုးသော ယနေ့သာသနာတော်၌ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် အယူများ၊

တောထအောင် ယူငင်မှု ခေတ်စားနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤအမှားကို ဖယ်ရှားနိုင်ရန် မဇ္ဈိမနိကာယ်မှပင် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၆

ပါဠိတော် အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်ကို သာကထုတ်၍ လျှောက်ထားရပါမည်။

တနေ့သ၌ ဝစ္ဆအနွယ် ပရိဝုဇ်သည် ဇေတဝန်၌ မြတ်စွာဘုရား

အား ဤသို့ လျှောက်ထားပါသည်။

- ကိနုခေါဘော ဂေါတမဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏာ

ဣမေဝသစ္စံ မောဃမညန္တိ ဧဝံ ဝိဇ္ဇိ ဘဝံ ဂေါတမော၊

- သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တယ်၊ ၊ သာအမှန် တခြားအလကား

လို့ အရှင်ဂေါတမ အယူရှိပါသလား။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားက

ဖြေပါသည်။

- နခေါအဟံ ဝစ္ဆ ဧဝိဋ္ဌိဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏာ

ဣမေဝသစ္စံမောဃ မညန္တိ။

- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်တယ်၊ ၊ သာအမှန်၊ တခြားဟာ

အလကားပဲ၊ သည်လို ငါအယူမရှိဘူး ဝစ္ဆ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဝစ္ဆက

တခါမေးလျှောက်ပါသည်။ တပည့်တော်ကမေးတော့ မယူဘူးလို့ပဲ

ဖြေပါတယ်။ ဘာကြောင့် မယူတာပဲလို့ လျှောက်ပါတယ်။

- ကိပန ဘောဂေါတမ အ္ဋိနဝံသမ္ပဿမာနော ဧဝံ ဣမာနိ

သဗ္ဗသော ဝိဋ္ဌိဂတာနိ အနုပဂတော။

- ဘယ်လိုအဖြစ်ကိုမြင်လို့ သည်လိုအားလုံး သည့်ဋ္ဌိ

အယူအမြင်မှားများကို မချဉ်းကပ်တာလဲ အရှင်ဂေါတမ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားကလည်း

ဖြေပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၇

- ဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏာတိ နဟောတိ

တထာဂတော ပရမရဏာတိ ခေါဝစ္ဆ ဝိဋ္ဌိကတ မေတံ

ဝိဋ္ဌိဂဟနံ ဝိဋ္ဌိကန္တာရော၊ ဝိဋ္ဌိဝိသုကံ ဝိဋ္ဌိဝိပ္ပန္နိဏ္ဌိဋ္ဌိ

သံယောဇနံ ည္ဇကံသဂိဃာတံ သဥပါယာသံ သပရိဠာယံ

နနိဗ္ဗိယ နဝိရာဂါယ၊ နနိရောဂါယ နဥပသမာယ

နအဘိညာယ နသမ္ပေဂါယ နနိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ၊ ဣမံ

ခေါအဟံ ဝစ္ဆ အ္ဋိနဝံ သမ္ပဿမာ နော ဧဝံ ဣမာနိ

သဗ္ဗသော ဝိဋ္ဌိဂတာနံ အနုပဂတော၊

- သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်ဆိုတဲ့ အ္ဋိအယူဟာ လွန်တဲ့အမြင်

ဖြစ်တယ်။ အယူအစွဲအမြင် ဖြစ်တယ်။

လမ်းမှားအမြင်ဖြစ်တယ်။ ငြောင့်တံကျင် အမြင် ဖြစ်တယ်။

လှုပ်လှက်ခတ်အမြင်ဖြစ်တယ်။ အနှောင်အဖွဲ့

အမြင်ဖြစ်တယ်။ ဆင်းရဲမှုဖြစ်တယ်။ ပင်ပန်းမှုဖြစ်တယ်။
 ပြင်းစွာပူပန်မှုဖြစ်တယ်။ စိတ်အိုက်မှုဖြစ်တယ်။ မငြီးငွေ့ဘို့၊
 ရာဂကင်းဘို့၊ ဆင်းရဲမချုပ်ဘို့၊ မငြိမ်းအေးဘို့၊
 အသိအထူးဘို့၊ ကိုယ်တိုင်မသိဘို့၊ တဏှာမကင်းဘို့၊
 ဖြစ်တယ်။ သည်အပြစ်ကို ငါမြင်လို့ သည်လို
 အားလုံးသော သည် ဝိဋ္ဌိအယူအမြင်အမှားများသို့
 ငါမချဉ်းကပ်တာ ဝစ္ဆ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဝစ္ဆက ဆက်မေးပါသည်။

- အတ္တိပန ဘောတော ဂေါတမဿ ကိဉ္စိဋ္ဌိဂတံ
- အသျှင်ဂေါတမမှာ လွန်တဲ့အမြင် ဝိဋ္ဌိအယူ တစုံတခု

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၈

ရိုပါသေးသလား။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားက ဖြေပါသည်။

- ဝိဋ္ဌိဂတန္တိ ခေါဝစ္ဆအပဏိတ မေတံ တထာဂတာဉ္စ၊ ဝိဋ္ဌိ
- ဇ္ဇေတံ ခေါဝစ္ဆ တထာဂတေန ဣတိရူပဿသမ္ပယော၊
- ဣတိရူပဿ အတ္တင်္ဂမော(ပ)၊ ဣတိဝိညာဏဿ
- သမ္ပယော၊ ဣတိ ဝိညာဏဿ၊ အတ္တင်္ဂမောတိ၊

- တဿှ၊ တထာဂတော သဗ္ဗ မညိတာနံ၊ သဗ္ဗ မထိတာနံ
- အဟံ ကာရ မမံကာရ မာနာ နုသယာနဓယာ ဝိရာဂါ
- နိရောဓာဂါ ပဋိနိဿဂ္ဂါ အနုပ္ပါဝိမုတ္တော တိဝ္ဗါမိ။
- လွန်တဲ့အမြင် ဝိဋ္ဌိအယူဆိုတာကို ငါဘုရားပယ်ပြီးပြီ ဝစ္ဆ၊
- ၂ဟာ ရုပ်ဇ္ဈေနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညဉ်နှင့် ၂တွေရဲ့
- ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းလို့ ၂ကိုပဲ ငါဘုရားမြင်တယ်။
- ၂ကြောင့် ငါဘုရားမှာ အထင်အမှတ်အားလုံး လော်လီမှု
- အားလုံး ငါ ငါ့ဟာ လုပ်မှုမာန်အကိန်းများကုန်ပြီး
- ရာဂကင်းပြီး၊ ကွငြိမ်းပြီး၊ စွန့်ပြီးပြီ၊ လွှတ်ပြီးပြီ။ ၂ကြောင့်
- အစွဲကင်းလွတ်မြောက်ပြီလို့ ငါပြောတာပဲ ဝစ္ဆ။

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်မဖြစ် စသည်
 မဟောရုံသာမဟုတ်ဘဲ မဟောသလို ယူလည်းမယူပုံမှာ ထင်ရှားလှ
 ပါပြီ။ ဖြစ်မဖြစ် မယူပုံသည် ဤသုတ်ပါစကားများဖြင့် ပေါ်လွင်
 လွန်းလှ၍ ဆက်လက်လျှောက်ထားရပါမည်။ အဂ္ဂိဝစ္ဆနှင့် မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့ ဤသို့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၂၉

- ဧဝံ ဝိမုတ္တစိတ္တောပန ဘောဂေါတမ ဘိက္ခု ကုဟိ
- ဥပပဇ္ဇတိ။

- သည်လို လွတ်မြောက်တဲ့စိတ်ရှိတဲ့ရဟန်းဟာ ရဟန်းဟာ ဘယ်မှာ ပဋိသန္ဓေနေမလဲ အရှင်ဂေါတမ။

- ဥပ ပဇ္ဇတိတိ ခေါ်ဝတ္ထ နဥပေတိ၊
ပဋိသန္ဓေ နေတယ်လို့ကို မကပ်ရောက်ဘူးဝိစ္စ။

- တေနဟိ ဘောဂေါတမ နဥပပဇ္ဇတိ၊
- သည်လိုဆိုလျှင် ပဋိသန္ဓေမနေဘူးလား အရှင်ဂေါတမ။

- နဥပပဇ္ဇတိတိ ခေါ်ဝတ္ထ နဥပေတိ။
- ပဋိသန္ဓေမနေဘူးလို့လည်း မရောက်ဘူး ဝိစ္စ။

- တေနဟိတော ဂေါတမ နေဝဥပမဇ္ဇိတိန နဥပပဇ္ဇတိတိ။
- သည်လိုဆိုလျှင် ပဋိသန္ဓေ နေတာလည်းမဟုတ်၊

မနေတာလည်း မဟုတ်လို့လား အသျှင်ဂေါတမ။
- နေဝဥပပဇ္ဇတိ နနဥပပဇ္ဇတိတိ ခေါ် ဝတ္ထနဥပေတိ။
- ပဋိသန္ဓေနေတာလည်းမဟုတ်၊ မနေတာလည်းမဟုတ်
လို့လည်းမရောက်ဘူး ဝတ္ထ။

အဂ္ဂိဝတ္ထသည် သူမေးတိုင်း နဥပေတိ မရောက်ဟုချည်း
အဖြေကိုရသောကြောင့် ဉာဏ်တုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရား
အား လျှောက်ထားသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ဆက်လက်
မိန့်ကြားပါသည်။

- တံတိ မညသိဝတ္ထ သစေတေ ပုရတော အဂ္ဂဇလေယျ၊
ဇာနေယျာသိတွံ အယံမေပုရိတောအဂ္ဂိ ဇလတီတိ။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၀

တကယ်လို့ သင့်ရှေ့မီးလောင်နေလျှင် ၁ ငါ့ရှေ့မီးလောင်
နေတာပဲလို့ သင်သိနိုင်တယ်မဟုတ်လား ဝတ္ထ။ ၁ ဘယ်လိုလဲ။

- ဇာနေယျာဟံ
- တပည့်တော် သိနိုင်လာပါတယ်။
- အယံအဂ္ဂိ ကိံ ပဋိစ္စဇလတိ၊
- သည်မီး ဘာကိုစွဲပြီး လောင်တာလဲ။
- တိဏ ကဠုပ္ပျါနံ ပဋိစ္စ ဇလတိ။
- မြက်ထင်းကိုစွဲ၍ လောင်ပါတယ်။

- သစေ တေဝတ္ထ ပုဝတော အဂ္ဂိ နိဗ္ဗာပေယျ ဇာနေယျ
သိတွံ အယံမေ ပုရတော အဂ္ဂိနိဗ္ဗူတော။

- တကယ်လို့ သင့်ရှေ့မှာ မီးငြိမ်းသွားလျှင် ငါ့ရှေ့ကမီး
ငြိမ်းသွားပြီလို့ သင်သိနိုင်မလား ဝတ္ထ။

- ဇာနေယျာဟံ
- တပည့်တော် သိနိုင်ရာပါတယ်။
- သောအဂ္ဂိဣတော ကထမ္ဘိသံ ဂတော၊
- အဲသည်မီး သည်က ဘယ်အရပ်ကိုသွားသလဲ။

- နဥပေတိ ဘော ဂေါတမ၊ ယံဟိသော၊ ဘောဂေါတမ
အဂ္ဂိတိဏ က ဌုပ္ပါနံ ပဋိစ္စဇေတိ တဿစ ပရိယာ
၂နာ အညဿစ အနုပ္ပဟာရာ အနာဟာရော နိဗ္ဗုတော၊
တွေဝသချံ ကန္တတိ။

- ဘယ်မှာမှ မရောက်ပါဘူး အသျှင်ဂေါတမ။ အဲသည်
မီးဟာ မြက်ထင်းတခုခုကို စွဲ၍လောင်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၁

သည်မြက်ထင်းကုန်လို့ တခြားမြက်ထင်း လောင်စာမရ
လို့ လောင်စာကုန်ပြီး ငြိမ်းသွားတယ်လို့ ရေတွက်ရပါတယ်
သျှင်ဂေါတမ။

- ဧဝ မေဝ ခေါဝစ္ဆယေန ရူပေန၊ တထာဂတံ ပညာပယမာ
နောပညပေယျ တံရူပံ၊ တထာဂတဿ ပဟိနံ (ပ)
ဥပပဇ္ဇတီတိ နဥပေတိ နေ ဥပပဇ္ဇတီတိ နဥပေတိ၊ ဥပပဇ္ဇိ
နစဥပပဇ္ဇတီတိ နဥပေတိ နေဥပပဇ္ဇတီ နနဥပပဇ္ဇတီတိ
နဥပေတိ။

- မြတ်စွာဘုရားကို အသိပေးလိုလျှင် ရုပ်တခုခုနှင့် သည်လိုပဲ
(မီးတောက်နှင့်ထင်းလိုပဲ) အသိပေးရမည် ဝစ္ဆ။

အဲသည်ရုပ်ကို မြတ်စွာဘုရားပယ်ပြီးပြီး (ပ)

ပဋိသန္ဓေနေတယ်လဲ မသက်ရောက်ဘူး။ နေတာလည်း
မဟုတ်၊ မနေတာလည်းမဟုတ်လို့လည်း မသက်ရောက်
ဘူး။

ဤသုတ္တန်၌ အနုပ္ပါ ဝိမုတ္တဖြစ်သူ ဘုရားရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
များကိုပင် သေပြီးမဖြစ်ဟူ၍ မပြောသင့်ကြောင်း
ဟောကြားပါသည်။ ယနေ့ခေတ်၌ ရဟန္တာသေပြီး နောက်
မဖြစ်တော့ပြီဟူ၍ လူသိရှင်ကြား
တအားပြော၍နေကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်
တော်က ဤသို့ပြောသူရဟန်းအား ရှင်သာရိပုတြာထံ
တရားစွဲဆုံးဖြတ်မှု ပြုခဲ့ရဘူးသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။
အကယ်၍ ရဟန္တာဖြစ်စေ၊ သေက္ခနှင့်ပုထုဇဉ်များပင်ဖြစ်စေ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၂

သေပြီး ဖြစ်မဖြစ် ပြောရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မီးလောင်စာ ထင်းရှိ၍
မီးသည်လောင်စာထင်းနှင့်တူသော ဥပ္ပါနက္ခန္ဓာ ရုပ်ဓဇ္ဈနာ သညာ
သင်္ခါရဝိညာဉ်များဖြစ်၍ မီးနှင့်တူသော တဏှာဥပ္ပါနိဘဝ ဖြစ်သည်။
ဥပ္ပါနက္ခန္ဓာများသည် တလံမျှလှ၍ဖြစ်လျှင်လည်းဖြစ်၍ ငြိမ်းလျှင်လည်း
ဤတလံမျှလှ၍ပင် ငြိမ်းပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာများ၌
တေနဟိဘော ဂေါတမ နဥပပဇ္ဇတိ ဟူသောအမေးကို နဥပပဇ္ဇတိခေါဝစ္ဆ

နဥပေတိဟု ဖြေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 အနာဂါမ် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားရည်၍ သဥပ္ပါဝိမုတ္တစိတ္တော
 ဘောဂေါတမ ကုဟိံ ဥပပဇ္ဇတိဟုမေးလျှင် ည္ဇဝါသဘဝနေဝစ္ဆ
 ဥပပဇ္ဇတိဟု ဖြေရာပါသည်။ ည္ဇဝါသဘဝနံ ဘောဂေါတမကုဟိံ
 ဝိဇ္ဇတိဟု မေးလျှင် ဣမသ္မိယေဝ ဗျာမမတ္တေ ကဋ္ဌေဝရေ၊ သသညိမှီ
 သမနကေ ဝစ္ဆ ည္ဇဝါသ ဘဝနံ ဝိဇ္ဇတိတိ ပညပေမိဟု ဖြေရာပါသည်။
 အဘယံကြောင့်ဆိုသော် ကိပဋိစ္စ အဂ္ဂါလေတိဟူသော အမေးကို
 တိဏကဌပါပါနံ ပဋိစ္စအဂ္ဂါလေတိ ဧဝမေဝ ခေါဝစ္ဆ ယေနရူပေန
 (ဋ္ဌေနာယ၊ သညာယ၊ သင်္ခါရေ ဟိ ဝိညာဏေန) သတ္တာနံ၊
 ပညာပယမာနော ပညာပေယျဟု ဖြေမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ရောသေက္ခနှင့် ရဟန္တာများပါ
 ဘယ်သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 မဖြစ်ဟူ၍လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောလည်းမဟောပါ။
 မဟောယုံမျှသာမဟုတ် ယူလည်းမယူပါ။ မယူရုံမျှသာမက ယူစရာ
 ဟောစရာလည်းမလိုကြောင်း၊ ယူစရာဟောစရာ အကြောင်းမျှပင်
 မရှိကြောင်း အတိအလင်း အသေအချာ ဟောပြောပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၃

ဤမျှဖြင့် မဇ္ဈိမ နိကာယ်လာ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်
 စသည်များ မြတ်စွာဘုရားမဟောကြောင်း၊ မယူကြောင်း
 တင်ပြလျှောက်ထားချက် ရပ်နားရပါမည်။ ဤသို့ ဘုရားလက်မခံ
 သောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ
 အမ္မဖြစ်ကြောင်း စွေ့နာအပ်ပါသည်ဘုရား။
 (ဂ) ဆက်လက်၍ သံယုတ္တနိကာယ်လာ သတ္တဝါသေပြီးနောက်
 ဖြစ်မဖြစ် စသည် ဘုရားလက်မခံကြောင်း တင်ပြရပါမည်။
 သံယုတ္တနိကာယ် အဗျာကတ သံယုတ် ပါဠိတော် သဘိယသုတ္တန်၌
 အရှင်သဘိယကစ္စာနသည် ဆွေမျိုးများ၏ အုတ်တိုက်အိမ်၌ နေ့စဉ်
 ဝစ္ဆအနွယ် ပရဗိုဇ်အား ဖြေကြားပြောဆို ချက်များ ဖြစ်ပါသည်။
 - ကိနုခေါဘောကစ္စာန ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာ
 - ဘယ်လိုလဲ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သလား ကစ္စာန
 - အဗျာကတံ ခေါ ဧတံ ဝစ္ဆဘဂဝတာ
 - ၇ကို မြတ်စွာဘုရား မဟောဘူး ဝစ္ဆ
 - ကောနုခေါဘောကစ္စာန ဟေတု၊ ကောပစ္စယော
 ယေနေတံ အဗျာကတံ သမဏေန ဂေါတမေနာတိ၊
 - ၇ကို ရဟန်းဂေါတမ မဟောရခြင်းရဲ့ အကြောင်း
 အထောက်အပံ့က ဘယ်လိုလဲ ကစ္စာန
 - ယောစ ဝစ္ဆ ဟေတု ယောစပစ္စယော၊ ပညာပယမာနော၊
 ပညပေယျ ရူပိတိဝါ အရူပိတိဝါ သညိတိဝါ အသညိတိဝါ

အသညီတိဝါ နေဝသညီ နာသညီတိဝါ၊ သောစ ဟေတု၊

သောစ ပစ္စယော သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ သဗ္ဗတာ သဗ္ဗံ

မွေဝိဟာရီဒါနိကံ

၆၃၄

အပရိသေသံ နိရုဇ္ဈေ၊ တေန နံ ပညာပယ မာနော

ပညာပေယျ ရူပိတိဝါ (ပ) နေဝသညီ နာသညီ တိဝါတိ။

- မြတ်စွာဘုရား က အသိပေးချင်းပေးယင် သတ္တဝါမှာ

ရုပ်ရှိတယ်လို့ဖြစ်ဖြစ်၊ သတ္တဝါမှာ ရုပ်မရှိဘူးလို့ ဖြစ်ဖြစ်၊

သတ္တဝါမှာ သညာရှိတယ်လို့ဖြစ်ဖြစ်၊ သတ္တဝါမှာ

သညာမရှိဘူးလို့ဖြစ် အသိပေးရမည့်အကြောင်းနှင့်

အထောက်အပံ့ တခုပဲရှိတယ် ဝစ္ဆ။

အဲသည်အကြောင်းနှင့် အထောက်အပံ့ဟာလည်း

အချင်းခပ်သိမ်း အရာခပ်သိမ်း အကြွင်းမဲ့ချုပ်ပျောက်ရတာပဲ။ ၁ကြောင့်

သတ္တဝါကို အသိပေးချင်း အသိပေးလျင် သတ္တဝါမှာ

ရုပ်ရှိတယ်လို့ဖြစ်ဖြစ်၊ သတ္တဝါမှာ ရုပ်မရှိဘူးလို့ဖြစ်ဖြစ်၊ သတ္တဝါမှာ

သညာရှိတယ်လို့ဖြစ်ဖြစ်၊ သတ္တဝါမှာ သညာမရှိဘူးလို့ဖြစ်ဖြစ်၊

သတ္တဝါမှာ သညာမရှိတရှိလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အသိပေးရမယ်။

မြန်မာလိုအားဖြင့် ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ဤသုတ်သည် မြတ်စွာ

ဘုရား လက်ထက်မှ ရဟန်းတပါးက သတ္တဝါသေပြီး မြတ်စွာဘုရား

မဟောကြောင်း ပြောကြားချက်စကားများဖြစ်ပါသည်။ မဟောပုံပြ

စကားသည် ပေါ်လွင်ထင်ရှားလွန်းလှပါသည်။

သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ်နှင့် စပ်၍ ဘုရားမဟောကြောင်း

ညွှန်ပြသောသုတ္တန်၊ ဘုရားမဟောကြောင်း ရဟန်းတပါး ပြောကြား

သော သုတ္တန်၊ ဘုရားမယူကြောင်း ညွှန်ပြသောသုတ္တန်များကို

လျှောက်ထားပြီးခဲ့ပါပြီ။ ယခု ညွှန်ပြမည့် သုတ္တန်မှာ သတ္တဝါသေပြီး

ဖြစ်မဖြစ်ကို မစဉ်းစားကြရန်ပင် ဆုံးမသောသုတ္တန်ဖြစ်ပါသည်။

မွေဝိဟာရီဒါနိကံ

၆၃၅

ဤသုတ္တန်မှာ သံယုတ္တနိကာယ်သစ္စယံသုတ် ပါဠိတော်

သမာဝပ် စိန္တသုတ္တန်ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်၌

ရဟန်းတို့အား ဟောပါသည်။

- မာဘိက္ခဝေ ပါပကံ အကုသလံ စိတ္တံ စိန္တေယျာထ၊

ဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏာ တိဝါ၊ နဟောတိ

တထာဂတော ပရမရဏာ တိဝါ။

- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် ဟူသော မကောင်းမှုအကုသိုလ်

စိတ်ကို မကြံကြနှင့် ရဟန်းတို့။

မြန်မာလိုအားဖြင့် ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်၍ဟောပါသည်။

- တံတိဿဟေတု နေသာဘိက္ခဝေစိန္တာ အတ္တသံ ဟိတာ

နန္ဒိဗြဟ္မ စရိယကာ။

(ပ) နန္ဒိဗြဟ္မယသံစတ္တတိ။

- ၁ ဘာကြောင့်လဲ။ ဣဒိတေကို ကြံကြတာဟာ အကျိုး

စီးပွားနှင့်စပ်တာလည်းမဖြစ်ဘူး၊ အကျင့်ရဲ့အစမျှလည်း

မဟုတ်ဘူး။ (ပ) တဏှာကင်းဘို့လည်း မဖြစ်ဘူး

ရဟန်းတို့။

ဆက်၍ ဟောပါသည်။

- စိန္တေန္တာစ ခေါတုမေ ဘိက္ခဝေ ဣန္ဒြိယန္တိ စိန္တေယျာထ

(ပ)၊ အယုတ္တန္တနိရောဂါ၊ ဂါမိနီပဋိပ္ပတိ စိန္တေယျာတ၊

တံကိဿဟေတု ဧသာဘိက္ခဝေ စိန္တာ အတ္တသံဟိတံ (ပ)

နိဗ္ဗာနာယသံဝတ္တတိ။

- သင်တို့ ကြံကြလိုတယ်ဆိုလျှင် ၂ ကွလို့ကြံကြ။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၆

၂မဂ္ဂလို့။ ရဟန်းတို့- ၁ ဘာကြောင့်လဲ။ ဣဒိတေ

ကြံကြတာက အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်တာဖြစ်လို့ (ပ)

တဏှာကင်းဘို့ ဖြစ်လို့ပဲ ရဟန်းတို့။

မြန်မာလို ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

သံယုတ္တနိကာယ်မှ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် ဘုရားမ

ဟောကြောင်း ထုတ်နှုတ်ချက်များကို ဤမျှပင် လျှောက်ထားအပ်

ပါသည်။ ဤသို့ ဘုရားသျှင်မဟောသောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက်

အသိအမြင်များ အမွှာဖြစ်ကြောင်း ဧညာနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

(ဃ) အဂ္ဂိတ္တရနိကာယ်မှ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ်

ဘုရားမဟောပုံကို ဆက်လက်လျှောက်ထားပါဦးမည် ဘုရား။

ဤသုတ်၌ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်များ ဘုရားတရားတော်

နှင့် မဆိုင်ပုံ တွေ့သိရချက်မှာ တမျိုးတဖုံကလေး ဖြစ်ပါသည်။

ထူးထူးခြားခြား ကြည်ညိုရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသေနာမှာ အဂ္ဂိတ္တရ

နိကာယ် သုတ္တဂ္ဂိတ္တရပါဠိတော် အဗျာကတဝဂ်အဗျာကတသုတ္တန်

ဖြစ်ပါသည်။ အမှတ်အထား ရဟန်းတပါးက မြတ်စွာဘုရားထံ

လျှောက်ထားချက်နှင့် ဖြေကြားချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

- ကောနုခေါ ဘန္တေဟေတု ကောပစ္စယော

ယေနသုတဝတော အရိယသာဝကဿ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နုပ္ပဇ္ဇတိ

အဗျာကတဝတ္ထုသု

- တပည့်တော် သိနိုင်ရာပါတယ်၊

- အယံအဂ္ဂိ ကိပ္ပဋိစလေတိ၊

- သည်မီးဘာကိုစွဲပြီး လောင်တာလဲ၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၇

- တိဏ ကဠုပ္ပာနံ ပဋိစ္စ ဇေတိ၊
- မြက်ထင်းကို စွဲ၍လောင်ပါသည်။
- သစေတေဝစ္စ ပုရတော အဂ္ဂိ နိဗ္ဗာပေယျ ဇာနေယျာ သိတွံ
- အယံမေ ပုရတော အဂ္ဂိနိဗ္ဗူတော၊
- တကယ်လို့ သင့်ရှေ့မှာ မီးငြိမ်းသွားလျှင် ငါ့ရှေ့က
- မီးငြိမ်းသွားပြီလို့ သင်သိနိုင်မလား ဝစ္စ၊
- ဇာနေယျာဟံ
- တပည့်တော် သိနိုင်ရာပါတယ်
- သောအဂ္ဂိ ဣတော ကထဇ္ဇိသံ ဂတော၊
- အဲသည်မီးသည်က ဘယ်အရပ်ကို သွားသလဲ၊
- နဥပေတိ ဘောဂေါတမ၊ ယံဟိသော၊ ဘောဂေါတမ
- အဂ္ဂိတိဏကဠုပ္ပာနံ ပဋိစ္စဇေတိ ကဿစ ပရိယတ္တိနာ
- အညဿစ အနုပ္ပဟာရာ အနာဟာရော နိဗ္ဗူတော၊
- တွေဝသချံကန္တတိ၊
- ဘယ်မှာမှ မရောက်ပါဘူး အသျှင်ဂေါတမ၊ အဲသည်မီးဟာ
- မြက်ထင်းတခုခုကိုစွဲ၍ လောင်ပါတယ်။
- သည်မြက်ထင်းကုန်လို့ တခြားမြက်ထင်းလောင်စာမရလို့
- လောင်စာကုန်ပြီး ငြိမ်းသွားတယ်လို့ ရေတွက်ရပါတယ်
- သျှင် ဂေါတမ။
- ဧဝမေဝ ခေါဝစ္စ ယေနဂုပေန၊ တထာဂတံ ပညာပယမာ
- နောပညပေယျ တံရူပံ၊ တထာဂတဿပဟိနံ (ပ)
- ဥပပဇ္ဇတိတိ နဥပေတိနေ ဥပပဇ္ဇတိတိ နဥပေတံ၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၈

ဥပပဇ္ဇတိ နစ ဥပပဇ္ဇတိတိ နဥပေတံ နေဝဥပပဇ္ဇတိ၊
 နနဥပပဇ္ဇတိတိ နဥပေတိ။

- မြန်စွာဘုရားကို အသိပေးလိုလျှင် ရုပ်တခုခုနှင့် သည်လိုပဲ
 (မီးတောက်နှင့်ထင်းလိုပဲ) အသိပေးရမည် ဝစ္စ။

အဲသည်ရုပ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပယ်ပြီးပြီ (ပ)

ပဋိသန္ဓေနေတယ်လည်း မသက်ရောက်ဘူး၊ နေတာလည်း
 မဟုတ်၊ မနေတာလည်းမဟုတ်လို့လည်း
 မသက်ရောက်ဘူး။

ဤသုတ္တန်၌ အနုပ္ပါဝိမုတ္တဖြစ်သူ ဘုရားရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်
 များကိုပင် သေပြီးမဖြစ်ဟူ၍ မပြောသင့်ကြောင်း
 ဟောကြားပါသည်။ ယနေ့ခေတ်၌ ရဟန္တာသေပြီး နောက်
 မဖြစ်တော့ပြီဟူ၍ လူသိရှင်ကြား တအား
 ပြော၍နေကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်
 တော်က ဤသို့ပြောသူ ရဟန်းအား ရှင်သာရိပုတြာထံ

တရားစွဲဆုံးဖြတ်မှု ပြုခဲ့ရဘူးသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။
 အကယ်၍ ရဟန္တာဖြစ်စေ၊ သေက္ခနှင့်ပုထုဇဉ်များပင်ဖြစ်စေ၊
 သေပြီးဖြစ်မဖြစ် ပြောရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မီးလောင်စာထင်ရှိ၍ မီးသည်
 လောင်စာထင်းနှင့်တူသော ဥပ္ပါနက္ခန္ဓာ ရုပ်ဋ္ဌေနာ သညာ သင်္ခါရ
 ဝိညာဉ်များဖြစ်ကြ၍ မီးနှင့်တူသော တဏှာ ဥပ္ပါနိဘဝဖြစ်သည်။
 ဥပ္ပါနက္ခန္ဓာများသည် တလံမျှလှ၌ ဖြစ်လျှင်လည်းဖြစ်၍
 ငြိမ်းလျှင်လည်း ဤတလံမျှလှ၌ပင် ငြိမ်းပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 ရဟန္တာများ၌ တေနဟိဘောဂေါတမ နဥပပဇ္ဇတိ ဟူသောအမေးကို
 မ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၃၉

နဥပပဇ္ဇတိ ခေါ်ဝတ္ထ နဥပပတိဟု ဖြေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 အနာဂါမ်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားရည်၍ သဥပ္ပါဝိမုတ္တစိတ္တော
 ဘောဂေါတမ ကုတိံ ဥပပဇ္ဇတိဟု မေးလျှင် ည္ဇဝါသ ဘဝနေဝတ္ထ
 ဥပပဇ္ဇတိဟု ဖြေရာပါသည်။ ည္ဇဝါသဘဝနံ ဘောဂေါတမကုတိံ
 ဝိဇ္ဇတိဟုမေးလျှင် ဣမသ္မိယေဝ ဗျာမမတ္တေ ကဋ္ဌေဝရေ၊ သသညိမှီ
 သမနကေ ဝတ္ထ ည္ဇဝါသဘဝနံ ဝိဇ္ဇတိတိ ပညပေမိဟု ဖြေရာပါသည်။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိပ်ဋ္ဌိစ္စအဂ္ဂါဇလတိဟူသော အမေးကို
 တိဏကဋ္ဌပါပါနံ ပဋိစ္စ အဂ္ဂိဇလတိ၊ ဧဝ မေဝ ခေါဝတ္ထ ယေနရုပေန
 (ဋ္ဌေနာယ၊ သညာယ၊ သင်္ခါရေ ဟိ ဝိညာဏေန) သတ္တာနံ၊ ပညာ
 ပယမာနော ပညာပေယျဟု ဖြေမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ရော သေက္ခနှင့် ရဟန္တာများပါ
 ဘယ်သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 မဖြစ်ဟူ၍လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောလည်းမဟောပါ။
 မဟောရုံမျှသာမဟုတ်၊ ယူလည်းမယူပါ။ မယူရုံမျှသာမဟုတ်၊ ယူစရာ
 ဟောစရာလည်းမလိုကြောင်း၊ ယူစရာဟောစရာအကြောင်းမျှပင်
 မရှိကြောင်း အတိအလင်း အသေအချာ ဟောပြောပြီးဖြစ်ပါသည်။
 ဤမျှဖြင့် မဇ္ဈိမနိကာယ်လာ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ်
 စသည်များ မြတ်စွာဘုရားမဟောကြောင်း၊ မယူကြောင်း တင်ပြ
 လျှောက်ထားချက်ရပ်နားရပါမည်။ ဤသို့ ဘုရားလက်မခံသောကြောင့်
 မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ အမ္မဖြစ်ကြောင်း
 ဧစ္စနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

(ဂ) ဆက်လက်၍ သံယုတ္တနိကာယ်လာ သတ္တဝါသေပြီး

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၀

နောက် ဖြစ်မဖြစ် စသည် ဘုရားလက်မခံကြောင်း တင်ပြရပါမည်။
 သံယုတ္တနိကာယ် အဗျာကတသံယုတ် ပါဠိတော် သဘိယသုတ္တန်၌
 အရှင်သဘိယကစ္စာနသည် ဆွေမျိုးများ၏ အုတ်တိုက်အိမ်၌နေစဉ်
 ဝတ္ထအနွယ် ပရဗိုဇ်အား ဖြေကြားပြောဆိုချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

- ကိနုခေါဘောကစ္ဆဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာ
 - သုတ္တရိတုံ အရိယာဖြစ်သူသာ ဝကက အဗျာကတ
 ဝတ္ထုတွေမှာ ဘယ်လိုအကြောင်းနှင့် အထောက်အပံ့
 ကြောင့် ယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာမဖြစ်တာလဲ ဘုရား။
 - ဝိဋ္ဌိနိရော ခေါဘိက္ခု သုတဝတော အရိယသာဝ ကဿ
 ဝိစိကိစ္ဆာ နုပုဇ္ဇတိ အဗျာကတဝတ္ထုသု
 - သုတရိတုံ အရိယာဖြစ်သူ သာဝက က အဗျာကတ
 ဝတ္ထုတွေမှာ ဝိဋ္ဌိချုပ်လို့ ယုံမှားမှုဝိစိကိစ္ဆာမဖြစ်တာပဲ
 ရဟန်း။
 - ဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာတိခေါ ဘိက္ခု
 ဝိဋ္ဌိကတမေတံ (ပ)၊ နေဝဟောတိ၊ နနဟောတိ
 တထာဂတော ပရံမရဏာ တိခေါ ဘိက္ခု ဝိဋ္ဌိကတမေတံ။
 သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ်စတဲ့ အဲသည်အယူဟာ ဝိဋ္ဌိအယူပဲ
 ရဟန်း။
 ဤသို့ပင် မြတ်စွာဘုရားသည် မိန့်ကြားပါသည်။ ဆက်၍လည်း
 သုတ္တမရှိသော ပုထုဇဉ်ဖြစ်သူများ ဝိဋ္ဌိ၊ ဝိဋ္ဌိချုပ်ခြင်းနှင့် ဝိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း
 ချုပ်ကြောင်း မသိပုံ။ ဝိဋ္ဌိမှားပုံ၊ သောက စသည်မှ မလွတ်ပုံနှင့်
 အရိယာများ ဤသို့မဖြစ်ပုံ မိန့်ကြားပါသည်။ ဆက်၍လည်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၁

မိန့်ပါသေးသည်။

- ဧဝံ ဇာနံ ခေါ ဘိက္ခု သုတဝါ အရိယသာဝ ကော
 ဧဝံပဿဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာတိပိ
 နဗျာကရောတိ၊ နဟောတိ၊ တထာဂတော၊ ပရံမရဏာ
 တိပိ နဗျာကရောတိ။
 သည်လို အသိအမြင်သုတရိတုံ အရိယသာဝကတ သတ္တဝါ
 သေပြီးဖြစ်တယ်လို့ရော၊ မဖြစ်ဘူးလို့ပါ မပြောရဘူး ရဟန်း။
 - ဧဝံ ဇာနံ ခေါ ဘိက္ခု သုတဝါ အရိယသာဝ ကော
 ဧဝံပဿ ဧဝံအဗျာကရဏမ္မောဟောတိ အဗျာကတ
 ဝတ္ထုသု၊
 - သည်လိုအသိအမြင်သုတရိတုံ အရိယာဖြစ်သူသာ ဝကက
 ကဗျာကတဝတ္ထုတွေကို မဟောတဲ့သဘော ရှိတယ်
 ရဟန်း။
 - ဧဝံဇာနံခေါ ဘိက္ခု သုတဝါ အရိယသာဝကော ဧဝံပဿ
 နဆမ္ဘတိ နကမ္ဘတိ နဝေဝေတိ နသန္တာသံ အာပဇ္ဇတိ
 အဗျာကတဝတ္ထုသု၊
 - သည်လို အသိအမြင်ရှိတဲ့အရိယာဖြစ်သူ သာဝကက
 အဗျာကတဝတ္ထုတွေမှာ တုံတုံလှုပ်လှုပ် ချောက်ချောက်

ချားချားထိန်လန်တဲ့အဖြစ်ကို မရောက်ဘူး ရဟန်း။

- ဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏတိခေါ ဘိက္ခု တဏှာ ဂတမေတံ (ပ) သညာဂတမေတံ၊ (ပ) မညိတမေတံ(ပ) ပပဉ္စိတမေတံ(ပ) ဥပ္ပါနမေတံ(ပ) ဝိပဋ္ဌိသောရော

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၂

ဧသော

- သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ သည်အရာဟာ တဏှာ ဖြစ်တယ် (ပ) သညာဝိပလ္လာသဖြစ်တယ် (ပ) စိတ္တဝိပလ္လာသဖြစ်တယ် (ပ) ပပဉ္စဖြစ်တယ် (ပ) ဥပ္ပါနဖြစ်တယ် (ပ) ဝိပဋ္ဌိသာရ ဖြစ်တယ် ရဟန်း။
- ဤသုတ္တန်သည် သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် စသည် ယူခြင်း၏ အပြစ်များနှင့်စပ်၍ အပြည့်စုံဆုံး ဖော်ပြသကဲ့သို့ဖြစ်သောသုတ် ဖြစ်ပါသည်။ အရိယာများသည် သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် စသည် အယူများ၌ ဝိစိကိစ္ဆာမရှိပုံ၊ ဝိဋ္ဌိမရှိပုံ ထိုအယူများကြောင့် သစ္စာမဖြစ်ဘဲ ဆင်းရဲပုံတို့ကြောင့် သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် မယူပုံ၊ မယူ၍လည်း အတုံအလှုပ်မရှိဘဲ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု ကင်းရှင်းရဲရင့်ပုံနှင့် သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ်သည် အယူများမှာ တဏှာဖြစ်ပုံ ဝိပလ္လာသစ ဖြစ်ပုံ၊ ပပဉ္စဖြစ်ပုံ၊ ဥပ္ပါနဖြစ်ပုံ၊ ဝိပဋ္ဌိသာရဖြစ်ပုံ စုံနေအောင် အရိယာများသည် သိကြကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် ကြည်ညိုခွင့်ရနိုင်ပါသည်။
- ဆက်လက်၍ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်မှ တသုတ်မျှ ထုတ်ဆောင် ဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခုထုတ်ရမည့်သုတ်မှာ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် သင်္ဂုတ္တရပါဠိတော် ဥပါလိဝဂ်၊ ကောကန္တသုတ် ဖြစ်ပါသည်။ ကောန္တပရိဗိုဇ်သည် တပျွေမြစ်ကမ်း၌ ရှင်အာနန္ဒာအား တွေ့ဆုံ၍ ပြဿနာမေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

- ကိနုခေါဘော ဟောတိတထာဂတော ပရံမရဏာ

ဣမေဝသစ္စံ မောဃမညံ ဇ္ဇဝိဋ္ဌိဘဝံ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၃

- သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်တယ်၊ ဂါသာအမှန်၊ တခြားအလကား သည်လိုအယူရှိပါသလားအသျှင်၊
- ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်အာနန္ဒာကလည်း ဆက်၍ဖြေပါသည်။
- နခေါ အဟံ အာဝုသော ဇ္ဇဝိဋ္ဌိ ဟောတိတထာ ဂတာ ပရံမရဏာ ဣမေဝသစ္စံ မောဃမညံ၊
- သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်တယ်၊ ဂါသာအမှန် အခြား အလကား သည်လိုအယူမရှိဘူး ငါ့ရှင်၊

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ အပြန်အလှန်လည်း ပြောကြပါသည်။

- တေနမိ ဘဝနဇာနာတိ နပဿတိ
 - သည်လိုဆိုလျှင် မသိမမြင်ဘူးလား အရှင်
 - နခေါအဟံ အာဂုသော နဇာနာမိ၊ မပဿမိ၊ ဇာနာမ ဟံ အာဂုသော ပဿာမိ၊
 - ငါမသိမမြင်တာမဟုတ်ပါဘူး ငါ့ရှင်၊ ငါသိမြင်ပါတယ်။
- မြန်မာလိုအားဖြင့် ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ ပရမိဇိက ဆက်၍ မေးပါသေးသည်။
- ယထာကထံ ပနာဂုသော ဣမဿဘာသိတဿ၊ အတ္တော ဌဗ္ဗော
 - ဆိုခဲ့ပြီးခဲ့သောစကားရဲ့အနက်ကို ဘယ်လိုမှတ်ရမှာလဲ ငါ့ရှင်၊
 - ဟောတိ တထာဂတော ပရမရဏာ ဣမေဝသစ္စံ

မွေဝိဟာရီဒါနိကံ

၆၄၄

မောဃမသန္တိခေါ အာဂုသော ဝိဋ္ဌိကတမေတံ၊ ယာဝနာ အာဂုသော ဝိဋ္ဌိကတာယဝတာ ဝိဋ္ဌိဌာနံ ဝိဋ္ဌိအိဌာနံ ဝိဋ္ဌိပရိယုဌာနံ ဝိဋ္ဌိသမုဌာနံ ဝိဋ္ဌိသမုဋ္ဌိတော တမဟံ ဇာနာမိ၊ တမမံပဿာမိ၊ တမဟံ ဇာနန္တော တမဟံပဿန္တော ကယာဟံဝက္ခာမိ၊ နဇာနာမိ နပဿမိ၊ ဇာနာမဟံ အာဂုသော ပဿာမိ၊

သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်တယ်၊ ၂သာအမှန် တခြားအလကား ဆိုကာ မိစ္ဆာအယူပဲ ငါ့ရှင် အယူရှိသမျှ အယူဖြစ်ကြောင်းနှင့် အယူပယ်ပြီးသမျှ ၂ကို ငါသိမြင်တယ် ငါ့ရှင်၊ ၂ကို ငါသိမြင်လျှက် ဘယ်ကြောင့် မသိမမြင်ဘူး ပြောရမှာပဲ။ ငါသိမြင်တယ် ငါ့ရှင်

ဤသို့မြန်မာလိုဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်မှ သတ္တဝါသေပြီးဖြစ်မဖြစ် စသည်မယူကြောင်း ဟောကြားချက်သုတ္တန်များ လျှောက်ထားချက် ရပ်နားပါမည်ဘုရား။ ဤသို့ ဘုရားမယူသောကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် စိတ်ကူးယဉ်အသိအမြင်များ အမူဖြစ်ကြောင်း ဧညောနာအပ်ပါသည်ဘုရား။

(င) ဆက်လက်၍ ခန္ဓကနိကာယ်မှ သတ္တဝါသေပြီး ဖြစ်မဖြစ် စသည်မယူကြောင်း ဟောကြားချက်များ လျှောက်ထားရပါမည်။ ဤလျှောက်ထားချက်၌ သုတ္တန်ပါတ်မှ ဟောကြားချက်များကိုပင် တိုတို လျှောက်ရပါမည်။ အခြားခန္ဓက နိကာယ်ဝင်ကျမ်းစာအုပ်များ မွေဝိဟာရီဒါနိကံ

၆၄၅

တပည့်တော်တို့အနီးအပါး၌ မရှာဖွေအားသောကြောင့် အနီးအပါးမှ
ရှိသော စာများဖြင့် လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤလျှောက်ထား
ချက်မှာကား အခြားနိကာယ်များမှ လျှောက်ထားချက်များကဲ့သို့
ဘွင်းဘွင်းရှိလှသည်မဟုတ်ပါ။ ၎င်းတို့မြုပ်မြုပ် ရှိနေကောင်း
ရှိနေပါမည်။ ပေါ်လွင်အောင်ရှင်း၍ လျှောက်ထားပါမည်။
လျှောက်ထားမည့် သုတ္တန်များ ခန္ဓကနိကာယ်သုတ္တ နိပါတ်
ပါဠိတော်သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ္တန်မှ ဖြစ်ပါသည်။
မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာဝုဋ်၌ မင်းမျိုးမင်းနွယ်များအား
ဟောကြားရန် ရှေးဦးစွာမေးခွန်းပြုပါသည်။
- ပုစ္ဆာမိ မုနိပဟူတပည့် တိဏ္ဍံ ပါရဂူတံ ပရိနိဗ္ဗုတံ ဌိ
တတ္ထံ နိက္ခမ္မသရာ ပနဇ္ဇကာမေ ကံထံဘိက္ခုသမ္မာသော
လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ
ပညာကြီးသူ တဖက်ကမ်းပေါက် ပရိနိဗ္ဗာန်ရောက်တည်တဲ့
မြတ်စွာဘုရားကို မေးပါမယ်။ အိမ်ရာကိုခွါ၊ ကာမကို စွန့်တဲ့ ရဟန်းများ
လောကမှာ ဘယ်လိုကျင့်ရမလဲ။
ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့်ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားကပင်
ဖြေပါသည်။
- အတိတေသုအနာဂတေသုစာပိ ကပ္ပါတီတော အတိစ္စ
သ္မိပညော သဗ္ဗာယတနေဟိ ဝိပ္ပမုတ္တော သမ္မာသော
လောကေ ပရိဗ္ဗဇေယျ။
- ရှေ့နောက်တွေမှာ ကြံတာတွေ လွန်တဲ့လွန်မြတ်သန့် စင်တဲ့
ပညာရှိရှိ တည်ရာအာယတန ခပ်သိမ်း လွတ်ငြိမ်းသူ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၆

ရဟန်းဟာ လောကမှာ အကျင့်ကောင်း တာပဲ။
ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ မြန်မာပြန်ချက်၌
အတိတတ္ထ အနာဂတတ္ထ ကပ္ပတ္ထများ၌ အားအရနည်းကြမည်လား၊
အောင်မေ့ပါသည်။ ရှေ့နောက်ဟု ဆိုလိုက်လျှင်ပင် ရှေ့နောက်တို့၌
ဖြစ်သော ခန္ဓာပင် ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ရှေ့နောက် ကြံကြခြင်းဟု
ဆိုလိုက်လျှင်လည်း တဏှာ၌တို့ဖြင့် ကြံခြင်းပင် ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း
ပေါ်လွင်ပါသည်။ လွန်ရမည့်ကြံခြင်းမှာ ဤသို့ကြံခြင်းပင် မဟုတ်ပါ
လော။ ထို့ကြောင့် တိုတိုပင် ပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။
ဤသုတ္တံသနာတော်အရ သိရသည်မှာ မြတ်စွာဘုရား သည်
ရှေ့နောက်ကိုမကျန်မှ သမ္မာပရိဗ္ဗဇ ဖြစ်မည်ဟု ဟောခဲ့ကြောင်း
သိရခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုထုဇဉ်တို့ မျက်စိဖြင့်မမြင်နိုင်စရာ
ဖြစ်နေကောင်း ဖြစ်နေနိုင်ပါသည်။ ရှေ့နောက်ဆိုသည်မှာ ခန္ဓာကို
ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မမွေးမီနှင့်သေပြီးတို့မှ ဘဝများဖြစ်သော

ရှေ့နောက်ဘဝများကို ဆိုခြင်းမဟုတ်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ပြောလျှင်
 ပုထုဇဉ်တို့အား ပြန်မေးရပါမည်။ ရှေ့နောက် ဆိုသည်မှာ
 ခန္ဓာအားယူခြင်းဖြစ်သည်ဆိုလျှင် မမွေးမီနှင့်သေပြီးတို့မှ ဘဝများ
 ဖြစ်သော ရှေ့နောက်ဘဝများမှာ ခန္ဓာမဟုတ်သော တရားများ
 ဖြစ်ကြပါသလောဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ရှေ့နောက်များသည် မွေးပြီးနှင့်
 မသေမီအတွင်း ဖြစ်ကြသော ရှေ့နောက်တို့သာ ခန္ဓာဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ။
 မမွေးမီနှင့်သေပြီးဖြစ်ကြသော ရှေ့နောက်တို့လည်း
 ခန္ဓာများပင်ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက်ဆိုသည်မှာ မွေးပြီးနှင့်မသေမီအတွင်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၇

ရှေ့နောက်သာ ယူရမည်မဟုတ်ပါ။ မမွေးမီနှင့်သေပြီး ရှေ့နောက်များပါ
 ယူရမည်ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေ့ နောက်များ၌ မကြံရဟု
 သာမန်မျှဆိုသော်လည်း မွေးပြီးနှင့်မသေမီ ရှေ့နောက်ကိုပင် မမွေးမီနှင့်
 သေပြီးရှေ့နောက်ကြံရန် ခွင့်ပြုနိုင်မည် လော၊ စဉ်းစားရမည်ဖြစ်ပါသည်။
 ကြံသူများအနေဖြင့်လည်း မွေးပြီး နှင့်မသေမီ ရှေ့နောက်ထက်
 မှုန်ဝါးဝေးလံသော မမွေးမီနှင့် သေပြီး ရှေ့နောက်ကြံလျှင် ပို၍ပင်
 သမ္မာပရိဗ္ဗဇ မဖြစ်မည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။
 ဤ၌ ပုထုဇဉ်များ နားရှုတ်စရာ တချက်ကြွင်းပါသေးသည်။
 ကြံခြင်းကိုလွန်သည်ဆိုရာ၌ မိစ္ဆာကပ္ပကို သာလွန်ခြင်းဖြစ်သည်။
 သမ္မာကပ္ပကို လွန်သည်ဟုဆိုခြင်းမဟုတ်၊ ရှေ့နောက် ကြံခြင်း
 လွန်သည်ဆိုသည်မှာလည်း ရှေ့နောက်တို့၌ မိစ္ဆာကပ္ပပြုခြင်း
 သာလွန်သည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သမ္မာကပ္ပပြုခြင်း လွန်သည်ဟု
 မဆိုပါ။ မမွေးမီနှင့်သေပြီး၌ ရှေ့နောက်တို့၌ ကပ္ပတိတဖြစ်သည်ဟု
 ဆိုသော်လည်း မိစ္ဆာကပ္ပတိတသာဖြစ်ပါသည်။ သမ္မာကပ္ပတိတ
 ဖြစ်သည် မဆိုလိုပါ။
 ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက်ဘဝကို သမ္မာကပ္ပပြုနိုင်သောကြောင့်
 ဤသေနာဖြင့် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်ခြင်းမဖြစ်ခြင်းကို ဘုရားမငြင်းဆို
 ဟု ယူဆစရာဖြစ်ပါသည်။
 ပုထုဇဉ်များ ဤသို့ နားရှုတ်ကြပါမည်။
 ဤအရှုပ်ကိုလည်း ရှင်းရပါမည်။ မွေးပြီးနှင့်မသေမီ
 ရှေ့နောက်များကြံခြင်း၌ သမ္မာမိစ္ဆာနှစ်ဖြာ ပြားနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 မွေးပြီးနှင့်မသေမီ ရှေ့နောက်ကြံခြင်း၌ မိစ္ဆာကပ္ပ မပြုရသော်လည်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၈

သမ္မာကပ္ပ ပြုနိုင်ကြပါသည်။ မမွေးမီနှင့်သေပြီးရှေ့နောက်တို့၌ကား
 သမ္မာမိစ္ဆာစု ကပ္ပအပြား နှစ်ပါးပင်ရှိတော့မည်မဟုတ် ဖြစ်ပါသည်။
 ကြံလေသမျှ မိစ္ဆာချည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအကြောင်းကို ထင်ရှား အောင် ပြပါဦးမည်။ သမ္မာမိစ္ဆာ
 ကပ္ပအပြားနှစ်ပါးကို အဘယ်နှင့်ခွဲခြားမည်နည်း။ အတ္တသံဟိတ
 မ္မသံဟိတ အတ္တိဗြဟ္မစရိယက နိဗ္ဗိတ ဝိရာဂ စသည်ဖြစ်အောင်
 ကြံခြင်းသည် သမ္မာကပ္ပဖြစ်ပါသည်။ အတ္တသံဟိတ မ္မသံဟိတ စသည်
 ဖြစ်အောင် ဘာကို ကြံရမည်နည်း။ ကုသစွာကို ကုသစွာ ဖြစ်သည်
 စသည် ကြံရပါမည်။ ဤသို့ ဆိုလျှင် ကုသစွာသည် ဘယ်မှာ
 ရှိသနည်း။ ဣမသ္မိယေဝ ဗျာမမတ္တေကဋ္ဌေဝရေ သသညိမိ သမနကေ
 လောကဉ္စဝ ပညပေမိဟု ဤကိုယ်၌ပင် ရှိသည်ဟု ဘုရားဖြေပါသည်။
 မွေးပြီးနှင့် မသေမီ တလံမျှလူကို လွန်သော ရှေ့နောက်၌
 ကုသစွာကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူပါ။ ဝိဋ္ဌိကတ ဝိဋ္ဌိကန
 ဝိဋ္ဌိကန္တာရ စသည်များအဖြစ်သာလျှင် မမွေးမီနှင့်သေပြီးနောက်
 ယူခြင်းများကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူပါသည်။
 ထို့ကြောင့် မွေးပြီးနှင့်မသေမီ ရှေ့နောက်တို့၌
 ကုသစွာကိုကြံခြင်း စသည်သည် သမ္မာကပ္ပဖြစ်၍ မမွေးမီနှင့် သေပြီး
 ရှေ့နောက်တို့၌ ကုသစွာ စသည်ပင် ပညတ်တော်မူသောကြောင့်
 သမ္မာကပ္ပပြုစရာရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မမွေးမီနှင့် သေပြီး
 ရှေ့နောက်တို့ကိုကြံခြင်းသည် မိစ္ဆာကပ္ပဖြစ်ပါသည်။
 ဆိုလိုသည်မှာ မွေးသေအတွင်း ရှေ့နောက်များကြံခြင်း၌
 သမ္မာမိစ္ဆာနှစ်ဖြာ ကပ္ပရှိသည်။ မွေးသေအပြင် ရှေ့နောက်များ၌ သမ္မာမိစ္ဆာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၄၉

နှစ်ဖြာကပ္ပမရှိ၊ မိစ္ဆာကပ္ပတခုတည်းသာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကြံခြင်းကို
 လွန်သည်ဆိုရာ၌ မွေးသေအတွင်း မိစ္ဆာကပ္ပကြံခြင်းမျှမက မွေးသေမှအပ
 ကြံခြင်းလည်း ပါဝင်သည်ဟုလည်း ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဤသေနာသည် သတ္တဝါများ မမွေးမီနှင့်သေပြီး
 မကြံရန် စကားလုံးနည်းစွာဖြင့် ညွှန်ပြသော သေနာပင်ဖြစ်ပါသည်။
 ဆက်လက်၍ ခန္ဓကနိကာယ်မှ နောက်တသုတ်ကို
 လျှောက်ထား ရပါမည်။ ဤသုတ်မှာ ခန္ဓကနိကာယ် သုတ္တနိပါတ်
 ပါဠိတော် ကုရာ ဘွေသုတ္တန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသုတ္တန်၌လည်း
 မဟာဝုန်မှာပင် မင်းမျိုးများကို ဟောကြားရန် ရှေးဦးစွာ မေးခွန်းပြုတော်
 မူပါသည်။

- ကထံ သင်္ခါ ကထံသီလောဥပသန္နောတိ ဝုစ္စတိ
 တမေဂေါတမ မဗြဟ္မဟိ ပုစ္ဆိတော ဥတ္တမံနရံ
 - ဘယ်လိုကျင့်ကြံတာ ငြိမ်းအေးတာလဲလို့ မြင့်မြတ်သူကို
 မေးအပ်ပါတယ်။
 ၇ကိုဖြေပါ ဂေါတမ
 ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရား ဆက်၍
 ဖြေပါသည်။

- နိရာသတ္တိအနာဂတေ ကတိတံ နာနသော စတိ ဝိဝေက
 သီ ဖဿေတု ဝိဋ္ဌိသုစ နနိယတိ
 - နောက်လည်း မကြောင့်ကျ၊ ရှေ့လည်းမတောင့်တ
 လက်တွေ့မှာလည်း ကင်းရှင်းတဲ့အမြင် ရှိသူသာ
 အမြင်မှားတွေမဆောင်ဘူး။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၅၀

ဤသို့ မြန်မာလိုအားဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ဝိဝေကတ္တ ဖဿတ္တများကို ပေါ်လွင်မှုလှည့်ပြန်လိုက်ပါသည်။
 ထို့ပြင်အမေးအတွက်လိုက်ဖက်အောင်လည်း ဆွဲဆောင်ပြန်လိုက် ပါသည်။
 အနက်မကျဟု မမှတ်ယူကြစေလိုပါ။ စာသန်ပေသန်အကျ ပြန်လည်း
 အိပ္ပာယ်မထူးခြားပါ။

ဤသေနာတော်သည်လည်း သတ္တဝါငြိမ်းအေးတဲ့ အကျင့်
 အကြံများရှိသူဖြစ်အောင် ရှေ့နောက်များ၊ တောင့်တ ကျောင့်ကျ
 မထားကြဖို့ ညွှန်ကြားသောသေနာတော် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသေနာ
 တော်အရ၌ မွေးသေအတွင်း ရှေ့နောက်သာမကမွေးသေအပြင်အပမှ
 ရှေ့နောက်လည်း မလွဲမသွေယူရမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။
 အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မွေးသေအတွင်းရှေ့ကိုပင် တောင့်တ
 ကျောင့်ကျ မဖြစ်သင့်ဆိုလျှင် မွေးသေအပမှရှေ့နောက် သည်
 ပို၍ပင်တောင့်တကျောင့်ကျ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ဤ၌စစ်ကြောရပါမည်။ သတ္တဝါများသည် မွေးသေအတွင်း
 ရှေ့နောက်ကိုသာ တောင့်တကျောင့်ကျဖြစ်ကြသလော ဟူ၍
 ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့မဟုတ်ပါ။ သတ္တဝါများသည် သေပြီးရရှိမည်များနှင့်
 မမွေးမီကပြုခဲ့သည်များအတွက် လွန်စွာပင် တောင့်တ ကျောင့်ကျဖွား
 ကြပါသည်။ အစမထင် သံသရာမှပြုခဲ့သော အလယ်ဇောငါးချက်
 စေတနာများကြောင့် ဟုအလွန်ပင် တကြောင့်ကျကျဖြစ်ကြပါသည်။
 နိဂန္ထများဆိုလျှင် တအားကျင့်ကြသည်အထိပင် ဗုဒ္ဓါများလည်း
 ဤသို့အမြင်မှားရှိပါသည်။ သေပြီးငြိမ်းရေး သို့မဟုတ် ကောင်းစားရေး
 လည်း သတ္တဝါတိုင်းတောင့်တပါသည်။ ဤသို့ပင် သတ္တဝါများအနေ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၅၁

ဖြင့် မွေးသေအတွင်း ရှေ့နောက်အဖြစ်များ၌ တောင့်တကျောင့်ကျ
 ဖြစ်ကြသကဲ့သို့ မွေးသေအပ ရှေ့နောက်များ၌လည်း တောင့်တ
 ကျောင့်ကျဖြစ်ကြကြောင်း သိသာလှပါသည်။
 မွေးသေအပမှ ရှေ့နောက်များကို တောင့်တ ကျောင့်ကျလုပ်
 ခြင်းသည် ရှေ့နောက်ကိုယူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝိဋ္ဌိဂတ ဝိဋ္ဌိဂဟန်
 ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ရှေ့နောက်များကို မတောင့်တ မကြောင့်ကျ
 ပြုကြရာ၌ မွေးသေအတွင်း ရှေ့နောက်များသာမက မွေးသေအပ

ရှေ့နောက်များပါ မတောင့်တမကြောင့်ကျ ပြုရမည်ဖြစ်ပါသည်။
 မွေးသေအပ၌ ရှေ့နောက်များကို လက်ခံလျှင်မတောင့်တ
 မကြောင့်ကျအောင် ဘယ်သူတတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ မသိသောအရာ
 ဖြစ်၍ပို၍ပင် တောင့်တကြောင့်ကျမှုစိတ္တဖြစ်ကြရပါသည်။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ရှေ့နောက်တို့၌ တောင့်တကြောင့်ကျကိုပယ်စေရာ၌
 မွေးသေအပရှေ့နောက်များ၌ တောင့်တကြောင့်ကျကိုလည်း
 ပယ်ရမည်မှမူရဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ပယ်ရာ၌မွေးသေအပ ရှေ့နောက်
 များဖြစ်မဖြစ် အယူများမပယ်နိုင်လျှင် မွေးသေအပရှေ့နောက်
 တောင့်တကြောင့်ကျများကို ပယ်၍မရသောကြောင့် ရှေ့နောက်
 တောင့်တကြောင့်ကျများကို ပယ်ရန်ညွှန်ကြားခြင်းသည် မွေးသေမှ အပ၌
 ဖြစ်မဖြစ်စသောအယူများကို မယူရန်တနည်းတဖုံအားဖြင့်
 ညွှန်ကြားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။
 ဤသေနာတော်များသည် တိန်မြုပ်သလိုဖြစ်နေပါသည်။
 ထို့ကြောင့်ပုထုဇဉ်တို့မျက်စေ့၌ မြင်ရန်အခက်အခဲများစွာ ရှိပါသည်။
 တနည်းအားဖြင့်လည်း ဤသေနာတော်များ၌ ရှေ့နောက်များကို ကြံခြင်း
 မွေဝိဟာရီဒါနိ

၆၅၂

တောင့်တကြောင့်ကျခြင်းများကို မပြုရဟုဆိုရာ၌ ဝိပဿနာ
 ရှုသောအရာ၌သာ မိန့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ပုထုဇဉ်များပြောနိုင်
 ရပါသည်။
 ခေတ်သစ်ဝိနိစ္ဆယ စာအုပ်ကြီးတအုပ်အတွင်း၌ပင် ဤသို့
 ပြောဆိုထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ နှိုတကများက အတိတံန
 နာဂမေယျ စသောဘုဒ္ဓကရတ္တသုတ္တန်ကိုညွှန်ပြပြီး ရှေ့နောက်မယူ ရန်
 ပြောဆိုရာ စွေကများက ဝိပဿနာအရာဖြစ်၍ ဟောခြင်း ဖြစ်ကြောင်း
 ဟောဆိုပုတ်ထုတ်ပြီး အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်မှ
 ယံကိဉ္စိရူပံအတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ စသော စကားကိုညွှန်ပြ၍ မြတ်စွာ
 ဘုရားက အတိတံအနာဂတ်ကို ပစ္စုပ္ပန်နှင့်တသားတည်းထား
 ဟောကြောင်း တင်ပြပါသည်။
 ဤစကားများကိုကြည့်လျှင် သာသနာတော်အတွက်
 မရှက်နိုးမိအောင် မတတ်နိုင်ဖြစ်ရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်၌ ဝိပဿနာရှုကွက် တင်ပြမှုဝိသေသ သုတ္တန်
 ပိဋပတ်၌ ရှိပါသလော။ ဤသို့ စဉ်းစားရပါမည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ပဉ္စဂိုဏ်းတို့အား မှစကြာဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်ပြီး သာနေန မဟာတဗ္ဗ
 မှဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာဝိမိတိတို့ကို ပဟာန်လုပ်ပြီးကြ၍ ဘာဝနာဖြင့်
 ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗမှဖြစ်သော လောဘ နှိဝှိသ စသော
 ကိလေသာတို့ကို ပယ်ရန် ဘာဝနာမှကိုသာ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်
 သည် ဟောသောတရားဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနတ္တလက္ခဏ
 သုတ္တန်ထက် ဝိပဿနာပိသော သုတ္တန်ပိဋကတ်၌ မရှိနိုင်ပါ။ အလားတူ

သုတ္တန်သာ ရှိရာပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၅၃

ထိုသို့ဖြစ်လျက် အနတ္တလက္ခဏ သုတ္တန်၌ အတိတ်၊ အနာဂတ်
 များကို ပစ္စုပ္ပန်နှင့်တသားတည်းဟောသည်။ ဘူတကရတ္တသုတ္တန်၌
 အတိတ် အနာဂတ်များကို မရှုရဟု ဟောသည်။ ဝိပဿနာအရာ
 ဖြစ်သောကြောင့် ဟောသည်ဟု ဆိုပါသည်။
 ဤ၌ ဝိပဿနာရှုရာဖြစ်၍ အတိတ် အနာဂတ် အဖော်
 အမျှမလုပ်ရဟု ဘူတကရတ္တသုတ္တန်အရဆိုလျှင် အနတ္တလက္ခဏ
 သုတ္တန်စကားမှားရာရောက်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်စကားသည် အတိတ် အနာဂတ်ကို ပစ္စုပ္ပန်နှင့်
 တသားတည်းဟောပြထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့မဟုတ်ဘဲ
 အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်ကို အမှားမပေးနိုင်လျှင် ဘူတကရတ္တ
 သုတ္တန်စကားသည် အတိတ် အနာဂတ် ဖော်ခြင်း မျှော်ခြင်းမလုပ်ရ
 ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ဤသုတ်များ ဆန့်ကျင်မည်ဆိုလျှင် ဘယ်သုတ်ကို အမှန်
 ပေးကြပါမည်နည်း။ အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကိုသာ အမှန်ပေးကြမည်
 ဖြစ်ပါသည်။ အနတ္တလက္ခဏသုတ်သည် တခြားလွဲ၍ ယူဆစရာ မရှိပါ။
 ဘူတကရတ္တသုတ္တန်မှာ မွေးသေမှအပ ရှေ့နောက်များကို လွဲ၍
 ယူဆစရာရှိသေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဘူတကရတ္တသုံးသုတ်မှ
 နောက်သုတ်များ၏ အဖွင့်အရ ဝိပဿနာအရာဟု ဆိုရသော်လည်း
 ဤဝိပဿနာ၌ ပစ္စုပ္ပန်တည်ရန် မဖြစ်နိုင်ပုံကိုလည်း ဝေဖန်ကြည့်လျှင်
 သိနိုင်ရာပါသည်။
 စိတ်သည်တချိန်၌ နှစ်ကြိမ်ပြိုင်၍ ဖြစ်နိုင်သည်လည်း မရှိပါ။
 စိတ်၏ပစ္စုပ္ပန်သည် အကယ်ရှိ၍ပင် မရဟု ဆိုလိုပါသည်။ အရှင်စိတ်

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၅၄

ဖြစ်ပြီး၍ မရှိမှ ရှုစိတ်ဖော်ရမည်ဖြစ်၍ ပစ္စုပ္ပန်သည် အကယ်၍ ရှု၍
 မရသည်ပင်မဟုတ်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ဉာဏ်မမှီ၍ မရှုနိုင်ခြင်းဟု
 မမှန်ကြစေလိုပါ။ ရှု၍ဖြစ်သောတရားပင် မဟုတ်၍ ရှုမရဟုဆိုခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဝိပဿနာရှုရာ၌သာ ပစ္စုပ္ပန်ရှုရန်ဆိုသည်မှာ
 သင့်မြတ်သောစကားပင်မဟုတ်၍ ဘူတကရတ္တစကားသည် အကယ်
 ရှေ့နောက်များ မှန်သမျှကို အဖော်အမျှော် မလုပ်လျှင် ချမ်းသာမည်
 ကြောင့် သတ္တဝါများချမ်းသာရန် ညွှန်ကြားသောဥပသေ နာ စကားသာ
 ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့တင်ပြခဲ့သော ရှေ့နောက်တို့၌
 ကြံခြင်း၊ တောင့်တ ကြောင့်ကြခြင်းများ မပြုရဟူသော သုတ္တန်နိပါတ်

စကားသည် ဝိပဿနာအရာဟူသော ပရမတ်ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်ကလေး
 ရှုရာ၌သာ လိုက်နာရန် ညွှန်ကြားချက်စကားဟု
 အမှတ်မမှားကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသုတ္တန်စကားများသည် အကယ်
 ရှေ့နောက် မှန်သမျှတို့၌ မိစ္ဆာကပ္ပနှင့် တောင့်တမှုတဏှာ၊ ကြောင့်ကြ
 မှု ဗျာပါများ မဖြစ်ပွားကြရန် မရူပွားရေး ညွှန်ကြားချက်တရားများ
 အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ခန္ဓကနိကာယ်၌လည်း လာရုံသောကြောင့် မွေးသေ
 အပြင်ဘက် အသိအမြင်များ အမွှာဖြစ်ကြောင်း ဧညောနာအပ်ပါသည်
 ဘုရား။

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကဆရာတော်များဘုရား-
 တပည့်တော်တို့သည် သတ္တဝါသေပြီးနောက် အခြေအနေ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၅၅

များကို ညွှန်ကြားနေခြင်းအား အမွှာဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်း
 ပေးရန် လျှောက်ထားနေကြပါသည်။ ဤသို့ လျှောက်ထားရသည်မှာ
 သာသနာတော်နှင့် လောကအတွက်သာ လျှောက်ထားခဲ့ကြခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။ မွေးသေအပြင်ဘက် ညွှန်ကြားနေသူပုဂ္ဂိုလ်ကို မုန်းတီး
 ခြင်း၊ တပည့်တော်တို့ကိုယ်ကို တပည့်တော်တို့ ချီးမြှောက်ခြင်း အလျဉ်း
 မပါဝင်ပါ။

မွေးသေအပြင်ဘက် ညွှန်ပြသူပုဂ္ဂိုလ်ကို ပုဂ္ဂိုလ်အရ အလွန်ပင်
 ရိုသေလေးစားမည်ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်အတွက်
 မြင့်တက်ရာမြင့်တက်ကြောင်း ကြိုးစားနေသူဟုပင် ထင်မြင်ပါသည်။
 အထင်နှင့်အမြင်ခြားပြီး အမှားကြီးမမှားရန် အချိန်မီ ဧညောနာခြင်း သာ
 ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မွေးသေအပြင်ဘက် ညွှန်ပြသူပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်း နံမိနံဝ ပဝတ္တာ ရံယံပဿေ ဝဇ္ဇဿီနံနိဂ္ဂယုသ္မိံ ဓမ္မာ
 ဝိတာဝံ သံပဏ္ဍိတံဘ ဇေ ဟူသော အဆုံးအမအတိုင်း ရွှေအိုး
 ထုတ်ပေးသူ တွေ့ရသလို သဘောထားနိုင်မည်ပင် မှတ်ထင်ပါသည်။
 တပည့်တော်တို့ကိုယ်သည် ချီးမြှောက်ရန်မရှိပါ။ တပည့်တော်
 တို့သည် ကိုယ့်နေရာ တောင်ပေါ်တောတည်း၌ ကိုယ့်ဆွမ်းကိုယ်ခံ၍
 သင်္ကန်းပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် ထာဝရနေနိုင်ကြရန် သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်၍
 လောကလာဘ်ဂုဏ်အကျော်အစောကို အနာရောဂါ သူစိမ်းပြင်ပ
 ပယောဂဟု ထင်မြင်ပြီးကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 တပည့်တော်တို့အတွက် ငဲ့ကွက်ဧညောနာခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။
 တပည့်တော်တို့သည် သာသနာတော်၌ မျက်စိနှစ်ကွင်း
 အလင်းရပြီးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ မြင်သူသည် မမြင်သူများ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၅၆

လမ်းသွားရာ၌ မှားယွင်းတိုက်ခိုက် လိမ့်ကျမည်ကိုသိလျင် မပြောလျှင်

အလိုအလျောက် အပြစ်သင့်နေပါမည်။ တပည့်တော်တို့သည်
 ဤအပြစ်ကို အသင့်အရောက်မခံလိုကြပါ။ ထို့ကြောင့် ဤဧည့်နာ
 စကားကို လျှောက်ထားဧည့်နာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 သာသနာတော်အတွက် မွေးသောအပြင်ဘက် ညွှန်ပြမှု
 အမွေများကို ဖယ်ရှားနှိမ်နင်းပေးရန် ဆရာတော်တို့ နိုင်ငံတော်
 သံဃာ့မဟာနာယကရုံးသို့ တပည့်တော်တို့ လျှောက်ထားဧည့်နာ
 အပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ
 ရွှေမြင်တင်တောင်
 မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်
 မင်းကွန်း-မန္တလေးစာတိုက်။

မွေဝိဟာရီဒါနိ
 ၆၅၇
 သို့
 ဥက္ကဋ္ဌ
 နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့
 ဧည့်ပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ
 ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ -
 အကြောင်းအရာ။ ပုထုဇဉ်ရဟန်းရှင်လူများ ကိုယ်တိုင်မသိ
 သောတရားကို ရေးသားခြင်း၊ ဟောပြောခြင်း၊
 သင်တန်းပို့ချခြင်းများ ပိတ်ပင်တားမြစ်ပေးရန်
 လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
 လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

ယနေ့သာသနာတော်၌ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကြသော ရဟန်းရှင်လူ
 ပြည်သူအများသည် မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို ဟောပြောပြသ ခြင်း၊
 သင်တန်းပို့ချခြင်း၊ ရေးသားခြင်းများပြုနေကြပါသည်။ ဤအမှု များသည်
 တရားတော်အတွက် ဖွတ်သည်ထက်ညစ်ဖြစ်သောကြောင့်
 မပြုမလုပ်နိုင်အောင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ပေးရန် လျှောက်ထားတောင်းဆို
 အပ်ပါသည်ဘုရား။

တောင်းဆိုရခြင်း၏အကြောင်းကို ဆက်လက်လျှောက်ထား
 ပါမည်ဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်သည် စတုသစ္စ ဝိနိမုတ္တာ
 မွေဝိဟာရီဒါနိ
 ၆၅၈

ဓမ္မာနာမနတ္တိ ဟူသည့်အတိုင်း အရိယသစ္စာတရားများမှ တပါးဖြစ်
 သောတရားဟူ၍ မရှိပါ။ အရိယသစ္စာ တရားတော်များချည်းသာ
 ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်လည်း တချက်ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ပြင် အရိယသစ္စာတရားတော်သည် သစ္စသတ္တော ပဋိညံ

ပစ္စယာကာရမေဝဇ္ဇသော စတုရောမ္မာဋ္ဌသေတုံစ သ္မတ္တရာ
 ဟူသည့်အတိုင်း မြင်နိုင်ရန်လွယ်ဟောနိုင်လွယ်သော တရားလည်း
 မဟုတ်ပါ။ ဤသည်လည်း တချက်ဖြစ်ပါသည်။
 နောက်တချက်မှာ သေကောပထဝီ ဝိစ္စေဿတိယမလောက
 ဥ သန္ဓေဝကံ ဋ္ဌက္ခောဗ္ဗပုံ သန္ဓေတိတံ ကုသလောပုပ္ဖမိဝပ္ပန္န
 သတိ ဟူသည့်အတိုင်း ဤတရားမှသည် ပုထုဇဉ်များရွေးချယ်
 သိကုံးခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကောင်းသောတရားလည်းမဟုတ်ပါ။
 ဤသည်လည်းတချက် ဖြစ်ပါသည်။
 ဤသို့သော အချက်များကြောင့် ပုထုဇဉ်များသည် မြတ်စွာ
 ဘုရားဟောကြားသောတရားတော်များကို ဟောပြောပြသခြင်း၊
 သင်တန်းပို့ချခြင်း၊ ရေးသားခြင်းများပြုလုပ်ကြသည်ကို တားမြစ်ပေးရန်
 လျှောက်ထားတောင်းဆိုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 ပုထုဇဉ်များသည် မြတ်စွာဘုရားတရားတော်ကို ဟောပြော
 ပြသပို့ချရေးသားနေကြမည့်အစား ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံသင့်လှပါသည်။
 ကိုယ်တိုင်မကျင့်ကြံဘဲ သူတပါးအား ဟောပြောပြသပို့ချရေးသား
 နေခြင်းသည် မရိုးသားနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။
 ပုထုဇဉ်များသည် ပထမ၌ မရိုးမသားမဟုတ်သော်လည်း
 ဟောပြောမှု၊ သင်တန်းပို့ချမှု၊ တရားပြသမှုနှင့် စာအုပ်စာတမ်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၅၉

ရေးသားမှုများ အောင်မြင်လာသောအခါ ဤအောင်မြင်မှု၏ စွဲယူ
 နှစ်မြှုပ်မှုကြောင့် မရိုးမသားဖြစ်လာပါသည်။ အသံကြောင့်
 ဟန်ကြောင့်ဖြစ်စေ ဟောပြောပြသပို့ချရေးသားမှု အနုပညာတခုခု
 ကြောင့်ဖြစ်စေ ကြိုးစားလျှင် အောင်မြင်မည်မှာလည်း မလွဲဖြစ်ပါသည်။
 ဤအောင်မြင်မှုဖြင့်ပင် ရဟန်းရှင်လူများသည် ကျော်စော ကိတ္တိ
 ရကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်များသည် တရားမှဖြင့်
 လုပ်စားလာကြသည်အထိ ဖြစ်ကြပါသည်။
 ဤသို့ ပုထုဇဉ် ရဟန်းရှင်လူများ တရားတော်ကို
 ဟောပြောပြသပို့ချရေးသားကြသောကြောင့် ဟောပြောပြသပို့ချ
 ရေးသားသူ ပုထုဇဉ်များလည်း အပွေးကိုအနှစ်ထင်ပြီး ပျက်စီးပါသည်။
 နာယူဖတ်မှတ် ကျင့်ကြံကြသူများမှာ ထို့ထက် အဆများစွာ နှစ်နာ
 ပျက်စီးကြပါသည်။ သာသနာတော်အတွက်မှာကား ဆိုဖွယ်မရှိ
 ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာကို အပြင်မှ ဖျက်၍မပျက်၊ အတွင်းဖျက်မှ
 ပျက်မည်ဆိုသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ပုထုဇဉ်များ တရားတော်ကို ဟောပြောပို့ချရေးသားခြင်းသည်
 ပေးသူ ယူသူနှင့် သဘောတရား သုံးပါးလုံးဖြစ်သော သာသနာတော်
 အစဉ်၌ အမြင်ဝံ့ မကြားဝံ့ မတွေးဝံ့စရာအထိ ဖြစ်ပါသည်။
 ပုထုဇဉ်သည် ဘယ်မျှ ဗဟုသုတသညာရှိ၍ ပါဠိအထကထာ

ဦးကာကဏ္ဍိပနိစသော စာပေများကို စုံစေ့အောင် လေ့လာထား
သည်ပင်ဖြစ်ပါစေ၊ အမှားမရှိ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မွှာစရိယ တိပိဋကရ
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓမ္မဟာရဌဂုရု များပင် သူတို့ရေးသော
ကျမ်းများ၌ အမှားရှိ၍ ဆရာတော်တို့ထံ တပည့်တော်တို့ ဧည့်နာခဲ့ပြီး
မွေဝိဟာရီဒါနိကံ

၆၆၀

ဖြစ်ပါသည်။

ပုထုဇဉ်များ ဟောပြောပြသ ပို့ချရေးသားကြသော စာများသည်
ဘယ်မျှပင် ပါဠိအဋ္ဌကထာ စသည်များကို အမှီသဟဲ
ပြုသည်ပင်ဆိုပါစေ၊ ထိုပါဠိအဋ္ဌကထာ စသည်၌ ကိုယ်ပိုင်အမြင်များ
ပါဝင်ရဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင်ပင် ပါဠိတော်၏ ဆိုလိုရင်း၌
မကျ၍ တရားမရဖြစ်နေသူများသည် သူများကို အဘယ်သို့ ပါဠိတော်
ဆိုလိုရင်းကျအောင်၊ တရားရအောင် ပြုနိုင်ပါတော့မည်နည်း။
အပြီးပြတ်သောမြေခွေးပမာ ပါဠိတော်၏ ဆိုလိုရင်းကို
ကိုယ်သိသလိုသာ သိစေနိုင်တော့မည်ဖြစ်ပါသည်။ တရားမရဘဲ
တရားများကို ဟောပြောပြသပို့ချရေးသားလျှင် တရားများကို
ကိုယ်မရသကဲ့သို့ သူတပါးပါ မရအောင် ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် အတူပင်
ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်လည်းမရ ဖြစ်ကြပါသည်။
ထို့ကြောင့် တရားမရသူ ပုထုဇဉ်များ တရားတော်ကို
ဟောပြောပြသပို့ချရေးသားခြင်း မပြုကြစေရန်နှင့် ပြုပြီးသမျှကိုလည်း
ရုပ်သိမ်းစေရန် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိမရောက်ဖူးသော ခရီးကို
ညွှန်ခြင်းသည် မှားယွင်းရန် ရာခိုင်နှုန်းအများဆုံး ဖြစ်ပါမည်။
နိဗ္ဗာန်ကား မရောက်ဖူးတကား ခရီးတို့ထက် မရောက်ဘူး
သောခရီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခရီးညွှန်ရခြင်းထက်ပင်
အမှားရာခိုင်နှုန်း များပါမည်။

ဗ္ဗဘာသာတရားတော်သည် စားရေးသောက်တာ ပျော်ရွှင်မှု
ပြုရန် လုံးဝအသုံးမပြုသင့်သော အလွန်လေးနက်သော တရားတော်
ဖြစ်ပါသည်။ ဗ္ဗဘာသာတရားတော်အတွက် အရေ အတွက်သည်
မွေဝိဟာရီဒါနိကံ

၆၆၁

အချည်းနှီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရေအတွက်များ ရန်
ဗ္ဗဘာသာတရားတော်ကို ပျော်ရာရွှင်မှု မပြုသင့်ကြပါ။
အသံကောင်းကာမျှဖြင့် တရားမဟောရန်၊ တရားအားထုတ်
တတ်ကာမျှဖြင့် တရားမပြရန်၊ အဘိဓမ္မာ သိကာမျှဖြင့်
တရားသင်တန်းမပို့ချရန်၊ စာပေကျမ်းကာမျှဖြင့် တရားစာမရေးရန်
တားမြစ်ပေးရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အထူးအားဖြင့် ဘုန်းကြီးလူထွက်များ
ကို တရားတော်နှင့်စပ်သည်များ မပြုလုပ်နိုင်ရန် တားမြစ်ကြရပါမည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် သာသနာတော်ကို မယုံကြည်

သောကြောင့် ထွက်ပြီးသွားကြသူများဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူများသည် သာသနာတော်အတွက် သေဆုံးသွားသူများပင်ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းကြီးလူထွက်များ တရားရချင်ယောင်ဆောင်ခြင်းသည် ရှက်ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုန်းကြီးဘဝမှ ရရှိခဲ့သော စာပေဘွဲ့ တသိ တသန်းကြီးကို ဝတ်ဆင်၍ မျက်လှည့်ပြနေခြင်းသည် အံ့သြကြည်နူး ဖွယ်မဖြစ်ဘဲ သေပြီးသူများ လှုပ်ရှားပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်၍ ဖုတ်ဝင် ကောင်အလား ကြောက်စရာ ရွံ့စရာကောင်းသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်များကို ဟောပြောပြသ ပို့ချ ရေးသားရန်မှာ တရားမရဘဲ မပြုသင့်သောအရာဖြစ်ပါသည်။ မည်မျှ အသံကောင်းကောင်း မည်မျှတရားအားထုတ်ထုတ် မည်မျှပင် အဘိဓမ္မာနိုင်နိုင် မည်မျှ စာတတ်ပေတတ်ဖြစ်ဖြစ် တရားမရဘဲ ဟောပြောပြသပို့ချရေးသားလျှင် မှားမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤအမှားသည် လောကကို များစွာနစ်နာစေပါသည်။ ရှေးအဆက်ဆက်က ဤကဲ့သို့

ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိ

၆၆၂

အမှားများကြောင့် ယနေ့လူများ တရားမရ ဖြစ်နေကြရသည်အထိ ရှိနေပါသည်။

ရှေးဆရာများပြုခဲ့သော စာဖြစ်၍ ပြစ်ရန်လည်း မဝန်မရဲ၊ ကိုယ်ထည်းထည့်၍ အသုံးချ၍လည်း အသုံးမကျဖြင့် ရှေးစာများကြောင့် ယန္တရကွရောက်နေချက်များသည် တပြိုင်တထွေး ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ တရားမသိဘဲ တရားတော်ကို ဟောပြောပြသ ပို့ချရေးသားခဲ့ချက်များကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် အဖနဖူးမှ ခြင်ကို တင်းပုတ်ဖြင့် ထုသူအလား ဖြစ်နေပါသည်။ အဖခြင်ကိုက်မခံရအောင် ခြင်ကို ထုသော်လည်း အဖသေဆုံးရခြင်းကြောင့် ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်ပါ သည်။ ထို့အတူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကြောင့် တရားပျောက်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခေတ်အဆက်ဆက်က ပုဂ္ဂိုလ်တို့အလား ယနေ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဆက်လက်မဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အဟန့်အတား ဖြစ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်တို့ နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့သည် သာသနာတော် အကယ်သန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက် နေသည်ဆိုလျှင် တရားမရသူများ တရားဟောပြောပို့ချပြသရေးသားမှု မပြုရန် ဥပဋ္ဌပြုပေးဖို့အတွက် မလွဲမသွေ ပြုလုပ်ရပါမည်။ ရဟန်းရှင်လူများ တရားဟောပြောပြသပို့ချရေးသားလိုကြ သည် ဆိုလျှင် တရားရပြီဟု ဝန်ခံနိုင် မခံနိုင် စိစစ်ကြရပါမည်။ ရပြီဟု ဝန်ခံသည်ဆိုလျှင် ဝန်ခံသောတရားကို ဆရာတော်တို့ နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့မှဖြစ်စေ၊ တာဝန်လွှဲအပ်ခံရသူများက ဖြစ်စေ၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၆၃

နာကြားလေ့လာမှု ပြုသင့်ကြပါသည်။ ဟုတ် မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ထုတ်ပေးသင့်ကြပါသည်။

မည်သူမျှ ဤအလုပ်လုပ်သူမရှိဆိုလျှင် တပည့်တော်တို့ ပြုလုပ်ကြပါမည်။ ပြုလုပ်သူရှိ၍ အစစ်ခံရမည်ဆိုလျှင်လည်း တပည့်တော်တို့ ခံကြပါမည်။ တပည့်တော်တို့၏ စိစစ်ချက် သို့မဟုတ် တပည့်တော်တို့၏ အစစ်ခံချက်သည် စစ်သူနှင့် အစစ်ခံရသူတို့ အကြား၌ ပြဿနာမပွားဘဲ ရှိစေရပါမည်။

အကယ်၍ သာသနာတော်၌ တရားရပြီဟု ပြောဆို အစစ်ခံ သူမရှိ၍ တရားတော်ဟောပြောပြသ ပို့ချရေးသားမှုများ ရပ်ဆိုင်းသွား မှုနှင့် ရင်ဆိုင်သွားမည်ကို ဆိုးသည်ဆိုလျှင်လည်း အထိုက်အလျောက် လျော့ချနိုင်ပါသည်။ တရားမရဘဲနှင့် ပြုလုပ်မှုနှင့် ဖြစ်ပွားမှုဆိုင်ရာ အကျိုးအပြစ်များကို လူတိုင်းသိသော အသိထက် လွန်သောသဘော (ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ) အထိ မပြောရ။ လူတိုင်း သိနိုင်သော သဘော အထိသာ ပြောရ၊ ပြုရ၊ ပို့ချ၊ ရေးသားရမည်ဟု ပညတ်ရပါမည်။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မများကို ဘယ်ဘုရား၊ ဘယ်တရား၊ ဘယ်စာပေ ပရိယတ် အနီးအပါးမျှ ကပ်မျှောင်ယောင်ပေါင်ရောကြိတ်ပြီး မပြော မပြ မပို့ချ မရေးသားရဟု အတိအကျ ပညတ်ရပါမည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို တဖက်ကမ်းကူးရမည့် ကွက်ကို ကျော်လွှားရာ၌ အသုံးချရန်သာ သုံးကြဖို့ ညွှန်ကြားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ရွတ်ပြ ဖတ်ပြ မော်မော်ကြွားကြွား တဆင့် ဟောကြားပြဖို့ ဟောခဲ့ခြင်းအလျင်းပင် မဟုတ်ပါ။ မြွေဖမ်းဥပမာဖြင့်ပင် ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် အပြစ်ပြဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၆၄

ထို့ကြောင့် စာပေပရိယတ်သည် မိမိကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ရန်သာ အသုံးချရမည့်အရာဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း ကြေငြာသတ်မှတ်ထားကြရပါမည်။ ယနေ့အချိန်၌ ဤသို့ သတ်မှတ် ပြီး မရှိသောကြောင့် ဘုရားတရားတော်ကို မြွေဖမ်းသူများအလား ကျင့်သုံးကြပါသည်။ ကျင့်သုံးကြပုံမှာ ဘုရားရှင်တရားတော်အထက်၌ မိမိတို့၏ အနုပညာများစွက်၍ ဟောပြောပြသပို့ချရေးသားကြပါသည်။

နာသူ ဖတ်သူ ပရိသတ်များအနေဖြင့် ဘုရားတရားကိုလည်း ကြည်ညိုပြီးဖြစ်သောကြောင့် တရားတော်၏ တည်ရာကို ဟောပြော ပြသ ပို့ချရေးသားသူဟု အထင်မကပ်အောင် မတတ်နိုင် ဖြစ်ကြရ ပါသည်။ အညှို့အငှင် အမိခံကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် တရားမရဘဲ တရားဟောပြော ပို့ချပြရေးသားရာ၌ လူတိုင်းထဲမှ လူတစ်ယောက်ဖြစ်သူပီပီ လူတိုင်းသိသာအသိထက်

မလွန်သောသဘောကိုသာ ဟောပြောပြသ ပို့ချရေးသားစေရပါမည်။
 ပရိယတ်တရားများသို့ကပ်၍ ဟောပြောပို့ချပြသရေးသားခြင်းကို
 တားမြစ်ရပါမည်။ သို့မှ ဆဏ္ဍကာ နှစ်ဖြာလုံး မညာနိုင်ဘဲ တရားရကြ
 မည်ဖြစ်ပါသည်။ တရားတော်ကို ဟန်ရေးထုတ်ဖို့အတွက် အသုံးချမှု
 လေ့ဆိုးများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး တရားတော်ကို မိမိအတွက်
 သက်သက်အသုံးချလာကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်သည်
 ထွေလီကာလီမလုပ်ဘဲ မိမိသိမြင်နားလည်ရေးကိုသာ အသုံးချလျှင်
 အသုံးမကျသောတရားတော် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယနေ့ အသုံးမချနိုင်ဘဲ
 တရားတော်များကိုဆောင်လျက် ပုထုဇဉ်ဘဝမှ မလွတ်မြောက်ကြ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၆၅

သည်မှာ တရားတော်ကို ထွေလီကာလီ လုပ်နေကြသောကြောင့်
 ဖြစ်ပါသည်။ မိမိကြီးမြင့်ရေး တက်လမ်းအတွက် လှေကားထစ်များ
 ပြုနေကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် တရားတော်ကို ဟောပြောပြသ ပို့ချရေးသား၍
 စားသောက်နေကြသည်ကို တားမြစ်ကြရပါမည်။ သာသနာတော်
 အတွက်၊ သံဃာတော်အတွက် အစရှိသည်ဖြင့် ဆင်ပြ၍ဆန်တောင်း
 လုပ်ကြမှုများမဖြစ်အောင် တားမြစ်ကြရပါမည်။ ဤသို့တားမြစ်လျှင်
 တရားတော်ကို ဘန်းပြပြီး ကြီးပွားအောင်လုပ်နေမှုများ ရပ်နားသွားပြီး
 တရားတော်သည် တရားရဖို့ဟူသော နေရာမှန်ကို ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။
 တရားတော်သည် တရားရရေးအတွက်မှ အခြားအားဖြင့်
 အလွဲလွဲအချော်ချော် အသုံးချမခံရလျှင် တရားတော်ဆောင်ကြသူများ
 တရားရကုန်ကြပါမည်။ ပုထုဇဉ်များ ပျောက်ပျက်ကုန်ကြပြီး အရိယာများ
 တိုးပွားလာကြပါမည်။

ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ရဟန်းရှင်လူများ မြတ်စွာဘုရား
 ဟောကြားသောတရားတော်များကို ဟောပြောပြသပို့ချ ရေးသား
 ချက်များသည် တရားတော်အတွက် ဖွပ်သည်ထက်ညစ် ဖြစ်၍
 ဟောပြောပြသ ပို့ချရေးသားခြင်းမပြုနိုင်အောင် တားမြစ်ပေးရန်
 ပုထုဇဉ်များအနေဖြင့် တရားတော်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လို၍
 ထမ်းဆောင်မည်ဆိုလျှင် တရားတော်ကို ကျင့်ကြံရန်နှင့် လူတိုင်သိထက်
 မပိုလွန်သော သဘောတရားများကိုသာ ဟောခွင့်ပြုရန် တပည့်တော်များ
 အလေးအနက် လျှောက်ထား တောင်းဆိုအပ်ပါသည် ဘုရား။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၆၆

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ
 ရွှေမြင်တင်တောင်
 မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်

မင်းကွန်း-မန္တလေးစာတိုက်။
 မိတ္ထူကိုပြည်ထဲရေး
 နှင့်သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါတီသုတေသနဌာန၊ ပါတီဌာနချုပ်၊ ရန်ကုန်
 ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်
 နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်
 ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန်
 တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် သံဃာ့နာယကများသို့ ပို့ပါသည်။

အပိုင်း(၅)

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၆၇

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယက

ဇေဗ္ဗိပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ။

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀-၁-၈၃။

အကြောင်းအရာ။ ကျောက်သင်္ဘောဝှါ့၊ ဝိနိစ္ဆယစာအုပ်၌

အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသော

စကားများ ကထာဝတ္ထုပါဠိ အဘိဓမ္မာကျမ်း၌

မပါဝင်ဘဲ ပါဝင်သည်ဟု နိုင်ငံတော် သီးခြား

ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၏ မိန့်ကြားချက်အမှား ကို

ဖယ်ရှားနှိမ်နင်းပေးရန် လျှောက်ထား

စွေရာလွှာပါ ဘုရား။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား-

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၌ ပါဝင်ကြသော

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတအဘိဓမ္မဟာရဌာနရ ကိုင်းကုန်းဆရာတော်ကြီး

အမှူးပြုသော ဆရာတော်တို့သည် ကျောက်သင်္ဘောဝှါ့ဝိနိစ္ဆယ စာအုပ်၌

နိဗ္ဗာန်ကိုဤကိုယ်တလံအပြင်အပ၌ ရှိကြောင်းပြောကြားလို

ကြသောကြောင့် ကထာဝတ္ထုပါဠိအဘိဓမ္မာကျမ်း၌ အညေခန္ဓာ

အညနိဗ္ဗာနန္တိအာမန္တာဟု မိန့်ဆိုထားကြောင်းမိန့်ကြားထားကြပါသည်။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၆၈

အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာနန္တိအာမန္တာဟူသော ပါဠိမှာအဘိဓမ္မာ

ကျမ်း၌ အကယ်မရှိသောပါဠိဖြစ်ပါသည်။ သီးခြားဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့

အမှတ်(၁) ဆရာတော်တို့၏လုပ်ကြံပါဠိမျှသာဖြစ်နေပါသည်။ ဤသို့

နိုင်ငံတော်အဆင့်ရှိသူများ ပါဠိမဟုတ်သည်ကို ပါဠိအတုလုပ်

မိန့်ကြားချက်လွန်ကျူးမှုသည် သာသနာတော်အတွက်များစွာ

ဝန်လေးလွန်းလှသော လွန်ကျူးမှုဖြစ်ပါသည်။
 နိုင်ငံတော်သီးခြား ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)မှဆရာတော်ကြီး
 များသည် အညေခန္ဓာ အညံနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသော စကားကို
 ကထာဝတ္ထုပါဠိ အဘိဓမ္မာကျမ်း၌ မပါရှိသည်ကို မသိသူများမဟုတ်
 ကြပါ။ ဆရာတော်ကြီးများသည် ထိုမှ ဤမှ အညတရ မထင်မရှား
 ဆရာတော်ကြီးများ မဟုတ်ကြသော ဆရာတော်ကြီးများဖြစ်ပါသည်။
 ကျေးရွာအဆင့် မြို့နယ်အဆင့်မျှရှိသော ဆရာတော်များပင်မဟုတ်ဘဲ
 တိုင်းအဆင့်မျှမက နိုင်ငံတော်ဗဟိုအဆင့်ထိ ရှိတော်မူကြသော
 ဝန်ဆောင်ဆရာတော်ကြီးများပင် ဖြစ်တော်မူကြပါသည်။ ဆရာတော်
 ကြီးများသည် စာပေအရာ၌လည်း မဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဇေမဟာ
 ရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို အလှူခံတော်မူရသည်အထိ ကြီးမား
 မြင့်မြတ်သော ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဦးစီးပါဝင်သော ဆရာတော်
 ကြီးများ ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးများသည် အညေခန္ဓာ အညံနိဗ္ဗာနန္တိ
 အာမန္တာဟူသောစကားကို ကထာဝတ္ထုပါဠိ အဘိဓမ္မာ ကျမ်း၌
 မပါဝင်ကြောင်း ဧကန္တသိကြသော ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။
 လူများ ပြောသူများ ပြောကြားကာမျှဖြင့် ယုံစားကြမည့်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၆၉

ဆရာတော်ကြီးများမဟုတ်ကြပါ။ ကြားလျှင်ပင် စာအုပ်လှန်၍ မှန်မမှန်
 ကြည့်နိုင်ကြသည့် ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။ နိုင်ငံတော်
 ဝိနိစ္ဆယကဲ့သို့ အလေးအနက်လည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ပြုရမည့်အရာ ဖြစ်၍
 ကြည့်လည်းကြည့်ကြမည့် ဆရာတော်များလည်း ဖြစ်ကြပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးများသည် အညေခန္ဓာ အညံနိဗ္ဗာနန္တိ
 အာမန္တာဟူသောစကားကို ကထာဝတ္ထုပါဠိ အဘိဓမ္မာကျမ်း၌ မပါဝင်
 ကြောင်း ဧကန်အမှန်သိကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။
 ဤသို့ဖြစ်လျက် အညေခန္ဓာ အညံနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသော
 ပါဠိကို ကထာဝတ္ထုပါဠိအဘိဓမ္မာကျမ်း၌ လာသည်ဟုပြုလုပ်ကြခြင်းမှာ
 စေတနာအပြည့်ဖြင့် ပါဠိအတုလုပ်ကြခြင်းသာ အမှန်ဖြစ်ရာပါသည်။
 ဤလုပ်ကြံမှုသည် သာသနာတော်ကို များစွာပင် အတိမ်းအစောင်းများ
 ဖြစ်ပွားစေနိုင်သော လုပ်ကြံမှုဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)
 ဆရာတော်များ၏ လုပ်ကြံကျူးလွန်မှုကို စိစစ်နှိမ်နင်းပေးရန် ဝိနည်း
 မွက်အထိကရုဏ်းမူခင်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ထုံး
 လုပ်နည်းများ၊ စည်းမျဉ်းအဖွဲ့(၅၇)အရ တရားမဟုတ်သည်ကို
 တရားလုပ်မှုအဖြစ် နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ခံ
 တပည့်တော်များ လျှောက်ထားစွေဒနာအပ်ပါသည်ဘုရား။
 နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာ နာယကအဖွဲ့ ဆရာတော်များဘုရား။

တပည့်တော်တို့သည် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဇ မဟာရဋ္ဌ
 ဂုရု တိုင်းကုန်းဆရာတော်ကြီးအမှူးပြုသော နိုင်ငံတော်သီးခြား
 ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁) ဆရာတော်များကို ကျောက်သင်္ဘောဝှါ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၀

ဝိနိစ္ဆယမိန့်ကြားချက်များ၌ နိဗ္ဗာန်ကို လူ့အပြင်အပဖြစ်ကြောင်း ပြသနိုင်ရန်
 အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသောစကားကို ကထာဝတ္ထုပါဠိ
 အဘိဓမ္မာကျမ်း၌မလာဘဲ ပါဠိအတုလုပ်၍ လှည့်စားမှုဖြင့် မတရားသူ
 အမ္မဝှါများအဖြစ် မှားယွင်းလွန်ကျူးကြောင်း
 လျှောက်ထားစွေ့နာအပ်ပါသည်ဘုရား။
 တပည့်တော်တို့သည် ကျောက်သင်္ဘောဝှါများ မဟုတ်ကြပါ။
 ကျောက်သင်္ဘောဝှါဖြစ်၍ ကျောက်သင်္ဘော ဝိနိစ္ဆယကို မကျေနပ်
 သောကြောင့် ဝိနိစ္ဆယမှုကို လှုပ်ခြောက်ခြားရန် စွေ့နာခြင်းဟု
 အထင်မမှားကြရန် လျှောက်ထားရပါမည်။ တပည့်တော်တို့၏
 ဤစွေ့နာမှုသည် ကျောက်သင်္ဘော ဝိနိစ္ဆယနှင့်မသက်ဆိုင်ပါ။
 ကျောက်သင်္ဘောဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ အမှားအတွက် သီးခြား
 ဖြစ်သော စွေ့နာချက်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစွေ့နာချက် သည်
 ကျောက်သင်္ဘောဝှါဖြစ်၍ စွေ့နာသော စွေ့နာချက် မဟုတ်ကြောင်း
 လျှောက်ထားရပါမည်။

တပည့်တော်တို့သည် ဤသာသနာတော်၌ မြတ်စွာဘုရား
 ဟောကြားခဲ့သော အရိယသစ္စာများမှ ကွဲကို ပိုင်းခြားသိပြီးသူ၊
 သမ္မယကိုပယ်ပြီးသူ၊ နိရောသို့ဆိုက်ပြီးသူ၊ မဂ္ဂကိုပွားပြီးသူ၊
 အရိယာများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစွေ့နာချက်သည်
 သာသနာတော်အတွက် မဟာနစ်နာချက်များ မဖြစ်ပွားရန်
 တားဆီးသောအားဖြင့် စွေ့နာသော စွေ့နာချက်သာ ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ပြင်လည်း တပည့်တော်တို့သည် ဤစွေ့နာချက်ကို
 မစွေ့နာလျှင် မဖြစ်သောကြောင့် စွေ့နာရခြင်းဖြစ်လည်း ဖြစ်ကြောင်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၁

လျှောက်ထားရပါမည်။ ယနေ့ သာသနာတော်သည် ပုထုဇဉ်
 (အမိုက်အကန်း)များ လွှမ်းမိုးနေပြီးဖြစ်သော သာသနာ ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် သာသနာတော်အတွက် အာဏာရှိသူများက ပြုသည်ဆိုလျှင်
 မည်သူမျှမပြောဆိုဝံ့သည်အထိ ထိတ်လန့်ကြသူများ
 “တသ”ပုဂ္ဂိုလ်များချည်း ဖြစ်နေသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။
 သူ့အပြစ်ပြောလျှင် ကိုယ့်အပြစ်ဖော်မည်ထင်၍ ကိုယ်စီကိုယ်င
 အပြစ်ရှိကြသောကြောင့် မပြောဝံ့ ရှိနေကြပါသည်။ ထာဝရပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍
 တည်တည်တန့်တန့် ပြောဆိုဝံ့သူများ ဤသာသနာ၌ မရှိဖြစ်နေပါသည်။
 ကျောင်းငဲ့ ချမ်းငဲ့ ကာငဲ့ အကျော် အစောင့်ဖြစ်နေကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ဦးဦးက လက်ရဲဇက်ရဲပြုလုပ်ကြံကြမည်
 ဆိုလျှင် ထိုအမှုကို မသိမမြင်လည်း ဖြစ်ကြပါသည်။ သိသော်မှ တသ
 ပုဂ္ဂိုလ်များပီပီ ကြောက်ထိတ်စိုးရိမ်ပြီး မသိကျွန်ပြုနေကြပါသည်။
 တည်တည်တံ့တံ့ဖြင့် အမှားကိုအမှားဟု ကြောက်ထိတ်ကင်းရှဲ ရဲဝံ့စွာ
 တင်ပြဝံ့သူ ထာဝရပုဂ္ဂိုလ်မရှိ ဖြစ်နေပါသည်။
 ထို့ကြောင့် သူများမပြရဲသောအမှားကို အမှားဟုပြရန်
 တာဝန်သည် တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့သော၊ သူများအတွက် သက်သက်
 တာဝန်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဧည့်သည်
 တပည့်တော်တို့မပြုလျှင် မဖြစ်သော ဧည့်သည်ဖြစ်၍ ဧည့်သည်ရခြင်း
 လည်း ဖြစ်ပါသည်။
 ဆရာတော်များဘုရား။

အညေခန္ဓာ အညံနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသော စကားမှာ
 အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု တိုင်းကုန်းဆရာတော်ကြီး
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၂

အမှူးရှိသော နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းရှိအဖွဲ့အမှတ်(၁) ဆရာတော်များ
 လုပ်ကြံထားသော ပါဠိဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော် သီးခြား
 ဝိနည်းရှိအဖွဲ့အမှတ်(၁) ဆရာတော်များသည် ဤပါဠိကို ကထာဝတ္ထု
 ပါဠိတော်ဟု ကျောက်သင်္ဘောဝိနိစ္ဆယစာအုပ်၌ အတိအကျ ညွှန်ပြ
 ထားပါသည်။ ဤပါဠိမှာ ကထာဝတ္ထုပါဠိ အဘိဓမ္မာကျမ်း၌ လုံးဝ
 ပါဝင်ခြင်းမရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဤပါဠိမှာ ပါဠိအတုသာဖြစ်ပါသည်။
 နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းရှိအမှတ်(၁) ဆရာတော်များ
 လုပ်ကြံထားသော ပါဠိသာဖြစ်ပါသည်။
 ပါဠိ၌ မရှိသည်ကို အရှိ၊ ပါဠိ၌ မဟောသည်ကို အဟောပြု
 ခြင်းသည် သာသနာတော်ကို များစွာနစ်နာစေပါသည်။ အဂ္ဂမဟာ
 ပဏ္ဍိတ အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ကြီး
 ဦးစီးသော ဆရာတော်များစကားဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း ပို၍နစ်နာစေ
 ပါသည်။ အမှားကြာလျှင် အမှန်ဖြစ်ဟူသော ပရိဘာသာအတိုင်း၊
 နောက်အခါ အရှည်ကြာလျှင် ဤကဲ့သို့သော ဆရာတော်ကြီးများ၏
 စကားဖြစ်သည်ဟုဆိုကာ ကျောက်ထီးကန္တာအလေးပြုစရာဟု မှတ်ယူကာ
 အမှန်ပြုသွားကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

အညေခန္ဓာ အညံနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသော စကားကို
 အမှန်စကားစု အပြုခံရလျှင် သာသနာတော်အတွက် မဟာနစ်နာမှု ကို
 မလွဲမသွေရင်ဆိုင်ရပြီးဖြစ်ပါသည်။ ခန္ဓာနှင့်နိဗ္ဗာန် တခြားစီဆိုတာ
 ဟုတ်တယ်ဟူသော စကားသာသနာတော်အတွင်း မင်းမူပြီဆိုလျှင်
 သစ္စာယန္တရား အပျက်ပြားခံရပြီဖြစ်ပါသည်။ သစ္စာယန္တရားပျက်ပြားပြီ
 ဆိုလျှင် သစ္စာကို အနှစ်ပြုတည်ဆောက်ထားသော သာသနာတော် လည်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၃

ပျက်ပြီဟုပင် ဆိုရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာန် နန္ဒိ အာမန္တာဟူသော ပါဠိ၌မရှိဘဲ အရှိလုပ် ညွှန်ပြခြင်းသည် သာသနာတော်ကို မပျက်ပျက်အောင် ဖျက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာန်နန္ဒိ အာမန္တာဟူသော စကားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အရိယသစ္စာ အဘိဓမ္မာကို ပုတ်ခတ်တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးသောစကားဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ အရိယသစ္စာ အဘိဓမ္မာ၌ ၊ ကွေကို ပိုင်းခြားသိမှုသဏ္ဌာန်ကို ပယ်မှု နိရောဆိုက်မှု မဂ္ဂကို ပွားများမှုများသည် တချိန်စီပြား၍ တခြားစီဖြစ်ကြသည် မဟုတ်သောတရားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂ ကွေသိပြီးနောက်မှ သဏ္ဌာန်ကို တခါပယ်နေရသည် မဟုတ်ပါ။ ၂ ကွေသိမှုနှင့် သဏ္ဌာန်ပယ်မှုမှာ ၂ ကွေကို သိခြင်းသည်ပင် သဏ္ဌာန်ပယ်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ တချိန်တည်း၌ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့အတူ ၂ ကွေသိမှုသဏ္ဌာန်ပယ်မှုနှင့် နိရောဆိုက်မှုမှာလည်း တချိန်တည်း ဖြစ်ပါသည်။ သိမှု ပယ်မှုဖြစ်ခြင်းသည်ပင် ငြိမ်းအေးမှုဆိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ သိမှု ပယ်မှုပြုသည်ကတည်း ငြိမ်းအေးမှုဆိုက်သည်ကတည်း။ ဤသို့ မဟုတ်ပါ။ သိ၍ပယ်ပြီးနောက်မှ ငြိမ်းအေးမှုကို သီးသန့်သွား ဆိုက်နေရသည်မဟုတ်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ သိပယ်ဆိုက်ပွားနှင့် ပွားလည်း ဤအတူ တချိန်တည်းဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ သစ္စာလေးပါး ယန္တရားသည် အခြားအခြား သော စက်ယန္တရားများနှင့်အတူပင် စက်အစိတ်အပိုင်းများ တပြိုင်နက် အလုပ်လုပ်နေကြရသော ယန္တရားဖြစ်ပါသည်။ သစ္စာတပါးနှင့်တပါး အချိန်ခြား နေရာခြား၍ ဖြစ်ပွားကြသည်မဟုတ်ပါ။ ၂ ကွေ၊ သဏ္ဌာန် ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၄

မဂ္ဂသစ္စာများသာ ခန္ဓာမှာရှိ၍ နိရောဓသည် ခန္ဓာမှ တခြားမှာရှိသည် ဆိုလျှင် အရိယသစ္စာလေးပါးသည် စက်ယန္တရားပင် အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါတော့မည်နည်း။ စက်တစ်ခု၌ စက်အစိတ်အပိုင်း လေးခုရှိရာ သုံးခုမှာသာ ဤမှာရှိ၍ တခုသည် အခြားမှာရှိသည်ဆိုလျှင် ဤစက် သည် လည်၍ နိုး၍ရသောစက်ပင် မမည်ရာပါ။

ထို့ကြောင့် အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာန်နန္ဒိ အာမန္တာဟူသော အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု တိုင်းကုန်းဆရာတော်ကြီး အမှူးပြုသော နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းရ်အမှတ်(၁) ဆရာတော်များ၏ လုပ်ကြံပါဠိ အဘိဓမ္မာမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အရိယ သစ္စာသာသနာတော်ကို ရစရာမရှိအောင် ပုတ်ခတ်တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးသော များစွာဆိုးညစ်ယုတ်မာသော လုပ်ကြံမှုစကားသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ သာသနာတော် လုပ်ကြံခံရမှုသည် လောကအတွက်

လည်း များစွာမှပင် နစ်နာမှုများဖြစ်စေမည်ဖြစ်ပါသည်။ လူများသည် သစ္စာယန္တရား၏ ရှင်သန်လည်ပတ်မှုကို မတွေ့မြင်နိုင်ကြရ ဖြစ်ကြပါမည်။ သစ္စာ ယန္တရားအစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော ၊ ကွ သန္ဓယ မဂ္ဂ တခြား နိဗ္ဗာန်နိရော တခြားတွေ့ကြရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ယန္တရား မဟုတ်ဘဲ ယန္တရားအစိတ်အပိုင်းများဖြင့် လူတို့အတွက် အဘယ်သို့ မျက်စေ့လည် ပြေကြပါမည်နည်း။ ပို၍ပင် မျက်စေ့လည်ကြရပါမည်။ နိရောသစ္စာဆိုက်မှုသည် ၊ ကွသိခြင်း စသည်မှ တခြားဖြစ်သည်ဆိုလျှင် နိရောသစ္စာသည် နိကဏ္ဍနာဠပုတ္တ၏ မွေဖြစ်သော သံသရာမှ ပြေးလွှားရမှုများ ရပ်ဆိုင်းမှုဟူသည်နှင့် မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၅

အဘယ်သို့ ခြားကြပါမည်နည်း။ နိကဏ္ဍများသည် မမွေးမီက အမှုများ ကုန်ရန်ကွဲခံကြသည်။ မကုန်လျှင် သေပြီးကျင်လည်ရဦးမည်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကုန်လျှင် သေပြီးမကျင်လည်ရတော့ဟု ဖြစ်သည်။ လယ်တီဆရာတော်သည် နိဗ္ဗာန်အဖွင့်၌ ခန္ဓနိဗ္ဗာန်သည် ဤအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ လယ်တီ၏ ခန္ဓနိဗ္ဗာန်သည် သစ္စာယန္တရားကို တခုစီလွင့်ကျနေသည်ဟု အယူမှားကြောင့် ဖြစ်ပွားသော ဥဇ္ဈမိစ္ဆာ ဝိဋ္ဌိသာဖြစ်ပါသည်။ အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသော အယူအဆများကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးကို ကာလဌာနတခြားစီ အယူအဆမှားကြောင်း ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပထမ ရွှေကျင်ဆရာတော်၏ ရုပ်ထူး နာမ်ထူး နိဗ္ဗာန်သည် လည်း သစ္စာယန္တရား၏ အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်သော ၊ ကွသိမှု စသည်ကတခြား၊ နိရောဆိုက်မှု စသည်ကတခြား၊ ဤသို့ သစ္စာများ ကာလဌာန ခြားသောကြောင့် ဖြစ်ပွားသော သဿတမိစ္ဆိဋ္ဌိသာ ဖြစ်ပါသည်။

အညေခန္ဓာ အညနိဗ္ဗာနန္တိ အာမန္တာဟူသော အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ အဘိဇေမဟာရဋ္ဌဂုရု တိုင်းကုန်းဆရာတော်အမှူးရှိသော နိုင်ငံတော်သီခြားဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁) ဆရာတော်တို့၏ လုပ်ကြံ အဘိဗ္ဗာသည် ဤသို့ပင် လူသားအား သဿတဥဇ္ဈမိစ္ဆိဋ္ဌိ ဆရာများဖြစ်ပွားပြီး ၊ ကွရေယာဉ်ကြော မြောအောင် ပြုနေသော ဆိုးဝါးသောလုပ်ကြံမှုဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ လောကသာသနာနှစ်ဖြာလုံးကို ရစရာမရှိအောင် ဖျက်ဆီးနေသောအမှားကို နိုင်ငံတော်အဆင့်ခြံ ပါဠိ၌မရှိဘဲ အရှိလုပ်၍ မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၆

ရမ်းကားကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဤလွန်ကျူးမှုကို နိုင်ငံတော်အဆင့်အထိ လူသိရှင်ကြား မှားမှန်သိအောင် အကျယ် တဝင့် စီရင်နှိပ်ကွက်ဖယ်ရှင်းဖြန့်ဝေပေးကြရန် တပည့်တော်များက

အလေးအနက်လျှောက်ထားတောင်းဆိုအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ

ရွှေမြင်တင်တောင်

မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်။

မင်းကွန်း-မန္တလေးစာတိုက်

မိတ္ထူကို - ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။

- ပါတီသုတေသနဌာန၊ ရန်ကုန်။

- နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်။

- နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန်။

- သာသနာရေးဝန်ကြီး၊ ရန်ကုန်။

- တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ သံဃာ့နာယကအဖွဲ့

ဥက္ကဋ္ဌများသို့ ပေးပို့သည်။

x x x x x x x x x x

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၇

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့

ဧည့်ပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀-၁-၈၃။

အကြောင်းအရာ။ ကြောင်ပန်းဝါကို အမ္မအဖြစ်၊ ဧစ္ဆေနာ

ကြသော ဧစ္ဆေနာဆရာတော်များ၊ မှ ဖြစ်သော

(၁၉)ချက်ကို အမ္မဟု စွပ်စွဲသော ကြောင့်

အ မ္မ ဝါ ိ မျှ ှး ဖြ စ် သ ျ လ ည်း

အမ္မဝါစွန့်လွှတ်ကြောင်း လက်မှတ်ထိုးခြင်း

မရှိ၍ အမ္မဝါများသာ ဖြစ်နေသေးကြောင်းနှင့်

ဤအမ္မဝါ ဧစ္ဆကာတို့အား အမ္မဝါ

စွန့်လွှတ်ရေး နိမိတ်ပေးရန် ဧစ္ဆကာလွှာ။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား-

တပည့်တော်တို့သည် ကြောင်ပန်းဝါဝိနိစ္ဆယ စာအုပ်ကို

ဖတ်ရှုကြရပါသည်။ ဤစာအုပ်၌ ဧစ္ဆကာများသည် ကြောင်ပန်းဝါ

အပေါ်သို့ အချက်(၄၃)ချက် ဧစ္ဆကာကြပါသည်။ ကြောင်ပန်း ဝါ

များက (၁၂)ချက် ငြင်းပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယများက (၂၂)ချက်ကို အမ္မ

(၁၉)ချက်ကို မှုဟုဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၈

ဤသို့ဖြစ်သောကြောင့် ကြောင်ပန်းဝါ အရှင်မြတ်များသည်

သူတော်ကောင်းများပီပီ သူတို့ယုံမှားမိသော အမ္မများကို စွန့်လွှတ်
ကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးသွားကြပါသည်။ ဤအကြောင်းကို
၂၀၀၀များနှင့်တကွ လက်မှတ်များပါ ဖော်ပြထားသည်ကို အထင်အရှား
ဖြစ်ကြရပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း ဧည့်ကဆရာတော်များသည်
ကြောင်ပန်းဝါများကို ဖိဖိနိပ်နိပ် ပုတ်ပုတ်ခတ်ခတ် ဧည့်နာကြစဉ်က
ဧည့်နာကြပြီး၊ သူတို့ဧည့်နာချက်များသည်ပင် မွှေကို အမွှေပြုမိ
သောကြောင့် အမွှေဝါများ ဖြစ်နေလျက် အမွှေဝါကို စွန့်လွှတ်ခြင်း
မရှိဘဲ အရှက်ကင်းစွာ နေခွင့်ရနေကြပါသည်။
ဧည့်ကဆရာတော်များသည် တရားကို မတရားဟု
ဧည့်နာကြသူများဖြစ်၍ မတရားသော ဧည့်ကအမွှေဝါ ဧည့်ကများ
ဖြစ်နေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမွှေဝါကို ဧည့်က များ
စွန့်လွှတ်ရန်နှင့် စွန့်လွှတ်ကြောင်း ၂၀၀၀နှင့်လက်မှတ်များ လူသိရှင်ကြား
ဖော်ပြပေးရန် လိုအပ်လှပါသည်။ ထို့ထက် ကြောင်ပန်း ဆရာတော်
သူတော်ကောင်းများကိုပင် မွှေကို အမွှေဧည့်နာမိ၍ တောင်းပန်ခြင်းပင်
ပြုလုပ်သင့်ကြပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျက် ဧည့်ကဆရာတော်များသည် တစုံတရာမျှ
မပြုမိရှိခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကြောင်ပန်းဝါများ အမွှေဖြစ်ကြောင်း
ဧည့်နာသူ ဧည့်ကဆရာတော်များသည် အမွှေ ဝါများဖြစ်ပါသည်။
ဤအမွှေဝါများအား အမွှေဝါ စွန့်လွှတ်စေရန် စွန့်လွှတ်ကြောင်း
လူသိရှင်ကြား လက်မှတ်ရေးထိုးစေရန် တပည့်တော် များက
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၇၉

ကြောင်ပန်းဝါဧည့်ကများဖြစ်သူ ဦးပညာဝံသ၊ ဦးသုဇာတ၊
ဦးဂန္တိရမ္မိ(ဓမ္မရိယပါဠိပါရဂူ) ဦးဇောတိက (ဓမ္မာရိယ)တို့အား
ဆရာတော်တို့ နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကထံ လျှောက်ထား
ဧည့်နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ
ရွှေမြင်တင်တောင်
မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်။

မင်းကွန်း-မန္တလေးစာတိုက်

မိတ္တူကို - ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။

- ပါတီသုတေသနဌာန၊ ရန်ကုန်။

- နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်။

- နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန်။

- သာသနာရေးဝန်ကြီး၊ ရန်ကုန်။

- တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ သံဃာ့နာယကအဖွဲ့

အသီးသီးသို့ ပေးပို့ပါသည်။

× × × × × × × × × ×

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၀

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့

ဧည့်ပကျောင်းဆောင်၊ ကမ္ဘာအေးကုန်းမြေ၊

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀-၁-၈၃။

အကြောင်းအရာ။ နိုင်ငံတော် သီးခြားဝိနည်းရ်အဖွဲ့အမှတ်(၂)

ဆရာတော်များ၏ လူသေလူဖြစ် ဂ္ဏီနုဉ္စ

ဝိနိစ္ဆယစာအုပ်၌ တရားမဟုတ်သည်ကို

တရားလုပ်တင်ပြချက် အဓမ္မကိုပယ်ဖျက်

နှိမ်နင်းပေးရန် ဧည့်နာလွှာ။

လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား-

တပည့်တော်တို့သည် သောတိတာရုံဆရာတော် အမျိုးပြုသော

နိုင်ငံတော်သီးခြားဝိနည်းရ်အဖွဲ့အမှတ်(၂) ဆရာတော်များ

“လူသေလူဖြစ် ဂ္ဏီနုဉ္စဝိနိစ္ဆယ”စာအုပ်ကြီးကို ဖတ်ကြရပါသည်။

ဤစာအုပ်ကြီး စာမျက်နှာ(၆၀၇)၊ စာကြောင်း(၁၃)၌ ဝိစိကိစ္ဆာ

သေပြီးဖြစ် မဖြစ်၊ ယုံမှားခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ သေပြီး ဖြစ်သည်ဟု

အတိအကျဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ခြင်းသည် ဝိစိကိစ္ဆာကို

ပယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထားပါသည်။

ဤတင်ပြချက်သည် မမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေကို

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၁

လူများအားညွှန်ကြားအသိပေးနေသော တင်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။

လူမမွေးမီနှင့် သေပြီးအခြေအနေများသည် တရားမဟုတ်သော၊

ဘုရားလည်းမဟောသော အခြေအနေများဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တရားမဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ ဘုရားမဟော

သည်ကို အဟောလုပ်သော ဤတင်ပြချက်ကို အဓမ္မဝါဖြစ်ကြောင်း

ဆုံးဖြတ်ပယ်ဖျက်နှိမ်နင်းပေးရန် တရားတော်တို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃာ့

မဟာနာယကအဖွဲ့ရုံးသို့ လျှောက်ထားဧည့်နာအပ်ပါသည်ဘုရား။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏဝန္တ

ရွှေမြင်တင်တောင်

မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်။

မင်းကွန်း-မန္တလေးစာတိုက်

မိတ္တူကို - ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။

- ပါတီသုတေသနဌာန၊ ရန်ကုန်။

- နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်။
- နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်၊ ရန်ကုန်။
- သာသနာရေးဝန်ကြီး၊ ရန်ကုန်။
- တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်အသီးသီးရှိ သံဃာ့နာယကအဖွဲ့၊ အသီးသီးသို့ ပေးပို့ပါသည်။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၂

x x x x x x x x x x

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၃

ဆက်ကပ်ရန်-

-မြို့နယ်သံဃာတော်များ

တ ဆ င် - - - - -

မြို့နယ်သံဃာ့နာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ

-မြို့

နေ့စွဲ၊ ၁၃၄၄ခု၊ ပြာသိုလဆုတ် (၇)ရက်။

အကြောင်းအရာ။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယကဖြစ်သူ တပည့်တော်အား

အခြေအမြစ်မရှိသော သီလဝိပွတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲ

နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးမှုမပြုနိုင်ရေးအတွက် သတိ

ဝိနည်းပေးရန် သံဃထံတရားဝင်တောင်း

ဆိုခြင်း။

ရိုသေစွာ ဦးခိုက်လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။

သာသနာတော်ရှိ အားလုံးသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ

ဘုရား။ တပည့်တော် လျှောက်ထားတောင်းဆိုအပ်ပါသည်။ သံဃာ

သည် တပည့်တော်အား မည်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကမျှ အခြေအမြစ်မရှိ

သော သီလဝိပွတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးမှုမပြုနိုင်ရန် ဥတ္တိစတုတ္ထကံ

ပြု၍ သတိဝိနည်းပေးပါမည့်အကြောင်း လျှောက်ထားတောင်းဆို

အပ်ပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်သည် သတိဝိနည်းကို တောင်းဆို

ခွင့်ရှိသူ ကတကရဏီယဓိဏာသဝ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၄

ယနေ့အချိန်၌ တပည့်တော်သည် နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာ

နာယကအဖွဲ့သို့ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ

ဆက်ကပ်ရာမှ ကိလေသာခပ်သိမ်း ငြိမ်းပြီးသူဟူသော စကားအရ

နိုင်ငံတော်သံဃာ့မဟာနာယကအဖွဲ့ တွဲဘက်အကျိုးဆောင် ဦးဝဏ္ဏသီရိ၏

တိုက်တွန်းချက်ဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း လက်ထောက် သာသနာရေးအရာရှိ

ဦးစိုးမြင့်က အခြေအမြစ်ကင်းမဲ့သော စတုတ္ထပါရာဇိက သီလဝိပွတ္တိဖြင့်

စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားနေ မှုကို ခံနေရပါသည်။

ဤသူတို့၏ မိုက်မဲမှုသည် အာဏာလက်ကိုင်ရှိသူတို့၏ အမှုဖြစ်၍ မြို့နယ်နှင့်တိုင်းဝန်ညှိရဲများတိုင်အောင် ‘အထက်မှ လာသည်ပင်’ဟု နှလုံးပြု၍ ဆက်လက်မိုက်မဲအောင် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့သည် အထိ ဖြစ်ပါသည်။ မြို့နယ်နှင့်တိုင်းဝန်ညှိရဲများသည် မိမိတို့မျက်စေ့ နှစ်ကွင်း အလင်းမရဖြစ်နေလျှင် လမ်းလျှောက်သော်မှ ဝန်စည်မပါ၊ ဗလာကိုယ်ချည်း ဖြေးညှင်းစွာ လျှောက်သင့်ကြပါလျှက် ဤသို့မဟုတ် ဖြစ်နေကြပါသည်။ ပညာမျက်စေ့ အလင်းမရဘဲ ဝန်လေးကြီးများ ထမ်းလျက် ကိုယ်မကျွမ်းသောလမ်းကို အပြေးအလျှင်လျှောက်၍ မှောက်လဲဝန်ပိခံကြရသည်အထိ မိုက်မဲကြပါသည်။ ဂုဏ်လာဘ၌ ပုထုဇဉ်အဖြစ်သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ရွံရှာစက်ဆုတ်ဖွယ် ကောင်းလေစွ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသူတစ်စုတို့၏ မသိမိုက်မဲမှုများ သာသနာတော်ကို အစွန့်အထင်း အထင်ရလေအောင် သံဃာတော်သည် အရဟာ ပုဂ္ဂိုလ်များအား ပေးရမြဲဖြစ်သော သတိဝိနည်းကို ဥတ္တိစတုတ္ထကံပြု၍ တပည့်တော်အား အချိန်မီပေးကြရန် တောင်းဆိုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၅

ဧည့်နာစေသူ၊ ဧည့်နာသူ၊ ဝိနိစ္ဆယပြုသူ၊ ဤသူအားလုံးသည် တပည့်တော်အား အခြေအမြစ်မရှိသော စတုတ္ထ ပါရာဇိကသီလပျက်စီးမှုဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးနေကြပါသည်။ သူတို့သည် တရားရသည်ကိုလှိုင်း တရားမရသည်ကိုလှိုင်း၊ မသိကြသူ များသာဖြစ်ကြပါသည်။ ကုန်ကုန်ပြောလျှင် သူတို့သည် တရားကိုပင် မသိကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့ကို သံဃာမျက်မှောက် ခေါ်ယူ၍ ဤအကြောင်းများကို မေးစိစစ်ကြည့်လျှင် အထင်အရှားဖြစ်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျက် သူတို့သည် တပည့်တော်က တပည့်တော်နှင့် ထိုက်တန်သော စကားပြောသည်ကို အခြေအမြစ်မရှိသော အပြစ်ဖြင့် တပည့်တော်ကို စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးရန်ကြိုးစားကြပါသည်။ သူတို့သည် တရားကို စာထဲပေထဲမှာသာ တွေ့ဖူးကာမျှဖြစ်၍ တရားကိုမျှ မသိကြသူများဖြစ်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့ တရားရသည်ကိုလည်း နည်းနည်းမျှ ရိပ်မိနိုင်ခြင်းမရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့သည် တပည့်တော်က တရားမရဘဲ တရားရကြောင်း ပြောမိသည်ဟု ဝန်ခံသည်ကို လုံးဝမတွေ့ဘူးဘဲ အခြေအမြစ်လုံးဝမရှိသော စတုတ္ထပါရာဇိကအပြစ်ဖြင့် တပည့်တော် တို့ကို နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစားကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ အခြေအမြစ်မရှိသော စတုတ္ထပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးရန်ကြိုးစားနေကြမှုများကို တပည့်တော် သတိဝိနည်းပေးပြီး ငြိမ်းအေးပေးကြရန် တောင်းဆိုရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သာသနာတော်တရပ်လုံးရှိ သံဃာတော် အချုပ်မြတ်များ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၆

ဘုရား၊ ကြားသိတော်မူကြရန် တပည့်တော် လျှောက်ထားအပ်ပါသည်
ဘုရား။ တပည့်တော်သည် လောကမျက်လုံးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားအပ်သော မင်္ဂလေးတန် ဖိုလ်လေးတန် အမှန်ပင်ရရှိပြီးပါပြီ
ဘုရား။

တပည့်တော်၏ စကားသည် အထင်ဖြင့်ပြောသော စကား၊
ငါ့စကားနွားရစကား၊ စကားမို့ဆို ပျားမို့ချိုစကား၊ အစစ စကားရပ်
များနှင့် ထွေပြားရောယှက်ဖွယ်ရှိသော စကားဖြစ်သည်ဟု မသိသူများ
က ထင်ကောင်းထင်ပါမည်။

တပည့်တော်စကားကို ကြားကာမျှမဟုတ်ဘဲ ယုံစားတော်
မူကြနိုင်ကြရန် တပည့်တော်စကား၏ အနက်အတ္ထကို တပည့်တော်
ကိုယ်တိုင် ရှာပြစေရန် တပည့်တော်ကို တောင်းဆိုကြရန်ဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်သည် တပည့်တော်စကား၏ အနက်အတ္ထသိလို၍
တောင်းဆိုလာသူအား အနက်အတ္ထဖော်ပြရန် အသင့်ရှိနေသူ ဖြစ်ပါသည်။
ပုဂ္ဂိုလ်ကဖြစ်စေ၊ ဂိုဏ်းကဖြစ်စေ၊ သံဃာကဖြစ်စေ၊ အချိန်မရွေး၊

နေရာမရွေး၊ အဆင့်မရွေး ညွှန်ပြရန် ဖြစ်ပါသည်။
မြန်မာပြည်၌ သာသနာတော်သည် နေအသွင် လအသွင်
ထင်ရှားထွန်းကားနေပါသည်။ ပရိယတ်အားဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ
နှုတ်ပုံဆောင်နေသော ဆရာတော်များပင် သုံးလေးပါးမက ရှိနေပါပြီ။
တပုံဆောင်၊ နှစ်ပုံဆောင်များကား အများအပြားဖြစ်ပါသည်။ ပိဋကတ်
သုံးပုံ နှုတ်ပုံဆောင်ဆရာတော်များထံ တပည့်တော်ညွှန်ပြသော
မ္မတ္တအား မှားယွင်းကြောင်း ရှာဖွေမိန့်ကြားပေးရန် လျှောက်ထား
ကြည့်ကြစေချင်ပါသည်။ ပဋိပတ်ဘက်မှလည်း ရိပ်သာဆရာတော်များ၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၇

တောနေဆရာတော်များ အများအပြားရှိပါသည်။
ထိုဆရာတော်များထံလည်း တပည့်တော်များညွှန်ပြသော
မ္မတ္တအား မှားယွင်းကြောင်းရှာဖွေမိန့်ကြားပေးရန် လျှောက်ထား
နိုင်ကြပါသည်။

လောကီဘက်မှလည်း သိပ္ပံ ဝိဇ္ဇာ၌ ပါရဂူမြောက်
ပေါက်ရောက်ကြသူ ရဟန်းရှင်လူအများ ရှိပါသည်။ ထိုသူတို့ထံလည်း
တပည့်တော်များ ညွှန်ပြသော မ္မတ္တအား မှားယွင်းကြောင်း ရှာဖွေ
ပေးရန် မိန့်ကြားနိုင်ကြပါသည်။

ထိုသူအားလုံးသည် တပည့်တော်ညွှန်ပြသော မ္မတ္တအား
မှားယွင်းကြောင်းမပြနိုင်ဘဲ ရှိစေရပါမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
တပည့်တော်သည် အမှန်ကို မြတ်စွာဘုရားညွှန်ပြသည့်အတိုင်း

ကိုယ်တိုင်ထိုးဖောက်ပြီး သိမြင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ထိုသူအားလုံးကိုပင် တပြိုင်နက် တွေ့ဆုံညွှန်ပြရန်
 တပည့်တော်အနေဖြင့် အသင့်ရှိသည်အထိဖြစ်ပါသည်ဟု
 လျှောက်ထားလိုပါသည်။
 ထိုသူအားလုံးသည် အရေအတွက်အားဖြင့် များပါမည်။
 တတ်မြောက်လေ့လာပြီးသော ကျမ်းဂန်များလည်း များစွာနက်နဲ သည်ထိ
 ဖြစ်ပါမည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုအရာများသည် အမှန်တရားကို
 ကျေပျက်အောင်၊ ချေဖျက်နိုင်သောအရာများ မဟုတ်ဘဲ ရှိကြပါသည်။
 အမှန်တရားသည် စကားမျှဖြင့် ပြီး၍ရကောင်းသည်မဟုတ်ပါ။
 အကယ်အရှိအထိ ရောက်မှသာ ပြီးသောအရာဖြစ်ပါသည်။
 အမှန်တရားသည် ကျမ်းဂန်၌ လာရုံမျှဖြင့် မပြီး၊ အများတကာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၈

ဝိုင်းဝန်းပြောဆိုရုံနှင့်မပြီးဟု ဆိုလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 မည်မျှအရေအတွက်များများ မည်မျှစာပေ ကျမ်းဂန် တတ်တတ်၊
 တပည့်တော် ညွှန်ပြချက်ကို မချေဖျက်နိုင် ဖြစ်ကြပါမည်။
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုသူတို့၏ စကားများကိုကား
 တပည့်တော်များ ချေဖျက်နိုင်ကြပါသည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံ နှုတ်ဂုံဆောင်
 တို့၏ စကားပင်ဖြစ်ပါစေ၊ အဘိဇ္ဇမဟာရဋ္ဌဂုရုတို့စကား၊ အဂ္ဂမဟာ
 ပဏ္ဍိတတို့စကား ပဋိပတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့စကား အားလုံးပင်
 တပည့်တော်တို့ ဖျက်နိုင်ပါသည်။ ချေဖျက်ပြီး လျှောက်မှုအဖြစ်လည်း
 နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကထံ စာအစောင်စောင်ဖြင့် တပည့်တော်တို့
 လျှောက်ထားခဲ့ကြပြီးဖြစ်ပါသည်။
 တပည့်တော်သည် ပိဋကတ်သုံးပုံကိုထား၍ ပရိတ်ဆယ့်တစ်
 သုတ်ကိုပင် မရရှိတော့သူဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သုမ္မရာ
 ၏ တစိတ်တပိုင်းမြင်သောလည်း သုမ္မရာမြင်သည်ဟုဆိုရသကဲ့သို့
 ဖြစ်ပါသည်။ တရားမှန်နှင့် တရားမှားကို ကွဲပြားစွာသိပါသည်။
 တရားဟူသည် ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ပြားသော်လည်း ဝိမုတ္တိရသရှိသော
 အရာချည်း ထပ်တူဖြစ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 တပည့်တော် လျှောက်ထားလိုသည်မှာ တပည့်တော်၏
 မင်္ဂလေးတန် ဖိုလ်လေးတန်ကို ရခဲ့ပြီဟူသော စကားကို၊ စကား မို့ဆို
 ပျားမို့ချိုလား သိသာရန် ထုကြ၊ ချေကြ၊ ချွတ်ကြစေချင်ပါသည် ဟူ၍
 ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်သည် နိုင်ငံတော် သံဃာ့မဟာနာယကနှင့်
 လက်လှမ်းမီသော သံဃာများထံ စာတန်းပေါင်းများစွာကိုလည်း
 ဆက်ကပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ဌာနချုပ်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၈၉

ပါတီသုတေသနဌာန၊ သာရေးရာ၌ တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်

အတွက် ဆောင်ရွက်ချက်များ အစုံအလင်နီးပါး ပို့ထားပါသည်။
သံဃာတော်တို့ထံ ဆက်ကပ်စာများရော၊ အခြားဆောင်ရွက်ချက်များ
ပါဖြစ်ပါသည်။ ဝိည္ဇိမဂ်သုံးသပ်ချက်၊ မိလိန္ဒပညာဝတ္ထု သုံးသပ်ချက်၊
နိဗ္ဗာန်ပနီသုံးသပ်ချက် စာအုပ်များနှင့် တပည့်တော်ဟောပြောသော
ကြိုးများမှ အချို့(၂၅)ခွေ တို့ဖြစ်ပါသည်။ လက်လှမ်းမီသူများ
လေ့လာရန်၊ စုံစမ်းလိုက စုံစမ်းနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်တို့ကို တိုက်ရိုက်မေးမြန်းခြင်း စုံစမ်းခြင်းပြုလို
လျှင်လည်း ပြုကြစေလိုပါသည်။ တပည့်တော်တို့ ဆောင်ရွက်သမျှ
တိတိခွေနှင့်စာအုပ်စာတမ်းများ ရှိသည်များကို လေ့လာလိုက အချိန်မရွေး
ကြွရောက်လေ့လာကြရန်ဖြစ်ပါသည်။ လူကိုယ်တိုင်
တွေ့ဆုံလိုသည်ဆိုလျှင် လူကိုယ်တိုင် ရောက်လာရန်ဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်သည် ဘယ်အမှုကိုမျှ ပြုရန်ဝန်မလေးပါ။ သာသနာတော်
အတွက် အောင်ပန်းတချက်ကို တပည့်တော် ထာဝရပန်ဆင်ပြီး
ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သံဃာတော်များက သာသနာတော်မှ
စွန့်ပစ်လိုက်မည်ကိုပင် တပည့်တော်အတွက် ဝန်မလေးပါ။
သံဃာတော်များနှင့် သာသနာတော်အတွက်မှ တပည့်တော်
ဝန်လေးချင်သလိုဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသားတော်ချင်းအတူတူ၊ သိသူက
မသိသူကို မစွန့်ပစ်သင့်ဟု ထင်မြင်မိသည်ကတချက်၊
သာသနာတော်တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ရန်ရှိသည်ကတချက်ကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

တပည့်တော်သိသော ဘုရားတရားတော်များ၏ အနက်အတ္ထ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၉၀

သည် ပရိယတ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များသိသော အနက်အတ္ထနှင့်
ခြားနားဆန်းစစ်ရပါမည်။ မှန်ကန်လေးနက်ရပါမည်။ အသုံးကျတန်ဘိုး
ရှိရပါမည်။ ဤအကြောင်းကို တပည့်တော်၏ လုပ်ဆောင်ခဲ့ချက်များ၊
လေ့လာလျှင် အထင်အရှား တွေ့ရှိရပါမည်။
ထို့ကြောင့် တပည့်တော်သည် သာသနာတော်တရားများကို
မည်သူမျှမသိသေးသော အနက်သစ်ဖွင့်ရဦးမည်ဖြစ်ပါသည်။
စာရေး၍လည်း ဖွင့်ရပါဦးမည်၊ ဟောပြော၍လည်း ဖွင့်ရပါဦးမည်။
ညွှန်ပြ၍လည်း ဖွင့်ရပါဦးမည်။ သာသနာတော်ကြီး ထင်ရှားလာရန်
လောကကြီး လင်းချင်းလာရန် တပည့်တော်ဆောင်ရွက်ရပါဦးမည်။
သတင်းသုံးဖော်သံဃာတော်များထံလည်း အဖွင့်သစ်များ အမျှဝေရပါ
ဦးမည်။
ဤသို့ ဆောင်ရွက်ရာ၌ ပုထုဇဉ်ရဟန်းရှင်လူများသည် ငြူစူ
လိုကြပါသည်။ အထူးအားဖြင့် စာတတ်ပေတတ် တရားတတ်ဆိုသူ
များသည် ပို၍ငြူစူလိုကြပါသည်။ တပည့်တော်တို့ မင်းကွန်းမှ
တိပိဋကရ ဆရာတော်ကြီးဆိုလျှင် တပည့်တော်တို့အပေါ်

အထူးငြူစုနေသည်ဟု အများအသိဖြစ်ပြီး အများအပြားပြောနေကြပါသည်။

တပည့်တော်သည် ဆရာတော်ကြီးကို မငြူစုပါ။ ပရိယတ်တာဝန်တွေ အများကြီးကို ဆောင်နိုင်သောကြောင့် ချီးကျူးပင် ချီးကျူးကြပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ချီးကျူးသောကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏အနက်အဖွင့်အမှားကို ချန်ထား၍မဖြစ်သာအောင် ရှိခဲ့ပါသည်။ ဤအမှုသည်ပင် တိပိဋကဂုဏ်ကို ထိခိုက်အောင် ပြုသလို ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိ

၆၉၁

ရှိသောကြောင့် အငြူစုခံရခြင်းဖြစ်ဟန် ရှိပါသည်။ လောက၌ ဂုဏ်ရှိသူတို့၏ အငြူစုကိုခံရခြင်းသည် ထိခိုက်ပါသည်။ လူအများသည် အသိခေါင်းပါးကြပါသည်။ ဂုဏ်ရှိသူကိုသာ မြင်တတ်ကြပါသည်။ အမှန်ကို မမြင်နိုင်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် ဂုဏ်ရှိသူအလို အကြိုက်လိုက်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်တရားကို ဖြန့်ပွားရာ၌ အဟန့်အတားသဖွယ် ခံရပါသည်။ အခုအချိန်၌ အမူလက အာပတ်ဖြင့် အစွဲဆိုခံရခြင်းသည်ပင် ဤငြူစုမှု စက်ကွင်းမှ မလွတ်ကင်းပါ။ လာဘ်ဂုဏ်တို့၌ ယစ်မူးသူတို့သည် ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရေးအတ္တလွန်ကဲသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သာသနာတော် ဘယ်သို့ဖြစ်ဖြစ် မိမိနစ် ပြီးရော ထားနိုင်ကြပါသည်။ ဘယ်လောက်မှန်မှန်၊ ဘယ်လောက်အသုံးကျကျ မိမိအကျိုးနှင့်ကွာဟလျှင် ကြည့်နေ၍ မဖြစ်ဟူ၍ မြင်ကြပါသည်။

ပုထုဇဉ်များသည် သာသနာတော်အတွက်၊ ကိုယ့်အတွက် နှစ်စွန်းနှစ်ဖက်ရှိသည်ဆိုလျှင် ကိုယ့်အတွက် ပထမသာသနာတော်အတွက်၊ တိယဤသို့ဖြစ်ကြပါသည်။ ကိုယ်လည်း ကောင်းစား၊ သာသနာလည်း ထောက်ပံ့ရာရောက်သည်ဆိုလျှင် လုပ်ကြပါသည်။ သာသနာအတွက် မပါချင်နေ၊ ကိုယ့်အတွက် ကောင်းစားလျှင်ပင် လုပ်ကြပါသည်။ ကိုယ့်အတွက် မပါသော သာသနာတော်အတွက် ကား ရှောင်ကြမည်သာ မလွဲဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ သာသနာတော်သည် ပုထုဇဉ်များ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနေပါသည်။ ပုထုဇဉ်သည် အတ္တိဋ္ဌိရှိသူများသာဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိ

၆၉၂

တကယ့်အရေး၌ သာသနာတော်အတွက် ရပ်တည်ရန်မလွယ်ပါ။ ကိုယ့်အရေးအောင်မှုဖြစ်စေသော သာသနာတော်အတွက်သာ ဆောင်ရွက်ရန်ရှိပါသည်။ ကိုယ့်အရေးနှင့်ဆန့်ကျင်သော သာသနာ ရေး၌ သွေးရှိရန် ဖြစ်နိုင်အောင်ရှိပါသည်။ တပည့်တော်တို့သည် သာသနာပြုရာ၌ ပုထုဇဉ်တို့သိနေ သော

အသိများကို မှုတ်လွင့်ပထုတ်ရပါမည်။ ပုထုဇဉ်များ သိနေသာအသိများသည် မမှန်ကန်သောအသိများ၊ အသိမှားများ ဖြစ်ပါသည်။ အသိမှန်များကို သိသည်ဆိုလျှင်ပင် ပုထုဇဉ်မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်သွားရာပါသည်။ အသိမှားများသိနေခြင်းသည်ပင် ပုထုဇဉ် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ပုထုဇဉ်များသည် သူတို့အသိများကို၊ အစုတ်အနှုန်းများကို သိမ်းပိုက်ထားသော အရူးများအလား တအား ခင်မင်မက်မောတွယ်တာ တတ်ကြပါသည်။ အရူးသည် သူ့အစုတ် အနုတ်များ ဘာအသုံးကျသည်ကိုမသိဘဲ မက်သကဲ့သို့ မက်ပါသည်။ ပုထုဇဉ်တို့အသိသည် ဘာမျှအသုံးမကျပါ။ ဟန်ပြု၍ရရုံမျှ အသုံးကျ ပါသည်။ အသုံးချ၍မရပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တအားမက်ကြ ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့အသိကို မှုတ်လွင့်ပထုတ်ရန်မှာ အန္တရာယ် များပါသည်။ အရူး၏အစုတ်ကို မှုတ်လွင့်ပထုတ်ရန်မှာ အန္တရာယ် များပါသည်။ အရူး၏ အစုတ်ကို မှုတ်လွင့်ပထုတ်သလောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ထက်ပင် ပိုလွန်ကပိုလွန်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤအန္တရာယ်များ စိုးရိမ်ဖွယ်ဖြစ်သော်လည်း တဦးချင်းမှာမူ မလွန် ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၉၃

မြောက်နိုင်စရာမရှိပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အုပ်စုဖွဲ့လာလျှင် လွန်မြောက်ရန် ခဲယဉ်းပါသည်။

အရိယာတို့သိသော အရိယသစ္စာတရားသည် ပုထုဇဉ်တို့ သိကြသော သမုတိနှင့်ပရမတ္ထသစ္စာတရားများနှင့် ထပ်၍မရပါ။ မရသောကြောင့် ပုထုဇဉ်များက အရိယသစ္စာတရားကို ဘုရားတရား မဟုတ်ဟု တညီတညွတ်တည်း ပြုနိုင်ကြပါသည်။ တပည့်တော်၏ အမူလကအာပတ်ကို စစ်သူ စွဲသူနှင့် စွဲစေသူများပင် ဤသို့ အုပ်စုဖွဲ့ သွားကြပါသည်။

သူတို့သည် သမုတိနှင့်ပရမတ္ထစာများ အရိယသစ္စာအတွက် မှားနေခြင်းများဖြစ်ကြောင်း တပည့်တော်၏ တင်ပြချက်ကို တညီတညွတ်တည်း ငြင်းဆိုနေကြပါသည်။ ပရမတ္ထသစ္စာကို သူတို့ ဘာမျှလုပ်နိုင်ကြသည်လည်း မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုသစ္စာသည် သူတို့သစ္စာဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအကြောင်းကို တပည့်တော် ကောင်းစွာသိပြီးဖြစ်ပါသည်။ နောင်အခါလည်း ဤသို့ပင် ပုထုဇဉ်များသည် သူတို့သစ္စာ အတွက် ငြင်းကြဦးမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ မဟုတ်မဟတ်သစ္စာဖြင့် ပုထုဇဉ်များ ငြင်းဆန်နေကြခြင်းသည် လောကသာသနာနှစ်ဖြာလုံး အတွက် များစွာနစ်နာပါသည်။ တရားရနိုင်သော အရည်အချင်းရှိသူ များ၊ တရားမရလေအောင် ညာသံပေး၍ ကြွေးကြော်နေခြင်း

ဖြစ်သောကြောင့် သာသနာတော်လည်း မှေးမှိန်စေပါသည်။
လောကလည်း အမှောင်ကျစေပါသည်။ တပည့်တော်ကိုလည်း
ဆက်လက်၍ ငြူစွပ်စွဲနေကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၉၄

ဤအမှုများ ရှင်းလင်းပျောက်ကွယ်စေရန်လည်း သံဃာတော်
ထံ တပည့်တော်များ သတိဝိနည်းတောင်းရခြင်းဖြစ်ပါသည်။
သံဃာတော်သည် တပည့်တော်အား အခြေအမြစ်မရှိသော
သီလဝိပုတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးမှု မပြုနိုင်ရန် ဥတ္တိစတုတ္ထကံပြု၍
သတိဝိနည်းပေးရန် တောင်းဆိုအပ်ပါသည်။ တပည့်တော်သည်
အာသဝေါတရားလေးပါး ကုန်ပြီးဖြစ်၍ သတိဝိနည်းကို တောင်းဆိုခွင့်
ရှိသူဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော် ခိဏာသဝဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုချက်
ကို ခိဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသည်ဆိုလျှင် တပည့်တော်အား စစ်ဆေး
ဆွေးနွေးစေရန် လုံ့လထုတ်တော်မူကြစေလိုပါသည်။ ခိဏာသဝ မရှိ၍
မသိနိုင်ဆိုလျှင် တပည့်တော် အနေ၊ အသွား၊ အစား သဘာထား
အစစများကို အကဲခတ်ခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း ပြုကြစေလိုပါသည်။
တပည့်တော်၏ဘဝသည် မွလမ်းမှ ဘယ်တော့မျှ မသွေ
မဖယ်တော့မည့် အရဟတ္တဖိုလ်ပန်းကို ပန်ဆင်ပြီးသူဖြစ်ပါသည်။
အရဟတ္တဖိုလ်ပန်းကို ပန်ဆင်ပြီးသူတို့၏ အလှအထိ တပည့်တော်
ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်၏ အနေအသွား၊
အစားအစာသဘောထားသည် အရိယာတို့၏ အနေအသွား
အစားသဘောထားပင်ဖြစ်ပါသည်။

ရာဂ ဋ္ဌါသ မောဟ စသည်ကုန်ပြီးသူတို့၏ အနေအသွား
အစားသဘောထားသည် အာဏာလာဘ် ဂုဏ်အကျော်အစော
ကင်းလျက်ရှိရာပါမည်။ ကြောက်ခြင်း၊ မက်မောခြင်း ကင်း၍ ထာဝရ
လွတ်မြောက်သူဖြစ်ရပါမည်။ မှန်မှန်ကန်ကန် တရားမျှတမြင်တတ်၊
တွေးတတ်၊ ပြောတတ်၊ လုပ်တတ်၊ နေထိုင်တတ်၊ ကြိုးစားတတ်၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၉၅

နိုးကြားတတ်၊ စိတ်ထားတတ်သူ ဖြစ်ရပါမည်။
တပည့်တော်ကို ဤတရားများနှင့် ညီမညီ ကြည့်ကြစေချင်
ပါသည်။ ညီလျှင်ပင် ဟန်ဆောင်ညီခြင်းလော၊ မညီနိုင်စရာ
အကြောင်းများမရှိ၍ ညီနေခြင်းလော၊ လေ့လာကြစေချင်ပါသည်။
ဤတရားများနှင့်ညီအောင် နေနိုင်သော သဘောတရားနှင့် ပြည့်စုံ
နေခြင်းလော ဆွေးနွေးစိစစ်ကြစေချင်ပါသည်။
တပည့်တော်၏ အရဟာဝန်ခံချက်သည် စိတ်ထင်၊ စိတ္တဇ
ဝန်ခံချက်၊ ဥပ္ပါန်ဝန်ခံချက်လော၊ သဘောတရားရှိရှိ ဝန်ခံချက်လော
တပည့်တော်အား တွေ့ဆုံကြည့်ကြစေလိုပါသည်။ ဘယ်သို့ဖြစ်စေ

သာသနာတော်၌ အရဟံကို သိနိုင်သူ အကျင့်တရားများ ပွားများ
 နေသူများရှိတန်ရာသေးသည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။
 ယုံကြည်လောက်သည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဝန်ခံနိုင်သော
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်များဖြင့် ညှိနှိုင်း၍ တပည့်တော်အား သံဃာတော်က
 သတိဝိနည်းပေးရန် တပည့်တော် တရားဝင်တောင်းဆိုအပ်ပါသည်။
 ပုထုဇဉ် အမိုက်အမဲများဖြစ်ကြသော အနုလ္လီကရဏမှု
 အဖြစ် တပည့်တော်ကို စတုတ္ထပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွဲသူ၊ စွဲစေသူ
 ဆုံးဖြတ်သူများသည် အခြေအမြစ်မရှိဘဲ စွပ်စွဲနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးရန်
 ကြိုးစားနေကြပါသည်။ ထိုသူများရော၊ အခြားပုထုဇဉ်အမိုက်အမဲများ
 ကပါ ဤသို့ အခြေအမြစ်မရှိသော သီလဝိပတ္တိဖြင့် စွပ်စွဲနှိပ်စက်
 ဖျက်ဆီးမှုများ ဘယ်တော့မှ မပြုနိုင်အောင် သံဃာတော်သည်
 ခိဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးမြဲဖြစ်သော သတိဝိနည်းကို
 လောကသာသနာ နှစ်ဖြာ၌ ခိဏာသဝဖြစ်သော တပည့်တော်အား
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၉၆

ဥတ္တိစက္ခတ္တကံပြု၍ ပေးကြရန် တောင်းဆိုအပ်ပါသည်ဘုရား။
 ရှင်ဥာဏ
 ရွှေမြင်တင်တောင်
 မင်းကွန်းတောင်ရိုး
 မင်းကွန်း၊ မန္တလေးစာသင်တိုက်
 မိတ္တူကို- ဘုန်းကြီးအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်နှင့်
 လူအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်သို့
 ပေးပို့သည်။

x x x x x x x x x x

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၆၉၇

ဝိနည်းမ္ဗကံ၊ အိကရဏ်းမူခင်းများ
 ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၊
 အခန်း(၇)၊ အဋ္ဌပိ(၅၅)အရ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ
 နာယကအဖွဲ့က၊ ဖွဲ့စည်းပေးသော နိုင်ငံတော်
 သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉)၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဝိနိစ္ဆယ
 နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉) ဝိနည်းရ်ဆရာတော်များ
 ၁။ ဘွဲ့တော် ဆရာတော် ဦးကေလာသာဘိဝံသ၊ သကျသီဟနှင့်
 အစိုးရမ္မစရိယ၊ ကျောင်းတိုက်၊ သမတစာချကျောင်း၊
 မြတောင်တိုက်၊ မန္တလေးမြို့ (သဘာပတိ)။
 ၂။ ဘွဲ့တော်၊ ဆရာတော်ဦးဉာဏ (ပါဠိပါရဂူ)။
 ကျောင်းတိုက်၊ စည်သာကျောင်း၊ မိုးထိတိုက်၊

x x x x x x x x x x

မန္တလေးမြို့ (အဖွဲ့ဝင်)

၃။ ဘွဲ့တော်၊ ဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍလ၊ အစိုးရမ္မာစရိယ၊
ဘီအေ၊ ကျောင်းတိုက်-အလည်တိုက်ကြီး၊ ဆင်တဲတိုက်၊

မန္တလေးမြို့ (အဖွဲ့ဝင်)

၄။ ဆရာတော် ဦးသံဝရ သကျသီဟ မူလမ္မာစရိယနှင့်
အစိုးရမ္မာစရိယ၊ ကျောင်းတိုက်၊ သိမ်ကျောင်းတောင်

ထီးလင်းတိုက်၊ မန္တလေးမြို့ (အဖွဲ့ဝင်)

၅။ ဘွဲ့တော်၊ ဆရာတော်ကုသလ၊ အစိုးရမ္မာစရိယ
ကျောင်းတိုက်၊ အောင်မင်္ဂလာကျောင်း၊ မာန်အောင်တိုက်၊

မန္တလေးမြို့။

ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိန်း

၆၉၈

x x x x x x x x x x

အယူခံစော့နာဝင်စော့က - ရှင်ဉာဏ (မင်းကွန်း)

- ရှင်ဂုဏဝန္တ (ဝက်လက်)

အယူခံစော့နာဝင်ဋီတက - ဦးစိုးမြင့်

လက်ထောက်တိုင်းသာသနာ

ရေးမှူး၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း။

အမှုအကြောင်းအရာ - အနုဂ္ဂါကရုဏ်းမှု

နေ့စွဲ၊ ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ်(၁၃)ရက်။

၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၀)ရက်။

နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉) ဝိနည်းရ်ဆရာတော်များ၏

ဝိနိစ္ဆယချမှတ်ရာ၌ သဘာပတိဆရာတော်၏ မိန့်ခွန်း

ယခုကြွရောက်လာကြတဲ့ ဝိနည်းရ်ဆရာတော်များနှင့် စော့က

ဋီတကများအား အနည်းငယ်မျှ ပြောပြလိုပါတယ်။

နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၉) ဝိနည်းရ်ဆရာတော်များသည်

ရတ္တညုစိရပဗ္ဗဇိတပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ကြသည့်အပြင် သူတမယဉာဏ်ဖြင့်

ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လုံလောက်သော ဝိနည်းရ်ဆရာတော်များသာ ဖြစ်ကြ၍

ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတော ဝိနယရော

ပဏ္ဍိတော တွေဝသခံဂစ္ဆတိ၊ အတ္တနောဘာသ

ပရိယန္တံ ဥဂ္ဂဏှာတိ ပရဿဘာသပရိယန္တံဥဂ္ဂ

ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိန်း

၆၉၉

ဏှာတိ၊ အတ္တနောဘာသပရိယန္တံ ဥဂ္ဂဟေတွာ

ပရဿဘာသပရိယန္တံ ဥဂ္ဂဟေတွာ မေဓနက်

ရေတိ ပဋိညာယ ဟူသော ပရိဝါရပါဠိတော်လာ

ပဌနဝိနိယရ လက္ခဏာနှင့်အညီ (၁) ဤသို့သော

အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့် ဤမျှလောက်သောသုတ်၊ ဤမျှလောက်သော

အဆုံးအဖြတ်ကို ရအပ်ရသင့်၏။ ဤမျှလောက်သော သုတ်၊
 ဤမျှလောက်သော အဆုံးအဖြတ်ကို ငါဆိုအံ့ဟု မိမိ၏ဆိုအပ်သော
 စကား၏အပိုင်းအခြားကို သိတတ် ယူဆတတ်ကြ၏။ (၂)ဤစကား
 သည် ဧစ္စကပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေး၌ဆိုအပ်သောစကားတည်း။ ဤစကား
 သည် ဧစ္စကပုဂ္ဂိုလ်၏ နောက်၌ဆိုအပ်သော စကားတည်း။
 ဤစကားသည် ဣန္ဒြိယကပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေး၌ဆိုအပ်သော စကားတည်း။
 ဤစကားသည် ဣန္ဒြိယကပုဂ္ဂိုလ်၏ နောက်၌ဆိုအပ်သော စကား တည်း။
 ဤမျှလောက်သောစကားသည် အိကရုဏ်းငြိမ်းအောင် ယူခြင်းငှာ
 ခန့်သောစကားတည်း။ ဤမျှလောက်သောစကားသည် အိကရုဏ်း
 ငြိမ်းအောင်ယူခြင်းငှာ ခန့်သောစကားတည်း။ ဤမျှ
 လောက်သောစကားသည် အိကရုဏ်း ငြိမ်းဆောင်ယူခြင်းငှာ
 မခန့်သောစကားတည်းဟု သိတတ်၊ ယူဆတတ်ကြသည်ဖြစ်၍ ဧစ္စက
 ဣန္ဒြိယကဟူသော သူတပါး၏ဆိုအပ်သော စကား၏
 အပိုင်းအခြားကိုလည်း သိတတ်ယူဆတတ်ကြ၏။ (၃) မိမိ၏
 ဆိုအပ်သော စကားအပိုင်းအခြား ဧစ္စက ဣန္ဒြိယကဟူသော
 သူတပါး၏ဆိုအပ်သောစကား၏ အပိုင်းအခြားတို့ကို သိတတ်၊
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၀၀

ယူဆတတ်ကြ၍ (၄) ဟုတ်မှန်သောမွန်နှင့်ညီစွာ (၅)ဣန္ဒြိယကပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏ ဝန်ခံသဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ကို ပြုစွမ်းနိုင်ကြ၍ဟူသော အင်္ဂါ
 ၅တန်နှင့် ညီညွတ်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသောဝိနည်းရှိများ
 ဖြစ်ကြပါသည်။
 ထိုသို့ အင်္ဂါ ၅တန်နှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသော ဝိနည်းရှိ
 များ ဖြစ်ကြသည့်အားလျော်စွာနစအာမိသံနိဃာယ၊
 နစနိဃာယပုဂ္ဂလံ
 ဥဘောဇတေ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ယထာဓမ္မာ၊
 တထာကရေဟူသော ပရိဝါပါဠိတော် ဧစ္စနာ
 ကဏ္ဍလာသည်နှင့်အညီ ဧစ္စက ဣန္ဒြိယကတို့တွင်
 တပါးပါးသည် ပေးအပ်သောသင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးဟူသော
 အာမိသကိုမမှီဘဲ မငြိမ့်ဘဲ၊ မစွဲလန့်ဘဲ ဝါ-ယူခြင်းကို မပြုကြကုန်မူ၍ဆန္ဒ
 ဤသို့သာ ဘယာ မောဟာ ယောမ္မံ
 အတိဝတ္တတံ။
 နိဟိယတိတဿယသော၊ ကာဠပက္ခေဝ စန္ဒိမာ ဟူသော
 ပရိဝါပါဠိတော် မဟာသင်္ဂါမနှင့် အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော် စတုတ္ထနိပါတ်လာ
 အဂတိဂမနသုတ်နှင့်အညီ ဧစ္စက ဣန္ဒြိယကတို့တွင် တယောက်
 ယောက်သည် ငါ၏ဆရာတည်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်တည်း၊ တပည့်တည်း၊
 ဆွေမျိုးတည်း၊ မိတ်ဆွေတည်း ဟု ချစ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီ၍ ဆန္ဒာ
 ဂတိအားဖြင့်ကင်း၊ ဤဧစ္စက ဣန္ဒြိယကတို့တွင် တယောက်ယောက်

သည် ငါ၏လှိုင်း၊ ငါ၏ချစ်အပ်သော သူ၏လှိုင်း၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုပြီပြီ၊
ပြုဆဲ၊ ပြုလတ္တံ့ဟူ၍လှိုင်း၊ ငါ၏ မုန်းအပ်သော သူ၏အကျိုးကိုပြုပြီး၊
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၀၁

ပြုဆဲ၊ ပြုလတ္တံ့ဟူ၍လှိုင်း၊ မုန်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီ၍ ခြေသာဂတိ
အားဖြင့်လှိုင်း၊ တပ်မက်နှစ်သက်သောသူသည် တပ်နှစ်သက်သည်။
အစွမ်းဖြင့် ပြစ်မှားဖျက်ဆီးသောသူသည် ပြစ်မှားဖျက်ဆီးသည်၏
အစွမ်းဖြင့် တွေဝေမိန်းမောသူသည် တွေဝေမိန်းမောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်
မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်သောသူသည် မှားသော အယူ၏အစွမ်းဖြင့်
မောဟသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ မပြုအပ် သည်ကိုပြု၏ဟူသော
မောဟဂတိအားဖြင့်လှိုင်း၊ ဧစ္စက နှိပ်စက် ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်
တစ်ယောက်ယောက်သည် ခရော်ခရွတ် မညီညွတ်သော ကာယကံ
စသည်ကိုမှီ၏။ မိစ္ဆာဌိ အန္တဂါဟိတ္တိဌိအယူကို မှီ၏။ အားကြီးသော
ထင်ရှားသောရဟန်းတို့ကို မှီ၏။ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ် လှ၏။
အသက်အန္တရာယ် သာသနအန္တရာယ်ပြုနိုင်လတ္တံ့ဟု
ကြောက်ရသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီ၍ ဘယာဂတိအားဖြင့်လှိုင်း၊ ဤလေးပါးသော
အဂတိတရားတို့ကို မက်မှားပြုကျင့်မှားခဲ့သည် ရှိသော် လူများစွာ၏
စီးပွားမဲ့၊ သာယာမဲ့၊ အကျိုးမဲ့ နတ်လူတို့၏ စီးပွားမဲ့၊ ချမ်းသာမဲ့ကို
ပြုကျင့်ရာရောက်သည့်ပြင် မိမိကိုယ်ကို မိမိပင်လျှင် တူးဖွဲ့ကြသည်။
ဖျက်ဆီးအပ်သော သ္မာစသောအိန္ဒေ များ ရှိသည်ဖြစ်၍
အာပတ်နှင့်တကွ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကြလျက် များစွာသော
မကောင်းမှုအကုသိုလ်များ ပွားရောက်ကြရသည်။
လဆုတ်ပက္ခန္ဓာထွက်လာသော လမင်းသည် တနေ့တခြား တိုးပွားမရှိ
ဆုတ်ယုတ်ဘိသို့ ရံချွေကျေးဇူး ဂုဏ်ထူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသည်
လည်း ဆုတ်ယုတ်ကြကုန်၏ဟူသော အပြစ်တို့ကို ဝိနည်းရံဆရာ
တော်များသည် သတိသမ္ပဇဉ် တွေးဆင်ခြင်၍ သိမြင်တော်မူကြ သဖြင့်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၀၂

ဆန္ဒာ ခြေသာ ဘယာ မောဟ၊ ယောမ္မံနာ
တိဝတ္တတိ၊
အာပုရတိတဿယသော၊ သုတ္တမေက္ခဝစန္ဒိမာ။
စူသော ပရိဝါရပါဠိတော် မဟာသင်္ဂါမှနှင့် အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်
စတုတ္ထနိပါတ် အဂတိဂမနသုတ်တော်များနှင့်အညီ ဆန္ဒာဂတိစသော
အဂတိတရားတို့ မပြုကျင့် မလိုက်မှားကြသည်ရှိသော် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော အပြစ်တို့မှ အပြန်အားဖြင့် သိမြင်တော်မူကြသဖြင့် လဆန်းပက္ခန္ဓာ
ထွက်ပေါ်လာသော လမင်းသည် တနေ့တခြား တိုးပွားပြည့်၏သို့
ရံချွေကျေးဇူး ဂုဏ်ထူးသတင်း ကျော်စောခြင်း သည်လည်း တနေ့တခြား
တိုးပွားကုန်၏ဟူသော ရရှိအပ်သော အကျိုးတရားတို့ကို

သိမြင်တော်မူကြကာ “နစနိဿယပုဂ္ဂလံ” ဟူသော ဣသနာတော်အရ
 ဧစ္စကန္တိတက ပုဂ္ဂိုလ်များကို မမှီမကပ် မစွဲလန်းကြဘဲ
 ဥဘောစူတေဝိစန္ဒေတွာအရ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးဟူသော
 ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော အာမိသနှင့် ဧစ္စက
 န္တိတကပုဂ္ဂိုလ် ထို ၂ပါးတို့ကိုအသနိစကံဟ

၀။ မတ္တကေ ပတိတံ ဧကမေဝ အတ္တ
 ဘာဝံ နာသေတိ လာဘသတ္တိ ရသိလော ဧကန
 ပရိယုဒ္ဓိန္နစိတ္တော၊ နိရယုဒ္ဓိသု အနန္တက္ခန္ဓာ
 အနဘောတိ ဟူသော သံယုတ်အဋ္ဌကထာ လာဘ
 သက္ကာယသံယုတ် အသနိသုတ်အဖွင့်နှင့်အညီ ထိပ်ထက်၌
 ကျရောက်သော မိုးကြိုးစက်သည် တခုသောဘဝကိုသာ ဖျက်ဆီးနိုင်
 ပါသည်။ ထိုမိုးကြိုးထက်ပင် သာလွန်ကဲသော လာဘ်ပူဇော်သကာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၀၃
 အရှိန်အကျော်အစောသည် သိမ်းယူအပ်သော စိတ်ရှိသောသူကား
 ငရဲစသည်တို့၌ အဆုံးမရှိသော ဆင်းရဲကွေ့ကို ခံစားရ၏ဟူသော
 စကားကို ယုံကြည်စွာလိုက်နာကျင့်သုံးသောအားဖြင့် ကြဉ်ဖဲရှောင်လွှဲ
 သွေဖီခွဲကြလျက် ယထာဓမ္မာ တထာကရေဟူသော ဣသနာတော်
 အရ-

တသ္မာတိ အတ္တကာ မေန၊ မဟတ္တမဘိကင်္ခတာ
 ည္ဇ၊ ဓမ္မာ ဂရုကာတဗ္ဗော၊ သရံဗ္ဗါနသာ
 သနံ၊

ဟူသော ဣသနာနှင့်အညီ ပွင့်တော်မူပြီး ပွင့်တော်မူဆဲ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့
 ဖြစ်ကြကုန်သော ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမကသော ဘုရားရှင် တို့သည်
 သူတော်ကောင်းတရားတော်ကိုသာ အလေးအမြတ် ပြုကြ ကုန်၍
 သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူကြကုန်သောကြောင့် ထိုဘုရားရှင် တို့၏
 အဆုံးအမကို အောက်မေ့၍ လိုက်နာကုန်သော မိမိ၏အစီး အပွားကို
 အလိုရှိကြကုန်၍ ကြီးကြပ်သည်၏အဖြစ်ကို တောင့်တကြ ကုန်သော
 နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၉) ဝိနည်းရ် ဆရာတော်များ သည်လည်း
 ဘုရားရှင်ဟောသော သုတ်၊ အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ် သော
 ဣသနာတော်ကိုသာ အလေးအမြတ်ပြုကုန်လျှက် မြတ်စွာဘုရား၏
 တရားတော်လာတော်မူသည့်အတိုင်းသာလျှင် မသွေမဖီ အတည်တကျ
 ပြတ်ပြတ်သားသား မှတ်သားလောက်အောင် ဆုံးဖြတ်ချက်
 ချမှတ်ကြပါလိမ့်မည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း
 ၇၀၄
 နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉)၏
 သုံးသပ်ချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်

ဝိနိစ္ဆယ

x x x x x x x x x x

ရတုတ္တယံ နမသိတွာ သုဝိဇေယျယထာဂမံ၊
 ဆန္ဒိဉာ အဂန္တာန၊ ကရိဿမ ဝိနိစ္ဆယံ။
 မယံ-နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉) ဖြစ်ကြကုန် သော
 ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ရတုတ္တယံ-ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော
 ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊ နမသိတွာ-ကိုယ်နှုတ်စိတ် တို့ဖြင့်
 ညွတ်ကိုင်ရှိုင်းလျက် ရှိခိုးဦး၍၊ ယထာဂမံ-ဘုရားဟောဖော်
 ပါဠိတော်၌လာတော်မူသည့်အတိုင်း သုဝိဇေယျ-သေချာစေငှ
 စိစစ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြကုန်၍၊ ဆန္ဒိဉာ-ချစ်ခြင်း စသည်ဖြင့် အဂန္တာ
 (ဆန္ဒ၌သာ ဘယာမောဟာ ယောဗ္ဗ နာတိ စတ္တတိ၊ အာပူရတိ
 တဿယသော၊ သုတ္တပက္ခေဝ စန္ဒိမာ)ဟူသော ပရိဝါပါဠိတော်လာ
 ွသနာကို နှလုံးသွင်းတော်မူကြလျက် မလားအပ်သည်တို့ကို
 မလားမရောက်စေဘဲ၊ ဝါ-အဂတိလေးပါးကို ရှောင်ရှားသွေဖီလျက်
 ဝိနိစ္ဆယံ-အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ကရိဿမ-သာသနာတော်စည်ပင်သမျှ
 လွန်ရေးရှုလျက် ပြုကြပါအံ့။

၁။ ပဉ္စဟင်္ကဟိ သမန္ဓာကတော ဝိနယရော
 ပဏ္ဍိတော တွေဝသခံဂစ္ဆာတိ၊ ဣကရဏံ ဇာနာတိ၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၀၅

အိကရနဿမူလံဇာနာတိ။

အိကရဏသမ္ဘယံ ဇာနာတိ၊ အိကရဏနိရောဓံ ဇာနာတိ
 အိကရဏနိရောဂါမိနိပဋိပုံဇာနာတိ။ ဟူသော ပရိဝါ
 ပါဠိစတုတ္ထရိက နယပဉ္စကဝါရ (၂၃၂)လာသည်နှင့်အညီ ဤအနုဂ္ဂါ
 ဝိကရဏ်၏ မူလသမ္ဘယ စသည်ကို စိစစ်ရာ၏။ ထိုမူလ သမ္ဘယ
 စသည်တွင် ဤရွှေမြင်တင်တောင်နေ အရှင်ဉာဏနှင့် ဝက်လက် မြို့နယ်၊
 ယင်းမာတောရွာနေ ရှင်ဂုဏဝန္တတို့အပေါ်တွင် စွဲဆိုထားသော
 အနုဂ္ဂါကရဏ်မူ၏ မူလသမ္ဘယကား အရှင်ဉာဏ
 ဣင်း၏တောအတွင်း၌ မဟာဂ္ဂုတ်တရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့်
 သုံးနှစ်မျှနေထိုင်ခဲ့ပါသည်ဟူသော စကားနှင့်ဣင်း၊ တောင်းဆိုလွှာ
 စာမျက်နှာ(၁၁)၌ “တပည့်တော် ရှင်ဉာဏသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်
 နှင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တပည့်သားသံဃာတော်များ အဆက်ဆက်၏
 အတိုင်းမသိသော ကျေးဇူးတော်များကို ခံယူခွင့် ရသဖြင့်
 ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူး ကို
 ဆည်းပူးရရှိပြီးသူဖြစ်ပါသည်ဘုရား” ဟူသော စကားတို့နှင့်ဣင်း၊
 လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၁၁)၌ပင် ယင်းမာတောရွာ နေ
 ရှင်ဂုဏဝန္တ၏ “တပည့်တော် ဂုဏဝန္တသည်လည်း ရှေးနည်းအတူ
 ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးတော် အနန္တခံယူခွင့်ရသဖြင့်

သက္ကာယိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ သုံးဝသော သံဃာဇဉ်
များကို ဖယ်ရှားပြီးခြင်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ
ဖြစ်ပါသည်။”ဟူသော စကားနှင့်ပင်လျှင်၊ တောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ
(၁၉)၌ “လောကီဈာန်အဘိညာဉ်များဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးပြီး
မွေဝိဟာရီဒါနိ

၇၀၆

နေခဲ့ပါသည်။” စကားများသည်လျှင်၊ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တနှစ်ပါး
တို့အပေါ် စစ်ကိုင်းတိုင်း လက်ထောက်တိုင်းသာသနာရေးမှူး၊ ဧည့်က
ဦးစိုးမြင့်က အနုဂ္ဂါကရုဏ်းမှုဖြင့် ဧည့်နာရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း
မူလစကားများဖြစ်ပါသည်။ ဤစကားရင်းများအရ လျှင်တို့နှစ်ပါးသည်
“ဥတ္တရိမနုဿဗ္ဗများကို ရနေကြပါပြီ”ဟု ပြောနေသော
စကားများဖြစ်၍ ရှင်ဉာဏကို စစ်ကိုင်းမြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များက
မေးသောအခါ၊ “ဈာန်ငါးပါးလုံး ရရှိပါပြီ”ဟု (၈)ခုမြောက် အမေး၌
ဖြေထားသည်။ (၉)ခုမြောက်အမေး၌ကား “အရဟတ္တမဂ္ဂကိုရရှိ၍
လျှင်မဂ္ဂကိုရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားလျှောက်ထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု
ဖြေထားသဖြင့် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရရှိကြောင်း ဝန်ခံပြီး ဖြစ်သည်။
ရှင်ဂုဏဝန္တကို စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့
ဆရာတော်များက စစ်ဆေးသောအခါ၊ အမေး(၁၃)ခုမြောက်၌
“ဈာန်ငါးပါးလုံး ရနေပါသည်”ဟု ဖြေထားပါသည်။ (၁၄)ခုမြောက်
အမေး၌ကား၊ “သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရရှိပါသည်”ဟု ဖြေထားပါသည်။
ဤသို့ဖြေထားသဖြင့် ရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း ဈာန်နှင့် သောတာပတ္တိ
မဂ်ကို ရရှိကြောင်း ဝန်ခံထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးတို့၏
ဤသို့ ဥတ္တရိမနုဿဗ္ဗရရှိသည်၊ မရရှိသည်ကို အဋ္ဌကထာ ဆရာက
(ဝိ၊ ၅၊ ၂-၈၂) နှင့် (မ၊ ၅၊ ၄၊ ၆၅)၌-

ဣဒါနိ စေဝိ ကောစိဘိက္ခူ ဥတ္တရိမနုဿဗ္ဗာ

ဝိမံ ဗျာကရေယ၊ နသောဇတ္တာ ဝတာဝသက္ကာ

တဗ္ဗော၊ ဣမေသု ပန ဆသုဌာနေသုသော

နတ္ထဝတ္ထဗ္ဗော ကိတေ အိကတံ စသည်ဖြင့် မိန့်ဆိုရကား

မွေဝိဟာရီဒါနိ

၇၀၇

ဤဥတ္တရိမနုဿဗ္ဗ သိက္ခာလျှင် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားများဖြစ်၍
ရရှိသည်။ မရရှိသည်ကို ဥတ္တရိမနုဿဗ္ဗ မရကြသော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည် အလွန်သိနိုင်ခဲရကား မေးစိစစ်ရန်ပင် မည်သို့မည်ပုံ
မေးရမည်ဟု မသိရှိနိုင်၍ အခြားအခြားသော သိက္ခာလျှင်များ၌
မေးစိစစ်နည်းကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မမူခဲ့ဘဲ ဤဥတ္တရိ
မနုဿဗ္ဗသိက္ခာလျှင်သာ မေးစိစစ်နည်း ခြောက်မျိုးကို ဟောကြား
ထားခဲ့ပါသည်။ ဤမေးစိစစ်နည်းခြောက်မျိုးကို ဟောကြားခဲ့သည့်
အတိုင်း “ကိံ တေအိဂတံ” စသည့် ခြောက်ပါးသော အမေးဌာန

တို့ဖြင့် ဥတ္တရိမနဿမ္မကို ရပြီဟု တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းက ပြောဆိုရုံမျှဖြင့် မယုံအပ်သေးဘဲ စိစစ်ပါလေဦးဟု အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ စိစစ်ရာတွင် အလွန်သိမ်မွေ့လှစွာသော ဥတ္တရိမနဿမ္မကို ရနေသည်ကို ထိုတရားကိုမရသော ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့ သည် အဘယ်ကဲ့သို့ သိနိုင်ပါအံ့နည်းဟု စွေကတက်ပါလျှင် ၊

၄၊ ၁၊ ၁၁၆)၌-

ဥတ္တရိတရံပဇာနာတိတိ ဝိဇ္ဇိကတိကော ဝိဇ္ဇိမေဝဇာနာတိ။

အယံ ပန ဝိဇ္ဇိဋ္ဌိတောစ ဥတ္တရိတရံသီလ

သမာ ပညာဝိမုတ္တိန္တိယာ ဝ အရဟတ္တံ ဇာနာတိကော

ဇဝဇာနာတိတိ ခိဏာသဝေါ ဇာနာတိ အနာဂါမိ

သတ္တိဂါမိ သောတာပန္နော ဗဟုသုတော ဝန္တာရော

ဘိက္ခုဇာနာတိ အာရုံ ဝိပဿကောဇာနာတိ။ ဟူ၍ မိန့်ဆို

ထားရာ သီလ၊ သမာ၊ ပညာ အောက်မဂ်၊ အောက်ဖိုလ် သုံးပါး

ဟူသော ဝိမုတ္တိနှင့် အရဟတ္တမဂ်၊ မရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင် ဗဟုသုတ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၀၈

ဂန္တရ ရဟန်းတော်များသည်-

ဣမေဗ္ဗာ အဘိညောယျတိ သောတာဝဓာနံ

တံပဇာနနာ ပဿာသတမယေဉာဏံ၊ ပ၊ ဣ

က္ခန္ဓာရောဂါမိနိ ပဋိပ္ပါအရိယသစ္စံ န္တိ

သောတာဝဓာနံ၊ တံပဇာနနာ ပညာသုတမယေ

ဉာဏံ ဟူသော (ခ၊ ၉၊ ၅-၆)အရ စာပေဗဟုသုတ

သတမယဉာဏ်ဖြင့် ဥတ္တရိမနဿမ္မများကို ရသည်၊ မရသည်ကို

သိနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ သုတမယဉာဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံကြသော စစ်ကိုင်းမြို့၊

မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့ ဆရာတော်များသည် မြတ်စွာဘုရား

ဟောကြားထားခဲ့သော ကိတေအိဂတံ စသော ခြောက်ပါးသောဌာန

တို့ဖြင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကို ဥတ္တရိမနဿမ္မရသည်

မရသည်ကို မေးစိစစ်ပြီးပါပြီ။ ထိုသို့ မေးစိစစ်သောအခါ ဣင်းနှစ်ပါး

သည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကသို့ အယူခံလွှာ(၁၅)မျက်နှာ၌

“ကိတေအိဂတံ ကတ္တတေအိဂတံ” ကလေး လုပ်ရုံမျှဖြင့် သိရန်မှာ

ဝေးလှပါသည်။ တရားမသိသူသည် သူတပါးတရားရှိမရှိကို အဘယ်သို့

သိနိုင်ပါမည်နည်း။ ဣင်းစာမျက်နှာ (၁၈)၌ “ဤမျှ မလွယ်သော

ကိတေအိဂတံ စသော မေးခွန်းတိုလေးများဖြင့် သာသနာတော်အတွက်

အတိုင်းမသိကြီးမားလှသော ပြဿနာကို မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယ

ဆရာတော်များက ကိုင်တွယ်နေကြပါသည်။” ဟူ၍ဣင်း၊

စွေနာဝင်နိုင်ရုံဘဲ ရှိပါသည်။ ဘုရားရှင်ဟောထားခဲ့သော

အမေးခြောက်ခုကို ပြည့်စုံစွာဖြေကြားနိုင်လျှင် ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၀၉

တရားရရှိနေသည်ဟု သိရပါသည်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည်
 “ယောတိယေန အိဂတောဓမ္မော သောတဿပါကဋ္ဌောဟောတိ”
 ဟူ၍ (ဝိ၊ ၄၊ ၂၊ ၈၂) (မ၊ ၄၊ ၄၊ ၆၅)၌ ဆိုထားရကား ကိတေအိဂတံ
 ဖြင့် မေးလျှင် တရားရရှိသောသူသည် မိမိရသောတရားကို ရရှိသူအား
 ထင်ရှားလှပါသည်ဖြစ်၍ ဖြေကြားနိုင်ရာသည်။ ဤ၌ ထင်ရှားလှ
 ပါသည် ဟူသည်မှာ “ပါကဋ္ဌောဟောတိ အိဂတဝိသေသဿ
 သတိသဓမ္မောသာ ဘာဝတော”ဟု (မ၊ ၃၊ ၃၊ ၂၈၅)နှင့် (သာရတ္ထ၊ ၂၊
 ၂၈၄)တို့၌ ဆိုထားသောကြောင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိရသော
 တရားထူး၏ သတိမေပျောက်မှုမရှိသောကြောင့် ထင်ရှားရပါသည်။
 ကိတိတေ အိဂတံ ဟု မေးလျှင်လည်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ် များမှာ
 “ယောဟိယဿာဘိနိဝေသော၊ သောတဿပါက ဋ္ဌောဟောတိ”ဟု
 အထက်ပါအဋ္ဌကထာများ၌ ဆိုထားသောကြောင့် နှလုံးသွင်း၍
 ကျင့်ကြံသောတရားထင်ရှားရပါသည်။ “ဣတေအိ ဂတံ”ဟု
 မေးလျှင်လည်း “သဗ္ဗေသံဟိ အတ္တနာအိဂတကာ လောပါက
 ဋ္ဌောဟောတိ”ဟု ထိုအဋ္ဌကထာများ၌ ဆိုထားသောကြောင့်
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မိမိတရားရသောအခါကာလ ထင်ရှားရ ပါသည်။
 “ကတ္တာတေအိဂတံ”ဟု မေးလျှင်လည်း “သဗ္ဗေသံဟိ အတ္တနာ
 အိဂတောကာသော ပါကဋ္ဌောဟောတိ”ဟု ယင်းအဋ္ဌ ကထာများ၌
 မိန့်ဆိုထားသောကြောင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မိမိတို့ရရာအရပ်ဌာန
 ထင်ရှားပါသည်။ “ကတမေတေကိလသာ ပဟိနာ”ဟု မေးလျှင်လည်း
 “သဗ္ဗေသံဟိအတ္တနာ အိဂတမဂ္ဂေန ပဟိနကိလေသာ
 ပါကဋ္ဌောဟောန္တိ”ဟု ယင်းအဋ္ဌကထာများ၌ ဆိုထား ရကား
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁၀

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မိမိရသောမဂ်ဖြင့် ပယ်ထားအပ်သော
 ကိလေသာများ ထင်ရှားရပါသည်။
 “ကထ မေသံတွံ မ္မာနံလာဘိ”ဟု မေးလျှင်လည်း
 “သဗ္ဗေသံဟု အတ္တနာအိဂတဓမ္မာ ပါကဋ္ဌောဟောန္တိ”ဟု
 ယင်းအဋ္ဌကထာများ၌ပင် မိန့်ဆိုထားရကား အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
 မိမိတို့ရသော တရားများ ထင်ရှားပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ခြောက်ပါးသော
 ဌာနတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ကမေးစိစစ်ရန် ဟောထားခဲ့သည့်အတိုင်း
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁) ဆရာတော်များသည်
 ဘုရားရှင်၏စကားကို နာခံသောအားဖြင့် မေးစိစစ်ပြီးပါပြီ။ ထိုသို့
 မေးမြန်းစိစစ်ပြီးသောအခါ ဤမျှသော အမေးခြောက်လွှဲကိုပင်
 မဖြေနိုင်ကြကြောင်းကို သိရှိပြီးဖြစ်ကြရကား နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယ
 အဖွဲ့အမှတ်(၉) ဆရာတော်များကား မေးစိစစ်ရန် မလိုတော့ပါ။

လူင်းကို အာဂမနပဋိပ္ပါဖြင့် သုတ်သင်အပ်ပုံ
 ၂။ ထို့နောက် “ကိံတေအိကတံ”စသော ခြောက်ဌာနဖြင့်
 မေးမြန်း၍ ဖြေဆိုနိုင်တောင်မှ ဤဥတ္တရိမနဿဗ္ဗများရနေသော
 သူတို့၏စကားကို မယုံပါနှင့်ဦး။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသော ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့၌ ကျွမ်းကျင်လိမ့်မာ သော
 ရဟန်းတို့သည် ဤခြောက်ဌာနဖြင့် အမေးကို ဖြေဆိုနိုင်သော
 ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့ဆက်လက်၍ လူင်းတို့၏
 ဥတ္တရိမနဿ ဗ္ဗရရာရကြောင်း အာဂမနပဋိပ္ပါဟူသော အကျင့်ကို
 သုတ်သင်ပါဦး။ စိစစ်ပါဦး။ဟု အဋ္ဌကထာဆရာများ မိန့်ဆိုထားသော
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁

ကြောင့် လူင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏတို့၏ အာဂမနပဋိပ္ပါကို စိစစ်ကြပါမူ
 နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ချုပ်ထံ တင်ပြ လျှောက်ထားသော
 သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ ပါရှိသော
 အရှင်ဉာဏနှင့် အရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ဘဝဖြစ်စဉ် အကျဉ်းချုပ်ကို
 စိစစ်ကြရပါမည်။ ထိုလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာတွင် ရှင်ဉာဏ၏
 ဘဝဖြစ်စဉ်ကိုလူင်း၊ လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၁၂)မှစ၍
 (၁၈)မျက်နှာအထိ ရေးသားလျှောက်ထား ခဲ့သည်။ လူင်း၌ အကျဉ်းချုပ်၍
 စိစစ်ရသော် တပည့်တော်ရှင်ဉာဏ သည် တောအတွင်း၌
 မဟာဂူတံတရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့် သုံးနှစ်မျှနေထိုင်ခဲ့ပါသည်။
 အရူပဈာန်ရသဖြင့် မဂ်ဖိုလ်ရနေပြီ အထင်ရောက်ခါ အခြားသူများ
 မဂ်ဖိုလ်နေလိမ့်မည်ဟု ထင်လာရကား မဂ်ဖိုလ်ရှုရန်တရားနာလိုသဖြင့်
 စစ်ကိုင်း ပရတ္တမစသော တရားဌာန (၁၂)ဌာနသို့ တရားလိုက်နာခဲ့သည်။
 ထို(၁၂)ဌာနသော တရားဌာန တို့၌ ဘုံသုံးပါးတရားချည်းဖြစ်ကြောင်း
 ဆင်ခြင်နိုင်လာပါသည်။ ခဲယဉ်းသည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သော်လည်း
 အလွယ်တကူ ရူပါ ရူပဈာန် သိမြင်လာ၍ မတဘူးသော မဂ်ဖိုလ်ကို
 လိုချင်လာပါသည်။ သို့အတွက် မဂ်ဖိုလ်ကို လမ်းညွှန်သူရှာသော်လည်း
 မရ၍ ပရိယတ်စာပေကြည့်ရှု လေ့လာခဲ့ပါသည်။
 လေ့လာကြည့်ရှုသောအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဝအမြင်နှင့်
 လောကအမြင်တို့ကို တွေ့ရှိလာပါသည်။ တပည့်တော်တို့ မြင်နေသော
 ဘဝအမြင် လောကအမြင်နှင့် မြတ်စွာ ဘုရား၏အမြင်တို့ ကွာဟနေ၍
 တူညီရန် ဦးတည်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား၏အမြင်နှင့်
 တပည့်တော်တို့အမြင် တူညီအောင် စိစစ်ပါသည်။ စိစစ်ပုံမှာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂

သတ္တဝါမရှိလျှင် သေသည်မရှိ၊ သေသည်မရှိလျှင် နောင်အခါ၌
 သတ္တဝါမဖြစ်တော့ဟု စိစစ်ပြီးလျှင် သတ္တဝါကို စိစစ်သောအခါ
 ခန္ဓာငါးပါးသည် အစုအပေါင်းဖြစ်သည်။ အဘယ်သို့

စုပေါင်းထားသနည်း။ ဖြစ်ဆဲရုပ်ဇ္ဈနာသည် တစုတည်း၌
 ရှု၍အမျိုးမျိုးမှကြည့်လျှင် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍
 စုပုံသည်။ အာသန္နရ အဗ္ဗဗဟိဋ္ဌာရိက သုခုမ ဟိန ပဏိတ
 တို့လည်း တစ်ခုသည် တစ်ခုကိုထောက်ဆ၍ စုဝေးနေကြသည်။ ဤတွင်
 အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်သည် ကာလ၊ အနီးအဝေး အတွင်း အပြင်
 သည်ဌာန၊ အကြမ်း၊ အနု၊ အယုတ်၊ အမြတ်သည် ပယောဂဟု
 ထင်မြင်လာပါသည်။

ထို့နောက် အနိစ္စသည်ကာလနှင့်၊ ကွဲသည် ပယောဂနှင့်၊
 အနတ္တသည် ဌာနနှင့် စစ်နေသဖြင့် ကာလမရှိလျှင် အနိစ္စဖြစ်၍
 ပယောဂမရှိလျှင် ကွဲဖြစ်၍၊ ဌာနမရှိလျှင် အနတ္တဖြစ်၍ ဖြစ်နေကြ
 သည်ဟု တွေးတောလာပါသည်။ ထိုသို့ အနိစ္စ စသည်ဖြစ်လျှင်
 ပယောဂစသည်မရှိမှဖြစ်ရမည်ဟု တွေးတောလာသောအခါ အနိစ္စ
 စသည်ဖြစ်သော ရုပ်ဇ္ဈနာစသည်သည် ပယောဂကာလဌာန မရနိုင်ပါ။
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ရုပ်ဇ္ဈနာ စသည်သည်
 အကြောင်းအစိတ်အပိုင်းများစွာ၏ စုဝေးနေသော ပစ္စယသမ
 ဝါယမတရား(သို့မဟုတ်) ဟေတုသာမဂ္ဂီတရားဖြစ်၍၊ ပြုမရှိရကား
 ဌာနကာလ ပယောဂမရှိ ဤအထိ သိလာခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ သိလာသဖြင့်
 ရုပ်ဇ္ဈနာ စသည် ပရမတ္ထတရားသည် အရှိတရား၊ ပညတ်သည်
 မရှိတရားဟူသော အမြင်မှားများ ပယ်ရှားနိုင်၍ ပညတ်တရားလည်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁၃

အကြောင်းအစိတ်အပိုင်း အစအနတို့၏ အစုအဝေးပင်ဖြစ်၍
 ပရမတ္ထနှင့်မခြား အရှိတရားအဖြစ် သိလာသော ကြောင့်
 ပရမတ်အစုအဝေးထက်ကြီးသော ပညတ်အစုအဝေး ဖြစ်သော ငါ
 သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ်သက္ကဝါ ရှိလာပါသည်။
 ထို့ပြင် မရှိသောပညတ်ထက်၊ သေးမွဲသော ပရမတ်လည်း
 ခိုင်ခိုင်မာမာမရှိဖြစ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပရမတ်အရှိပျောက်ပြီး
 ပညတ်မရှိဟူသော ခံယူမှုပျောက်ကာ 'ငါရှိသည်၊ ငါ၏ကောင်းကျိုးနှင့်
 ဆိုးပြစ်သည် ငါပြုသည့်အတိုင်းသာဖြစ်သည်'ဟု ခံယူလာပါသည်။
 ဤသို့ သဘောပေါက်လာပါသည်။ ဤသဘောပေါက်ချက်သည်
 တပည့်တော်၏ ဉာဏ်အမြင်ကို တလောကလုံး လင်းခြင်းအောင်
 လင်းစေခဲ့ပါသည်။ လိုလားတောင့်တသော မြတ်စွာဘုရားကို
 ဖူးတွေ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သတ္တဝါသေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်းမယူ၊
 မဖြစ်လည်းမယူ၊ လောကကြီးမြဲသည်လည်းမယူ၊ မမြဲလည်းမယူ
 ဟူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အဖြေများအတွက် နားမလည်ချက်များ
 ပွင့်ထွက်လင်းခြင်းလာပါသည်။ ဘုရားရှင်ကို နားလည်သလို
 တရားတော်ကိုလည်း နားလည်လာပါသည်။ သံဃာတော်များကိုလည်း
 နားလည်လာပါသည်။ လေးပါးသော ပဋိသန္ဓိတရား ဖြစ်ပွားသူမခြား

ဖြစ်လာပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော မွများ၌လည်း၊
(မွပဋိသန္တိ)၊ လောကကြီး အဖြစ်အပျက်အနက်
အတ္တများ၌လည်းကောင်း၊ (အတ္တပဋိသန္တိ) ထိုအဖြစ်အပျက်များကို
ထုတ်ဆောင်ဖော်ဆိုရေး နိရုတ္တိများ၌လည်းကောင်း၊ (နိရုတ္တိပဋိသန္တိ)
အဖြစ်အပျက်၊ အကြောင်းအကျိုးနှင့် အကောင်းအဆိုးများ တွက်ချက်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁၄

ဝေဖန်ရေး ပဋိဘာနများ၌လည်းကောင်း (ပဋိဘာန ပဋိသန္တိ)
လေးနက်သော ဝန်တာမရှိဖြစ်လာပါသည်။
ဤအခါ လောကကြီး၏ မဆုံးနိုင်အောင် နက်နဲသော တရား
ငါသိပြီ၊ လောကအလယ်မှာ ငါတစ်ယောက် မျက်စိကောင်းကောင်း
ပေါက်ပြီ၊ တဏှာ စသည့် ကုန်ရာ(နိဗ္ဗာန်)ကို ငါအလိုရှိချိန်၌ ရောက်အောင်
သွားနိုင်ပြီ၊ ထိုတဏှာ စသော တရားဆိုးတို့ ငါမလိုချိန်၌
မုချပျက်ရမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားရေးဆိုင်ရာ
ကြောင့်ကြများ ငြိမ်းကြပါသည်။
ထို့နောက် မေ့လျော့စွာမနေဘဲ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာများ
ကြည့်ရှုလာပါသည်။ ထိုအခါ အဋ္ဌကထာနှင့် ဘာဏကတို့၏
အမှားများကို တွေ့လာရပါသည်။ ထိုအမှားများကို ရှင်းလင်းရန်
လယ်တီဆရာတော်၏ နိဗ္ဗာနီပနီ ကြည့်သည်။ ဣပနီ၌လည်း
အမှားများပါနေပြန်၏။ ဝိသ္ဗိမဂ်ကြည့်တော့လည်း ထိုဝိသ္ဗိမဂ် လည်း
အမှားပါနေပြန်သည်။ မိလိန္ဒပညာကြည့်တော့လည်း ထိုမိလိန္ဒ၌လည်း
အမှားပါနေပြန်သည်။ ထိုသို့ အမှားတွေပါနေပြန်သဖြင့် ထိုအဋ္ဌကထာ
နှင့် ဘာဏကတို့၏ အမှားများကို မဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ပါ။
ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တစ်ယောက်တည်း အိပ်စက်မနေဘဲ
ဓမ္မကထိကအဖြစ်ဖြင့် တရားနာပရိသတ်ထံ ဝင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။
သို့ဝင်သော်လည်း ရွာဦးဆရာတော်တို့၏ အယူဝါဒနှင့်မတူ၍ အလကား
အထင်ခံရပြန်သည်။ ဤသို့ သာသနာ့အကျိုး သည်ပိုးရန်
အားသွန်နေမိသည်ဖြစ်၍ မိမိငြိမ်းအေးမှုကို လစ်လျူရှုသကဲ့သို့
ပြုနေမိသည်ကို သတိရလာပါသည်။ အဘယ်မျှပင် သစ္စာတရားကို
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁၅

မြင်သော်လည်း ကိလေသာမစင်လျှင် ပင်ပန်းဆင်းရဲခံရမည်မှာ
ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ကိလေသာမစင်၍ ကိလေသာအပူးဝင်ခံရ
သဖြင့် နှစ်ကြိမ်မျှ ဝုဋ္ဌာနက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြင့်
ကိလေသာများမစင်၍ အပူးဝင်ခံရသဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၍ ထိတ်လန့်
လာပါသည်။ ဘယ်သူ့အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ် ရသည်ထက် ငါ့ဘို့
အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သာသနာ့တာဝန် ထမ်းမည်ဟုဆုံးဖြတ်ပြီး
ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ သစ္စာတရားသိပြီးနောက်၌ အာရုံများ

ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိတော့။ ထိုအာရုံများအပေါ် အဆီးအတားကို ဖယ်ရှားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကာမရာဂဗျာဠိ စသည်ရှိလျှင် မငြိမ်းအေးသေး။ အကြောင်းသိလျှင် များစွာစပ်ရှား ခါးသီးအောင် ထိသည်။ ထို့ကြောင့် အမြစ်ပြတ်သုတ်သင်ရမည့် တရားများကို သုတ်သင်ရန်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ကြိုးစားသော်လည်း မသက်မသာ အနေအထိုင် ခက်အောင် ခံစားရသည်။ ဤသို့ဖြစ်မှ ညွှာနှင့် သမာ တို့ကို ပညာနှင့်ဝိရိယာတို့ဖြင့် ညှိ၍ အစဉ်စောင့်စားခဲ့ပါသည်။ ဥပ္ပါန်၏ အာရုံဖြစ်သော မိမိ၏ဖြစ်ပျက်နေသော အဖြစ်အပျက်များ ရေရာသေချာမှုမရှိပုံ၊ အနိစ္စ၊ ကွ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပွားပုံ သိမြင်လာပါသည်။ ရာဂ၊ ခြိယ စသည် ကြောင်းကျိုးဖြစ်စဉ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်များ ထင်ရှားလာပြီး ကာမ ရာဂ ဗျာဠိ စသည်ကြောင့် ဖြစ်သမျှအဝဝဆင်းရဲများကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်သည်အထိ လေ့လာနိုင် ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား ရှင်ဉာဏ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ပဋိပ္ပါ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆

ပဋိပ္ပါမှာ အကျဉ်းအားဖြင့် တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် တောင်မြို့၊ ဂန္ဓာရုံဆရာတော် ဦးဇနကာဘိဝံသ နှင့် သံဃာကြီးများက အားတထားထား တမျှော်ကိုးကိုးအဖြစ် ခံယူခဲ့ရပါသည်။ တောကျောင်း နေရာ၌ နယ်သံဃာများနှင့် နယ်ကာ ကာမများ၏ ရဟန္တာနှင့်မခြား လေးစားမှုအထိ ခံခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကာ ကာမများအား သီလပင်မပေးဘူးပါ။ လောကီ ဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးနေခဲ့ပါသည်။ သို့အတွက် ဘုရားထက် ဘုရားကြီးဖြစ်ရန်သာ ရည်ဆောင်နေခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်၏ဘဝသည် ဘေးအမြင်ကလည်းလှ၊ ကိုယ့်အတွေး ဟူသော ဘုရားဖြစ်ရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သဘာဝကျသော်လည်း ရာဂ စသော နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာများကို လှုပ်ခြောက်ခြားခြင်း အနည်းငယ်မျှ မရှိသည်ကို တပည့်တော်ကိုယ်ကို တပည့်တော် သိပါသည်။ တပည့်တော် အလိုကင်းရောင်အလှသည် ဘေးလူများ ကို စွဲဆောင်နိုင်ပါသည်။ တပည့်တော်ကိုယ်ကိုလည်း ငါလိုလူ ဇမ္ဗူကျွန်း ဟု မှတ်သားလိုပါသည်။ သို့ဖြစ်သော်လည်း အကြောက်နှင့် အမက်ဖျက်ရန် လမ်းမမြင်သူဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဤအခိုက် ရွှေမြင်တင်ဘုန်းကြီးနှင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်း ငယ်က ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်၌ တွေ့ရှိ၍ တရားမဖြစ် ပဋိသန္တာရ စကားဆိုသည်ကို ဖြေကြားရင်း စိတ်ဝင်စားပြီး နောက်တစ်ဝါခြား၍ တရားကိုနာကြားခဲ့ပါသည်။ အထပ်ထပ်နာကြားရင်း၊ မေးမြန်းရင်း၊

ဝေဖန်ရင်းဖြင့်ပင် ဉာဏ်အမြင်တစ်ခု လုံးလုံးလျားလျား ဖြစ်ပွား
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁၇

တော့သည့်အမြင် ရောက်ခဲ့ပါတော့သည်။ မိမိကျောင်းပြန်ရောက်ပြီး
ညအချိန်လမ်းလျှောက်စဉ်ပင် ပစ္စယသမဝါယမသဘောဖြင့်
တကမ္ဘာလုံးချောသွားအောင် ဉာဏ်အမြင်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ဤအခါ
ရှေးကသိခဲ့ဖူးသော အမြင်အားလုံးသည် ရုံးရင်းဆန်ခတ် လဲပျိုကျ မတတ်
ပြောင်းပြန်လှန်ကုန်ကြပါသည်။ တပည့်တော်၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်း
သည်လည်း ပီတိလွမ်းနေသောကြောင့် ထိုင်လို့ လှဲလို့ ထလိုမရဘဲ
အလှုပ်ရှားဆုံး ဣရိယာဉ်ဖြစ်သည့် လမ်းလျှောက်ခြင်းဖြင့် လှုပ်၍
နေခဲ့သည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်၏ဘဝသည် ဤမျှဖြင့်
ဝမ်းသာမှု အလွန်အကျူး အထူးအကဲများ ဤအထိဖြစ်လာသလောဟု
ထင်ဖွယ်ဖြစ်လာပါသည်။ တပည့်တော်၏ဘက်မှကြည့်လျှင် ဤအထိပင်
ဖြစ်ပါသည်။ ကျားကုတ်ကျားခဲ ကျင့်ဆောင်ခဲ့သည် ဖြစ်ပါသည်။
တပည့်တော်၏ သီလ သမာ သိက္ခာကို မည်သူမျှ မစဉ်းစားရဲအောင်
တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားစရာမရှိအောင်
အကျဆုံးနေခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား ရှင်ဂုဏဝန္တ၏
သောတာပန်ဖြစ်စဉ် ပဋိပ္ပါအကျဉ်းချုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဤအရှင်(၂)ပါးတို့၏ ပဋိပညာဖြစ်စဉ်များ
ကိုမိနညးရ်ဆရာတော် (၅)ပါးလုံး စိစစ်ကြသောအခါ “ပရမတ်မရှိ၊
ပညတ်သာ အရှိတရားဟူသော ကောက်ချက်သည် ဉာဏ်အမြင်ကို
တလောကလုံး လင်းခြင်းအောင် လင်းစေခဲ့သည်”ဟုဆိုရာ၌
အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းတွင် ဤကဲ့သို့သော ခွဲခြားမှုကို သုတ်သင်ရာ
ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်(၁-နှာ)၌ပုဂ

္ဂလော ဥပလဗ္ဗတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ၊ အာမန္တာ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁၈

ဟူသော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္တအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရသလောဟု သကဏ္ဍီ
ပုဂ္ဂိုလ်ကမေးလျှင် ပရဏ္ဍီပုဂ္ဂိုလ်က “အတ္တိပုဂ္ဂလော အတ္တဟိတာယ
ပဋိပန္နော”ဟု သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္တအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၏ဟုယူ၍ အာမန္တာဟု ဖြေကြားခဲ့ ဝန်ခံခဲ့
ပေသည်။ ထို့နောက် ချွတ်ယွင်းသော အယူရှိသော ပရိဝှီအား
ခွင့်မပြုလိုသော သက္ကဏ္ဍီပုဂ္ဂိုလ်သည်ယေ
၁သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော၊ တထော
သောပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဗတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေ
နာတိ။

ဟူ၍ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္တဖြစ်သော အကြင်ရုပ်ဓူဝနာ စသောတရား သည်
ရှိ၏။ ထို ရုပ်ဓူဝနာ စသော တရားကို သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္တအားဖြင့်

ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ရအပ်ပါသလောဟု သကဏ္ဍီက မေးလတ်သော် “နဟေဝံ ဝတ္ထဗ္ဗေ” ဤသို့ ရုပ်ဋ္ဌေနာ စသောတရားကို သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ရအပ်၏ဟူ၍ ငါမဆိုဟု ပရစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ်က ဖြေကြားသည်။ ထိုအခါ သကဏ္ဍီပုဂ္ဂိုလ်က “အာဇာနာဟိနိဂ္ဂတံ” အပြစ်ကို သင်ပရစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ်ဝန်ခံပါဟု ပဋိညာဉ်တောင်း၍ အပြစ် ပြလိုက်ရကား “ဟဒ္ဒိပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဗတိသစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထေန”ဟူ၍ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရလိုရှိရင် “ယောသစ္စိကဋ္ဌောပရမတ္ထော၊ တတော သော ပုဂ္ဂလဗ္ဗတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန”ဟူ၍ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထဖြစ်သော အကြင်ရုပ်ဋ္ဌေနာ စသောတရားရှိ၏။ ထိုရုပ်ဋ္ဌေနာစသောတရားကို သိစ္စကဋ္ဌပရမတ္ထအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ရအပ်ပါ၏ဟု သင်ပရစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ်က ဖြေဆိုသင့်ပါလျက် “နဟေဝံ ဝတ္ထဗ္ဗေ” မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၁၉
ဟု ဖြေဆိုခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖြေဆိုခြင်းသည် “မိစ္ဆာ”သင်ပရစ္ဆိပုဂ္ဂိုလ် အမှားသာ၊ ငါ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော စကားတည်း။ဟု သကဏ္ဍီက ပြန်လည်ပြောဆိုလေသည်။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကတာဝတ္ထု ပါဠိတော်အရ ပရမတ္ထအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါ သူတပါး ဟူသော ပညတ်တရားမရှိပါဘဲလျက် ပညတ်သာ အရှိတရားဟု ဆိုခဲ့ရကား ထိုကထာဝတ္ထုပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်။
ထို့ကြောင့် ဣင်းတို့၏ အာဂမနပဋိပ္ပါသည် ပါဠိတော်နှင့် ညီညွတ်သော အာဂမနပဋိပ္ပါမဟုတ်ကြပါ။ ထိုသို့ မဟုတ်သော ကြောင့် ရှင်ဉာဏသည် “ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူဖြစ်ပါသည်ဘုရား” ဟူသော စကားသည် ဥလ္လပနအမှုသာဖြစ်ကြောင်း စိစစ်ကြသည်။
ရှင်ဂုဏဝန္တလည်း ရွှေမြင်တင်ဘုန်းကြီး၏ တရားကို အထပ်ထပ် နာကြားရင်း၊ မေးမြန်းရင်း၊ ဝေဖန်ရင်းဖြင့်ပင် ဉာဏ်အမြင်တခု လုံးလုံးလျားလျား ဖြစ်ပွားတော့မည့်အနေ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ မိမိကျောင်းပြန်ရောက်၍ ဉာဏ်အချိန်လမ်းလျှောက်စဉ်ပင် ပစ္စယသမဝါယမသဘောဖြင့် တကမ္ဘာလုံး ချောသွားအောင် ဉာဏ်အမြင်ပေါက်ခဲ့ပါသည်ဟု ဤစကားအရ ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဣင်းသောတာပန်ဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိချိန်ဟု ဣင်း၏ဘဝဖြစ်စဉ် စကားကဆိုနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစကား၌ ဣင်းရွှေမြင်တင်ဘုန်းကြီး ရှင်ဉာဏ၏ ပစ္စယသမဝါယမသဘောကား သာသနာရေးလျှောက်ထားတောင်းပန်လွှာ စာမျက်နှာ(၁၅)၌ ရုပ်ဋ္ဌေနာ စသော တခုခုသည် အကြောင်းအစိတ်အပိုင်း အစအနပေါင်းများစွာ၏ မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၀
အစုအဝေးမျိုးသာဖြစ်သည်ဟုဆိုထားရကား ဣင်းရှင်ဂုဏဝန္တ၏

ပစ္စယသမဝါယမသဘောကား ဤရှင်ဉာဏ၏
 ဤအတိုင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ သဘာဝ တခုခုသည်ဟုဆိုရာဝယ်
 ရပွန စသော သဘာဝတခုခုသာဖြစ်ရာသည်။ အကြောင်း အစိတ်အပိုင်း
 အစအနပေါင်းများစွာ၏ အစုအဝေးမဖြစ်ရာ၊ အကယ်၍
 အစုအဝေးသာဖြစ်ငြားအံ့၊ ရုပ်ဗ္ဗေနာ စသည်သည် ပရမတ်မဟုတ်
 ပညတ်သာလျှင်ဖြစ်ရာသည်။ ပညတ်သည် သန္တတိပညတ်
 သမူဟပညတ်၊ အဝတ္တာဝိသေသပညတ်ဟု ပုဂ္ဂလပညတ်
 အနုဋီကာဆရာက ၃၆-နာ ၌ ဆိုထားသည်။ ဤတွင် ရုပ်ဗ္ဗေနာ
 စသည်တို့၏ ရှေ့နောက်ဖြစ်နေသော ပုဗ္ဗာစရိယ အစဉ်သည် သန္တတိ
 ပညတ်မည်ပါသည်။ ထိုအစဉ်များစွာတို့၏ အပေါင်းသည်
 သမူဟပညတ်မည်ပါသည်။

ကလေးသူငယ် စသော အခိုက်အတန့်အထူးသည်
 အဝတ္တာဝိသေသပညတ်မည်ပါသည်။ ထို(၃)ပါးတွင် ဤအကြောင်း
 အစိတ်အပိုင်း အစအနများစွာ၏ အစုအဝေးကြား သမူဟပညတ်သာ
 ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ သမူဟပညတ်ဖြစ်ပါလျှင်-

“ယောဓမ္မေ ပုဗ္ဗာပရိယဘာဝေန ပဝတ္တမာနေ၊

အသဘာဝ သမုဟဝသေန ဥပ္ပါယ ပုဂ္ဂလော

ဣတ္ထိ ပိုရိသော ွဝေါ၊ မနုဿောတိ၊ အဋ္ဌိကာ

ပုဂ္ဂလပညတ္တိ ဟောတိ”

ဟူသော မူလဋီကာ (၃၊ ၂၇)နာအရ ပုဂ္ဂလပညတ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂလပညတ်ကို
 ရူပား၍ ဉာဏ်အမြင်ပေါက်သည်ဟု ဆိုရာရောက် ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၁

ထေရုဉ္ဇါသာသနာတော်၌ ပုဂ္ဂလိကပညတ်ကို ရူပား၍
 ဉာဏ်အမြင်ပေါက်သည်ဟု ဘယ်ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာမှ အဟောအဆို
 အမိန့်မရှိပါ။ ထေရုဉ္ဇါသာသနာတော်၌ ဉာဏ်အမြင် ပေါက်ပုံကား
 ပါဠိတော်၌လာသော (၃၈)ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ များနှင့်
 အဋ္ဌကထာ၌လာသော (၄၀)သော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ များကို
 ရူပားမူကြောင့်သာလျှင် ဈာန်တရားများ၍ ရုပ်နာမ် မွဲများ
 ရူပားမူကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ရပုံကိုသာ ဟောထားသော အမူသာဖြစ် ကြောင်း
 နိုင်ငံတော်ဝိနည်းရ် ဆရာတော်များ စိစစ်ကြပါသည်။

(ဤသို့ဈာန်ရပုံ-မဂ်ရပုံ-ဖိုလ်ရပုံအကျယ်ကို နောက်၌ ဆိုလတ္တံ့-အမှာ)

ဤသို့ အာဂမနပဋိပ္ပါဖြင့် သုတ်သင်လတ်သော် မှန်ကန်

သော ပဋိပ္ပါ မဟုတ်သောကြောင့် အရိယာများ မဟုတ်ကြဟု

ဝိနည်းရ်ဆရာတော်တို့က စိစစ်ကြပါသော်လည်း “အချို့သော

ပုထုဇဉ်များသည် ပုထုဇဉ်ဖြစ်လျက် ရဟန္တာကဲ့သို့ အကျင့်များ

ကျင့်နေကြပါသည်။ ဤသို့ ရဟန္တာနှင့် အကျင့်တူကာမျှဖြင့် အရိယာ

ပုဂ္ဂိုလ်ဟု မဆုံးဖြတ်ရသေးဘဲ ထိုထိုသို့သော ကြောက်ထိတ်လန့်ဖွယ်

တို့ဖြင့် ကြောက်စေ၊ ထိတ်စေ၊ လန့်စေသင့်ကြောင်း ထိုသို့
ကြောက်ထိတ်လန့်စေသဖြင့် ကြောက်ထိတ်လန့်မှု မရှိခဲ့သော် ရဟန္တာဟု
ဆုံးဖြတ်ရကြောင်းကို ပါရာဇိကကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ၊ တိယတွဲ
(၈၃)မျက်နှာ၌-

“ဒိဏာ သဝဿနာမ အသနိယာပိ မတ္တကေ ပတမာ
နာယ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသော ဝါ
နဟောတိ”

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၂

ဟု ဆိုထားပါသည်။ ကြောက်လန့်ထိတ်ရွံ့မှုရှိခဲ့သော်-

“သစဿဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတံဝါ လောမဟံသောဝါ

ဥပ္ပဇ္ဇတိ နတုံ အရဟတိ အပနေတဗ္ဗော” ဟု ဆိုထားရာကား

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အနာဂါမ်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆုတ်နစ်သော
ရွှေသမားပယ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းကင်းကြ
ပါသည်။ မှန်ပါသည်- လောက၌ ဘေးရောက်သော်လည်း မကြောက်
မရွံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကား (၁)ကေသရာဇာခြင်္သေ့ (၂)ဆင်အာဇာနည်
(၃)မြင်းအာဇာနည် (၄)နွားအာဇာနည် (၅)ယောက်ျားအာဇာနည်
(၆)အနာဂါမ်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များတည်း။ ထိုခြောက်မျိုးတို့တွင် (၁)မှ
(၅၀)အထိ ပုဂ္ဂိုလ်များကား မိမိတို့သန္တာန်၌ သက္ကာယိဋ္ဌိအားကြီးသည်
အဖြစ်ကြောင့် မကြောက်လန့်ကြကုန်။ (၆) အမှတ်ပြ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား
သက္ကာယိဋ္ဌိပယ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် မကြောက်လန့်ကြဟု သံယုတ္တ
အဋ္ဌကထာ (၂၊ ၂၆၂) မျက်နှာ၌ ဆိုထားပါသည်။

ဤ၌ ရှင်ဉာဏသည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ ထံ၌
ဧည့်နာဝင်လွှာ စာမျက်နှာ(၂၈)၌ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည်
သေနတ်သမားအများအပြားဝိုင်းလျက် တပည့်တော်တို့ကို စစ်ဆေးကြ
သူများဖြစ်သည်ကတချက်၊ သေနတ်သမားများဖြင့်တပည့်တော်တို့ကို
အရောက်ခေါ်ယူနိုင်သည်ကတချက်၊ အုပ်ချုပ်သူများ၏ အကူခပ်သိမ်း
ကို “ရှိန်း”အဖြစ် ရနေသည်ကတချက်၊ အစစအချက်များကြောင့်
တပည့်တော်တို့ထက် အားခွန်ဗလသာလွန်ကြပါသည် ဟူသော
ရေးသားချက်များသည် အကယ်၍ ရဟန္တာဖြစ်ပါလျှင် “သဗ္ဗသံယော
ဇနံဆေတွာ၊ ယောဝေနပရိတဿတိ” ဟူသော ဓမ္မပါဠိ(နှာ-၇၀)

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၃

အရ အားလုံးသော သံယောဇဉ်တရားများ ပယ်ပြီးဖြစ်၍ မကြောက်
မထိတ်လန့်တော့ဟူသော ဥဂ္ဂသေန သူဌေးသားရဟန္တာကဲ့သို့လှင်း၊
မာရ်နတ်မင်းသည် ဆင်မင်းအသွင် ဖန်ဆင်း၍ နှာမောင်းဖြင့်
ရှင်ရာဟုလာ၏ ဦးခေါင်းကိုပင့်မ၍ ကြီးမားသောအသံကို မြည်တွန်၍
ခြိမ်းခြောက်ပါသော်လည်း-

“နိဋ္ဌင်္ဂတော အသန္တာသိ” စသည်ဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ဆင်တထောင်
 လောက် ဖန်ဆင်း၍ ခြောက်စေသော်လည်း မကြောက်တော့ကြောင်း
 ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောထားသော မူပုပါဠိတော်(နှာ-၆၁)အရ
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီး၍ ရာဂစသော တရားကင်းတော့သဖြင့်
 ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိတော့သော ရာဟုလာမထေရ်ကဲ့သို့လှောင်း၊
 ဖြစ်ရပါမည်။ ထို ရှင်ဉာဏသည် ဤကဲ့သို့ မဟုတ်သောကြောင့်
 ရဟန္တာမဟုတ်ဟု စိစစ်ကြပါသည်။
 ရှင်ဂုဏသည် ရှင်ဉာဏကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီဝဲဆည်းကပ်
 သဖြင့် “သောတာပန်”ဖြစ်ပါသည်ဟု နှုတ်က မည်မျှလောက်ဆိုစေကာ
 မူ ဝါ-စာဖြင့် ရေးသားသိစေကာမူ ပါတိကဝဂ္ဂပါဠိ (၁၉၀)၌
 “စတ္တာရိ သောတာပတ္တိယဂါနိ၊ သပ္ပရိသသံသေဝေါ၊

သ္မုဗ္ဗဿဝနံ ယောနိသောမနသိကာရော
 ဗ္ဗာနုဗ္ဗပ္ပဋိပတ္တိ”

ဟူသော သောတာပတ္တိမဂ်ကို မရမှီ ရှေးအတို့၌ ထိုသောတာပတ္တိ
 မဂ်ကို ရခြင်းငှာ ဟောထားသော အင်္ဂါ(၄)ပါးတွင် သပ္ပရိသသံသေဝေါ
 ဟူသော အင်္ဂါချို့ယွင်းနေရကား လှောင်းရှင်ဂုဏဝန္တလည်း သောတာပန်
 အရိယာမဟုတ်ဟု စိစစ်သုံးသပ်ကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၄

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြ
 ပါသည်ဟု စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သံဃဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များထံ ဝန်ခံထား
 ကြပါသည်။ ဤသို့ ဝန်ခံထားကြသည့်အားလျော်စွာ လှောင်းရှင်ဉာဏနှင့်
 ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ အရိယပဋိပ္ပာဟုဆိုအပ်သော အရိယာတို့ကျင့်အပ် သော
 အကျင့်ရှိမရှိကို စိစစ်ကြရာဝယ်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကျင့်အပ်သော အရိယာ ပဋိပ္ပာဟုတို့ကို (၈)ခုသောသုတ်ဖြင့်
 ဟောထားခဲ့ပါသည်။ မဇ္ဈိမနိကာယ်၌ (၁)မ္မာယုတ္တသုတ်၊
 (၂)အနင်္ဂသုတ်၊ (၃)ရထဝီနိတသုတ်၊ (၄)မဟာဂေါသိင်္ဂီသုတ်၊
 ဤ(၄)သုတ်ကို မူလပဏ္ဏာပါဠိတော်၌ ဟောထားပါသည်။
 (၅)မဟာသုညတသုတ် ဤသုတ်ကို ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်၌
 ဟောထားပါသည်။ (၆)စိန္တုပမသုတ် ဤသုတ်ကို နှိုနီန
 ဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် ကဿပသံယုတ်၌ ဟောထားပါသည်။
 (၇)နဋကသုတ်ကို သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော် မဟာဝဂ်၌ ဟောထား
 ပါသည်။ (၈)တုဝဋကသုတ်ကို သုတ္တနိပါအဋ္ဌကဝဂ်၌ ဟောထားခဲ့ပါ
 သည်။ ဤ(၈)သုတ်တွင် ရထဝီနိတသုတ်၌ ဟောထားသော အရိယ
 ပဋိပ္ပာဟုတို့တွင် ပထမဆုံး ပဋိပ္ပာကား-

“အတ္တာနာစ အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပိစ္ဆကထဉ္စ ဘိက္ခုနံ ကတ္တာ”

ဟူသည်ပင်တည်း။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိ၌
 ရရှိနေသော မဂ်ဖိုလ်ဟူသောဂုဏ်ကိုလည်း လျှို့ဝှက်သည့်

ပစ္စည်း(၄)ပါးကို ခံယူရာ၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်ဖြစ်၍
ကင်းသောအလိုရှိသည်။ ရဟန်းတို့ကိုလည်း ထိုအလိုကင်းသောစကား
ကိုသာ ပြောဆိုတတ်သည်”ဟူသော ပထမဆုံး အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိကံ

၇၂၅

အကျင့်ကို ဟောထားပါသည်။ ထိုအပို့စ္ဆဂုဏ်အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် သွါတရားရှိသော်လည်း ရှိသည်ဟု လူအများ
မသိစေလို။ သီလရှိသော်လည်း သီလရှိသည်ဟု လူအများမသိစေလို။
တပါးတည်းနေလိုသော ကာယဝိဝေကသမာပတ်ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
စိတ္တဝိဝေက ခန္ဓာ စသောဥပ (၇)ပါး၏ ကင်းဆိပ်ရာ
နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ဥပဝိဝေကများ ရှိသော်လည်း ထိုဝိဝေကများ
ရှိသည်ဟု လူအများမသိစေလို။ များသော အကြားအမြင်ရှိသော်လည်း
ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသော်လည်း
ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း ပြည့်စုံသည်ဟု
လည်းကောင်း၊ ပညာရှိသော်လည်း ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း ကုန်ပြီးသော
အာသဝေါတရားရှိသူ ရဟန္တာဖြစ်သော်လည်း ရဟန္တာ
ဟူ၍လည်းကောင်း မသိစေလိုသော အကျင့်များရှိပါသည်။
ရဟန္တာဖြစ်လျက် ရဟန္တာဟူ၍ မသိစေလိုသော မဇ္ဈန္တိက
ထေရ်သည်ကောင်း၊ မထေရ်၏သပိတ် သင်္ကန်းသည် တမတ်လောက်သာ
တန်ဘိုးရှိသည်ဖြစ်၍ အသောကမင်းတရား၏ ကျောင်းလွတ်ပွဲသဘင်
သို့ ကြွရောက်လာရာ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော သင်္ကန်းသပိတ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကိုမြင်၍ လူအများက “အရှင်ဘုရား-အနည်းငယ်ဘေးသို့
ဖယ်ပါ”ဟု လျှောက်ထားလတ်သော် “ငါကဲ့သို့သော ရဟန္တာကိုမှ
မင်းတရားအားမချီးမြှောက်လျှင် အဘယ်ထေရ်ချီးမြှောက်ပါအံ့နည်း”
ဟု နှလုံးသွင်းတော်မူ၍ မြေကြီး၌ ငုတ်လျှိုးကာ သံဃထေရ်အတွက်
ထားသောဆွမ်းကိုကိုင်လျှင် မြေမှပေါ်ခဲ့သတဲ့ဤသို့
ရဟန္တာများသည် အပို့စ္ဆဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပါသည်။ (မ၊
ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိကံ

၇၂၆

၄၊ ၂၊ ၄၅၊ အ၊ ၄၊ ၁၊ ၅၈)။
ထို့ပြင် အပို့စ္ဆဂုဏ်ရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ပစ္စယအပို့စ္ဆ
တင်္ဂအပို့စ္ဆပရိယတ္တိအပို့စ္ဆ အိဂမအပို့စ္ဆဟု (၄)ပါး ရှိကြပါသေးသည်။
ထိုလေးပါးတို့တွင် ပါစိနဝံနတော၌ အညီအညွတ်ရှိနေ ကြသော
ရှင်အနုဒ္ဓါ၊ ရှင်နန္ဒိယ၊ ရှင်ကိမ္ဗလတို့တွင် ရှင်အနုဒ္ဓါသည်
“ဘုရားရှင်က သင်တို့သည် ဥတ္တရိမနုဿမ္မရသဖြင့် ချမ်းသာစွာ
နေခြင်းရှိကြပါသလောဟု မေးသောအခါ ပဌမဈာန်စသည်ကို ရသဖြင့်
ချမ်းသာစွာနေကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား သည်ကို
ရှင်နန္ဒိယနှင့် ရှင်ကိမ္ဗလတို့က အဘယ်ကြောင့် ဘုရားရှင်အား

လျှောက်ထားပါသနည်းဟု ဥတ္တရိမနုဿမ္မကို ပြောကြားခြင်း၌
 အလိုမရှိသော ထိုရှင်သုံးပါးတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကဿပဘုရား
 လက်ထက်တော်က မိမိ၏အရိယာအဖြစ်ကို ကီကီမင်းကြီးအား
 ဘုရားရှင်က ပြောကြားသောအခါ နှစ်သက်မှုမရှိသော ဗုဒ္ဓိကာရ
 အိုးထိမ်းသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မိမိရရှိထားသော မဂ်ဖိုလ်ကို အခြားသောသူအား
 သိစေခြင်းငှာ အလိုမရှိသော သောတာပန် စသော
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များသည် အိဂမအပ္ပိစ္ဆ မည်ပါသည်။

(မ၊ ၄၊ ၂၊ ၄၇။ အံ၊ ၄၊ ၁၊ ၅၉)

ဤ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဤအပ္ပိစ္ဆများ မရှိကြ
 သည်ဖြစ်၍ အရိယာတို့၏အကျင့်မဟုတ်သော “တပည့်တော်
 ရှင်ဉာဏသည် ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းခြင်းဟူသော ပဋိဝေဓ
 ကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူဖြစ်ပါသည်ဘုရား”ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 “တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည်။ ပ။ သုံးဝသောသံယောဇဉ်များကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၇

ပယ်ရှားပြီးခြင်းဟူသော ပဋိဝေဓကျေးဇူးကို ဆည်းပူးရရှိပြီးသူ
 ဖြစ်ပါသည်ဘုရား”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၌ ထင်ရှားမရှိသော ပဋိဝေဓဂုဏ်ကို
 ရေးသားပြောဆိုနေကြသောကြောင့် ပဋိဝေဓကျေးဇူး တရားမရှိဘဲ
 ပဋိဝေဓကျေးဇူးတရားရှိကြောင်း ပြောဆိုရကား-
 အဓိဏာသဝေါ သမာနောဓိဏာသဝေါတိ မံဇာ
 နာတူတိ ဣစ္ဆတိယာ ဧဝ ရူပါဣစ္ဆာ ဣစ္ဆာဂတာ
 ပါပိစ္ဆတာရာ ဂေါသာရာဂေါ စိတ္တဿာရာဂေါ၊
 အယံ ဝုစ္ဆတိ ပါပိစ္ဆတာ ဟူသော ဝိဘင်္ဂပါဠိတော် ၃၆၄
 နာနှင့် ညီညွတ်သဖြင့် ပါပိစ္ဆပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ ဖြစ်ကြသည်။
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြဟု စိစစ်ကြပါသည်။
 ၅။ ဤသို့ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဤကဲ့သို့သော
 အပ္ပိစ္ဆတရားမရှိကြသဖြင့် ဝါ ပါပိစ္ဆပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၍ သန္တုဋ္ဌိ၊ ပဝီဝိတ္တ၊
 အသံသဋ္ဌ၊ အာရုဏ်ဝိရိယ၊ သမာသမ္ပန္န၊ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္န၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ
 သနသမ္ပန္နဟူသော အရိယာပဋိပါများနှင့် ပြည့်စုံကြတော့သည်
 မဟုတ်ကြပေ။ ပါပိစ္ဆပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်
 ရောင့်ရဲမှုသန္တုဋ္ဌိဟူသော အကျင့်မရှိ။ သန္တုဋ္ဌိအကျင့်မရှိက ကာယ စိတ္တ
 ဥပဝိဝေကဟူသောအကျင့်လည်း မရှိနိုင်။ ထိုဝေဝေက
 အကျင့်လည်းမရှိနိုင်။ ထိုဝေဝေကအကျင့်မရှိက သဝနသံသဂ္ဂ သာနံ
 သဂ္ဂ သမုလ္လပနဌဝဂ္ဂ သမ္ဘောဂသံသဂ္ဂ ကယသံသဂ္ဂဟူသော ငါးပါးသော
 သံသဂ္ဂမှ မကင်းနိုင်။ ထိုသို့ မကင်းနိုင်က မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော
 ဝုဋ္ဌာနကိလေသာကို ပယ်စွမ်းနိုင်သော အရဟန္တဝိရိယ အကျင့် မရှိနိုင်ပါ။
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၈

ထိုသို့ မကျင့်နိုင်သဖြင့် စတုပါရိညံသီလနှင့် ပြည့်စုံမှုအကျင့်မရှိနိုင်။
 ထိုသို့ သီလနှင့် ပြည့်စုံမှုမရှိ၍ ထိုသီလလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော
 ဝိတိမောဇ္ဇသုခတို့ဖြင့် တိုးပွားသော စိတ်တည်ကြည်မှုဟူသော သမာဓိနှင့်
 မပြည့်စုံ။ ထိုသို့ သမာဓိနှင့် မပြည့်စုံလျှင် ထိုသမာဓိဖြင့် ဟုတ်မှန်စွာသိ၍
 ငြီးငွေ့မှု ငြီးငွေ့သဖြင့် တပ်မက်ခြင်းကင်းမှု၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းသဖြင့်
 ကိလေသာမှ လွတ်မှု ဟူသော လောကီလောကုတ္တရာပညာနှင့်
 မပြည့်စုံနိုင်။ ထိုသို့ မပြည့်စုံ နိုင်သဖြင့် ဝိမုတ္တိဟူသော
 အရိယာဖိုလ်တရားများနှင့်လည်း မပြည့်စုံ သဖြင့် ဝိမုတ္တိဉာဏ
 သာနဆိုအပ်သော ပစ္စဝက္ခဏဉာဏီ (၁၉)ပါးနှင့် မပြည့်စုံနိုင်တော့ပေ။
 ထို ပြည့်စုံမှုမရှိကြသောကြောင့် ကျွင်းတို့သည်
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြပါဟု စိစစ်ကြပါသည်။ မ၊ ဋီ၊ ၂၁၁၄)
 ၆။ ထို့ပြင် အရိယာတို့၏ အကျင့်ကိုပြသော မူလပဏ္ဏာသ
 ပါဠိတော်အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ နာ-၂၉၅

ဣဒါပုသော ဧကစ္စော ပုဂ္ဂလော သာဂံဏော
 ဝ သမာနော အတ္တိမေ အဇ္ဈတ္တံ အင်္ဂဏန္တိ ယထာ
 ဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ - ဟု ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်ပြရာဝယ်
 ပထမပုဂ္ဂိုလ်ကား မိမိစိတ်သန္တာန်၌ အထူးထူးအပြားပြား ထက်သော
 ကိလေသာရှိ၏ “မိမိစိတ်သန္တာန်၌ ကိလေသာရှိ၏”ဟု ဟုတ်မှန်သော
 သဘောအားဖြင့် မသိဟုဟောပြီးလျှင် ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်တကြာပုသော
 ယွာသံ ပုဂ္ဂလောသာဂံဏောဝ
 သမာနော အတ္တိမေအဇ္ဈတ္တံ အင်္ဂဏန္တိ ယထာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၉
 ဘူတံ နပ္ပဇာ နာတိ၊ အယံဣမေသ္မိန္နံ ပုဂ္ဂလော
 နံ သာဂံဏနံ ယေဝသတံ ဟိနပုရိသော
 အက္ခာ ယတိ။
 ဟု ဟောထားပါသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား မိမိ၏စိတ်သန္တာန်၌ ကိလေသာ
 ရှိသည်ကို မသိသောကြောင့် ဟိနပုရိသ (ယောက်ျားယုတ်တည်း)ဟု
 ဟောပြီး၍ အဘယ်ကြောင့် ဟိနပုရိသဖြစ်ရသနည်းဟု မေးသောအခါတသေတံ
 ပါဠိကံခံ “နဆန္တံ ဇ နေသတိ၊ နဝိရိယံ
 အာရဘိဿတိ၊ တဿအင်္ဂဏဿ ပဟာနာယ၊ သော
 သရာဂေါ သုဒ္ဓေါသောသမောဟော သင်္ဂဏော
 သံကိလိဋ္ဌံ စိတ္တောကာလံ ကရိဿတိ
 ဟူ၍ ထိုကိလေသာများ မိမိ၏စိတ်သန္တာန်၌ ရှိသည်ကိုမသိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည် “ကိလေသာပတ်ခြင်းငှာ ပြုလိုသော ဆန္ဒမရှိလတ္တံ့”
 ထိုထက်အားကြီးသော လုံ့လမပြုလတ္တံ့၊ အားအစွမ်းနှင့်မပြည့်စုံသော
 ဝီရိယကိုလည်း မပြည့်စုံလတ္တံ့၊ ရာဂဒေါသ မောဟ စသော
 ကိလေသာများရှိလျက် ထိုကိလေသာတို့ဖြင့် ညစ်နွမ်းသောစိတ်၊

နိပိစကံခံရသောစိတ်၊ ပူပန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စုတေရလတ္တံ့၊
 ထို့ကြောင့် ဟိနပုရိသဖြစ်ပါသည်ဟု ဖြေကြားပါသည်။ ဤသို့
 အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သည်ကို ဟောထားသောကြောင့်
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိမိတို့၏သန္တာန်၌ ထက်လှစွာသော
 ကိလေသာများ တင်းကျပ်ပင်ရှိကြပါလျက် မိမိတို့ သန္တာန်မှာ
 ကိလေသာများရှိသည်ဟု မသိကြသောကြောင့် ဟိနပုရိသပုဂ္ဂိုလ်
 များသာဖြစ်ကြ၍ ကိလေသာရှိလျက် စုတေကြရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များဟု
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၀

စိစစ်ကြပါသည်။

၇။ ထို့ပြင် အရိယပဋိပ္ပါကိုပြဆိုသော သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်
 အဋ္ဌကဝဂ်(၁၄)ခုမြောက် တုဝဋ္ဌကသုတ်၌လာသော ပဋိပ္ပါတို့တွင်
 ထိုက်သင့်သော ပဋိပ္ပါဖြင့် စိစစ်ပါကုန်အံ့။ ထိုသုတ်၌ ရဟန္တာတို့၏
 အကျင့်ကို နိမ္မိတဘုရားရှင်ကမေး၍ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်က
 ဖြေကြားရာဝယ် “ရသေနာနဂိဇေယျ” ဟု ရဟန္တာတို့၏ အကျင့်ကို
 ဟောတော်မူသည်။ အရသာ၌တပ်မက်ကြကုန်သောသမဏ ဗြာဟ္မဏ
 တို့သည် လျှာဖျားဖြင့်ရသာမွန်တို့ကို ရှာမှီးခြင်းငှာ လှည့်လည် ကြကုန်၏။
 ထိုရသာ၌ဖြစ်သော သမဏ ဗြဟ္မဏတို့သည် အချဉ်ကို ရသည်ဖြစ်သော်
 ထိုအချဉ်ဖြင့် မရောင့်ရဲနိုင်၍ အချိုစသည်ကို ရှာပြန်သည်။
 အချိုစသည်ကိုရလျှင်လည်း ဤနည်းတူ အချဉ်ကိုရှာ ပြန်သည်။
 အအေးရလျှင်၊ အပူရလျှင် အအေးကိုရှာပြန်သည်။ ရသမျှဖြင့်
 မရောင့်ရဲနိုင်၍ အဆင့်ဆင့်ကောင်းနိုးရာရာကို ရှာပြန်သည်။
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များကား ရသတဏှာကိုပယ်လျက် “နန္ဒေဝါယ”
 စသော ပစ္စဝေက္ခဏာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ဘုန်းပေးကြပါသည်။ ဤသို့
 ရဟန္တာတို့၏ အကျင့်တပါးကို ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့သည်။
 (မဟာနိဋ္ဌသ၊ ၂၈၇-နာ)။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကား မ္မပူဇာ စာအုပ်ငယ်နာ-
 ၂၅၌ “ကိလေသာအစရှိသော တရားများကင်းစင်သူသည် အိပ်စား
 ကာမဤသုံးဝကို ပြည့်ဝအောင်မြင်စွာ အစွမ်းဆောင်နိုင်ဆုံးသူများ
 သာဖြစ်ရပါသည်” ဟု ရေးသားထားကြသဖြင့် ဣင်းတို့သည် စားမှု၌
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၁

အပြည့်အဝ ဆောင်စွမ်းနိုင်ကြသူများဖြစ်ရကား၊ ရဟန္တာတို့၏
 အကျင့်ဖြစ်သော အရသာ၌ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းဟူသော အကျင့်သည်
 ဣင်းတို့မှာမရှိကြသောကြောင့် ဣင်းတို့သည် အရိယာမဟုတ်ကြပါဟု
 စိစစ်ကြပါသည်။

၈။ ထိုရဟန္တာတို့၏ အကျင့်တွင် “ထေရဝေသုစနသမ္ပဝေယျ”
 ဟူသော အကျင့်တပါးကိုလည်း သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော် တုဝဋ္ဌကသုတ်၌

ဟောထားပါသည်။ အချို့သော သမဏဗြဟ္မဏ တို့သည် ဘေရဝအရ
 ဘေးအများတွင် ပရာနုတ္တိဘေးဟူသော သူတပါးတို့က
 မကောင်းမှုပြုနေသောသူဟု စွပ်စွဲသောဘေးနှင့် အသိလောက
 ဘယဟူသော အရှိန်အစော် အကျော်အစောမဲ့ ဟူသော သူတပါးတို့က
 ကဲ့ရဲ့သောဘေးဟူသော ဘေးများကြောင့်
 ကြောက်ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကြကုန်သည်။ ရဟန္တာတို့ကား
 ထိုဘေးတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်ကြပါ။ မကြောက်ရွံ့ကြပါ။
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မြို့နယ်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့
 ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ထိုဆိုခဲ့သော ဘေး(၂)ပါးမှ ကြောက်ရွံ့
 ထိတ်လန့်ကြသဖြင့် တိုင်းသံဃဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များထံ အယူခံ
 ဝင်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
 ကြောင့်လည်း ထိုဘေး(၂)ပါးမှပင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ပြန်သဖြင့်
 နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ဆရာတော်များထံ ထပ်ဆင့်အယူခံ
 ဝင်ခဲ့ကြပြန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်(၂)ပါးသည်
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြဟု စိစစ်ကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၂

၉။ ထို တုဝဋ္ဌသုတ်လာ ရဟန္တာတို့၏ အကျင့်တွင် “ဝိရမေ
 ကုက္ကုစ္စာ နပုမဇ္ဈေယ”၌ ဝိရမေတုတ္တုစ္စာ ဟူသော အကျင့်တပါး
 ကိုလည်း ဟောထားပါသည်။ အချို့သော သမဏ ဗြဟ္မဏတို့သည်
 လက်တို့ဖြင့် စက်ဆုပ်စွာပြုခြင်း၊ လက်တို့ကို မစောင့်စည်းခြင်း၊
 လက်တို့ဖြင့် မဆင်မခြင်ပြုခြင်း၊ လက်တို့လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်း
 ပြုကြကုန်သည်။ ရဟန္တာအရိယာတို့ကား ဟတ္ထကုက္ကုစ္စမှု မပြုဘဲ
 ရှောင်ကြဉ်ကြကုန်သည်ဟူသော အရိယာတို့၏ အကျင့်တပါး
 ကျင့်တော်မူကြပါသည်။
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဧကန်
 ဖြစ်ပါက သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို
 ဟတ္ထကုက္ကုစ္စပြု၍ ရေးသားရန်မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ရရှိထားသော တရားဖြင့်
 ချမ်းသာစွာနှလုံးသွင်း၍ နေရန်သာဖြစ်သည်။ ထေရုလ္လိ သာသနာကား
 ရှင်မဟာကဿပ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၊ ရှင်ဥပါလိ၊ ရှင်အနုစ္ဆ၊ စသော
 ပထမသင်္ဂါယနာတင် မထေရ်တို့ ယူဆောင်ခဲ့သော အယူဝါဒဖြစ်သည့်
 သာသနာတော်ဖြစ်သည်။ ထိုထေရုလ္လိသာသနာ တော်ကို
 မပျက်စီးအောင် ညီညွတ်စွာ ရွတ်ဆိုသုတ်သင်ပြင်ဆင်၍
 သင်္ဂါယနာ(၆)ကြိမ်တိုင်တိုင်ပင် တင်ပြီးခဲ့ကြပါပြီ။ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာ
 တင်ရာ၌ အကြိမ်တရာလောက်ပင် သုတ်သင်ပြင်ဆင်၍ ပေထက်အကွရာ
 တင်ခဲ့ကြောင်း မဟာဝင်ကျမ်းတို့၌ အဆိုအမိန့် ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုထေရုလ္လိ
 သာသနာတော်ဟူသော ဘုရားပါဠိတော် စကားတော်၌ အစဦးဆုံး
 ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထန သုတ်တော်သည် ထိုသုတ်၌

မွတ်ဟာရီဒါနိန်း

၇၃၃

ပယ်အပ်သောတရားဟူသော သံတိလေသဘာဂီယ၊ ထို့နောက်
ကျင့်အပ်သော အရိယာမဂ္ဂင်(၈)ပါး ဟူသော ဝါသနာဘာဂီယ၊ ထို့နောက်
သစ္စာလေးပါးဟူသော နိဗ္ဗေ ဘာဂီယအားဖြင့်
ဟောထားသောသုတ်တော် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟောထားတော်မူခဲ့သော သုတ္တဂေယျ
စသော အင်္ဂါ(၉)ပါးရှိသော သုတ်များသည် “ဣမေဟိ သောဠသယိ
သုတ္တေဟိ ဘိန္ဒေဟိ နဝရီသုတ္တံ ဘိန္ဒေဟိ ဟောတိ” ဟူသော နေတ္တိဋ္ဌိတော်
(နာ-)ကိလေသ ဘာဂီယသုတ် စသည်ဖြင့် (၁၆)မျိုး
ဟောကြားထားခဲ့ရာ ထိုမ္မစက္ကပဝတ္တသုတ်သည် ထို(၁၆)မျိုးတွင်
ပါဝင်နေသော သံကိလေသဘာဂီယ၊ ဝါသနာဘာဂီယ၊ နိဗ္ဗေဘာဂီယ
အားဖြင့် ဟောကြားထားသောသုတ် ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ဥာဏနှင့်
ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ အလိုအားဖြင့် ထိုမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် ၌
သံကိလေသဘာဂီယအပိုင်းဟူသော အန္တယကို ဟောထားသော
စကားကို သာသနာရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ တောင်းထား
သောအပိုင်းဖြင့် ပယ်ပစ်ရမည်ဟု ဆိုရာရောက်ပါသည်။
ဤအရှင်(၂)ပါးသည် ဘုရားစကားတော်ကို တိကျစွာမသိဘဲ
တရားမရဘဲ တရားအရဆောင်လို၍ ဝါကြွားပလွှားကာ လက်တို့ဖြင့်
ဟတ္တကုက္ကုစ္စမရှောင်ကြဉ်ကြဘဲ ထင်မြင်ရာ ရှောက်ရှောက်ရေးသား
ထားသောကြောင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြဟု စိစစ်ကြပါသည်။
၁၀။ ထို့ပြင် တုဝဋ္ဌကသုတ်၌ပင် “န္တိ နဗဟုလီကရေယျ၊ ဇာဂရိယံ
ဘဇေယျအာတာပိ” ဟူသော အရိယာတို့၏ အကျင့်တပါးကို

မွတ်ဟာရီဒါနိန်း

၇၃၄

ပြပြန်သည်။ ထိုပါယ်၌ အဖွင့်အဖြစ်ဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောကြား
ထားသော မဟာနိဗ္ဗေသပါဠိတော်(နာ-၂၉၄)၌ “န္တိ နဗဟုလီက
ရေယျာတိ ရတ္တိန္ဒြိယံ ဆကောဋ္ဌာသံ ကတွာ ပဉ္စကောဋ္ဌာသံ ပဋိဂ္ဂေယျ
ဧကကောဋ္ဌာသံ နိပ္ပဇ္ဇေယျ”ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
များသည် နေ့ညဉ့်(၂)ပါးလုံးကို (၆)ဘို့ပိုင်း၍ (၅)ပိုင်းအဘို့ ပတ်လုံး
အိပ်ခြင်းသို့ မသက်စေရဘဲ ညဉ့်၌ မဇ္ဈိမယာမ်အပိုင်းကိုသာ
လက်ျာနံတောင်ဖြင့် လျောင်းလျက်သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ ဤအခါ၌
ထအံ့ဟူသော အမှတ်ထားမြတ်သောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ကြ ပါသည်။
မအိပ်သော ငါးဘို့သောအပိုင်း၌ နိဝရဏတရား ငါးပါးတို့မှ ငါအကုသိုလ်အား
လုံးမှ စိတ်ကိုသုတ်သင်လျက် စကြိုသွားသည်
ထိုင်နေပါသည်ဟူသော အကျင့်ကို ကျင့်ကြပါသည်။
ရှင်ဥာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် “ကိလေသာကင်းစင်
သူသည် အိပ်မှုကို အပြည့်အဝစွမ်းဆောင်နိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်”ဟု

ရေးသားထားကြသည်။ ဣင်းတို့ရေးသားသည့်အတိုင်းပင် ဣင်းတို့ ကျင့်ကြံသည်ဖြစ်၍ အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော အိပ်မှုကို ကြိုးစားအားထုတ်နေသူများဖြစ်၍ ဣင်းတို့သည် အရိယာများမဟုတ် ကြပါဟု စီစစ်ကြပါသည်။

၁၁။ တုဝဋ္ဌကသုတ်၌ပင် “နစ ကတ္တိတောသိယာဘိက္ခူ”ဟူသော အရိယာအကျင့်တပါးကိုလည်း ပြပြန်သည်။ အရိယာဖြစ်သော ရဟန်းတော်သည် “ငါသည် သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်” စသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ကာ ပြောဆိုလေ့မရှိသောအကျင့်ကို ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၅

ကျင့်သည်ဟူသော အကျင့်တပါးကိုပြပါသည်။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ထံ အယူခံလွှာ စာမျက်နှာ(၁၃)၌-

မြို့နယ်နှင့်တိုင်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာကိုပင် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကျနမှန်ကန်အောင် ဖတ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ “စသည်ဖြင့်ဣင်း၊ “ဣင်းစာမျက်နှာ၌ပင် စာကို ကိုယ်တိုင်အနက် မထင်ဘဲ သူများအဖွင့်စာဖြင့် နားလည်နေကြရရှာသော ကြောင့် ပရိယတ်ကျွမ်းသူမရှိပြီ ဝါ စာကို ဆိုလိုချက်ပေါ် ထွက်အောင် ဖတ်နိုင်စွမ်းသူ အကယ်မရှိပြီ ဝါ စာကို အနက်မထင်ဘဲ ဖတ်ခြင်း ဝါ စာကို စာလိုဖတ်ခြင်းဟူသော အဆင့်သို့ လျောကျနေပါပြီ”ဟူ၍ဣင်း၊ ဣင်းအယူခံလွှာ စာမျက်နှာ(၆)၌- “တပည့်တော်တို့အမှုကို ကိုင်တွယ်ကြသော တိုင်းဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များ၊ မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များနှင့် မြို့နယ် ဝိနိစ္ဆယထံ တရားစွဲဆိုရန် ညွှန်ကြားသော နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကဆရာတော်များသည် တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာစာကိုပင် မဖတ်တတ်အောင် ဖြစ်နေပါသည်”ဟူ၍ဣင်း၊

ဣင်းအယူခံလွှာ စာမျက်နှာ(၂၄)၌-

“ယနေ့ ဘုန်းကြီးရဟန်းလောကသည် စာတတ်ပေတတ်ဟု လူအများ အထင်ထားမှုကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ဆုတ်ကိုင်ရရှိနေ ကြသော်လည်း အကယ် စာဖတ်မှုနှင့် ကင်းကွာနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ သာသနာတော်ရေး ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၆

လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို နားလည်အောင် ဖတ်တတ် သွားသော တာဝန်ရှိသည့် ဘုန်းကြီးကို တပည့်တော်တို့ မတွေ့ရသေးအောင် ဖြစ်နေပါသည်။ နိုင်ငံတော်သံဃာ နာယကများလည်း နားမလည်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်

ဟူ၍လည်း၊ အများအပြားပင် ရေးသားထားကြပါသည်။
ဤစကားဖြင့် ငါတို့ဥာ စာကိုစာလိုဖတ်တတ်သည့်သူများ
အဖွင့်စာများဖြင့် နားလည်နေသည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တိုင်ပင်
ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ပရိယတတတ်ကျွမ်းနေပါသည်။ စာကို
ဆိုလိုချက်ပေါ်ထွက်အောင် ငါတို့သာ ဖတ်တတ်သည်
စသည်ဖြင့် ကတ္တိတအကျင့်ကို ကျင့်နေသောသူများ၊ ဝါ
မိမိတို့သာ စာတတ်နေသူများ၊ ဘုရားပါဠိတော်၌ ဘဝအမြင်မှာ
လောကအမြင်များကို မြင့်အောင် ကြည့်ရှု တတ်သူများဟု
ဝါကြွားပလွှား၍ ကျင့်နေကြသောကြောင့် အရိယာတို့ကဲ့သို့
မကျင့်သူများဖြစ်ရကား လူငယ်တို့အရိယာများ မဟုတ်ကြဟု
စိစစ်ကြပါသည်။

၁၂။ ထို့ပြင်လည်း “ပါဂမ္ဘိယံ နသိက္ခေယျ”ဟူသော အရိယာတို့
အကျင့်တရားတပါးကိုလည်း ထိုတုဝဋ္ဋကသုတ်၌ပင် ဟောပြန်ပါ
သေးသည်။ ဤအကျင့်တရားကား အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ကာယပါဂမ္ဘိယ သံဃာဂိုဏ်း၊ ဆွမ်းစားကျောင်း၊ ရေချိုးအိမ်၊ ရေချိုး
ဆိပ်၊ ဆွမ်းခံလမ်း၌လည်း၊ ရွာတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ၌လည်း၊ မထေရ်
ကြီးများကို မရိုမသေ၊ မထိလေးစား ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်စွာ ကိုယ်ဖြင့်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၇

ပြုခြင်း၊ ဝစီပါဂမ္ဘိယ သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ် ရွာတွင်းတို့၌ မထေရ်ကြီး
စသည်များကို နှုတ်ဖြင့် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်စွာ ပြောဆိုခြင်း၊
မနောပါဂမ္ဘိယ မိမိတို့သည် မွကထိကမဟုတ်ဘဲ မွကထိကတို့နှင့်
စိတ်ဖြင့်အတူပြုခြင်း၊ ဝိနယရမဟုတ်ဘဲ၊ ဝိနယရတို့နှင့် စိတ်ဖြင့်
အတူပြုခြင်း၊ သုတ္တန်ကိုမဆောင်ဘဲ သုတ္တန်ဆောင်တို့နှင့် စိတ်ဖြင့်အတူ
ပြုခြင်း၊ တင်ဆောင်မဟုတ်ဘဲ တင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် စိတ်ဖြင့်
အတူပြုခြင်း စသော စိတ်၏ရိုင်းပြုကြမ်းကြုတ်စွာပြုမှုခြင်း ဟူသော
မသင့်မတင့် အမူအရာတို့ကို မကျင့်မပြုရှောင်ကြဉ်ကြသည်။
ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သာ ရိုင်းပြုကြမ်းကြုတ်စွာ
ပြုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရသည်မဟုတ်ပါ။ ပုထုဇဉ်သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်
တို့လည်း ဤသို့သော ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းစွာ
ပြုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကြပါသည်။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကား
ဤကဲ့သို့ ပုထုဇဉ်သူတော်ကောင်းတို့ပင် ရှောင်ကြဉ်ကြသော
ကိုယ်နှုတ်စိတ် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းကြုတ်မှုတို့မှ မရှောင်ကြဉ်ကြပါ။
အောက်ပါနိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများထံ အယူခံလွှာ စာမျက်နှာ
(၁၅)၌-

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများသည်လည်း ကြီးလေး သော
တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ပါလျှက် တပည့်တော်တို့ အလေး အနက်
တင်ပြမှုကို ကရွတ်ကချော်ဖတ်ပြီး မဟုတ်မဟတ်

နားလည်ကာ မွှကို အမွှလုပ်နေသောကြောင့် ထိုက်ထိုက်
တန်တန် ပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို
တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့သော သူတွေကမှ ဤသို့မပြောလျှင်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၈

ပြောမည့်သူမရှိ ဖြစ်ရာပါသည်။ ဟူ၍လည်း

လှိုင်းစာမျက်နှာ(၁၅)၌ပင်-

“တိုင်းဝိနိစ္ဆယများသည် သီလနှင့်မပြည့်စုံကြောင်း မပြနိုင်ဘဲ
နှင့်လည်း၊ သောတာပတ္တိယဂ်၌ သီလသမ္ပတ္တိပါဝင်နေသော
ကြောင့် တပည့်တော်တို့အား သီလသမ္ပတ္တိဖြစ်ဖို့ မလွယ်ဟု
အလွတ်သဘောပြောဆိုကြပါသေးသည်။ အရှက်မရှိ ဤသို့
ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း ဖယ်ရှားပေးစေလိုပါသည် ဘုရား”

ဟူ၍လည်း စသည်ဖြင့် ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကို လှိုင်းတို့က
စိတ်စေတနာရိုင်းပြသည့်အတွက် ထိုရိုင်းပြသော စိတ်စေတနာ
စေခိုင်းချက်အတိုင်း လက်ချောင်းများဖြင့် ရေးသားထားသော
စာလုံးများကလည်း ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသော

အနက်မြောက်များစွာ ပြသလျက်ရှိပါသည်။

ဤရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသော စာလုံးများ ဖတ်ရသဖြင့်လည်း
လှိုင်းတို့စိတ်စေတနာ ရိုင်းပြကြောင်း သိရှိရသဖြင့် လှိုင်းတို့သည်
အရိယာတို့အကျင့်ဖြစ်သော ပါဂစ္ဆိယများမှ ရှောင်ကြဉ်မှု
မပြုကြသဖြင့် လှိုင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏ်တို့သည်
အရိယာများ မဟုတ်ကြကြောင်း စိစစ်ကြပါသည်။

၁၃။ ထို့ပြင်လည်း “ကထံ ဝိဂ္ဂါဟိကံ နကထယေယျ”ဟူသော
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်အပ်သော အကျင့်တပါးကိုလည်း ထိုတုဝဋ္ဌက
သုတ်၌ပင် ဘုရားသခင် ဟောတော်မူပြန်ပါသည်။ “အရိယာ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၃၉

မဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်”သင်သည် ဓမ္မဝိနယကိုမသိ၊ ငါသာဓမ္မ
ဝိနိယကိုသိသည်။ သင်သည် ဓမ္မဝိနယကို ဘယ်ကဲ့သို့သိပါအံ့နည်း။
သင်သည် ဖောက်ပြန်သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်။ သင်၏စကားသည်
အကျိုးမရှိ၊ ငါ၏စကားသည်သာ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်ယှဉ်၏။ သင်သည်
ရှေးဆိုရမည့်စကားကို နောက်မှဆို၏။ နောက်မှ ဆိုရမည့် စကားကို
ရှေးဦးစွာဆို၏။ သင်၏ ကြာမြင့်စွာ မှီဝဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်
ဖြစ်သောအလေ့အကျင့်သည် ငါ၏ဝါသနာ ရောက်၍ ဆုတ်နစ်၏။
သင်၏အပေါ်၌ ငါသည် အပြစ်ကိုတင်ထားအပ်၏။ ထိုတင်ထား
အပ်သောအပြစ်မှ လွတ်ခြင်းငှာ အလွန်ရှာမှီးလျှက် လှည့်လည်ပါ။
ငါသည် တင်ထားသောအပြစ်မှ စွမ်းနိုင်လျှင် မိမိကိုယ်ကို လွတ်စေပါ”
ဟု ဤကဲ့သို့သော ငြင်းခုံသောစကားတို့ကို ပြောဆိုတတ်သည်။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များကား ဤကဲ့သို့သော ဝိဂ္ဂါဟိကကထာမျိုးမဆို၊
 ထိုကထာကို ပယ်ဖျောက်ပါသည်။ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်ကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ကျင့်ကြပါသည်။
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ
 နာယကထံ အယူခံစေ့နာဝင်လွှာ စာမျက်နှာ(၂၂)၌
 အရိယာသစ္စာအသိ၌ကား တပည့်တော်တို့ထက် သာသူမရှိ
 နိုင်ရာပါ။ အရိယာသစ္စာသိသူခြင်းတူလျှင်သာ တူပါမည်။ အရိယာ
 သစ္စာအသိသည် တပည့်တော်တို့ထံမှလွဲ၍ အခြား၌မရှိသေးဟုပင်
 တပည့်တော်များ မြင်ကြသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာမက ကမ္ဘာ
 အထိ ဤအရိယာသစ္စာကို အလျားထိုး၍ရှာဖွေသော်လည်း အခိုင်အမာ
 တွေ့သိပြီဟု ကြော်ငြာဝံ့သူမရှိ ဖြစ်နေပါသည်။”

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၀

ဟု ရေးသားထားပါသည်။ ဤသို့ရေးသားချက်သည် အရိယာ
 တို့၏ ဝိဂ္ဂါဟိကကထာမှ ရှောင်ကြဉ်သောအကျင့်မဟုတ်ပါ။ ဤသို့
 မရှောင်ကြဉ်ဘဲ အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော ငါတို့သာ
 အရိယာသစ္စာကိုသိသည်ဟု ဝိဂ္ဂါဟိကကထာကို ပြောဆိုနေကြသော
 ကြောင့် လူငယ်တို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြဟု စိစစ်ကြပါသည်။

၁၄။ မာယာဂုစ္ဆတိ ဝဉ္စနိကာစရိယာ၊ လူကေစ္စော ကာယေန္တစ္စရိ
 တံ စရိတွာ ဝါစာယူစ္စရိတံ စရိတွာ မနုဿုစ္စရိတံ စရိတွာ
 ကဿပဋိစ္စာနဟေတု ပါပိကံလုစ္စံ ပဏ္ဍိဟတိ
 “မာမံညော” တိ လူစ္စတိ၊ မာမံညောတိသင်္ကပ္ပေဟိ၊
 မာမံညောတိ ဝါစံဘာသတိ၊ မာမံညောတိကာ
 ယေနပရတ္တမတိ။

(မဟာနိဋ္ဌသပါဠိတော် တုဝဋ္ဌကသုတ္တနိဋ္ဌသ နှာ-၂၉၅)
 အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်္ဂပါဠိတော် ခန္ဓကဝတ္ထု နှာ-၃၇၂)၊ ဤကား အရိယာ
 ပဋိပ္ပါကို ဟောသော တုဝဋ္ဌကသုတ်အဖွင့် မဟာနိဋ္ဌသ ပါဠိတော်၌
 ဟောထားသော ပါဠိတော်ဖြစ်သည်။ “လှည့်ပတ်တတ်သော အကျင့်
 သည် မာယာခေါ်ပါသည်။ ဤလောက၌ အချို့သောသူသည် ကိုယ်ဖြင့်
 စွရိုက်ကိုကျင့်၍ နှုတ်ဖြင့်စရိုက်ကိုပြောဆို၍ စိတ်ဖြင့်
 စွရိုက်ကိုကြံစည်၍ ထိုကျင့်ပြောကြံစည်သော အပြစ်များကို ဖုံးလွှမ်း
 လိုခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော ယုတ်မာသော အလိုကို စိတ်၌ထားသည်
 “ငါ၏အပြစ်ကို မည်သူမျှမသိပါ”ဟု အလိုရှိသည်။
 ကြံစည်သည်သိလျက် ပညတ်တော်မူချက်ကို လွန်ကျူးသောရဟန်း သည်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၁

ဝန်လေးသည်ကိုပြု၏။ ငါတို့အား လွန်ကျူးသောအရာ မည်သည် မရှိဟု
 ငြိမ်းအေးသကဲ့သို့ ပြောဆို၏။ ငါပြုသော ဤမည်သော မကောင်းမှုကို

အချို့လူများမသိကြဟု တံမျက်လှည်းခြင်း စေတီယင်္ဂဏဝတ်
စသည်ကိုပြု၏။ ဤသို့ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလိုသော မာယာတရားသည်
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအားမရှိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ကိုယ် နှုတ်
စိတ် တို့ဖြင့် စွရိက်တရားတို့ မကျင့်၊ အောက်ထစ်ဆုံး
သောတာပန်ဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များပင် ကျူးလွန်မိသောအပြစ်
ကို မဖုံးလွှမ်းပါ။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိမိတို့ရရှိထားသော
အရိယာမဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားများ ဧကန်ရှိပါက အကြောင်းအကျိုး
ဖြင့် ဘယ်ကဲ့သို့သော တရားကို ပွားများအားထုတ်၍ ရခဲ့ပါသည်ဟု
ရေးသားပြောဆိုသင့်ပါသည်။ ယခုမူကား နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ
နာယကအဖွဲ့အထံသို့ စွေ့နာတင်လွှာ စာမျက်နှာ(၂)၌
‘တပည့်တော်တို့သည် ကိလေသာများ အကယ်မငြိမ်းဘဲ
အငြိမ်းပြော၍ကော ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော” ဟူ၍လှိုင်း၊
“တပည့်တော် တို့သည်လည်း ရရှိပြီးသော သမုဇ္ဈေအငြိမ်း
ကို ထွက်ကွယ်နှုတ် အငြိမ်းမဟုတ်ကြောင်း ပြတ်သားရဲရင့်နေ
ပါသည်။”ဟူ၍လှိုင်း၊ လှိုင်းစာမျက်နှာ (၁၁)၌-
“တပည့်တော်တို့သည် အရိယာသစ္စာတရားကို ရှေးက
မဖြစ်စဘူး အထူးရှိပြီးသူများဖြစ်ကြ၍ မှမူ အရေးကြီးသော
အမှားများကို ဖယ်ရှားရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တာဝန်ရှိသော
နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကထံ ကြိတ်ကြိတ်ခဲခဲ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၂
တင်ပြတောင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်”ဟူ၍လှိုင်း

စာမျက်နှာ(၂၁)၌လည်း-

“တပည့်တော်တို့သည် ယနေ့အချိန်အထိ တပည့်တော်တို့
ရရှိပြီးသော တရား၏ တိကျမှန်ကန် အဘိုးတန်ပုံကို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ
တွေ့မြင်နေရသောကြောင့် လုံးဝအမှန်အကန် တရားရနေ ကြခြင်းဟု
သိမြင်နေကြပါသည်”ဟူ၍လှိုင်း

စာမျက်နှာ(၂၂)၌လည်း-

“အရိယာသစ္စာအသိ၌ကား တပည့်တော်တို့ထက် သာသူမရှိ
နိုင်ရာပါ”ဟူ၍လှိုင်း၊ လှိုင်းစာမျက်နှာ(၂၇)၌လည်း တပည့်တော်တို့ သည်
သိသည်ကိုသိသည်ဟု ပြောပါသည်။ မြင်သည်ကိုသာ မြင်သည်ဟု
ပြောပါသည်။ တပည့်တော်တို့ သိမြင်သောအရာများသည် ဟုတ်မှန်
သောကြောင့်လည်း ဟုတ်မှန်သည်ဟုပြောပါသည်”ဟူ၍လှိုင်း၊
နောက်ဆုံးစာမျက်နှာ (၂၉)ပင် “တပည့်တော်တို့အတွက် သွရန်
အသွရန် နှစ်ဖြာမကွဲပါ။ အရိယာအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသူအတွက်
လောကသည် လင်းချင်းပြီးဖြစ်ပါသည်”ဟူ၍လှိုင်း၊ လှိုင်းတို့နှစ်ပါးသည်
ပါးစပ်မှ၊ လက်မှ အတွင်းသာတရားရနေကြသူများ ဖြစ်နေကြပါသည်

ဟု ရေးသားနေကြပါသည်။ ထိုရေးသားချက်များ၌ ဘယ်ကဲ့သို့သော အကြောင်းကြောင့် အရိယာအဖြစ်သို့ ရောက်နေကြပါသည်ဟု တလုံးတလွှာမပါ။ မြို့နယ်/တိုင်း သံဃဝိနိစ္ဆယများ စာမတတ်ကြ၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများ ဦးနှောက်မရှိကြ စသည်ဖြင့် အပြစ်တွေသာပြု၍ ဧည့်နာဝင်နေကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဣင်းတို့သည် ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၃

ဤကဲ့သို့ တရားရနေကြပါသည်ဟူသော စကားဖြင့် မိမိတို့၌ ဤသိက္ခာပွဲလောက်ကြီးလေးသောအပြစ်များကို ကျူးလွန် နေသူများဖြစ်၍သာ မိမိတို့ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်များကို ဖုံးလွှမ်းလို သော၊ ယုတ်မာသော အလိုဆိုးဖြင့် ထိုလွန်ကျူးခဲ့သော အပြစ်များ ထက် ဤဥတ္တရိမနန္ဒမ္မကို ရသည်ဟု ဝါကြွားပလွှား၍ ပြောဆိုသော အပြစ်က လူကြားကောင်းသေးသည်ဟု ရဲရဲရင့်ရင့် ပြောဆိုနေကြ သူများဖြစ်ကြပါသည်ဟု ယူဆကြပါသည်။

ထိုစကားမှန်၏။ အသပ္ပရိသောပါပိစ္ဆတာယ အတ္တနော အဝဏ္ဏံဆဉ္စတေ။ သပ္ပရိသောလဇ္ဇိတာယ အတ္တနောဝဏ္ဏံ ဟူသော (အံ၊ ဌ၊ ၂-၃၁၈)နှင့်အညီ ဣင်းတို့သည် “လူယုတ်မာသည် ယုတ်မာသော အလိုဆိုးဖြင့် မိမိအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းထား၏။ သူတော်ကောင်းသည် ရှက်သောကြောင့် မိမိ၏ရသောဂုဏ်ကို ဖုံးလွှမ်းထား၏”ဟူရကား အရိယာတို့သည် ပယ်ထားအပ်သော မိမိ၌ ရှိသောအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလိုသဖြင့် လှည့်ပတ်ဖျားယောင်းသော မာယာများ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ရှိနေကြရကား ဣင်းတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြပါဟု စိစစ်ကြပါသည်။

၁၅။ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိ ကောသလသံယုတ်၊ ပုတိယဝဂ် သတ္တဇဋီလသုတ် (နှာ-၇၇)၌ဣင်း၊ ညှိနပါဠိတော် ဧစ္စန္တဝဂ်သတ္တဇ ပါဠိလသုတ် (နှာ-၁၁၅)၌ဣင်း၊ ပသေနီ ကောသလမင်းက ဘုရား ရှင်အား

“ယေ တေ ဘန္တေ လော ကေအရဟန္တာ ဝါ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၄

အရဟတ္တ မဂ္ဂံဝါသမာပန္နာ၊ ဧနေ တေသံအညတရာတိ” ဟူ၍ အရှင်ဘုရား ရသေ့(၇)ယောက်၊ တက္ကတွန်(၇)ယောက်၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရိပိုဇ်(၇)ယောက်၊ အဝတ်တထည်သာဝတ်သော ပရိပိုဇ်(၇)ယောက်၊ အဝတ်ဖြူဝတ်သူ ပရိပိုဇ်(၇)ယောက်တို့သည် ရဟန္တာတို့တွင်ဣင်း၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်ရှိသူတို့တွင်ဣင်း ပါဝင်နေကြသူများပါလော”ဟု လျှောက်ထားသောအခါ မြတ်စွာ ဘုရားက “ဇ္ဇာနံ ခေါ ဧတံ မဟာရာဇ”သည်ဖြင့် ကာမဂုဏ်ကို ခံစားနေသော သားမယားတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာ၌နေသော

ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးနဲ့သာတို့ကို လိမ်းကျံနေသော ပန်းနဲ့သာ၊
 နဲ့သာပျောင်းတို့ကို လိမ်းကျံနေသော ရွှေငွေကို သာယာနေသောလူ
 ဖြစ်သော သူများသည် “ဤသူသည် ရဟန္တာတည်း၊ ဤသူသည်
 အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်နေသောသူတည်း”ဟု သိနိုင်ခဲ့ပါသည်ဟု
 မိန့်တော်မူပြီးလျှင်သံဝါသေန
 ခေါ် မဟာရာဇ သီလံ ဋ္ဌိတဗ္ဗံ တဉ္စခေါ
 ဝိဃေနန္တုနာ နုက္ကတ္တရံ။ မနသီက ရောတာနော
 အမနသီကရောတာ၊ ပညာဝတာနော ပုပ္ဖသေန။
 သံဝေါဟာရေန ခေါ် မဟာရာဇ သော စေယျဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊
 တဉ္စခေါဃေန အန္တု နာ၊ နုက္ကတ္တရံ၊ မနသီက ရောတာနော၊
 အမန သီကရောတာ၊ ပညာဝတာနော ပုပ္ဖသေန။
 အပ္ပပါသုခေါ မဟာရာဇထာ မော ဋ္ဌိတဗ္ဗော၊
 သောစခေါဃေန နန္တုနာနုက္ကတ္တရံ။ မနသီကရောတာနော
 အမနသီက ရောတာ ပညာဝတာ နော ပုပ္ဖသေန။ သာကစ္ဆာယ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၅

ခေါ် မဟာရာဇ ပညာဋ္ဌိ တဗ္ဗော၊ သာစခေါ ဝိဃေန နန္တုနာ
 နုက္ကတ္တရံ မနသီကရောတာနော၊ အမနသီက ရောတာ၊
 ပညာဝတာနော ပုပ္ဖသေန
 ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရဟန္တာဟူ၍လှိုင်း၊ အရဟတ္တမဂ်သို့
 ရောက်နေသောသူဟူ၍လှိုင်း၊ သိကြောင်းတရားလေးပါးကို
 ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဤလေးပါးတွင် “အတူကွ တခုသောဌာန၌
 နေထိုင်ရသဖြင့် သီလရှိ၊မရှိကို သိနိုင်ကြောင်း သံဝါသအားဖြင့်
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကို မစိစစ်တော့ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်
 ဤဝိနည်းရံဆရာတော်များကား လှိုင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ
 (၂)ပါးတို့နှင့် တကျောင်းတည်း မနေထိုင်ဘူးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
 ကျန်သော သံဝေါဟာရထာမသာကစ္ဆာ(၃)ပါးဖြင့် စိစစ်ကြပါအံ့။
 ဤ(၃)ပါးတွင် သံဝေါဟာရကား ပြောဆိုသောစကား၊
 ရေးသားထားသောစာများဖြစ်ပါသည်။ သီလမစင်ကြယ်သောသူ၏
 မျက်မှောက်စကားနှင့် မျက်ကွယ်စကားသည် မညီညွတ်ပါ။ ရှေ့စကား
 နှင့် နောက်စကားလည် မညီညွတ်ပါ။ ထို သီလမစင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို ဤသို့ပြောဆိုသဖြင့် “ဤသူသည် သီလမစင်ကြယ်
 သောသူ”ဟူ၍ သိနိုင်ပါသည်။ သီလစင်ကြယ်သောသူကား
 မျက်မှောက်စကားနှင့်မျက်ကွယ်စကား၊ မျက်ကွယ်စကားနှင့်
 မျက်မှောက်စကား ညီညွတ်လှပါသည်။ ဤသို့ ညီညွတ်လှစွာ ပြောဆို
 သဖြင့် “ဤသူသည် သီလစင်ကြယ်သောသူ”ဟု သိနိုင်ပါသည်။
 ရှင်ဉာဏသည် သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆို
 လွှာ စာမျက်နှာ(၁၄) ကွင်း၏ဘဝဖြစ်စဉ်၌ “သေသေလော”သလော

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၆

ဟူသော ကြိယာ၏ ကတ္တားဖြစ်သော သတ္တဝါမရှိလျှင် “သေသလော”
ဟူသော အမေးလည်း တားမြစ်ခံရပြန်ပါသည်။ ဤစကားဝယ်
ကတ္တားဖြစ်သော “သတ္တဝါမရှိလျှင်” ဆိုပြီးလျှင် ဣင်းတောင်းဆိုလွှာ
စာမျက်နှာ(၁၆) “ပရမတ်အစုအဝေးထက်ကြီးသော ပညတ်အစု
အဝေးဖြစ်သော ငါ သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါရှိလာ
ပါသည်ဟူသော စကား၌ “သတ္တဝါရှိလာပါသည်”ဟူသော
စကား(၂)ရပ် ဆန့်ကျင်နေပါသည်။

ရှင်ဉာဏ ဘဝဖြစ်စဉ်ပြရာ စာမျက်နှာ(၁၆)၌ “တဏှာ မာန
ဗျာပွါ အစရှိသော ကိလေသာကုန်ရာကို (နိဗ္ဗာန်ကို) ငါအလိုရှိလျှင်
အလိုရှိချိန်၌ ရောက်အောင်သွားနိုင်ပြီ”ဟူသော စကားအရ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
သွားရောက်နိုင်သူကား ရဟန္တာပင်ဖြစ်၍ ထိုရဟန္တာသည် နိဗ္ဗာန်သို့
အလိုရှိချိန်ရောက်အောင် သွားနိုင်ပြီဟု စကားကျအရနှင့် “တဏှာ
မာန ဗျာပွါ အစရှိသော မကောင်းညစ်ဆိုး တရားမျိုးတို့သည်
ငါကောင်းသည်ထင်၍ သိမ်းပိုက်တည်ဆောက်ထားသောအရာများ
ဖြစ်သည်။ ငါလုပ်ထားသော အရာများဖြစ်၍ ငါမလိုချိန်၌ ငါဖျက်လျှင်
မုချပျက်ရမည်သာဖြစ်သည်” ဤစကားအရ ကိလေသာတွေ
တင်းကြမ်းပြည့်နေတုန်းပင် ရှိနေသေးသည်ဟုတကား ကျရကား
ထိုစကား(၂)ရပ် ဆက်စပ်မရဘဲ ဆန့်ကျင်လျှက် ရှိနေပါသည်။
ဣင်းရှင်ဉာဏ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်မှာပင် “ပရမတ်အရှိဖြစ်လျှင်
ပရမတ်အရှိကဲ့သို့ ပညတ်လည်း အရှိဖြစ်သည်။” ဤစကား၌လည်း
ပရမတ်နှင့် ပညတ်အတူပြု၍ ဆိုထားရကား ဆန့်ကျင်နေပါသည်။
ဣင်းရှင်ဉာဏ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်မှာပင် ဘယ်မျှပင်သစ္စာတရား

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၇

မြင်သော်လည်း “စကားနှင့် ကာမ ရာဂ ဗျာပွါ စသည် မစင်လျှင်
ဆင်းရဲပင်ပန်းမှုများ အဝင်ခံရမည်မှာ မှီတာဖြစ်ပါသည်။”ဟူသော
စကားများ၌ “သစ္စာတရားများကို ဘယ်မျှပင်အရဆိုထား၍
အလွန်အကျူး မြင်လျှင် ကာမရာဂဗျာပွါများ အဝင်ခံရမည်မဟုတ်
ရကား ရှေ့နောက်စကား ဆန့်ကျင်နေပါသည်။
ဣင်းရှင်ဉာဏ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်မှာပင် စာမျက်နှာ(၁၈)၌
“သစ္စာတရားသိပြီးသည်နောက်၌ကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံပြီးဖြစ်ပါ
သည်။ အာရုံများကိုလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိတော့သူဖြစ်လာပါသည်။
ကိုယ်ကောင်းလျှင် ခေါင်းဘယ်မှမရွေ့နိုင်၊ ကိုယ်သာဟနဟုချပြီး၊
အာရုံများအပေါ် အဆီးအတားကို ဖယ်ရှားခဲ့ပါသည်”ဟူသော စကားနှင့်
“ကာမရာဂဗျာပွါကို မပယ်နိုင်သေးခြင်းတည်းဟူသော
မစွမ်းရင်းရှိနေသည်ကို အသိမဝင်ပါ။ မမျှော်လင့်သော အာရုံငါးပါး

ကန်ဇွန်းခင်းကို လွတ်အောင်မရှောင်နိုင်ဘဲ ငြိပြီးလဲရတော့မလို ဖြစ်မှ”
စသော စကား(၂)ရပ်လည်း ဆန့်ကျင်နေပါသည်။

ရှင်ဂုဏဝန္တ၏ ဖြစ်စဉ်၌ လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
စာမျက်နှာ(၁၉)ဝယ် လောကီဈာန် အဘိညာဉ်များဖြင့် လွတ်လပ်စွာ
ပျော်ပါးပြီးနေခဲ့ပါသည်”ဟူသော စကားနှင့် “ထိုနောက် အာသဝများ
ယိုစီးပြီး ဘုရားထက်ဘုရားကြီးဖြစ်ရန်သာ ရည်ဆောင်နေခဲ့ပါသည်”
ဟူသော နောက်စကား၊ ထိုစကားများ ဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ပျော်ပါး
နေလျှင် အာသဝများ ယိုစီးနေချိန်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက်
စကားများ ဆန့်ကျင်နေပါသည်။

ရှင်ဂုဏဝန္တ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်၌ပင် စာမျက်နှာ(၂၀)၌
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၈

“တပည့်တော်သိသောတရားများရအောင်လည်း မပြတ်သောသတိနှင့်
ရှုကြည့်ပွားလျက်ရှိပါသည်”ဟူသော စကား၌ သိသောတရားများ
ဟူသည် ရရှိသိရှိပြီးသော တရားများဖြစ်၍ “ရအောင်လည်း” ဟူသော
စကားကား ရရှိအောင် အားထုတ်ပွားများရဦးမည်ဟု အိပ္ပါယ်
သက်ရောက်၍ “ရရှိပြီးသောတရား ရရှိအောင်” ဟူသော ရှေ့နောက်
ဆန့်ကျင်သောစကားများဖြစ်နေပါသည်။

သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ
(၂၃)၌ “ဧဝံမေသုတံ တိုင်းလိုလိုပင် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်များကို
ညွှန်းနေအောင် အဆောင်ခံထားရပြီးကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်”
ဟူသော စကားနှင့် ကွင်းတောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ (၂၄)ကျတော့

“မြတ်စွာဘုရားဟောသမျှ မွေ့ကွနွာတိုင်းသည်
အရိယာသစ္စာလေးပါးဖြင့် အထွဋ်တပ်၍ “မဖြစ်ဟူ၍ မရှိခြင်း”
ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်တိုင်းသည် အရိယာသစ္စာ
လေးပါးသို့ ဆိုက်ရောက်ရှိသည်ချည်း”ဟု လျှောက်ထားလိုခြင်း
ဖြစ်ပါသည်ဟူသော နောက်ထပ်စကားသည် ဆန့်ကျင်နေပါသည်။
ကွင်းစာမျက်နှာ(၂၅)၌ “မိမိပြုသောအမှု၏ ကောင်းကျိုးနှင့်
ဆိုးပြစ်သည် သေပြီးနောက်၌ ဖြစ်မည်ဟုမျှော်လင့်ယုံကြည်နေသူဖြစ်
ပါသည်။” ဟူသောရှေးစကားနှင့် “မိမိပြုသောအမှု၏ ကောင်းကျိုးနှင့်
ဆိုးပြစ်များ မိမိဖြစ်ပွားခံစားနေရသည်ကို အသိအမှတ်မပြုသူ
ဖြစ်ပါသည်”ဟူသော နောက်စကားသည် “နောင်ဘဝ၌ ခံစားနေရ
မည်ဟု မျှော်လင့်လျက် ခံစားနေရသူဟု အသိအမှတ်ပြုသူဟု ဆိုထား
ရကား၊ ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်နေပြန်ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၄၉

ကွင်းစာမျက်နှာ(၂၅)၌ပင် “မိမိဖြစ်ပွားနေသော ဆင်းရဲတရား
(ကုသစ္စာ)ကိုမှ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မမြင်လျှင် (အပရိဇာနန္တော) ဆင်းရဲ

ကြောင်း (ကုသုဗ္ဗယ)၌ အာလျကိုပယ်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။
 (အပဟေန္တော)အာလျမပြတ်လျှင်လည်း အနာလျဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်(နိရောသစွာ)သို့ မဆိုက်နိုင်ပါ။ (အသစ္စိကရောန္တော) မဆိုက်
 လျှင်လည်း၊ ဆိုက်ကြောင်းတရား (မဂ္ဂသစ္စာ)ကို မပွားနိုင်ပါ။
 (သဘာဝန္တော) ဟူ၍ ရေးသားထားပါသည်။ သစ္စာ(၄)ပါးကို
 ပရိဇာနန္တော စသော ပစ္စုပ္ပန်အန္တပစ္စည်းဖြင့် ဟောထားခဲ့လေသော ကြောင့်
 တပြိုင်နက်သရီမည်ကို တစ်ခုပြီးမှတစ်ခု သိပုံရေးသားသည် မှာ
 မြတ်စွာဘုရားစကားနှင့် ဆန့်ကျင်နေပါသည်။
 ဣင်းစာမျက်နှာ(၂၇)၌ “အရိယာသစ္စာအတွက်ချည်း ဖြစ်သော
 ဣသနာများ၌ ရှေ့နောက်ဘဝများ လုံးဝမဟောပါ” ဟူသော
 ရှေးစကားနှင့် ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေ့နောက် ဘဝဖြစ်မဖြစ်
 အိပ္ပာယ်များ ဟောထားချက်မရှိမဟုတ်၊ ရှိပါသည်ဟူသော
 နောက်စကားသည်လည်း ဆန့်ကျင်နေပါသည်။
 သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ (၂၉)၌
 သင်္ခတဗ္ဗတို့လက္ခဏာများ ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်သောကြောင့်
 လက္ခဏာမြင်လျှင် နိဗ္ဗာန်မြင်ခြင်းပင်ဟု ဆိုလျှင် အရိယသစ္စာပေါက်
 ပြီး အရိယသစ္စာဖြစ်ပြီး၊ တရားရပြီဟု အိမာဖြစ်နေကြပါသည်ဟု
 ဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြစ်များပြပြီး၍ ဣင်းလျှောက်ထားတောင်း
 ဆိုလွှာစာမျက်နှာ (၃၂)၌ အနိစ္စ၊ ကွ အနတ္တကို အကယ်သိမြင်လျှင်
 အနိစ္စ၊ ကွ အနတ္တ အကယ်ငြိမ်းနေမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၀
 ဤလက္ခဏာများကို သိမြင်ခြင်းသည် မဂ်ပေါက်ခြင်းပင်ဖြစ်၍ဟူသော
 စကား (၂)ရပ် ဆန့်ကျင်နေပါသည်။
 နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကထံ အယူခံတင်လွှာ စာမျက်နှာ
 (၂၁)၌ “တပည့်တော်တို့သည် ယနေ့အချိန်ထိ တပည့်တော်
 တို့ရရှိပြီးသောတရား၏ တိကျမှန်ကန် အဖိုးတန်ပုံကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
 တွေ့မြင်၍နေရသောကြောင့် အနည်းငယ်ကလေး မျှ
 အိမာနဖြစ်ခြင်းမဟုတ်ဟု ရဲရင့်ပြတ်သားနေကြပါသည်”ဟု
 ရေးသားပြီးလျှင် “ထို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ကိုယ်ကို တပည့်တော်တို့က
 “အမာနမဟုတ်ဟု ပြောသောကြောင့်”ဆိုပြီး တပည့်တော်တို့သည်
 အိမာနပုဂ္ဂိုလ်များမဖြစ်နိုင်”ဟူသော တိုင်းဝိနိစ္ဆယတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
 အမှားကို ဖယ်ရှားပေးရန် ဖြစ်ပါသည်ဟု ဣင်းစာမျက်နှာ(၂၅)၌
 ရေးသားထားပြန်ပါသည်။ နောက်စကား၌ ဣင်းတို့သည်
 အိမာနပုဂ္ဂိုလ်များသာဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုထား၍ ရှေ့နောက်
 ဆန့်ကျင်လှပါသည်။
 တိုင်းဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ထံ စစ်ကိုင်းမြို့နယ် အမှတ်(၁) ဝိနိစ္ဆယ
 ဆရာတော်များ၏ သုံးသပ်ချက်အမှားပြင်ဆင်ရန် အယူခံစွေ့နာ လွှာ

နာ(၈)၌ ရုပ်နာမ်သဘာဝကို ရုပ်နာမ်သဘာဝအတိုင်းသာ ရှုလျှင် အဘိညာဉ်ဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်စေ၊ သာမန်ပင် ရှုသည်ဖြစ်စေ၊ ရုပ်နာမ် ဥပ္ပါဒ်ဘင် အစဉ်ဖြစ်ပျက်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရမည်သာဖြစ်သည် ဟူသော စကားနှင့် ထိုင်းစာမျက်နှာ၌ပင် “ရုပ်နာမ်ရှုသူသည် ရုပ်နာမ် သဘာဝကိုသာ မြင်မည်ဖြစ်သောကြောင့် သုဗ္ဗယအတ္တဂံမတို့ လည်း မမြင်နိုင်” ဤသို့ စကား(၂)ရပ် ဆန့်ကျင်နေပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၁

ဤဆိုခဲ့သော ဆန့်ကျင်နေသော စကားများကြောင့် ရှင်ဉာဏ နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြ ကြောင်းကို သံဝေါဟာရဟူသော အကြောင်းဖြင့် ထင်ရှားနေသည်ဟု စိစစ်ကြပါသည်။

၁၉။ ရဟန္တာဟူ၍လည်း၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်နေသောသူဟူ၍ လည်း၊ သိကြောင်းလေးပါးတွင် “ထာမ”ဟူသော သိကြောင်းတရားကား အထာတလျှင် ရှောင်တခင်ပြုအပ်သော ကိစ္စကြီးငယ်တို့ကို ပြီးစေကြောင်းဖြစ်သော ဌာနပုတ္တိကဉာဏ်စသော အစွမ်းတည်း။ ထိုဉာဏ်အားမရှိသူသည် ဘေးရန်ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာလတ် သော် လုပ်အပ်သင့်သည်”ကို မပြုလုပ်ယူအပ်သည်ကို မယူနိုင်ဘဲ တံခါးမရှိသောအိမ်သို့ ပြေးဝင်သကဲ့သို့ လှည့်လည်နေရသည်” ဟုလိုသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိမိတို့အပေါ် ကျရောက် လာသော ပရာနုဉ္စိဘေးကြီးကို ဖြေရှင်းရာ၌ နိုင်ငံတော်သို့ ဧစ္ဆေနာ ဝင်လွှာစာမျက်နှာ (၅)က အမှန်ပြသုံးသပ်ချက်ကို ဧစ္ဆေနာရာဝယ် ထိုင်း(၂)ပါးအား စွပ်စွဲထားသော အန္တဂ္ဂါဟိတ္တိဋ္ဌိရှိကြောင်းကို “မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် တပည့်တော်မှာ ဝိဋ္ဌိမရှိကြောင်း မယူ ကြောင်းကို အကြောင်းခိုင်လုံစွာပြသင့်ပါလျှက် စကတည်းကယဉ်သကို ဆိုသကဲ့သို့ “ဆရာတော်တို့ဘုရား- တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏ သုံးသပ်ချက်သည် စိတ်ပျက်စရာဖြစ်ပါသည်။ ကလေးကလားလည်း နိုင်လှပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ စာ၊ ဘုရားဟောပါဠိစာ ဤနှစ်ဖြာ ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၂

၌ပင် နားလည်အောင် ဖတ်နိုင်စွမ်းမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်း ဝိနိစ္ဆယဟူသော ကြီးလေးသည့်တာဝန်နှင့်မထိုက်တန်အောင် ရှိလှပါသည်။ တိုင်းအဆင့်ရှိသော သံဃာတော်တို့၏ တန်ဖိုးသည် ဤမျှသာရှိတော့သည်ဟုဆိုလျှင် ထေရဝါဒသံဃာတော်သည် အဖတ်ဆည်စရာမရှိတော့ပြီဟု မှတ်ယူရန်သာ ရှိပါတော့သည်။” စသည်ဖြင့် တိုင်းဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့အား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအပြစ်တွေသာ ပြနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့အပေါ်၌ ကျရောက်လာသော

ပရာနုညါဘေးကြီးကို ဖြိုဖျက်ရမည်ကို မဖြိုဖျက်နိုင်ဘဲ အပြစ်အနာ
 အဆာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမှုတွေသာ ပြုနေသောကြောင့် ရှင်ဉာဏနှင့်
 ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြဟု စီစစ်ကြပါသည်။
 ၁၇။ ရဟန္တာဟူ၍ကင်း၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်သောသူဟူ၍ကင်း၊
 သိကြောင်းတရားလေးပါးတွင် နောက်ဆုံး“သာကတ္ထာ”ဟူသော
 သိကြောင်းတရားကား အတူတကွ ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်းတည်း။ ဝါ
 အကျိုးကို စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော မဖောက်မပြန်
 မှန်ကန်သောစကားပြောဆိုခြင်းတည်း။ ထိုစကားမှန်ပါသည်။
 ပညာမရှိသူ၏ ပြောဆိုသောစကားသည် ရေ၌ပေါ်သောအိမ်ကျင်
 (ဂျင်လုံး)ကဲ့သို့ ပေါလောပေါ်နေပါသည်။ ပညာရှိသောသူ၏ စကားသည်
 ပြောဆိုစဉ်ပင် ဉာဏ်အထင်အမြင် အဆုံးမရှိဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ဉာဏနှင့်
 ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ပြောဆိုရေးသားထားသောစာ၊ ဝါ စကားတို့သည်
 အနှစ်သာရမရှိပုံကို သာသနာရေး လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာ၌
 စာမျက်နှာ(၂၈)တွင် “ဤအမြင်မှားသည် ရုပ်နာမ် လောက မြဲမမြဲ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၂၃

ရှုပွားချက်မှ ဖြစ်ပွားလာသော အမြင်မှားဖြစ်ပါသည်” နှိုင်းချီပြီးလျှင်
 “ထိုင်းတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၂၉)ကျတော့ “မြတ်စွာဘုရားသည်
 ရုပ်လောက၊ နာမ်လောကဟုဆိုအပ်သော ဤလောကကြီးကို
 မြဲဟုလည်းကောင်း၊ မမြဲဟုလည်းကောင်း အဆုံးရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊
 မရှိဟုလည်းကောင်း ယူတော်မမူ ကြောင်း အပြတ်အသား
 မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ “အနှစ်သာရမရှိ ပုံများထဲမှ ဤစကားဖြင့်
 ပြဆိုလျက်ရှိပါသည်။
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် “သဿတောလောကောအသဿတောလောကော-
 အန္တဝါလောကော-အနန္တဝါလောကော”
 ဟူသော ပါဠိတော်အညီ လောကအရ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို
 ကောက်ယူလျက် ရှိပါသည်။ ကမ္ဘာဦးက ဈာနလဝထိတို့ ရုပ်နာမ်ကို
 လောကအတ္တဟုကောက်ယူပြီး ထိုလောကအတ္တသည် မြဲ၏ဟု
 ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသော သဿတဝ္ဋီဖြစ်ကြသလို ရှင်ဉာဏနှင့်
 ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကလည်း ထိုသို့ကောက်ယူ၍ လောကမြဲဟူသော စကားကို
 ဆိုလာကြပါသည်။ မှန်လှပါသည်။ ဘုရားရှင်မြတ်သည်
 ဗြဟ္မဇာလသုတ်ပါဠိတော်(ဇျာ-၁၂)၌သန္တိဘိက
 ၈၀ ဧကေသမဏဗြာဟ္မဏ သဿဝ္ဋီ၊
 သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတုဟိဝတ္ထုတိ။
 စသည်ဖြင့် သဿဝ္ဋီဟူသော ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူ
 ကြီးကို ဟောထားပါသည်။ ဤသဿတဝ္ဋီ၌ လောကအရ ခန္ဓာ(၅)
 ငါးရုပ်နာမ်တရားတို့တွင် တပါးပါးကို ကောက်ယူထားပါသည်။
 ထိုရုပ်နာမ်ဟူသော လောကကို မြဲ၏ဟူ၍ ပညတ်ပြီး ယူထားသော

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၄

အချို့သောသမဏ ဗြဟ္မဏဟု သမုတ်ခံထားသောသူတို့သည် လုံ့လ
 ဝိရိယဖြင့် အားထုတ်သဖြင့် စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း သမာဓိကို (ဝါ-
 ရူပါဝစရပဉ္စဈာန်ကို) ရသဖြင့် ထိုသမာဓိဖြင့် အဆင့်ဆင့်လေ့လာ
 သဖြင့်ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုသတိ(ရှေးဘဝ၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို
 အောက်မေ့နိုင်သောအသိညာဏ်) အဘိညာဏ်ကို ရခဲ့သည်။ ထို့ဖြင့်
 ဘဝများစွာဖြစ်ပျက်ခဲ့သော နာမဂေါတ္တ စသည်ကို
 အောက်မေ့နိုင်သည်ဖြစ်၍ “ငါသည် ဤမည်သောဘဝ၌လည်း
 ဤသို့သော အမည်အနွယ်ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု အမည်အနွယ်ကို ညွှန်းနိုင်ကြမှု
 အဆင်းအစာဟူသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ အောက်မေ့နိုင်ခဲ့သဖြင့်
 ရထားသောဈာန် စသည့် နာမ်တရား ယကိလောကဟုယူ၍
 ထိုလောကသည် မြဲနေ၏။ ထိုထိုဘဝ၌ ရုပ်နာမ်ဟူသော
 သားကိုမဖွားတော့။ တောင်ထွဋ်ကဲ့သို့မြဲ၏ဟု ယူဆထားကြပါသည်။
 ဤသို့ ဈာန်အာနုဘောများ ပြည့်စုံသူပင်ဖြစ်ပါလျက်
 ဖောက်ပြန်သောအယူကိုယူကာ “ရုပ်နာမ်ဟူသောလောကသည် မြဲ၏”
 ဤသို့ ရုပ်နာမ်ကို လောကဟူ၍သာ ဈာန်အာနုဘောနှင့် ပြည့်စုံသူတို့
 သည် ယူသေးသည်မဟုတ်၊ အတ္တဟူ၍လည်း ယူပါသေးသည်။
 ထို့ကြောင့် “သဿတံ အတ္တာနန္တလော ကဉ္စပညပေန္တိ”ဟူ၍ ဘုရားရှင်
 ဟောထားခဲ့ပါသည်။

ကမ္ဘာဦးအခါက စောပနလာဘ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရုပ်နာမ်ကို
 အတ္တဟူ၍ကောင်း၊ လောကဟူ၍ကောင်း၊ ပညတ်ချက်ထား၍ ထိုအတ္တနှင့်
 လောကသည် ဘဝအဆက်ဆက် ညွှသအာကာရများ တူကြသည်ဖြစ်၍
 မြဲသည်ဟူသော သဿတဝါကို ကာလရွေ့လျော လာသဖြင့်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၅

သဿတောလောကော စသည် အယူ၍ပျံ့နှံ့ကျယ်ဝန်းလာသော အခါ
 ဈာန်နှင့်မပြည့်စုံသော ကတ္တိကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တက္က(၄)မျိုး ဖြင့်
 သဿတဝါကြီး တည်ထောင်ကြကုန်သည်
 (က) အနုဿတတတ္ထ-မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဿန္တရာ
 မင်းသည်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားဖြစ်ပါမူ၊ ထိုဝေဿန္တရာဟူသော
 အတ္တသည်မြဲ၏။ ဟု တဆင့်ကြားသောအားဖြင့် ကြံဆ၍ သဿတ
 ဝိဇ္ဇာအယူကို ယူတော့သည်-ဤသူကား အနုဿတတ္တိပုဂ္ဂိုလ်တည်း။
 (ခ) ဇာတိဿရတတ္ထ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား နှစ်ဘဝ သုံးဘဝ
 အောက်မေ့နိုင်သဖြင့် ငါသည် ရှေးက ဤအမည်ရှိသောအမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့
 ဘူးပြီ။ ထို့ကြောင့် အတ္တသည် မြဲသည်ဟု ဇာတိသန္ဓါးဖြင့် ကြံဆ၍
 သဿတ္တိဋ္ဌိအယူကို ယူတော့သည်။ (ဤသူကား ဇာတိဿရတတ္တိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တည်း)။

(ဂ) လာဘီတက္က-ထိုသူကား ဤဘဝ၌ ငါ၏အတ္တသည်
ချမ်းသာဖြင့်ရှိသလို အတိတ်ဘဝ၌လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ချမ်းသာခြင်း
ရှိခဲ့ဘူးပြီ။ အနာဂါတ်ဘဝ၌လည်း ချမ်းသာခြင်းရှိပေမည်။ ဟူ၍ ဘဝ၌
ချမ်းသာခြင်းကိုရသဖြင့် ကြံဆ၍ သဿတ္တိဌိအယူကို ယူတော့သည်။

(ဤသူကား လာဘီတက္ကပုဂ္ဂိုလ်တည်း)

(ဃ) ည္ဇတက္က- ထိုသူသည် အတ္တသည်မမြဲကြပါကုန်
မှကား ပြုလုပ်သူတခြား ခံစားတပါးဟူသောအပြစ်သည် ရောက်ရာ၏။
ထိုသို့ ရောက်ခဲ့လျှင် ပြုလုပ်ထားသောအမှု ပျက်စီး၍ မပြုလုပ်သော
အမှုသာ ရောက်လာ၏။ အတ္တသည် မြဲပါမူကား ပြုသူတပါး ခံစားသူ
တခြားမရှိ၊ ပြုသူပင် ခံစားသူဖြစ်၍ ပြုထားသောအမှုလည်း မပျက်စီး၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၆

အခြားမပြုလုပ်သောအမှုလည်း မရောက်လာတော့။ ဤသို့ ယုတ္တိကို
ရှာကြံသောအားဖြင့် သက်သက်ကြံဆ၍ သဿတ္တိဌိအယူကို
ယူတော့သည်။

(ဤသူကား ည္ဇတက္ကပုဂ္ဂိုလ်တည်း)။

ဤလေးပါးသော တတ္ထဖြင့် သဿတဝ္ဋါကို
တည်ထောင်ကြသော တတ္ထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား သတ္တဝါကို
အတ္တလောကဟူ၍ သမုတ်ပြီးလျှင် သဿတဝ္ဋါ တည်ထောင်ခဲ့ကြ
ပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ကား တတိကပုဂ္ဂိုလ်(၄)မျိုးတို့တွင်
နောက်ဆုံးတတိကဖြစ်သော ည္ဇိတကိကပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပေသည်။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ (၂၃)၌
တပည့်တော်တို့ ပဋိပတ္တိဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ကျင့်စဉ်မဂ္ဂ
စသည်ဆိုသည်နှင့် နာမရူပ ပရိစ္ဆေမ္မကို ပြုကြရသည်ဖြစ်ရာ
ငါပျောက်သူပျောက်၊ အားလုံးပျောက်အောင် အပျောက်ခံခဲ့ရပြီးဖြစ်ပါ
သည်။ ကျင့်စဉ်မဂ္ဂပွားမည်ကြံကာရှိသေးသည်။ ပွားမည်သူမရှိ၍
ပွားများခြင်းအိပ္ပာယ်လည်း အကင်းခံရပြီဖြစ်ပါသည်ဟု ရေးသားထား
ပါသည်။ ဤစကားစဉ်အရ ရုပ်နာမ်ပရမတ်ကို ရှုလို့မရ အတ္တဟူသော
သတ္တဝါပညတ်ကိုရှုမှ ထိုသတ္တဝါသည် မြဲ၍ ရှုပွားသူသတ္တဝါမပျောက်
ပျက်ဘဲ ရှုပွားနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု ဆိုရာရောက်သဖြင့် နောက်ဆုံး
ည္ဇတကိကပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ ဤသို့သော
စကားများသည် အနှစ်သာရမရှိသော စကားများဖြစ်၍ ရှင်ဉာဏနှင့်
ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် “သာကတ္ထာ”ဟူသော တရားအားဖြင့် အရိယာများ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၇

မဟုတ်ကြဟု စိစစ်ကြပါသည်။

၁၈။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ သာသနာတော်ရေး လျှောက်

ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၂၃)၌တပည့်တော်တို့
 ပရိယတ္တိဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဧဝံမေသုတံ
 အစပြု၍ အံလိုက်သည်နှင့်ပင် “ဘဝအမြင်များ” ချောက်ကမ်းပါးမှ
 ပြေးလွှား၍မလွတ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါသည်။ ဧဝံ မေသုတံတိုင်းလိုလိုပင်
 ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်များကို ညွှန်နေအောင်
 အဆောင်ခံထားကြရပြီးကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဟု
 ရေးသားထားကြပါသည်။ ဤစကားအရ ကောက်ချက် ချခဲ့သော
 “ဧဝံမေသုတံ”အစချီသော ဘုရားဟော ပါဠိတော်တိုင်း လိုလို (ဝါများ
 များ)သည် “ဘဝအမြင်များကို ညွှန်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့်
 ဧဝံမေသုတံဟူသော ပါဠိတော်ပရိယတ်ကို သင်ကြား နေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဘဝအမြင်မှား ချောက်ကမ်းပါးသို့
 ကျရောက်နေပါသည်။ ထိုသို့ ကျရောက်နေသဖြင့် တောင်းဆိုလွှာ(နှာ-
 ၂၄)၌ “ဘဝအမြင်မှားခြင်းသည် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌
 မိစ္ဆာိဋ္ဌိဖြစ်ပါသည်”ဟူသော ရေးသားချက်နှင့် စပ်ဆိုင်လိုက်လျှင်
 ပရိယတ်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘဝအမြင်မှားသို့ ကျရောက်နေသဖြင့်
 မိစ္ဆာိဋ္ဌိအယူဝါဒကို ယူနေကြပါသည်ဟု စကားကျရောက်နေပါသည်။
 ဤစကားအရ၊ ရှင်ဥာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဧဝံမေသုတံ
 စသော ပရိယတ္တိမ္မ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်နေကြသူများ မဟုတ်ကြပါး။
 ပုနစ ပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုမ္မေ ကင်္ခတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၈

နာမိစ္ဆတိ၊ နသမ္ပဋ္ဌိတိ၊ တဿစိတ္တံ န နမတိ အာတပ္ပါယ
 အနုယောဂါယ သာတစ္စါယ ဟနာယ။ ယဿစိတ္တံန နမတိ
 အာတပ္ပါယ၊ အနုယောဂါယ သာတစ္စာယ ဟနာယ။ ဧဝ
 မဿာယံ ဟိယော စေတောခိလော အပ္ပနော ဟောတိ။
 ဟူသော မူလပဏ္ဏာသစေတောခိလသုတ် (နှာ-၁၄၅)အရ
 မ္မ၌ယုံမှားနေသူများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ မ္မအရ ပိဋက(၃)ပုံ
 မ္မခန္ဓာပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင်သည်လည်း၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဟူသော
 ပဋိဝေဓတရားသည်လည်း၊ မ္မအရဖြစ်ပါသည်။ ထိုမ္မတို့တွင်
 ပိဋက(၃)ပုံဟူသော မ္မ၌ ရှင်ဥာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ယုံမှား ပုံမှား
 လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ (နှာ-၂၇)၌-
 “ထို့အပြင် ရှေ့နောက်ဘဝများနှင့် ဆက်နွှယ်သော ပါဠိတော်
 လည်း အများအပြားရှိပါသည်။ ရှေ့နောက်ဘဝ ငြင်းဆိုသော
 ပါဠိတော်များလည်း အခိုင်အမာ အထင်အရှား ရှိပါသည်။ ပါဠိတော်
 ထဲမှ ချဉ်းဖြစ်သော ဤဝိရောဓိနှစ်ရပ်ကို ပိုင်းဖြတ်ဖြေရှင်းရပါမည်။
 မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ရင်း အဘယ်ဖြစ်မည်နည်း။
 မြတ်စွာဘုရားသည် မပြတ်မသား စကားနှင့် ခွဟောပြောသူ၊ ဘယ်နည်း
 နှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။”ဟု ရေးသားထားသည်ကိုထောက်၍ လှိုင်းတို့သည်

ပရိယတ္တိမ္မ၌ ယုံမှားနေကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ယုံမှားနေ
ကြသူများဖြစ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်တို့သည် ကိလေသာကို ပူပန်စေ
တတ်သော လုံ့လကိုပြုခြင်းငှာ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းငှာ မပြတ်မလတ်
အားထုတ်ခြင်းငှာ မညွတ်ကြတော့ပါ။ ဤသို့ စေတောခိ လဟု
ဆိုအပ်သော စိတ်၏ ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်၊ အမှိုက်ကဲ့သို့

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၅၉

ဖြစ်သူသည်၏အဖြစ်၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သော လယ်ယာကဲ့သို့
ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို ကင်းတို့ မပယ်နိုင်သေးရကား ဤ(၂)ပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ-၂၂ ၌
“သာသနာတော်၌ ဤအမှားနှစ်ရပ်ကို ရှေးဦးစွာဖယ်ရှားလိုက်လျှင်
အရိယာသစ္စာများ ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်လာပြီး ရှိသမျှသော
အငြစ်အကြေးများ လျှော်ဆေးသုတ်သင်ရသကဲ့သို့ သာသနာတော် ကြီး
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လာမည်မလွဲဖြစ်ပါသည်ဟု မည်သို့ပင်
ရေးသားထားစေမူ ထိုစေတောခိလသုတ်၌ပင် “သောဝတိမသ္မိ” မှ
ဝိနယေဋ္ဌိ ဝိရဋ္ဌိ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇိ သတိတိ၊ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇာတိ”
ဟု ဟောထားရကား သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင်ခြင်း၊
ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သော အကြောင်းမရှိရကား၊ ထိုရှင်ဉာဏ
နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြဟု သုံးသပ်စိစစ်ကြ
ပါသည်။

၁၉။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
နာ(၂၇)၌ “ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်ပါရှိချက်
အတော်များများသည် ဘဏက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မသန့်ရှင်းသော အာခံတွင်း၌
အငုံခံခဲ့ရသည်ဖြစ်၍ အာပုပ်နဲ့ဖြင့် အလိမ်းကျံခံရသော ကြောင့်
အာပုပ်နဲ့ထွက်နေခြင်း အမှတ်အသားများသာ အသေအချာ ဖြစ်သည်”
ရေးသားထားပါသည်။ ဤရေးသားချက်သည် တရားတော်၌
မရှိသေးသော မှုအဂါရဝ ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် သတ္တဝါတို့၏ အဇ္ဈာသယကို အာသယာ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၀

နုသယာဉာဏ်တော်ဖြင့် သိတော်မူ မြင်တော်မူ၍ တရားတော်ကို
ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ အောက်ပါတရားတော်ကား၊ သီလရဟန်း၏
ဥပုသ်ပြုရာ၌ ပါဝင်နေသဖြင့် ပရိသတ်မစင်ကြယ်ရကား
မြတ်စွာဘုရားသည် ပါတိမောက်ပြရာ၌ သာသနာတော်၏ အံ့ဖွယ်ရှစ်
ပါးကို ဟောတော်မူပြီးလျှင်ဆန္ဒမတိ
ဝဿတိ၊ ဝိဝဋ်နာတိဝဿတိ။
တသ္မာ ဆန္ဒံ ဝိဝရေထ၊ ဧဝံနာတိဝဿတိ။
ဟူ၍ နိဂုံးချုပ်ဟောထားပါသည်။

ဤဂါထာ၌ ပထမပွဲအားဖြင့် အာပတ်ဖုံးလွှမ်းလျှင် အသစ်
 အသစ်သော အာပတ်များ သင့်ရောက်သောကြောင့် အာပတ်ဟူသော
 မိုး၊ ကိလေသာဟူသောမိုးများ အလွန်လျင်ရွာလာပါသည်ဟု ပြပါသည်။
 ၊ တိယပွဲဖြင့် အာပတ်ကို မဖုံးလွှမ်းလျှင် သီတင်းသုံးဖော် တို့အား
 ထင်စွာပြုလျှင် အာပတ်များ မသင့်တော့၍ အာပတ်မိုး၊ ကိလေသာမိုး
 မရွာတော့ပါဟု ပြပါသည်။ တတိယ၊ စတုတ္ထပွဲ(၂)ခုဖြင့်၊ ထိုကြောင့်
 ဖုံးလွှမ်းသောအာပတ်ကို ထင်စွာပြုပါ။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်
 အာပတ်စင်ကြယ်၍ ကိလေသာမိုး မစွတ်တော့ ပါ။ ထိုသို့ ကိလေသာမိုး
 မစွတ်တော့လျှင် သီလစင်ကြယ်၍ စိတ်တည်ကြည်ပြီးလျှင်
 ဝိပဿနာပွားလျှင် အစဉ်အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ရပါသည်ဟူသော
 အိပ္ပိယကို ပြပါသည်။

ဤဂါထာ၌ ပထမပွဲဖြင့် သံကိလေသဘာဂီယကို
 ၊ တိယပွဲဖြင့် ဝါသနာဘာဂီယကို၊ တတိယ စတုတ္ထဖြင့်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၁
 သံကိလေသဝါသနာ ဘာဂီယကိုပြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်သည်
 သံကိလေသဘာဂီယဝါသနာ ဘာဂီယသုတ်မည်ပါသည်။ ရှင်ဉာဏ
 နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ အလိုအားဖြင့် ဤသုတ်၌ ပထမပွဲမဟောရပါ။
 အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ ပထမပွဲသည် အာပုပ်စော်နံနေသောပွဲ
 ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ကား မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်ပဉ္စမ
 ° ဘိက္ခဝေ ဓမ္မဟိ သမန္နာဂတော ဘိက္ခု အဂါရဝေါ
 ဟောတိ၊ အပ္ပတိသော စဝတိ၊ နပ္ပတိ ဌာတိဿမ္မ က
 တမေဟိ ပဉ္စဟိ။ အဿန္ဓါဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဂါရဝေါအပ္ပတိ
 သော စဝတိ နပ္ပတိ ဌာတိ ည္ဇမ္မေ။ အဟိရိကော။ ပ။
 အနောတ္တပ္ပိ ကုသိတော ပုပ္ဖညော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အဂါရဝေါ
 အပ္ပတိသော စဝတိ၊ နပ္ပတိဌာတိ ည္ဇမ္မေ။
 ဟူ၍ အင်္ဂုတ္တရပဉ္စကနိပါတ်၌ (နှာ-၆)တွင် ဟောထားသော ည္ဇမ္မ
 ဟူသောတရား၌ မရိသေသောသူသည် ည္ဇါတရားကင်း၍ အရှက်
 မရှိ၍ အလန့်မရှိ၍ ပျင်းရိ၍ ပညာမဲ့၍ ဤငါးပါးသောတရားကြောင့်
 တရား၌ မရိသေသောသူသည် သာသနာတော်၌ ရွေ့လျော့၏
 တည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ဟူရကား၊ ဣင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည်
 တရားတော်၌ မရိသေရကား၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြဟု စိစစ်
 ကြပါသည်။

၂၀။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ထေရရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတ
 သံဃပိတုသံဃပရိဏာယကဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း
 မရိသေကြပါ။ ဣင်းတို့(၂)ပါးသည်သာ သာသနာတော်ရေး
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၂

လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၁၀)၌-
 “မြန်မာနိုင်ငံတော်ရှိ သံဃာတော်များအားလုံးကို ကိုယ်စား
 ပြုသည်ဖြစ်၍ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါသော နိုင်ငံတော်
 သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့နှင့် သံဃမဟာနာယကဥက္ကဋ္ဌ
 ဆရာတော် အရှင်မြတ် များဘုရား။ ပ။ သံဃာတော်တို့၏
 ထိပ်သီးနိုင်ငံတော် သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့အစည်းကြီး
 ကိုကား တပည့်တော်တို့ သာသနာတော်၌ တည်ဆောက်
 နိုင်ခဲ့ပါပြီ”ဟု ချီးမြှောက်၍ ရေးသားခဲ့သလောက် နိုင်ငံတော်
 သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ထံ အယူခံစွေ့နာ ဝင်လွှာ

စာမျက်နှာ(၁၄)၌-
 “နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ နာယက၏ အမှားကို မှားနေကြောင်း
 တင်ပြပါလျက် ထိုအမှားကို မရုပ်သိမ်းဘဲ ငါတို့ထက်
 အကြီးမရှိပြီဟု မာနတက်ကာ ဆက်လက်ကျူးလွန်နေလျှင်
 ဝိနိစ္ဆယတင်၍ တရားစွဲနိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်ကား
 မှန်ကန်သော တရားဖြစ်ပါသည်။ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့၏
 မျက်စိ၌ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သည် အတိုင်းမသိ
 ကြီးမားဟန်ရှိနေပါသည်။ တပည့်တော်တို့၏ မျက်စိ၌
 ဝိနယရှုခေါ်မှုကြည့်လျှင် သံဃာတပါးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။
 ဗုဒ္ဓ၏မူကြမ်းကြည့်လျှင် လူမမယ်များမျှသာ ဖြစ်ပါသည်”ဟု
 ရေးသားထားကြပါသည်။ ထိုရေးသားချက် သည်-
 ယာဝကိဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ ယေတေဘိက္ခူထေရာ
 ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတာ ပိတရောသံဃပရိဏာယကော။
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၃
 တေ သက္ကရိဿန္တိ ဂရုကရိဿန္တိ မာနေဿန္တိ ပူဇေဿန္တိ။
 တေ သဉ္စသောတဗ္ဗ မညိဿန္တိ ဣယေဝဘိက္ခဝေ၊
 ဘိက္ခူနံပါဠိကခါ နောပရိဟာနိ။
 ဟူ၍ ဝိနယနိကာယ်မဟာဝရ်ပါဠိ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် (နှာ-၆၅)၌
 ဟောထားတော်မူသော ပါဠိတော်အရ၊ ထေရ စသော သံဃာတော်
 ကြီးများ အရိအသေအလေးအမြတ် မြတ်နိုးပူဇော်မှုပြုမှ ကြီးပွားတိုး
 တက်ရပါမည်။ ဆုတ်ယုတ်မှုမရှိနိုင်ပါဟူသော သေသာနာတော်နှင့်
 ဆန့်ကျင်စွာ ထေရရတ္တညူစိရပဗ္ဗဇိတ စသော မဟာသံဃနာယကများ
 အား လှိုင်းတို့(၂)ပါးကို တရားစွဲစေသောကြောင့် လှိုင်းတို့(၂)ပါးတို့၌
 ကောတရားများ ပွားများကိန်းအောင်းနေသဖြင့် မဟာသံဃနာယက
 များကို မထိမဲ့မြင် ရေးသားထားရကား၊ လှိုင်းတို့ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏ
 ဝန္တတို့သည် အရိယာများ မဟုတ်ကြပါဟု စိစစ်သုံးသပ်ကြပါသည်။
 ၂။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် လှိုင်းတို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃ
 မဟာနာယကဆရာတော်များထံ အယူခံစွေ့နာဝင်လွှာ စာမျက်နှာ

(၁၁)၌-

“တပည့်တော်တို့သည် အရိယသစ္စာတရားကို ရှေးက
မဖြစ်စဘူး အထူးဖြစ်ရှိသူများဖြစ်ကြ၍ စသည်ဖြင့် ကုဏ္ဍိယတို့ အရိယာ
ဖြစ်ကြောင်းများ အများအပြားပင် ရေးသားထားကြပါသည်။ ကုဏ္ဍိယတို့
သည် အရိယာဇကန်ဖြစ်ပါလျှင် အရိယဝံသ တရားတို့ကို ကျင့်ကြံ
ကြရပါမည်။ ထိုတရားတို့ကား အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် စတုတ္ထနိပါတ်
ဥရုလေဝဂ် အရိယဝံသသုတ် (နာ-၃၆၆)၌

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၄

စတ္တာရေမေ ဘိက္ခဝေ အရိယဝံသာ စသည်ဖြင့် ဟောထား
တော်မူပါသည်။ အကျဉ်းချုပ်ကား-

(၁) သင်္ကန်း၌ ရောင့်ရဲခြင်း။

(၂) ဆွမ်း၌ ရောင့်ရဲခြင်း။

(၃) ကျောင်း၌ ရောင့်ရဲခြင်း။

(၄) ပွားများထားသော ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ခြင်း။

ဤလေးပါးတည်း။ ထိုတွင် ရှေး(၃)ပါး၌ ရရသမျှသော သင်္ကန်း၊
ဆွမ်း၊ ကျောင်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲသည်။ ထိုသို့ ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့် ချီးမွမ်းမှုကို
ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ထိုပစ္စည်းတို့ အပ်သော ရှာမှီးခြင်း၊ မသင့်မတင့်
ပြုခြင်းသို့ မရောက်မရသေးသောပစ္စည်းကို ပူပန်မှုမရှိ၊ ရရှိပြီးသော
ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း မနှစ်သက်၊ မတွယ်တာဘဲ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ဆင်ခြင်သုံးဆောင်၏။ ထိုသို့ ရရသမျှဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်
ကိုယ်လည်း မြင့်သောနေရာထားမှု အတ္တုတ္တုသနမပြု။ သူတပါးတို့ကို
ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့နိမ့်သော နေရာ၌ထားမှု ပရဝုတ္တနမပြု။ ဤသို့ အရိယဝံသ၌
တည်ရပါသည်။ နောက်ဆုံးအရိယဝံသကား ဘာဝေတဗ္ဗဖြစ်သော
သတိပဋ္ဌာန် စသောတရားတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ ဣဂီပဟာန် စသော
ငါးပါးသော ပဟာန်၌ မွေ့လျော်သည်။ ထိုသို့ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်
မိမိကိုယ်ကိုယ်လည်း မြင့်သောနေရာ၌ထားမှု အတ္တုတ္တုသန မပြု။
သူတပါးတို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချနိမ့်သောနေရာ၌ထားမှု၊ ပရဝုတ္တန
မပြုဟူသော အရိယဝံသ၌ တည်ရပါသည်။ ဤအရိယဝံသ(၄)ပါးတွင်
ရှေး(၃)ပါးဖြင့် တင်(၁၃)ပါး၊ စတုပစ္စယသန္တောသ၏ အစွမ်းဖြင့်
ဝိနယပိဋကအားလုံး ကျင့်သုံးရပုံကို ဘုရားဟောကြားပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၅

နောက်ဆုံး တပါးဖြင့် ကြွင်းသော သုတ္တန် အဘိဓမ္မာ(၂)ဖြာသော
ပိဋကကို ဘုရားရှင်ဟောထားပါသည်။ (အံ၊ ၄၊ ၂-၂၈၅)။
ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဤသို့သော အရိယဝံသ
တရား(၄)ပါးလုံး၌ မတည်ပါ။ မတည်ကြောင်းကို-
“မြို့နယ်နှင့်တိုင်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များသည် စာကိုပင်

အနက်အိပ္ပိယံကျ မှန်ကန်အောင် ဖတ်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ကြက်ခြေခတ် ခဲ့ကြပါသည်။ ပ။ ပရိယတ်ကျမ်းကျင်သူမရှိပြီ။ ဝါ-စာကို ဆိုလိုချက် ပေါ်ထွက်အောင် ဖတ်နိုင်စွမ်းသူ အကယ်အရှိပြီ။ စာကိုအနက်မထင် ဘဲ ဖတ်ခြင်း၊ ဝါ-စာကို စာလိုဖတ်ခြင်းဟူသောအဆင့်သို့ လျော့ကျ နေပါပြီ”

ဤသို့ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံ ရွှေ့နာဝင်လွှာ စာမျက်နှာ (၃)၌ ရေးသားထားသဖြင့် မိမိတို့သာ စာကိုအနက်အိပ္ပိယံကျအော် စာဖတ်နိုင်ခြင်းဟူသော အတ္တုတ္တံသန အမှု၊ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်တို့ စာကို စာလိုသာဖတ်ခြင်း စသော ပရဝုတ္တနအမှုတို့ကို ထပ်ပြန်တလဲလဲပင် သုံးနှုန်းရေးသားထားကြသောကြောင့် အရိယဝံသ တရား၌မတည်တော့ရကား၊ ဣင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာများ မဟုတ်ကြပါဟု စိစစ်ကြပါသည်။

၂၂။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် သာသနာတော်နှင့် မဟာသံဃနာယကနှင့် ထိုမှ ဖွဲ့စည်းပေးထားသော နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များအား အဿူအဖြစ် ကျန်ရစ်လိမ့်မည်ဟူသော မိမိတို့ အပေါ်ကျရောက်မည့် အပြစ်ကိုလွှဲချပြီး “မိမိတို့အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်း ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၆

ထားကြကြောင်းကို နိုင်ငံတော်သို့ ရွှေ့နာဝင်လွှာစာမျက်နှာ (၄)၌- “ဆရာတော်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်သည် ဆရာတော်တို့နှင့် တကွ ဆရာတော်တို့၏ ထေရသာသနာတော်အတွက် ဖြစ်ရမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်တို့က အဿူလုပ်လျှင် ဆရာတော် တို့နှင့်တကွ ဆရာတော်တို့၏ ထေရဝ္ဗါသာသနာတော်သည် အဿူဖြစ်ပြီး ကျန်ခဲ့စရာရှိပါလိမ့်မည်။ ဆရာတော်တို့က ခဏ္ဍလုပ်လျှင် ဆရာတော်တို့နှင့်တကွ ဆရာတော်တို့၏ ထေရဝ္ဗါ သာသနာတော်သည် ခဏ္ဍဖြစ်လာစရာရှိပါလိမ့်မည်။ ယခု ဆရာတော် တို့၏ အဆုံးအဖြတ်သည် နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်၍ ဆရာတော် တို့နှင့်တကွ ဆရာတော်တို့၏ ထေရဝ္ဗါသာသနာတော်၏ ကြမ္မာ သည် ဆရာတော်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်အတိုင်း တည်ရစ်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း မလျှောက်ထားမရှိရလေအောင် အလေးအနက်လျှောက်ထားကြောင်း အထပ်ထပ်မှတ်ယူတော်မူကြစေလိုပါသည် ဘုရား”ဟူ၍ ရေးသား ထားပါသည်။ ဤရေးသားချက်သည် ဝိဘင်္ဂပါဠိန္ဒကဝတ္ထုဝိဘင်္ဂ အဋ္ဌကနိဋ္ဌသ (နာ-၄၀၂)၌ပုနစ ပရံဘိက္ခူ အာပတ္တိယာစောန္တိသောဘိက္ခူ ဘိက္ခူဟိ အာပတ္တိယာ စောန္တိယမာ နော အညေနည် ပဋိစရတိ၊ ဗဟ္မိကထံ အပနာမေတိ၊ ကောပဉ္စေါသဉ္စ အပ္ပစ္စယဉ္စ ပါတုကရေတိ အယံ စတုတ္တာ ပုရိသုဓေါသော- ဟူသော ပါဠိတော်၌ ဗဟ္မိကထံ အပနာမေတိ အရသာသနာတော် စသည်သို့ အပြစ်လွှဲချခဲ့လေရကား

ပုရိသုဒ္ဓါသကို လှိုင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ သုံးစွဲနေသောကြောင့်
လှိုင်းတို့သည် အရိယာများအဖြစ်မှ ကင်းဝေးနေကြသူများဟု စိစစ်ဝေဖန်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၇

သုံသပ်ကြပါသည်။

၂၃။ ခီဏသဝါနံ ကိရုဇ္ဈအာကာရာ ဟောန္တိ အဟောဝတမယာ
ပဋိလ္လဂုဏံ သုဇ္ဈေကောလောကော ခိပ္ပမေဝပဋိဝိဇ္ဈေယျာ တိ စိတ္တံ
ဥပဇ္ဇတိ။ ပဋိလ္လ ဘာဝန နိဗ္ဗုပ္ပရိသောဝိယ နအညာဿ အာရော
စေတုကာမော ဟောတိ”ဟူသော (မဟာဂူအဋ္ဌကထာ၊ နာ-၂၇၀)
စကားအရ၊ မဟာသမယသုတ်လာ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်ခဲ့သော
ရဟန်း(၅၀၀)တို့သည် မဟာဝုန်တော၌ ဘုရားရှင်ထံမှ ကမဋ္ဌာန်းယူ၍
တောသို့ဝင်ကာ တရားအားထုတ်ရာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ၍
မိမိတို့ရရှိသော ရဟန်းတရားဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဘုရားရှင်အား
ပြောကြားရန် လာရောက်သော ပဌမရဟန္တာသည် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီး၍
နိဿီင်ကိုခင်းကာ နေထိုင်ပြီးလျှင် မိမိရသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော
ဂုဏ်ထူးကို လျှောက်ထားလိုသည်ဖြစ်၍
“တစုံတစ်ယောက်သောသူရှိသလော မရှိသလော”ဟု
မိမိလာရောက်သော လမ်းကို ပြန်၍ကြည့်လတ်သော ဤကဲ့သို့ပင်
မိမိရသော တရားကို လျှောက်ထားလို၍ အစီအစဉ်အားဖြင့် လာသော
ရဟန်းတို့ကိုမြင်၍ လျှောက်ထားရမည်ကို ရှက်နိုးကြသဖြင့်
မလျှောက်ထားကြတော့ပေ။ ရဟန္တာတို့မည်သည် မိမိတို့ရရှိသော
တရားများကို နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းသိကြပါမူကာ
ကောင်းလေစွ။ စိတ်ထားရှိကြပါသော်လည်း မိမိတရားထူးရရှိသည်၏
အဖြစ်ကို ရွှေအိုးရထားသော ယောကျ်ားသည် မိမိရရှိထားသော ရွှေအိုးကို
အခြားသူအား မပြောလိုသကဲ့သို့ တစုံတစ်ယောက်အား

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၈

မပြောကြားလိုတော့ပေ။ ဤသို့ အခြင်းအရာ(၂)မျိုး ရဟန္တာတို့အား
ရှိကြလေသည်ဟု (၊ ၅၊ ၂-၂၇၀)၌ ဆိုထားပါသည်။
ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဣစ္ဆာပကတရှိကြ၍
ကြော်ငြာလိုရကား လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ (အစမျက်နှာမှာပင်)
“ဤသာသနာတော် လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ မိတ္တူကို
တပည့်တော်တို့နေရာ ရပ်ကွက်/ကျေးရွာအုပ်စု သံဃနာယက အဖွဲ့၊
မြို့နယ်သံဃနာယကအဖွဲ့၊ တိုင်းသံဃနာယကအဖွဲ့၊ ပြည်ပမှ
လက်လှမ်းမီသမျှ ထေရဝါသံဃအဖွဲ့အစည်းများနှင့် နိုင်ငံတော်
အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများသို့ ပေးပို့ပါသည်ဘုရား”ဟူသော စာဖြင့်
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြင်းအရာများ မဟုတ်ကြသောကြောင့် လှိုင်း
ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိမိတို့ရရှိသည်ဟု ဆိုနေ၊ ပြောနေ

စာရေးနေသော တရားများသည် ရွှေအိုးအလားမဟုတ်ဘဲ မြေအိုးအလား ဖြစ်၍ အခြားသောလူပုဂ္ဂိုလ်အဖွဲ့အစည်းများအား ပြောကြား၍ ဟိရိသြတပ္ပတရားကင်းခဲ့လေရကား လှိုင်းတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြဟု စိစစ်သုံးသပ်ကြပါသည်။

၂၄။ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ နာယကများကို မိမိတို့ကို တရားစွဲစေသောကြောင့်လှိုင်း၊ မြို့နယ်နှင့်တိုင်း ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကို လှိုင်းတို့အား စတုတ္ထပါရာ ဇီကအာပတ်သင့်ရောက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချထားသောကြောင့်လှိုင်း၊ များစွာပင် နှုတ်လှံထိုးသောစာများ၊ စကားများ ရေးသားထားကြ ပါသည်။ “တပည့်တော်တို့၏ သာသနာရေးလျှောက်ထား ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၆၉
တောင်းဆိုလွှာကို နားလည်အောင် ဖတ်တတ်သွားသော တာဝန်ရှိသည့် ဘုန်းကြီးကို တပည့်တော်တို့ မတွေ့ရသေးအောင် ဖြစ်နေပါသည်”ဟု ရေးသားပြီးလျှင် မဟာသံဃနာယကဆရာတော် များကို နှုတ်လှံထိုးလို၍ “နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကများလည်း နားမလည်ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်”ဟု ရေးသား၍ နှုတ်လှံထိုးပြီး နောက် နားမလည်ပုံကို “နောက်ကြောင်းပြန် စကားမှန်မသိခြင်း၊ သကပက္ခမသိခြင်း၊ ဝါရေရများမသိခြင်း၊ အိက လျှောက်ထား တောင်းဆိုချက်ကိုမသိခြင်း အစရှိသည်များဖြစ်ပါသည်”ဟု ရေးသား ပြီး၍ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များလည်း ဤအတူပင်ဖြစ်သည်ဟု နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကထံ အယူခံစွေ့နာဝင်လွှာ စာမျက်နှာ (၂၅)၌ ရေးသားထားပါသည်။ ထိုသို့ ရေးသားထားကြသော ရှင်ဉာဏ နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည်=

ဣန္ဒြိ ဝါစာယ ဇနာအသညတာ။ သရေဟိ သင်္ဂါမဂတံ ဝကုဇ္ဇရံ-ဟူသော ညှိနပါဠိတော် (နာ-၁၃၁)၌ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်အရ အသညတာ-ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ဖြင့် မစောင့်စည်းနိုင် ကုန်သော၊ ဇနာ-လူမှိုက်တို့သည် သင်္ဂါမဂတံ စစ်မြေပြင်သို့ရောက် သော ကုဇ္ဇရံ-ဆင်ပြောင်ကို၊ သရေဟိ-မြားတို့ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိတဝ- ထိုးကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြိ-နှုတ်လှံတို့ဖြင့် ထိုးကြကုန်၏ဟူသည်နှင့် ညီညွတ်လှသည်ဖြစ်၍ အသညတဗာလဇနတို့ ဖြစ်ရကား၊ လှိုင်းတို့သည် အရိယာတို့မဟုတ်ကြကုန်ဟု စိစစ်သုံးသပ်ကြပါသည်။

၂၅။ အရိယာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၀
သုဘသိတဝါစာကို ပြောဆိုကြပါသည်။ အင်္ဂါလေးပါးကား-
(က)မိမိကိုယ်ကိုလည်း နှလုံးမသာယာမှုဖြင့် မညှင်းဆဲ
မထိခိုက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုဘာသိတ။ (ခ) အချည်းနှီး အကျိုးမရှိ

သိမ်ဖျင်းသောရောက်တတ်ရာရာ ပြောဆိုသောစကား၏ ဆန့်ကျင်သော
အကျိုးရှိ အနှစ်သာရရှိသောစကားဟူသော မှ။
(ဂ)တဖက်သားပုဂ္ဂိုလ်များ နားမချမ်းသာအောင် ကြမ်းတမ်းခက်မာ သော
စကား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ နားချမ်းသာစေသော သိမ်မွေ့နူးညံ့ စွာ
ပြောဆိုဝိယဝါစာ။ (ဃ)မမှန်မကန်ပြောဆိုခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၊
မှန်ကန်တိကျစွာ ပြောဆိုသော သစ္စဝါစာ။ ဤလေးပါးတို့ကို
သံယုတ္တပါဠိ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် သုဘာသိတသုတ်(နှာ-၁၉၀)၌
ဟောထားတော်မူပါသည်။ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည်
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံ စ္ဓောနာဝင်လွှာ စာမျက်နှာ(၂၃)၌
နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံ တည့်တော်တို့တောင်းဆို
လျှောက်ထားချက်သည် တလေးတစားသကဲ့သို့ ကျီဆယ်ကစား
နေသည်ဟု ဆင်လျှင် ဆင်ခြင်စရာ ဦးကျောက်မပါ၍ဟု
ပြောရပေမည်”ဟု ဝိယဝါစာမဟုတ်ဘဲ သူတဖက်သား နားမချမ်း
သာအောင် ခြေသရေထား၍ မွန်ထူနေသောစိတ်ထားဖြင့် ဖရသဝါစာ
စကားများရေးသားထားသောကြောင့် ထိုရှင်ဉာဏနှင့်
ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြဟု စိစစ်ကြပါသည်။
၂၆။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ မည်သည်ရှုံးမှု နိုင်မှုကို မလိုလား၊
စွန့်ပစ်ပေသည်။ ထိုစကားသည် မှန်လှပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၁

ကာသီကရွာငယ်ကို အမှီပြု၍ တူဖြစ်သော အဇာတသတ်မင်းနှင့်
စစ်ထိုးသဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရှုံးသည်ဖြစ်၍ “ငါသည် နို့နဲ့မပြယ်
သော ခံတွင်းရှိသောသူငယ် အဇာတသတ်ကို နိုင်အောင် စစ်မထိုးနိုင်၊
အသက်ရှင်နေသဖြင့် ဘယ်သို့အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း”ဟု နှလုံး
မသာယာမှုဖြစ်၍ သေအံ့သောငှာ အစာအာဟာရမစားဘဲ ဖြတ်လျှက်
ညောင်စောင်းငယ်၌ ကောသလမင်းကြီး အိပ်နေတော့သည်ကို
သိတော်မူသည်ဖြစ်၍-
ဇေယျံ ဝေရံ ပသဝတီ၊ ကွံ သေတိပရာဇိတော။
ဥပသန္တောသုခံ သေတိ၊ ဟိတွာ ဇေယပရာဇေယံ။
ဟူသော ဂါထာကို မူပါပါဠိတော်(နှာ-၄၃)၌ ဟောထားတော်မူ
ပါသည်။ နိုင်သည့်သူလည်း ရန်ပွားသည်။ ရှုံးသူလည်း ဆင်းရဲစွာ
နေရသည်။ ရာဂ စသော ကိလေသာမှ ငြိမ်းပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
များသည် အရှုံးအနိုင်၊ ရှုံးမှု နိုင်မှုကို စွန့်ပစ်၍ ချမ်းသာစွာနေရသည်
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မြို့နယ်
ဝိနိစ္ဆယဌာနမှ ရှုံးခဲ့၍ တိုင်းဝိနိစ္ဆယဌာနသို့ အယူခံဝင်ခဲ့သည်။
တိုင်းမှလည်း ရှုံးခဲ့ပြန်သဖြင့် ခြေမနုဿဖြစ်ကာ နိုင်လိုသောစိတ်ဆန္ဒ
အားကြီးစွာဖြင့်ပင် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံသို့ အယူခံ စ္ဓောနာ
ဝင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရှုံးအနိုင်ကို စွန့်၍ ချမ်းသာစွာ

မိမိရရှိသောတရားဖြင့် နေရမည်ဖြစ်လျက် မနေဘဲ ဘဝအမြင်မှား၊
လောကအမြင်မှားများကို ဗန်းပြ၍ မိမိသန္တာန်၌ မရရှိသောတရားကို
အကယ်ပင်ရရှိယောင်ဆောင်ကာ ပြောဆိုရေးသား၍ တရားမဟုတ်ရာ၌
တရားဟုလုပ်ထားသဖြင့် ကျန်းဂန်နှင့်အညီဆုံးဖြတ်ထားကြသော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၂

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကို အနိုင်မပေးရကောင်းလားဟူသော ယူဆဖြင့်
ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကာ အရှုံးအနိုင်ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်သောကြောင့်
လှိုင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြဟု
စိစစ်သုံးသပ်ကြ ပါသည်။

၂၇။ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ပါဠိတော်
ကိုသာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၊ ရိုသေခြင်းကင်းမဲ့သည်မဟုတ်သေး၊ မြတ်စွာဘုရား
၏ ပကိဏ္ဍကဋ္ဌသေနာဟူသော အဋ္ဌကထာ လှိုင်းအဖွင့်ဋီကာများ
ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချရကင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုအဋ္ဌကထာဋီကာ
ဆရာများကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချရကင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့
ကင်းခဲ့ကြောင်းကို နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံ စေ့နာဝင်လွှာ
စာမျက်နှာ(၁၈)၌-

“လက်ရှိအဋ္ဌကထာဋီကာများသည် မြတ်စွာဘုရားကို
ကြည်ညို၍ မြတ်စွာဘုရားနောက်မှလိုက်ကာ မြတ်စွာဘုရား၏
စကားများကို ဆောင်ယူဖွင့်ပြနေသော်လည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏
အရိယသစ္စာတရားကို အနည်းငယ်မျှ သိသွားခဲ့ကြခြင်းရှိကြသည်
မဟုတ်ပါ။ အောက်ထစ်ဆုံး သောတာပန်မူပင် မဟုတ်ကြပါဟု
ဆိုလိုပါသည်။ အဋ္ဌကထာဋီကာကြီးတို့၏ အဆင့်သည် ရှေးဟောင်း
ပစ္စည်းဖြစ်၍ တန်ဖိုးမြင့်ရသည်ကလွဲ၍ ယနေ့ရှိသော မြန်မာပြည်၏
ပိဋကတ်ပညာရှင်များဖြစ်ကြသည့် ဦးဗိုလယ်တီ၊ တောင်မြို့ဦးဇနကာ
ဘိဝံသ၊ မင်းကွန်းဦးဝိစိတ္တသာရဘိဝံသ စသူတို့ထက် အကယ်ပိုလွန်
သော တန်ဖိုးများရှိကြသည်မဟုတ်ပါ။ လက်ရှိရှေးအဋ္ဌကထာ
ဋီကာများထက် မြန်မာပြည်မှ ဂန္ထကာရဖြစ်ကြသော ထင်ရှားသော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၃

ဆရာတော်ကြီးများသည် ပိုလွန်ရန်ပင်အကြောင်းများစွာ ရှိပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခေတ်၏အကူအညီကို များစွာရနေကြသော
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအကြောင်းမှာ မြင်တတ်သော မျက်စေ့ရှိလျှင်
မြင်ပါသည်။ “ဤကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချရေးသားပြီးနောက်
အဋ္ဌကထာဋီကာဆရာများကို ရှုတ်ချထားပြန်ရကား-
အဋ္ဌကထာ ဋီကာများသည် ပုထုဇဉ်များဖြစ်ကြ၍
ဘုရား၏အလိုတော်ကို သိသူများမဟုတ်ကြပါ။ ယနေ့
ပိဋကတ်ကျမ်းကျင်ကြသော ဆရာကြီးများအလား ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဋီကာများထဲမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်များသည်
 တကယ့်လူမှ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်များနှင့် မိုးနှင့်မြေကြီးပမာ ကွာခြားလှပါသည်။
 ဝိသ္ဇ္ဇာမဂ်ဖိုလ်များနှင့်မတူ ကွဲပြားခြားနားလှ ပါသည်။ ဈာန်ကို
 မြေလျှိုးမိုးပျံ့အဖြစ် အနက်ဖွင့်လိုတတ်ပါသည်။ မဂ်ဖိုလ်ကိုလည်း
 “အရှုခံအာရုံများ ကုန်ဆုံးခြင်းကိုသိသောစိတ်”ဟု
 အနက်ဖွင့်လိုတတ်ကြပါသည်။
 ဣင်းစွေ့နာဝင်လွှာစာမျက်နှာ(၂၂)၌ “အဋ္ဌကထာဋီကာများ၌လည်း
 တပည့်တော်တို့ရေးပြသောဝလုံးကို ဖျက်အားရှိမရှိ ဖြဲလှန်၍
 အကဲအလေးကြည့်ကြပြီးဖြစ်ပါသည် ဟူ၍ဣင်း စသည်ဖြင့်ရေးသား
 ထားပါသည်။
 လက်ရှိအဋ္ဌကထာများသည် ရှင်မဟာ-ဗုဒ္ဓဃောသ စသည်
 တို့က ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်ဘုရားရှင်၏ ပါဠိတော်ကိုဖွင့်ပြထားသော
 ကျမ်းများမဟုတ်ပါ။
 “တတ္ထတတ္ထဘဂဝတော ပဝတ္ထိတာ ပကိဏ္ဍက ဣသနာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၄
 ယေဝဟိအဋ္ဌကထာ”

ဟူသော သာရတ္ထိပနီ (နှာ-၂၁)၌ဆိုထားသောကြောင့်၊ ထိုသို့
 သိက္ခာပညတ်ရာ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယအားလျော်စွာ တရားဟောရာဌာန
 တို့၌ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောထားအပ်သော ပကိဏ္ဍက ဣသနာတော်
 သည်သာလျှင် အဋ္ဌကထာမည်ပါသည်။ ထိုပကိဏ္ဍက
 ဣသနာတော်ကား-

ဘဂဝါကိရ ဣသေသု ဌာနေသု ပဉ္စဝဏ္ဏကုသုမ
 မာလကရောန္တောဝိယ ရတန္တိမံသဇ္ဇေန္တောဝိယစ ယေပဋိက္ခိ
 ပနာပိယာ အသံဝရာဘိ ရတာ တေသမ္ပရာယံကေနဝဋ္ဋဘယေန
 တဇ္ဇေန္တော အနေကပ္ပကာရံ အညိနုဉ်သေန္တော ယေသိက္ခာကာမာ
 သံဝရေဋ္ဌိတာ၊ တေအပ္ပေကစ္စေ၊ အနာဂါမိ သကလ္လိမိ သောတာပတ္တိ
 ဖလေသု ဥပနိဿယဝိရဟိ တေပိ သဂ္ဂမဂ္ဂေ ပတိဌပေန္တော ဝိဃနိကာ
 ယပ္ပ မာဏမ္ပိ မဇ္ဈိမနိကာယပ္ပမာဏမ္ပိ မ္မသေနံကရောတိ
 ဟူ၍ ပါရာဇိကအဋ္ဌကထာဋီကာပဌမအုပ်(နှာ-၁၈၈)၌ ဆိုထားသော
 စကားအရ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပညတ်ကို ပညတ်တော်မူ ခါနီး၌
 ဣန္ဒြိယကဏ္ဍနုလောမိကမ္မသေနာ ဟောရာမှာပင်မြတ်စွာဘုရ
 ဘ်သခင်သည် အဆင်းငါးမျိုးရှိသော ပန်းကုံးကိုပြုလုပ်သကဲ့
 သို့လှင်း၊ ရတနာပန်းဆိုင်းကို စီရင်သကဲ့သို့လှင်း၊ ပညတ်တော်မူသော
 သိက္ခာပညတ်ကိုနှိမ်နင်းလိုသောစိတ်ရှိကုန်သော မစောင့်စည်းမှု၌
 မွေ့လျော်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို တမလွန်၌ဖြစ်သော “သီလပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည် ငရဲစသည်၌ဆင်းရဲသို့ရောက်ကြကုန်၏” ဟု ဝဋ်ဘေးဖြင့်
 ခြိမ်းခြောက်လျှက် များစွာသောအပြစ်တို့ကို ပြတော်မူပြီးလျှင် သိက္ခာ

ဓမ္မဝိဟာရိနိဒါန်း

၇၇၅

(၃)ပါးကိုအလိုရှိကုန်သော စောင့်စည်းမှု၌တည်ကုန်သော အချို့ရဟန်းတို့ကို အရဟန္တဖိုလ်၌ အချို့သောရဟန်းတို့ကို အနာဂါမိသတ္တဝါဂါမိသောတပတ္တိဖိုလ်တို့၌ တည်စေလျက်- ဥပနိဿယ ကင်းကုန်သော ရဟန်းတို့ကို နတ်ပြည်လမ်းကြောင်း၌တည်စေလျက် ဗုဒ္ဓိဗျာဓိကုန်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဋ္ဌသနာတော်ကိုလည်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်အတိုင်း အရှည်ရှိသောတရားဋ္ဌသနာကိုလည်း ပြုတော်မူသည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

ဤဗုဒ္ဓိဗျာဓိကုန်သော မဇ္ဈိမနိကာယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားတော်များကား ပကိဏ္ဍကဋ္ဌသနာတော်များတည်း။

ထိုပကိဏ္ဍကဋ္ဌသနာတော်များသည် အဋ္ဌကထာများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအဋ္ဌကထာများကို သင်္ဂါယနာသုံးတန်တင်ခဲ့ကြောင်းကို သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာစသည် ဂန္ထရမ္မကထာများ၌အတ္ထပ္ပကာသနတ္ထံ၊ အဋ္ဌကထာအဋ္ဌိတော ဝသီသတေဟိ၊ ပဉ္စဟိယာသံဂီတာ၊ အနုသံဂီတာစ ပစ္စာပိ ဟုဆိုထားပါသည်။ ဤပကိဏ္ဍကဋ္ဌသနာဟူသောအဋ္ဌကထာများကို ပထမသင်္ဂါယနာတင်စဉ်ပဉ္စဟိယာသံသတေဟိ အရဝတီဘော်(၅)ပါး ရဟန္တာ(၅၀၀၀)တို့သည် သင်္ဂါယနာတင်ခဲ့ကြပါသည်။ အနုသင်္ဂီတာစ ပစ္စာပိအရ၊ ရှင်မဟာယသအမှူးရှိသော ရဟန္တာ(၇၀၀)တို့သည် ပထမသင်္ဂါယနာလည်းတင်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက်ရှင်မဟာမေဂ္ဂလိပုတ္တအမှူးရှိသော ရဟန္တာ(၁၀၀၀)တို့သည် တတိယသင်္ဂါယနာလည်း တင်ခဲ့ကြပါသည်ဟု ဆိုထားပါသည်။ ထိုအဋ္ဌကထာများရှိလျှင် အလယ်ကြောင့် နောက်ထပ်အဋ္ဌကထာများကို ရေးသားရပါသည်ဟုမေးလျှင် ထိုအဋ္ဌကထာများကို ရှင်မဟာမဟိန္ဒ ဓမ္မဝိဟာရိနိဒါန်း

၇၇၆

သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဆောင်ယူသွားကာ သီဟိုဠ်ကျွန်းသားများ အတွက် ရေးသားထားခဲ့သဖြင့် အခြားကျွန်းသားများ သင်ယူမှုမဖြစ် နိုင်၍ ထိုသီဟိုဠ်ဘာသာကိုပယ်ကာ မာဂဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုလျက် ပါရာဇိကကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ ဂန္ထရမ္မကထာ (နှာ-၃)၌တတောစ ဘာသန္တရ မေဝဟိတွာ၊ ဝိတ္တာရမဂ္ဂဉ္စ သမာသယိတွာ။

ဝိနိစ္ဆယသဗ္ဗမသေသယိတွာ၊ တန္တိက္ကမံကိဉ္စိ အဝေါက္ကမိတွာ ဟု ဆိုထားပါသည့်အားလျော်စွာ အကျယ်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ စကားများကို အကျဉ်းချုံးလျက် အားလုံးသောအဆုံးအဖြတ်ကို မကွင်းကျန်စေဘဲ ဘုရားဟောထားသော ပါဠိအစဉ်ကိုမကျော်လွှားဘဲ ရေးသားပေအံ့ဟူ၍ ပဋိညာဉ်ပြု၍ အဋ္ဌကထာဆရာရှင် မဟာဗုဒ္ဓဃောသသည် အဋ္ဌကထာများကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဤသို့သော အဋ္ဌကထာ
သမိုင်းကိုမသိဘဲ တရားရသည့်အယောင်ဆောင်၍ သိရသည့်ပုံကို
ပြုလုပ်ရာ “အဋ္ဌကထာများသည် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဖြစ်၍ တန်ဘိုးများ
မြင့်ရသည်လွဲ၍ ယခုလက်ရှိဆရာတော်များထက်
တန်ဘိုးများရှိကြသည်မဟုတ်ပါ။ တရားမရကြသဖြင့် စာထဲကဈာန်မဂ်
နှင့် လူတို့ရသော ဈာန်မဂ်များ ခြားနားကြောင်းမသိ၍ အဖွင့်များမှားခဲ့
ကြောင်း”စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ထားကြရကား “ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ
ဘာသတိ” အရ သံဃာတော်များအား ကဲ့ရဲ့ကြ၍လှည်း၊
အပသ္မာနီယကံများ ထိုက်သူများဖြစ်ရကား၊ လှည်းတို့သည်
အရိယာများမဟုတ်ကြကြောင်း စိစစ်သုံးသပ်ကြပါသည်။
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၇

၂၈။ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ဘဝဖြစ်၊ မဖြစ် ဟူသော
ဘဝအမြင်မှားမှာ သေပြီးနောက် ဖြစ်၊ မဖြစ် အမြင်မှားဖြစ်ကြပါသည်
ဟု ရေးသားထားကြပါသည်။ လှည်းတို့ကား ဘဝအရ လောကီကုသိုလ်၊
အကုသိုလ်စေတနာကိုကောက်၍ ထိုစေတနာဟူသော ဘဝသည်၊
ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် မပယ်နိုင်သေးသောသူများအား ကုသိုလ်
အကုသိုလ်ထပ်၍ အပြန်ပြန်ဖြစ်ရခြင်း “ဘဝဖြစ်၍ ကုသိုလ်
အကုသိုလ်များ အပြန်ပြန်တဖန် မဖြစ်ဘဲ ငြိမ်းအေးရခြင်းတို့သည်
“ဘဝမဖြစ်”ဟု ယူဆကြပြီးလျှင် ထိုလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
စာမျက်နှာ(၂၇)၌ပင် “မြတ်စွာဘုရားသည် ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်
များ ငြင်းဆိုခဲ့သည်မှာ ပီပြင်ပြတ်သား ထင်ရှားလှပါသည်။
“ဦးပွဲများတပ်၍ပင် ဟောပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာနှင့်
မဆိုင်သောကြောင့်လည်း အတိအလင်း ငြင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် အရိယသစ္စာအတွက် ဟောခဲ့သည်ချည်းဖြစ်သော
ဣဒေနာတော်များ၌ ရှေ့နောက်ဘဝများ လုံးဝမဟောတော့ပါ”ဟူ၍
လှည်း၊ ထိုစာမျက်နှာ၌ပင် “မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါများ မမွေးမီနှင့်
သေပြီးတို့၏ ရှေ့နောက်ဖြစ်မဖြစ်ကို ဟောကြားခဲ့ခြင်း
အလျင်းမဟုတ်ပါ”ဟူ၍လှည်း၊ ရှေ့ဘဝနှင့် နောက်ဘဝရှိကြောင်းကို
မြတ်စွာဘုရားပင် အဟောပြုလုပ်၍ အာဂမယုတ္တိထုတ်ပြထားပါသည်။
ထိုနောက် စာမျက်နှာ(၂၈)၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ၂၇
သုဂတိဘဝများ ဟောခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။ ထိုသုဂတိ ၂၇
များသည် သေပြီးနောက်ဖြစ်ရမည့်ဘဝများဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၈

ဟု မေးလျှင် လှည်းတို့က ဖြေပြထားပြန်သည်ကား “မကောင်းသည်ကို
ပြုမိ၍ ၂၇သုဂတိဘဝလားရခြင်းနှင့် ကောင်းသည်ကိုပြုမိ၍ သုဂတိလားရ
ခြင်းများ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားပညတ်တော်မူခဲ့ခြင်း၊ အဖြစ်ရှိသည်

ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣစ္ဆိဂ္ဂတိ သုဂတိဘဝများသည် သေပြီးနောက် အောက်နှင့်အပေါ်ကို မော်၍ပြုမိသော မကောင်းမှု၏ (ဤဘဝ၌ပင်) အကျိုးဝိပါတ်ဘဝများကျသောကြောင့် ထိုဘဝ၌ထင်လာသော အာရုံအပေါ် အကောင်းမထင်နိုင်ဘဲ မကောင်းသော စေတနာဘဝ ထပ်ရရန်အလား (သုဂတိဘဝ)ရှိခြင်းနှင့် (မှတ်ချက်။ ဤစကားဖြင့် သေပြီး နောက်ဘဝ၌ သုဂတိလားရမည်မဟုတ်။ ဤဘဝ၌ပင် သုဂတိ ဘဝဖြစ်သည်ကို ဆိုလိုသည်)ကောင်းမှုပြုမိသော ကောင်းမှု၏ (ဤဘဝ၌ပင်)အကျိုးဝိပါတ်ဘဝများ ကျသောကြောင့် ထိုဘဝ၌ ဆင်လာသောအာရုံအပေါ် အကောင်းထင်ပြီး အကောင်းစော စေတနာ ဘဝ ထပ်ရရန်အလား (သုဂတိဘဝ)ရှိခြင်း များကို ဟောကြားပညတ်တော်မူခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ဤစကားဖြင့် သေပြီးနောက် သုဂတိဘဝသို့ လားရောက်ရသည်မဟုတ်၊ ဤဘဝမှာပင် သုဂတိဘဝများ ဖြစ်ကြရသည်ဟု ယူထားကြပါသည်။)

ဤသို့ ရေးသားထားသော စကားအစဉ်ဖြင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မမွေးမီ ရှေ့ဘဝရှိသည်ဟူသောအယူသည်လည်း၊ သေပြီးနောက်၊ နောက်ဘဝရှိ၏ဟူသောအယူသည် အရိယသစ္စာ ရဖို့ရန်အတွက် ကြီးစွာသောအနောက်အယုက်များဖြစ်နေ၍ “ဘဝအမြင်မှား”ဟု သမုတ်ပြီးလျှင် ရှေ့ဘဝမရှိ၊ နောက်ဘဝမရှိ ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၇၉

ဟူသော အယူကို စွဲမြဲစွာယူထားကြပါသည်။ ဤမျှသာမကသေး။ မမွေးမီ ရှေ့ဘဝရှိ၏။ သေပြီးနောက်ဘဝရှိ၏ဟူသော လူငယ်တို့သမုတ် ထားသော “ဘဝအမြင်မှား”ဟု ယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိစ္ဆာဉာဉ် (ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသော အမြင်ရှိသူ) ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သမုတ်ကြပြီးလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် (နှာ ၂၅-၂၆)တို့၌ ကောင်းမှု မကောင်းမှုကိုမသိသူ (ဝါ) ယောင်ကန်းကန်းသူ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု၏ ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ်များဖြစ်မည်ဟု မျှော်လင့်လျက် ဤဘဝ၌ အကျိုးများခံစားနေရ သည်ကို မသိသူ၊ ကံနှင့်အကျိုးဆက်သွယ်ပုံမသိသူ၊ သစ္စာလေးပါး မသိသူဟု ဆိုထားကြလေသည်။ ထို့ပြင် ကာမဘဝ၊ ရူပဘဝ၊ အရူပ ဘဝ စသော ဘဝကြီး(၉)ပါးကိုလည်း စေတနာကံဘဝကိုးမျိုးတို့အမည် မျှသာ ဖြစ်ကြပါသည်ဟု ထင်ရာမြင်ရာ ကြံဖန်၍ ဆိုထားကြပါသည်။

ဤသို့ ရှေ့ဘဝမရှိ၊ နောက်ဘဝမရှိ ဟူသော အယူများကို ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ယူထားကြသဖြင့် လူငယ်တို့ယူထားသော အယူနှင့် ဆန့်ကျင်သော ရှေ့ဘဝရှိ၊ နောက်ဘဝရှိဟူသော ဘဝစဉ်ဆက် ဖြစ်ပျက်ပုံများကို ဟောပြထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဇာတ်တော်၊ နိပါတ်တော်နှင့် အချို့ပါဠိတော်များကို အပြစ်ပြ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချလာကြတော့သည်။ ထိုသို့ လာကြောင်းကို သာသနာရေး

လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ (၂၆)၌ “ထို့ကြောင့် သာသနာတော်၌ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ်အယူသည် သာသနာတော်ကို အရိယသစ္စာ သာသနာတော်အဖြစ်မှ ပျောက်၍ လိင်သာသနာမျှသာ ဖြစ်တော့ရန် မဟာလုပ်ကြံချက်ကြီး တချက်ဖြစ် နေ၍ သာသနာတော်အား မဟာထိပါးမှုကြီးအဖြစ် ထိပါးလှပါသည်” ဟု ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၀

ရေးသားပြီးလျှင် ထိုအယူကို စီမံကိန်းအထပ်ထပ်ချ၍ ဖယ်ရှား ပေးရန် တောင်းဆိုပြီးလျှင် “ထိုသို့ဖယ်ရှားတော်မူကြရာ၌ အကန့် အကွက် အဟန့်အတားအဖြစ် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဇာတ်တော် နိပါတ်တော်များနှင့် အချို့ပါဠိတော်များ ရှိနေသည်ကို တပည့်တော်များ သတိထားရပါမည်။ စာပေတတ်ကျွမ်းတော်မူကြ သော ဆရာတော်များသည် စာပေတန်ခိုး၌ နားပါးတလည် ရှိရမည်မှာ မွတာသဘာဝဖြစ်ကြပါသည်။ “ဇာတ်တော်နှင့် နိပါတ်တော်များ၏ တန်ခိုးသည် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော် မူသော ပါဠိတော်၏ တန်ခိုးနှင့်စာလျှင် ဇီးစေ့နှင့်မြင့်မိုရ်ပမာ ဖြစ်ပါသည်”ဟု ဇာတ်တော်နှင့် နိပါတ်တော်နှင့် ရှေ့ဘဝ နောက်ဘဝ ရှိကြောင်းကို ဟောပြထားသော အထူးသဖြင့် အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ် ကာလ(၃)ပါးဖြင့် ကြောင်းကျိုးစပ်၍ ဟောထားသော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်သနာတော်ကိုပင် ပယ်ဖျက်ရိုက်ချိုးကာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထား ပါတော့သည်။ ထိုရှေ့ဘဝ နောက်ဘဝရှိကြောင်း ဟောပြထားသော ပါဠိတော်များ ဘုရားရှင်မဟောခဲ့ကြောင်းနှင့် ရှေ့ဘဝ နောက်ဘဝ ရှိကြောင်း ဟောပြထားသော ပါဠိတော်များသည် ဆောင်လာခဲ့ကြ သော ဘာဏကတို့၏ အားနည်းချက်ကြောင့် ယနေ့တွေ့မြင်ရသည့် အတိုင်း မှီလိုပေါက်များနေသည်အထိ ရှိနေကြသည်ဟု ဆိုထားကြ ပြီးလျှင် ထိုပါဠိတော်နှင့် ထိုပါဠိတော်ကိုဆောင်လာခဲ့ကြသော ဘာဏကများတို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားကြောင်း လျှောက်ထားတောင်းဆို လွှာ စာမျက်နှာ(၂၇)၌-

“အထူးအားဖြင့် မ္မတ္တမသိဘဲ မ္မဆောင်လျှင် ယနေ့သတင်း ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၁

နက်မသိဘဲ သတင်းဆောင်သူအလား” အချွတ်ချွတ်အမှားမှား မလွဲမသွေဖြစ်ပွားရပါမည်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်မှ ရှေ့နောက်ဘဝ ဖြစ်မဖြစ် ပါရှိချက်အတော်များများသည် ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မသန်ရှင်းသော အာခံတွင်း၌ အင်အားရှိသည့်အဖြစ်၍ အာပတ်နဲ့များဖြင့် အလိမ်းကျခံရသောကြောင့် အာပတ်နဲ့ထွက်နေခြင်း အမှတ်အသား များသာ အသေအချာဖြစ်သည်”ဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချပုံကို ရေးသားထားကြ ပါသည်။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော

စကားအစဉ်အရ ရှေးဘဝ နောက်ဘဝမရှိဟု ယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြ၍ နတ္တိပရောလောကော ဟူသော ဤဘဝမှနေ၍ နောက်လား ရမည့်ဘဝ မရှိဟူသောအယူကို ယူထားသောကြောင့် အဓိကကေ သကမ္မလဟူသော ဝိဇ္ဇာရာကြီး၏ အယူကို ယူထားသူများ စွဲလမ်း နေသော ဝိဇ္ဇာအယူရှိသူများ၊ မှန်ကန်သော အယူမှ ဖောက်ပြန်သော မှားယွင်းသောအယူများ ယူထားသောပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြဟု စိစစ် သုံးသပ်ကြပါသည်။

၂၉။ ထို့ပြင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ပါဏိပ္ပကာရ သတ္တပ္ပဟာရ ပတ္တန္တေ ပ္ပါန္တေအကိတ္တိ အယသ ဝိပိဋ္ဌိသာရ စသော ဘေးအကုသိုလ်တည်းဟူသော ရန်သူဟူသောရန်တို့ကိုကင်း၊ တမလွန် ဘဝ ငရဲစသည်တို့၌ ရောက်ရသော ဂ္ဂတိဘေး အကုသိုလ်ဟူသော ရန်တို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သော ငါးပါးသောပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း စသော သီလငါးပါး၊ ဘုရားတရားသံဃာ တို့၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း၊ အရိယာတို့နှစ်သက်သော သီလတို့နှင့် ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၂

ပြည့်စုံခြင်းဟူသော သောတာပတ္တိယဂ်(၄)ပါး၊ ဤအဝိဇ္ဇာ စသော၊ အကြောင်းတရားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရား ဖြစ်ရပေသည်။ ဤအဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်းမရှိခဲ့သော် ဤသင်္ခါရ စသော အကျိုးတရားလည်းမဖြစ်တော့ပေ။ ဤအဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်းချုပ်ခြင်းကြောင့် ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးလည်း ချုပ်ပျောက်ရတော့သည်ဟူသော ပညာဖြင့် ကောင်းစွာမြင်အပ် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါတရား ဤ(၁၀)ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာဟူသော ဂ္ဂတိဘဝ ကုန်တော့သည်။ ပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိသော မြသောမဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ဖို့ရန်လည်း လျောင်းသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ငါဖြစ်ပြီဟု မိမိကိုယ်ကို မိမိ ပြောဆိုနိုင်သည်ဟူသော အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် သကနိပါတ် ဥပါလိဝဂ် ဘယသုတ် (နှာ-၄၀၄)၌ ဟောတော်မူထား တော်မူသည်နှင့်ဆန့်ကျင်စွာ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် (၁၀)ခုမြောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါတရားကို ထိုးထွင်း၍မသိဘဲ ဘဝမရှိ ဟူသော အယူကို ယူထားကြသောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။

၃၀။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် မိမိအယူ၍ဖြစ်သော နောက်ဘဝမရှိဟူသောအယူနှင့် မညီညွတ်သဖြင့်ဘုရားဟော ပါဠိတော်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအရိုအသေမဲ့စွာရေးသားထားခြင်း၊ ထိုပါဠိတော်များကို ဆောင်ယူလာသောဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်များအား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအရိုအသေမဲ့စွာ ရေးသားထားခြင်း၊ ထိုပါဠိတော်ကိုဖွင့်ဆို ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၃

ကြသောအဋ္ဌကထာဋီကာဆရာများအား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားခြင်း၊
ထိုကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကိုပင် သွါတရားမရှိတော့
သဖြင့် ကျေးဇူးမဲ့ကိုရေးသားရာရောက်နေခြင်းကြောင့်၊ ဣင်းတို့အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြဟု စိစစ်သုံးသပ်ဝေဖန်ကြပါသည်။

၃၁။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ယူထားသော လောကအမြင်မှား
ဟူသောဝါဒမှာရုပ်နာမ်လောကကြီး မြဲမမြဲအမြင်များဖြစ်ပါသည်။ ဣင်း
တို့သည် မြတ်စွာဘုရားက သဿတောလောကော အမေးကို
သဿတ္တိဋ္ဌိအယူကိုမယူ ဟုသိစေလို၍လောကသည်မြဲ၏ဟုငါဘုရား
မယူမဟောဟူ၍ အဖြေဆိုထားသည်ကိုအစွဲပြု၍ လောကသည်မြဲ
ဟုသမုတ်ပြီးလျှင် “အသဿတောလောကော” ဟူသောအမေးကို
ဥဇ္ဈိဋ္ဌိအယူကိုမယူဟု သိစေလို၍လောကသည် မမြဲဟုငါဘုရား
မယူမဟောဟူ၍ ဖြေဆိုထားသည်ကိုအစွဲပြု၍ လောကသည်မမြဲဟု
သမုတ်ကြ၍ လောကကြီးမြဲမမြဲဟူသောလောကအမြင်မှားဝါကြီးကို
ပြောဆိုရေးသားထားကြပါသည်။ ဣင်းတို့သည်လောကအရ ရုပ်နာမ်
လောကဟုယူပြီးလျှင် ထိုလောကအမြင်မှားအယူသည် အာရုံဝိပဿက
ပု ဂ္ဂို လ် တို့ ၊ ၏ ရ ပ် န ၁ မ် လ ၁ က ရှ ပ္ပ ၁ ၊ ချ က် မ၊
ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟုရေးသားထားပြီးလျှင် လျှောက်ထားတောင်းဆို
လွှာစာမျက်နှာ(၂၉)မှစ၍-

(က) ရုပ်နာမ်လောကတို့၏အဖြစ်အပျက်ကို အနိစ္စ၊ ၊ ကွ၊ အနတ္တ
ဟုရှုပွားသဖြင့် အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ကွလက္ခဏာ အနတ္တလက္ခဏာ
သိမြင်လာသဖြင့် နိဗ္ဗာန်မြင်ပြီးအရိယသစ္စာပေါက်ပြီ ဟူ၍ဣင်း၊

(ခ) အရိယသစ္စာပေါက်၍ အရိယာဖြစ်သဖြင့်ရပိတ် နာမ်ါတ်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၄

တရားတို့၏ အဖြစ်အပျက်တရားတို့ကို သိပါသည်။ သိသောကြောင့်
ငါ သူ မဟုတ်၊ ဖြစ်၍ဘာမျှမလုပ်ချင်သောအကျင့်၌ တည်သည်ဟူ၍
ဣင်း၊

(ဂ) ဤအကျင့်များသည် အမှားများဖြစ်၍လုပ်သမျှကွဟူသော
စကားသည်ဤအကျင့်မှားမှပေါ်လာသည် ဟူ၍ဣင်း၊

(ဃ) ဤသို့ရုပ်နာမ်လောကရှု၍ အဖြစ်အပျက်ကိုသိခြင်းသည်
အရိယသစ္စာသိမဟုတ် ပရမတ္ထသစ္စာသိခြင်းမျှသာဖြစ်ပါသည် ဟူ၍ဣင်း၊
ပရမတ္ထသစ္စာရှိမှာ သင်္ချာရှိသဖြစ်သည်ဟူ၍ဣင်း၊
တွေးသိမျှသာဖြစ်သည်ဟူ၍ဣင်း၊

(င) ပရမတ္ထသဘာဝများ၏ ဥပ္ပါဒ်ဘင်အစဉ်မပျက်ဖြစ်ပျက်နေ
သည်ကို ၊ ကွအရိယသစ္စာဟု ရှုကြည့်သူများသည် သမ္ပယသစ္စာနှင့်
မဂ္ဂသစ္စာတို့လည်း ဖြစ်ပျက်မကင်းကြသဖြင့်၊ ၊ ကွအရိယသစ္စာ ပင်ဖြစ်၍
သမ္ပယမဂ္ဂအမည်များ မရှိကြတော့သကဲ့သို့ဖြစ်ရတော့မည်

ဖြစ်၍မဟုတ်သည်ကိုမှ မဆင်ခြင်နိုင်သည်အထိ အစဉ်းစားမဲ့သူများ
ဖြစ်ကြပါသည်ဟူ၍လျှင်၊
ရုပ်နာမ်လောကရှုပွားသူများ၏ ရုပ်နာမ်ရှုသဖြင့်ရအပ်သော အပြစ်များ
ပြဆိုထားပါသည်။

(က) ထိုအပြစ်များတွင် အနိစ္စလက္ခဏာစသည်ဖြင့်မှတ်အပ်သော
အနိစ္စစသောတရားများကို သိမြင်မှုသည် ဝိပဿနာဉာဏ် ဟုဆိုအပ်သော
က ဘ မ ဝ စ ရ ကု သ ဝိ လ ဉ ဘ ဏ သ မ ယ တ် တ ရ ဘ : မ ပ ဘ : ၏
ကိစ္စများသာဖြစ်ပါသည်။ ထိုတရားများသည် ဂေါတြဘူဉာဏ်အဖြစ်သို့
မရောက်သေးလျှင် ထိုအနိစ္စလက္ခဏာစသည်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၅

အနိစ္စစသောတရားတို့ကိုသာ မြင်နေရပါသေးသည်။ ဂေါတြဘူဉာဏ်
သို့ရောက်လျှင် ထိုအမြင်မှတစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန်တရားတော်ကိုမြင်လာပါ
သည်။ ထို့ကြောင့် အနိစ္စစသောလက္ခဏာကိုမြင်မှုမဟုတ်ဘဲ လက္ခဏာတစ်
ဓမ္မများသာမြင်မှုဖြစ်ပါသည်။

(ခ) ရုပ်ါတ် နာမ်ါတ်တို့၏ အဖြစ်အပျက်ကားအနိစ္စစသည်
တရားတို့၏ လက္ခဏာတည်း။ ထိုလက္ခဏာဖြင့်လက္ခဏာတစ်ခုဖြစ်သော
တရားများကားအတ္တမဟုတ်၊ (ဝါ) ငါသူတပါးမဟုတ်ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ကြောင့် အရိယာတို့၏အမြင်သည် အတ္တိဋ္ဌိမှကွာသည်ဖြစ်၍
ငါသူတပါးမဟုတ်ဟူ၍မြင်ခြင်းသည် အမြင်မှန်ဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) ဤအပြစ်ပြချက်ကား အခြားသောတရားရိပ်သာတို့၏ အယူဝါဒ
များကိုပုတ်ခတ်ထားချက် ဖြစ်ပါသည်။

(ဃ) ပရမတ္ထသစ္စာကား ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို အနိစ္စ၊ ကွ အနတ္တ
ခန္ဓာ အာယတန သတိပဋ္ဌာန်စသည်ဖြင့် ဟောထားတော်မူအပ်သော
ဉ္စသောတစ်ဓမ္မများသည် ပရမတ္ထတရားတို့၏ ဟုတ်မှန်သောသဘော
ကိုမှီ၍ဖြစ်သောကြောင့် ပရမတ္ထသစ္စာမည်ပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး
နိရောဓသစ္စာနှင့် မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း ပရမတ္ထသစ္စာဟု “ဧကဉ္စိသစ္စံ
ဉ္စတိယမတိ” ဟု စောသုတ္တန်ပါတ်၌ဆိုထားပါသည်။

ထို(၂)ပါးတွင် ‘အမောသမ္ပနိဗ္ဗာန်တ္တရိယာသစ္စတေဝိ’
ဟူသောသုတ္တန်ပါတ္တိယာနုပဿနာသုတ်၌ အမောမဖြစ်သော ကြောင့်
နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထသစ္စာမည်ပါသည်။ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
ကြောင်းဖြစ်သောမဂ္ဂင်(၈)ပါးသည်လည်း “ဧကဉ္စိသစ္စံ” ဟူသောသုတ္တန်
နိပါတ် စူဠဗျူဟသုတ်အရ ပရမတ္ထသစ္စာပင်ဖြစ်ပါသည်ဟုဆိုထားကြ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၆

ပါသည်။ ထိုစကားကို သမ္မောဟဝိနွေဒနိအဋ္ဌကထာသစ္စဝိဘင်း
အဖွင့်နှာ (၈၁) ၌-
“ဧကဉ္စိ သစ္စနု တိယမတ္တိတိ အဋ္ဌိသုပရမတ္ထသစ္စေ၊

နိဗ္ဗာန စေတနာမဂ္ဂေ” ဟုထောက်ခံလျက်ရှိပါသည်။
၂ ကွံ အရိယသစ္စန္တိအညိဉ္ဇေ ပရမတ္တသစ္စဝါဟောတိ ဟု
ဗုဒ္ဓအဋ္ဌကထာ ၂ တိယအုပ်နှာ (၂၅၄) ပဉ္စသတဘိက္ခဝတ္ထိ၌
ဆိုထားသောစကားအရ ၂ ကွံသစ္စသည်လည်း ပရမတ္တသစ္စဟု
သုံးနှုန်းထားပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် သစ္စာလေးပါးလုံးပင်ပရမတ္တ
သစ္စာဖြစ်နေပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ ပရမတ္တသစ္စာကား ရုပ်နာမ်တို့
၏ ဥပ္ပါဒ်ဘင်္ဂအစဉ်အဆက်ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသည် ပရမတ္တသစ္စာဖြစ်
ပါသည်ဟုဆိုထားပါသည်။ ကင်းတို့ကား အာရုံဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
အပြစ်ပြသော်လည်း၊ မှန်းရမ်းပြီး အပြစ်ပြထားသောကြောင့်
အရိယာများမဟုတ်ကြပါဟု စိစစ်သုံးသပ်ကြပါသည်။

(င) သစ္စာလေးပါးပြဆိုရာ “သမ္မောဟဝိဇ္ဇောနိအဋ္ဌကထာနှာ (၈၃)
၌ စတုတ္ထတောတိအတ္ထိစေတ္တ ၂ ကွံ န အရိယသစ္စ
အတ္ထိစေတ္တ ၂ ကွံ န အရိယသစ္စ
အတ္ထိအရိယသစ္စ န ၂ ကွံ အတ္ထိက္ခေဋ္ဌောဝ အရိယသစ္စ။
အတ္ထိဇ္ဇေဝကွံ န အရိယသစ္စ။ ဧသန ယေါသုပ္ပယုတ္တိစ။ ဟုဆိုထား
သောစကားအကျဉ်းအကျယ်ကိုတတ္ထ
မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တမ္မာ သာမညဖလနိစယနိစုံ ဣန္ဒြိယ
န္တိ ဝစနတော၊ သင်္ခါရ ၂ ကွံတာယ ၂ ကွံ နအရိယသစ္စ။
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၇
စသည်ဖြင့် ဆိုထားပါသည်။ ဤစကားအရ-
(၁) ၂ ကွံသာဖြစ်၍ အရိယသစ္စာမဖြစ်သောတရား
(၂) အရိယသစ္စာသာဖြစ်၍ ၂ ကွံမဖြစ်သောတရား
(၃) ၂ ကွံလည်းဖြစ် အရိယသစ္စာလည်းဖြစ်သောတရား
(၄) ၂ ကွံလည်းမဖြစ် အရိယသစ္စာလည်းမဖြစ်သောတရား ဟု
၂ ကွံသစ္စာအတွက် လေးချက်ခွဲပြထားပါသည်။
(၁) ကား မဂ္ဂသမ္ပ တုတ္တမ္မနှင့် ဖိုလ်လေးပါးတရားတို့သည် သင်္ခါရ
၂ ကွံဖြစ်သောကြောင့် ၂ ကွံသာဖြစ်၍အရိယသစ္စာမဖြစ်သောတရား၊
သမ္ပယနှင့် အဂ္ဂသစ္စာ(၂)ပါးသည်လည်း မမြဲသောကြောင့် ရံ၍ကွ
သာဖြစ်၍ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ၂ ကွံသစ္စာကိုပိုင်းခြား
၍ သိခြင်းငှာ ဘုရားရှင်ထံမကျင့်သုံးသောကြောင့် အရိယသစ္စာမဖြစ်
သောတရားဖြစ်ပါသည်။
(၂) ကား နိဗ္ဗာန်သည် အရိယသစ္စာသာဖြစ်၍ ၂ ကွံမဖြစ်ပါ။
(၃) ကား တဏှာကြဉ်ထားသော ဥပ္ပါနက္ခန္ဓာငါးပါးသည် ၂ ကွံလည်း
ဖြစ်ပါသည်။ အရိယသစ္စာလည်းဖြစ်ပါသည်။
(၄) ကား မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တမ္မနှင့် သာမညဖိုလ်တရားတို့သည် ၂ ကွံသစ္စာ
ကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှာ ဘုရားရှင်ထံကျင့်သုံးသောကြောင့် ၂ ကွံလည်း

မဖြစ် ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် မဖြစ်သောကြောင့် အရိယသစ္စာလည်းမဖြစ်ဟု သရုပ်ကိုပြဆိုထားပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဤကဲ့သို့သမ္ပယနှင့် မဂ္ဂသစ္စာတို့၏သင်္ခါရုကွဖြစ်၍ ၊ ကွသာဖြစ်ကြောင်းမသိကြဘဲ အာရုံဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်များကို ညစ်ညမ်းသောစိတ်ထားဖြင့် အစဉ်းစားမဲ့သူ ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၈

များဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားသောကြောင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြဟု စိစစ်သုံးသပ်ကြပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် သာသနာရေး၊

လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ (၂၉)၌-

“ကွံအရံသစ္စာနှင့် ပရမတ္တသစ္စာသည် ယနေ့အာရုံဝိ

ပဿကတို့လောက၌ ကြီးစွာပင် အရောအထွေး ခံနေရပါသည်။

၊ ကွံအရိယသစ္စာ၌ ပရမတ္တသဘာဝများ မပါမဟုတ်သော်လည်း၊

ပရမတ္တသဘာဝများပါဝင်ဝင်ကာမျှဖြင့် ပရမတ္တသဘာဝများကို ၊ ကွံ

အရိယသစ္စာဖြစ်သည်ဟုဆိုရန် အကြောင်းမရှိပါ။”ဟု ၊ ကွံအရိယ

သစ္စာနှင့် ပရမတ္တသဘာဝများ အရိယသစ္စာဟုမဆိုနိုင်ပါသနည်း။ ဟု

မေးလျှင်အဖြေကတော့“ပရမတ္တသစ္စာများ၌ အမည်မှည့်ခေါ်မှု သမုတိ

သစ္စာများပါဝင်ကြသည်ပင်၊ ဤသို့ပရမတ္တသစ္စာများ၌ သမုတိသစ္စာ

များပါဝင်ကာမျှဖြင့် ပရမတ္တသစ္စာများကို သမုတိသစ္စာဖြစ်သည်ဟု

ဆိုရန်မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်”ဟုဖြေပြထားပါသည်။

ဤစကားများ၌-

(က) အရိယသစ္စာနှင့်ပရမတ္တသစ္စာတို့ အသီးတခြားစီဖြစ်

သည်ဟုဆိုထားခြင်း၊

(ခ) ပရမတ္တတရားများကို ဟောထားသောအနိစ္စစသော

အမည်များကို သမ္မုတိသစ္စာဆိုထားခြင်း၊

(ဂ) ပရမတ္တသစ္စာ သမ္မုတိသစ္စာ အရိယသစ္စာ ဟု

သုံးမျိုးသုံးစား ရှိနေသည်ဟုဆိုလိုခြင်းဟူသော စကားများကျရောက်

နေပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၈၉

(က) ခန္ဓာအာယတနါတိစသော ပရမတ္တတရားတို့သည်၊ တထ

အဝိတထ အနုညထာကြောင့် သစ္စာတို့မည်ကုန်သည်။ ထို့ကြောင့်

ပရမတ္တသစ္စာဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်ပါသည်။ ထိုပရမတ္တသစ္စာတရား တို့ကား

အာရုံတရားများတည်း။ ထိုကိုသိသောဉာဏ်ကား သစ္စဉာဏ် တည်း။

ထိုဉာဏ်သည် အနုဗောဉာဏ် ပဋိဝေဓဉာဏ် ဟု (၂)ပါး ရှိပါသည်။

ထိုတွင် အနုဗောဉာဏ်ကား လောကီဉာဏ်တည်း။ ပဋိဝေဓဉာဏ်ကဲ့သို့

တကြိမ်တည်းသာလျှင် သိသည်မဟုတ်။

အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်သိသောကြောင့် (ဝါ) ၊ ကွစသည်တို့၏ အရိယသစ္စာ၏အဖြစ်ကား လျော်သော၊ (ဝါ)ဆရာအဆက်ဆက် လာသော ကြားနာခြင်းအားဖြင့်လည်း၊ ထိုကြားနာခြင်းကို အစဉ်လျှောက် သဖြင့်(ဝါ)ကက္ခဠဗုဒ္ဓသန စသောသဘောတရားဟူသော အခြင်းအရာ အနိစ္စစသော သာမညအခြင်းအရာကို ကြံစည်သောအားဖြင့်လည်း၊ ထိုကြံစည်သောအခြင်းအရာကို မြင်တတ်သိတတ်သောပညာဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းအားဖြင့်လည်း၊ သိသောကြောင့် အနုဗောဉာဏ် ခေါ်ပါသည်၏ ထိုဉာဏ်သည်အနုဿဝ စသည်အစွမ်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်၌ လှိုင်း၊ မဂ်၌လှိုင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအနုဗောဉာဏ်သည် ၊ ကွကိုသိသည် ရှိသော် ပရိယုဋ္ဌာနအဘိဘဝန၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သက္ကာယိဋ္ဌိကို နှစ်စေသည်။ ၊ ကွသုဗ္ဗယကို သိသည်ရှိသော် ဥဇ္ဈိဋ္ဌိကို နှစ်စေသည်။ နိရောကိုသိသည်ရှိသော် သဿန္နိဋ္ဌိကိုနှစ်စေသည်။ မဂ္ဂကိုသိသည်ရှိသော် အကိရိယိဋ္ဌိကိုနှစ်စေသည် စသည်ဖြင့်သမော အဋ္ဌကထာနှာ(၈၂)ဆိုထားပါသည်။ ပဋိဝေဓဉာဏ်ကား၊ လောကုတ္တရာတည်း။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ ၊ ကွသစ္စာကိုပိုင်းခြား၍ ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၀
သိခြင်း၊ သုဗ္ဗယသစ္စာကိုပယ်ခြင်း၊ နိရောသစ္စာကိုတွေ့ထိခြင်း၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားခြင်းကိစ္စအားဖြင့် ထိုသစ္စာလေးပါး၌တွေဝေမိန်းမော ခြင်းကိုနှစ်စေသဖြင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိုးထွင်း၍ မြင်ပါသည်။ သိပါသည်။ ဤသို့ပရမတ္တသစ္စာသည်ပင် အနုဗောဉာဏ်ဖြင့်သိရာ၌ ဘုရားစသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သိသောကြောင့် အရိယသစ္စာ (ဝါ) အရိယာမည်သော မြတ်စွာဘုရား၏သစ္စာမည်သောကြောင့် အရိယာမည်၏ဟု ဆိုရပါသည်။ ထိုပရမတ္တသစ္စာသည်ပင် ပဋိဝေဓ ဉာဏ်ဖြင့်သိရာ၌ အရိယာ၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့် အရိယသစ္စာဟုဆိုရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရိယသစ္စာ ပရမတ္တသစ္စာ ဟုတသီးတခြားစီမဟုတ်ပါ။
ဤသို့အရိယသစ္စာနှင့် ပရမတ္တသစ္စာတို့ကို တိကျစွာမသိသော ကြောင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် “ရုပ်နာမ်လောကမြဲမမြဲ၊ အမြင်သည် ပရမတ္တသစ္စာအမြင်မျှသာဖြစ်ပြီး အရိယာသစ္စာအမြင် လုံးဝမဟုတ်ဘဲ အရိယသစ္စာအမြင်ဟု အထင်ခံရသောကြောင့် တရားတုကို တရားစစ်ထင်မှားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤလောက အမြင်မှားသည် လောကကြီးကို ရိုင်းစိုင်းအရိယသစ္စာပျောက်စေသော အမြင်မှားဖြစ်ပါသည်။ ဤလောကအမြင်မှားသည် ဤသို့ပင်အရိယ သစ္စာအတွက် တကွက်ကလေးမျှနေရာမကျန်အောင် လုံးလုံး လျားလျား လှည့်စားပျောက်ဖျက်သောတရား ဖြစ်ပါသည်။ ဟုနိဂုံးချုပ်၍ ပြောမှားရေးမှားအယူမှားနေကြပါသည်။

(ခ) သမ္မုတိ၏လက္ခဏာကား အကြင်အိုး၊ ပုဆိုး စသောအမည်

သည် ပျက်စီးခဲ့သော် ဝါ-အသိဉာဏ်ဖြင့် အစိတ်အပိုင်း အစိတ်စိတ်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၁

ခွဲခြမ်းလိုက်သော အိုး ပုဆိုးစသောအမည်ပျောက်၍ အခြားသော
အမည်ရောက်ရပါသည်။ ထိုအိုး ပုဆိုးစသောအမည်သည် သမ္မုတိ
မည်ပါသည်။ ထို၏အခြားသောအမည်သို့ရောက်ခြင်းသည် သမ္မုတိ
လက္ခဏာမည်ပါသည်။ ပရမတ္ထ၏လက္ခဏာကား ဤသို့မဟုတ်ပါ။
ဖဿ၏ဖုသနသဘောတရား၌ အတိတ်စသော ကာလ ဥပ္ပါစသော
အားဖြင့် ပျက်သွားသော်လည်း၊ ဖုသနသဘောပင်ဖြစ်၍ ပြောင်းလွဲ
မခေါ်ဝေါ်ရပါ။ ထိုသည် ပရမတ္ထလက္ခဏာမည်ပါသည်။ ထိုပရမတ္ထ
တရားတို့ကိုဖဿဋ္ဌေနာ ပထဝီစသည်ဖြင့်တွေ့ထိခြင်း ဖုသနသဘော
ကြောင့် ဖဿ-ခံစားခြင်း ဋ္ဌိယနသဘောကြောင့် ပထဝီစသည်ဖြင့်
သာ ခေါ်ဝေါ်ရ၍ ပရမတ္ထဋ္ဌေနာ ဝါ-ပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်ရကား၊
ပျက်စီး-ပြောင်းလွဲ၍မခေါ်ဝေါ်ရသောကြောင့် သမ္မုတိသစ္စာဟု
မဆိုရတော့ပါပေ။

(ဂ)၊ ဝေသစ္စာနိ အတာဘသိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေတံဝ

သမ္မုတိ ပရမတ္ထဉ္စ တတိယံနူပလဗ္ဘတံ- ဟူ၍

သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ (၂-၇၂) အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ (၁-

၈၄) ပဉ္စပကရဏအဋ္ဌကထာ(၁၃၉) ဣတိဂုတ္တကအဋ္ဌကထာ (၇၈)တို့၌

ဆိုထားသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သမ္မုတိသစ္စာပရမတ္ထသစ္စာ

(၂)ပါးသာဟောခဲ့ပါသည်။ တတိယ မြောက်ဖြစ်သော သစ္စာမဟောပါ။

ထိုသမ္မုတိပရမတ္တတို့၏ သစ္စာမည်ကြောင်းကို ထိုအဋ္ဌကထာတို့၌ပင်သင်္ကေတဝစနံ

သစ္စံ၊ လောကသမ္မုတိကာရဏံ

ပရမတ္ထဝစနံ၊ သစ္စံ၊ ဓမ္မာနံ ဘူတလက္ခဏံ ဟုဆိုထားကြ

ပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၂

ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ပရမတ္ထ

သစ္စာတို့ကို တိကျစွာဆရာနည်းကျကျ မသိပဲ မှန်းရမ်း၍

ဆိုထားသောကြောင့်လှင်းတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြဟု

သုံးသပ်ကြပါသည်။

၃၄။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ၊ ကွသစ္စာအရကောက်ကို

သာသနာရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၃၀)၌

၊ ကွအရိယသစ္စာသည် လောကီအကုသိုလ်-ကုသိုလ်ကံများ

နှင့် ထိုကံများကိုပြုမိသောကြောင့် ဖြစ်ပွားသောအကျိုးဝိပါတ်များ

မပြည့်စုံစပ်တခြားပတ်ပတ်ဖြစ်နေခြင်းများနှင့် ထိုသို့ဖြစ်နေခြင်း၏

အငွေ့အသက်အကျိုးဆက်အသွင်သဏ္ဌာန်အဖြစ် စိုးရိမ် ရခြင်း၊

ပူဆွေးရခြင်း၊ ငိုကြွေးရခြင်း၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း၊ ဆင်းရဲရခြင်းများသာ

ဖြစ်ပါသည်ဟု အရကောက်ပြထားပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ကား-
 ဘဝပစ္စယာဇာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက၊
 ပရိစ္ဆေဒကမ္မ၊ နှစ်မနသုပါယာသာသမ္ဘဝန္တိ ဟူသော ပဋိစသမုပ္ပါ
 ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ဆိုထားကြသည်။ ၎င်းပါဠိတော်ကား
 ကမ္မလဝကြောင့် ဇာတိဟူသော ဝိပါတ်တရားများဖြစ်ကြရသည်
 စသည်ဖြင့်သာ ဟောထားသောပါဠိတော်ဖြစ်သည်။ ။ ကမ္မသစ္စာကိုပြ
 သော ပါဠိတော်မဟုတ်ပါ။ ဤဘဝပစ္စယာဇာတိစသော ပါဠိတော်
 လာသည့်အတိုင်း ဆိုထားကြောင်းကို ၎င်းစာမျက်နှာ၌ပင်-
 ရုပ်သဘာဝ နာမ်သဘာဝ ပရမတ္တသစ္စာများသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော
 ။ ကမ္မအရိယသစ္စာဖော်ပြချက်၌ ပါဝင်ကောင်းပါဝင်ပါမည် ဖြစ်ပါသည်။
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၃
 သင်္ခါရဝိညာဉ် နာမ် ရုပ် သဠာယတန ဖဿ ဣဒ္ဓနာ
 အစရှိသဖြင့်ဖြစ်ပါသည်” ဟူသောစကားကထောက်ခံလျက် ရှိပါသည်။
 မြတ်စွာဘုရားရှင်က ။ ကမ္မသစ္စာကို သရုပ်ထုတ်၍
 မ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်(ဝိ၊ ၃၂ ၁၄)၌-
 ဣ ခေါပန ဘိက္ခဝေ၊ ကမ္မံ အရိယသစ္စံ၊ ဇာတိပ္ပိက္ခာ၊
 ဇရာပ္ပိက္ခာ၊ ဗျဿိပ္ပိက္ခော၊ မရဏမ္မိက္ခံ၊ အပ္ပိ
 ယေဟိသမ္ပယော
 ဂေါ၊ ။ ကမ္မောပိယေဟိဝိပ္ပယောဂ္ဂေါ ကမ္မော ယမ္မိစ္ဆံ နလဘတိတမ္မိ
 ။ ကမ္မံ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပ္ပါနက္ခန္ဓာ” ဟူ၍သာဟောထားပါ
 သည်။ သစ္စဝိဘင်္ဂပါဠိတော်- နာ-၁၀၄၌၎င်း၊ မဟာဂူပါဠိတော် (နာ-
 ၂၄၃) ၌၎င်း၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် (နာ-
 ၈၂)၌၎င်း၊ မဟာဂူသံယုတ်ပါဠိတော် မ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် (နာ-
 ၃၆၈)၌လည်းကောင်း၊ ဤအတိုင်းပင်ထို့ပြင်
 ။ ကမ္မသစ္စာအရကောက်ကို ။ ကမ္မသစ္စာကိုမပြသော
 ပဋိစသမုပ္ပါပါဠိတော်ကို ကိုးကားဆိုထားပြီး၍ ထိုပါဠိတော်အား
 လျော်စွာပင် ။ ကမ္မအရိယသစ္စာသိပုံကိုလည်း ၎င်းစာမျက်နှာ၌ပင်
 ။ “ကမ္မအရိယသစ္စာသိခြင်းသည် ပြုလုပ်မှု(ကံ)နှင့် ပြုလုပ်မှုကံကြောင်း
 ဖြစ်သောအကျိုးနည်းမှု သိခြင်းသာဖြစ်၍” ဟုဆိုပြီးလျှင်
 ထိုမျက်နှာ၌ပင် “အရိယသစ္စာသိသည် မိမိပြုသော သင်္ခါရကြောင့်ရ
 နေသော ။ ကမ္မကိုမြင်တတ်သော မျက်စေ့ပေါက်သောအခါ၌
 ထိုသို့ကွဲရနေဆဲပင်သိပါသည်” ဟုဆိုထားပါသည်။ ဤစကားများ
 သည် သစ္စာတရားကိုသိသောဉာဏ်ကို “ဝိဘင်္ဂပါဠိတော် (နာ-၃၄၁)၌
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၄
 တတ္တကတမံ၊ ကမ္မေဉာဏံ၊ ။ ကမ္မံ အာရဗ္ဗယာ ဥပဇ္ဇတိ ပညာ
 ပဇာနနာ” စသည်ဖြင့်၎င်း၊ ပဋိသန္ဓိမဂ္ဂပါဠိတော် (နာ-၁၄၄) ၌လည်း

ဤအတူအားဖြင့်လှည်း ဟောထားသောပါဠိတော်များနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် အပြင် ဣန္ဒြေကိုသိသောဉာဏ်သည် သစ္စဉာဏ်မည်ကြောင်းကို “တတ္တကတမံ၊ ဣန္ဒြေဉာဏံ၊ ဣန္ဒြေအာရမ္ဘယာ ဥမဇ္ဇတိ ပညာပဇာနနာတိ အညိနာဟိ ဧတေကသစ္စာ ရမ္မဏဝ သေနာပိ သစ္စဉာဏ်မုတ္တံ” ဟု ဝိသ္ဗိမင်္ဂ (၂-နာ-၃၃၃)၊ တိယအုပ်၌ဆိုထားသောကြောင့် သစ္စဉာဏ်ဟုသိရပါသည်။ ထိုသစ္စဉာဏ်ဟူသည် တိပဝိဝဇ္ဇန္တိ သစ္စဉာဏ်ကိစ္စဉာဏ်ကတဉာဏသင်္ခါတနံ တဏှံ ပရိဝဇ္ဇာနံ သေန တိပရိဝဇ္ဇံ။ ‘ဧတ္တဟိ ဣန္ဒြေ အရိယသစ္စံ ဣန္ဒြေသုဗ္ဗယန္တိ ဧဝံစတုသုသစ္စေသု ယတာဘူတံ ဉာဏံ သစ္စဉာဏ်နာမ” ဟု သံယူတ္တအဋ္ဌကထာ (၃-နာ-၃၂၈) မှစက္ကပဝတ္တနသုတ်အဖွင့် အရ “ဤကား၊ ဣန္ဒြေဖြစ်သော အရိယသစ္စာ၊ ဤကား သုဗ္ဗယဖြစ်သော အရိယသစ္စာ စသည်ဖြင့်သစ္စာလေးပါးတို့၌ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိသော အနုဗော ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်သာ သစ္စဉာဏ်မည်ပါသည် ဟုဆိုထားသောစကားများနှင့် ဆန့်ကျင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရိယသစ္စာသိပုံကို တရားရနေသောကြောင့် သိရသည့်အနေ အားဖြင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဖောက်ပြန်မှားယွင်းစွာ ထင်ရာမြင်ရာဆိုထားရကား၊ လှည်းတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြပါဟု စိစစ်သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၅

၃၅။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ(၃၂)၌ လှည်းတို့အယူကိုအနိစ္စဆိုသည်မှာ ရုပ်နာမ်မဖြစ်ပြီးနောက် ပျက်သွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်ပါ။ ဣန္ဒြေအရိယသစ္စာတရားတို့၏ (သို့မဟုတ်) လောကီကံနှင့် ကံကျိုးဟုဆိုအပ်သော ဥပ္ပါနက္ခန္ဓာ တရားတို့၏ မခိုင်မြဲပုံကိုသာဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။” ဟု ပြဆိုရေးသားထားပါသည်။ ဤစကား၌ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် “သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စ”ဟူသောပါဠိတော်၌ သင်္ခါရအရက် အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ ပစ္စယာ ဝိဉာဏ် ဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါလာ သင်္ခါရ အရကဲ့သို့ တသမတ်တည်း ကောက်ယူ၍ အရိယာအဖြစ်သို့ရောက်၍ မှစက္ကုရသဖြင့် သရသကဲ့သို့ အခြားနားပါးမလည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအထင်အမြင်မမှားအောင် ရေးသားပြဆိုထားကြပါသည်။ သင်္ခါရတို့သည် အဝိဇ္ဇာပစ္စယောသင်္ခါရာအရ၊ သင်္ခါရနှင့် သင်္ခါရညွှတ်ဖြင့် လာသောသင်္ခါရအားဖြင့် (၂)ပါးပြားပါသည်။ ထို့တွင် ပုညာတိသင်္ခါရအာနေဇ္ဇာတိသင်္ခါရ ဟူသော(၃)ပါးနှင့် ကာယ ဝစီ စိတ္တ ဟူသောသင်္ခါရ(၃)ပါး ပေါင်း(၆)ပါးတို့ကား၊ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာသင်္ခါရာ၌ သင်္ခါရအရတို့ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခြောက်ပါးကား

လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာ တို့သာရကြပါသည်။

အင်္ဂါရုညါဖြင့်လာသော သင်္ခါရတို့ကား-

- (၁) သင်္ခတသင်္ခါရ
- (၂) အဘိသင်္ခတသင်္ခါရ
- (၃) အဘိသင်္ခါရဏက သင်္ခါရ

ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိန်း

၇၉၆

(၄) ပယောဂါဘိသင်္ခါရ

အားဖြင့် (၄)ပါးရှိပါသည်။ ထိုတွင် အနိစ္စသင်္ခါရာ ဟူသော (၊ ၂၊ ၁၂၉-၁၆၁)(သံ၊ ၁၊ ၁၆၀)ပါဠိတော်လာသော သင်္ခါရအရ ကံ စိတ် ဥတု အာဟာရ ဟူသော မိမိတို့အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော သပ္ပစ္စယဓမ္မများသည် သင်္ခါတသင်္ခါရတို့မည်ပါသည်။ ကံကြောင့်ဖြစ်သော တေဘူမကရုပ် နာမ်ထရာ တို့ကားအဘိသင်္ခတသင်္ခါရတို့မည်ပါသည်။ ထိုတရားတို့လည်း အနိစ္စဝတသင်္ခါရာ ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့်ပင် ဟောပါသည်။ အသီးအခြားဟောထားသော ပါဠိတော်မရှိပါ။ သံ(၃)ပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာများသည် အဘိသင်္ခရဏကသင်္ခါရ တို့မည်ပါသည်။

ထိုသင်္ခါရကိုအဝိဇ္ဇာ

ဂတော ယံဘိက္ခဝေ ပုရိသပုဂ္ဂလော

ပုည ဧဝသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခရောတိ ဟူသော (သံ၊ ၁၊ ၃၁၀) ပါဠိတော်၌ ဟောထားပါသည်။

ဝန္တာ အထာဟတံ၊ မုညေအဋ္ဌာသိ” ဟူသော ပါဠိတော် (အံ၊ ၁၊ ၁၁၀)၌ ဟောထားသော ကာယိကစေတသိက ဝိရိယ သည် ပယောဂါဘိသင်္ခါရမည်ပါသည်။ ဤသို့ သင်္ခါရ ညွှါတို့၏ အတ္ထုါရကို မသိနားမလည်ဘဲ စိုက်လိုက်မတ်တတ် ယူမိယူရာ ယူထားပြီး၍ ဆိုထားကြပါသည်။ ဣင်းတို့သည်အနိစ္စန္တိ ကိံအနိစ္စံ။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ အနိစ္စာ၊ ကေနဌေနအနိစ္စာ။

ဥပ္ပါဝယ ဌေနအနိစ္စာ ဟူသော ပဋိသန္ဓိ

ပဂ္ဂပါဠိ(နှာ-၁၉၁)နှင့် ဆန့်ကျင်နေသော အယူတို့ကို ယူထား

ဓမ္မဝိဟာရီဒါနိန်း

၇၉၇

ရကား အရိယာများမဟုတ်ကြပါဟု သုံးသပ်စိစစ်တော်မူကြပါသည်။

၃၆။ ထို့နောက် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ဣင်းလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ (၃၂)၌ပင်-

“ကွလက္ခဏာဆိုသည်မှာလည်း ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ဖြစ်ပျက်ခြင်းများ မပြတ်တလစပ် အနှိပ်စက်ခံရခြင်းကို ဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ လောကီကံနှင့် ကံကျိုးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုသာ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည် ဟု အရကောက်ပြပြီးလျှင် ထို၏

ဆန့်ကျင်ဘက်

အကြောင်းကို“ရုပ်နာမ်ဗ္ဗများ၌ ဥပ္ပါဒ္ဓိဘင် များဖြင့် မပြတ် တလစပ် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသည် ၊ ကွမဟုတ်ရုံ သာမက သုခပင်ဖြစ်ပါ သေးသည်”ဟုပြဆိုပြီးလျှင် သုခဖြစ်ပုံ ကို ဖြစ်ပြီးမြင်စိတ်ကြားစိတ်များ ပျက်၍သာ နောက်ထပ်မြင် ခွင့်ကြားခွင့်ရခြင်းဖြစ်၍ ချမ်းသာသည်ပင် မဟုတ်ပါလော ဟုဆိုထားရေးသားထားပါသည်။

ဤစကားရပ်၌ ၊ ကွလကွဏာနှင့် ၊ ကွအရမကွဲဘဲဆိုထား ခြင်း အရကောက်ကို ဖောက်ပြန်မှားယွင်းစွာဆိုထားခြင်း ၊ ကွကိုပင် သုခဟု အကြောင်းပြဆိုထားခြင်းများဟူသော အယူများယူထားသည် ကိုတွေ့မြင်နေရပါသည်။

၊ ကွနှင့်ကွလကွဏာကို-

ယွနိစ္စံ၊ တံ ၊ ကွန္တိ ဝစနတောပန၊

တုဗ္ဗေဝဓန္တ ပဉ္စကံ ၊ ကွံ၊ ကသ္မာ အဘိဏှာ

ပဒိုပိဋနာကာရော ၊ ကွလကွဏံ ဟူသော

မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၈

ဝိသ္ဗိမင်္ဂ အဋ္ဌကထာ(၂၊နာ-၂၇၇)၌ ဆိုထားရကား အနိစ္စဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည် မပြတ်နှိပ်စက်နေသောအခြင်းအရာသည် ၊ ကွ လကွဏာ ဤသို့အထူးကိုဆိုထားသောစကားဖြင့်“ကွလကွဏာ ဆိုသည်မှာ” ဟုဆိုပြီးလျှင်“ကွမဟုတ်ရုံသာမက” ဟူသောစကားကို ဆိုထားရကား၊ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရကွဲသည်ကို မသိသောပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၍ အရိယာများမဟုတ်ကြပါဟု သုံးသပ် တော်မူကြပါသည်။

၃၇။ ဤသာမက“သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ၊ ကွာ”ဟူသောပါဠိ၌ သင်္ခါရအရ လောကီကံနှင့် ကံကျိုးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ကောက်ထားသဖြင့် “တုဗ္ဗေဝဓန္တပဉ္စက္ကံ” ဟူသောစကားနှင့် ဆန့်ကျင်နေပါသည်။

ထို့ပြင် ၊ ကွ၊ ၊ ကွဝိပရိဏာဗ္ဗကွ၊ သင်္ခါရုက္ခ ဟူသော(၃)ပါးသော ၊ ကွတွင် သုခဓမ္မာဟူသောတရား (၆၃)ပါးသည်ပင်သုခါဝေဒ နာ ဝိပရိဏာမေန ၊ ကွပ္ပတ္တိဟေတု ဘာဝတော

ဝိပရိဏာဗ္ဗကွ ဟူသော သမ္မောဟဝိနောနီအဋ္ဌကထာ (နာ-၈၈)၌ ကျွင်း၊ ဝိသ္ဗိမင်္ဂအဋ္ဌကထာ ၊ တိယအုပ်(နာ-၁၃၀)၌ကျွင်း၊ ဖေါက်ပြန် သောအားဖြင့် ၊ ကွဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် ၊ ကွဟုဆိုရ ကား သုခပင်ဖြစ်ပါသေးသည် ဟူသောစကားသည် ထင်မြင်ရာ ဖေါက်ပြန်စွာဆိုထားသောစကားဖြစ်သောကြောင့် ကျွင်းတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြပါ ဟုသုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။

၃၈။ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ရုပ်နာမ်ကိုရှုရာ၌“ရုပ်ရှုသူ သည် ရုပ်၌ဝိတက်ဝိစာရ ပီတိသုခတဂ္ဂတာအားဖြင့် ဈာန်အင်္ဂါငါးရပ် မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၇၉၉

ကပ်ပြီး ရုပ်မှစိတ်ကို ဖဲခွာလွင့်ကျမသွားရန်ကြိုးစားနေရပါသည်။
 ထို့ထက်တက်ပြီး ဈာန်အင်္ဂါလေးပါး၊ သုံးပါး၊ နှစ်ပါးတို့ဖြင့်
 နေနိုင်တိုးတက်ပြီး ဥပေက္ခာတဂ္ဂတာမျှဖြင့် အရှင်တရားကို ပိုင်းခြားပြီး
 စိတ်ချလက်ချကြိုးစားနေပါသည်။ ဤသို့ပင် ရုပ်ရှုသူများ
 အရှင်ရုပ်တရား၌ နှစ်ပုံဖြစ်ပါသည်။ သို့မဟုတ် ချစ်ပုံဖြစ်ပါသည်။
 မပြစ်နိုင်ပုံဖြစ်ပါသည်။” ဟု ရှေးသားထားသည်ကား ရုပ်ရှု၍
 ရူပဈာန်ရသည်ဟူသော အယူဝါဒကို ယူထားသူများဖြစ်ပါသည်။
 ထို့နောက် နာမ်ကိုရှုရာ၌ နာမ်ရှုပုံကို-
 “နာမ်ရှုသူများသည် နာမ်၌နှစ်ပါသည်။” ရေးပြီးလျှင် နာမ်ကို
 ရုပ်မဲ့ဟု အမည်တပ်၍ ရုပ်မဲ့ရှုပုံကို “ရုပ်မဲ့ရှုသူသည် တလောကလုံး
 စိတ်ပဲရှိသည်ဟု မြင်လိုကြသည်။ အိုးဆိုလျှင် တကယ်အိုးမရှိ၊
 စိတ်အိုးမျှသာဖြစ်သည်။ ပုဆိုးဆိုလျှင် တကယ်ပုဆိုးမရှိ၊ စိတ်ဖြင့်
 ပုဆိုးဟု ဖန်ထားခြင်းမျှဖြစ်၍ စိတ်ပုဆိုးမျှသာဖြစ်သည်။ အရာရာ
 စိတ်ချည်းဖြစ်နေသည်” စသည်ဖြင့် ရေးသားပြီးလျှင် ရုပ်မဲ့ကိုရှုရာ၌
 အရူပဈာန်ကို ရရှိပုံကို-
 “သူတို့သည် မြို့ရွာအိမ်ကျောင်း အစရှိသည်တို့၏ မရှိခြင်း
 တည်းဟူသော လဟာပြင်ရုပ်မဲ့ (အာကာသ)တရား၏ အဆုံးမဲ့
 (အနန္တ)မှု၌ ပွားများနှစ်ဝင်နေကြပါသည်။ (ပဌမရူပဈာန်ရပုံ) တို့ထက်
 တဆင့်တက်၍ အထွေထွေအလီလီ ဖန်ဆင်းနေသောစိတ် (ဝိသာဏ)
 ၏ အဆုံးမဲ့မှု (အနန္တ)တရား၌ ပွားများနှစ်ဝင်နေကြပါသည်။
 (တိယာရူပဈာန်ရပုံ)တို့ထက် တဆင့်တက်၍ အထွေထွေဖန်ဆင်း
 နေသောစိတ်လည်းဖြစ်ပြီး ပျက်သွား၍ မရှိမဖြစ်သေးလျှင်လည်း
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၀

မဖြစ်သေး၍ မရှိ၊ ဘာမျှမရှိ၊ စိတ်မရှိဟူသော ရုပ်မဲ့ (နတ္ထိကိဉ္စိ)တရား၌
 ပွားများနှစ်ဝင်နေကြပါသည်။ (တတိယာရူပဈာန်ရပုံ)တို့ထက် အဆုံးတိုင်
 တဆင့်တက်၍ ဘာမျှမရှိသည်ကို သိနေသောစိတ်ကလေး သည်သာ
 အမွန်မြတ်ဆုံး (သန္တ မေတံ၊ ပဏီတမေတံ) ဖြစ်သည်ဟု နှစ်ပါသည်။
 (စတုတ္ထာရူပဈာန်ရပုံ)ဟု စာမျက်နှာ ၃၂-၃၃ ၌
 ရေးသားထားကြပါသည်။
 ရှင်ဉာဏသည် လျှောက်ထားလွှာစာမျက်နှာ(၁၂)၌
 “တောအတွင်း၌ မဟဂ္ဂုတ်တရားများ ပွားများ၍ အရူပဈာန်ဖြင့်
 သုံးနှစ်မျှနေထိုင်ခဲ့ပါသည်”ဟူသော အရူပဈာန်ကား ယင်းစာမျက်နှာ
 (၃၂-၃၃)တို့၌ ရေးသားထားသောဈာန်များသာ ဖြစ်ရာပါသည်။
 ထေရဝါဒသာသနာတော်၌ လာသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံများကို ရှုပွား၍
 ရသော ဈာန်တရားများမဟုတ်ကြပါ။ ရှင်ဂုဏဝန္တသည်လည်း
 တောင်းဆိုလွှာ စာမျက်နှာ(၁၉)၌ “လောကီဈာန် ဝိညာဉ်များဖြင့်

လွတ်လပ်စွာ ပျော်ပါးနေခဲ့ပါသည်ဟူသော ဈာန်များလည်း ဤဆိုခဲ့သော ဈာန်များသာ ဖြစ်ရာပါသည်။ ထေရုဉ္ဇိ သာသနာ တော်၌လာသော ဈာန်များမဟုတ်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် ဣင်းတို့သည် ဈာန်လာဘီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်ကြဟု သုံးသပ်တော်မူကြ ပါသည်။

၃၉။ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် သာသနာရေး လျှောက်ထား တောင်းဆိုလွှာစာမျက်နှာ(၃၄)၌ “ရုပ်ကိုရှုရာ၌ ရုပ်ရှုသူက နာမ်ကို ဖုံး၍ အသညသတ္တဟု အသညသတ်ဘုံသို့ရောက်ရသောအပြစ်ကို ပြီး၍၊ နာမ်ရှုရာ၌ နာမ်ရှုသူက ရုပ်မုန်း၍ နေဝသညာ နာသညာယတန”ဟု မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၁

နေဝသညာ နာသညာတန ဘုံသို့ ရောက်ရသော အပြစ်များကိုလည်း ပြပါသေးသည်။ ထိုစကားတို့တွင် အသညသတ် ဘုံသို့ရောက်ရာရောက်ကြောင်း တရားကား “ရုပ်ကိုရှု၍ ရောက်သည် မဟုတ်ပါ။”

ဧကစ္စေဟိ တိတ္တာ ယတနေ ပဗ္ဗဇိတွာ “စိတ္တံ နိဿာယရဇ္ဇေန ယုဿနမုယုနာနိ နာမဟောန္တိတိ၊ စိတ္တေန္ဒြေသံ ဝိသ္ဗာ”
 အစိတ္တက ဘာဝေါနာမ၊ သောဘနော ဝိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာန မေတန္တိ”
 သညာဝိရာဂံ ဇေနတွာ တတြုပဂမဉ္ဇမံ သမာပတ္တိံ ဘာဝေတွာ တတ္တနိဗ္ဗတ္တန္တိ။ တေသံ ဥပပတ္တိက္ခဏေ ဧကောရပက္ခန္ဓော ယေဝနိဗ္ဗတ္တတိ

ဟူသော သမ္မောတဝိနော နိအဋ္ဌကထာ (နှာ-၅၀၄)၌ ထိုအညသ သတ်ဘုံသို့ ရောက်စေသော ပဉ္စမဈာန် သမာပတ်ကိုသာ ပွားများ၍ ရောက်ကြောင်းကိုသာ ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဣင်းတို့သည် စိတ်ထင်ရာမြင်ရာ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ဆိုထားကြပါသည်။

၄၀။ နာမ်ရှုရာ နာမ်မုန်း၍ နေဝသညာနာသညာ ယတနဘုံသို့ ရောက်ရာ၌ နေတသာနာသသာယတန ဈာန်ကို နာမ်အားလုံး ရှု၍ ရသည်မဟုတ် ဈာန်ဝိဘင်ပါဠိတော် (နှာ-၂၇၄)၌နေဝသညီ နာသညီတိ တံယေဝ အာကိဉ္ဇညာ ယတနံ သန္တတော မနသိကာရေတိ၊ သင်္ခါရာ ဝသေသ သမာပတ္တိ ဘာဝေတိ။ တေန ဂုစ္စတိနေဝသညီ နာသညီတိ။

ဟု ဟောတော်မူသော အာကိဉ္ဇညာယတန ဈာန်စိတ်ကိုသာ မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၂

ငြိမ်သက်သောအားဖြင့် (ဝါ) ငြိမ်သက်၏ဟူ၍ ရှုမှသာ နေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်ကို ရပါသည်။ ထို့ဈာန်ရမှသာ ထိုမ္မဟ ယဝိဘင်း ပါဠိတော် (နှာ-၄၄၀)၌စတုတ

ဏံ ဈာန်နံ ဘာဝေတွာ။ ပ။ အပ္ပေကစ္စေ နေဝသညာ နာသညာ ယတနပဂါနံ သဟဗျာတံ ဥပဇ္ဇန္တိ

ဟု နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံသို့ ရောက်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 လှိုင်းတို့သည် စိတ်ထင်ရာမြင်ရာအားဖြင့် ဆိုထားကြပါသည်။
 ၄၁။ ထိုရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ထိုသို့အယူမှားများကို
 ဆိုပြီးနောက် ထိုမျက်နှာ၌ပင် “ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးလုံး မုံးက အဘယ်သို့
 ဖြစ်မည်နည်း”ဟု မေးပြီးလျှင် “အဖြစ်နိုင်ဆုံးမှာ အခြားမရှိ”
 ဗြဟ္မာပြည်တဝင်းဝင်း ဝက်စာကျင်းတရှုတ်ရှုတ်ဟူသော သိုက်စာ
 အတိုင်းပင် ရုပ်နာမ်မုံးက တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရပါတော့မည်”ဟု
 ဖြေထားပါသည်။

တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ ရောက်ရသည်ကား “မောဟေနဟိ နိစ္စသမ္ပုဉ္ဇံ
 တိရစ္ဆာန ယေနိ ဥပပဇ္ဇန္တိ” ဟူ၍ အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာ (နာ-
 ၁၇၂) ၌ ဆိုထားသောကြောင့် မောဟဖြင့် အမြဲတန်း
 တွေဝေမိန်းမောနေသူသာ တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ ရောက်ရပါသည်။ ရုပ်နာမ်မုံးက
 တိရစ္ဆာန်ဘုံ မဖြစ်သည့်ပြင်သောစ
 ဝံသဗ္ဗသင်္ခါရေ အ္ဋိနဝတောပဿန္တော
 သဗ္ဗဘဝယောနိ ဂတိဝိညာဏ
 ဌိတိ သတ္တာ ဝါသဂတေ သညောကေ သင်္ခါရ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၃

ဂတေ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဥက္ကဏဟိ နာဘိရမဟိ၊
 ဟူ၍ နိဗ္ဗိန္ဒနာ နုပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ပုံ ဆိုထားသော ဝိသ္ဗိ မဂ္ဂ
 (၂-နာ-၂၈၅)တိယ
 အုပ်နှင့်အညီ နိဗ္ဗိန္ဒနာနုပဿနာ ဉာဏ်ပင်ဖြစ်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့်
 လှိုင်းတို့ ထင်ရာမြင်ရာပင် ဆိုထားကြပါသည်ဟု သုံးသပ်ထားကြ
 ပါသည်။

၄၂။ ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့သည် ရုပ်နာမ်(၂)ပါးလုံး ရှုရာ၌ ရလွှဲ
 နှစ်ခု ပြလာပြန်ပါသည်ကား- (နာ-၃၄-၃၅)၌ “ရုပ်နာမ်နှစ်ခုပေါင်း
 ရှုလျှင်ကား အကယ်ပေါင်းရှု၍ကား မရပါ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း
 ရုပ်တလှည့် နာမ်တလှည့်ရှုပြီး တခြားစီပင် ရှုသော်လည်း ပေါင်းရှုသည်
 ထင်ကာ ရှုလျှင်ကား ရလွှဲနှစ်ခုထွက်လာနိုင်ပါသည်။ တခုမှာ ရုပ်ရော
 နာမ်ရောမကောင်းဟူ၍မရှိ သဘောသဘာဝမျှသာ ဖြစ်သည်
 ဟူသောအမြင်များ ဖြစ်ပါသည်။”ဟု ရေးသားပြီးလျှင် ပထမရလွှဲ၌
 အပြစ်များ ပြပြန်လိုသဖြင့် ဆက်လက်၍ ရေးသားသည်ကား ရုပ်နာမ်
 သိမ်းမှ ငြိမ်းမည်အမြင်ရှိသူများသည် ချမ်းသာခြင်းကင်းသူများပင်
 ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုရုပ်နာမ်သိမ်း၍ ရုပ်နာမ်ငြိမ်းမှုကို “ရုပ်နာမ်သည်
 အားလုံးကင်း၍ ရကောင်းသောတရားပင် မဟုတ်ပါ”ဟူသော စကားဖြင့်
 ထိုရှေးစကားကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် လှိုင်းတို့အယူ၍ဖြစ်သော
 ဘဝအမြင်မှား၌ ပြခဲ့သော ဘဝအရ ကုသလာကုသလ ပဗောဓကိုစွဲ၍

ပြလိုသဖြင့် “ရုပ်နာမ်အတွင်းမှ လောကီကံများသာ ပယ်၍ရကောင်း
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၄

ခြင်းရှိပါသည်”ဟူသော အယူကို ပြပြန်သည်။ ထိုနောက် ရုပ်နာမ်ကို
ငြိမ်းအောင်ကျင့်ရာ၌ အပြစ်များကို ဥပမာဖြင့်ပြလို၍ “တပည့်တော်
တို့ မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ဘဝ ၊ တွေ့ရစေရယ ကာလက
အဖြစ်မျိုးသာ ဖြစ်ရာပါသည်” ဟု ပြပြီးလျှင် ရုပ်နာမ်ငြိမ်းအောင်
ကျင့်ရာ၌ အပြစ်များကို ပြပြန်လိုရကား “ရုပ်နာမ်ရှု၍ ရုပ်နာမ်ငြီးငွေ့၊
ရုပ်နာမ်ငြီးငွေ့၍ ရုပ်နာမ်လွတ်ချင်၊ ရုပ်နာမ်ကလွတ်ချင်၍ ရုပ်နာမ်ပိုမိုရှု၊
ရုပ်နာမ်ပိုမိုရှု၍ ရုပ်နာမ်ပိုမိုငြီးငွေ့၊ ဤသို့ပင်
ကရွတ်ပေါ်လျှောက်သောကင်းပမာ မြန်မြန်ရောက်ချင်၍ မြန်မြန်
လျှောက်လျှင် မြန်မြန်လျှောက်သောကြောင့် အစလျှောက်သောနေရာ
သို့ မြန်မြန်ပင်ရောက်ပြီး ပင်ပန်းရပါမည်”ဟု အပြစ်ပြလျက်
ဤအကျင့်ကို အမည်တပ်ပြလို၍ “ထို့ကြောင့် ဤအကျင့်များသည်
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော အတ္တကိလမထာနုယောဂ အကျင့်များ
ဖြစ်ပါသည်”ဟု ရေးသားထားကြပါသည်။

အတ္တကိလမထာနုယောဂ အကျင့်များကား-

ဤကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်ကိုရှုသောအကျင့်မဟုတ်ပါ။ ထိုအကျင့်ကို
ကျင့်သူနှင့် ကျင့်ပုံကိုနေတ္ထိပါဠိတော် နယသမုဋ္ဌာန (နာ-၉၁)၌-

“ဌိစရိတာ ဣတောဗဟ္မိ ပဗ္ဗဇိတာ အတ္တ
ကိလမထာနုယောဂ၊ မနယုတ္တာ၊ ဝိဟာရန္တိ”

ဤသာသနာတော်မှအပ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော အဝိဇ္ဇာတရား လွှမ်းမိုး
နေကြသည်ဖြစ်၍ ရုပ်စသည်ကို နိစ္စ စန္ဒာပုံကို “ရုပ်နာမ်သည် ငါမဟုတ်
ငါ့ဟာမဟုတ်၊ ရုပ်နာမ်သည် သူတပါးလည်းမဟုတ်၊
ယောက်ျားလည်းမဟုတ်၊ မိန်းမလည်းမဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပင် မဟုတ်၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၅

ဤကဲ့သို့ လုပ်ပစ်ပါသည်”ဟု ရေးသားထားပါသည်။ ဤကဲ့သို့
ရေးသားထားခြင်းသည် ၊ တိယရလ္လှံ၏အကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။
မှန်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်သည် ငါ ငါ့ဟာမဟုတ် စသည်ဖြစ်သောကြောင့်
သဘောသဘာဝမျှသာဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းအကျိုးအဖြစ်ဖြင့်
ဆိုထားပါသည်။

ဤ၌ အကြောင်းပြစကားကိုလည်း ရုပ်နာမ်ရှုပွားရာ၌
ရသောအပြစ်ဟု ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ယူထားကြပါသည်။
ဤအယူကား ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအယူသာ ဖြစ်ပါသည်။
မှန်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် (နာ-
၆၈)၌

ရူပဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ၊ ယနိစ္စံ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ ယနတ္တာ

တံ နေတံမမ နေသော ဟမသ္မိ နမေသောအတ္တာ တိ၊ ဧဝမေတံ ယာဘူတံ
သမ္ပပဿယ ဌဗ္ဗံ။ ဣနာ သညာ သင်္ခါရာ၊ ဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊
ယုနိစ္စံ တံ ဣန္ဒြိယံ၊ ယုနိစ္စံ ဣနတ္တာ၊ ယုနတ္တာ တံ “နေတံမမ
နေသောမသ္မိ၊ နမေသောအတ္တာ” တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပညာ
ယုဌဗ္ဗံ ဟု ရုပ်နာမ်တရားများသည် ငါမဟုတ်၊ ငါ့ဟာမဟုတ်၊
ငါ့ကိုယ်မဟုတ်ဟု ဟောထားတော်မူသော ပါဠိတော်နှင့်
ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ဖောက်ပြန်မှားယွင်းစွာ ယူထားချက်သာ
ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဣင်းတို့သည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြ
ပါဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။

၄၅။ ထို့နောက် ရုပ်နာမ်သည် သဘောသဘာဝသာဖြစ်သည် ဟူသော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၆

အမြင်ကို အပြစ်တမျိုးပြလို၍ “ရုပ်ရော နာမ်ရော
မကောင်းသည်ဟူ၍မရှိ၊ သဘောသဘာဝမျှသာဖြစ်သည် ဟူသော
အမြင်များ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ဤအမြင်များသည် လူကို
တိရစ္ဆာန်အဆင့်သို့ရောက်အောင် သို့မဟုတ် လူကို ချမ်းသာကင်းရာ
အပယ်ဆင်းရဲ ငရဲသားဘဝရောက်အောင် ချောက်ချနေခြင်းများသာ
ဖြစ်ပါသည်။”ဟု ရေးသားထားပါသည်။
ဤစကားရပ်၌ သဘောသဘာဝမျှသာဖြစ်သည်ဟူသော
အမြင်သည် မှန်ကန်သောအမြင်သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်နာမ်ဟူသော
ပရမတ္ထမူများသည် သဘောသဘာဝတရားများသာ ဖြစ်၍
ဘာဝသာနကိုသာ မုချအားဖြင့် ရအပ်သည့်အပြစ်ကို ဋီကာကျော်
“ယထာ ပစ္စယံဟိ သဗ္ဗေသမ္ပိ ပရမတ္ထမ္မာနံ ဘာဝသာန
မေဝ နိပ္ပရိယာ တောလဗ္ဘတိ ဟု မိန့်ဆိုပြီး အနုဋီကာ (၁၊
၉၄)၌ လည်း၊ ဝိတက္ကနန္တိ ဝိတက္ကန ကိရိယာ သာစဝိ
တက္ကဿအတ္တနော ပစ္စယေတိ ပဝတ္တိမတ္တမေ ဝါတိဘာဝ
နိဋ္ဌသောဝသ ဝတ္တိဘာဝ နိဝါရဏာယ ဟောတိ
ဟု မိန့်ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် သဘောသဘာဝမျှသာဖြစ်သည်
ဟူသောအမြင်သည် မှန်ကန်သော သမ္ဘိဒ္ဓိအမြင်သာဖြစ်ပါသည်။
ထိုသမ္ဘိဒ္ဓိအမြင်သည် တိရစ္ဆာန်အဆင့် သို့မဟုတ် အပယ်ဆင်းရဲ
ငရဲသားဘဝသို့ရောက်အောင် ချောက်ချသောအမြင်မဟုတ်ပါ။ လောဘ
ဒေါသ မောဟ ဟူသော ကိလေသာဟိတ်ကြောင့် စရိုက်တရားများ
ပြုမှားလျှင်သာ “အမ္မော နိရိယံ နေတိ”ဟူသော (ခု၊ ၂၊ ၂၂)
ဘုရားရှင် စကားတော်နှင့်ညီစွာ အပါယ်ဆင်းရဲ ငရဲသား ဘဝ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၇

ရောက်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဣင်းရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ တို့သည်
ဖောက်ပြန်သောအမြင်များ မြင်ထားကြသောကြောင့် အရိယာများ

မဟုတ်ကြပါဟု သုံးသပ်တော်မူကြပါသည်။
 ၄၆။ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် “ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာသည်
 သဘောသဘာဝမျှသာဖြစ်သည်။ အကောင်းအဆိုးဟူ၍ ရိုးစွဲစရာမရှိ”
 ဟု ရေးသားဆိုရာ၌ သဘောသဘာဝမျှသာဖြစ်သော ရုပ်နာမ်(၂)ပါးသည်
 အကောင်း(ကုသိုလ်)ဟူ၍ ရိုးစွဲမရှိ၊ အဆိုး(အကုသိုလ်)ဟူ၍
 ရိုးစွဲစရာမရှိဟု ယူလျှင် ဆင်းရဲရမည်မဟုတ် ပါဟု ဆိုပြီးလျှင်
 ဆင်းရဲခြင်းသည် ဘာကြောင့်ပါနည်းဟုမေးလျှင်
 “ရိုးစွဲနေမိသောကြောင့် ဆင်းရဲရပါသည်”ဟူသော အကြောင်းစကား
 ကို ဆိုထားသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဆင်းရဲကင်းရန်(ဝါ) ချမ်းသာရရန်
 မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်နည်းဟုမေးလျှင် “ဆင်းရဲကင်းရန် အကောင်းအဆိုး
 ရိုးစွဲမှုများကို ရှောင်ရပါမည်”ဟု ဖြေဆိုထားပါသည်။ ပရမတ္ထမ္မတို့၏
 သဘောသဘာဝဖြစ်သည်ဟူသော အမြင်မှန်သည် သမ္ဘဝဉာဏ်ဖြစ်၍
 ကုသိုလ်သည်အကောင်း၊ အကုသိုလ်သည် အဆိုးဟု ရိုးစွဲနေမှု
 (တိကျစွာမြင်သည်ဖြစ်၍ ယူနေမှု)သည်လည်း အမှန်ပင် ဖြစ်၍
 ရှောင်ရန်မလိုဘဲ ထိုအမြင်မှန်ကို စွန့်လွှတ်မှုမရှိရန်ကိုပင် ပုထုဇဉ်
 အနေအားဖြင့် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့နောက် ရိုးစွဲနေသောသူ၏ ဖော်ထုတ်သောကျင့်စဉ်ကို
 ပြပြန်လို၍ “ဤသို့ သိနေသူများသည် မြတ်စွာဘုရားတရားတော် သည်
 ပညာတလုံးတည်းဖြစ်သည်ဟုဆို၍ အောက်ပါကျင့်စဉ်မဂ္ဂကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၈

ဖော်ထုတ်ပညတ်မည်ဖြစ်ပါသည်”ဟု ပဋိညာဉ်စကား
 ရေးသားပြီးနောက် ကျင့်စဉ်မဂ္ဂကို “လောက၌ ငါမရှိ၊ သူမရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ၊
 သတ္တဝါမရှိ၊ ယောက်ျားမရှိ၊ မိန်းမမရှိ၊ အဖေမရှိ၊ အမေမရှိ၊ ခိုးသူမရှိ၊
 သတ်သူမရှိ၊ လှူသည်မရှိ၊ ပေးသူမရှိ၊ ငါ့ဥစ္စာမရှိ၊ အားလုံးသဘော
 သဘာဝမျှသာ ရှိသည်ဟူ၍ဖြစ်ပါမည်။” ဤသို့လျှင် အစွဲကင်းသည်၊
 အစွဲကင်းလျှင် လွတ်မြောက်ပြီ၊ လွတ်မြောက်လျှင် နောက်တဖန် မဖြစ်ပြီ
 “ဤသို့ ပညတ်ကြပါမည်ဟု စာမျက်နှာ (၃၅)၌ပင် ဤကျင့်စဉ်ကို
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့က ကျင့်စဉ်အမှားဟု ယူဆကြပြီးလျှင်
 ဤကျင့်စဉ်အမှန်ကို ကဲ့ရဲ့လို၍ (စာမျက်နှာ-၃၆)၌-
 “ဤအမြင်သည် ပရမတ္ထသစ္စာရှုငြိမ်းမြဲဖြစ်၍
 ပေါက်ထားသူအတွက် မှန်သည်မှာလည်း အနည်းငယ်မျှ အချွတ်အလွဲ
 မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဤအမြင်ကို မမှန်ဟု သိကြားဆိုသူ
 ဆင်း၍ချွတ်လည်း ကျွတ်ရန်မဖြစ်နိုင်အောင် ခေါင်းမာမည်ပင်
 ဖြစ်ပါမည်” ဗက၏ အမျိုးပီပီ၊ အဖျိုး အဖိုးတူ ဂျီနှင့်ဟူ၍ ပြောရ
 လောက်အောင်ပင် ဖြစ်ပါမည်”ဟု ဆိုရာ၌ အရိယာသစ္စာရှုထောင့်ဖြင့်
 ရှုပါမူကား မမှန်ကန်ဟုဆိုလိုသည့်အပြင် ထိုအမြင်ကို ဘုရားရှင်ပင်

ခြိမ်းခြောက်၍လွတ်ရသော ဗကဗြဟ္မာမင်း၏အမျိုးဖြစ်၍ မမှန်ကန်ပါ။
 သိကြားမင်းလာ၍ ချွတ်တောင်မကျွတ်ဘဲ အရိုးစွဲနေကြမည်
 ဖြစ်ပါသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ထားပါသည်။ ဤကျင့်စဉ်ကိုကျင့်သဖြင့်
 အရိယသစ္စာတရား မမြင်ပါဟုလိုသည်။ ဤသို့သာမကသေး၊
 “ပရမတ္ထသစ္စာသည် ငါမရှိ၊ သူမရှိဟူသော အသိကျင့်စဉ် မဂ္ဂကို
 ပေးပါသည်။ ဤအသိကျင့်စဉ် မဂ္ဂသည် အသိအားလုံးကို
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၀၉

လက်စတုံးဖျောက်ဖျက်သော အသိကျင့်စဉ်မဂ္ဂဖြစ်ပါသည်။
 ဤအသိကျင့်စဉ်မဂ္ဂ ပွားများသူများသည် အသိအားလုံး လက်စတုံး
 အောင် အပျောက်အပျက်ခံကြရပါသည်။ နောက်ထပ် ပြန်လည်၍
 အသိတရားပေါက်ပွားဖြစ်ပေါ်နိုင်ခြင်း မရှိတော့အောင်အထိ
 ဖြစ်ပါသည်ဟု စာမျက်နှာ (၃၆)၌ပင် ဤအကျင့်စဉ်အမှန်ကို
 ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားပါသေးသည်။
 ထိုသို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြသော်လည်း သဘောသဘာဝသာ
 ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ငါမရှိ၊ သူမရှိ စသောအမြင်ကား ဧဝံပဿံ ဘိက္ခဝေ
 သုတဝါ အရိယသဘာဝတော၊ ရူပသ္မိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ
 ဝိမုစ္ဆတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိ “ဝိမုတ္တ” မိတိဉာဏ်ဟောတိ “ခိဏါဇာတိ
 ဝုဿိတံဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတိကရိဏီယံ၊ နာပရံဗုဒ္ဓတ္တတ္ထာယာ
 တိပဇာနာတိ”ဟု အနတ္တလက္ခဏသုတ် (ဝိ၊ ၃၊ ၂၀) ၌လှိုင်း၊ ခန္ဓဝဂ္ဂ
 သံယုတ်ပါဠိတော် (နာ-၆၈)၌လှိုင်း စသည်ဖြင့် ဟောထားတော်မူသော
 စကားတော်နှင့် ညီညွတ်ရကား မှန်ကန်သောအမြင်သာဖြစ်ရပါမည်။
 ဤ၌ အရိယသာဝကော၌ အရိယသာဝကကား ဘုရား၊ ပစ္စေကဗ္ဗါ
 တို့သည် အရိယာများသာမည်၍ သာဝကမမည်ပါ။ မရသောမဂ်ဖိုလ်
 ရှိသောလူများသည် သာဝကသာမည်၍ အရိယာမမည်ပါ။
 သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော ဖေါက်ပြန်သောအယူရှိသော
 တိတ္ထိတို့သည် အရိယာလည်းမမည်၊ သာဝကလည်းမမည်ပါ။
 ရအပ်သော၊ မဂ်ဖိုလ်ရှိသော၊ သိအပ်သော သာသနာ(အဆုံးအမ) ရှိသော
 သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် ရဟန်းတို့သည် အရိယာ
 လည်းမည်၍ သာဝကလည်းမည်ပါသည်ဟု အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကထာ (နာ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၀

၄၈) ပဌမအုပ်၌ (၄)မျိုးခွဲခြား၍ ဆိုထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် နောက်ဆုံး
 အရိယာလည်းဖြစ်၊ သာဝကလည်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များသာ တနည်း
 အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားကို လိုက်နာ နားထောင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဤဆိုခဲ့သောကျင့်စဉ်သည် နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ် (အစွဲကင်းဉာဏ်)
 ဖြစ်ပြီးလျှင် ဝိရာဂါဝိမုစ္ဆတိအရ အစွဲကင်း၍
 ကိလေသာမှလွတ်မြောက်သဖြင့် ခိဏာဇာတိအရ နောင်တဖန်

သမိုင်းတင်မှတ်တမ်းဝင်ရန် နှင့် ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ရန်

ပဋိပ္ပါမှာ အကျဉ်းအားဖြင့် တပည့်တော် ရှင်ဂုဏဝန္တသည် တောင်မြို့
 ဂန္ဓာရုံဆရာတော် ဦးဇနကာဘိဝံသ နှင့် သံဃာကြီးများက

မဖြစ်ရကား မှန်ကန်သောအကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် နှုတ်ဖြင့် အရိယာဟုဆို၍ ကျီးအာသီးကဲ့သို့ အတွင်း၌ အရိယတရားမရှိရစကား အရိယာ မဟုတ်ကြဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။

၄၇။ ထို့နောက် တဖန်လည်း သဘောသဘာဝမျှသာ ရှိသည်ဟူသော အမြင်၏ အပြစ်ကိုပြပြန်လို၍ (၃၆-မျက်နှာ)၌ “လောက၌ ငါမရှိ၊ သဘောသဘာဝသာရှိသည်ဟု အသိအမြင်ဉာဏ် ရောက် သဘောပေါက်သူသည် ငါမရှိသောကြောင့် ငါ ဘာကိုပင် လုပ်ခဲ့သော်လည်း အကျိုးမရှိပြီဟု ယူဆပါသည်” ဟု ရေးသားပြီးလျှင် ထိုအကျိုးမရှိသည်ကို ခံယူပုံကို “ငါအကုန်ပြုတ်သည်အထိ သဘော သဘာဝမျှသာဖြစ်အောင် အားထုတ်ပြီးလျှင် ဘာကိုပင် လုပ်သော်လည်း ဘာမှမဖြစ်ပြီ၊ ဘယ်တော့မှမဖြစ်ပြီ၊ ဘယ်မှာမှ မဖြစ်ပြီ ဘာလုပ်တာမှ အကျိုးမဖြစ်ပြီ။ ဘာမျှအကျိုးမရှိပြီ ဤသို့ခံယူပါသည်” ဟု ရေးသားထားပြန်ပါသည်။

ဤသို့ ခံယူပုံကို ရေးသားထားသော်လည်း ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့၏ တွေးတောယူဆ၍ ခံယူချက်သာဖြစ်ပါသည်။ ငါမရှိ ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၁

သဘောသဘာဝမျှသာရှိသည်ဟူသော အမြင်၏ မှန်ကန်ကြောင်းကို အောက်၌ သုံးသပ်ကြ၍မှန်ကန်မှုကြောင့် အကျိုးရကြောင်းကိုလည်း စိစစ်သုံးသပ်ခဲ့ကြပါပြီ။ ထိုကဲ့သို့ ဤသို့ခံယူကြသဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ခံယူမှုကြောင့် ရသောအပြစ်ကို “ဤအယူသည် အကျိုးတရားကို ငြင်းဆိုသော နတ္ထိကဉ္စီ အယူမှားသို့ရောက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်” ဟု ရေးသားထားပါသည်။

ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် သဘောသဘာဝသာ ရှိသည်ဟူသော အမြင်သည် ဘာမျှအကျိုးမရှိသော အမြင်ဖြစ်၍ နတ္ထိကဉ္စီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူမှားသို့ ရောက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်” ဟူသော အယူကိုယူကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ နတ္ထိကဉ္စီတို့၏ နတ္ထိဉ္စိဉ္စိဟူသော အယူကို မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် အပဏ္ဏကသုတ် (နှာ-၆၃)၌သန္တိဂဟ ပတယော ဧတေသမဏဗြဟ္မဏာ ဇ္ဇဉ္စီနော ဇ္ဇဉ္စိဉ္စိနော နတ္ထိန္ဒ နတ္ထိယံ၌ နတ္ထိဟုတ် နတ္ထိသုဂတ္တိဂုတာ နံ ကမ္မာနံ ဖလံဝိပါကော နတ္ထိအယံလောကော နတ္ထိပရော လောကော နတ္ထိမာတာ နတ္ထိပိတာ၊ နတ္ထိသတ္တာ ဩပပါတိကာ နတ္ထိလောကော သမဏဗြဟ္မဏာ သမ္မဂ္ဂတာ သမ္မာပဋိပန္နာ ယေက္ကမဇ္ဈလောကံ ပရဇ္ဈလောကံ သယံအဘိညာ သန္တိကတွာ ပဝေဇ္ဇိတိ။

ဟူ၍လည်း၊ သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် သာမညဖလသုတ် အဓိတကေသကမ္မ လဉ္စိ (နှာ-၅၁)၌လည်း ဤအတူလည်း များစွာသော ပါဠိတော်တို့၏ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောထားခဲ့ပါသည်။ ပေးလှူသော ကံ၏အကျိုး

မရှိ၊ ကြီးစွာပူဇော်ခြင်း လက်ဆောင်ပေးခြင်းတို့၏ အကျိုးမရှိ ကုသိုလ်ကံ၊
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၂

အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးရင်းအကျိုးဖျား မရှိ၊ တမလွန် လောက၌
တည်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား တမလွန်လောကမရှိ၊ ဤလောက၌
တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား တမလွန်လောကမရှိ၊ အမိအဖ တို့၌
ကောင်းစွာပြုစု မကောင်းသဖြင့်ပြုစုကျိုးမရှိ။ ဤဘဝမှ စုတေပြီး၍
ပဋိသန္ဓေနေသော သတ္တဝါမရှိ၊ ဤလောကကတမလွန်လောကကို
ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုပြီးသိ၍ ဟောကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မရှိ”
ဟူသော အယူသည်သာ နတ္ထိန္တိဌိနတ္ထိကအယူဖြစ်ပါသည်။ ထိုအယူကို
ယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း နတ္ထိကန္တိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။
ထို့ပြင်လည်း ငါမရှိဟုအမြင်သည် ကောင်းမှုမကောင်းမှု ပြုလုပ်ခြင်းကို
ငြင်းဆိုလိုသောအမြင်လည်းဖြစ်ပါသည်” ဟု ဆိုပြီးလျှင် ထိုအမြင်သည်
အကြိယသ္တီ နိယတမိစ္ဆိဌိဖြစ်ပုံကို “ပြုလုပ်ခြင်းသည်
အယူအရာဖြစ်ပါသည်” ကြိယာသည် ပြုလုပ်သူပုဂ္ဂိုလ်ကတ္တားနှင့်
ကင်း၍ ဖြစ်ကောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ “ငါ”ဟူသော
ပြုလုပ်သူကတ္တားကို ငြင်းဆိုခြင်းသည်
ကောင်းမှုမကောင်းမှုပြုလုပ်ခြင်းဟူသော ကြိယာကို
ငြင်းဆိုခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်း၊ မကောင်း ပြုလုပ်ခြင်း ကြိယာကို
ငြင်းဆိုခြင်းသည် အကြိယသ္တီနိယတမိစ္ဆိဌိအယူမှား ဖြစ်ပါသည်”
ဟု ၃၇-မျက်နှာ၌ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ရေးသားထားပါသည်။
အကြိယသ္တီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြိယမိစ္ဆိဌိအယူကို သီလက္ခန္ဓ
ပါဠိတော် သာမညဗလသုတ်ပုရာဏကဿပ ချွဲ(နှာ-၄၈)၌ကရ
တော မဟာရာဇကော ရယတော၊ ဆိန္ဒု တောဘိန္ဒု
ပယတော၊ ပစတော ပါစပယတော။ ပ။ ကရောတော

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၃

နကရိယတိ ပါပံ ။ ပ။ ဂါနေန မေန သံယမေန
သစ္စဝဇ္ဇေနနတ္ထိပုညံ၊ နတ္ထိပုညဿအာဂမော”
ဟူ၍ကုဏ္ဍိယ၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် (နှာ-၆၇)၌လည်း ဤအတူကုဏ္ဍိယ
ဟောထားတော်မူခဲ့ပါသည်။
ကိုယ်တိုင် မကောင်းမှုကိုပြုသောသူအားကုဏ္ဍိယ၊ သူတပါးကို
ပြုစေသောသူအားကုဏ္ဍိယ၊ ကိုယ်တိုင်သူတပါး၏ လက်စသည်ကို
ဖြတ်သောသူအားကုဏ္ဍိယ၊ သူတပါးကိုဖြတ်စေသောသူအားကုဏ္ဍိယ၊ သူတပါး
တို့ကို ကိုယ်တို့၌တဖြင့် ညှင်းဆဲနှိပ်စက်သောသူအားကုဏ္ဍိယ၊ ညှင်းဆဲ
နှိပ်စက်စေသောသူအားကုဏ္ဍိယ၊ ပ။ မကောင်းမှုကို ငါသည်ပြုမိ၏
ဟူသောအမှတ်ဖြင့် ပြုသောသူအားလည်း မကောင်းမှုကိုပြုအပ်သည်
မမည်၊ မကောင်းမှုသည်မရှိ။ပ။ ပေးလှူခြင်းဖြင့်ကုဏ္ဍိယ၊ ကုဏ္ဍိယတို့ကို

ယဉ်ကျေးစေခြင်းဖြင့်လူင်း၊ ဝါ-ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းဖြင့်လူင်း၊ သီလတို့ကို စောင့်ရှောက်လုံခြုံခြင်းဖြင့်လူင်း၊ မှန်ကန်သောစကားတို့ဆိုခြင်းဖြင့်လူင်း၊ ကောင်းမှုကိုပြုသည်မည်သည်မရှိ၊ တောင်းမှု၏ ဖြစ်ခြင်းသည်မရှိ” ဟူသော အယူသည်သာ အကြံယဉ်မိစ္ဆာဦးအယူဖြစ်ပါသည်။ ထိုအယူကို ယူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာ အကြံယဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှ နောက်၌ ရှင်ဥာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် သဘောသဘာဝမျှသာဖြစ်၍ ငါမရှိအမြင်သည် အဟေတုကနိယတ မိစ္ဆာဦးအယူမှားသာ ဖြစ်ရပါသည်ဟု ဖြစ်ပုံကို ပြပြန်လို၍ “ငါမရှိ အမြင်သည် တလောကလုံးကို မှောက်အောင်ဖောက်ပြန်လှပါသည်။ ငါမရှိလျှင် ငါဖြင့် မှတ်ရသော သူတပါးစကားများလည်းမရှိ၊ ဘာမှ မရှိဖြစ်ပါမည်” ဤသို့ အကြောင်းကို ရှေးဦးစွာဆိုပြီးလျှင် ထို၏အကျိုး မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၄

ရသည်ကို “ဤသို့မရှိလျှင် တဦးကတဦးကို အကောင်းပြုလိုမှု အလောဘ အန္တရာသ အမောဟ နှင့် မကောင်းပြုလိုမှု လောဘ ဇွှာသ မောဟ ဟူသော အကြောင်းရင်း မူလတရားများ မဖြစ်ပွားတော့ အောင် ဖြစ်ပါမည်။ ကောင်းမှု မကောင်းမှုတခုခု ပြုမိသော်မှ မတော်တဆဟု တွက်ဆမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ကံတို့၏ မူလဖြစ်သော ဟေတုတရားများကို ငြင်းဆိုခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဟေတု တရားများကို ငြင်းဆိုခြင်းသည် အဟေတုက ဝါနိယတ မိစ္ဆာဦးဖြစ်ပါသည်”ဟု စာမျက်နှာ ၃၇ ၌ ရေးသားထားကြပါသည်။ အဟေတုက ဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဟေတုက မိစ္ဆာဦးအယူကို သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော် သာမညဗလသုတ် မက္ခလိဂေါသာလဝါ(နှာ-၅၀)၌နတ

မဟာရာဇေဟေတု နတ္ထိပစ္စယောသတ္တာနံ သံကိလေသာ ယ။ အဟေတုအပစ္စယာသတ္တသံကိလိဿန္တိ။ နတ္ထိဟေတု ပစ္စယော သတ္တာနံ ဝိညီသာ အဟေတု အပစ္စယာ သတ္တာဝိသုဇ္ဈန္တိ နတ္ထိ အတ္တကာရေး နတ္ထိပရကာရေး။ နတ္ထိပုရိသကာရေး၊ နတ္ထိဗလံ၊ နတ္ထိဝိရိယံ နတ္ထိပုရိသထာမော၊ နတ္ထိပုရိသပရတ္တမော” စသည်ဖြင့်လူင်း မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် အပ္ပဏကသုတ် (နှာ-၇၀)၌ လည်း ဤအယူအားဖြင့်လူင်း၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားပါသည်။ သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ညစ်နွမ်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကာယူစရိုက်စသော မကောင်းသော အကြောင်းသည်မရှိ၊ သတ္တဝါ တို့၏စိတ်သန့်ရှင်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကာယသုစရိုက် စသော မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၅

ကောင်းသောအကြောင်းသည်မရှိ၊ မိမိပြုအပ်သော နတ်ဗြဟ္မာ

သာဝကဉာဏ် ပစ္စေကဗေဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သောက်သည်မရှိ။ သူတပါးအား ဆုံးမကံဖြစ်မှုကို မှီ၍
 လူတို့၏တင့်တယ်မှုအစ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကြောင်း အဆုံးဖြစ်သော
 ဘုရားလောင်းမှ တပါးသောအခြားသောလူအပေါင်း သည်
 ပြုအပ်သောက်သည်မရှိ။ မိမိ၌ မှီကုန်သော မိမိဝိရိယ၌ မှီကုန်သော
 သတ္တဝါတို့အား နတ်စည်းစိမ်စသော အကျိုးများသို့ ရောက်ကြောင်းအား
 ဝိရိယသည်မရှိ၊ ယောက်ျားသည် အားထုတ်အပ်၊ လုံ့လပြုအပ်သော
 ကံတရားသည်မရှိ။ စသည့်အယူသည် အဟေတုက
 မိစ္ဆာဉာဉ်အယူဖြစ်ပါသည်။ ထိုအယူကို ယူသောပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်
 အဟေတုကဉာဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
 ဤသို့ပင် ဘုရားပါဠိတော်၌ နတ္ထိဉာဉ် အကြိယဉာဉ်
 အဟေတုဉာဉ်အယူများကို အထင်အရှား ဟောကြားထားခဲ့ပါသည်။
 ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထား
 သော နတ္ထိဉာဉ်စသော အယူများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကာ ရုပ်နာမ်
 ရှု၍ ငါမရှိဟူသောအမြင်ကြောင့် ဘာအကျိုးမှမရှိ။ ဤနတ္ထိကအယူ
 ငါဟူသော ကတ္တားမရှိသောကြောင့် ငါသည် ပြုလုပ်အပ်သော
 ကြိယာလည်းမရှိ၍ အကြိယအယူ ငါမရှိသောကြောင့် ငါပြုလုပ်သော
 အကောင်းအဆိုးဟူသော အကြောင်းမရှိ၍ အဟေတုက အယူဟု
 ရုပ်နာမ်ရှုရာ၌ အပြစ်များကို ပြဆိုထားပါသည်။ ဣင်းတို့သည်
 တရားနေကြသည့်အနေဖြင့် ဤကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်ရှု၍ အပြစ်များရှုနေ
 သည်ကို လောကမြဲ-မမြဲ အမြင်မှားဟု သမုတ်ပြီးလျှင် မသိနားမလည်
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၆

သူ လူအန္တဗာလများအားလည်း “ရုပ်နာမ်ကို မရှုကြနှင့်၊ ရုပ်နာမ်ရှုက
 ဤကဲ့သို့ အပြစ်များရနေကြမည်ဟု ထိုထိုအရပ်လွှဲသေတို့၌ လှည့်လည်
 ဟောပြော၍ လှည့်ဖျားကြပြီးလျှင် ထိုဟောပြော၍ရသော
 ဝတ္ထုကြေးငွေဖြင့် စားသောက်ခါ နေထိုင်ကြသူများဖြစ်၍ အရိယာများ
 မဟုတ်ကြဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။
 ၄၈။ ဣင်းတို့သည် ရုပ်နာမ်ရှု၍ အပြစ်ရှိလျှင် အဘယ်ကိုရှု၍
 တရားပါသနည်းဟု မေးကြလျှင် ဣင်းရုပ်နာမ်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်တို့ကိုစွဲ၍ သမုတ်အပ်သော ငါဟူသောအတ္တသည်
 ရှိ၏။ ထိုအတ္တကိုရှုရပါမည်။ ထိုသို့ရှုဆင်ခြင်မှ တရားရကြပါမည်။
 ဣင်းတို့လည်း အတ္တကိုရှု၍သာ သောတာပန်နှင့် ရဟန္တာများ
 ဖြစ်နေကြပါသည်ဟု ဖြေကြားရပါမည်။ ဤသို့ အတ္တကိုသာရှုမှ
 တရားရကြပါသည်ဟုလည်း ဣင်းတို့အယူရှိကြသည်။ ထိုအတ္တကိုရှုလျှင်
 တရားရကြပါသည်ဟူသောအယူသည် အတ္တာနန္တဖြစ်ပါသည်။
 ထို့၌သည် “တတ္တကတမာအတ္တာနန္တံ” ဣဒဿတဝါ ပုထုဇ္ဇနော
 အရိယာနံ ဣဿာဝီ အရိယမ္မဿ အကောဝိဇ္ဇာ အရိယမ္မေ

အဝိနိတော သပ္ပုရိသာနံ အ္ဿဿဝိ သပ္ပုရိသမ္ပဿ အကောဝိဋ္ဌါ
 သပ္ပုရိသမ္ပေ အဝိနိတော ရူပံအတ္တတော သမနုပဿတိ။ ရူပဝန္တ ဝါ
 အတ္တာနံ အတ္တနိဝါရူပံ ရူပသ္မိ ဝါ အတ္တာနံ၊ ဣဒံ။ ပ။ သညံ။ ပ။
 သင်္ခါရေ။ ပ။ ဝိညာဏံ အတ္တတော သမနုပဿတိ၊ ဝိညာဏဝန္တံဝါ
 အတ္တာနံ။ အတ္တနိဝါ ဝိညာဏံ ဝိညာဏသ္မိ အတ္တာနံ၊ ယာဇေယျဉ္စိ
 ဝိဋ္ဌိဂတံ။ ပ။ ဝိပရိယာသဂ္ဂါဟော၊ အယံဝုစ္စတိအတ္တာနိဋ္ဌိ ဟူ၍
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၇

ခန္ဓကဝတ္ထု ဝိဘင်းပါဠိတော် (နှာ-၃၈၃)နှင့်အညီ၊ အာဂမအိဂမ
 မရှိသော အန္တပုထုဇဉ်သည် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်
 မမြင်သည်ဖြစ်၍ အရိယတရားတို့ကို မလိမ္မာသည်ဖြစ်၍
 အရိယာတရား၌၊ သံဝရဝိနည်း ပဟာနဝိနည်း မရှိသည်ဖြစ်၍
 သူတော်ကောင်းတို့ကို ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မမြင်သည်ဖြစ်၍
 သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို မလိမ္မာသည်ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်း
 တို့၏တရား၌ သံဝရဝိနည်း ပဟာနဝိနည်း မရှိသည်ဖြစ်၍ ရုပ်တရားကို
 အတ္တ (ငါ)ဟူ၍၏။ ဣဒံ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့ကိုလည်း
 ဤရုပ်အတူရှိ၏။ ဤသို့ သဘောရှိသောအယူသည် အတ္တာနိဋ္ဌိ
 (အတ္တသို့ အစဉ်လိုက်သောအယူ)ဟူ၍ ဆိုအပ်၏ဟု
 ဟောတော်မူပါသည်။ ထိုအယူကိုယူသော ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ
 တို့သည် အတ္တာနိဋ္ဌိသို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ ဆိုရပါသည်။ ထိုအယူရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်များသည်မိစ္ဆာဉ္စိကော
 ဟောတိ ဝိပရိတ္တဿနော သောဗဟုဇနံ
 သ္မမ္မာဝုဇ္ဇာ ပေတွာ အဿ္မ မ္မေပတဌာပေတိ။
 (အံ၊ ၁၊ ၃၅) ပါဠိတော်အရ လူအပေါင်းကို သူတော်ကောင်း
 တို့၏ တရားဟူသော ကုသလကမ္မပထ တရား ၁၀-ပါးမှ ထစေ၍
 မသူတော်တရားဟူသော အကုသလကမ္မပထ တရား ၁၀-ပါး၌
 တည်စေသဖြင့် လူနတ်တို့၏ အဟိတအနတ္တကွဲဖြစ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုမိစ္ဆာဉ္စိကပုဂ္ဂိုလ်သည် “မိစ္ဆာဉ္စိကဿဘိက္ခဝေ အနုပ္ပန္နာစေ
 အကုသလမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာစ အကုသလ မ္မာ ဘိယျော ဘာဝါယ
 ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိ ဟူသော ဧကဂုံတ္တပါဠိတော် (နှာ-၃၂)အရ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၈

မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့
 သည် ဖြစ်ကြကုန်၍ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် လွန်စွာ
 ပွားများပြန့်ပြောစေခြင်းငှာ ဖြစ်ကြကုန်ပါသည်။ ထိုအယူရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိစ္ဆာဉ္စိယာ ဘိက္ခဝေ သမန္နာဂတာ သတ္တာကာယဿ
 ဧတ္တံ၊ ပရမရဏာ အပါယံ၊ ဂ္ဂတိ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ ဟူသော
 ဧကဂုံတ္တပါဠိတော် (နှာ-၃၃)အရ စုတေ၏အခြားမဲ့၌ အပါယ်ဘုံသို့

ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ရောက်ကြရကုန်သည်။ အဘယ်အပယ်
ဘုံနည်းဟုမူကား “မိစ္ဆိဋ္ဌိ ကဿဘိက္ခဝေ ဝိန္နိဂတိနံ
အညတရာဂတိပါဠိကခါနီရယော ဝါတိရစ္ဆာနိယောနိဝါ” ဟူသော
ဧကဂုံတ္တရပါဠိတော် (နှာ-၆၂)အရ ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန်ဘုံအားဖြင့်
နှစ်ဘုံတို့တွင် တဘုံဘုံသို့ လားရောက်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ဤရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည် အရိယာများမဟုတ်ကြဟု
သုံးသပ်ကြပါသည်။

၄၉။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ဟူသော
သတ္တ ဇီဝ အတ္တမလျှင် အဘယ်သည် ရုပ်နာမ်ကိုရှုပါသနည်းဟု
မေးလာပါလျှင် ရုပ်နာမ်ရှုသောတရားကား တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
သတ္တဝါ ငါသူတပါး ယောက်ျား မိန်းမ မဟုတ်ပါ။ ပညာနှင့်
ယှဉ်နေသော စိတ်ကသာ ရုပ်နာမ်ကိုရှုပါသည်။ ထိုစိတ်သည် ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓာတို့နှင့်ယှဉ်သော ဣန္ဒာဓိဋ္ဌိကားဣန္ဒာဓိဋ္ဌိကတည်း။ ထိုနှင့်ယှဉ်
သောသညာကား သညာက္ခန္ဓာတည်း။ ထိုစိတ်နှင့်အတူတကွဖြစ်ကြ
သော ဖဿစသောတရားများကား သမ္ဘရက္ခန္ဓာတည်း။ ဤခန္ဓာငါး
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၁၉

တို့သည် နာမ်ခန္ဓာတို့တည်း။ ဤသို့နာမ်တရားတို့ကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်
ပြီး၍ ထိုနာမ်ခန္ဓာတို့၏မှီရာကို ရှာသည်ရှိသော် ဣယဝတ္ထုရုပ်ကို
တွေ့မြင်ရပေသည်။ ထိုဣယဝတ္ထုရုပ်၏မှီရာကား မဟာဘုတ်ငါး
တည်း။ ထိုမဟာဘုတ် ငါးပါးကိုစွဲဖြင့်ဖြစ်သော ရုပ်တို့ကားဥပ္ပါရုပ်
တို့တည်း။ ဤရုပ်အပေါင်းသည် ရုပ်က္ခန္ဓာတည်းဟု ပိုင်းခြားသတ်မှတ်
ပြီးလျှင် ဤကားရုပ် ရှေးဦးစွာကား နာမ်ဟု အကျဉ်းအားဖြင့် ရုပ်နာမ်
တို့ကို အများအားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်
ကုသစွာတည်းဟု ကုသစွာကိုပိုင်းခြားမှတ်သားကာ ဣန္ဒာဓိဋ္ဌိက
အကြောင်းတရားကား သမ္မယသစ္စာတည်း။ ဣန္ဒာဓိဋ္ဌိက
သမ္မယသစ္စာ ၂ပါးတို့၏ချုပ်ရာကား နိရောသစ္စာတည်း။
ထိုနိရောသစ္စာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကား မဂ္ဂသစ္စာတည်းဟု
ရှေးဦးစွာ သစ္စာ ငါးပါးတို့ကို ပိုင်းခြားမှတ်ပြီး၍ အစဉ်အားဖြင့် အရိယ
ဘုံသို့ သက်ရောက်ရပါသည်။ ဤသို့သော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ဝိပဿနာ
ကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်ရပါသည်။ ဤသို့ နာမ်ရုပ်တို့ကို ရှုရပါသည်။ (အဂ္ဂိတ္တရ
အဋ္ဌကထာ ၁၊ ၃၆၇) ဤသို့ ရှုပုံကို မသိကြသဖြင့် ရုပ်နာမ်ရှုရာ၌
အပြစ်အမျိုးမျိုး ပြဆိုကြသော ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့သည်
အရိယာများ မဟုတ်ကြဟု သုံးသပ်ကြပါသည်။

၅၀။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံ အယူခံဝင်လွှာ စာမျက်နှာ
၂၂-၌ “တပည့်တော်တို့သည် ထေရုဉ္စသံဃတောင်မှ သမဏများ
ဖြစ်ကြသောကြောင့် တပည့်တော်တို့ ရရှိထားသောတရားကို
သံဃဘောင်မှာ ပထမဆုံး ချပြသင့်သည်။ သံဃဘောင်မှ လက်မခံ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၀

လျှင် လက်မခံသော သံဃဘောင်မှ ထွက်ခွါသင့်သည်” ဟု အယူခံလွှာ
 နှိန်းအနေဖြင့် ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ရေးသား၍ အယူခံ
 ထားပါသည်။ ထိုစကား၌ ကိုင်းတို့ ရရှိထားသော တရားများကား
 ရုပ်နာမ်တရားများကို အတ္တ (ငါ) ဟု ရှုပွား၍ ရထားသောတရားတု
 များသာဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ရထားသောတရား၏ ရရာ
 ရကြောင်း ပဋိပ္ပါကား သမ္မာပဋိပ္ပါမဟုတ်ဘဲ မိစ္ဆာပဋိပ္ပါ
 မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ဟူသော မိစ္ဆာဗျူဟာပြန်သောအယူ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ
 ဖောက်ပြန်သောအကြံ စသော အနုရိယအဋ္ဌိကိ ကမဂ္ဂင်များသာ
 ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစကားကား မှန်လှပါသည်။
 မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ခါနီး၌ ရှင်သုဉ္ဇအား
 “ယသ္မိံခေါ သုဉ္ဇ မ္မဝိနယေ အရိယောအဋ္ဌိကိကောမဂ္ဂေါ နဥပလဗ္ဗတိ၊
 သမဏောပိ တက္ကန ဥပလဗ္ဗတိ၊ တိယော ပိတတ္ထ
 သမဏောနဥပလဗ္ဗတိ တတိယောပိတတ္ထသမဏော နဥပလဗ္ဗတိ။
 စတုတ္ထောပိတတ္ထသမဏော ဥပလဗ္ဗတိ။ ဣမသ္မိံခေါသုဉ္ဇ မ္မဝိနယေ
 အရိယော အဋ္ဌိကိကော မဂ္ဂေါ ဥပလဗ္ဗတိ။ တုဝေဝသုဉ္ဇ သမဏော။
 ဣတိယော သမဏော၊ ဣတတိယောသမဏော၊
 ဣစတုတ္ထောသမဏော။ သုညာပရပုဂ္ဂို သမဏေတိအညေတိ။
 ဟုမဟာဝဂ္ဂပါဠိ(နာ-၁၂၄)၌ ဟောကြားထားတော်မူခဲ့ပါသည်။
 ဤပါဠိတော်၌ အကြင်သာသနာ၌ အရိယ အဋ္ဌိကိကမဂ္ဂိ၊
 ထိုသာသနာ၌ ပထမသောတာပန်၊ တိယသဿါဂါမ် တတိယ
 အနာဂါမ် စတုတ္ထရဟန္တာ ဟူသောသမဏများမရအပ်ပါ။
 အဋ္ဌိကိကအရိယမဂ္ဂ ရှိသောသာသနာ၌ ပဌမ၊ တိယ တတိယ စတုတ္ထ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၁

သာမဏများရရှိအပ်ပါသည်။ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ဟူ
 သော ထေရုလ္လိသာသနာတော်၌ကား- အဋ္ဌကိက အရိယမဂ္ဂိရှိ၍
 ဤသာသနာတော်၌သာ သောတာပန်စသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရရှိပါ သည်။
 ဤသာသနာတော်မှတစ်ပါး တောတိတ္ထိတို့၏အထူးထူး
 အပြားပြားများသော အယူ၍တို့သည် တပါးကုန်သော သာမဏတို့မှ
 ဆိတ်သုဉ်းကုန်၏ဟု ဟောထားသည့်အတိုင်း ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏဝန္တ
 တို့သည် ကိုင်းတို့၏ ဘဝမရှိဟူသောအယူ၍ ရုပ်နာမ်ကို အတ္တ(ငါ)ဟု
 ရှုရမှ တရားအမြင်ပေါက်သည်ဟူသော အယူ၍တို့၌ အရိယအဋ္ဌိကိ
 ကမဂ္ဂိမရှိမရအပ်သောကြောင့် ကိုင်းတို့အယူ၍အတိုင်း ကျင့်ကြံသဖြင့်
 ရရှိနေကြသော “ငါးမျှားသော တံငါသည်၏ အမည်ကို ‘ဥပါသက
 တွံကောနာမောသိ’ ‘ဥပါသကာ သင်အဘယ်အမည်ရှိသနည်း’ ဟု
 ဘုရားရှင်က မေးလျှင် ‘အဟံဘန္တေ အရိယော နာမာတိ’ဟု တပည့်တော်

အရိယာမည်ပါသည်ဘုရားဟု ဘုရားရှင်အား အမည်ကို ဖြေကြားသော
 တံငါသည်၏ အရိယအမည်ကဲ့သို့ ‘ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏ ဝန္တတို့၏ ရဟန္တာ
 သောတာပန် ဟူသောအမည်သည်လည်း အဆန်
 မပါသောစပါးဖျင်းကဲ့သို့ အနက်အိပ္ပိယမရှိသော ပညတ်အမည်များ
 သာ ဖြစ်ကြသည်ဖြစ်၍ ထေရုလ္လိ သံဃဘောင်မှ ထွက်တို့ ၂-ပါးကို
 လက်မခံသင့်ပါ။ ထို ၂-ပါးတို့၏ သံဃဘောင်မှ ထွက်ခွါသင့်သည်”ဟု
 ရေးသားထားသည့်အတိုင်း ထေရုလ္လိ သံဃဘောင်မှ နှင်ထုတ်သင့်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်များသာဖြစ်ကြသဖြင့် ပထမ၊ ၂တိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ
 သာမဏများရှိသော ထေရုလ္လိ သာသနာတော်မှအပ ဖြစ်သော
 ထိုသာမဏများ မရှိသော သာသနာသို့သာ သွားသင့်သောသူများ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၂

ဖြစ်ကြ၍ အရိယာများမဟုတ်ကြဟု နောက်ဆုံးသုံးသပ်ကြပါသည်။

x x x x x

နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့က ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်း ပေးအပ်သော
 နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉) ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
 ဝိနည်းဗွဲ့က အိကရုဏ်းမူခင်းများ ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ရေး
 ဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ အခန်း(၇)၊ အပို (၅၅)
 လုပ်ပိုင်ခွင့်များနှင့်အညီ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉) ဝိနည်းရ်
 ဆရာတော်များသည် ဗွဲ့ဝိနယနှင့်အညီ ဝိနိစ္ဆယချမှတ်တော် မူကြသည်။

နေ့စွဲ - ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ်

(၁၃)ရက်

အမှုအမည် - စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ ရွှေမြင်

တင်တောင် ဦးဉာဏနှင့်

ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ယင်းမာ

တောရွာ ဦးဂုဏဝန္တတို့

ဖြစ်ပွားသော အနုပ္ပါက

ရုဏ်း အယူခံစွေ့နာဝင်မှု။

(က/၁) စွေ့နာဝင် စွေ့က - ဦးဉာဏ၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၃

ရွှေမြင်တင်တောင်၊ စစ်ကိုင်း

မြို့နှင့်

(က/၂) စွေ့နာဝင်စွေ့က - ဦးဂုဏဝန္တ၊ အနုပ္ပါ ယဉ်

ကျေးမှုကျောင်း၊ ယင်းမာ

တောရွာ၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊

စစ်ကိုင်းတိုင်း။

စွေ့နာဝင်ဇွှံတက - ဦးစိုးမြင့်၊ လက်ထောက်

တိုင်းသာသနာရေးမှူး၊
 တိုင်းသာသနာရေးဦးစီးဌာန၊
 စစ်ကိုင်းမြို့၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၁)၏ ဝိနည်း
 တော်နှင့်မညီညွတ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဟူသော
 ဧည့်နာဝင်မှုကို စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ သံဃနာယကအဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းပေးသော
 စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ သံဃဝိနိစ္ဆယ အဖွဲ့အမှတ် (၂-၈၂) မှာ စိစစ်သုံးသပ်၍
 ဆုံးဖြတ်ချက်များကို မကျေနပ်သဖြင့် ပုံစံ(၁၂)ဖြင့် ဧည့်နာဝင်လွှာကို
 နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉)
 ဆရာတော်များသည်ပဉ္စဟ
 ပါလိ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတေနဘိက္ခုနာသံဃေ
 ဝေါဟရိတဗ္ဗံ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိအိကရဏံ ဇာနာတိ
 အိကရဏ သမုဋ္ဌာနံ ဇာနာတိ အိကရဏဿ ပယောဂံ
 ဇာနာတိ အိကရဏဿ ဝုပသမံဇာနာတိ အိကရဏဿ
 ဝိနိစ္ဆယကုသလော ဟောတိ၊ ဣမေဟိခေါ ဥပါလိ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ
 မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၄
 သမန္နာဂတေန ဘိက္ခုနာ သံဃေ ဝေါဟရိတဗ္ဗံ
 ဟူသော ပရိဝါပါ ပါဠိတော် ဥပါလိပဉ္စာဝေါဟာရဝဂ်လာ (နှာ-၃၂၁)နှင့်
 အညီ ဝိနယရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြည့်စုံအပ်သော အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 စေလျှက် အိကရဏ်းဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နိုင်ငံတော်
 သံဃမဟာနာယကထံတင်လာသော သာသနာရေး လျှောက်ထား
 တောင်းဆိုလွှာ မွေပူဇော် ဘုရားရှိခိုးကျမ်းနှင့်တကွ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်
 သံဃဝိနိစ္ဆယ အမှတ်(၁)ဆရာတော်တို့၏ စစ်ဆေးချက်၊ သုံးသပ်ချက်၊
 ဆုံးဖြတ်ချက် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ သံဃဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၂-၈၂) ဆရာတော်
 တို့၏ သုံးသပ်ချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ နိုင်ငံတော်သံဃနာယက အဖွဲ့သို့
 တင်သွင်းသော အယူခံဧည့်နာဝင်လွှာတို့ကို အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်
 ဝိနည်းရ်ဆရာတော် ၅-ပါးတို့ ကြည့်ရှုညှိနှိုင်း စိစစ်သုံးသပ်တော်
 မူကြပြီးလျှင် မွေဝိနယနှင့်လျော်စွာ အောက်ပါအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက်
 ချပေအံ့-
 (က/၁) ဧည့်နာဝင် ဧည့်က ဦးဉာဏ၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊
 ရွှေမြင်တင်တောင်၊ စစ်ကိုင်းမြို့နှင့်
 (က/၂) ဧည့်နာဝင် ဧည့်က ဦးဂုဏဝန္တ၊ အနုပျို ယဉ်ကျေးမှု
 ကျောင်း၊ ယင်းမာတောရွာ၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း
 ဣင်းတို့ ၂-ပါးသည်
 (၁) ဈာန်တရား မဂ်ဖိုလ်တရားများကို ရရှိပြီးပါပြီဟု ဝန်ခံထားကြ
 ပါလျက် မိမိတို့ရထားသော တရားများကို ကိတေအိဂတံ
 စသော ၆-ပါးသော ဌာနတို့ဖြင့် စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊

ဝိနိစ္ဆယဆရာတော် (အမှတ်-၁) များက စိစစ်မေးမြန်းသော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၅

အခါ ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ ကျေနပ် နှစ်သိမ့်လောက်အောင်
မဖြေဆိုနိုင်သောကြောင့်လှည်း။

(၂) ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရရှိကြောင်း ထေရဝ္ဗါသာသနာတော်၌ လာသော
အဂ္ဂမန ပဋိပ္ပါ မရှိကြသောကြောင့် လှည်း။

(၃) ရဟန္တာဟု နှုတ်ကဆိုနေသော ရှင်ဉာဏသည် အုပ်ချုပ်ရေး
အကူအညီဖြင့် ခေါ်ယူသောအခါ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် စွာဖြင့်
ဝိနိစ္ဆယ ဆရာတော်များထံလာ၍ အစစ်ခံသော ကြောင့်လှည်း။
ရှင်ဂုဏဝန္တသည် ဤသို့သော အသပ္ပရိသကို မှီဝဲနေသဖြင့်
သောတာပတ္တိ ယဂီအင်္ဂါ ချို့သောကြောင့်လှည်း။

(၄) အရိယာတို့၏အကျင့်ဖြစ်သော အပ္ပိစ္ဆတာဂုဏ်မရှိဘဲ
အရိယာတို့အကျင့်မဟုတ်သော ပါပိစ္ဆတာ ဂုဏ်သာ
ရှိသောကြောင့် လှည်း။

(၅) ကြွင်းသော သန္တုပ္ပိ စသော ၉-ပါးသော အရိယပဋိပ္ပါများ
နှင့် မပြည့်စုံသောကြောင့်လှည်း။

(၆) မိမိတို့သန္တာန်၌ ထက်လှစွာ ကိလေသာများ တင်းကြမ်းပင်
ရှိကြပါလျှက် မိမိသန္တာန်၌ ကိလေသာများ ရှိကြသည်ဟု
မသိကြသောကြောင့် ဟိနပုရိသပုဂ္ဂိုလ်များသာဖြစ်၍
ကိလေသာ ရှိလျှက် စုတေကြရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြရ
သောကြောင့်လှည်း။

(၇) အရိယာတို့၏အကျင့်ဖြစ်သော အရသာတို့၌ တပ်မက်မှု
ကင်းခြင်းဟူသော အကျင့်တရားသည် လှည်းတို့သန္တာန်၌
မရှိကြသောကြောင့်လှည်း။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၆

(၈) ပရာနုတ္တိဘယအသိလောကဘယ ဟူသော ဘေး-၂ပါး
ကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သဖြင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ
နာယက ဆရာတော်များအဖွဲ့ထံ အယူခံဝင်ခဲ့ကြသော
ကြောင့်လှည်း။

(၉) မှုစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ် သံကိလေသဘာဝိယအပိုင်းဖြစ်သော
အန္တိယကို ဟောထားသော စကားတော်ကိုသာ သာသနာရေး
လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ ပစ်ပယ်ဘို့ရန်
တောင်းဆိုထားသောအပိုင်းဖြင့် ပစ်ပယ်ရမည် ဆိုရာရောက်၍
အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော လက်တို့ဖြင့်
လျှပ်ပေါ်လော်လီကာ ဟတ္တကုက္ကုစ္စအမှုကို ပြုကျင့်၍
ထင်ရာမြင်ရာရေးသားတောင်းဆိုထားသော ကြောင့်လှည်း။

(၁၀) အရိယာတို့၏အကျင့်မဟုတ်သော များစွာအိပ်မှုကို ကြိုးစား
အားထုတ်နေသူများဖြစ်သောကြောင့်လှည်း၊

(၁၁) အရိယာတို့အကျင့်မဟုတ်သော ကတ္တိတအကျင့် ဝါ အတ္တု
က္ကံသန မိမိကိုယ်သာချီးမြှောက်သောအကျင့် ပရဝတ္တန
သူတပါးတို့အား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချသောအကျင့်ကို ကျင့်နေကြသော
ကြောင့်လှည်း၊

(၁၂) အရိယတို့၏အကျင့်ဖြစ်သော ကာယပါဂဗ္ဘိယ မနောပါဂဗ္ဘိယ
တို့မှ ရှောင်ကြည်မှုမရှိကြဘဲ ထိုအကျင့်များကို ကျင့်နေကြ
သောကြောင့်လှည်း၊

(၁၃) အရိယာတို့၏အကျင့်မဟုတ်သော “ငါတို့သာ အရိယသစ္စာ
ကိုသိသည်”ဟူသော ဝိဂ္ဂါဟိကကထာကို ပြောဆိုနေကြသော
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၇

ကြောင့်လှည်း၊

(၁၄) အရိယာတို့သည် ပယ်ထားအပ်သော မိမိတို့၌ရှိနေသော
အပြစ်များကိုဖုံးလွှမ်းလိုသဖြင့် လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းသော
မာယာများ၊ လှည်းတို့သန္တာန်၌ရှိနေကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၁၅) ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်နေသော အရေးအသားစကားများ ကြောင့်
လှည်းတို့သည်အရိယာများမဟုတ်ကြကြောင်းကို
သံဝေါဟာရဟူသော အကြောင်းဖြင့် ထင်ရှားနေသော
ကြောင့်လှည်း၊

(၁၆) မိမိတို့အပေါ်၌ ကျရောက်လာသော ပရာနုဠိဘေးကြီးကို
ဖြိုဖျက်ရမည်ကို မဖြိုဖျက်နိုင်ဘဲ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကို
သာ အနာအဆာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမှုတွေသာ ပြုနေသောကြောင့်
လှည်း၊

(၁၇) အတ္တဟူသော ပညတ်ကို ရှုမှ ရှုပွားသူအတ္တမပျောက်ဘဲ
ရှုပွားနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟူသော အနှစ်သာရမရှိသော စကားများ
ဖြစ်၍ သာကတ္တဟူသော အရိယာဟု သိကြောင်းအားဖြင့်
ညွှတ်ကတ္တိကပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သောကြောင့်လှည်း၊

(၁၈) ပိဋိကတ် ၃-ပုံဟူသောမူ၌ ယုံမှား၍ စေတောဓိလ
တရားတို့ကို မပယ်နိုင်သေးသဖြင့် ပရိယတ္တိမဟူသော
သာသနာတော်၏ စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်းသို့ရောက်နိုင်သော
အကြောင်းမရှိသောကြောင့်လှည်း၊

(၁၉) ညွှါတရားကင်းသော၊ အရှက်မရှိသော၊ အလန့်မရှိသော၊
ပျင်းရိသော၊ ပညာမဲ့သောကြောင့် တရားတော်၌ မရှိသေး
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၈

သောကြောင့်လှည်း၊

(၂၀) ထေရ ရတ္တညုဇ္ဈိရပဗ္ဗဇ္ဇိတ စသော မဟာသံဃနာယကများ
အား “လူမမယ်များမျှသာ ဖြစ်ပါသည်” ဟု အရိုအသေ
အလေးအမြတ်ကင်းမဲ့စွာ မထေမဲ့မြင် ရေးသားထားသော
ကြောင့်လှည်း၊

(၂၁) မိမိတို့သာ စာကိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကျအောင် ဖတ်စွမ်းနိုင်ခြင်း
ဟူသော အတ္တုတ္တံသနအမှု ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များအား စာကို
စာလိုသာဖတ်တတ်ခြင်း စသော ပရဝတ္တနအမှုကို
ထပ်ပြန်တလဲလဲပင် သုံးနှုန်းရေးသားထားကြ၍ အရိယဝံသ
တရားတို့၌ မတည်ကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၂၂) မိမိတို့အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်း၍ ထေရုလ္လ သာသနာတော်အားသာ
“အဿူဖြစ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့စရာရှိပါလိမ့်မည်” ဟု အပြစ်ကို
လွှဲချ၍ ပုရိသ္မုဒ္ဓါသကို သုံးစွဲနေကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၂၃) ဣစ္ဆာပကတဖြစ်ကြ၍ ရှက်နိုးခြင်းကင်းမဲ့စွာ “မိမိတို့သည်
တရားထူးရရှိနေကြပါသည်” ဟု ပြောဆိုရေးသားကာ
ကြော်ငြာနေကြသဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အခြင်းအရာ
မဟုတ်သောကြောင့်လှည်း၊

(၂၄) မဟာသံဃနာယကများကိုလှည်း၊ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်များကို လှည်း၊
နှုတ်လှံထိုးသော စကားများ ရေးသားထားသဖြင့်
အသညတဗာလနေများ ဖြစ်ကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၂၅) အရိယာတို့ ပြောဆိုရသော အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
သုဘာသိတဝါစာကို မပြောဆိုကြဘဲ တဖက်သား နားမချမ်း
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၂၉

သာအောင် ခြင်္သေ့သဖြင့် မွန်ထူနေသဖြင့် ဖရသဝါစာ
စကားကိုသာ ရေးသားထားကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၂၆) ဝိနိစ္ဆယဌာနအဆင့်ဆင့်သို့တက်၍ အရှုံးအနိုင်ကို မစွန့်နိုင် သဖြင့်
အယူခံစော့နာ ဝင်ကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၂၇) အဋ္ဌကထာ ဋီကာများကို “စာထဲကဈာန်၊ မဂ်နှင့် လူတို့ရသော
ဈာန်၊ မဂ်ကို ခွဲခြားစွာမသိ၍ အဖွင့်မှားခဲ့သည်” ဟု ကဲ့ရဲ့
ထားသဖြင့် “ဗုဒ္ဓအဝဏ္ဏဘာသတိ” နှင့်အညီ တရားတော်
များကိုလှည်း၊ သံဃာဿ အဝဏ္ဏဘာသတိနှင့်ညီစွာ အဖွင့်မှား
ကို ဖွင့်ခဲ့ကြသည်ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာများကိုလှည်း၊ ကဲ့ရဲ့
ရှုတ်ချထားကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၂၈) အတိတ်ဘဝ၊ အနာဂတ်ဘဝ ရှိသည်ဟူသောအယူကို
“ဘဝအမြင်မှား” ဟု သမုတ်ပြီးလျှင် ရှေ့နောက်ဘဝမရှိ
ဟူသောအယူကိုမှ ဘဝအမြင်မှန်ဟုသမုတ်၍ ဥဇ္ဈိဋ္ဌိ
အယူကို ယူထားသူများ၊ စွဲလန်းနေသော ဝိဋ္ဌိအယူရှိသူများ၊
မှန်ကန်သောအယူမှ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသော အယူကို

ယူထားသူများ၊ ဖြစ်ကြသောကြောင့်လည်း။

(၂၉) အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော် တတိယအုပ် သကနိပါတ် ဥပါလိဝဂ်
ဘယသုတ်၌ ဟောထားသောတရား ၁၀-ပါးတွင် ပဋိစ္စသမု
ပ္ပါတရားကို ထိုးထွင်း၍မသိဘဲ ဘဝမရှိဟူသော အယူကို
ယူထားကြသောကြောင့်လည်း။

(၃၀) ဘုရားရှင်၏ပါဠိတော် ထိုပါဠိတော်ကို ဆောင်ယူလာသော
ဘာဏက ပုဂ္ဂိုလ်အဆက်ဆက်များ ပါဠိတော်ကို ဖွင့်ဆိုထား
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၀

ကြသော အဋ္ဌကထာ ဋီကာဆရာများ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားသဖြင့်
ဣ၊ ဓမ္၊ သံဃတို့၌ ညွှတ်တရားမရှိတော့ဘဲ ကျေးဇူးမဲ့ကို
ရေးသားထားကြသောကြောင့်လည်း။

(၃၁) ရုပ်နာမ်တို့၏ ဥပ္ပါဒ်ဘင် အစဉ်အဆက်ဖြစ်ပျက်နေခြင်း သည်
ပရမတ္တသစ္စာ ဖြစ်သည်ဟု အာရုံဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အပြစ်များကို မှန်းရမ်း၍ ပြထားသောကြောင့်လည်း။

(၃၂) သမ္ပယသစ္စာနှင့် မဂ္ဂသစ္စာတို့၏လည်း သင်္ခါရကွဉ်များ
ဖြစ်ကြ၍ ၊ ကွဉ်သောဖြစ်ရကြောင်း မသိဘဲ အာရုံဝိပဿက
ပုဂ္ဂိုလ်များကို ညစ်ညမ်းသောစိတ်ထားဖြင့် အစဉ်းစားမဲ့သူ
များဟု ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားသောကြောင့်လည်း။

(၃၃) သမ္မုတိသစ္စာ၊ ပရမတ္တသစ္စာတို့ကို ဆရာနည်းကျ အဋ္ဌကထာ
ဋီကာ အဘော်ကျအောင် တိကျစွာမသိဘဲ ပရမတ္တသစ္စာ
အရိယသစ္စာတို့ကို “တခြားစီပါ” ခွဲခြားပြီးလျှင် မှန်းရမ်း၍
ဆိုထားသောကြောင့်လည်း။

(၃၄) အရိယသစ္စာသိပုံကို သင်္ခါရကြောင့် ရနေသော ၊ ကွဉ်ကို
ကွဉ်ရနေဆဲဟုသိခြင်းဟု တရားရနေသောကြောင့် သိရသည့်
အနေဖြင့် ဖောက်ပြန်မှားယွင်းစွာ ထင်ရာမြင်ရာဆိုထားသော
ကြောင့်လည်း။

(၃၅) အနိစ္စမမြဲပုံကို “ကွဉ်သစ္စာ သို့မဟုတ် ကံနှင့်ကံကျိုးတို့၏
မခိုင်မြဲပုံကိုသာဆိုသည်။ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားခြင်း
ကို ဆိုသည်မဟုတ်” ဟူသော ထေရုလှီ ပါဠိတော်များနှင့်
ဆန့်ကျင်သောအယူကို ယူထားသောကြောင့်လည်း။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၁

(၃၆) ၊ ကွဉ်နှင့် ၊ ကွဉ်လကွဉ်တို့၏ အရကွဲထူးခြားပုံကို မသိဘဲ
အတူတူသာဖြစ်သည်ဟု ယူထားသောကြောင့်လည်း။

(၃၇) သုခဓ္ဌေနာပင် ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ၊ ကွဉ်ဖြစ်ကြောင်း
ဖြစ်၍ သင်္ခါရကွဉ် ဆိုရသေးသည်ကိုပင် နာမည်မသိကြဘဲ
ကွဉ်ကိုပင် သုခဖြစ်ပါသေးသည်ဟု ဖောက်ပြန်စွာ ထင်မြင်ရာ

ဆိုထားကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၃၈) လှည်းတို့ရထားသော ဈာန်တို့သည် ရုပ်နာမ်ရှု၍ရထားသော
ဈာန်များဖြစ်၍ ထေရဝါသာသနာတော်၌လာသော
ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံရှုပွား၍ ရရှိကြသော ဈာန်တရားများ
မဟုတ်ကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၃၉) ရုပ်ရှုသည်က နာမ်မှန်း၍ အသညသတ္တဟု ဆိုထားသော
စကားသည် သညာဝိရာဂကိုဖြစ်စေ၍ ပဉ္စမ ဈာန်သမာပတ်ကို
ပွားများမှသာ အသညသတ်ဘုံသို့ ရောက်ရသည် ဟူသော
အဋ္ဌကထာများနှင့် ဆန့်ကျင်စွာဆိုထားသော ကြောင့်လှည်း၊

(၄၀) နာမ်ရှုသူက ရုပ်မှန်း၍ နေဝသညာ နာသညာယတနဟု
ဆိုထားသော စကားသည် အာကိဉ္ဇညာယယတန ဈာန်ကို
ပွားများ၍ နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံသို့ ရောက်ရသည်
ဟူသော ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာနှင့်ဆန့်ကျင်စွာ ဆိုထားကြ
သောကြောင့်လှည်း၊

(၄၁) ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးလုံး မှန်းက တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရတော့သည်ဟူသော
စကားသည် နှစ်ပါးလုံးမှန်းက နိဗ္ဗိန္ဒာနုပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ရ
ပါသည်ဟူသော အဋ္ဌကထာ စကားနှင့်ဆန့်ကျင်စွာ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၂

ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ယူထားကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၄၂) ရုပ်နာမ်သိမ်း၍ ငြိမ်းအောင်ကျင့်ခြင်းသည် အတ္တကိလမထာ
နုယောဂအကျင့် ဖြစ်သည်ဟူသော စကားသည် ဝိဇ္ဇိစရိတ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိကိုယ်တိုင် ပင်ပန်းစေတတ်သော ပဉ္စာတပ
ကဏ္ဍကပဿယ သေယျ စသော အတ္တကိလမထာ နုယောဂ
အကျင့်ကို ကျင့်ကြပါသည်ဟူသော ပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်စွာ
ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ထင်မြင်ရာ ဆိုထားကြသော ကြောင့်လှည်း၊

(၄၃) ရုပ်နာမ်သိမ်း၍ ငြိမ်းလိုသူများသည် “ဝိဘဝတဏှာ ဟူသော
၊ ကမ္မဗျူဟကြောင့် ၊ ကမ္မရောက်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်”
ဟူသော စကားသည် ဘဝပြတ်ခြင်းအယူဟူသော ဥဇ္ဈေ
ဝိဇ္ဇိနှင့်တကွဖြစ်သော “တဏှာသည်သာ ဝိဘဝတဏှာ
ဖြစ်ပါသည်”ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ဆန့်ကျင်စွာ၊ ဖောက်ပြန်စွာ
သော အယူကို ယူထားကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၄၄) ရုပ်နာမ်တရားများသည် ငါမဟုတ်၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ် စသည်ဖြင့်
ဟောထားသော ပါဠိတော်များစွာနှင့် ဆန့်ကျင်စွာ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊
ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ဟူသော
အတ္တသာဖြစ်သည်”ဟု ဖောက်ပြန်မှားယွင်းစွာ ယူထားကြ
သောကြောင့်လှည်း၊

(၄၅) ရုပ်နာမ်တို့၏ သဘောသဘာဝသာ ဖြစ်သည်ဟူသောအမြင်

သည် တိရစ္ဆာန်အဆင့် သို့မဟုတ် ငရဲသားဘဝသို့ရောက်
အောင် ချောက်ချသောအမြင်သာဖြစ်သည် ဟူသော အယူသည်
အမွေခံရိယံနေတိ ဟူသော ပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်စွာ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၃

ဖောက်ပြန်သောအယူဖြစ်သောကြောင့်လှည်း၊

(၄၆) ရုပ်နာမ်တို့၏ ငါမရှိ၊ သူမရှိ၊ သဘောသဘာဝသာ ရှိသည်ဟု
သိလျှင် အစွဲကင်း၍ လွတ်မြောက်ပြီး နောင်တဖန်
မဖြစ်တော့ပြီ”ဟူသောကျင့်စဉ်မဂ္ဂသည် မှားသောကျင့်စဉ်
မဂ္ဂသာ ဖြစ်ပါသည်ဟု ကျင့်စဉ်မဂ္ဂအမှန်ကို တရားရ၍
သိနေကြသည်အနေဖြင့် ဖောက်ပြန်စွာ၊ ယူမိယူရာ ယူထား
ကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၄၇) ငါမရှိ သူမရှိ သဘောသဘာဝမျှသာရှိသည်ဟူသော
အမြင်သည် ဘာအကျိုးမျှမရှိ၍ နတ္ထိက ဝိဇ္ဇိအယူပြုလုပ်သူ
ကတ္တားမရှိ၍ ကြိယာမရှိရကား၊ အကြိယိဋ္ဌိအယူ ငါမရှိ၊
သူမရှိ၍ အကောင်းအဆိုးဟူသော ဟေတုကင်းရာကား
အဟေတုက ဝိဇ္ဇိအယူဟု ယူကြပြီးလျှင် ရုပ်နာမ်ရှုရာ၌
ဤသို့အပြစ်များ ရှိနေသည်ကို လောကမြဲမမြဲ အမြင်မှားဟု
သမုတ်ကြပြီးလျှင် ဗာလဇနတို့အား လှည့်ပတ်ဖျားယောင်း ကာ
လှည့်လည်၍ တရားအတု၊ အမွေကို တရားအစစ်ပြုလုပ် လျက်
ဟောပြောစားသောက်နေကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၄၈) ရုပ်နာမ်များကို အတ္တ အတ္တနိယဟု တဏှာဦး၊ မာန၊ ၃-
ပါးဖြင့် စွဲမြဲကာ ယူထားကြသော အတ္တာန္တုပ္ပုဂ္ဂိုလ်များ
ဖြစ်ကြသောကြောင့်လှည်း၊

(၄၉) သမ္မသန စသော ဝိပဿနာဉာဏ်များဖြင့် ရုပ်နာမ်ရှု၍
ရုပ်နာမ်သိမ်းကြပြီးလျှင် သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပိုင်းခြားထိုးထွင်း
၍သိကာ အစဉ်သဖြင့် အရိယဘုံသို့ သက်ရောက်ရပုံကို မသိဘဲ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၄

ရုပ်နာမ်ရှုရာ၌ အပြစ်အမျိုးမျိုး ပြဆိုနေကြသော ကြောင့်လှည်း၊

(၅၀) ဘဝမရှိဟူသော အယူဝါဒရုပ်နာမ်ကို အတ္တ(ဝါ)ဟု ရှုမှ
တရားအမြင်ပေါက်သည်ဟူသော အယူဝါဒတို့၌ အရိယ အဋ္ဌ
ဂီကမဂ် မရအပ်၊ မရှိအပ်သောကြောင့် ထိုအယူဝါဒအတိုင်း
ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့် ရရှိနေကြသော ရဟန္တာဟူသော၊
သောတာပန်ဟူသော အရိယာသည် ပညတ်အမည်များသာ
ဖြစ်ကြ၍ ထေရဝါဒသာသနာတော်မှအပဖြစ်သော အနရိယ
အဋ္ဌဂီကမဂ်များ ရှိနေသည်ဟုဆိုနေကြသော အပသာသနာ
သို့သာ သွားသင့်သောသူများ ဖြစ်သောကြောင့်လှည်း၊

၁။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော ၅၀ သောအကြောင်းများတို့ကြောင့်
 လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား-
 စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ လက်ထောက်သာသနာရေးမှူး၊ ဦးစိုးမြင့် နှင့်
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မင်းကွန်းရွာ၊ ရွှေမြင်တင်တောင်၊ တပည့်တော်
 ရှင်ဉာဏ၊ ရှင်ဂုဏတို့၏ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံ သာသနာ
 တော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ၌ ဖြစ်ပွားသော ဝိနည်းမူ ကံ
 မှုခင်းအမှတ်(၂/၈၂)ကို စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ သံဃနာယကအဖွဲ့က
 ဖွဲ့စည်းပေးသော တိုင်းဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့က ၁၃၄၃ခု၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း
 ၆ ရက်နေ့က အဆုံးအဖြတ်ပြု မှားများဖယ်ရှား၍ ဆုံးဖြတ်ပေးပါရန်
 ဟူသော နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံ ၁၃၄၄၊ ကဆုန်လဆန်း
 (၂)ရက်၊ (၂၄-၄-၈၂)နေ့စွဲ၊ အယူခံစွေ့နာဝင်လွှာကို အထောက်
 အထား အကြောင်းပြချက်များဖြစ်သော က-ခ-ဂ-ဃ-င-စ-ဆ
 တို့နှင့်တကွ ပယ်ဖျက်ပလပ်တော်မူကြ၍။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၅

ရှင်ဉာဏ (က-၁) အယူခံစွေ့နာဝင် စွေ့က စစ်ကိုင်း
 မြို့နယ်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး၊ ရွှေမြင်တင်တောင်နှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ (က-
 ၂) အယူခံစွေ့နာဝင် စွေ့က ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ယင်းမာတော
 ရွာ၊ အနုပ္ပါ ယဉ်ကျေးမှုကျောင်း၊ နှစ်ပါးလုံးပင် စတုတ္ထ ပါရာဇိက
 အာပတ်သင့်ရောက်ကြသည်ဟု စစ်ကိုင်းမြို့နယ် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့
 အမှတ်(၁) ဝိနယရဆရာတော်များက တညီတညွတ်တည်း သဘောတူ
 ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပေး
 လိုက်ကြသည်”ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မွဝိနယနှင့်ညီညွတ်သည်
 ကို တွေ့ရှိရသောကြောင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၂)
 ဝိနယဆရာတော်များကလည်း အဆိုပါ ရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ ၂-
 ပါးတို့အား စတုတ္ထပါရာဇိက သင့်ရောက်ကြသည်ဟု တညီတညွတ်
 တည်း သဘောတူကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးတော် မူကြလျက်
 မြို့နယ်ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့(၁)၏ အမိန့်အတိုင်း တည်စေရန် ဆုံးဖြတ်ချက်
 ချမှတ်တော်မူကြသည်။” ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် ထေရဝါ
 သာသနာတော်၌လာသော မွဝိနယနှင့်မသွေမဖီ ညီညွတ်ကြသည်
 ဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံတော် သံဃဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉) ဝိနိယရ
 ဆရာတော်များကလည်း အဆိုပါရှင်ဉာဏနှင့် ရှင်ဂုဏဝန္တ ၂-ပါးတို့
 အား စတုတ္ထပါရာဇိကအာပတ်သင့်ရောက်ကြသည်ဟု
 တညီတညွတ်တည်း သဘောတူညီစွာ ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုး၍
 စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့(၁)၏ အမိန့်အတိုင်းပင်တည်စေရန်
 ထပ်ဆင့်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်တော်မူကြသည်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၆

၂။ ရှင်ဉာဏနှင့်ရှင်ဂုဏဝန္တတို့ ရေးသားထားသော သာသနာ တော်
 လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာနှင့် မ္ဗပူဇာ စာအုပ်ငယ်များသည်
 မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူသည့်အတိုင်း မထေရ်အဆက်ဆက်
 တို့ ဆောင်ယူခဲ့သည်ဖြစ်၍ မပျက်မစီးခဲ့သော ထေရ်ညီသာသနာ
 တော်လာ မ္ဗဝိနိယများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ရေးသားထားသော
 ကြောင့်လှင်း၊ ထို့ပြင် ထေရ်ညီ သာသနာတော်ကို (မပျက်မစီးအောင်
 ထမ်းဆောင်ခဲ့၍ ထိုသာသနာတော်ကို) မသိရှိသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ
 သိရှိစေရန် အကျယ်ရေးသားဖွင့်ပြထားကြသော ဝိသ္ဓိမဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ
 နှင့် မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိများကို သာသနာရေးလျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ
 (၁၇)နှာ၌ ဝိသ္ဓိမဂ်ဘယ်လဲ- မိလိန္ဒပဉ္စာဘယ်လဲဟူသော အမည်တပ်၍
 ရေးသားထားသောစာအုပ်များနှင့် လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီး
 ထေရ်ညီသာသနာတော်နှင့်ညီစွာ အကျယ်ရေးသား ထားသော
 နိဗ္ဗာန္တိပနီကျမ်းကို လှင်းတို့၏ဘဝမရှိ” ဟူသောအယူနှင့်
 ဆန့်ကျင်နေသဖြင့် နိဗ္ဗာန္တိပနီဘယ်လဲဟု အမည်တပ်၍ ရေးသား
 ထားသောစာအုပ်များနှင့် တိတ်ခွေများသည် မသိနားပါး မလည်သေး
 သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဘဝမရှိ”ဟူသော အမြင်မှား အယူမှားသို့
 ရောက်အောင် ပို့ဆောင်နေသော စာအုပ်များ၊ တိတ်ခွေများဟု
 ဝိနည်းရ်ဆရာတော်များ ယူဆကြသဖြင့် ထိုစာအုပ်များနှင့် တိတ်ခွေများ
 ဟောပြောဖြန့်ချိခွင့်ကို တားမြစ်ကြောင်း တညီတညွတ် တည်း
 ဆုံးဖြတ်တော်မူကြပါသည်။

နိုင်ငံတော်သံဃာ ဝိနိစ္ဆယအဖွဲ့အမှတ်(၉) ဝိနည်းရ်ဆရာတော်များ
 ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၇

- (၁) ဆရာတော်ဦးကေလာသာ ဘိဝံသ (သဘာပတိ ဆရာတော်)
 သကျသီဟနှင့် အစိုးရမ္မာစရိယ (သိက္ခာ-၄၃)
- (၂) ဆရာတော်ဦးဉာဏ (အဖွဲ့ဝင်) (ပါဠိပါရဂူ) အစိုးရမ္မာစရိယ
 (သိက္ခာ-၄၃)၊ စည်သာကျောင်း၊ မိုးထိတိုက်၊ မန္တလေးမြို့။
- (၃) ဆရာတော်ဦးကုဏလ (အဖွဲ့ဝင်)၊ အစိုးရမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ
 (သိက္ခာ-၄၃)၊ အလည်တိုက်ကြီး၊ ဆင်တဲတိုက်၊ မန္တလေးမြို့။
- (၄) ဆရာတော်ဦးသံဝရ (အဖွဲ့ဝင်) သိက္ခာသကျသီဟ
 မူလမ္မာစရိယနှင့် အစိုးရမ္မာစရိယသိမ်ကျောင်း၊
 တောင်ထီးလင်း တိုက်၊ မန္တလေးမြို့။
- (၅) ဆရာတော်ဦးကုသလ (အဖွဲ့ဝင်)၊ အစိုးရမ္မာစရိယ၊ (သိက္ခာ-
 ၄၀)၊ အောင်မင်္ဂလာကျောင်း၊ မာန်အောင်တိုက်၊ မန္တလေးမြို့။

x x x x x

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ

မြို့နယ်သံဃာနာယကအဖွဲ့

စစ်ကိုင်းမြို့။

တပို့တွဲလဆန်း(၉)ရက်၊ ၄၄ ခု။

အကြောင်းအရာ။ ထေရုလ္လိ ရဟန်းသံဃာအဖြစ်၊ စွန့်ပစ်ပြီးခြင်း

နှင့် ထေရုလ္လိသာသနာကို စွန့်ပစ်ပြီးခြင်း

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၈

လျှောက်လွှာ

လျှောက်ထားပါသည်။

တပည့်တော်တို့သည် ပြာသိုလဆုတ်(၁၃)ရက်နေ့က

မြတောင်တိုက်သိမ်ကျောင်း (မန္တလေး)၌ နိုင်ငံတော်သံဃာ ဝိနိစ္ဆယ

အမှတ်(၉)အဖွဲ့မှ ပါရာဇိကကျကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်ကို နာကြားခဲ့ရ

ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထေရုလ္လိသာသနာနှင့်သံဃာသည် တပည့်တော်

တို့နှင့် မဆိုင်တော့သောအရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပြာသို

လဆုတ် (၁၃)ရက်ည (၁၀)နာရီခွဲလောက်မှာပင် ထေရုလ္လိ သာသနာ

ရဟန်းသံဃာအဖြစ်နှင့် ထေရုလ္လိကိုပါ စွန့်လွှတ်ပြီးကြောင်း တပည့်

တော်တို့ အသိပေးလျှောက်ထားအပ်ပါသည်။

ရှင်ဉာဏ+ရှင်ဂုဏ

မင်းလွင်ခြံ

ပုဏ္ဏားကုန်းကျေးရွာ၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့။

မိတ္တူကို - နိုင်ငံတော်သံဃာမဟာနာယကအဖွဲ့။

နိုင်ငံတော်ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ရန်ကုန်။

နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်။

ပါတီသုတေသနဌာန၊ ရန်ကုန်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၃၉

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ရန်ကုန်။

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ ပါတီဥက္ကဋ္ဌ။

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ။

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ဌာသပါတီကော်မီတီဥက္ကဋ္ဌ။

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ။

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌ။

စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ သာသနာရေးမှူး။

စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ သာသနာရေးမှူး သို့ ပေးပို့ပါသည်။

သို့

တာဝန်ခံဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးနှင့်သာသနာရေးဌာန

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ၊ ၂၀-၂-၈၃

အကြောင်းအရာ။ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌာန် မှဝိဟာရီအဖြစ် ရပ်တည်
 နေထိုင်ကြောင်း အသိပေးခြင်း။
 ဝန်ကြီးသိစေရန် အသိပေးအကြောင်းကြား အပ်ပါသည်။
 တချိန်က ဦးဇင်းတို့သည် စစ်ကိုင်းမင်းကွန်း ရွှေမြင်တင်တောင်၌
 သီတင်းသုံးနေထိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။
 မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၀

လွန်ခဲ့သော ဆယ်က နိုင်ငံတော်သံဃဝိနိစ္ဆယအမှတ်(၉)မှ
 စတုတ္ထပါရာဇိကကျကြောင်း အဆုံးအဖြတ်ခံခဲ့ကြရပါသည်။ လူ
 သို့မဟုတ် သာမဏေလုပ်၍နေရန်လည်း ဩဇာအပေးခံခဲ့ကြရ ပါသည်။
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သိမြင်ထားပြီးသော တရားမူအရ
 လူ့ဘောင်သွားရန်နှင့် သာမဏေဘောင်ဆင်းရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သော
 အခြေအနေမှာ ရှိနေပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ရောင်ဝါသကံန်း ဆင်မြန်းဝတ်ရုံခြင်းကို လုံးဝ
 စွန့်လွှတ်၍ ထေရဝါဒမှ ထွက်ခွာပြီး ရောင်ပြာ ပေါင်းပိတ်တူ ပစ္စုပ္ပန်
 ကမ္မဋ္ဌာန် မှဝိဟာရီအဖြစ် ခံယူလျက် ကိုယ့်ဘာသာဘာဝ သိက္ခာများ
 ဖြင့် သီတင်းသုံးနေထိုင်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
 လူသားများအား ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးမှု မစောင့်သုံးမှု၏
 ကောင်းကျိုးနှင့်ဆိုးပြစ်ကို အသိပေး၍ လူ့လောကငြိမ်းချမ်းအောင်နှင့်
 လူမှုရေးအကျင့်အကြံများ မှန်ကန်အောင်၊ တိုင်းပြည်နိုင်ငံတိုးတက် အောင်
 အစွမ်းရှိသမျှ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌာန်ဖြင့် မှဝိဟာရီအဖြစ်
 အလုပ်အကြွေးဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း အသိပေး
 အကြောင်းကြားအပ်ပါသည်။
 မှဝိဟာရီဉာဏ် နှင့် မှဝိဟာရီဂုဏ်
 မင်းလွင်ခြံ

ပုဏ္ဏားကုန်းရွာ၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့၊

မန္တလေးမြို့။

မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၁

မိတ္တူကိုပါတီဥက္ကဋ္ဌ
 ကြီး၊ ရန်ကုန်။
 ပါတီသုတေသနဌာန၊ ရန်ကုန်။
 နိုင်ငံတော်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ၊ ရန်ကုန်။
 တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် ပါတီနှင့်/ကောင်စီများသို့ ပေးပို့ပါသည်။
 မှဝိဟာရီနိဒါန်း၏နိဂုံး။
 မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၂

၁။ ဤနိဂုံးကို မွေဝိဟာရီတို့၏ မွေဝိဟာရီအဖြစ်ဖြင့် ဥပသကာ
ဥပပကီတို့အား ပထမဆုံးပြောဆိုသောစကားဖြင့် နိဂုံးချုပ်
ပေးရမည်ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ကြိုးခွေမှကူးယူထားသော ဤစကားများမှာ အောက်ပါ အတိုင်း
ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၄၄ခု တပို့တွဲလဆန်း(၇)ရက်နေ့ တကာကြီး ဦးတင့်လွင်
တို့၏ ပုဏ္ဏားကုန်းရွာ အိမ်ခြံမှာ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ တကာ တကာမတွေ့ကို
ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ သည်အသွင်သဏ္ဌာန်နဲ့ ပထမဆုံး နှုတ်ဆက်တဲ့စကား
ပြောဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ သည်စကား ဦးပဉ္စင်းတို့ နည်းနည်းပြောပါမယ်။
ပြောမယ်ဆိုရင် ဦးပဉ္စင်းတို့ကို ခင်ဗျားတို့မြင်နေကြရတဲ့အတိုင်း
ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ ရုပ်အသွင်သဏ္ဌာန်ဟာ နဂိုက အချုပ်အလုပ်မျိုးလည်း
မဟုတ်တော့ဘူး။ နဂိုက အခြံအရံမျိုးလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ နဂိုက
အသွေးအရောင်မျိုးလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့
မျက်စေ့နဲ့မြင်နေကြရပါတယ်။ ၁ကို သင့်တင့်သလောက် သိကြ
မြင်ကြပြီးသားလည်း ရှိတဲ့သူတွေ ရှိကြပါမယ်။ အခုမှ တွေ့ရ သိရတဲ့
သူတွေလည်း ရှိပါမယ်။ ၁ကို ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောချင်တာကတော့ ဦးပဉ္စင်း
သည်အခြေအနေ ရောက်လာရတာနဲ့ စပ်လျဉ်းတာရယ်၊ ဦးပဉ္စင်း တို့ရဲ့
ရှေ့ဆက်ပြီးတော့ လုပ်ဆောင်မှာ စပ်လျဉ်းတာရယ်၊ တကယ်တော့
ဦးပဉ္စင်းတို့ပြောတဲ့စကားထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ဦးပဉ္စင်းတို့ပြောတာကတော့ ထေရဝှါ သာသနာတော်မှ ဦးပဉ္စင်း ဆိုတဲ့
မွေဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၃

အနက်အတ္ထမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြောနေကျစကားတခု
နှုတ်ကျိုးနေတာရယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ အယူအဆနဲ့ကိုယ်ပြောတာရယ်၊
သည်လိုမျိုးလေးလောက်သာ ခင်ဗျားတို့က သိထားပေးကြပါ။
ဦးပဉ္စင်းတို့ ဟိုတချိန်က နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကထံမှာ
သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာဆိုပြီးတော့
လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာကို လျှောက်ထားတောင်းဆိုခဲ့ကြတာ လည်း
ခင်ဗျားတို့အသိဖြစ်ပါတယ်။ အဲသည် သာသနာတော်ရေး
လျှောက်ထားတောင်းဆိုလွှာ ဆက်ကပ်ချက်အရ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို
ဆက်ကပ်ပြီးနောက် ၃-၄-၅ လ အကြာမှာ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို တရားစွဲဆို
မယ်ဆိုတာလည်း သိပါတယ်။ နောက် မနှစ်က ဦးပဉ္စင်းတို့ သည်လို
ဆောင်းဦးရာသီကလေးလောက်မှာပဲ ဦးပဉ္စင်းတို့အတွက် မြို့နယ်
သံဃာ့ဝိနိစ္ဆယ စတုတ္ထပါရာဇိက ကျစေဆိုပြီး အရုံး ဆုံးဖြတ်ချက်
ချတာကိုလည်း သိကြပါတယ်။ နောက်တခါ သည့်ထက် နောက်
ဦးပဉ္စင်းတို့ တပို့တွဲ၊ တပေါင်းလောက်မှာလား၊ တပေါင်းနောက်ပိုင်း
တန်ခူးအစမှာပဲ တိုင်းသံဃဝိနိစ္ဆယကနေပြီးတော့ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို
အရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ချတာကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ သိခဲ့ကြပါတယ်။

နောက်တခါ ကျုပ်တို့ဗဟိုကို အယူခံပြီးတော့ နောက်ဆုံးပိတ်
ဦးပွင်းတို့ကို သည် ပြာသိုလဆုတ် (၁၃)ရက်နေ့ (၁)နာရီအချိန်က
ဦးပွင်းတို့ကို မြတောင်တိုက်၊ သိမ်ကျောင်းဆိုတဲ့ မန္တလေးက
ကျောင်းတကျောင်းမှာ အရုံးဆုံးဖြတ်ချက် တခါချပါတယ်။ ခွဲဝါဟာ
တော့ဖြင့် နောက်ဆုံးပိတ် ထေရုဠိသာသနာမှာ ဦးပွင်းတို့အနေနဲ့
တက်စရာမရှိတော့တဲ့ ရုံးတခုကိုရောက်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ခံရတာ
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၄

ဖြစ်ပါတယ်။ ခွဲဝါနဲ့စပ်လျဉ်းလို့ ဦးပွင်းတို့မှာ အတွေးအမြင်
ကလေးတွေဖြစ်ပါတယ်။ ဦးပွင်းတို့ကလည်းပဲ သူတို့အပေါ်မှာ
အယူခံစွေ့နာတင်တုန်းကတည်းက ကဆုန်လဆန်း (၂)ရက်နေ့က
နောက်ဆုံးအယူခံ စွေ့နာလွှာ တင်လိုက်ပါတယ်။ အဲသည်တုန်းက
တည်းက တကယ်လို့သာ တပည့်တော်တို့ကို အညွှန်လိုဆိုတဲ့
အရုံးဆုံးဖြတ်လို့ရှိလျှင် အဲသည်ဆုံးဖြတ်တဲ့အချိန်မှာပဲ ဆုံးဖြတ်ဖို့ရာ
အတွက် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်တဲ့ အချိန်မှာပဲ တပည့်တော်တို့ဟာ အရှင်ဘုရားတို့
ထေရုဠိသာသနာတော်ကို စွန့်ပစ်ပြီးသား ဖြစ်တယ် လို့
တပည့်တော်တို့၏ အရိယသစ္စာ သာသနာစွန့်ပစ်ပြီးသား ဖြစ်တယ်လို့
အဲသည်လိုမျိုး အကြောင်းကြားပြီး ရေးသားထားခဲ့ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။
နောက်တခါ ဦးပွင်းတို့ အယူခံစွေ့နာလွှာထဲမှာလည်း
သည်အကြောင်းကို ထည့်သွင်းရေးသားထားပါတယ်။ နောက် သူတို့
ဆုံးဖြတ်ကြတဲ့အချိန်မှာလည်းပဲ အဲသည်ထည့်သွင်းရေးသားချက်
တွေတောင်မှပဲ သုံးသပ်ပြီးတော့လည်းပဲ ရေးသားထားတာ ဦးပွင်းတို့
တွေ့ရပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယက
အမှူးရှိတဲ့ ထေရုဠိသံဃာတွေအနေနဲ့ ဦးပွင်းတို့ဟာ ထေရုဠိ
သာသနာအပြင်ဘက် ထွက်သွားပြီဆိုတာကို သူတို့သိကြပါတယ်။
ဦးပွင်းတို့ကလည်းပဲ တကယ်ပဲ ထေရုဠိ သံဃာအပြင်ဘက်ကို
လွှတ်မြောက်ပြီးသားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိမြင်ပြီးတော့ နေကြပါတယ်။
၂ကတော့ဖြင့် သည်နေ့ကတော့ဖြင့် ဦးပွင်းတို့ဟာ အရင်တုန်းက
ကိုယ်ရပ်တည်ပြီးနေခဲ့တဲ့ ထေရုဠိ သာသနာထဲမှာ မရှိတော့ဘူးလို့
၂ကလေးကို ပြောချင်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၅

၂ ဦးပွင်းတို့ နောက်ဆုံးလျှောက်လာခဲ့တဲ့ခရီးပါ။ ၂^၀တနေ့
ဦးပွင်းတို့ ပြောရမှာကတော့ ၂လေးတွေကတော့ ခြေဆင်းအနေနဲ့
အကြောင်းစပ်လို့ ပြောတာလို့ မှတ်ယူပါ။ သိသလောက်လည်း
သိနေကြပါပြီ။ နောက်မသိသေးတာဆိုလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိသွား
အောင်၊ တိတိကျကျသိသွားအောင်ဆိုပြီး သည်စကားကို ပြောလိုက်တာ
ဖြစ်တဲ့အတွက် သည်စကားအတိုင်းပဲ မှတ်ယူပါ။

၁က အခု ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောရမှာက ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ
 အရင်လူတွေမဟုတ်တော့ပါဘူး။ အခုဟာကတော့ နောက်သူ ဖြစ်သွား
 ပြီလို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောချင်ပါတယ်။ နောက်သူဖြစ်သွားပြီဆိုတော့
 ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများက ဦးပဉ္စင်းတို့ကို ဘယ်လိုသိရမလဲ
 ဆိုတာကို ဦးပဉ္စင်းတို့က အတိအကျပြောပြဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ ၁
 အိပ္ပာယ်ရောက်ရပါတယ်။ အဲသလိုဆိုတော့ ဦးပဉ္စင်းတို့နဲ့ ဆက်စပ်
 ပေါင်းရောင်းပြီးသကာလ စကားစမြီတွေ ပြောဆိုနေကြသူတွေက
 ဦးပဉ္စင်းတို့ဆိုတာ ဘယ်လိုသူလို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောတာနားထောင်ဖို့
 အတွက် ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောဆိုရမှာပါ။ တကယ်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ
 ဦးပဉ္စင်းတို့ ရင်ထဲမှာ လူတွေအတွက် ကျင့်သုံးစရာ အမှန်တရား
 တိတိကျကျ ရှိတယ်လို့ ဦးပဉ္စင်းတို့က သည်လိုမြင်ပါတယ်။ အဲသည်
 လို မြင်တာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲသည်သစ္စာတရားကို လူတွေအတွက်
 ကောင်းကျိုးချမ်းသာဖြစ်စေနိုင်တဲ့ တရားကိုပဲ ဦးပဉ္စင်းတို့ကိုယ်တိုင်
 ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသွားသလို ဦးပဉ္စင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်ပြီးသကာလ
 သည်တရားတွေကို လိုချင်တယ်ဆိုတဲ့သူကို ဦးပဉ္စင်းတို့
 ပေးသွားဖို့အတွက် ဦးပဉ္စင်းတို့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းထားပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၆

၁ဟာတော့ဖြင့် ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောဆိုရမယ့် သဘောတရားတခုပါ။
 သည်တော့ ယခုရောက်လာကြတဲ့ ရောက်မလာတောင်ဘဲ အပေါင်း
 အယောင်းအဖြစ် ဦးပဉ္စင်းတို့ကို စိတ်ရှိနေကြတဲ့ တကာ တကာမ
 တို့ကို ဦးပဉ္စင်းတို့ သည်နေရာကနေ ပြောလိုက်ရမှာဖြင့် ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ
 တော့ နဂိုကလို ထေရုဒ္ဓါဘုန်းကြီး မဟုတ်တော့ပါဘူးလို့ ၁လေးကို
 ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောရပါမယ်။ အဲသည်တော့ အရင်တုန်းက ဘယ်လောက်ပဲ
 ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းခဲ့ဟောင်းခဲ့ တရားမဲ့တွေကို နာကြားပြီး
 ချဉ်းကပ်ခဲ့ပေမဲ့ အဲသည်ချဉ်းကပ်တာကိုဖြင့် ဦးပဉ္စင်းတို့
 အသိအမှတ်မပြုတော့ပါဘူးလို့ ၁လေးကို တကာ၊ တကာမ တို့နားကို
 သည်မှာ မျက်မှောက်မှာ ရောက်နေသူရော၊ မျက်ကွယ်မှာ
 ရောက်နေသူရော ဦးပဉ္စင်းတို့က ကြေငြာတယ်လို့ မှတ်သားပေးကြ
 စေချင်ပါတယ်။

ဦးပဉ္စင်းတို့ တကာ တကာမတို့တတွေကို ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ
 ဘယ်လောက်ပဲ ပေါင်းခဲ့ ယောင်းခဲ့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပေမယ့် ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့
 တကာ တကာမအဖြစ်နဲ့ ပေါင်းယောင်းချဉ်းကပ်သူများအဖြစ်နဲ့
 ဦးပဉ္စင်းတို့ကနေပြီးတော့ မမှတ်နိုင်တော့ပါဘူးလို့၊ မမှတ်ယူတော့
 ပါဘူးလို့ ၁လေးကို ဦးပဉ္စင်း ကြေငြာပါတယ်။ ၁လေးလည်း
 ခင်ဗျားတို့ကလည်း သတ်သတ်မှတ်မှတ် မှတ်ယူကြစေချင်ပါတယ်။
 အဲ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် အရင်တုန်းက ဦးပဉ္စင်းတို့ အရောင်၊
 ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ အဝတ် အပေါင်းအယောင်၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ တရားမဲ့၊

သဗ္ဗနအပေါင်း ရောပြွမ်းပြီးသကာလ၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်နေကြ
တာ ရှိပါလိမ့်မယ်။ ဤ တကာ တကာမတို့စိတ်ထဲမှာ၊ အဲသည်တော့
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၇

အခုဆိုရင်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ တရားမ္မလို့ဆိုတဲ့ဟာကသာ၊ ဘယ်ဆီကိုမှ
အလှည့်အပြောင်းတခုခုမရှိပေမယ့်၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ အပေါင်းအယောင်း၊
ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ အရောင်အဆင်း၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ အဝတ်အရုံ၊ အစစ
အနေအထိုင်၊ အစားအသောက်၊ ဂါတွေဟာ တမျိုးတဖုံ
လှည့်ပြောင်းသွားပါလိမ့်မယ်။ အဲသည်လို လှည့်ပြောင်း
သွားတာဖြစ်တဲ့အတွက် တကာ တကာမတို့ကို ဦးပဉ္စင်းတို့က
ကိုယ့်ချဉ်းကပ်နေတဲ့ ဥပသကာဘဲလို့ ထေရုလ္လဘုန်းကြီးအဖြစ်နဲ့
ချဉ်းကပ်နေတာကလေးကို အမြွက်ဆောင်ပြီးတော့ မှတ်မယူဖို့အတွက်
မလုပ်လိုတော့ပါဘူး။ မလုပ်ပါဘူးလို့၊ ၁ ဦးပဉ္စင်း ဤပြောချင်
ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် တကာတကာမတို့ဟာတော့ဖြင့်
ဦးပဉ္စင်းတို့ကို တချိန်ကချဉ်းကပ်ခဲ့ပေမဲ့လို့ အဲသည်ချဉ်းကပ်ခဲ့တာ
ကလေးကြောင့် ခုလည်းဘဲ၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်နေသူ
ဥပတကာများလို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ မမှတ်ယူတော့ပါဘူး။ သည်စကားလေးကို
(၃)ကြိမ် ရှိသွားပါပြီ။ ထပ်ပြောပါတယ်။

သည်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ ဦးပဉ္စင်းတို့ တရားအတိုင်းဘဲ၊
ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ ဦးပဉ္စင်းတို့ရပ်တည်သွားပါတော့မယ်။ ၁လေးလည်း
ပြောချင်ပါတယ်။ ကာ ၊ ကာမတို့ဆိုတာ ဦးပဉ္စင်းတို့နောက်မှာ
အခု ကြေငြာပြီးတဲ့အချိန်ကနေပြီးတော့ တကာတကာမတို့နဲ့ ဦးပဉ္စင်းတို့တို့
တစုံတခု ပြန်မစပ်သေးသ၍အထိ ဦးပဉ္စင်းတို့ဘဲ ရှိတယ်လို့ ပထမဆုံး
မှတ်ယူပါမယ်လို့ ၁ ဦးပဉ္စင်းတို့တို့ဖြင့် နဂိုလို ထေရုလ္လရဲ့
အသွင်သဏ္ဌာန် ဟန်ပန်၊ အခုထေရုလ္လထဲမှာ ကျင့်သုံး နေတဲ့ သဘော
မူဆိုတာတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှ စပ်လို့မရအောင် ကင်းကွာပြီးတော့
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၈

ဦးပဉ္စင်းတို့ (၂)ဦးထဲ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မတ်မတ် ရပ်သွားပြီလို့
၁လေး၊ သည်နေ့ ခင်ဗျားတို့ အသိအမှတ်ပြုပေးကြပါ။ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့
နောက်က တကာ တကာမတို့ တယောက်မှမရှိတော့ဘူး လို့
၁ကလေးကို ဦးပဉ္စင်းတို့မှတ်ယူပါမယ်။ တကာ တကာမတို့ ကလည်း
ခုအထိ ၁ကလေးကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ မှတ်ယူပေးပါ။ ၁
ဦးပဉ္စင်းတို့ပြောချင်ပါတယ်။ အဲသည်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့တော့ဖြင့် အခု
စလိုက်ပါပြီ။
ဦးပဉ္စင်းတို့ဘဲ ရပ်တည်နေတဲ့ အနေအထားပေါ့။ ဦးပဉ္စင်းတို့
ကိုယ်ကို ဦးပဉ္စင်းတို့လဲဘဲ ဘယ်လိုမျိုးအမည်နာမနဲ့ ရပ်တည်နေသလဲ
ဆိုတဲ့ အခါက ဦးပဉ္စင်းတို့ကိုယ်ကို တရားကိုကျင့်သုံးနေတဲ့ ရားနဲ့

နေထိုင်နေတဲ့ “ဓမ္မဝိဟာရီများ” လို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို ဦးပဉ္စင်းတို့ရပ်တည်
နေတဲ့ဆိုတဲ့အကြောင်း တကာ တကာမတွေကို ဦးပဉ္စင်းတို့
အသိပေးပါရစေ။

ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ ဓမ္မဝိဟာရီများအဖြစ်နဲ့ ရပ်တည်နေကြမှာပါ။
(ထေရုလ္လိ) ဘုန်းကြီးရဟန်း သံဃာများအဖြစ် ရပ်တည်နေကြမှာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ဓမ္မဝိဟာရီများဆိုပြီး ဦးပဉ္စင်းတို့ရပ်တည်နေကြမှာပါ။
၂ဖြင့် ဘာမ္မကို ကျင့်သုံးပြီး နေထိုင်တဲ့ဓမ္မဝိဟာရီတို့တုန်းဆိုတော့
ဦးပဉ္စင်းတို့က ဦးပဉ္စင်းတို့သိမြင်နေတဲ့ဟာတွေကို စကားလုံးတလုံး
လောက်နဲ့ ကုန်အောင်ခြုံငုံပြီး ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင် ဦးပဉ္စင်းတို့က
မသေခင်အတွင်းမှာ ပြုလုပ်ကြတဲ့ ကိုယ်မှု၊ နှုတ်မှု၊ စိတ်မှုလို့ခေါ်ကြတဲ့
ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ အဲသည် ကိုယ်နှုတ်
နှလုံး တွေဟာတော့ဖြင့် ကောင်းတာလည်းရှိ၊ မကောင်းတာလည်း
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၄၉

ရှိတဲ့အတိုင်း မကောင်းတာပြုမိတော့၊ မကောင်းကျိုးဖြစ်၊ ကောင်းတာ
ရှိတဲ့အတိုင်း ကောင်းတာပြုမိတော့ ကောင်းကျိုးဖြစ်၊ ဒွါဟာ
ဦးပဉ္စင်းတို့ယုံတဲ့ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ သစ္စာတရားပါ။ အဲသလိုတော့
ဦးပဉ္စင်းတို့က ဘာတရားကိုကျင့်တာတုန်းလို့ မေးတော့ ပစ္စုပ္ပန်
ကံတရားကို ကျင့်တာလို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ သည်လိုပြောချင်ပါတယ်။
၂ကြောင့်မို့လို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ တရားမ္မက ဘာတရားမ္မတုန်းဆိုတော့
“ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌ”တွေပါလို့၊ ၂ကြောင့်မို့လို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့လွှဲ ဘာလွှဲ
တုန်းလို့မေးရင် “ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌ”ပါလို့၊ ၂ကြောင့်မို့လို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို
ဘယ်လိုပြောမလဲဆိုရင် “ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌ”တွေပါလို့ သည်လိုမျိုး
ပြောရမယ်လို့ ၂ကို အသိပေးချင်ပါတယ်။

သည်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့က ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌတွေရဲ့ ဓမ္မဝိဟာရီ
ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌ ဖြစ်တဲ့ တရားမ္မနဲ့နေသူ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌ၊ ဓမ္မဝိဟာရီလို့
ဦးပဉ္စင်းတို့ကို သိကြပါတော့လို့ ၂ တကာ တကာမ တို့ကို
ကြေငြာပါတယ်။ အဲသည်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့က အခုအချိန်မှာတော့
ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌ - ဓမ္မဝိဟာရီများအဖြစ်နဲ့ ဦးပဉ္စင်းတို့(၂)ယောက်
ရှိနေပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အကြောင်းအားလျော်စွာ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌကို ယုံစားကြလို့
ဤဓမ္မဝိဟာရီတွေရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်ကိုလည်းပဲ လိုလားကြတယ်လို့
ဆိုရင်တော့ တကာ တကာမတို့ဟာ သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့
ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌအဖြစ်နဲ့ ရပ်တည်မှုကို ဦးပဉ္စင်းတို့ဆီကို တောင်းဆိုကြ
ပါဦး/ တကယ်လို့များ ဦးပဉ္စင်းတို့ဆီကို တပည့်တော်တို့လည်း ပစ္စုပ္ပန်
ကမ္မဋ္ဌအဖြစ်နဲ့ ရပ်တည်ချင်တယ်။ အရှင်ဘုရားတို့လို ဓမ္မဝိဟာရီတို့ရဲ့
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၀

လမ်းညွှန်ချက်ကို လိုလားတယ်လို့ဆိုရင်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့က ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့
ဥပသကာများအဖြစ်၊ ၂ မှမဟုတ်၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်ပြီးသကာလ
လေ့ကျင့်သင်ကြားနေသူများအဖြစ်နဲ့ ဦးပဉ္စင်းတို့က မှတ်ယူဖို့အတွက်
ရှိပါတယ်လို့၊ ဦးပဉ္စင်းတို့က ပြောကြားဖို့ ရှိပါတယ်။
ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောဆိုရမဲ့စကားဟာ
သည်မျှပါပဲ။ ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ ထေရဝှူဠဘာသာလို့ဆိုတဲ့ဟာက
နေပြီးတော့ ထွက်ခဲ့ပြီးသွားပါပြီလို့ ၂ ဦးပဉ္စင်းတို့ ပြောချင်ပါတယ်။
အဲသည် မှဝိဟာရီများရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်ကို သင့်မြတ်တယ်လို့ ထင်ရင်
အဲသည်မှဝိဟာရီများ လမ်းညွှန်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌာကို တကယ်ဘဲ
ကိုယ့်ဘဝအတွက် အသုံးကျတယ်လို့ ဆိုရင် အဲသည်အသုံးကျတာကို
ဖြည့်ဆည်းနိုင်အောင် သုတ်သင်နိုင်အောင်အတွက် ချဉ်းကပ်ဖို့ အတွက်
လိုအပ်သေးတယ်ဆိုရင် ဦးပဉ္စင်းတို့ဆီကို ချဉ်းကပ်နိုင် ပါတယ်။
ဥပသကာအဖြစ်နဲ့ပ ရပ်တည်နိုင်ပါသည်။ တကယ်လို့ အသုံးလိုတယ်လို့
မထင်တော့ဘူးဆိုလို့ရှိရင် ဦးပဉ္စင်းတို့က ဘယ်လောက်ရင်းနှီးခဲ့ ရင်းနှီးခဲ့
ဦးပဉ္စင်းတို့စိတ်ထဲ မရှိပါဘူးလို့ လွတ်လွပ်လပ်လပ် အေးအေးချမ်းချမ်း
နေထိုင်ကြပါလို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ကို နဂိုကချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီးတော့ အခုမှ
မချဉ်းကပ်ရကောင်းလားလို့ စိတ်နဲ့နဲ့မှ မဖြစ်စေရပါဘူးလို့
ဦးပဉ္စင်းတို့တာဝန်ခံတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကိုလည်း ဦးပဉ္စင်းတို့
ပြောပါရစေ။
သည်တော့ ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာဖြင့် ၂ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌာ မှဝိဟာရီ
များအဖြစ်နဲ့ သည်အချိန်ကနေစတင်ပြီး ရပ်တည်သွားပါပြီ။
သည်ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဋ္ဌာ မှဝိဟာရီများကို ရှောင်ရှားလိုရင်လည်း
မှဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၁

ရှောင်ရှားကြပါတော့။ ချဉ်းကပ်လိုရင်လည်း နောက်ထပ်တဖန်
ပြန်လည်ပြီး ချဉ်းကပ်ပါဆိုတဲ့အကြောင်းကို အကြောင်းကြားပေးကြ
ပါတော့လို့ ဆိုတဲ့စကားကို ၂ တကာ တကာမတို့ မျက်စေ့လည်မသွား
ရ လေအောင် ဦးပဉ္စင်းတို့ နှုတ်ကနေဖွင့်ပြီးတော့ သတ်သတ်မှတ်မှတ်
ပြောဆိုတဲ့စကားတရပ်အဖြစ်နဲ့ နာကြားကြပါလို့ မှတ်ယူကြပါလို့။
၂ ကလေးပဲ ဦးပဉ္စင်းတို့က ပြောဆိုပါရစေ၊ သည်လောက်ဆိုရင်ဖြင့်
ဦးပဉ္စင်းတို့ပြောဆိုစကားဟာ ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီလို့ ထင်ပါတယ်။
အဲသည်တော့ သည်စကားဘဲ သည်မျှနဲ့ဘဲ နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။
ဤလောက်သော မှဝိဟာရီစကားဖြင့် မှဝိဟာရီနိဒါန်းကို
ညှိနှိုင်းပြုရပါသတည်း။
ဤ မှဝိဟာရီနိဒါန်းစာအုပ်ကို မှတ်တမ်းပြုရာတွင် ရရှိ
လာသော အချိန်ကာလတိုအတွင်း ပြုစုရသည်ကတကြောင်း၊
မသက်ဆိုင်တော့သော ဝေါဟာရစကားလုံးမှားများ မပြင်ဆင်
မတည်းဖြတ်ကြပဲရှိသည်ကတကြောင်း၊ ရည်ညွှန်းမှတ်ချက်အရ

ပါဠိစာပေမတတ်ကြမ်းသူများမှ ကူးယူခြင်းတို့ကိုသာ မှတ်တမ်းပြုရ
သည့် အတွက် စာကျစာနုစာမှားများ စီစစ်သည့်ကြားမှ လစ်ဟခဲသော်
ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၂

သည်းခံပြင်ဆင်ဖတ်ရှုကြစေလိုပါသည်။

မှတ်တမ်းတင်သူ

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၃

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၄

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၅

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၆

ဓမ္မဝိဟာရီနိဒါန်း

၈၅၇